An Interlinear Torah:

Scripts of Moses and Ezra

compiled by bora ben elazar

crowndiamond.org

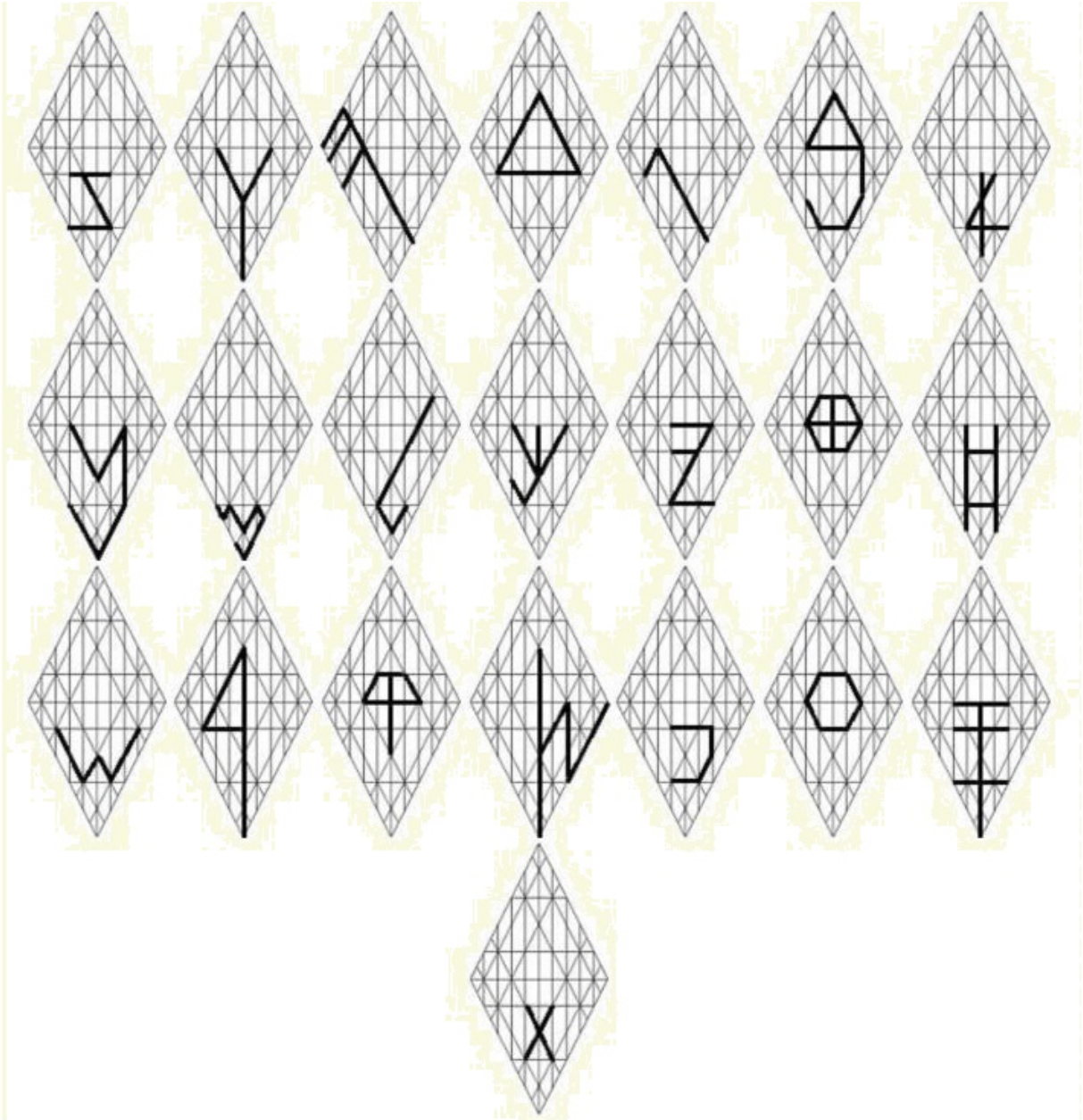

The Moses Script

See to it that you make everything
according to the pattern shown you on the mountain . . .

. . . In that day, I will restore the fallen tent of David.
I will repair its gaps, restore its ruins, and rebuild it as in the days of old.

ספר מעשה בראשית

Sepher Maaseh Bereshith: Genesis

Bereshith 1

1 בראשׁית ברא אלהים את השׁמים ואת
הארצ׃ 2 והארצ היתה תהו ובהו וחשׁכ
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על
פני המימ׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור
ויהי אור׃ 4 וירא אלהים את האור כי
טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החשׁכ׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום
ולחשׁכ קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע
בתוכ המים ויהי מבדיל בין מים
למים׃ 7 ויעשׂ אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשׁר מתחת לרקיע ובין
המים אשׁר מעל לרקיע ויהי כנ׃
8 ויקרא אלהים לרקיע שׁמים ויהי ערב
ויהי בקר יום שׁני׃ 9 ויאמר אלהים
יקוו המים מתחת השׁמים אל מקום
אחד ותראה היבשׁה ויהי כנ׃ 10 ויקרא
אלהים ליבשׁה ארצ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב׃ 11 ויאמר
אלהים תדשׁא הארצ דשׁא עשׂב מזריע
זרע עצ פרי עשׂה פרי למינו אשׁר זרעו
בו על הארצ ויהי כנ׃ 12 ותוצא הארצ
דשׁא עשׂב מזריע זרע למינהו ועצ עשׂה
פרי אשׁר זרעו בו למינהו וירא אלהים
כי טוב׃13 ויהי ערב ויהי בקר יום
שׁלישׁי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השׁמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושׁנים׃ 15 והיו למאורת

24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
24 ואלהים תוצא הארץ נפש חיה

למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה

25 ויעש אלהים את חית
ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את חית

הגדלים את המאור הגדל לממשלת
הגדלים את המאור הגדל לממשלת

היום ואת המאור הקטן לממשלת
היום ואת המאור הקטן לממשלת

17 ויתן אתם
הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם

אלהים ברקיע השמים להאיר על
אלהים ברקיע השמים להאיר על

18 ולמשל ביום ובלילה
הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה

ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא
ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא

19 ויהי ערב ויהי
אלהים כי טוב׃ 19 ויהי ערב ויהי

בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים
בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים

ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף

יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃

21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים
21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים

ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו
ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו

המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו
המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו

22 ויברך אתם
וירא אלהים כי טוב׃ 22 ויברך אתם

אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את

המים בימים והעוף ירב בארץ׃
המים בימים והעוף ירב בארץ׃

23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃
23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃

חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל
חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל

עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל
30 ולכל עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃

פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי
פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי

נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על
נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על

ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו
ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו

בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה

הרמשת על הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה
29 ויאמר אלהים הנה הרמשת על הארץ׃

אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו
אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו

ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך
28 ויברך אתם׃ ברא אתו זכר ונקבה ברא

בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים

ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ

ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ 27 ויברא
27 ויברא את האדם בצלמו בצלם אלהים

אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים

כי טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו

כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים
כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים

האדם לעבד את אדמה ממנה לקח׃
האדם לעבד את אדמה ממנה לקח׃

ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את חית
ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את חית

למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה

24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה

יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשׁמת חיים ויהי האדם לנפשׁ חיה׃ [8] ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישׂם שׁם את האדם אשׁר יצר׃ [9] ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ [10] ונהר יצא מעדן להשׁקות את הגן ומשׁם יפרד והיה לארבעה ראשׁים׃ [11] שׁם האחד פישׁון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשׁר שׁם הזהב׃ [12] וזהב הארץ ההוא טוב שׁם הבדלח ואבן השׁהם׃ [13] ושׁם נהר השׁני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ [14] ושׁם הנהר השׁלישׁי חדקל הוא ההלך קדמת אשׁור והנהר הרביעי הוא פרת׃ [15] ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשׁמרה׃ [16] ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃

יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשׁמת חיים ויהי האדם
לנפשׁ חיה׃ [8] ויטע יהוה אלהים גן
בעדן מקדם וישׂם שׁם את האדם אשׁר
יצר׃ [9] ויצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
[10] ונהר יצא מעדן להשׁקות את הגן
ומשׁם יפרד והיה לארבעה ראשׁים׃
[11] שׁם האחד פישׁון הוא הסבב את כל
ארץ החוילה אשׁר שׁם הזהב׃ [12] וזהב
הארץ ההוא טוב שׁם הבדלח ואבן
השׁהם׃ [13] ושׁם נהר השׁני גיחון הוא
הסובב את כל ארץ כוש׃ [14] ושׁם הנהר
השׁלישׁי חדקל הוא ההלך קדמת אשׁור
והנהר הרביעי הוא פרת׃ [15] ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן עדן
לעבדה ולשׁמרה׃ [16] ויצו יהוה אלהים

על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃

רומשׁ על הארץ אשׁר בו נפשׁ חיה את
כל ירק עשׂב לאכלה ויהי כן׃ [31] וירא
אלהים את כל אשׁר עשׂה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששׁי׃

Bereshith 2

[1] ויכלו השׁמים והארץ וכל צבאם׃ [2] ויכל
אלהים ביום השׁביעי מלאכתו אשׁר
עשׂה וישׁבת ביום השׁביעי מכל
מלאכתו אשׁר עשׂה׃ [3] ויברך אלהים את
יום השׁביעי ויקדשׁ אתו כי בו שׁבת
מכל מלאכתו אשׁר ברא אלהים לעשׂות׃
[4] אלה תולדות השׁמים והארץ בהבראם
ביום עשׂות יהוה אלהים ארץ ושׁמים׃
[5] וכל שׂיח השׂדה טרם יהיה בארץ וכל
עשׂב השׂדה טרם יצמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה׃ [6] ואד יעלה מן הארץ
והשׁקה את כל פני האדמה׃ [7] וייצר

לבשׂר אחד׃ 25 ויהיו שׁניהם ערומים 25 :ΔΗΔ ΑΨϑΓ ΜΔΔϑ ΥΧΨΔΥ ΜΔΔϑ
האדם ואשׁתו ולא יתבשׁשׁו׃ :ΥΨΨϑΧΖ ΔΓΥ ΥΧΨΔΥ ΜΔΔϑ

Bereshith 3

1 והנחשׁ היה ערום מכל חית השׂדה 1 ΖΔΨϑ ΧΖΗ ΓΥΜ ΜΥΟΟ ΖΖϑ ΨΗΥΖΑΥ
אשׁר עשׂה יהוה אלהים ויאמר אל ΓΔ ΑΜΔΖΥ ΜΖΖΓΔ ΖΑΥΖΖ ΖΨΟ ΑΨΔ
האשׁה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל ΓΥΜ ΥΓΥΔΧ ΔΓ ΜΖΖΓΔ ΔΜΔ ΖΨ ΖΔ ΖΨΔϑ
עץ הגן׃ 2 ותאמר האשׁה אל הנחשׁ מפרי 2 ΟΟ ϑΓΖϑ: ΖΔΖΜ ΨΗΥϑ ΓΔ ΖΨΔϑ ΑΜΔΧΥ
הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשׁר בתוך 3 ΟΟ ϑΓΖϑ ΥΓΥΔ: ΥΧΘϑ ΑΨΔ ΟΟϑ ΖΔΖΜΥ
הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא ΔΓΥ ΥΓΥΜ ΥΓΥΔΧ ΔΓ ΜΖΖΓΔ ΔΜΔ ΥΓΖϑ
תגעו בו פן תמתון׃ 4 ויאמר הנחשׁ אל 4 ΓΔ ΨΗΥϑ ΑΜΔΖΥ: ΧΟΓΧ ΥΘ ΓΥ ΓΜ ΧΜΧΜΥ:
האשׁה לא מות תמתון׃ 5 כי ידע אלהים 5 ΜΖΖΓΔ ΟΔΖ ΖΨ ΧΥΜ ΔΓ ΖΨΔϑ: ΜΧΜΧΜΥ
כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו ΥΖΚΦΖΜΥ ΥΜΜΥ ΜΜΥΔΥΔ ΧΥΜ ΖΜΖΓΔ ΖΨ
עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ΟΜΖΜΖΓΟ ΥΜΧΖΖΕΔΥ ΜΖΖΓΔΨ ΖΜΖΓΔ ϑΓΨ
ורע׃ 6 ותרא האשׁה כי טוב העץ למאכל 6 :ΟΔΥ ΖΜΔΓΖ ΟΟϑ ϑΓΨ ΖΨ ΖΨΔϑ ΔΔΧΥ
וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ ΟΟϑ ΔΨΗΜΥ ΜΖΓΥΖΟΖ ΔΥϑ ΖΥΔΧ ΖΛΥ
להשׂכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם ΜΓ ΥΧΧΥ ΖΜΔΧΥ ΥΖΔΖΜ ΗΚΦΧΥ ΖΖΨΜΖΔΖ
לאישׁה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני 7 :ΖΜΔΖΖΥ ΖΨΟ ΖΜΖΔΖ
שׁניהם וידעו כי עירמם המ ויתפרו ΥΔΖΧΖΥ ΜΨ ΖΔ ΥΟΔΖΥ ΖΨ ΥΟΔΖΥ ΜΖΖΖΜ
עלה תאנה ויעשׂו להם חגרת׃ 8 וישׁמעו 8 :ΧΔΓΗ ΜΖΔΖ ΥΜΟΖΥ ΖΨΔΧ ΖΖΟ
ΥΟΜΜΖΥ

ומעצ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו 17 ΥΜΜΜ ΖΜΔΧ ΔΖ ΟΔΥ ϑΥ⊗ ΧΟΔϑ ΟΟΜΥ 17
כי ביום אכלכם ממנו מות תמות׃ :ΧΥΜΧ ΧΥΜ ΥΜΜΜ ΜΖΖΓΔ ΖΨ
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות 18 ΧΥΖϑ ϑΥ⊗ ΔΖ ΜΖϑΖΖΔ ΖΥΖϑ ΔΜΔΖΥ 18
האדם לבדו אעשׂה לו עזר כנגדו׃ :ΥΔΓΜΥ ΔΖΟ ΥΖ ϑΜΟΔ ΥΔϑΖ ΜΔΔϑ
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל 19 ΖΥ ϑΜΔΔϑ ΜΥ ΜΖϑΖΖΔ ΖΥΖϑ ΔΟΓΖΥ 19
חית השׂדה ואת כל עוף השׁמים ויבא ΔϑΖΥ ΜΖΜΜϑ ΖΥΟ ΖΥ ΧΔΥ ϑΔΨϑ ΧΖΗ
אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשׁר ΔΜΔ ΖΜΥ ΥΖ ΔΔΦΖ ϑΜ ΧΥΔΔΖ ΜΔΔϑ ΖΔ
יקרא לו האדם נפשׁ חיה הוא שׁמו׃ :ΥΜΜ ΔΥϑ ϑΖΗ ΜΖΥ ΜΔΔϑ ΥΖ ΔΔΦΖ
ויקרא האדם שׁמות לכל הבהמה 20 ϑΜϑϑ ΖΜΖ ΧΥΜΜ ΜΔΔϑ ΔΔΦΖΥ 20
ולעוף השׁמים ולכל חית השׂדה ולאדם ΜΔΔΖΥ ϑΔΨϑ ΧΖΗ ΖΜΖΜϑ ΖΥΟΖΥ
לא מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה 21 :ΥΔΓΜΥ ΔΖΟ ΔΟΜ ΔΖ ϑΖΖΔ ΖΖΖΥ
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשׁר 22 ΔΜΔ ΟΖΟϑ ΧΔ ΜΖΖΓΔ ϑΖΖΔ ΥΔΖΖ 22
לקח מן האדם לאשׁה ויבאה אל האדם׃ :ΜΔΔϑ ΖΔ ϑΔΔΖΖΥ ϑΨΔΖ ΜΔΔϑ ΜΥ ΗΚΦ
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי 23 ΖΜΟΟ ΜΟΟ ΜΟΖϑ ΧΔΖ ΜΔΔϑ ΔΜΔΖΥ 23
לזאת יקרא אשׁה כי ϑΖ ϑΨΔ ΔΔΦΖ ΧΔΖΖ ΖΔΨϑΜ ΔΜϑΜ
ובשׂר מבשׂרי לזאת יקרא אשׁה כי
מאישׁ לקחה זאת׃ 24 על כן יעזב איש 24 :ΧΔΖΖ ϑΨΗΦΖ ΜΖΔΔ ΖΟΖΖ ΔΔ ΟΟ ΜΜ ΜΖΔΔ
את אביו ואת אמו ודבק באשׁתו והיו ΥΖϑΖΥ ΥΧΨΔϑ ΦϑΔΥ ΥΜΔ ΧΔΖΥ ΥΖϑΔΔ ΧΔ
ΥΖΜΜΖΥ

הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי
בניִם ואל אישֵׁך תשׁוקתך והוא ימשׁל
בכָל׃ 17 ולאדם אמר כי שׁמעת לקול אשׁתך
ותאכל מן העץ אשׁר צויתיך לאמר לא
בעצבון תאכלנה כל ימי חייֶך׃ 18 וקוץ
ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשׂב
השׂדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
שׁובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה ואל עפר תשׁוב׃ 20 ויקרא
נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ
ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשׁה מה
זאת עשׂית ותאמר האשׁה הנחשׁ
השׂיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים
אל הנחשׁ כי עשׂית זאת ארור אתה
מכל הבהמה ומכל חית השׂדה על גחנך
תלך ועפר תאכל כל ימי חייֶך׃
15 ואיבה אשׁית בינך ובין האשׁה ובין
זרעך ובין זרעה הוא ישׁופך ראשׁ
ואתה תשׁופנו עקב׃ 16 אל האשׁה אמר
ויגרשׁ את האדם וישׁכן מקדם לגן
עדן לעבד את האדמה אשׁר לקח משׁם׃
לעלם׃ 23 וישׁלחהו יהוה אלהים מגן
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישׁלח
ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
כאחד
יהוה אלהים הן האדם היה
ולאשׁתו כתנות עור וילבשׁם׃ 22 ויאמר
עפר אתה ואל עפר תשׁוב׃ 20 ויקרא
שׁובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשׂב
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייֶך׃ 18 וקוץ
ותאכל מן העץ אשׁר צויתיך לאמר לא
בכָל׃ 17 ולאדם אמר כי שׁמעת לקול אשׁתך
בנים ואל אישֵׁך תשׁוקתך והוא ימשׁל
היום ויתחבא האדם ואשׁתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו
איכה׃ 10 ויאמר את קלך שׁמעתי בגן
ואירא כי עירם אנכי ואחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשׁר צויתיך לבלתי אכל
ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשׁה אשׁר
נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ
ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשׁה מה
זאת עשׂית ותאמר האשׁה הנחשׁ
השׂיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים
אל הנחשׁ כי עשׂית זאת ארור אתה
מכל הבהמה ומכל חית השׂדה על גחנך
תלך ועפר תאכל כל ימי חייֶך׃
15 ואיבה אשׁית בינך ובין האשׁה ובין
זרעך ובין זרעה הוא ישׁופך ראשׁ
ואתה תשׁופנו עקב׃ 16 אל האשׁה אמר
ויגרשׁ את האדם וישׁכן מקדם לגן
עדן לעבד את האדמה אשׁר לקח משׁם׃
לעלם׃ 23 וישׁלחהו יהוה אלהים מגן
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישׁלח
ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
כאחד
יהוה אלהים הן האדם היה
ולאשׁתו כתנות עור וילבשׁם׃ 22 ויאמר
עפר אתה ואל עפר תשׁוב׃ 20 ויקרא
שׁובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשׂב
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייֶך׃ 18 וקוץ
ותאכל מן העץ אשׁר צויתיך לאמר לא
בכָל׃ 17 ולאדם אמר כי שׁמעת לקול אשׁתך
בנים ואל אישֵׁך תשׁוקתך והוא ימשׁל
היום ויתחבא האדם ואשׁתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו
איכה׃ 10 ויאמר את קלך שׁמעתי בגן
ואירא כי עירם אנכי ואחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשׁר צויתיך לבלתי אכל
ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשׁה אשׁר
נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ
ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשׁה מה
זאת עשׂית ותאמר האשׁה הנחשׁ
השׂיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים
אל הנחשׁ כי עשׂית זאת ארור אתה
מכל הבהמה ומכל חית השׂדה על גחנך
תלך ועפר תאכל כל ימי חייֶך׃
15 ואיבה אשׁית בינך ובין האשׁה ובין
זרעך ובין זרעה הוא ישׁופך ראשׁ
ואתה תשׁופנו עקב׃ 16 אל האשׁה אמר
ויגרשׁ את האדם וישׁכן מקדם לגן
עדן לעבד את האדמה אשׁר לקח משׁם׃
לעלם׃ 23 וישׁלחהו יהוה אלהים מגן
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישׁלח
ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
כאחד
יהוה אלהים הן האדם היה
ולאשׁתו כתנות עור וילבשׁם׃ 22 ויאמר
עפר אתה ואל עפר תשׁוב׃ 20 ויקרא
שׁובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשׂב
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייֶך׃ 18 וקוץ
ותאכל מן העץ אשׁר צויתיך לאמר לא
בכָל׃ 17 ולאדם אמר כי שׁמעת לקול אשׁתך
בנים ואל אישֵׁך תשׁוקתך והוא ימשׁל
היום ויתחבא האדם ואשׁתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו
את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח

אל הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה
אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה
עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן

Bereshith 4

1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את
יהוה׃2 ותסף ללדת את אחיו את הבל
ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד
אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין
מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ 4 והבל
הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ 5 ואל
קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין
מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל
קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃
7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו
ואתה תמשל בו׃ ויאמר קין אל הבל
אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין

עדן׃17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד
את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם
העיר כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים
אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את
שמם אדם ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם
שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את שמו שת׃ 4 ויהיו
מאת שנה ויולד בנים ובנות׃ 5 ויהיו
כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
ושלשים שנה וימת׃ 6 ויחי שת חמש
שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃
7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע
שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 8 ויהיו כל ימי שת שתים
עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃
9 ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את
קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי הולידו את
קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה

1 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים
אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ 2 זָכָר
וּנְקֵבָה בָּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ 3 וַיְחִי אָדָם
שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ
כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת׃ 4 וַיִּהְיוּ
מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 5 וַיִּהְיוּ
כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 6 וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ
שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אֱנוֹשׁ׃
7 וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אֱנוֹשׁ שֶׁבַע
שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ 8 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת
קֵינָן׃ 10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
קֵינָן חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה

וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 11 וַיִּהְיוּ כָּל
ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה
ותשע מאות שנה וימת׃ 12 ויחי קינן
שבעים שנה ומאת שנה ויולד את
מהללאל׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו
את מהללאל ארבעים שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
14 ויהיו כל ימי קינן עשר שנה
ותשע מאות שנה וימת׃ 15 ויחי
מהללאל חמש וששים שנה ומאת
שנה ויולד את ירד׃ 16 ויחי מהללאל
אחרי הולידו את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
וימת׃ 18 ויחי ירד שתים וששים
שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃
19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך
שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃

וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 11 וַיִּהְיוּ כָּל
יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וְתִשְׁעִים שָׁנָה
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 12 וַיְחִי קֵינָן
שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת
מַהֲלַלְאֵל׃ 13 וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת מַהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
14 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנָה
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 15 וַיְחִי
מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת יָרֶד׃ 16 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
17 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ
וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ 18 וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת חֲנוֹךְ׃
19 וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 21 ויחי
חנוך חמש וששים שנה ומאת שנה
ויולד את מתושלח׃ 22 ויתהלך חנוך
את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
23 ויהיו כל ימי חנוך חמש וששים
שנה ומאת שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את
האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃
25 ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד את למך׃ 26 ויחי
מתושלח אחרי הולידו את למך שתים
ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ 27 ויהיו כל ימי מתושלח
תשע וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ 28 ויחי למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה ויולד בן׃ 29 ויקרא
את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה
יהוה׃

20 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ 21 וַיְחִי
חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת מְתוּשֶׁלַח׃ 22 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ
אֶת הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מְתוּשֶׁלַח
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
23 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה׃ 24 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת
הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃
25 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת לָמֶךְ׃ 26 וַיְחִי
מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ 27 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי מְתוּשֶׁלַח
תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ 28 וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃ 29 וַיִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ
וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ
יְהוָה׃

ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד
אחנוך׃

22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃

23 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה
שלש מאות שנה׃

24 ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃

25 ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד את למך׃

26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים
ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃

27 ויהיו כל ימי מתושלח
תשע וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת׃

28 ויחי למך שתים ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד בן׃

29 ויקרא את שמו
נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃

30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש
וחמשים שנה ומאת שנה ויולד בנים
ובנות׃

31 ויהיו כל ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה וימת׃

32 ויהי נח בן חמש מאות שנה
ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃

1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות נולדו להם׃

2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה
ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃

3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃

4 הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם
ויולדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃

5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃

6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו׃

7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי
מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם׃

8 ונח מצא חן בעיני יהוה׃

9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח׃

10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃

11 ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס׃

12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃

13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני
כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃

14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה
וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃

15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃

16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃

17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ
לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים
כל אשר בארץ יגוע׃

18 והקימתי את בריתי אתך
ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃

19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃

20 למינהו מן העוף ולמינהו מן הבהמה
למינהו מכל רמש האדמה שנים מכל יבאו אליך להחיות׃

21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
ואספת אליך ויהי לך ולהם לאכלה׃

22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה
כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃

2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה
איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים
איש ואשתו׃

3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ׃

4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃

5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃

6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃

7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני מי המבול׃

8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃

9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את נח׃

10 ויהי לשבעת הימים
ומי המבול היו על הארץ׃

11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח
בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה
וארבת השמים נפתחו׃

12 ויהי הגשם על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה׃

13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח
ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃

14 הם והחיה למינה וכל הבהמה למינה
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו
וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃

15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים׃

16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו׃

17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
ויגברו המים
וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ׃

18 ויגברו המים
וירבו מאד על הארץ
ותלך התבה על פני המים׃

19 והמים גברו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים׃

20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים׃

21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ
וכל האדם׃

22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו
מכל אשר בחרבה מתו׃

23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
וימחו מן הארץ
ויש נח אך אשר אתו בתבה׃

24 ויגברו המים על הארץ
חמשים ומאת יום׃

1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה
אשר אתו בתבה
ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים׃

2 ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים
ויכלא הגשם מן השמים׃

3 וישובו המים מעל הארץ
הלוך ושוב
ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃

4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש
על הרי אררט׃

5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש
נראו ראשי ההרים׃

6 ויהי מקץ ארבעים יום
ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃

7 וישלח את העורב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃

8 וישלח את היונה מאתו לראות את קלו המים
מעל פני האדמה׃

9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה
ותשב אליו אל התבה
כי מים על פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃

10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ויסף שלח את היונה מן התבה׃

11 ותבא אליו היונה לעת ערב
והנה עלה זית טרף בפיה
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃

12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היונה
ולא יסף שוב אליו עוד׃

13 ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה
בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה
וירא והנה חרבו פני האדמה׃

14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש
יבשה הארץ׃

15 וידבר אלהים אל נח לאמר׃

16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃

17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך
ושרצו בארץ
ופרו ורבו על הארץ׃

18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃

19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ
למשפחתיהם יצאו מן התבה׃

20 ויבן נח מזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור
ויעל עלות במזבח׃

21 וירח יהוה את ריח הניחח
ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם
כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃

22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

1 ויברך אלהים את נח ואת בניו
ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃

2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ
ועל כל עוף השמים
בכל אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים
בידכם נתנו׃

3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה
כירק עשב נתתי לכם את כל׃

4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃

5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם
מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃

6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך
כי בצלם אלהים עשה את האדם׃

7 ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ
ורבו בה׃

8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃

9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחריכם׃

10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם
בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃

11 והקימותי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול
ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃

12 ויאמר אלהים זאת אות הברית
אשר אני נתן ביני וביניכם
ובין כל נפש החיה אשר אתכם
לדרת עולם׃

13 את קשתי נתתי בענן
והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃

14 והיה בעננו על הארץ
ונראתה הקשת בענן׃

15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר׃

16 והיתה הקשת בענן
וראיתיה לזכר ברית עולם
בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃

17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית
אשר הקימתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ׃

18 ויהי בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת
וחם הוא אבי כנען׃

19 שלשה אלה בני נח
ומאלה נפצה כל הארץ׃

20 ויחל נח איש האדמה
ויטע כרם׃

21 וישת מן היין
וישכר
ויתגל בתוך אהלה׃

22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו
ויגד לשני אחיו בחוץ׃

23 ויקח שם ויפת את השמלה
וישימו על שכם שניהם
וילכו אחרנית
ויכסו את ערות אביהם
ופניהם אחרנית
ולא ראו את ערות אביהם׃

24 ויקץ נח מיינו
וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃

25 ויאמר ארור כנען
עבד עבדים יהיה לאחיו׃

26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד להם׃

27 יפת לאלהים לשכן באהלי שם
ויהי כנען עבד להם׃

28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה׃

29 ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה
וחמשים שנה
וימת׃

1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים אחרי המבול׃

2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס׃

3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃

4 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃

5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם
איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃

6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃

7 ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכה
ובני רעמה שבא ודדן׃

8 וכוש ילד את נמרד
הוא החל להיות גבור בארץ׃

9 הוא היה גבור ציד לפני יהוה
על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃

10 ותהי ראשית ממלכתו בבל
וארך וכלנה בארץ שנער׃

11 מן הארץ ההוא יצא אשור
ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃

12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח
הוא העיר הגדלה׃

13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתחים׃

14 ואת פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים׃

15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת׃

16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃

17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃

18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי
ואחרי כן נפצו משפחות הכנעני׃

19 ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה
בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע׃

20 אלה בני חם למשפחתם ללשונתם בארצותם בגוייהם׃

21 ולשם אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול
גם הוא ילדו בנים׃

22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם
ועוץ וחול וגתר ומשך׃

23 וארם עוץ וחול וגתר ומש׃

24 וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר׃

25 ולעבר נולדו שני בנים
שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן׃

26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח׃

27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃

28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃

29 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב
כל אלה בני יקטן׃

30 ויהי מושבם ממישא בואכה ספר הר הקדם׃

31 אלה בני שם למשפחתם ללשונתם בארצותם בגוייהם׃

32 אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם
ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃

2 ויהי בנסעם מקדם
וימצאו בקעה בארץ שנער
וישבו שם׃

3 ויאמרו איש אל רעהו
הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה
ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר׃

4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
וראשו בשמים
ונעשה לנו שם
פן נפוץ על פני כל הארץ׃

5 וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם׃

6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם
וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃

7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃

8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ
ויחדלו לבנות את העיר׃

9 על כן קרא שמה בבל
כי שם בלל יהוה את שפת כל הארץ
ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃

10 אלה תולדת שם
שם בן מאת שנה
הוליד את ארפכשד שנתים אחרי המבול׃

11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד
חמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃

12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה
ויולד את שלח׃

13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃

14 ושלח חי שלשים שנה
ויולד את עבר׃

15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר
שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃

16 ועבר חי ארבע ושלשים שנה
ויולד את פלג׃

17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג
ארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃

18 ופלג חי שלשים שנה
ויולד את רעו׃

19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו
מאתים שנה ותשע שנים
ויולד בנים ובנות׃

20 ורעו חי שתים ושלשים שנה
ויולד את שרוג׃

21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג
מאתים שנה ושבע שנים
ויולד בנים ובנות׃

22 ושרוג חי שלשים שנה
ויולד את נחור׃

23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור
מאתים שנה
ויולד בנים ובנות׃

24 ונחור חי תשע ועשרים שנה
ויולד את תרח׃

25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח
מאה ותשע עשרה שנה
ויולד בנים ובנות׃

26 ויחי תרח שבעים שנה
ויולד את אברם את נחור ואת הרן׃

27 ואלה תולדת תרח
תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן
והרן הוליד את לוט׃

28 וימת הרן על פני תרח אביו
בארץ מולדתו
באור כשדים׃

29 ויקח אברם ונחור להם נשים
שם אשת אברם שרי
ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃

30 ותהי שרי עקרה
אין לה ולד׃

31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו
ואת שרי כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים
ללכת ארצה כנען
ויבאו עד חרן
וישבו שם׃

32 ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה
וימת תרח בחרן׃

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך
וממולדתך
ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך׃

2 ואעשך לגוי גדול
ואברכך
ואגדלה שמך
והיה ברכה׃

3 ואברכה מברכיך
ומקללך אאר
ונברכו בך כל משפחות האדמה׃

4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
וילך אתו לוט
ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן׃

5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו
ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו בחרן
ויצאו ללכת ארצה כנען
ותבאנה ארצה כנען׃

6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם
עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃

7 וירא יהוה אל אברם
ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃

8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל
ויט אהלה
בית אל מים ועי קדמה
ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה׃

9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃

10 ויהי רעב בארץ
וירד אברם מצרים
לגור שם
כי כבד הרעב בארץ׃

11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים
ויאמר אל שרי אשתו
הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃

12 והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי
ואתך יחיו׃

13 אמרי נא אחתי את
למען ייטב לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך׃

14 ויהי כבוא אברם מצרים
וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃

15 וירא אתה שרי פרעה
ותהלל אתה אל פרעה
ותקח האשה בית פרעה׃

16 ולאברם היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר וחמרים
ועבדים ושפחות
ואתנות וגמלים׃

17 ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים
ואת ביתו
על דבר שרי אשת אברם׃

18 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי
למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃

19 למה אמרת אחתי היא
ואקח אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך קח ולך׃

20 ויצו עליו פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו׃

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
ולוט עמו הנגבה׃

2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃

3 וילך למסעיו הנגבה ועד בית אל
עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העי׃

4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם יהוה׃

5 וגם ללוט ההלך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים׃

6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו
כי היה רכושם רב
ולא יכלו לשבת יחדו׃

7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט
והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃

8 ויאמר אברם אל לוט
אל נא תהי מריבה ביני וביניך
ובין רעי וברעיך
כי אנשים אחים אנחנו׃

9 הלא כל הארץ לפניך
הפרד נא מעלי
אם השמאל ואימנה
ואם הימין ואשמאילה׃

10 וישא לוט את עיניו
וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה
לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה
כגן יהוה כארץ מצרים
בבאך צוער׃

11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן
ויסע לוט מקדם
ויפרדו איש מעל אחיו׃

12 אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הככר
ויאהל עד סדם׃

13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃

14 ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך וראה
מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃

15 כי את כל הארץ אשר אתה רואה
לך אתננה ולזרעך עד עולם׃

16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה׃

17 קום התהלך בארץ
לארכה ולרחבה
כי לך אתננה׃

18 ויאהל אברם
ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה׃

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים׃

2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם
ואת ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער׃

3 כל אלה חברו אל עמק השדים
הוא ים המלח׃

4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
ובשלש עשרה שנה מרדו׃

5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
והמלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם
ואת האימים בשוה קריתים׃

6 ואת החרי בהר שעיר
עד אל פארן אשר על המדבר׃

7 וישבו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש
ויכו את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי הישב בחצצן תמר׃

8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃

9 את כדרלעמר מלך עילם
ואת תדעל מלך גוים
ואת אמרפל מלך שנער
ואת אריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמשה׃

10 ועמק השדים באר באר חמרים
ויפלו שמה מלך סדם ומלך עמרה
ויתר הנסו הרה׃

11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה
ואת כל אכלם
וילכו׃

12 ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם
וילכו
והוא יושב בסדם׃

13 ויבא הפליט
ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם׃

14 וישמע אברם כי נשבה אחיו
וירק את חניכיו ילידי ביתו
שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן׃

15 ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו
ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃

16 וישב את כל הרכוש
וגם את לוט אחיו ורכושו השיב
וגם את הנשים
ואת העם׃

17 ויצא מלך סדם לקראתו
אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו
אל עמק שוה הוא עמק המלך׃

18 ומלכי צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין
והוא כהן לאל עליון׃

19 ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ׃

20 וברוך אל עליון
אשר מגן צריך בידך
ויתן לו מעשר מכל׃

21 ויאמר מלך סדם אל אברם
תן לי הנפש
והרכוש קח לך׃

22 ויאמר אברם אל מלך סדם
הרימתי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ׃

23 אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקח מכל אשר לך
ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃

24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר הלכו אתי
ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם׃

1 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר
אל תירא אברם
אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד׃

2 ויאמר אברם אדני יהוה
מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃

3 ויאמר אברם
הן לי לא נתתה זרע
והנה בן ביתי יורש אתי׃

4 והנה דבר יהוה אליו לאמר
לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃

5 ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃

6 והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה׃

7 ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃

8 ויאמר אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה׃

9 ויאמר אליו
קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת
ואיל משלש
ותר
וגוזל׃

10 ויקח לו את כל אלה
ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת הצפור לא בתר׃

11 וירד העיט על הפגרים
ויבתר אברם אתם׃

12 ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃

13 ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה׃

14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃

15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃

16 ודור רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃

17 ויהי השמש באה
ועלטה היתה
והנה תנור עשן
ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה׃

18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃

19 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃

20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃

21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו
ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃

2 ותאמר שרי אל אברם
הנה נא עצרני יהוה מלדת
בא נא אל שפחתי
אולי אבנה ממנה
וישמע אברם לקול שרי׃

3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה
מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען
ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃

4 ויבא אל הגר
ותהר
ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה׃

5 ותאמר שרי אל אברם
חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך
ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה
יהוה ישפט בינותי וביניך׃

6 ויאמר אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך
ותענה שרי
ותברח מפניה׃

7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר
על העין בדרך שור׃

8 ויאמר הגר שפחת שרי
אי מזה באת ואנה תלכי
ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת׃

9 ויאמר לה מלאך יהוה
שובי אל גברתך
והתעני תחת ידיה׃

10 ויאמר לה מלאך יהוה
הרבה ארבה את זרעך
ולא יספר מרב׃

11 ויאמר לה מלאך יהוה
הנך הרה
וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל
כי שמע יהוה אל עניך׃

12 והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל
ויד כל בו
ועל פני כל אחיו ישכן׃

13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה
אתה אל ראי
כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃

14 על כן קרא לבאר
באר לחי ראי
הנה בין קדש ובין ברד׃

15 ותלד הגר לאברם בן
ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃

16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים
בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים
וירא יהוה אל אברם
ויאמר אליו אני אל שדי
התהלך לפני והיה תמים׃

2 ואתנה בריתי ביני ובינך
וארבה אתך במאד מאד׃

3 ויפל אברם על פניו
וידבר אתו אלהים לאמר׃

4 אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים׃

5 ולא יקרא עוד את שמך אברם
והיה שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתיך׃

6 והפרתי אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו׃

7 והקמתי את בריתי ביני ובינך
ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם
להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃

8 ונתתי לך ולזרעך אחריך
את ארץ מגוריך
את כל ארץ כנען
לאחזת עולם
והייתי להם לאלהים׃

9 ויאמר אלהים אל אברהם
ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך
לדרתם׃

10 זאת בריתי אשר תשמרו
ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך
המול לכם כל זכר׃

11 ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם׃

12 בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתיכם
יליד בית
וקנין כל נכר
אשר לא מזרעך הוא׃

13 המול ימול יליד ביתך
וקנין כספך
והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם׃

14 וערל זכר
אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר׃

15 ויאמר אלהים אל אברהם
שרי אשתך
לא תקרא את שמה שרי
כי שרה שמה׃

16 וברכתי אתה
וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה
והיתה לגוים
מלכי עמים ממנה יהיו׃

17 ויפל אברהם על פניו
ויצחק
ויאמר בלבו
הלבן מאה שנה יולד
ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃

18 ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יחיה לפניך׃

19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן
וקראת את שמו יצחק
והקמתי את בריתי אתו
לברית עולם
לזרעו אחריו׃

20 ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו
והפריתי אתו
והרביתי אתו במאד מאד
שנים עשר נשאים יוליד
ונתתיו לגוי גדול׃

21 ואת בריתי אקים את יצחק
אשר תלד לך שרה
למועד הזה
בשנה האחרת׃

22 ויכל לדבר אתו
ויעל אלהים מעל אברהם׃

23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו
ואת כל יליד ביתו
ואת כל קנין כספו
כל זכר באנשי בית אברהם
ויל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים׃

24 ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים
בהמלו את בשר ערלתו׃

25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
בהמלו את בשר ערלתו׃

26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃

27 וכל אנשי ביתו
יליד בית וקנין כסף
מאת בן נכר
נמלו אתו׃

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא
והוא ישב פתח האהל
כחם היום׃

2 וישא עיניו וירא
והנה שלשה אנשים נצבים עליו
וירא
וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה׃

3 ויאמר
אדני
אם נא מצאתי חן בעיניך
אל נא תעבר מעל עבדך׃

4 יקח נא מעט מים
ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ׃

5 ואקחה פת לחם
וסעדו לבכם
אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃

6 וימהר אברהם האהלה אל שרה
ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת
לושי
ועשי עגות׃

7 ואל הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך וטוב
ויתן אל הנער
וימהר לעשות אתו׃

8 ויקח חמאה וחלב
ובן הבקר אשר עשה
ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת העץ
ויאכלו׃

9 ויאמרו אליו
איה שרה אשתך
ויאמר
הנה באהל׃

10 ויאמר
שוב אשוב אליך כעת חיה
והנה בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו׃

11 ואברהם ושרה זקנים
באים בימים
חדל להיות לשרה
אורח כנשים׃

12 ותצחק שרה בקרבה
לאמר
אחרי בלתי
היתה לי עדנה
ואדני זקן׃

13 ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה
לאמר
האף אמנם אלד
ואני זקנתי׃

14 היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת חיה
ולשרה בן׃

15 ותכחש שרה
לאמר
לא צחקתי
כי יראה
ויאמר
לא כי צחקת׃

16 ויקמו משם האנשים
וישקפו על פני סדם
ואברהם הלך עמם
לשלחם׃

17 ויהוה אמר
המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה׃

18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גוי הארץ׃

19 כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו׃

20 ויהוה אמר
זעקת סדם ועמרה כי רבה
וחטאתם כי כבדה מאד׃

21 ארדה נא
ואראה
הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
ואם לא
אדעה׃

22 ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃

23 ויגש אברהם
ויאמר
האף תספה צדיק עם רשע׃

24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר
האף תספה
ולא תשא למקום
בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃

25 חללה לך מעשות כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע
והיה כצדיק כרשע
חללה לך
השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃

26 ויאמר יהוה
אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם׃

27 ויען אברהם
ויאמר
הנ

למעלה ופתח התבה בצדה
למטה תעשנה שנים שלשים תעשה׃

הנני מביא את המבול מים על הארץ
לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים
כל אשר בארץ יגוע׃

והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה
אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃

ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃

מהעוף למינהו ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃

ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה׃

ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ויאמר יהוה אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה
כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃

מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃

גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ׃

כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה׃

ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃

ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃

ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני מי המבול׃

מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃

שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את נח׃

ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃

בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה
וארבת השמים נפתחו׃

ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃

בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח
ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃

הם והחיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃

ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים׃

והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו׃

ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
ויגדלו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃

ויגברו המים וירבו מאד על הארץ
ותלך התבה על פני המים׃

והמים גברו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃

חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים׃

ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה
ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃

כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃

ויאבד את כל היקום אשר על פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי
נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן
בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש
צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים

Bereshith 6

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים
את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו
להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם
הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים
שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם
ונם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים
אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים
אשר מעולם אנשי השם׃ ויראה יהוה
כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם
יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב
אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם
בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃

ויחי נח בן חמש מאות שנה ויולד
נח את שם את חם ואת יפת׃

לכ שבעה שבעה איש ואשתו ומנ
הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
[3] ואשתו׃ [3] גמ מעוף השמים שבעה שבעה
הארצ׃ [4] כי לימים עוד שבעה אנכי
ממטיר על הארצ ארבעים יומ
וארבעים לילה ומחיתי את כל
היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃
[5] ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ [6] ונח
בנ שש מאות שנה והמבול היה מימ על
הארצ׃ [7] ויבא נח ובניו ואשתו ונשי
בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃
[8] מנ הבהמה הטהורה ומנ הבהמה אשר
איננה טהרה ומנ העוף וכל אשר רמש
על האדמה׃ [9] שנים שנים באו אל נח אל
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהימ את

Bereshith 7

[1] ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתכ
אל התבה כי אתכ ראיתי צדיק לפני
בדור הזה׃ [2] מכל הבהמה הטהורה תקח

לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יומ
לכ שבעה שבעה איש ואשתו ומנ
תשימ תחתימ שנימ ושלשימ תעשה׃
[17] ואני הננ מביא את המבול מימ על
הארצ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיימ
מתחת השמימ כל אשר בארצ יגוע׃
[18] והקמתי את בריתי אתכ ובאת אל
התבה אתה ובניכ ואשתכ ונשי בניכ
אתכ׃ [19] ומכל החי מכל בשר שנימ מכל
תביא אל התבה להחית אתכ זכר ונקבה
יהיו׃ [20] מהעוף למינהו ומנ הבהמה
למינה מכל רמש האדמה למינהו שנימ
מכל יבאו אליכ להחיות׃ [21] ואתה קח
לכ מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליכ
והיה לכ ולהמ לאכלה׃ [22] ויעש נח ככל
אשר צוה אתו אלהימ כנ עשה׃

מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃
21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על
הארץ וכל האדם׃ 22 כל אשר נשמת רוח
חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃
23 וימח את כל היקום אשר על פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך
נח ואשר אתו בתבה׃ 24 ויגברו המים
על הארץ חמשים ומאת יום׃

Bereshith 8

1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃
2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים
וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על
פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על
הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר
תחת כל השמים׃ 20 חמש עשרה אמה

לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות
תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃
12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה בא
נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח
ושלשת נשי בניו אתם אל התבה׃ 14 המה
וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל
הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל נח
אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו
רוח חיים׃ 16 והבאים זכר ונקבה מכל
בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר
יהוה בעדו׃ 17 ויהי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את
התבה ותרם מעל הארץ׃ 18 ויגברו המים
וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על
פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על
הארץ וכל ההרים הגבהים אשר
תחת כל השמים׃ 20 חמש עשרה אמה

באחת ושׁשׁ מאות שׁנה בראשׁון באחד

לחדשׁ חרבו המים מעל הארצ ויסר נח

את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני

האדמה׃ 14 ובחדשׁ השׁני בשׁבעה

ועשׂרים יום לחדשׁ יבשׁה הארצ׃

15 וידבר אלהים אל נח לאמר׃ 16 צא מן

התבה אתה ואשׁתך ובניך ונשׁי בניך

אתכ׃ 17 כל החיה אשׁר אתכ מכל בשׂר

בעוף ובבהמה ובכל הרמשׂ הרמשׂ על

הארצ הוצא אתכ ושׁרצו בארצ ופרו

ורבו על הארצ׃ 18 ויצא נח ובניו

ואשׁתו ונשׁי בניו אתו׃ 19 כל החיה כל

הרמשׂ וכל העוף כל רומשׂ על הארצ

למשׁפחתיהמ יצאו מן התבה׃ 20 ויבנ נח

מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה

ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח׃

21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר

יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את

האדמה בעבור האדמ כי יצר לב האדמ

בחדשׁ השׁביעי בשׁבעה עשׂר יום לחדשׁ

על הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוכ

וחסור עד החדשׁ העשׂירי בעשׂירי

באחד לחדשׁ נראו ראשׁי ההרימ׃ 6 ויהי

מקצ ארבעימ יום ויפתח נח את חלונ

התבה אשׁר עשׂת׃ 7 וישׁלח את הערב

ויצא יצוא ושׁוב עד יבשׁת המים מעל

הארצ׃ 8 וישׁלח את היונה מאתו לראות

הקלו המים מעל פני האדמת׃ 9 ולא

מצאה היונה מנוח לכפ רגלה ותשׁב

אליו אל התבה כי מים על פני כל

הארצ׃ 10 ויחל עוד שׁבעת

ימימ אחרימ ויסף שׁלח את היונה מנ

התבת׃ 11 ותבא אליו היונה לעת ערב

והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי

קלו המים מעל הארצ׃ 12 וייחל עוד

שׁבעת ימימ אחרימ וישׁלח את היונה

ולא יספה שׁוב אליו עוד׃ 13 ויהי

בניו אתו לאמר׃ [9] ואני הנני מקים את
בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃
[10] ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף
בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל
יצאי התבה לכל חית הארץ׃ [11] והקמתי
את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר
עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול
לשחת הארץ׃ [12] ויאמר אלהים זאת אות
הברית אשר אני נתן ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת
עולם׃ [13] את קשתי נתתי בענן והיתה
לאות ברית ביני ובין הארץ׃ [14] והיה
בעננ׳ וזכרתי את בריתי אשר ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל
בשר׃ [16] והיתה הקשת בענן וראיתיה
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל
נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃

רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל
זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף
ויום ולילה לא ישבתו׃

Bereshith 9

[1] ויברך אלהים את נח ואת בניו
ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃
[2] ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית
הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר
תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם
נתנו׳ [3] כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה
לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׳ [4] אכ
בשר בנפשו דמו לא תאכלו׳ [5] ואכ את
דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
אדרש את נפש האדם׳ [6] שפכ דם האדם
באדם דמו ישפכ כי בצלם אלהים עשה
את האדם׳ [7] ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
ורבו בה׳ [8] ויאמר אלהים אל נח ואל

ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה
ויּמת׃

Bereshith 10

[1] ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים אחר המבול׃ [2] בני
יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס׃ [3] ובני גמר אשכנז
וריפת ותגרמה׃ [4] ובני יון אלישה
ותרשיש כתים ודדנים׃ [5] מאלה נפרדו
איי הגוים בארצתם איש ללשנו
למשפחתם בגויהם׃ [6] ובני חם כוש
ומצרים ופוט וכנען׃ [7] ובני כוש סבא
וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני
רעמה שבא ודדן׃ [8] וכוש ילד את נמרד
הוא החל להיות גבר בארץ׃ [9] הוא היה
גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ [10] ותהי

[28] למו׃ [28] ויחי נח אחר המבול שלש
מאות שנה וחמשים שנה׃ [29] ויהי כל
הברית אשר הקמתי ביני ובינ כל בשר
אשר על הארץ׃ [18] ויהיו בני נח
היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם
הוא אבי כנען׃ [19] שלשה אלה בני נח
ומאלה נפצה כל הארץ׃ [20] ויחל נח איש
האדמה ויטע כרם׃ [21] וישת מן היין
וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ [22] וירא חם
אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני
אחיו בחוץ׃ [23] ויקח שם ויפת את
השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו
אחרנית ויכסו את ערות אביהם
ופניהם אחרנית וערות אביהם לא
ראו׃ [24] וייקץ נח מיינו וידע את אשר
עשה לו בנו הקטן׃ [25] ויאמר ארור
כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃
[26] ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי
כנען עבד למו׃ [27] יפת אלהים ליפת
וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד

[17] ויאמר אלהים אל נח זאת אות

עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃
23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃
24 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את
עבר׃ 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד
פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו
יקטן׃ 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת
שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ 27 ואת
הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ 28 ואת
עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ 29 ואת
אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה
בני יקטן׃ 30 ויהי מושבם ממשא באכה
ספרה הר הקדם׃ 31 אלה בני שם
למשפחתם ללשונתם בארצתם לגויהם׃
32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם
ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃

Bereshith 11

1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים
אחדים׃ 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו

ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה
11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את
בארצ שנער׃
נינוה ובין אשור ויבנ את נינוה ואת רחבת עיר
ואת כלח׃ 12 ואת רסן בין
כלח הוא העיר הגדלה׃ 13 ומצרים ילד
את לודים ואת ענמים ואת להבים
את נפתחים׃ 14 ואת פתרסים ואת
כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
כפתרים׃ 15 וכנען ילד את צידן בכרו
ואת חת׃ 16 ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי׃ 17 ואת החוי ואת הערקי
הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו
משפחות הכנעני׃ 19 ויהי גבול הכנעני
מצידנ באכה גררה עד עזה באכה סדמה
ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ 20 אלה
בני חם למשפחתם ללשונתם בארצתם
בגויהם׃ 21 ולשם ילד גם הוא אבי כל
בני עבר אחי יפת הגדול׃ 22 בני שם

ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 12 וארפכשד חי חמש ושלשים
שנה ויולד את שלח׃ 13 ויחי ארפכשד
אחרי הולידו את שלח שלש שנים
ואחים שנה ויולד בנים ובנות׃
14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר׃
15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ 16 ויחי עבר ארבע
ושלשים שנה ויולד את פלג׃ 17 ויחי
עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה
ואחים שנה ויולד בנים ובנות׃
18 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את
רעו׃ 19 ויחי פלג אחרי הולידו את
שרוג׃ 20 ויחי רעו שתים
ושלשים שנה ויולד את נחור׃ 21 ויחי
רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים
ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃

בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ 3 ויאמרו
איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים
ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר׃ 4 ויאמרו הבה
נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים
ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל
הארץ׃ 5 וירד יהוה לראת את העיר
ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃
6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר
מהם כל אשר יזמו לעשות׃ 7 הבה נרדה
ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אתם משם על
פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ 9 על
כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת
כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל
הארץ׃ 10 אלה תולדת שם שם בן מאת
שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר
המבול׃ 11 ויחי שם אחרי הולידו את

ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃
32 ויהיו ימי תרח חמשׁ שנים ומאתים
שנה וימת תרח בחרן׃

Bereshith 12

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשׁר
2 ואעשׂך לגוי גדול ואברכך
וגדלה שׁמך והיה ברכה׃ 3 ואברכה
מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל
משׁפחת האדמה׃ 4 וילך אברם כאשׁר דבר
אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן
חמשׁ שׁנים ושׁבעים שׁנה בצאתו מחרן׃
5 ויקח אברם את שׂרי אשׁתו ואת לוט בן
אחיו ואת כל רכושׁם אשׁר רכשׁו ואת
הנפשׁ אשׁר עשׂו בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃ 6 ויעבר
אברם בארץ עד מקום שׁכם עד אלון
מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה
אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ

22 ויחי שׂרוג שׁלשׁים שׁנה ויולד את
נחור׃ 23 ויחי שׂרוג אחרי הולידו את
נחור מאתים שׁנה ויולד בנים ובנות׃
24 ויחי נחור תשׁע ועשׂרים שׁנה ויולד
את תרח׃ 25 ויחי נחור אחרי הולידו
את תרח תשׁע עשׂרה שׁנה ומאת שׁנה
וילד בנים ובנות׃ 26 ויחי תרח
שׁבעים שׁנה ויולד את אברם את נחור
ואת הרן׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח
הוליד את אברם את נחור ואת הרן
והרן הוליד את לוט׃ 28 וימת הרן על
פני תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשׂדים׃ 29 ויקח אברם ונחור להם
נשׁים שׁם אשׁת אברם שׂרי ושׁם אשׁת
נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי
יסכה׃ 30 ותהי שׂרי עקרה אין לה ולד׃
31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן
הרן בן בנו ואת שׂרי כלתו אשׁת אברם
בנו ויצאו אתם מאור כשׂדים ללכת

ועבדים ושפחת ואתנת ונמלים׃
17 וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים
ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃
18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת
עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך
הוא׃ 19 למה אמרת אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃
20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו׃

Bereshith 13

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם
כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך
למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל
ובין העי׃ 4 אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃
5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן

הזאת ויבנו שם מזבח ליהוה הנראה
אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית
אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם
ויבנ שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם
מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃
11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי
כי אשה יפת מראה את׃ 12 והיה כי
יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו׃ 13 אמרי נא
אחתי את למען ייטב לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך׃ 14 ויהי ככוא
אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה
כי יפה הוא מאד׃ 15 ויראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
האשה בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב
בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים

מאד׃ 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי
הפרד לוט מעמו שׂא נא עיניך וראה
מן המקום אשׁר אתה שׁם צפנה ונגבה
וקדמה וימה׃15 כי את כל הארצ אשׁר
אמן יוכל איש למנות את עפר הארצ
גם זרעך ימנה׃17 קום התהלכ בארצ
לארכה ולרחבה כי לכ אתננה׃ 18 ויאהל
אברם ויבא וישׁב באלני ממרא אשׁר
בחברון ויבן שׁם מזבח ליהוה׃

Bereshith 14

1 ויהי בימי אמרפל מלכ שׁנער אריוכ
מלכ אלסר כדרלעמר מלכ עילם ותדעל
מלכ גוים׃ 2 עשׂו מלחמה את ברע מלכ
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל
אחיו׃12 אברם ישׁב בארצ כנען ולוט
ישׁב בערי הככר ויאהל עד סדם׃
13 ואנשׁי סדם רעים וחטאים ליהוה

14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שׂא נא עיניך וראה מן המקום אשׁר אתה שׁם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃15 כי את כל הארצ אשׁר אתה ראה לכ אתננה ולזרעכ עד עולם׃ 16 ושׂמתי את זרעכ כעפר הארצ אשׁר אמן יוכל איש למנות את עפר הארצ גם זרעכ ימנה׃17 קום התהלכ בארצ לארכה ולרחבה כי לכ אתננה׃ 18 ויאהל באלני ממרא אשׁר בחברון ויבן שׁם מזבח ליהוה׃

1 ויהי בימי אמרפל מלכ שׁנער אריוכ מלכ אלסר כדרלעמר מלכ עילם ותדעל מלכ גוים׃ 2 עשׂו מלחמה את ברע מלכ סדם ואת ברשׁע מלכ עמרה שׁנאב מלכ אדמה ושׁמאבר מלכ צביים ומלכ בלע היא צער׃3 כל אלה חברו אל עמק היא

6 ובקר ואהלים׃ 6 ולא נשׂא אתם הארצ
לשׁבת יחדו כי היה רכושׁם רב ולא
יכלו לשׁבת יחדו׃ 7 ויהי ריב בין רעי
מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט
והכנעני והפרזי אז ישׁב בארצ׃
8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי
מריבה ביני וביניכ ובין רעי ובין
רעיכ כי אנשׁים אחים אנחנו׃9 הלא
כל הארצ לפניכ הפרד נא מעלי אם
השׂמאל ואימנה ואם הימין
ואשׂמאילה׃ 10 וישׂא לוט את עיניו
וירא את כל ככר הירדן כי כלה משׁקה
לפני שׁחת יהוה את סדם ואת עמרה
כגן יהוה כארצ מצרים באכה צער׃
11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל
אחיו׃12 אברם ישׁב בארצ כנען ולוט
ישׁב בערי הככר ויאהל עד סדם׃
13 ואנשׁי סדם רעים וחטאים ליהוה

הוציא לחם ויין והוא כהן לאל
עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך
אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך
בידך ויתן לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר
מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכוש קח לך׃ 22 ויאמר אברם
אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה
אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם
מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם׃ 15 1 אחרי הדברים
האלה היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן
לי ואנכי הולך ערירי ובן משק
ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר
אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן
ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמים וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה
זרעך׃ 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו
צדקה׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת
לך את הארץ הזאת לרשתה׃
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל
משלש ותר וגוזל׃ 10 ויקח לו את
כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן
איש בתרו לקראת רעהו ואת
הצפור לא בתר׃ 11 וירד העיט על
הפגרים ויבתר אתם אברם׃
12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה
על אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע
תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה׃ 14 וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול׃ 15 ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה׃
16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד הנה׃ 17 ויהי
השמש באה ועלטה היתה והנה תנור
עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת
יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך
נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים
עד הנהר הגדל נהר פרת׃ 19 את
הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃
20 ואת החתי ואת הפרזי ואת
הרפאים׃ 21 ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃
16 1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו
ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃
2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא
עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי
אולי אבנה ממנה ויאמר אברם
לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת
אברם את הגר המצרית שפחתה
מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ
כנען ותתן אתה לאברם אישה לו
לאשה׃ 4 ויבא אל הגר ותהר
ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃
5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי
הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה
ביני וביניך׃ 6 ויאמר אברם אל
שרי הנה שפחתך בידך עשי לה
הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח
מפניה׃ 7 וימצאה מלאך יהוה על
עין המים במדבר על העין בדרך
שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי
מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי ברחת׃ 9 ויאמר
לה מלאך יהוה שובי אל גברתך
והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה
מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך
ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה
מלאך יהוה הנך הרה ילדת בן וקראת
שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל
עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו
בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו
ישכן׃ 13 ותקרא שם יהוה הדבר
אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם
הלם ראיתי אחרי ראי׃ 14 על כן
קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין
קדש ובין ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם
בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה
הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים בלדת הגר את
ישמעאל לאברם׃ 17 1 ויהי אברם
בן תשעים שנה ותשע שנים וירא
יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל
שדי התהלך לפני והיה תמים׃
2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה
אתך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על
פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃
4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב
המון גוים׃ 5 ולא יקרא עוד את
שמך אברם והיה שמך אברהם כי
אב המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי
אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקמתי את
בריתי ביני וביניך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לאל לך ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי
לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך
את כל ארץ כנען לאחזת עולם
והייתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר
אלהים אל אברהם ואתה את בריתי
תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃
10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני
וביניכם ובין זרעך אחריך המול
לכם כל זכר׃ 11 ונמלתם את בשר
ערלתכם והיה לאות ברית ביני
וביניכם׃ 12 ובן שמנת ימים ימול
לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית
וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך
הוא׃ 13 המול ימול יליד ביתך
ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא
ימול את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃
15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא את שמה שרי כי
שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם
נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃
17 ותפל אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד
ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃
18 ויאמר אברהם אל האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן
וקראת את שמו יצחק והקמתי את
בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו׃ 20 ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו והפריתי אתו
והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר
נשאים יוליד והתתיו לגוי גדול׃
21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר
תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח
אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל
זכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר
אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן תשעים
שנה ותשע שנים במלתו בשר
ערלתו׃ 25 וישמעאל בנו בן שלש
עשרה שנה במלתו את בשר ערלתו׃
26 ביום הזה נמול אברהם וישמעאל
בנו׃ 27 וכל אנשי ביתו יליד בית
וממקנת כסף מאת נכר נמלו אתו׃
18 1 וירא אליו יהוה באלני ממרא
והוא ישב פתח האהל כחם היום׃
2 וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ
לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃
3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן
בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃
4 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ׃ 5 ואקחה פת
לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על
כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן
תעשה כאשר דברת׃ 6 וימהר
אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי
שלש סאים קמח סלת לושי ועשי
עגות׃ 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח
בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער
וימהר לעשות אתו׃ 8 ויקח חמאה
וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃
9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל׃ 10 ויאמר שוב
אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא
אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים
באים בימים חדל היות לשרה ארח
כנשים׃ 12 ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני זקנתי׃
14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש
שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת׃ 16 ויקמו
משם האנשים וישקפו על פני סדם
ואברהם הלך עמם לשלחם׃
17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה׃ 18 ואברהם היו
יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו
כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען
אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו׃ 20 ויהוה אמר
זעקת סדם ועמרה כי רבה ועונם כי
כבדה מאד׃ 21 ארדה נא ואראה
הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם
לא אדעה׃ 22 ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד
לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר
האף תספה צדיק עם רשע׃
24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך
העיר האף תספה ולא תשא למקום
לחמשים צדיקם אשר בקרבה׃
25 חלילה לך מעשות כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק
כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא
יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך
העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃
27 ויען אברהם ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר
ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה
לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את
כל העיר ויאמר לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה׃
29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא
אעשה בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדברה אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה
אם אמצא שם שלשים׃ 31 ויאמר
הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא
אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם
אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך
יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם
ואברהם שב למקמו׃ 19 1 ויבאו
שני המלאכים סדמה בערב ולוט
ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים ארצה׃
2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל
בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו
לא כי ברחוב נלין׃ 3 ויפצר בהם
מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו
ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃
4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם
נסבו על הבית מנער ועד זקן כל
העם מקצה׃ 5 ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר באו
אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה
אתם׃ 6 ויצא אליהם לוט הפתחה
ודלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל נא
אחי תרעו׃ 8 הנה נא לי שתי בנות
אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתם
אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם רק
לאנשים האל תעשו דבר כי על כן
באו בצל קורתי׃ 9 ויאמרו גש
הלאה ויאמרו האחד בא לגור ויעש
שפוט הרע עתה נרע לך מהם ויפצרו
באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃
10 וישלחו האנשים את ידם ויבאו
את לוט אליהם הביתה ואת הדלת
סגרו׃ 11 ואת האנשים אשר פתח
הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול
ויתלאו למצא הפתח׃ 12 ויאמרו
האנשים אל לוט עד מי פה לך גם
חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך
בעיר הוצא מן המקום׃ 13 כי
משחתים אנחנו את המקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו
יהוה לשחתה׃ 14 ויצא לוט וידבר
אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו
צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה
את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃
15 וכעלות השחר ויאיצו המלאכים
בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת
שתי בנתיך הנמצאת פן תספה
בעון העיר׃ 16 ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו וביד אשתו ובידי
שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו
ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃
17 ויהי כהוציאם אתם החוצה
ויאמר המלט על נפשך אל תבט
אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה
המלט פן תספה׃ 18 ויאמר לוט
אליהם אל נא אדני׃ 19 הנה נא
מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך
אשר עשית עמדי להחיות את נפשי
ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן
תדבקני הרעה ומתי׃ 20 הנה נא
העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא
מצער אמלטה נא שמה הלא מצער
היא ותחי נפשי׃ 21 ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי
הפכי את העיר אשר דברת׃
22 מהר המלט שמה כי לא אוכל
לעשות דבר עד באך שמה על כן
קרא שם העיר צוער׃ 23 השמש יצא
על הארץ ולוט בא צוערה׃
24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה
גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃
25 ויהפך את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל יושבי הערים ואת
צמחת האדמה׃ 26 ותבט אשתו
מאחריו ותהי נציב מלח׃
27 וישכם אברהם בבקר אל המקום
אשר עמד שם את פני יהוה׃
28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל
כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה
קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃
29 ויהי בשחת אלהים את ערי
הככר ויזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך
את הערים אשר ישב בהן לוט׃
30 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא
ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת
בצוער וישב במערה הוא ושתי
בנתיו׃ 31 ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ
לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃
32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 33 ותשקין
את אביהן יין בלילה ההוא ותבא
הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע
בשכבה ובקומה׃ 34 ויהי ממחרת
ותאמר הבכירה אל הצעירה הן
שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם
הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה
מאבינו זרע׃ 35 ותשקין גם בלילה
ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
ובקומה׃ 36 ותהרין שתי בנות לוט
מאביהן׃ 37 ותלד הבכירה בן
ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד
היום׃ 38 והצעירה גם היא ילדה בן
ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני
עמון עד היום׃ 20 1 ויסע משם
אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש
ובין שור ויגר בגרר׃ 2 ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא
וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את
שרה׃ 3 ויבא אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על
האשה אשר לקחת והוא בעולת בעל׃
4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר
אדני הגוי גם צדיק תהרג׃
5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא
גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי
ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ 6 ויאמר
אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם
אנכי אותך מחטא לי על כן לא
נתתיך לנגעה אליה׃ 7 ועתה השב
אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי
מות תמות אתה וכל אשר לך׃
8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל
עבדיו וידבר את כל הדברים האלה
באזניהם וייראו האנשים מאד׃
9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו
מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי
הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית
עמדי׃ 10 ויאמר אבימלך אל
אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה׃ 11 ויאמר אברהם כי אמרתי
רק אין יראת אלהים במקום הזה
והרגוני על דבר אשתי׃ 12 ואמנה
גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת
אמי ותהי לי לאשה׃ 13 והיה כאשר
התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה
זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל
המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי
אחי הוא׃ 14 ויקח אבימלך צאן
ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם
וישב לו את שרה אשתו׃ 15 ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב
בעיניך שב׃ 16 ולשרה אמר הנה
נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך
כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל
ונכחת׃ 17 ויתפלל אברהם אל
האלהים וירפא אלהים את אבימלך
ואת אשתו ואמהתיו וילדו׃
18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם
לבית אבימלך על דבר שרה אשת
אברהם׃ 21 1 ויהוה פקד את שרה
כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר
דבר׃ 2 ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לזקניו למועד אשר דבר אתו
אלהים׃ 3 ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
יצחק׃ 4 וימל אברהם את יצחק בנו
בן שמנת ימים כאשר צוה אתו
אלהים׃ 5 ואברהם בן מאת שנה
בהולד לו את יצחק בנו׃ 6 ותאמר
שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע
יצחק לי׃ 7 ותאמר מי מלל לאברהם
היניקה בנים שרה כי ילדתי בן
לזקניו׃ 8 ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל
את יצחק׃ 9 ותרא שרה את בן
הגר המצרית אשר ילדה לאברהם
מצחק׃ 10 ותאמר לאברהם גרש
האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן
האמה הזאת עם בני עם יצחק׃
11 ויר הדבר מאד בעיני אברהם על
אודות בנו׃ 12 ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך
זרע׃ 13 וגם את בן האמה לגוי
אשימנו כי זרעך הוא׃ 14 וישכם
אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם השיא על שכמה
והילד ושלחה וילך ותתע במדבר
באר שבע׃ 15 ויכלו המים מן
החמת ותשלך את הילד תחת אחד
השיחם׃ 16 וילך ותשב לה מנגד
הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל
אראה במות הילד ותשב מנגד
ותשא את קלה ותבך׃ 17 וישמע
אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה
מה לך הגר אל תיראי כי שמע
אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃
18 קומי שאי את הנער והחזיקי את
ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃
19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא
באר מים ותלך ותמלא את החמת
מים ותשק את הנער׃ 20 ויהי אלהים
את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי
רבה קשת׃ 21 וישב במדבר פארן
ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃
22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך
ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃
23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם
תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר
עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ
אשר גרת בה׃ 24 ויאמר אברהם
אנכי אשבע׃ 25 ויוכח אברהם את
אבימלך על אדות באר המים אשר
גזלו עבדי אבימלך׃ 26 ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר
הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני
לא שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח
אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית׃ 28 ויצב
אברהם את שבע כבשות הצאן לבדן׃
29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה
העלות שבע הכבשות האלה אשר
הצבת לבדנה׃ 30 ויאמר כי את שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי
לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃
31 על כן קרא למקום ההוא באר
שבע כי שם נשבעו שניהם׃
32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל
ארץ פלשתים׃ 33 ויטע אשל בבאר
שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃
34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים
רבים׃ 22 1 ויהי אחר הדברים
האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃
2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על אחד
ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם
אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל
המקום אשר אמר לו האלהים׃
4 ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחק׃
5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
פה עם החמור ואני והנער נלכה עד
כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃
6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃
7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃
8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו
השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃
9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו
האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
ויערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המזבח מעל
לעצים׃ 10 וישלח אברהם את ידו
ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃
11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן
השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל תשלח
ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃
13 וישא אברהם את עיניו וירא
והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
יאמר היום בהר יהוה יראה׃
15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
שנית מן השמים׃ 16 ויאמר בי
נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך׃ 17 כי ברך אברכך והרבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את
שער אויביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל
גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃
19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו
וילכו יחד אל באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי אחרי
הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור
אחיך׃ 21 את עוץ בכרו ואת בוז
אחיו ואת קמואל אבי ארם׃
22 ואת כשד ואת חזו ואת פלדש
ואת ידלף ואת בתואל׃ 23 ובתואל
ילד את רבקה שמנה בנות מלכה ילדה
לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו
ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח
ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃
23 1 ויהיו חיי שרה מאה שנה
ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי
שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא
חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם
אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה
מתי מלפני׃ 5 ויענו בני חת את
אברהם לאמר לו׃ 6 שמענו אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את מתך איש ממנו את
קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃
7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת׃ 8 וידבר אתם לאמר אם
יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃
9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו
אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה
לי בתוככם לאחזת קבר׃ 10 ועפרון
ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי
את אברהם באזני בני חת לכל באי
שער עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני
השדה נתתי לך ואת המערה אשר בו
לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך
קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני
עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון
באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה
לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את מתי שמה׃ 14 ויען
עפרון את אברהם לאמר לו׃
15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת
מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל
עפרון וישקל אברהם לעפרון את
הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע
מאות שקל כסף עבר לסחר׃
17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה
אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר
בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל
גבלו סביב׃ 18 לאברהם למקנה
לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃
19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה
אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃
20 ויקם השדה והמערה אשר בו
לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃
24 1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה
ברך את אברהם בכל׃ 2 ויאמר
אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃
3 ואשבעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי יושב
בקרבו׃ 4 כי אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃
5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה
האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת
השב אשיב את בנך אל הארץ אשר
יצאת משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב את בני שמה׃
7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר
לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם׃ 8 ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני
לא תשיב שמה׃ 9 וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע
לו על הדבר הזה׃ 10 ויקח העבד
עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך
ארם נהרים אל עיר נחור׃
11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל
באר המים לעת ערב לעת צאת
השאבות׃ 12 ויאמר יהוה אלהי
אדני אברהם הקרה נא לפני היום
והעש חסד עם אדני אברהם׃
13 הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃
14 והיה הנערה אשר אומר אליה הטי
נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם
גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני׃ 15 והוא טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה׃ 16 והנערה טובת
מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה
ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃
17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאי
נא מעט מים מכדך׃ 18 ותאמר שתה
אדני ותמהר ותרד כדה על ידה
ותשקהו׃ 19 ותכל להשקותו ותאמר
גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת׃
20 ותמהר ותערה כדה אל השקת
ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב
לכל גמליו׃ 21 והאיש משתאה לה
מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם
לא׃ 22 ויהי כאשר כלו הגמלים
לשתת ויקח האיש נזם זהב בקעו
משקלו ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם׃ 23 ויאמר בת מי
את הגידי נא לי היש בית אביך
מקום לנו ללון׃ 24 ותאמר אליו בת
בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור׃ 25 ותאמר אלו גם תבן גם
מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃
26 ויקד האיש וישתחו ליהוה׃
27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני
אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו
מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית
אחי אדני׃ 28 ותרץ הנערה ותגד
לבית אמה כדברים האלה׃
29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין׃
30 ויהי כראות את הנזם ואת
הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את
דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי
האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העין׃ 31 ויאמר בוא
ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי
פניתי הבית ומקום לגמלים׃
32 ויבא האיש הבית ויפתח החמלים
ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים
לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
אתו׃ 33 וישם לפניו לאכל ויאמר
לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר
דבר׃ 34 ויאמר עבד אברהם אנכי׃
35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃
36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני
אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃
37 וישבעני אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בארצו׃ 38 כי אם אל בית
אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה
לבני׃ 39 ואמר אל אדני אולי לא
תלך האשה אחרי׃ 40 ויאמר אלי
יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת
אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי׃
41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל
משפחתי ואם לא יתנו לך והיית
נקי מאלתי׃ 42 ואבוא היום על
העין ואומרה יהוה אלהי אדני
אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה׃ 43 הנה אנכי נצב
על עין המים והיה העלמה היוצאת
לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט
מים מכדך׃ 44 ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה
אשר הכיח יהוה לבן אדני׃
45 אני טרם אכלה לדבר על לבי
והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה
השקיני נא׃ 46 ותמהר ותורד כדה
מעליה ותאמר שתה וגם גמליך
אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה׃
47 ואשאל אתה ותאמר בת בתואל
אנכי בן נחור אשר ילדה לו מלכה
ואשם הנזם על אפה והצמידים על
ידיה׃ 48 ואקד ואשתחו ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם
אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת
אחי אדני לבנו׃ 49 ועתה אם יש
אתכם עשים חסד ואמת את אדני
הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה
על ימין או על שמאל׃ 50 ויען לבן
ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או טוב׃
51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי
אשת בן אדניך כאשר דבר יהוה׃
52 ויהי כשמע עבד אברהם את
דבריהם וישתחו ארצה ליהוה׃
53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן
לאחיה ולאמה׃ 54 ויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃
55 ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה
אתנו ימים או עשור אחר תלך׃
56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי
והיהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה
לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא

נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה ׀ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
אברם ׀ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הילך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה
אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה
זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 4 והנה
זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 4 והנה
דבר יהוה אליו לאמר לא ירשך זה
דבר יהוה אליו לאמר לא ירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך הוא ירשך׃
כי אם אשר יצא ממעיך הוא ירשך׃
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃
6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃
7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה ארע
לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה ארע
כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי
כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותר וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל אלה
ותר וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל אלה
ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו
ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר׃
לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר׃
11 וירד העיט על הפגרים וישב אתם
11 וירד העיט על הפגרים וישב אתם
אברם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
אברם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הילך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
הילך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם
עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך
לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך
אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן
אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן
לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל
לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל
אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃
אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃
22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי
22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי
ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
וארצ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם
וארצ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם
אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר
העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר
אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו
אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו
אתי ענר אשכל וממרא המ יקחו חלקם׃
אתי ענר אשכל וממרא המ יקחו חלקם׃

Bereshith 15

1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל
1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל
אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר

[1] ושׂרי אשׁת אברם לא ילדה לו ולה
שׁפחה מצרית ושׁמה הגר׃ [2] ותאמר שׂרי
אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא
נא אל שׁפחתי אולי אבנה ממנה וישׁמע
אברם לקול שׂרי׃ [3] ותקח שׂרי אשׁת אברם
את הגר המצרית שׁפחתה מקץ עשׂר
שׁנים לשׁבת אברם בארץ כנען ותתן
אתה לאברם אישׁה לו לאשׁה׃ [4] ויבא אל
הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה׃ [5] ותאמר שׂרי אל אברם חמסי
עליך אנכי נתתי שׁפחתי בחיקך
ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישׁפט
יהוה ביני וביניך׃ [6] ויאמר אברם
אל שׂרי הנה שׁפחתך בידך עשׂי לה
הטוב בעיניך ותענה שׂרי ותברח
מפניה׃ [7] וימצאה מלאך יהוה על עין
המים במדבר על העין בדרך שׁור׃
[8] ויאמר הגר שׁפחת שׂרי אי מזה באת

[13] נפלת עליו׃ [13] ויאמר לאברם ידע תדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להמ
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שׁנה׃
[14] וגם את הגוי אשׁר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכשׁ גדול׃ [15] ואתה
תבוא אל אבתיך בשׁלום תקבר בשׂיבה
טובה׃ [16] ודור רביעי ישׁובו הנה כי
לא שׁלם עון האמרי עד הנה׃ [17] ויהי
השׁמשׁ באה ועלטה היה והנה תנור
עשׁן ולפיד אשׁ אשׁר עבר בין הגזרים
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
הגדל נהר פרת׃ [19] את הקיני ואת הקנזי
ואת הקדמני׃ [20] ואת החתי ואת הפרזי
ואת הרפאים׃ [21] ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הגרגשׁי ואת היבוסי׃

1 ויהי אברם בן תשׁעים שׁנה ותשׁע
OWXY ℵYW WLOWX PY WAPY ZBZLY 1

שׁנים וירא יהוה אל אברם ויאמר
AWZLY WAPY CY ℵYℵZ ZAZLY WLYW

אליו אני אל שׁדי התהלך לפני והיה
ℵZℵY ZYJC WCℵXℵ ZLW CY ZYY YLCY

תמימ׃ 2 ואתנה בריתי ביני ובינך
WMYX: 2 YYLPY ZYZP ZXZAP ℵYXY

וארבה אותך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם
WAZY CJZY 3 :DKW DKWP WXYY ℵPPKY

על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃
:AWKC WLℵCY YXK APDZY YLYJ CO

4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון
4 KYW ZXZAP ℵYK ZXZBY WK BKC XZLℵY WYWℵ

גוימ׃ 5 ולא יקרא עוד את שׁמך אברם
WLYT: 5 KCY ZAPℵ OYO DKW WK WAPY

והיה שׁמך אברהם כי אב המון גוימ
WLYT YYWℵ PK ZW WℵAPY WMY ZLℵY

נתתיכ׃ 6 והפרתי אתכ במאד מאד
WXXY: 6 DKW DKWP WK ZXAJℵY DKW

ונתתיכ לגוימ ומלכימ ממכ יצאו׃
:YKHZ WLXXMY WLYTJ WLWCWY WMK

7 והקמתי את בריתי ביני ובינכ ובינ
WLWY WZLWP XK ZXZAP ZYZP ZXZAP WLWY 7

זרעכ אחריכ לדרתמ לברית עולמ
WCYO XZAPC WXAQC WKAHK WOAZ

להיות לכ לאלהימ ולזרעכ אחריכ׃
:WKAHK WOAZCY WLℵJAC JC XYℵℵJC

8 ונתתי לכ ולזרעכ אחריכ את ארצ
8 ℵYXY JC WKAHK WOAZCY JC ZXXMY

מגריכ את כל ארצ כנענ לאחזת עולמ
WCYO XZHKC WOMA CY ZKZ ℵYLPW

והייתי להמ לאלהימ׃ 9 ויאמר אלהימ
WLJℵC AWKZ 9 :WLJℵCKC WℵC ZXZZℵY

אל אברהמ ואתה את בריתי תשׁמר אתה
ℵXK AWX ZXZAP XK ℵXKY WℵAPK CK

ZXAPT ZAW ZYCW AWKXY ZWCX ℵYKY
ואנה תלכי ותאמר מפני שׂרי גברתי

ℵYℵZ WKCY ℵC AWKZY 9 :XHAP ZWYK
אנכי ברחתׄ 9 ויאמר לה מלאכ יהוה

:ℵZLQZ XHX ZYOXℵY WXAPT CK ZPYW
שׁובי אל גברתכ והתעני תחת ידיתׄ

ℵPPK ℵPPℵ ℵYℵZ WKCY ℵC AWKZY 10
10 ויאמר לה מלאכ יהוה הרבה ארבה

ℵC AWKZY 11 :PPW AJ∓Z KCY WO4Z XK
את זרעכ ולא יספר מרבׄ 11 ויאמר לה

XKKPY PY XQCZY ℵKℵ WYℵ ℵYℵZ WKCY
מלאכ יהוה הנכ הרה וילדת בנ וקראת

:WLYO CK ℵYℵZ OWW ZW CKOWWZ YWW
שׁמו ישׁמעאל כי שׁמע יהוה אל עניכׄ

QZY CWP YQZ WQK KAJ ℵZLℵZ KYℵY 12
12 והוא יהיה פרא אדמ ידו בכל ויד

:WWWZ YZHK CW CWJ COY YP CW
כל בו ועל פני כל אחיו ישׁכנׄ

CK ℵXK ℵZLCK APQℵ ℵYℵZ WW KKPXY 13
13 ותקרא שׁמ יהוה הדבר אליה אתה אל

ZAHK ZXZLK4 WCℵ WTℵ ℵAWK ZW ZK4
ראי כי אמרה הגמ הלמ ראיתי אחרי

ZK4 ZHC AKP AK4C KKP WY CO :14 :ZK4
ראיׄ 14 על כנ קרא לבאר באר לחי ראי

ATℵ QCXY 15 :QK4P YZPY WQP YZP ℵYℵ
הנה בינ קדשׁ ובינ ברדׄ 15 ותלד הנר

AWK YYP WP WAPK KKPZY PY WAPKC
לאברמ בנ ויקרא אברמ שׁמ בנו אשׁר

CWOWZ ATℵ ℵQCZ 16 :CKOWWZ
ילדה הנר ישׁמעאלׄ 16 ואברמ בנ

XK ATℵ XQCP WZWY WWY ℵYW WZWW
שׁמנימ שׁנה ושׁשׁ שׁנימ בלדת הנר את

:WAPKC CKOWWZ
ישׁמעאל לאברמׄ

ישׂמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים

אבל שׂרה אשׁתך ילדת לך בן וקראת את

שׂמו יצחק והקמתי את בריתי אתו

לברית עולם לזרעו אחריו׃

20 ולישׂמעאל שׂמעתיך הנה ברכתי אתו

והפריתי אתו והרביתי אתו במא ד

מאד שׁנים עשׂר נשׂיאם יוליד

ונתתיו לגוי גדול׃ 21 ואת בריתי

אקים את יצחק אשׂר תלד לך שׂרה

למועד הזה בשׁנה האחרת׃ 22 ויכל לדבר

אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח

אברהם את ישׂמעאל בנו ואת כל ילידי

ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר

באנשׁי בית אברהם וימל את בשׂר ערלתם

בעצם היום הזה כאשׂר דבר אתו

אלהים׃ 24 ואברהם בן תשׁעים ותשׁע

שׁנה בהמלו בשׂר ערלתו׃ 25 וישׂמעאל

בנו בן שׁלשׁ עשׂרה שׁנה בהמלו את בשׂר

שׁנה יולד ואם שׂרה הבת תשׁעים שׁנה

תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו

וזרעך חריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשׂר

תשׁמרו ביני וביניכם ובין זרעך

אחריך המול לכם כל זכר׃ 11 ונמלתם

את בשׂר ערלתכם והיה לאות ברית ביני

וביניכם׃ 12 ובן שׁמנת ימים ימול לכם

כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת

כסף מכל בן נכר אשׂר לא מזרעך הוא׃

13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך

והיתה בריתי בבשׂרכם לברית עולם׃

14 וערל זכר אשׂר לא ימול את בשׂר

ערלתו ונכרתה הנפשׁ ההוא מעמיה את

בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל

אברהם שׂרי אשׁתך לא תקרא את שׁמה שׂרי

כי שׂרה שׁמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי

ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים

מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ויפל אברהם

על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה

שׁנה יולד ואם שׂרה הבת תשׁעים שׁנה

וחלב ובנ הבקר אשר עשה ויתנ לפניהמ
והוא עמד עליהמ תחת העצ ויאכלו׃
9 ויאמרו אליו איה שרה אשתכ ויאמר
הנה באהל׃ 10 ויאמר שוב אשוב אליכ

Bereshith 18

כעת חיה והנה בנ לשרה אשתכ ושרה
שמעת פתח האהל והוא אחריו׃
11 ואברהמ ושרה זקנימ באימ בימימ
חדל להיות לשרה ארח כנשימ׃ 12 ותצחק
שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי
ערנה ואדני זקנ׃ 13 ויאמר יהוה אל
אברהמ למה זה צחקה שרה לאמר האפ
אמנמ אלד ואני זקנתי׃ 14 היפלא
מיהוה דבר למועד אשוב אליכ כעת
חיה ולשרה בנ׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא
צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃
16 ויקמו משמ האנשימ וישקפו על פני
סדמ ואברהמ הלכ עממ לשלחמ׃ 17 ויהוה
אמר המכסה אני מאברהמ אשר אני עשה׃
18 ואברהמ היו יהיה לגוי גדול ועצומ
וישמעאל בנו׃[27] וכל אנשי ביתו יליד
בית ומקנת כספ מאת בנ נכר נמלו אתו׃

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא
ישב פתח האהל כחמ היומ׃ 2 וישא
עיניו וירא והנה שלשה אנשימ נצבימ
עליו וירא וירץ לקראתמ מפתח האהל
וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אמ נא
מצאתי חנ בעיניכ אל נא תעבר מעל
עבדכ׃ 4 יקח נא מעט מימ ורחצו
רגליכמ והשענו תחת העצ׃ 5 ואקחה
פת לחמ וסעדו לבכמ אחר תעברו כי על
כנ עברתמ על עבדכמ ויאמרו כנ תעשה
כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהמ האהלה אל
שרה ויאמר מהרי שלש סאימ קמח סלת
לושי ועשי עגות׃ 7 ואל הבקר רצ
אברהמ ויקח בנ בקר רכ וטוב ויתנ אל
הנער וימהר לעשות אתו׃ 8 ויקח חמאה

לכל המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון
חמשים הצדיקם חמשה התשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית
אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף
עור לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים׃ 30 ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃
31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא
ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה׃ 33 וילך יהוה כאשר כלה
לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

27 לכל המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון
חמשים הצדיקם חמשה התשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית
אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף
עור לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים׃ 30 ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃
31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא
ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה׃ 33 וילך יהוה כאשר כלה

19 ונברכו בו כל גויי הארץ׃ 19 כי
ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת
ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא יהוה על
אברהם את אשר דבר עליו׃ 20 ויאמר
וחטאתם כי כבדה מאד׃ 21 ארדה נא
וארא הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה
אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף
עור לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

20 אברהם את אשר דבר עליו׃ 20 ויאמר
וחטאתם כי כבדה מאד׃ 21 ארדה נא
וארא הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה
צדיק עם רשע׃ 24 אולי יש חמשים
צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום למען חמשים הצדיקם אשר
בקרבה׃ 25 חללה לכ מעשת כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק
כרשע חללה לכ השפט כל הארץ לא יעשה
משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי

לאנשׁים האל אל תעשׂו דבר כי על כן
𐤏𐤏 𐤊𐤍 𐤆𐤓 𐤀𐤁𐤀 𐤉𐤅𐤊𐤉 𐤊𐤓 𐤊𐤓𐤀 𐤔𐤆𐤅𐤔𐤓𐤊

באו בצל קרתי׃ 9 ויאמרו גשׁ הלאה
𐤀𐤓𐤊𐤀 𐤅𐤆 𐤉𐤔𐤅𐤓𐤆𐤉 9 :𐤆𐤉𐤓𐤐 𐤊𐤋𐤉 𐤉𐤓𐤁

ויאמרו האחד בא לגור וישׁפט שׁפוט
𐤍𐤉𐤒𐤍𐤆 𐤍𐤒𐤅𐤆𐤉 𐤀𐤉𐤆𐤊 𐤁𐤀 𐤁𐤄𐤀𐤁 𐤉𐤔𐤅𐤓𐤆𐤉

עתה נרע לכ מהמ ויפצרו באישׁ בלוט
𐤏𐤉𐤁 𐤅𐤆𐤁𐤁 𐤉𐤔𐤒𐤆𐤉 𐤔𐤀𐤔 𐤔𐤊 𐤏𐤔𐤉 𐤀𐤏𐤏

מאד ויגשׁו לשׁבר הדלת׃ 10 וישׁלחו
𐤉𐤄𐤊𐤅𐤆𐤉 :𐤏𐤊𐤁𐤀 𐤁𐤅𐤊 𐤉𐤅𐤔𐤆𐤉 𐤃𐤏𐤅

האנשׁים את ידמ ויביאו את לוט
𐤍𐤒𐤅 𐤏𐤁𐤆𐤉 𐤅𐤃𐤆 𐤏𐤁 𐤔𐤆𐤅𐤔𐤓𐤀

אליהמ הביתה ואת הדלת סגרו׃ 11 ואת
𐤏𐤀 :𐤉𐤔𐤅𐤇 𐤏𐤊𐤁𐤀 𐤏𐤀𐤏 𐤀𐤏𐤆𐤁𐤀 𐤔𐤀𐤆𐤊𐤓

האנשׁים אשׁר פתח הבית הכו בסנורימ
𐤔𐤀𐤁𐤉𐤔𐤀 𐤉𐤔𐤀 𐤏𐤆𐤁𐤀 𐤄𐤏𐤊 𐤁𐤅𐤆𐤔𐤓𐤀

מקטנ ועד גדול וילאו למצא הפתח׃
:𐤄𐤏𐤊𐤀 𐤁𐤉𐤔𐤅𐤓 𐤉𐤀𐤊𐤆𐤉 𐤊𐤉𐤀𐤇 𐤃𐤉𐤓 𐤍⊗𐤒𐤔

12 ויאמרו האנשׁימ אל לוט עד מי לכ פה
12 𐤀𐤊 𐤔𐤊 𐤆𐤔 𐤃𐤉 ⊗𐤉𐤊 𐤊𐤓 𐤔𐤆𐤅𐤔𐤓𐤀 𐤉𐤀𐤔𐤀𐤆𐤉

חתנ ובניכ ובנתיכ וכל אשׁר לכ בעיר
𐤀𐤆𐤉𐤃 𐤔𐤊 𐤁𐤅𐤊 𐤊𐤔𐤉𐤔𐤔𐤉 𐤔𐤆𐤉𐤔𐤔𐤉 𐤍𐤏𐤁

הוצא מנ המקומ׃ 13 כי משׁחתימ אנחנו
𐤉𐤏𐤁𐤍𐤀 𐤔𐤆𐤏𐤁𐤅𐤔 𐤆𐤔 :𐤔𐤔𐤒𐤔𐤀 𐤔𐤍 𐤀𐤉𐤏𐤀

את המקומ הזה כי גדלה צעקתמ את
𐤏𐤀 𐤔𐤏𐤒𐤉𐤍 𐤃𐤊𐤀𐤇 𐤆𐤔 𐤃𐤃𐤀 𐤔𐤉𐤒𐤔𐤀 𐤏𐤀

פני יהוה וישׁלחנו יהוה לשׁחתה׃
:𐤃𐤏𐤁𐤅𐤊 𐤃𐤉𐤀𐤃 𐤉𐤉𐤁𐤊𐤅𐤆𐤉 𐤃𐤉𐤀𐤃 𐤆𐤉𐤊

14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי
14 𐤉𐤒𐤇 𐤁𐤉𐤉𐤍𐤁 𐤊𐤀 𐤀𐤃𐤃𐤆𐤉 ⊗𐤉𐤊 𐤀𐤉𐤆𐤉

בנתיו ויאמר קומו צאו מנ המקומ
𐤔𐤉𐤒𐤔𐤀 𐤉𐤆𐤉𐤍𐤁 𐤊𐤀 𐤔𐤉𐤉𐤒 𐤀𐤔𐤉𐤔𐤉 𐤉𐤆𐤍𐤃

הזה כי משׁחית יהוה את העיר ויהי
𐤆𐤃𐤆𐤉 𐤀𐤆𐤏𐤃 𐤏𐤀 𐤃𐤉𐤃𐤆 𐤏𐤆𐤁𐤅𐤔 𐤆𐤃𐤆

כמצחק בעיני חתניו׃ 15 וכמו השׁחר
𐤀𐤁𐤅𐤔 𐤆𐤉𐤆𐤏𐤃 𐤒𐤁𐤉𐤔𐤔 :𐤉𐤆𐤍𐤏𐤁 𐤆𐤉𐤆𐤏𐤃 𐤒𐤁𐤉𐤔𐤔

עלה ויאיצו המלאכימ בלוט לאמר
𐤀𐤔𐤆 𐤉𐤉𐤀𐤔𐤅 𐤔𐤆𐤏𐤀𐤊𐤔𐤃𐤀 𐤉𐤔𐤆𐤊𐤆𐤉 𐤃𐤆𐤏

1 ויבאו שׁני המלאכימ סדמה בערב ולוט
1 𐤉𐤊𐤅𐤔 𐤉𐤀𐤁𐤉 𐤅𐤔𐤆𐤏𐤊𐤔𐤃𐤀 𐤆𐤉𐤅 𐤉𐤊𐤃𐤆𐤉 ⊗𐤉𐤊𐤅

ישׁב בשׁער סדמ וירא לוט ויקמ
𐤔𐤊𐤅 𐤁𐤔𐤏𐤓 𐤔𐤃𐤍 𐤅𐤉𐤓𐤀 𐤋𐤅𐤈 𐤅𐤉𐤒𐤍

לקראתמ וישׁתחו אפימ ארצה׃ 2 ויאמר
𐤊𐤓𐤀𐤈𐤍 𐤅𐤔𐤈𐤇𐤅 𐤀𐤐𐤉𐤍 𐤀𐤓𐤑𐤄 :𐤃𐤀𐤉𐤊𐤀 𐤔𐤆𐤋𐤊 𐤉𐤄𐤊𐤅𐤆𐤉 𐤔𐤊𐤀𐤊𐤐𐤊 2 𐤀𐤔𐤀𐤆𐤉

הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכמ
𐤔𐤏𐤃𐤊𐤏 𐤊𐤆𐤃 𐤀𐤍 𐤉𐤀𐤉𐤐 𐤆𐤍𐤃𐤀 𐤀𐤍 𐤁𐤍𐤉

ולינו ורחצו רגליכמ והשׁכמתמ
𐤔𐤊𐤔𐤔𐤅𐤅𐤁𐤉 𐤔𐤔𐤆𐤊𐤓𐤀 𐤉𐤄𐤈𐤀𐤉 𐤉𐤔𐤆𐤊𐤓

והלכתמ לדרככמ ויאמרו לא כי ברחוב
𐤏𐤉𐤈𐤀𐤔𐤊𐤔𐤃𐤀 𐤔𐤔𐤉𐤀𐤃𐤊𐤓 𐤔𐤉𐤔𐤏𐤁𐤉𐤀

נלינ׃ 3 ויפצר במ מאד ויסרו אליו
𐤉𐤆𐤊𐤍: 3 𐤉𐤐𐤆𐤉 𐤏𐤐 𐤆𐤍 𐤉𐤄𐤊𐤆𐤉 𐤆𐤍𐤃𐤀 𐤀𐤍 𐤁𐤉𐤍

ויבאו אל ביתו ויעשׂ להמ משׁתה
𐤁𐤉𐤀𐤅 𐤀𐤆 𐤁𐤉𐤈𐤅 𐤉𐤏𐤔𐤔 𐤋𐤄𐤌 𐤔𐤔𐤈𐤄

ומצות אפה ויאכלו׃ 4 טרם ישׁכבו
𐤔𐤆𐤏𐤁𐤅 𐤀𐤐𐤄 𐤅𐤉𐤀𐤊𐤋𐤅 4 :𐤉𐤊𐤆𐤏𐤀𐤆𐤉 𐤔𐤊𐤊𐤁𐤅 ⊗𐤔𐤍

ואנשׁי העיר אנשׁי סדמ נסבו על הבית
𐤔𐤉𐤏𐤉𐤔𐤔𐤉 𐤔𐤍𐤉𐤏𐤉𐤔𐤔𐤉 𐤔𐤆𐤍𐤃𐤀 𐤀𐤆𐤏𐤃 𐤔𐤆𐤍𐤉𐤏𐤀

מנער ועד זקנ כל העמ מקצה׃ 5 ויקראו
𐤔𐤉𐤒𐤓𐤀𐤅 :𐤉𐤀𐤏𐤒𐤔 𐤃𐤊𐤏 𐤏𐤔𐤃 𐤊𐤃𐤆 𐤓𐤏 𐤍𐤒𐤆 𐤃𐤊𐤏 𐤏𐤔𐤍 5 𐤉𐤏𐤆𐤒𐤔

אל לוט ויאמרו לו איה האנשׁימ אשׁר
𐤀𐤔𐤓 𐤔𐤆𐤍𐤉𐤏𐤀𐤆 𐤀𐤆𐤊 𐤉𐤏𐤔𐤉𐤍𐤁 ⊗𐤉𐤊 𐤊𐤓

באו אליכ הלילה הוציאמ אלינו
𐤉𐤍𐤆𐤊𐤓 𐤔𐤀𐤆𐤊𐤉𐤏 𐤀𐤊𐤓𐤊𐤆 𐤔𐤆𐤊𐤓 𐤉𐤀𐤃

ונדעה אתמ׃ 6 ויצא אלהמ לוט הפתחה
𐤀𐤄𐤊𐤆 𐤀𐤏𐤃𐤍𐤉 :𐤔𐤍𐤀 6 𐤀𐤏𐤃𐤍 ⊗𐤉𐤊 𐤔𐤀𐤊𐤆 𐤀𐤉𐤆𐤉

והדלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל נא
𐤀𐤍 𐤊𐤓 𐤀𐤔𐤀𐤆𐤉 :𐤉𐤆𐤄𐤄𐤀 𐤀𐤊𐤓 𐤏𐤊𐤁𐤀𐤉 7 :𐤉𐤊𐤆𐤏𐤁𐤀

אחי תרעו׃ 8 הנה נא לי שׁתי בנות אשׁר
𐤀𐤔𐤓 𐤊𐤍𐤉𐤏 𐤆𐤊𐤍 𐤊𐤓 𐤀𐤍 𐤁𐤉𐤏 :𐤉𐤏𐤄𐤊 𐤆𐤄𐤀 8 𐤀𐤔𐤀

לא ידעו איש אוציאה נא אתהנ
𐤏𐤍𐤉𐤀𐤄𐤀 𐤀𐤍 𐤁𐤀𐤀𐤄𐤉𐤏𐤀 𐤔𐤆𐤊 𐤉𐤏𐤄𐤆 𐤀𐤓

אליכמ ועשׂו להנ כטוב בעיניכמ רק
𐤀𐤒 𐤔𐤔𐤆𐤉𐤆𐤏𐤃 𐤀𐤉⊗𐤔 𐤉𐤁𐤓 𐤉𐤔𐤏𐤔𐤆𐤊𐤔

שמה על כן קרא שם העיר צוער׃
:ⲁⲟⲩⲏ ⲁⲗⲟⲍ ⲙⲱ ⲧⲁⲫ ⲛⲩ ⲥⲟ ⲍⲱⲙ

23 השמשׁ יצא על הארץ ולוט בא צערה׃
23 :ⲍⲁⲟⲏ ⲧⲍ ⊗ⲩⲥⲩ ⲏⲁⲧⲍ ⲥⲟ ⲧⲏⲍ ⲙⲱⲙⲍ

24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה
24 ⲍⲁⲙⲟ ⲥⲟⲩ ⲙⲇⲫ ⲥⲟ ⲁⲗ⊗ⲩⲍ ⲍⲩⲍⲗⲍ

גפרית ואשׁ מאת יהוה מן השמים׃
:ⲙⲗⲙⲱⲍ ⲛⲩ ⲍⲩⲍⲗ ⲭⲧⲱ ⲙ ⲱⲧⲩ ⲭⲍⲗⲋⲁ

25 ויהפכ את הערים האל ואת כל הככר
25 ⲁⲩⲱⲍ ⲥⲱ ⲭⲧⲩ ⲥⲧⲍ ⲙⲍⲗⲟⲍ ⲭⲧ ⲩⲋⲍⲗⲩ

ואת כל ישבי הערים וצמח האדמת׃
:ⲍⲙⲇⲧⲍ ⲏⲙⲏⲩ ⲙⲍⲗⲟⲍ ⲍⲋⲙⲱⲍ ⲥⲱ ⲭⲧⲩ

26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב
26 ⲧⲋⲃⲩ ⲍⲍⲭⲩ ⲩⲍⲗⲏⲧⲧ ⲙ ⲩⲭⲙⲱⲧ ⊗ⲧⲋⲩ

מלח׃ 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום
:ⲏⲥⲙ 27 ⲙⲩⲫⲙⲍ ⲙⲍⲗⲧⲧ ⲙⲍⲗⲧⲧ ⲥⲧ ⲁⲫⲧⲧ ⲙⲍⲗⲧⲧ

אשר עמד שם את פני יהוה׃ 28 וישקפ
28 ⲉⲁⲩⲍⲗ ⲍⲗⲋ ⲭⲧ ⲙⲙ ⲇⲙⲟ ⲁⲙⲧ :ⲋⲩⲙⲍ

על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארצ
ⲏ ⲥⲟ ⲋⲗⲋ ⲥⲱ ⲥⲟⲩ ⲍⲁⲙⲟⲩ ⲙⲇⲫ ⲍⲗⲋ ⲥⲟ

הככר ויראו והנה עלה קיטר הארצ
ⲏ⊗ⲍⲫ ⲍⲥⲟ ⲍⲩⲍⲩ ⲧⲁⲍⲗⲩ ⲁⲩⲩⲍ

כקיטר הכבשׁן׃ 29 ויהי בשחת אלהים את
ⲭⲧ ⲙⲍⲍⲥⲧ ⲭⲏⲙⲩ ⲍⲍⲍⲗⲩ :ⲁⲩⲩⲙⲏ ⲋ⊗ⲍⲫⲩ

ערי הככר ויזכר אלהים את אברהמ
ⲩⲍⲋⲩⲧ ⲭⲧ ⲙⲍⲍⲥⲧ ⲁⲩⲍⲩⲍ ⲁⲩⲩⲍ ⲍⲁⲟ

וישלח את לוט מתוכ ההפכה בהפכ את
ⲭⲧ ⲩⲋⲍⲍⲩ ⲍⲉⲩⲋⲍⲍ ⲩⲭⲩⲙ ⊗ⲩⲥ ⲭⲧ ⲏⲥⲙⲍⲗⲩ

הערים אשר ישב בהן לוט׃ 30 ויעל לוט
⊗ⲩⲥ ⲥⲟⲍⲗⲩ :ⲙⲟ ⊗ⲩⲥ ⲩⲍⲍ ⲩⲙⲍ ⲁⲙⲧ ⲙⲍⲗⲟⲍ

צוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו
ⲩⲙⲟ ⲩⲍⲗⲭⲩⲍ ⲍⲭⲙⲩ ⲁⲍⲍ ⲩⲙⲍⲗⲩ ⲁⲟⲩⲏ

כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא
ⲭⲩ ⲩⲁⲍⲗⲩⲍ ⲩⲙⲍⲗⲩ ⲁⲟⲩⲏⲍ ⲩⲙⲍⲗⲩ ⲁⲍⲩ ⲍⲩ

ושתי בנתיו׃ 31 ותאמר הבכירה אל
:ⲩⲍⲗⲭⲩⲍ ⲍⲭⲙⲩ 31 ⲍⲁⲁⲍⲗⲩⲍ ⲁⲙⲧⲭⲩ ⲥⲍ

נשאתי פניכ גמ לדבר הזה לבלתי
ⲍⲭⲥⲍⲍⲥ ⲍⲍⲍⲟⲥ ⲥⲍ ⲍⲗⲩⲍ ⲁⲍⲟⲥ ⲙⲧⲭⲍⲍⲩ

הפכי את העיר אשר דברת׃ 22 מהר המלט
⊗ⲥⲩⲍ ⲁⲍⲙ :ⲭⲁⲍⲟ ⲁⲙⲧ ⲁⲍⲟⲍ ⲭⲧ ⲍⲙⲩⲍ

שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באכ
ⲩⲧⲍ ⲟⲟ ⲁⲍⲟ ⲭⲩⲙⲟⲥ ⲥⲙⲩⲧ ⲧⲥ ⲍⲙⲙ

קום קח את אשתכ ואת שתי בנתיכ
ⲩⲍⲭⲩⲍ ⲍⲭⲙ ⲭⲧⲩ ⲩⲭⲙⲧ ⲭⲧ ⲏⲫ ⲙⲩⲫ

הנמצאת פנ תספה בעונ העיר׃
:ⲁⲍⲟⲍ ⲙⲩⲟⲍ ⲍⲋⲉⲭ ⲥⲩ ⲭⲧⲏⲙⲩⲍ

16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
16 ⲩⲧⲍⲙⲍⲙⲍ ⲩⲏⲍⲩⲥⲍⲍⲩ ⲍⲙⲍⲙⲭⲍⲍⲩ ⲩⲫⲍⲍⲥⲏⲍⲩ

וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת
ⲭⲥⲙⲏⲍ ⲩⲍⲭⲩⲍ ⲍⲭⲙ ⲇⲍⲍⲩ ⲩⲭⲙⲧ ⲇⲍⲍⲩ

יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוצ
ⲏⲩⲏⲙ ⲩⲍⲏⲏⲩⲍⲩ ⲩⲍⲧⲏⲍⲩ ⲩⲍⲗⲥⲟ ⲍⲩⲍⲍ

לעיר׃ 17 ויהי כהוציאמ אתמ החוצה
:ⲁⲍⲟⲥ 17 ⲏⲏⲩ ⲥⲏⲟⲩⲍⲁⲙ ⲁⲧⲙ ⲏⲁⲍⲏⲩⲍⲁⲍ ⲍⲍⲍⲗ

ויאמר המלט על נפשכ אל תביט אחריכ
ⲩⲍⲗⲏⲧ ⊗ⲍⲍⲭ ⲥⲍ ⲍⲙⲩⲥ ⲥⲟ ⊗ⲥⲩⲍ ⲁⲩⲧⲍⲍⲩ

ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פנ
ⲥⲩ ⊗ⲥⲩⲍ ⲍⲁⲍⲍ ⲁⲙⲙⲍ ⲥⲙⲫ ⲇⲩⲟⲭ ⲥⲧⲩ

אשר עמד שם את פני יהוה׃ 18 ויאמר לוט אלהמ אל נא אדני׃
:ⲭⲍⲋⲉ: 18 ⊗ⲩⲥ ⲁⲩⲧⲍⲍⲩ ⲩⲍⲥⲍⲥⲧ ⊗ⲩⲥ ⲁⲩⲧⲍⲍⲩ :ⲍⲩⲇⲧ ⲧⲍ ⲥⲧ ⲩⲍⲥⲍⲥⲧ

19 הנה נא מצא עבדכ חנ בעיניכ
19 ⲩⲍⲩⲍⲗⲟⲫ ⲩⲏ ⲙⲇⲫⲟ ⲧⲏⲩ ⲧⲩ ⲍⲩⲍ

ותגדל חסדכ אשר עשית עמדי להחיות
ⲭⲩⲍⲏⲍⲁⲥ ⲍⲇⲩⲟ ⲭⲍⲟⲟ ⲁⲟⲧ ⲙⲇⲋⲏ ⲥⲇⲙⲭⲩ

את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
ⲍⲁⲍⲍ ⊗ⲥⲩⲍⲥ ⲥⲩⲩⲧⲍ ⲧⲍ ⲍⲙⲩⲧⲍⲩ ⲍⲙⲭⲩ ⲭⲧ

פנ תדבקני הרעה ומתי׃ 20 הנה נא
ⲥⲩ ⲭⲙⲩⲍ :ⲍⲗⲭⲙⲩ ⲍⲟⲫⲍ ⲍⲩⲫⲍⲇⲁⲭ ⲥⲩ ⲭⲧⲩ ⲍⲍ

העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא
ⲧⲍⲁⲩ ⲍⲙⲟ ⋕ⲧⲩⲥ ⲍⲍⲍⲫ ⲭⲧⲍⲍ ⲧⲍⲗⲟⲍ

מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא
ⲧⲍⲩ ⲧⲟⲏⲙ ⲧⲍⲥ ⲍⲙⲟ ⲧⲩ ⲍ⊗ⲥⲩⲧ ⲧⲟⲏⲙ

ותחי נפשי׃ 21 ויאמר אליו הנה
:ⲭⲙⲥⲏ ⲥⲏⲍⲧ ⲧⲩⲗⲥ: 21 ⲍⲏⲁⲭⲩ

נשאתי פניכ גמ לדבר הזה לבלתי
ⲩⲧⲭⲥⲍⲍⲥ ⲍⲍⲍⲟⲍ ⲥⲩ ⲗⲍⲇⲁⲥ ⲍⲥⲍⲭⲍⲍⲥ

הצעירה אבינו זקנ ואיש אינ בארצ
ⲏⲁⲧⲍⲟⲏⲍ ⲍⲫⲍⲥⲩ ⲩⲫⲍⲗⲧ ⲩⲗⲍ ⲩⲥⲏⲍⲫⲍⲧ ⲏⲁⲍⲟⲏⲍ

בין קדשׁ ובין שׁור ויגר בגרר׃
2 ויאמר אברהם אל שׂרה אשׁתו אחתי
הוא וישׁלח אבימלך מלך גרר ויקח את
3 שׂרה׃ 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
הלילה ויאמר לו הנך מת על האשׁה אשׁר
לקחת והוא בעלת בעל׃ 4 ואבימלך לא
קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם
צדיק תהרג׃ 5 הלא הוא אמר לי אחתי
הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא
בתם לבבי ובנקין כפי עשׂיתי זאת׃
6 ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי
ואחשׂך גם אנכי אותך מחטו לי על כן
לא נתתיך לנגע אליה׃ 7 ועתה השׁב
ותקרא שׁמו מואב הוא אבי מואב עד
היום׃ 38 והצעירה גם הוא ילדה בן
עד היום׃

Bereshith 20

1 ויסע משׁם אברהם ארצה הנגב וישׁב
וידבר את כל הדברים האלה באזניהם
אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
תמות אתה וכל אשׁר לכ׃ 8 וישׁכם
אשׁת האישׁ כי נביא הוא ויתפלל בעדך
וחיה ואם אינך משׁיב דע כי מות
תקרא שׁמו בן עמי הוא אבי בני עמון
עד היום׃

32 לבוא עלינו כדרך כל הארצ׃ 32
נשׁקה את אבינו יין ונשׁכבה עמו
ונחיה מאבינו זרע׃ 33 ותשׁקין את
אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה
ותשׁכב את אביה ולא ידע בשׁכבה
ובקומה׃ 34 ויהי ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה הן שׁכבתי אמשׁ
את אבי נשׁקנו יין גם הלילה ובאי
שׁכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃
35 ותשׁקין גם בלילה ההוא את אביהן
יין ותקם הצעירה ותשׁכב עמו ולא
ידע בשׁכבה ובקמה׃ 36 ותהרין שׁתי
בנות לוט מאביהן׃ 37 ותלד הבכירה בן

כסות עינים לכל אשר אתכ ואת כל

[17] ונכחתָ׃ [17] ויתפלל אברהם אל האלהים

וירפא אלהים את אבימלכ ואת אשתו

[18] ואמהתיו וילדוָ׃ [18] כי עצר עצר יהוה

בעד כל רחם לבית אבימלכ על דבר שׂרה

אשׁת אברהמָ׃

Bereshith 21

[1] [1] ויהוה פקד את שׂרה כאשׁר אמר ויעשׂ

יהוה לשׂרה כאשׁר דברָ׃ [2] ותהר ותלד

שׂרה לאברהם בן לזקניו למועד אשׁר

[3] דבר אתו אלהימָ׃ [3] ויקרא אברהם את שׁם

בנו הנולד לו אשׁר ילדה לו שׂרה יצחקָ׃

[4] [4] וימל אברהם את יצחק בנו בן שׁמנת

[5] ימים כאשׁר צוה אתו אלהימָ׃ [5] ואברהם

בן מאת שׁנה בהולד לו את יצחק בנוָ׃

[6] [6] ותאמר שׂרה צחק עשׂה לי אלהים כל

השׁמע יצחק ליָ׃ [7] ותאמר מי מלל

לפניכ בטוב בעיניכ שׁבָ׃ [16] ולשׂרה אמר

הנה נתתי אלף כסף לאחיכ הנה הוא לכ

[9] ויראו האנשׁים מאדָ׃ [9] ויקרא אבימלכ

חטאתי לכ כי הבאת עלי ועל ממלכתי

חטאה גדלה מעשׂים אשׁר לא יעשׂו

[10] עשׂית עמדיָ׃ [10] ויאמר אבימלכ אל

אברהם מה ראית כי עשׂית את הדבר

[11] הזהָ׃ [11] ויאמר אברהם כי אמרתי רק

אין יראת אלהים במקום הזה

[12] והרגוני על דבר אשׁתיָ׃ [12] וגם אמנה

אחתי בת אבי הוא אכ לא בת אמי

[13] ותהי לי לאשׁהָ׃ [13] ויהי כאשׁר התעו

אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה

חסדכ אשׁר תעשׂי עמדי אל כל המקום

אשׁר נבוא שׁמה אמרי לי אחי הואָ׃

[14] [14] ויקח אבימלכ צאן ובקר ועבדים

ושׁפחת ויתן לאברהם וישׁב לו את שׂרה

[15] אשׁתוָ׃ [15] ויאמר אבימלכ הנה ארצי

לפניכ בטוב בעיניכ שׁבָ׃ [16] ולשׂרה אמר

הנה נתתי אלף כסף לאחיכ הנה הוא לכ

הילד ותשֵׁב מנגד ותשֵׂא את קלה ותבכְּ׃
17 וישְׁמע אלהים את קול הנער ויקרא
מלאכ אלהים אל הגר מן השָׁמים ויאמר
לה מה לכ הגר אל תיראי כי שָׁמע
אלהים אל קול הנער באשֶׁר הוא שָׁמְּ׃
18 קומי שֵׂאי את הנער והחזיקי את
ידכ בו כי לגוי גדול אשִׂימנוּ׃
19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר
מים ותלכ ותמלא את החמת מים ותשֶׁק
את הנערְּ׃ 20 ויהי אלהים את הנער
ויגדל וישֶׁב במדבר ויהי רבה קשֶׁתְּ׃
21 וישֶׁב במדבר פארן ותקח לו אמו אשֶׁה
מארצ מצרימְּ׃ 22 ויהי בעת ההוא ויאמר
אבימלכ ופיכל שֹׂר צבאו אל אברהמ
לאמר אלהים עמכ בכל אשֶׁר אתה עשֶׂהְּ׃
23 ועתה השָׁבעה לי באלהים הנה אמ
תשֶׁקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשֶׁר
עשִׂיתי עמכ תעשֶׂה עמדי ועמ הארצ
אשֶׁר גרתה בהְּ׃ 24 ויאמר אברהמ אנכי

הילד ותשֵׁב מנגד ותשֵׂא את קלה ותבכְּ׃
17 וישְׁמע אלהים את קול הנער ויקרא
מלאכ אלהים אל הגר מן השָׁמים ויאמר
לה מה לכ הגר אל תיראי כי שָׁמע
אלהים אל קול הנער באשֶׁר הוא שָׁמְּ׃
18 קומי שֵׂאי את הנער והחזיקי את
ידכ בו כי לגוי גדול אשִׂימנוּ׃
19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר
מים ותלכ ותמלא את החמת מים ותשֶׁק
את הנערְּ׃ 20 ויהי אלהים את הנער
ויגדל וישֶׁב במדבר ויהי רבה קשֶׁתְּ׃
21 וישֶׁב במדבר פארן ותקח לו אמו אשֶׁה
מארצ מצרימְּ׃ 22 ויהי בעת ההוא ויאמר
אבימלכ ופיכל שֹׂר צבאו אל אברהמ
לאמר אלהים עמכ בכל אשֶׁר אתה עשֶׂהְּ׃
23 ועתה השָׁבעה לי באלהים הנה אמ
תשֶׁקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשֶׁר
עשִׂיתי עמכ תעשֶׂה עמדי ועמ הארצ
אשֶׁר גרתה בהְּ׃ 24 ויאמר אברהמ אנכי

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
אברהם נסה את אברהם ויאמר אליו
הנני׃ 2 ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם
אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את
שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים׃ 4 ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל
נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני
והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
אליכם׃ 6 ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃
7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו
הנני׃ 2 ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם
אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את
שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים׃ 4 ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל
נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני
והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
אליכם׃ 6 ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃
7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר

25 והוכח אברהם את אבימלך על
אשר גזלו עבדי אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי
מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא
הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
היום׃ 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ 28 ויצב
אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן׃
29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה
שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה׃
30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
הבאר הזאת׃ 31 על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃
32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
פלשתים׃ 33 ויטע אשל בבאר שבע
ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ 34 ויגר
אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

25 והוכח אברהם את אבימלך על
אשר גזלו עבדי אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי
מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא
הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
היום׃ 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ 28 ויצב
אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן׃
29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה
שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה׃
30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
הבאר הזאת׃ 31 על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃
32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
פלשתים׃ 33 ויטע אשל בבאר שבע
ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ 34 ויגר
אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃
15 ויקרא מלאך יהוה
שנית מן השמים׃ 15
16 ויאמר בי נשבעתי נאם
אל אברהם׃ 16
יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה
ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 17 כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
הים וירש זרעך את שער איביו׃
18 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב
אשר שמעת בקלי׃ 19 וישב אברהם אל
נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי
אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים
לנחור אחיך׃ 21 את עוץ בכרו ואת
בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃
22 ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת
ידלף ואת בתואל׃ 23 ובתואל ילד את
רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור

אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל
המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על
המזבח ממעל לעצים׃ 10 וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את
בנו׃ 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן
השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני׃ 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את
יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם את
עיניו וירא והנה איל אחר נאחז
בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את
האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה

שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃
9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו
אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי
10 בתוככם לאחזת קבר׃ 10 ועפרון ישב
בתוך בני חת ויען עפרון החתי את
אברהם באזני בני חת לכל באי שער
11 עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה
נתתי לכ והמערה אשר בו לכ נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לכ קבר מתכ׃
12 וישתחו אברהם לפני עם הארצ׃
13 וידבר אל עפרון באזני עם הארצ
לאמר אכ אם אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃
14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃
15 אדני שמעני ארצ ארבע מאת שקל
כסף ביני ובינכ מה הוא ואת מתכ
מתכ איש ממנו את קברו לא יכלה ממכ
מקבר מתכ׃7 ויקם אברהם וישתחו לעם
הארצ לבני חת׃8 וידבר אתם לאמר אם
יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני

שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃
24 ופילגשו ושמה ראומה
אחי אברהם׃ 24
ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת
תחש ואת מעכה׃

Bereshith 23

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת
שרה בקרית ארבע הוא חברון בארצ
כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני׃ 5 ויענו בני חת את אברהם
לאמר לו׃ 6 שמענו אדני נשיא אלהים
אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את
מתכ איש ממנו את קברו לא יכלה ממכ
מקבר מתכ׃7 ויקם אברהם וישתחו לעם
הארצ לבני חת׃8 וידבר אתם לאמר אם

5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה
האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב
אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משמ׃
6 ויאמר אליו אברהם השמר לכ פנ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעכ אתנ את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניכ ולקחת אשה לבני
משמ׃ 8 ואמ לא תאבה האשה ללכת
אחריכ ונקית משבעתי זאת רק את בני
לא תשב שמה׃ 9 וישם העבד את ידו
תחת ירכ אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה׃ 10 ויקח העבד עשרה גמלימ
מגמלי אדניו וילכ וכל טוב אדניו
בידו ויקם וילכ אל ארמ נהרימ אל
עיר נחור׃ 11 ויברכ הגמלימ מחוצ
לעיר אל באר המימ לעת ערב לעת צאת
השאבת׃ 12 ויאמר יהוה אלהי אדני

5 לסחר׃ 17 ויקמ שרה עפרונ אשר במכפלה
אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו
וכל העצ אשר בשדה אשר בכל גבלו
סביב׃ 18 לאברהמ למקנה לעיני בני חת
בכל באי שער עירו׃19 ואחרי כנ קבר
אברהמ את שרה אשתו אל מערת שדה
המכפלה על פני ממרא הוא חברונ
בארצ כנע׃20 ויקמ השדה והמערה אשר
בו לאברהמ לאחזת קבר מאת בני ת׃

Bereshith 24

1 ואברהמ זקנ בא בימימ ויהוה ברכ את
אברהמ בכל׃2 ויאמר אברהמ אל עבדו
זקנ ביתו המשל בכל אשר לו שימ נא
ידכ תחת ירכי׃3 ואשביעכ ביהוה
אלהי השמימ ואלהי הארצ אשר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבו׃ 4 כי אל ארצי ואל
מולדתי תלכ ולקחת אשה לבני ליצחק׃

ליצחק ובה ארע כי עשׂית חסד עמ ס֝

לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי

[34] דברי ויאמר דבר׃ [34] ויאמר עבד אברהם

אנכי׃ [35] ויהוה ברך את אדני מאד

ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב

ועבדם ושׁפחת וגמלים וחמרים׃

[36] ותלד שׂרה אשׁת אדני בן לאדני אחרי

זקנתה ויתן לו את כל אשׁר לו׃

[37] וישׁבעני אדני לאמר לא תקח אשׁה

לבני מבנות הכנעני אשׁר אנכי ישׁב

בארצו׃ [38] אם לא אל בית אבי תלך ואל

משׁפחתי ולקחת אשׁה לבני׃ [39] ואמר אל

אדני אלי לא תלך האשׁה אחרי׃

[40] ויאמר אלי יהוה אשׁר התהלכתי

לפניו ישׁלח מלאכו אתך והצליח דרכך

ולקחת אשׁה לבני ממשׁפחתי ומבית

אבי׃ [41] אז תנקה מאלתי כי תבוא אל

משׁפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי

מאלתי׃ [42] ואבא היום אל העין ואמר

יהוה אלהי אדני אברהם אם ישׁך נא

ילדה לנחור׃ [25] ותאמר אליו גם תבן

נמ מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃

[26] ויקד האישׁ וישׁתחו ליהוה׃

ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני

אברהם אשׁר לא עזב חסדו ואמתו מעם

אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי

אדני׃ [28] ותרץ הנער ותגד לבית אמה

כדברים האלה׃ [29] ולרבקה אח ושׁמו לבן

וירץ לבן אל האישׁ החוצה אל העין׃

[30] ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים

על ידי אחתו וכשׁמעו את דברי רבקה

אחתו לאמר כה דבר אלי האישׁ ויבא

אל האישׁ והנה עמד על הגמלים על

העין׃ [31] ויאמר בוא ברוך יהוה למה

תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית

ומקום לגמלים׃ [32] ויבא האישׁ הביתה

ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא

לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי

האנשׁים אשׁר אתו׃ [33] ויישׂם לפניו

אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
ואפנה על ימין או על שׂמאל׃ 50 ויען
לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר
לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה
רבקה לפניך קח ולך ותהי אשׁה לבן
אדניך כאשׁר דבר יהות׃ 52 ויהי
כאשׁר שׁמע עבד אברהם את דבריהם
וישׁתחו ארצה ליהוה׃ 53 ויוצא העבד
כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן
לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה׃
54 ויאכלו וישׁתו הוא והאנשׁים אשׁר
עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר
שׁלחני לאדני׃ 55 ויאמר אחיה ואמה
תשׁב הנער אתנו ימים או עשׂור אחר
תלכ׃ 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי
ויהוה הצליח דרכי שׁלחוני ואלכה
לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא לנער ונשׁאלה
את פיה׃ 58 ויקראו לרבקה ויאמרו
אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו׃
49 ועתה אם ישׁכם עשׂים חסד ואמת את
מצליח דרכי אשׁר אנכי הלכ עליה׃
43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשׁאב ואמרתי אליה
השׁקיני נא מעט מים מכדכ׃ 44 ואמרה
אלי גם אתה שׁתה וגם לגמליכ אשׁאב
הוא האשׁה אשׁר הכיח יהוה לבן אדני׃
45 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וכדה על שׁכמה ותרד
העינה ותשׁאב ואמר אליה השׁקיני
נא׃ 46 ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שׁתה וגם גמליכ אשׁקה ואשׁת
ונם הגמלים השׁקתה׃ 47 ואשׁאל אתה
ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן
נחור אשׁר ילדה לו מלכה ואשׁם הנזם
על אפה והצמידים על ידיה׃ 48 ואקד
ואשׁתחוה ליהוה ואברכ את יהוה
אלהי אדני אברהם אשׁר הנחני בדרכ
אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו׃
49 ועתה אם ישׁכם עשׂים חסד ואמת את

Bereshith 25

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃
1 𐤉𐤔𐤐 𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌 𐤅𐤉𐤒𐤇 𐤀𐤔𐤄 𐤅𐤔𐤌𐤄 𐤒𐤈𐤅𐤓𐤄׃

2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת
2 𐤅𐤈𐤋𐤃 𐤋𐤅 𐤀𐤈 𐤆𐤌𐤓𐤍 𐤅𐤀𐤈 𐤉𐤒𐤔𐤍 𐤅𐤀𐤈

מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃
𐤌𐤃𐤍 𐤅𐤀𐤈 𐤌𐤃𐤉𐤍 𐤅𐤀𐤈 𐤉𐤔𐤁𐤒 𐤅𐤀𐤈 𐤔𐤅𐤇׃

3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני
3 𐤅𐤉𐤒𐤔𐤍 𐤉𐤋𐤃 𐤀𐤈 𐤔𐤁𐤀 𐤅𐤀𐤈 𐤃𐤃𐤍 𐤅𐤁𐤍𐤉

דדן היו אשורם ולטושם ולאמים׃
𐤃𐤃𐤍 𐤄𐤉𐤅 𐤀𐤔𐤅𐤓𐤌 𐤅𐤋𐤈𐤅𐤔𐤌 𐤅𐤋𐤀𐤌𐤉𐤌׃

4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע
4 𐤅𐤁𐤍𐤉 𐤌𐤃𐤉𐤍 𐤏𐤉𐤐𐤄 𐤅𐤏𐤐𐤓 𐤅𐤇𐤍𐤊 𐤅𐤀𐤁𐤉𐤃𐤏

ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ 5 ויתן
𐤅𐤀𐤋𐤃𐤏𐤄 𐤊𐤋 𐤀𐤋𐤄 𐤁𐤍𐤉 𐤒𐤈𐤅𐤓𐤄׃ 5 𐤅𐤉𐤕𐤍

אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ 6 ולבני
𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌 𐤀𐤈 𐤊𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤅 𐤋𐤉𐤑𐤇𐤒׃ 6 𐤅𐤋𐤁𐤍𐤉

הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם
𐤄𐤐𐤉𐤋𐤂𐤔𐤉𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌 𐤍𐤕𐤍 𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌

מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו
𐤌𐤕𐤍𐤕 𐤅𐤉𐤔𐤋𐤇𐤌 𐤌𐤏𐤋 𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤁𐤍𐤅 𐤁𐤏𐤅𐤃𐤍𐤅

חי קדמה אל ארצ קדם 7 ואלה ימי שני
𐤇𐤉 𐤒𐤃𐤌𐤄 𐤀𐤋 𐤀𐤓𐤑 𐤒𐤃𐤌 7 𐤅𐤀𐤋𐤄 𐤉𐤌𐤉 𐤔𐤍𐤉

חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים
𐤇𐤉𐤉 𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤇𐤉 𐤌𐤀𐤕 𐤔𐤍𐤄 𐤅𐤔𐤁𐤏𐤉𐤌

שנה וחמש שנים׃ 8 ויגוע וימת אברהם
𐤔𐤍𐤄 𐤅𐤇𐤌𐤔 𐤔𐤍𐤉𐤌׃ 8 𐤅𐤉𐤂𐤅𐤏 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌

בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל
𐤁𐤔𐤉𐤁𐤄 𐤈𐤅𐤁𐤄 𐤆𐤒𐤍 𐤅𐤔𐤁𐤏 𐤅𐤉𐤀𐤎𐤐 𐤀𐤋

עמיו׃ 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל
𐤏𐤌𐤉𐤅׃ 9 𐤅𐤉𐤒𐤁𐤓𐤅 𐤀𐤕𐤅 𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤅𐤉𐤔𐤌𐤏𐤀𐤋

בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן
𐤁𐤍𐤉𐤅 𐤀𐤋 𐤌𐤏𐤓𐤕 𐤄𐤌𐤊𐤐𐤋𐤄 𐤀𐤋 𐤔𐤃𐤄 𐤏𐤐𐤓𐤍

בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃
𐤁𐤍 𐤑𐤇𐤓 𐤄𐤇𐤕𐤉 𐤀𐤔𐤓 𐤏𐤋 𐤐𐤍𐤉 𐤌𐤌𐤓𐤀׃

10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת
10 𐤄𐤔𐤃𐤄 𐤀𐤔𐤓 𐤒𐤍𐤄 𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌 𐤌𐤀𐤕 𐤁𐤍𐤉 𐤇𐤕

שמה ושרה אשתו׃ 59 אלך את אחתנו
𐤔𐤌𐤄 𐤅𐤔𐤓𐤄 𐤀𐤔𐤕𐤅׃ 59 𐤀𐤋𐤊

ותשלחו את רבקה אחתם ואת
59 וישלחו את רבקה אחתם ואת

מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו׃
𐤌𐤍𐤒𐤕𐤄 𐤅𐤀𐤕 𐤏𐤁𐤃 𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤀𐤍𐤔𐤉𐤅׃

60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו
60 𐤅𐤉𐤁𐤓𐤊𐤅 𐤀𐤕 𐤓𐤁𐤒𐤄 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓𐤅 𐤋𐤄 𐤀𐤇𐤕𐤍𐤅

את היי לאלפי רבבה ויירש זרעכ את
𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤉 𐤋𐤀𐤋𐤐𐤉 𐤓𐤁𐤁𐤄 𐤅𐤉𐤉𐤓𐤔 𐤆𐤓𐤏𐤊 𐤀𐤕

שער שנאיו׃ 61 ותקם רבקה ונערתיה
𐤔𐤏𐤓 𐤔𐤍𐤀𐤉𐤅׃ 61 𐤅𐤕𐤒𐤌 𐤓𐤁𐤒𐤄 𐤅𐤍𐤏𐤓𐤕𐤉𐤄

ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי
𐤅𐤕𐤓𐤊𐤁𐤍𐤄 𐤏𐤋 𐤄𐤂𐤌𐤋𐤉𐤌 𐤅𐤕𐤋𐤊𐤍𐤄 𐤀𐤇𐤓𐤉

האיש ויקח העבד את רבקה וילכ׃
𐤄𐤀𐤉𐤔 𐤅𐤉𐤒𐤇 𐤄𐤏𐤁𐤃 𐤀𐤕 𐤓𐤁𐤒𐤄 𐤅𐤉𐤋𐤊׃

62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא
62 𐤅𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤁𐤀 𐤌𐤁𐤅𐤀 𐤁𐤀𐤓 𐤋𐤇𐤉 𐤓𐤀𐤉 𐤅𐤄𐤅𐤀

יושב בארצ הנגב׃ 63 ויצא יצחק לשוח
𐤉𐤅𐤔𐤁 𐤁𐤀𐤓𐤑 𐤄𐤍𐤂𐤁׃ 63 𐤅𐤉𐤑𐤀 𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤋𐤔𐤅𐤇

בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא
𐤁𐤔𐤃𐤄 𐤋𐤐𐤍𐤅𐤕 𐤏𐤓𐤁 𐤅𐤉𐤔𐤀 𐤏𐤉𐤍𐤉𐤅 𐤅𐤉𐤓𐤀

והנה גמלים באים׃ 64 ותשא רבקה את
𐤅𐤄𐤍𐤄 𐤂𐤌𐤋𐤉𐤌 𐤁𐤀𐤉𐤌׃ 64 𐤅𐤕𐤔𐤀 𐤓𐤁𐤒𐤄 𐤀𐤕

עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃
𐤏𐤉𐤍𐤉𐤄 𐤅𐤕𐤓𐤀 𐤀𐤕 𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤅𐤕𐤐𐤋 𐤌𐤏𐤋 𐤄𐤂𐤌𐤋׃

65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה
65 𐤅𐤕𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋 𐤄𐤏𐤁𐤃 𐤌𐤉 𐤄𐤀𐤉𐤔 𐤄𐤆𐤄

הלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
𐤄𐤋𐤊 𐤁𐤔𐤃𐤄 𐤋𐤒𐤓𐤀𐤕𐤍𐤅 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤄𐤏𐤁𐤃

הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃
𐤄𐤅𐤀 𐤀𐤃𐤍𐤉 𐤅𐤕𐤒𐤇 𐤄𐤑𐤏𐤉𐤐 𐤅𐤕𐤕𐤊𐤎׃

66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים
66 𐤅𐤉𐤎𐤐𐤓 𐤄𐤏𐤁𐤃 𐤋𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤄𐤃𐤁𐤓𐤉𐤌

אשר עשה׃ 67 ויבאה יצחק האהלה שרה
𐤀𐤔𐤓 𐤏𐤔𐤄׃ 67 𐤅𐤉𐤁𐤀𐤄 𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤄𐤀𐤄𐤋𐤄 𐤔𐤓𐤄

אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה
𐤀𐤌𐤅 𐤅𐤉𐤒𐤇 𐤀𐤕 𐤓𐤁𐤒𐤄 𐤅𐤕𐤄𐤉 𐤋𐤅 𐤋𐤀𐤔𐤄

ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו׃
𐤅𐤉𐤀𐤄𐤁𐤄 𐤅𐤉𐤍𐤇𐤌 𐤉𐤑𐤇𐤒 𐤀𐤇𐤓𐤉 𐤀𐤌𐤅׃

בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן

הארמי לו לאשה׃ [21] ויעתר יצחק ליהוה

לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו

יהוה ותהר רבקה אשתו׃ [22] ויתרצצו

הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה

אנכי ותלך לדרש את יהוה׃ [23] ויאמר

יהוה לה שני גיים בבטנך ושני

לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם

יאמץ ורב יעבר צעיר׃ [24] וימלאו

ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ [25] ויצא

הראשון אדמוני כלו כאדרת שער

ויקראו שמו עשו׃ [26] ואחרי כן יצא

אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא

שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת

אתם׃ [27] ויגדלו הנערים ויהי עשו

איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש

תם ישב אהלים׃ [28] ויאהב יצחק את

עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את

יעקב׃ [29] ויזד יעקב נזיד ויבא עשו

מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו

נפל׃ [19] ואלה תולדת יצחק בן אברהם

אברהם הוליד את יצחק׃ [20] ויהי יצחק

בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת

שמה קבר אברהם ושרה אשתו׃ [11] ויהי

אחרי מות אברהם ויברך אלהים את

יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי

ראי׃ [12] ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם

אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה

לאברהם׃ [13] ואלה שמות בני ישמעאל

בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית

וקדר ואדבאל ומבשם׃ [14] ומשמע ודומה

ומשא׃ [15] חדד ותימא יטור נפיש

וקדמה׃ [16] אלה הם בני ישמעאל ואלה

שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר

נשיאם לאמתם׃ [17] ואלה שני חיי

שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו׃

[18] וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני

והקמתי את השׁבעה אשׁר נשׁבעתי
לאברהם אביכ׃ 4 והרביתי את זרעכ
ככוכבי השׁמים ונתתי לזרעכ את כל
הארצת האל והתברכו בזרעכ כל גויי
הארצ׃ 5 עקב אשׁר שׁמע אברהם בקלי
וישׁמר משׁמרתי מצותי חקותי
ותורתי׃ 6 וישׁב יצחק בגרר׃ 7 וישׁאלו
אנשׁי המקום לאשׁתו ויאמר אחתי
הוא כי ירא לאמר אשׁתי פן יהרגני
אנשׁי המקום על רבקה כי טובת מראה
הוא׃ 8 ויהי כי ארכו לו שׁם הימים
וישׁקף אבימלכ מלכ פלשׁתים בעד
החלונ וירא והנה יצחק מצחק את
רבקה אשׁתו׃ 9 ויקרא אבימלכ ליצחק
ויאמר אכ הנה אשׁתכ הוא ואיכ אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי
אמרתי פן אמות עליה׃ 10 ויאמר
אבימלכ מה זאת עשׂית לנו כמעט שׁכב
הזאת ואהיה עמכ ואברככ כי לכ
ולזרעכ אתנ את כל הארצת האל

והקמתי את השׁבעה אשׁר נשׁבעתי
לאברהם אביכ׃ 4 והרביתי את זרעכ
ככוכבי השׁמים ונתתי לזרעכ את כל
הארצת האל והתברכו בזרעכ כל גויי
הארצ׃ 5 עקב אשׁר שׁמע אברהם בקלי
וישׁמר משׁמרתי מצותי חקותי
ותורתי׃ 6 וישׁב יצחק בגרר׃ 7 וישׁאלו
אנשׁי המקום לאשׁתו ויאמר אחתי
הוא כי ירא לאמר אשׁתי פן יהרגני
אנשׁי המקום על רבקה כי טובת מראה
הוא׃ 8 ויהי כי ארכו לו שׁם הימים
ויקמ וילכ ויבז עשׂו את הבכרה׃

Bereshith 26

1 ויהי רעב בארצ מלבד הרעב הראשׁונ
אשׁר היה בימי אברהמ וילכ יצחק אל
אבימלכ מלכ פלשׁתימ גררה׃ 2 וירא
אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
שׁכנ בארצ אשׁר אמר אליכ׃ 3 גור בארצ
הזאת ואהיה עמכ ואברככ כי לכ
ולזרעכ אתנ את כל הארצת האל

יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר אשר שמ עמנו כי אמרנו פן נמות עליו׃
[11] ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע
[11] ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע

באיש הזה ובאשתו מות יומת׃
[12] ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
[12] ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא

בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
[13] ויגדל האיש וילך הלוך וגדל
[13] ויגדל האיש וילך הלוך וגדל

יהוה׃
[14] ויהי לו מקנה צאן
[14] ויהי לו מקנה צאן

עד כי גדל מאד׃
[15] וכל הבארת אשר חפרו עבדי
[15] וכל הבארת אשר חפרו עבדי

פלשתים׃
[16] ויאמר
[16] ויאמר

אבימלך אל יצחק לך ממנו כי עצמת
[17] וילך משם יצחק ויחן
[17] וילך משם יצחק ויחן

ממנו מאד׃
[18] וישב יצחק
[18] וישב יצחק

ויחפר את בארת המים אשר חפרו
[19] ויחפרו
[19] ויחפרו

כשמת אשר קרא להם אביו׃
[20] ויריבו רעי גרר עם רעי
[20] ויריבו רעי גרר עם רעי

חיים׃
[21] ויחפרו באר
[21] ויחפרו באר

עשק כי התעשקו עמו׃
[22] ויעתק משם ויחפר באר אחרת
[22] ויעתק משם ויחפר באר אחרת

שטנה׃
[23] ויעל משם באר שבע׃
[23] ויעל משם באר שבע׃

ופרינו בארץ׃
[24] וירא אליו יהוה בלילה ההוא
[24] וירא אליו יהוה בלילה ההוא

ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל
תירא כי אתך אנכי וברכתיך
והרביתי את זרעך בעבור אברהם
עבדי׃
[25] ויבן שם מזבח ויקרא בשם
[25] ויבן שם מזבח ויקרא בשם

יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
יצחק באר׃
[26] ואבימלך הלך אליו
[26] ואבימלך הלך אליו

מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃
[27] ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי
[27] ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי

ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם׃
[28] ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה
[28] ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה

עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו

אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער
מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר

Bereshith 27

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
ולרבקה

2 ויאמר הנני
אליו בני ויאמר אליו הנני

3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא
השדה וצודה לי ציד

4 ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי

5 ורבקה שמעת ברבר יצחק אל
עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד

6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה
עברי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר

7 הביאה לי ציד
אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים

8 ועתה בני
בנינו ובינכ ונכרתה ברית עמך

9 לכ נא
בת באדי החתי ואת בשמת בת אילנ

10 והבאת לאביכ ואכל בעבר
החתי

11 ויאמר יעקב
אל הצאנ וקח לי משם שני גדיי עזים

12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע
טבים ואעשה אתמ מטעמים לאביכ

13 עלי קללתכ בני אך שמע בקלי
ולרבקה

14 ויקח לאמו
כאשר אהב

15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת
אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים

16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו
בנה

17 ותתן את הלחם ואת הנזיד אשר עשתה ביד יעקב בנה
בשלום

18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני
ויהי

19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי
בנה

20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יי אלהיכ לפני
בנה

21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשכ בני האתה זה בני עשו אם לא
בנה

22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו
בנה

23 ולא הכירו כי היו ידיו שערת כידי עשו אחיו ויברכהו
בנה

24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני
בנה

25 ויאמר הגשה לי ואכלה מצד בני בעבור תברככ נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת
בנה

26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני
בנה

27 ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יי
בנה

28 ויתן לכ האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש
בנה

29 אמ תעשה עמנו רעה כאשר לא
נגענוכ וכאשר עשינו עמכ רק טוב
ונשלחכ בשלום אתה עתה ברוכ יהוה

30 ויעש להמ משתה ויאכלו וישתו

31 וישכימו בבקר וישבעו איש
לאחיו וישלחמ יצחק וילכו מאתו

32 בשלומ ויהי ביומ ההוא ויבאו
עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר
אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים

33 ויקרא אתה שבעה על כנ שמ העיר
באר שבע עד היומ הזה ויהי עשו

34 בנ ארבעימ שנה ויקח אשה את יהודית
בת באדי החתי ואת בשמת בת אילנ

35 החתי ותהיינ מרת רוח ליצחק
ולרבקה

יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא
יעקב מאת פני עשו אחיו וישכב בהר
[1] ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
[2] אלהים ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
[3] אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
[4] מחנים ויעקב שלח מלאכים לפניו
[5] אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום
[6] ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני
[7] לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
[8] גרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור
[9] וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
[10] להגיד לאדני למצא חן בעיניך
[11] וישבו המלאכים אל יעקב לאמר
[12] באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך
[13] לקראתך וארבע מאות איש עמו
[14] ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
[15] את העם אשר אתו ואת הצאן
[16] והבקר והגמלים לשני מחנות
[17] ויאמר אם יבא עשו אל המחנה
[18] האחד והכהו והיה המחנה הנשאר
[19] לפליטה ויאמר אתה הטבתי עמך
[20] והשבתי את זרעך כחול הים אשר
[21] לא יספר מרב ויאמר יעקב אל
[22] אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק
[23] יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
[24] ואיטיבה עמך ויאמר קטנתי מכל
[25] החסדים ומכל כל האמת אשר עשית
[26] את עבדך כי במקלי עברתי את
[27] הירדן הזה ועתה הייתי לשני
[28] מחנות הצילני נא מיד אחי מיד
[29] עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא
[30] והכני אם על בנים ויאמר אתה
[31] היטבתי היטב עמך ושמתי את זרעך
[32] כחול הים אשר לא יספר מרב
[33] ויהי בלילה ההוא ויקם ויקח
[34] את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו
[35] ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את
[36] מעבר יבק ויקחם ויעבירם את
[37] הנחל ויעבר את אשר לו ויותר
[38] יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד
[39] עלות השחר ויראה כי לא יכל
[40] לו ויגע בכף ירכו ותקע כף
[41] ירך יעקב בהאבקו עמו ויאמר
[42] שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
[43] אשלחך כי אם ברכתני ויאמר אליו
[44] מה שמך ויאמר יעקב
[45] ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך
[46] כי אם ישראל כי שרית עם אלהים
[47] ועם אנשים ותוכל ויאמר יעקב
[48] הגידה נא שמך ויאמר למה זה
[49] תשאל לשמי ויברך אתו שם
[50] ויקרא יעקב שם המקום ההוא
[51] פניאל כי ראיתי אלהים פנים
[52] אל פנים ותנצל נפשי ויזרח
[53] לו השמש כאשר עבר את פנואל
[54] והוא צלע על ירכו
[55] על כן לא יאכלו בני ישראל
[56] את גיד הנשה אשר על כף הירך
[57] עד היום הזה כי נגע בכף ירך
[58] יעקב בגיד הנשה
[59] וישא יעקב עיניו וירא והנה
[60] עשו בא ועמו ארבע מאות איש
[61] ויחץ את הילדים על לאה ועל
[62] רחל ועל שתי השפחות
[63] ויעבר את הראשונה ואת ילדיה
[64] לפנים ואת לאה וילדיה אחרנים
[65] ואת רחל ואת יוסף אחרנים
[66] ויעבר לפניהם ויגש עד אחיו
[67] ויחו לו ויפל על צואריו
[68] וישקהו ויבכו
[69] וישא עיניו ויראה את הנשים
[70] ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
[71] ויאמר הילדים אשר חנן אלהים
[72] את עבדך
[73] ותגשנה השפחות הנה וילדיהן
[74] ותשתחוין
[75] ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוין
[76] ואחרי נגש יוסף ורחל ויתשתחוו
[77] ויאמר מי לך כל המחנה הזה
[78] אשר פגשתי ויאמר למצא חן
[79] בעיני אדני
[80] ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי
[81] לך אשר לך
[82] ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי
[83] חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי
[84] כי על כן ראיתי פניך כראות
[85] פני אלהים ותרצני
[86] קח נא את ברכתי אשר הבאת לך
[87] כי חנני אלהים וכי יש לי כל
[88] ויפצר בו ויקח
[89] ויאמר נסעה ונלכה ואלכה נגדך
[90] ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים
[91] רכים והצאן והבקר עלות עלי
[92] ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן
[93] אעברה נא לפניך ואנכי אתנהלה
[94] לאטי לרגל המלאכה אשר לפני
[95] ולרגל הילדים עד אבא אל אדני
[96] שעירה
[97] ויאמר עשו אעזבה נא עמך מן
[98] העם אשר אתי
[99] ויאמר למה זה אמצא חן בעיני
[100] אדני
[101] וישב עשו ביום ההוא לדרכו
[102] שעירה
[103] ויסע יעקב סכתה ויבן לו בית
[104] ולמקנהו עשה סכות על כן קרא
[105] שם המקום סכות
[106] ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר
[107] בארץ כנען בבאו מפדן ארם
[108] ויחן את פני העיר
[109] ויקן את חלקת השדה אשר נטה
[110] שם אהלו מיד בני חמור אבי
[111] שכם במאה קשיטה
[112] ויקם שם מזבח ויקרא לו אל
[113] אלהי ישראל
[114] ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
[115] ליעקב לראות בבנות הארץ
[116] וירא אתה שכם בן חמור החוי
[117] נשיא הארץ ויקחה וישכב אתה
[118] ויענה
[119] ותדבק נפשו בדינה בת יעקב
[120] ויאהב את הנערה וידבר על לב
[121] הנערה
[122] ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר
[123] קח לי את הילדה הזאת לאשה
[124] ויעקב שמע כי טמא את דינה
[125] בתו ובניו היו את מקנהו בשדה
[126] וחרש יעקב עד באם
[127] ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
[128] לדבר אתו
[129] ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
[130] ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
[131] כי נבלה עשה בישראל לשכב את
[132] בת יעקב וכן לא יעשה
[133] וידבר חמור אתם לאמר שכם בני
[134] חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה
[135] לו לאשה
[136] והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו
[137] ואת בנתינו תקחו לכם
[138] ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם
[139] שבו וסחרו בה והאחזו בה
[140] ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה
[141] אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו
[142] אלי אתן
[143] הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
[144] כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
[145] הנערה לאשה
[146] ויענו בני יעקב את שכם ואת
[147] חמור אביו בדבר ויאמרו אשר
[148] טמא את דינה אחתם
[149] אך בזאת נאות לכם אם תהיו
[150] כמונו להמול לכם כל זכר
[151] ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם
[152] נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו
[153] לעם אחד
[154] ואם לא תשמעו אלינו להמול
[155] ולקחנו את בתנו והלכנו
[156] וייטב דבריהם בעיני חמור ובעיני
[157] שכם בן חמור
[158] ולא אחר הנער לעשות הדבר כי
[159] חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל
[160] בית אביו
[161] ויבא חמור ושכם בנו אל שער
[162] עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר
[163] האנשים האלה שלמים הם אתנו
[164] וישבו בארץ וסחרו אתה והנה
[165] הארץ רחבת ידים לפניהם את
[166] בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו
[167] נתן להם
[168] אך בזאת יאותו האנשים לשבת
[169] אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו
[170] כל זכר כאשר המולים הם
[171] מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא
[172] לנו הם אך נאותה להם ושבו אתנו
[173] וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
[174] כל יצאי שער עירו וימולו כל
[175] זכר כל יצאי שער עירו
[176] ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים
[177] ויקחו שני בני יעקב שמעון
[178] ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו
[179] על העיר בבטח ויהרגו כל זכר
[180] ואת חמור ואת שכם בנו הרגו
[181] לפי חרב ויקחו את דינה מבית
[182] שכם ויצאו
[183] בני יעקב באו על החללים ויבזו
[184] את העיר אשר טמאו אחותם
[185] את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם
[186] ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
[187] לקחו
[188] ואת כל חילם ואת כל טפם ואת
[189] נשיהם שבו ויבזו גם את כל
[190] אשר בבית
[191] ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי
[192] עכרתם אתי להבאישני בישבי
[193] הארץ בכנעני ובפרזי ואנכי מתי
[194] מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי
[195] אני וביתי
[196] ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו
[197] ויקם יעקב ויעל בית אלה הוא
[198] ואנשי ביתו ויאמר אל אנשי ביתו
[199] והסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
[200] והטהרו והחליפו שמלתיכם
[201] ונקומה ונעלה בית אל ואעשה
[202] שם מזבח לאל העונה אתי ביום
[203] צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי
[204] ויתנו אל יעקב את כל אלהי
[205] הנכר אשר בידם ואת הנזמים
[206] אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם
[207] תחת האלה אשר עם שכם
[208] ויסעו ויהי חתת אלהים על
[209] הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו
[210] אחרי בני יעקב
[211] ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען
[212] הוא בית אל הוא ואנשי ביתו
[213] אשר עמו
[214] ויבן שם מזבח ויקרא למקום
[215] אל בית אל כי שם נגלו אליו
[216] האלהים בברחו מפני אחיו
[217] ותמת דבורת רבקה מינקת יעקב
[218] ותקבר מתחת לבית אל תחת
[219] האלון ויקרא שמו אלון בכות
[220] וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו
[221] מפדן ארם ויברך אתו
[222] ויאמר אליו אלהים שמך יעקב
[223] לא יקרא שמך עוד יעקב כי
[224] אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
[225] שמו ישראל
[226] ויאמר אליו אלהים אני אל שדי
[227] פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה
[228] ממך ומלכים מחלציך יצאו
[229] והארץ אשר נתתי לאברהם ולרבקה
[230] לך אתננה ולזרעך אחריך אתן
[231] את הארץ
[232] ויעל מעליו אלהים במקום אשר
[233] דבר אתו
[234] ויצב יעקב מצבה במקום אשר
[235] דבר אתו אלהים מצבת אבן ויסך
[236] עליה נסך ויצק עליה שמן
[237] ויקרא יעקב את שם המקום אשר
[238] דבר שם אתו אלהים בית אל
[239] ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת
[240] הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל
[241] ויקשה בלדתה
[242] ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר
[243] המילדת אליה אל תיראי כי גם
[244] זה לך בן
[245] ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא
[246] שמו בן אוני ואביו קרא לו
[247] בנימין
[248] ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת
[249] הוא בית לחם
[250] ויצב יעקב מצבה על קברתה
[251] הוא מצבת קבר רחל עד היום
[252] ויסע ישראל ויט אהלה מעבר
[253] למגדל עדר
[254] ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
[255] וילך ראובן וישכב את בלהה
[256] פילגש אביו וישמע ישראל
[257] ויהי בני יעקב שנים עשר
[258] בני לאה בכור יעקב ראובן
[259] ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
[260] וזבולן
[261] בני רחל יוסף ובנימין
[262] ובני בלהה שפחת רחל דן
[263] ונפתלי
[264] ובני זלפה שפחת לאה גד
[265] ואשר
[266] אלה בני יעקב אשר ילד לו
[267] בפדן ארם
[268] ויבא יעקב אל יצחק אביו
[269] ממרא קרית הארבע הוא חברון
[270] אשר גר שם אברהם ויצחק
[271] ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים
[272] שנה
[273] ויגוע יצחק וימת ויאסף אל
[274] עמיו זקן ושבע ימים
[275] ויקברו אתו עשו ויעקב בניו
[276] ויהי עשו יושב בהר שעיר הוא
[277] אדום
[278] ואלה תולדות עשו אבי אדום
[279] בהר שעיר
[280] עשו לקח את נשיו מבנות כנען
[281] את עדה בת אילון החתי ואת
[282] אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי
[283] ואת בשמת בת ישמעאל אחות
[284] נביות
[285] ותלד עדה לעשו את אליפז
[286] ותלד בשמת את רעואל
[287] ותלד אהליבמה את יעוש ואת
[288] יעלם ואת קרח
[289] אלה בני עשו אשר נולד לו
[290] בארץ כנען
[291] ויקח עשו את נשיו ואת בניו
[292] ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו
[293] ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת
[294] כל קנינו אשר רכש בארץ כנען
[295] וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו
[296] כי רכושם היה רב מהיות יחדו
[297] ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת
[298] אותם מפני מקנהם
[299] וישב עשו בהר שעיר עשו הוא
[300] אדום
[301] ואלה תולדות עשו אבי אדום
[302] בהר שעיר
[303] אלה שמות בני עשו אליפז בן
[304] עדה אשת עשו רעואל בן בשמת
[305] אשת עשו
[306] ויהי בני אליפז תימן אומר
[307] צפו וגעתם וקנז
[308] ותמנע היתה פלגש לאליפז בן
[309] עשו ותלד לאליפז את עמלק
[310] אלה בני עדה אשת עשו
[311] ואלה בני רעואל נחת וזרח
[312] שמה ומזה היו בני בשמת אשת
[313] עשו
[314] ואלה בני אהליבמה בת ענה בת
[315] צבעון אשת עשו ותלד לעשו את
[316] יעוש ואת יעלם ואת קרח
[317] אלה אלופי בני עשו בכור אליפז
[318] בן עדה אלוף תימן אלוף אומר
[319] אלוף צפו אלוף קנז
[320] אלוף קרח אלוף געתם אלוף
[321] עמלק אלה אלופי אליפז בארץ
[322] אדום אלה בני עדה
[323] ואלה בני רעואל בן עשו אלוף
[324] נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף
[325] מזה אלה אלופי רעואל בארץ
[326] אדום אלה בני בשמת אשת עשו
[327] ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת
[328] עשו אלוף יעוש אלוף יעלם
[329] אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה
[330] בת ענה אשת עשו
[331] אלה בני עשו ואלה אלופיהם
[332] הוא אדום
[333] אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ
[334] לוטן ושובל וצבעון וענה
[335] ודישן ואצר ודישן אלה אלופי
[336] החרי בני שעיר בארץ אדום
[337] ויהי בני לוטן חרי והימם
[338] ואחות לוטן תמנע
[339] אלה בני שובל עלון ומנחת
[340] ועיבל שפו ואונם
[341] ואלה בני צבעון איה וענה הוא
[342] ענה אשר מצא את הימים במדבר
[343] בבקרו את החמרים לצבעון אביו
[344] ואלה בני ענה דישן ואהליבמה
[345] בת ענה
[346] ואלה בני דישן חמרן ואשבן
[347] ויתרן וכרן
[348] אלה בני אצר בלהן וזעוון
[349] ועקן בני דישן עוץ וארן
[350] אלה אלופי החרי אלוף לוטן
[351] אלוף שובל אלוף צבעון אלוף
[352] ענה
[353] אלוף דישן אלוף אצר אלוף
[354] דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם
[355] בארץ שעיר
[356] ואלה מלכים אשר מלכו בארץ
[357] אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
[358] ויהי בלע בן בעור ושם עירו
[359] דנהבה
[360] ויהי בלע בן בעור ויהי שם
[361] עירו דנהבה
[362] ויהי בלע בן בעור ויהי שם
[363] עירו דנהבה
[364] ויהי בלע בן בעור ויהי שם
[365] עירו דנהבה
[366] ויהי בלע בן בעור ויהי שם
[367] עירו דנהבה

סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני׃
38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
אתה אבי ברכני גם אני אבי וישא
הוא לכ אבי ברכני גמ אני אבי וישא
עשו קלו ויבכ׃ 39 ויענ יצחק אביו
מושבכ ומטל השמימ מעל׃ 40 ועל חרבכ
תחיה ואת אחיכ תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל צוארכ׃ 41 וישטמ
עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו
אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃
42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטנ
ותאמר אליו הנה עשו אחיכ מתנחמ
לכ להרגכ׃ 43 ועתה בני שמע בקלי וקומ
ברח לכ אל לבנ אחי חרנה׃ 44 וישבת
עמו ימימ אחדימ עד אשר תשוב חמת
אחיכ׃ 45 עד שוב אפ אחיכ ממכ ושכח
לעשו הנ גביר שמתיו לכ ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדימ ודגנ ותירש

יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
31 ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 ויעש גמ
הוא מטעמימ ויבא לאביו ויאמר
לאביו יקמ אבי ויאכל מציד בנו
בעבר תברכני נפשכ׃ 32 ויאמר לו יצחק
אביו מי אתה ויאמר אני בנכ בכרכ
עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד
מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד
ויבא לי ואכל מכל בטרמ תבוא
ואברכהו גמ ברוכ יהיה׃ 34 כשמע עשו
את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה
ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גמ
אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיכ במרמה
ויקח ברכתכ׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו
לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
אצלת לי ברכה׃ 37 ויענ יצחק ויאמר
לעשו הנ גביר שמתיו לכ ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדימ ודגנ ותירש

ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות
כנען׃ 7 וישמע יעקב אל אביו ואל
אמו וילך פדנה ארם׃ 8 וירא עשו כי
מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה
מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי
חיים׃

Bereshith 28

מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות
נביות על נשיו לו לאשה׃ 10 ויצא יעקב
מבאר שבע וילך חרנה׃ 11 ויפגע
במקום וילן שם כי בא השמש ויקח
מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב
במקום ההוא׃ 12 ויחלם והנה סלם מצב
ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃
13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני
יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה
ולזרעך׃ 14 והיה זרעך כעפר הארץ
ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃

משם למה אשכל גם שניכמ יום אחד׃
46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו
ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות
כנען׃ 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל
אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן
אחי אמך׃ 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך
וירבך והיית לקהל עמים׃ 4 ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את
ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם׃
5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה
ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו׃ 6 וירא עשו כי
ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה
ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו

Bereshith 29

1 וישׂא יעקב רגליו וילך ארצה בני
קדמ׃ 2 וירא והנה באר בשׂדה והנה שׁמ
שׁלשׁה עדרי צאן רבצים עליה כי מן
הבאר ההוא ישׁקו העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר׃ 3 ונאספו שׁמה כל
והשׁקו את הצאן והשׁיבו את האבן על
פי הבאר למקמה׃ 4 ויאמר להמ יעקב
מאין אתמ ויאמרו מחרן אנחנ׃ 5
ויאמר להמ הידעתמ את לבן בנ נחור
ויאמרו ידענ׃ 6 ויאמר להמ השׁלומ
לו ויאמרו שׁלומ והנה רחל בתו באה
עמ הצאנ׃ 7 ויאמר הנ עוד היומ גדול
לא עת האסף המקנה השׁקו הצאן ולכו
רעו׃ 8 ויאמרו לא נוכל עד אשׁר יאספו
כל העדרים וגללו את האבן מעל פי
הבאר והשׁקינו הצאנ׃ 9 עודנו מדבר
עממ ורחל באה עמ הצאן אשׁר לאביה

15 והנה אנכי עמכ ושׁמרתיכ בכל אשׁר
תלכ והשׁבתיכ אל האדמה הזאת כי לא
אעזבכ עד אשׁר אמ עשׂיתי את אשׁר
דברתי לכ׃ 16 וייקצ יעקב משׁנתו
ויאמר אכנ ישׁ יהוה במקומ הזה
ואנכי לא ידעתי׃ 17 ויירא ויאמר מה
נורא המקומ הזה אינ זה כי אמ בית
אלהימ וזה שׁער השׁמימ׃ 18 וישׁכמ
יעקב בבקר ויקח את האבן אשׁר שׂמ
מראשׁתיו וישׂמ אתה מצבה ויצק שׁמנ
על ראשׁה׃ 19 ויקרא את שׁמ המקומ ההוא
בית אל ואולמ לוז שׁמ העיר לראשׁנה׃
20 וידר יעקב נדר לאמר אמ יהיה
אלהימ עמדי ושׁמרני בדרכ הזה אשׁר
אנכי הולכ ונתנ לי לחמ לאכל ובנד
ללבשׁ׃ 21 ושׁבתי בשׁלומ אל בית אבי
והיה יהוה לי לאלהימ׃ 22 והאבנ הזאת
אשׁר שׂמתי מצבה יהיה בית אלהימ
וכל אשׁר תתנ לי עשׂר אעשׂרנו לכ׃

רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי
בני ואם אין מתה אנכי׃ 2 ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר
מנע ממך פרי בטן׃ 3 ותאמר הנה אמתי
בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה
גם אנכי ממנה׃ 4 ותתן לו את בלהה שפחתה
לאשה ויבא אליה יעקב׃ 5 ותהר בלהה
ותלד ליעקב בן׃ 6 ותאמר רחל דנני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה
שמו דן׃ 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת
רחל בן שני ליעקב׃ 8 ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא
שמו נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב
לאשה׃ 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב
בן׃ 11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו
גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
ליעקב׃ 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו אשר׃ 14 וילך ראובן
בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי בנך׃ 15 ותאמר לה המעט
קחתי את אישי ולקחת גם את דודאי בני
ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך׃ 16 ויבא יעקב מן השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי
שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
בלילה ההוא׃ 17 וישמע אלהים אל לאה
ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ 18 ותאמר
לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא את שמו יששכר׃ 19 ותהר
עוד לאה ותלד ליעקב בן ששי׃ 20 ותאמר
לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם
יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים
ותקרא את שמו זבולן׃ 21 ואחרי כן ילדה
בת ותקרא את שמה דינה׃ 22 ויזכר אלהים
את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
רחמה׃ 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף
אלהים את חרפתי׃ 24 ותקרא את שמו יוסף
לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ 25 ויהי כאשר
ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
שלחני ואלכה למקומי וכארצי׃ 26 תנה את
נשי ואת ילדי אשר עבדתיך בהן ואלכה כי
אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ 27 ויאמר
אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
וברכני יהוה בגללך׃ 28 ויאמר נקבה משכרתך
עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה ידעת את
אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃
30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
גם אנכי לביתי׃ 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר
יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את
הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃
32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה
נקד וטלוא וכל שה חום בכבשים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי׃ 33 ועניתה בי צדקתי
ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל
אשר אינני נקד וטלוא בעזים וחום בכבשים
גנוב הוא אתי׃ 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃
35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים
והטלאים כל אשר לבן ולא נקד וכל חום
בכל לבן וכל אשר לבן בידי בניו׃ 36 וישם
דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה
את צאן לבן הנותרת׃ 37 ויקח לו יעקב מקל
לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות
לבן את הקלות אשר על המקלות׃ 38 ויצג
את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים
בבתי המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן
ויחמנה בבואן לשתות׃ 39 ויחמו הצאן אל
המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים
וטלואים׃ 40 והכבשים הפריד יעקב ויתן
פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן
לבן׃ 41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות
ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
להחם במקלות׃ 42 ובהעטף הצאן לא ישים
והיה העטפים ללבן והמקשרים ליעקב׃
43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃ 44 וישמע
את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל
אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל
הכבוד הזה׃ 45 ויראה יעקב את פני לבן
והנה איננו עמו כתמול שלשם׃ 46 ויאמר
יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבתיך ומולדתך
ואהיה עמך׃ 47 וישלח יעקב ויקרא לרחל
ולאה השדה אל צאנו׃ 48 ויאמר להן ראה
אנכי פני אביכן כתמול שלשם והאלהי אבי
היה עמדי׃ 49 ואתנה יודעות כי בכל כחי
עבדתי את אביכן׃ 50 ואביכן התל בי והחלף
את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים
לרעתי׃ 51 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים׃ 52 ויצל
אלהים את מקנה אביכן ויתנהו לי׃ 53 ויהי
בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום
והנה העתודים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים׃ 54 ויאמר אלי מלאך האלהים
בחלום יעקב ואמר הנני׃ 55 ויאמר שא נא
עיניך וראה כל העתודים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר
לבן עשה לך׃ 56 אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר
עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ
מולדתך׃ 57 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו
העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ 58 הלוא
נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל
את כספנו׃ 59 כי כל העשר אשר הצל אלהים
מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר
אלהים אליך עשה׃ 60 ויקם יעקב וישא את
בניו ואת נשיו על הגמלים׃ 61 וינהג את כל
מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו
ארצה כנען׃ 62 ולבן הלך לגזז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה׃
63 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי
הגיד לו כי בורח הוא ויברח הוא וכל אשר
לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר
הגלעד׃ 64 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
יעקב׃ 65 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו
דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃
66 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה
ויאמר אליו השמר לך פן תדבר עם יעקב
מטוב עד רע׃ 67 ויבא לבן אל יעקב ויעקב
תקע את אהלו בהר והגיד לבן עם אחיו
בהר הגלעד׃ 68 ויאמר לבן אל יעקב מה
עשית ותגנב את לבי ותנהג את בנותי כשבות
חרב׃ 69 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא
הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף
ובכנור׃ 70 ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי
עתה הסכלת עשות׃ 71 יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃
72 ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית
אביך למה גנבת את אלהי׃ 73 ויען יעקב
ויאמר אל לבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל
את בנותיך מעמי׃ 74 עם אשר תמצא את
אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי
וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃
75 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
שתי השפחות ולא מצא ותצא מאהל לאה
ותבא באהל רחל׃ 76 ורחל לקחה את התרפים
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ותמש לבן
את כל האהל ולא מצא׃ 77 ותאמר אל אביה
אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים׃
78 ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃
79 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי
ביתך שים נגד אחי ואחיך והוכחו בין שנינו׃
80 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא
שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ 81 טרפה לא
הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה
גנבתי יום וגנבתי לילה׃ 82 הייתי ביום אכלני
חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃
83 זה לי עשרים שנה בבתיך עבדתיך ארבע
עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מנים׃ 84 לולי
אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי
כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיעכפי
ראה אלהים ויוכח אמש׃ 85 ויען לבן ויאמר
אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן
צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי
מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃
86 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
לעד בינותי וביניך׃ 87 ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה׃ 88 ויאמר יעקב לאחיו לקטו
אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על
הגל׃ 89 ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא
לו גלעד׃ 90 ויאמר לבן הגל הזה עד היום
ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ 91 והמצפה
אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר
איש מרעהו׃ 92 אם תענה את בנותי ואם
תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה
אלהים עד ביני וביניך׃ 93 ויאמר לבן אל
יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי
ביני וביניך׃ 94 עד הגל הזה והמצבה אם
אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה
לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת
לרעה׃ 95 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו
בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו
יצחק׃ 96 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ 97 ויקם
לבן בבקר ויעקב נשק ללבן ויברך את בניו
ואת בנותיו ויעקב הלך לדרכו׃ 98 ויפגעו בו
מלאכי אלהים׃ 99 ויאמר יעקב כאשר ראה
אותם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים׃ 100 ויעקב שלח מלאכים לפניו
אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃
101 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד
עתה׃ 102 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃
103 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות
איש עמו׃ 104 ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
והגמלים לשני מחנות׃ 105 ויאמר אם יבא עשו
אל המחנה האחד והכהו והיה המחנה הנשאר
לפליטה׃ 106 ויעקב אמר אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטיבה עמדי׃ 107 קטנתי מכל
החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך
כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי
לשני מחנות׃ 108 הצילני נא מיד אחי מיד
עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על
בנים׃ 109 ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב׃ 110 ויעקב לן שם בלילה ההוא ויקח
מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו׃ 111 שתים
מאות עזים ועשרים תישים מאתים רחלים
ועשרים אילים׃ 112 שלשים מיניקות גמלים
ובניהם ארבעים פרות ועשרה פרים עשרים
אתנות ועשרה עירים׃ 113 ויתן ביד עבדיו
עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני
והרוח תהיה בין עדר לעדר׃ 114 ויצו את
הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי וישאלך
לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃
115 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה
לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ 116 ויצו
גם את השני גם את השלישי גם את כל
ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה
תדברון אל עשו במצאכם אתו׃ 117 ואמרתם
גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה
פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה
פניו אולי ישא פני׃ 118 ותעבר המנחה על
פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃
119 ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו
ויעבר את מעבר יבק׃ 120 ויקחם ויעבירם
את הנחל ויעבר את אשר לו׃ 121 ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃
122 ויראה כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ 123 ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי
אם ברכתני׃ 124 ויאמר אליו מה שמך ויאמר
יעקב׃ 125 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי
אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל׃ 126 ויאמר יעקב הגידה נא שמך
ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃
127 ויקרא יעקב שם המקום ההוא פניאל כי
ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃
128 וישמש לו השמש כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכו׃ 129 על כן לא יאכלו בני
ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד
היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃
130 ויעקב נשא עיניו וירא והנה עשו בא
ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על
לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ 131 וישם
את השפחות וילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה
אחרנית ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃
132 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו׃ 133 וירץ עשו
לקראתו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו
ויבכו׃ 134 וישא עיניו וירא את הנשים ואת
הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר
חנן אלהים את עבדך׃ 135 ותגשנה השפחות
המה וילדיהן ותשתחוין׃ 136 ותגש גם לאה
וילדיה ותשתחוין ואחרי כן נגש יוסף ורחל
ויתחוו׃ 137 ויאמר מי לך כל המחנה הזה
אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃
138 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃
139 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן
בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי
פניך כראות פני אלהים ותרצני׃ 140 קח נא
את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים
וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ 141 ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך׃ 142 ויאמר אליו אדני
ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
עלי ויכלום יום אחד ומתו כל הצאן׃
143 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים
עד אשר אבא אל אדני שעירה׃ 144 ויאמר עשו
אעזבה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר
למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ 145 וישב עשו
ביום ההוא לדרכו שעירה׃ 146 ויעקב נסע
סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על
כן קרא שם המקום סכות׃ 147 ויבא יעקב
שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן
ארם ויחן את פני העיר׃ 148 ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה׃ 149 ויקם שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

14 וילכ ראובנ בימי קציר חטימ
ומצא דודאימ בשדה ויבא אתמ אל
לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא
לי מדודאי בנכ׃ 15 ותאמר לה המעט
קחתכ את אישי ולקחת גמ את דודאי
בני ותאמר רחל לכנ ישכב עמכ הלילה
תחת דודאי בנכ׃ 16 ויבא יעקב מנ
השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיכ בדודאי
בני וישכב עמה בלילה הוא׃ 17 וישמע
אלהימ אל לאה ותהר ותלד ליעקב בנ
חמישי׃ 18 ותאמר לאה נתנ אלהימ
שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
עמ אחתי גמ יכלתי ותקרא שמו
נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה ותתנ אתה
ליעקב לאשה׃ 10 ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בנ׃ 11 ותאמר לאה בגד ותקרא
את שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בנ
שני ליעקב׃ 13 ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר׃
בת ותקרא את שמה דינה׃ 22 ויזכר

2 בנימ ואמ אינ מתה אנכי׃ 2 ויחר אפ
יעקב ברחל ויאמר התחת אלהימ אנכי
3 אשר מנע ממכ פרי בטנ׃ 3 ותאמר הנה
אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי
4 ואבנה גמ אנכי ממנה׃ 4 ותתנ לו את
בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃
5 והר בלהה ותלד ליעקב בנ׃ 6 ותאמר
רחל דנני אלהימ וגמ שמע בקלי ויתנ
7 לי בנ על כנ קראה שמו דנ׃ 7 ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל בנ שני ליעקב׃
8 8 ותאמר רחל נפתולי אלהימ נפתלתי
עמ אחתי גמ יכלתי ותקרא שמו
9 נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה ותתנ אתה
10 ליעקב לאשה׃ 10 ותלד זלפה שפחת לאה
11 ליעקב בנ׃ 11 ותאמר לאה בגד ותקרא
12 את שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בנ
13 שני ליעקב׃ 13 ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר׃

תבאנ הצאנ לשׂתות לנכח הצאנ ויחמנה
אשׂר פצל ברהטימ בשׂקתות המימ אשׂר
אשׂר על המקלות׃ 38 ויצנ את המקלות
רעה את צאנ לבנ הנותרת׃ 37 ויקח לו
יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון
ויפצל בהנ פצלות לבנות מחשׂף הלבנ
ויפרצ לרב ויברכ יהוה אתכ לרגלי
ועתה מתי אעשׂה גמ אנכי לביתי׃
31 ויאמר מה אתנ לכ ויאמר יעקב לא
תתנ לי מאומה אמ תעשׂה לי הדבר הזה
32 אעבר בכל
צאנכ היומ הסר משׂמ כל שׂה נקד
וטלוא וכל שׂה חומ בכשׂבימ וטלוא
ונקר בעזימ והיה שׂכרי׃ 33 וענתה בי
בעזימ וחומ בכשׂבימ ונוב הוא אתי׃
34 ויאמר לבנ הנ לו יהי כדברכ׃ 35 ויסר
ביומ ההוא את התישׂימ העקדימ
והטלאימ ואת כל העזימ הנקדות
והטלאת כל אשׂר לבנ בו וכל חומ
בכשׂבימ ויתנ ביד בניו׃ 36 וישׂמ דרכ
שׁלשׁת ימימ בינו ובינ יעקב ויעקב
יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון
ויפצל בהנ פצלות לבנות מחשׂף הלבנ
מקנכ אתי׃ 30 כי מעט אשׂר היה לכ לפני
שׂכרכ עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה
ידעת את אשׂר עבדתיכ ואת אשׂר היה
עבדתי אשׂר עבדתיכ׃ 27 ויאמר אליו
לבנ אמ נא מצאתי חנ בעיניכ נחשׂתי
ויברכני יהוה בגללכ׃ 28 ויאמר נקבה
שׂכרכ עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה
אלהימ את רחל וישׂמע אליה אלהימ
ותאמר אסף אלהימ את חרפתי׃
24 ותקרא את שׂמו יוספ לאמר יספ
יהוה לי בנ אחר׃ 25 ויהי כאשׂר ילדה
רחל את יוספ ויאמר יעקב אל לבנ
שׁלחני ואלכה אל מקומי ולארצי׃
26 תנה את נשׁי ואת ילדי אשׂר עבדתי
אתכ בהנ ואלכה כי אתה ידעת את
והטלאימ ואת כל העזימ הנקדות
ביומ ההוא את התישׂימ העקדימ
צדקתי ביומ מחר כי תבוא על שׂכרי
לפניכ כל אשׂר איננו נקד וטלוא
בעזימ וחומ בכשׂבימ גנוב הוא אתי׃
34 ויאמר לבנ הנ לו יהי כדברכ׃ 35 ויסר
ביומ ההוא את התישׂימ העקדימ
והטלאת כל אשׂר לבנ בו וכל חומ
בכשׂבימ ויתנ ביד בניו׃ 36 וישׂמ דרכ
שׁלשׁת ימימ בינו ובינ יעקב ויעקב
יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון
ויפצל בהנ פצלות לבנות מחשׂף הלבנ
ויפרצ לרב ויברכ יהוה אתכ לרגלי
ועתה מתי אעשׂה גמ אנכי לביתי׃
31 ויאמר מה אתנ לכ ויאמר יעקב לא
תתנ לי מאומה אמ תעשׂה לי הדבר הזה

שׂוב אל ארצ אבותיכ ולמולדתכ
ואהיה עמכ׃ 4 וישלח יעקב ויקרא
לרחל וללאה השדה אל צאנו׃ 5 ויאמר
להנ ראה אנכי את פני אביכנ כי
כי בכל איננו אלי כתמל שלשמ ואלהי אבי
היה עמדי׃ 6 ואתנה ידעתנ
כחי עבדתי את אביכנ׃ 7 ואביכנ התל
בי והחלפ את משכרתי עשרת מנימ ולא
נתנו אלהימ להרע עמדי׃ 8 אמ כה
יאמר נקדימ יהיה שכרכ וילדו כל
הצאנ נקדימ ואמ כה יאמר עקדימ
יהיה שכרכ וילדו כל הצאנ עקדימ׃
9 ויצל אלהימ את מקנה אביכמ ויתנ
לי׃ 10 ויהי בעת יחמ הצאנ ואשא
עיני וארא בחלומ והנה העתדימ על
הצאנ עקדימ נקדימ וברדימ׃
11 ויאמר אלי מלאכ האלהימ בחלומ
לאבינו עשה את כל הכבד הזה׃ 2 וירא
יעקב את פני לבנ והנה איננו עמו
כתמול שלשומ׃ 3 ויאמר יהוה אל יעקב

שׂוב אל ארצ אבותיכ ולמולדתכ
ואהיה עמכ׃ 4 וישלח יעקב ויקרא
לרחל וללאה השדה אל צאנו׃ 5 ויאמר
להנ ראה אנכי את פני אביכנ כי
כי בכל איננו אלי כתמל שלשמ ואלהי אבי
היה עמדי׃ 6 ואתנה ידעתנ
כחי עבדתי את אביכנ׃ 7 ואביכנ התל
בי והחלפ את משכרתי עשרת מנימ ולא
נתנו אלהימ להרע עמדי׃ 8 אמ כה
יאמר נקדימ יהיה שכרכ וילדו כל
הצאנ נקדימ ואמ כה יאמר עקדימ
יהיה שכרכ וילדו כל הצאנ עקדימ׃
9 ויצל אלהימ את מקנה אביכמ ויתנ
לי׃ 10 ויהי בעת יחמ הצאנ ואשא
עיני וארא בחלומ והנה העתדימ על
הצאנ עקדימ נקדימ וברדימ׃
11 ויאמר אלי מלאכ האלהימ בחלומ
לאבינו עשה את כל הכבד הזה׃ 2 וירא
יעקב את פני לבנ והנה איננו עמו
כתמול שלשומ׃ 3 ויאמר יהוה אל יעקב

Bereshith 31

1 וישמע את דברי בני לבנ לאמר לקח
יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
המקלות ותלדנ הצאנ עקדימ נקדימ
וטלאימ׃ 40 והכשבימ הפריד יעקב
ויתנ פני הצאנ אל עקד וכל חומ בצאנ
לבנ וישת לו עדרימ לבדו ולא שתמ על
צאנ לבנ׃ 41 והיה בכל יחמ הצאנ
המקשרות ושמ יעקב את המקלות
לעיני הצאנ ברהטימ ליחמנה במקלות׃
42 ובהעטיפ הצאנ לא ישימ והיה
העספימ ללבנ והקשרימ ליעקב׃
וחמרימ׃

שׂוב אל ארצ אבותיכ ולמולדתכ
ואהיה עמכ׃ 4 וישלח יעקב ויקרא
לרחל וללאה השדה אל צאנו׃ 5 ויאמר
להנ ראה אנכי את פני אביכנ כי
כי בכל איננו אלי כתמל שלשמ ואלהי אבי
היה עמדי׃ 6 ואתנה ידעתנ
כחי עבדתי את אביכנ׃ 7 ואביכנ התל
בי והחלפ את משכרתי עשרת מנימ ולא
נתנו אלהימ להרע עמדי׃ 8 אמ כה
יאמר נקדימ יהיה שכרכ וילדו כל
הצאנ נקדימ ואמ כה יאמר עקדימ
יהיה שכרכ וילדו כל הצאנ עקדימ׃
9 ויצל אלהימ את מקנה אביכמ ויתנ
לי׃ 10 ויהי בעת יחמ הצאנ ואשא
עיני וארא בחלומ והנה העתדימ על
הצאנ עקדימ נקדימ וברדימ׃
11 ויאמר אלי מלאכ האלהימ בחלומ
לאבינו עשה את כל הכבד הזה׃ 2 וירא
יעקב את פני לבנ והנה איננו עמו
כתמול שלשומ׃ 3 ויאמר יהוה אל יעקב

[21] ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
[21] ⵍⵍⵔⵔⵉ ⵓⵔⵔⵓ ⵉⵜ ⵓⵍⵍ ⵉⵎⵎ ⵜⵉⵔ ⵀⵓⵔⵔⵉ

את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃
ⵜ ⵀⵏⵀⵔ ⵉⵙⵎ ⵜ ⴼⵏⵉⵡ ⵀⵔ ⵀⴳⵍⵄⴷ׃

[22] ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
[22] ⵉⵖⴷ ⵍⵍⴱⵏ ⴱⵉⵓⵎ ⵀⵛⵍⵉⵛⵉ ⵛⵉ ⴱⵔⵃ

יעקב׃ [23] ויקח את אחיו עמו וירדף
ⵉⵄⵇⴱ׃ [23] ⵉⵇⵃ ⵜ ⴰⵃⵉⵡ ⵄⵎⵡ ⵉⵔⵔⴷⴼ

אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו
ⵜⵅⵜ ⴼⵖⴷⵍⵔ ⵛⵛⴱⵄⵜ ⵉⵎⵉⵎ ⵡⵉⴷⴱⵇ ⵜⵅⵜⵡ

בהר הגלעד׃ [24] ויבא אלהים אל לבן
ⴱⵀⵔ ⵀⴳⵍⵄⴷ׃ [24] ⵡⵉⴱⵍ ⴰⵍⵀⵉⵎ ⴰⵍ ⵍⴱⵏ

ארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לכ
ⵄⵔⵎⵉ ⴱⵃⵍⵎ ⵀⵍⵉⵍⵀ ⵡⵉⴰⵎⵔ ⵍⵓ ⵀⵛⵎⵔ ⵍⴽ

פן תדבר עמ יעקב מטוב עד רע׃
ⴼⵏ ⵜⴷⴱⵔ ⵄⵎ ⵉⵄⵇⴱ ⵎⵟⵓⴱ ⵄⴷ ⵔⵄ׃

[25] וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את
[25] ⵡⵉⵛⴳ ⵍⴱⵏ ⵜ ⵉⵄⵇⴱ ⵡⵉⵄⵇⴱ ⵜⵇⵄ ⵜ

אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר
ⴰⵀⵍⵓ ⴱⵀⵔ ⵡⵍⴱⵏ ⵜⵇⵄ ⵜ ⴰⵃⵉⵓ ⴱⵀⵔ

ולבן אל יעקב מה עשית
ⵡⵍⴱⵏ ⵉⵍ ⵉⵄⵇⴱ ⵎⵀ ⵄⵛⵉⵜ׃

[26] ויאמר לבן ליעקב מה עשית
[26] ⵉⵡⵎⵔ ⵍⴱⵏ ⵍⵉⵄⵇⴱ ⵎⵀ ⵄⵛⵉⵜ

ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי
ⵡⵜⵖⵏⴱ ⵜ ⵍⴱⴱⵉ ⵡⵜⵏⵀⴳ ⵜ ⴱⵏⵜⵉ

כשביות חרב׃ [27] למה נחבאת לברח
ⴽⵛⴱⵉⵓⵜ ⵀⵔⴱ׃ [27] ⵍⵎⵀ ⵏⵃⴱⵄⵜ ⵍⴱⵔⵃ

ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחכ
ⵡⵜⵖⵏⴱ ⵄⵜⵉ ⵡⵍⵄ ⵀⴳⴷⵜ ⵍⵉ ⵡⵄⵛⵍⵃⴽ

בשמחה ובשרים בתף ובכנור׃ [28] ולא
ⴱⵛⵎⵃⵀ ⵡⴱⵛⵔⵉⵎ ⴱⵜⴼ ⵡⴱⴽⵏⵓⵔ׃ [28] ⵡⵍⵄ

נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה
ⵏⵜⵛⵜⵏⵉ ⵍⵏⵛⵇ ⵍⴱⵏⵉ ⵡⵍⴱⵏⵜⵉ ⵄⵜⵀ

יש לאל ידי לעשות
ⵉⵛ ⵍⵄⵍ ⵉⴷⵉ ⵍⵄⵛⵓⵜ

עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי
ⵄⵎⴽⵎ ⵔⵄ ⵡⵄⵍⵀⵉ ⵄⴱⵉⴽⵎ ⴰⵎⵛ ⴰⵎⵔ ⵍⵉ

לאמר השמר לכ מדבר עמ יעקב מטוב עד
ⵍⴰⵎⵔ ⵀⵛⵎⵔ ⵍⴽ ⵎⴷⴱⵔ ⵄⵎ ⵉⵄⵇⴱ ⵎⵟⵓⴱ ⵄⴷ

[29] יש לאל ידי לעשות
[29] ⵉⵛ ⵍⵄⵍ ⵉⴷⵉ ⵍⵄⵛⵓⵜ

הסכלת עשו׃ [30] ועתה הלוך הלכת
ⵀⵙⴽⵍⵜ ⵄⵛⵓ׃ [30] ⵡⵄⵜⵀ ⵀⵍⵓⴽ ⵀⵍⴽⵜ

לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים
ⵍⴳⵣⵣ ⵜ ⵚⴰⵏⵓ ⵡⵜⵖⵏⴱ ⵔⵃⵍ ⵜ ⵀⵜⵔⴼⵉⵎ

אשר לאביה׃ [31] ויענ יעקב את לב לבנ
ⴰⵛⵔ ⵍⴰⴱⵉⵀ׃ [31] ⵡⵉⵄⵏⴳ ⵉⵄⵇⴱ ⵜ ⵍⴱ ⵍⴱⵏ

הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא׃
ⵀⴰⵔⵎⵉ ⵄⵍ ⴱⵍⵉ ⵀⴳⵉⴷ ⵍⵓ ⴽⵉ ⴱⵔⵃ ⵀⵓⴰ׃

ברית אני ואתה והיה לעד ביני
בניך אתי בארץ מגוריך כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ 8 ואמר אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ 9 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך הימול לכם כל זכר׃ 10 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ 11 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 12 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 13 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ 14 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ 15 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ 16 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃ 17 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 18 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ 19 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד והתתיו לגוי גדול׃ 20 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ 21 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 22 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום העצם הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ 23 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ 24 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ 25 ביום העצם הזה נמל אברהם וישמעאל בנו׃ 26 וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 27 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 28 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 29 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 30 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 31 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 32 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 33 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 34 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 35 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 36 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 37 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 38 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 39 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 40 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 41 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 42 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 43 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ 44 ויבא אברהם ויצחק בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

ⲩⲥⲩⲁⲍⲗ ⲩⲏⲁ ⲥⲩⲁⲥ ⲩⲍⲏⲁⲥ ⲁⲁⲫⲍⲗ ⲁⲃⲃ
בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו

ⲁⲃⲃ ⲩⲩⲍⲥⲍⲗ ⲩⲏⲥ׃
לחמ וילינו בהר׃

Bereshith 32

[1] ⲩⲍⲩⲩⲃⲥ ⲫⲩⲩⲍⲗ ⲁⲫⲃⲃ ⲩⲃⲥ ⲩⲩⲩⲩⲍⲗ [1]
וישכמ לבנ בבקר וינשק לבניו

ⲃⲩⲍⲗ ⲩⲥⲍⲗ ⲩⲋⲁⲭⲁ ⲩⲁⲃⲃⲍⲗ ⲩⲍⲭⲩⲩⲃⲥⲩ
ולבנותיו ויברכ אתהמ וילכ וישב

ⲩⲟⲙⲍⲗ ⲩⲩⲁⲁⲥ ⲩⲥⲍ ⲃⲫⲟⲍⲗ ⲩⲃⲥ׃ [2]
לבנ למקמו׃ [2] ויעקב הלכ לדרכו ויפגעו

ⲁⲩⲁⲃ ⲃⲫⲟⲍ ⲁⲩⲁⲍⲗ׃ [3] ⲩⲍⲋⲥⲍⲁ ⲍⲩⲁⲥⲩ ⲩⲃ
בו מלאכי אלהימ׃ [3] ויאמר יעקב כאשר

ⲩⲩⲫⲩⲋ ⲩⲏ ⲁⲁⲫⲍⲗ ⲋ ⲩⲍⲋⲥⲍⲁ ⲋⲁⲏⲋ ⲩⲁⲁ
ראמ מחנה אלהימ זה ויקרא שמ המקומ

ⲩⲍⲩⲁⲥⲩ ⲃⲫⲟⲍ ⲏⲥⲩⲏⲍⲗ׃ [4]
ההוא מחנימ׃ [4] וישלח יעקב מלאכימ

ⲋⲁⲏ ⲁⲍⲟⲩ ⲋⲙⲁⲁ ⲩⲍⲏⲁ ⲩⲩⲟ ⲥⲁ ⲩⲍⲩⲋⲍ
לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה

ⲩⲩⲁⲩⲁⲭ ⲋⲩ ⲁⲩⲁⲥ ⲩⲭⲁ ⲩⲙⲍⲗ׃ [5]
אדומ׃ [5] ויצו אתמ לאמר כה תאמרונ

ⲩⲟ ⲃⲫⲟⲍ ⲩⲁⲃⲟ ⲁⲩⲁ ⲋⲩ ⲩⲩⲟⲥ ⲍⲩⲁⲁⲥ
לאדני לעשו כה אמר עברכ יעקב עמ

ⲍⲥ ⲍⲋⲍⲩ ⲁⲏⲁⲁⲩ ⲍⲭⲁⲁ ⲩⲍⲥ׃ [6] ⲋⲭⲟ ⲁⲃ
לבנ גרתי ואחר עד עתה׃ [6] ויהי לי

ⲋⲏⲥⲩⲁⲩ ⲋⲏⲍⲩⲩ ⲁⲃⲟⲩ ⲩⲁⲙ ⲁⲩⲩⲏⲩ ⲁⲩⲩ
שור וחמור צאנ ועבד ושפחה ואשלחה

ⲩⲍⲩⲍⲟⲃⲫ ⲩⲏ ⲁⲙⲙⲥ ⲍⲩⲁⲁⲥ ⲁⲍⲩⲋⲍ׃
להגיד לאדני למצא חנ בעיניכ׃

[7] ⲩⲩⲁⲫ ⲁⲩⲁⲍ ⲫⲃⲟⲍ ⲍⲁ ⲩⲍⲩⲁⲥⲩⲋ ⲩⲫⲩⲍⲗ
[7] וישבו המלאכימ אל יעקב לאמר באנו

ⲩⲭⲁⲁⲃⲍ ⲩⲍⲋ ⲩⲁⲍ ⲩⲩⲟ ⲍⲁ ⲩⲍⲏⲁ ⲍⲁ
אל אחיכ אל עשו וגמ הלכ לקראתכ

ⲩⲭⲁⲁⲃⲍ ⲩⲍⲋ ⲩⲁⲍ ⲩⲩⲟ ⲍⲁ ⲩⲍⲏⲁ ⲍⲁ
אל אחיכ אל עשו וגמ הלכ לקראתכ

ⲃⲫⲟⲍ ⲁⲁⲍⲗⲍ׃ [8] ⲩⲙⲟ ⲩⲍⲁ ⲭⲩⲁⲙ ⲟⲃⲁⲁⲩ
וארבע מאות איש עמו׃ [8] ויירא יעקב

ⲩⲭⲁ ⲁⲩⲁ ⲙⲟⲋ ⲭⲁ ⲓⲏⲍⲩ ⲩⲍ ⲁⲓⲏⲩ ⲇⲁⲙ
מאד ויצר לו ויחצ את העמ אשר אתו

ⲁⲃⲃ ⲩⲩⲁⲍⲗ ⲩⲏⲁ ⲁⲫⲃⲃ ⲩⲁⲍⲗ [45] ⲩⲙⲩⲍⲁⲍⲗ׃
ובינכ׃ [45] ויקח יעקב אבנ וירימה

ⲩⲟⲫⲍ ⲩⲍⲏⲁⲁⲍ ⲃⲫⲟⲍ ⲁⲙⲁⲍⲗ [46] ⲩⲙⲃⲃ׃
מצבה׃ [46] ויאמר יעקב לאחיו לקטו

ⲩⲍⲩⲁⲍⲗ ⲍⲁ ⲩⲙⲟⲍⲩ ⲙⲍⲙⲃⲁ ⲩⲏⲫⲍⲗ ⲙⲍⲙⲃⲁ
אבנימ ויקחו אבנימ ויעשו גל ויאכלו

ⲁⲙⲍ ⲩⲃⲍ ⲩⲍ ⲁⲁⲫⲍⲗ [47] ⲍⲁⲍ ⲍⲟ ⲙⲩ׃
שמ על הגל׃ [47] ויקרא לו לבנ יגר

ⲁⲙⲁⲍⲗ ⲩⲍ ⲁⲁⲫ ⲃⲫⲟⲍⲩ ⲁⲭⲩⲇⲃⲩ׃ [48]
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ [48] ויאמר

ⲍⲟ ⲙⲩⲍⲃ ⲩⲙⲍⲗⲩ ⲍⲩⲍⲗ ⲇⲟ ⲃⲋⲃ ⲍⲁⲃ ⲩⲃⲃ
לבנ הגל הזה עד ביני ובינכ היומ על

ⲁⲙⲁ ⲁⲩⲁ ⲃⲋⲓⲙⲃⲩ׃ [49] ⲁⲟⲍⲁ ⲩⲙⲩ ⲁⲁⲫ ⲩⲩ
כנ קרא שמו גלעד׃ [49] והמצפה אשר אמר

ⲩⲍⲁ ⲁⲭⲋⲩ ⲍⲩ ⲩⲙⲍⲗⲩ ⲍⲩⲍⲗ ⲃⲩⲃⲍ ⲋⲓⲍ
יצפ יהוה ביני ובינכ כי נסתר איש

ⲏⲫⲭ ⲙⲁⲩ ⲍⲭⲩⲗ ⲭⲁ ⲃⲩⲟⲭ ⲙⲁ [50] ⲩⲋⲟⲁⲙ׃
מרעהו׃ [50] אמ תענה את בנתי ואמ תקח

ⲃⲁⲁ ⲩⲙⲙⲟ ⲩⲍⲁ ⲩⲍⲁ ⲍⲭⲩⲗ ⲟ ⲩⲍⲩⲙ
נשימ על בנתי אינ איש עמנו ראה

ⲩⲗⲍ ⲁⲩⲁⲍⲗ ⲍⲩⲍⲗ ⲇⲟ ⲩⲍⲃⲍⲁ׃ [51]
אלהימ עד ביני ובינכ׃ [51] ויאמר לבנ

ⲁⲩⲁ ⲃⲋⲓⲩⲃ ⲃⲩⲃⲩ ⲃⲍⲃ ⲁⲩⲃ ⲃⲫⲟⲍⲁ
ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר

ⲃⲍⲃ ⲁⲩⲃ ⲇⲟ [52] ⲩⲙⲍⲗⲩ ⲍⲩⲍⲗ ⲍⲭⲋⲁⲍ
יריתי ביני ובינכ׃ [52] עד הגל הזה

ⲩⲍⲁⲁ ⲁⲋⲟⲁ ⲁⲟ ⲍⲩⲁ ⲩⲁ ⲃⲋⲓⲩⲃ ⲃⲇⲟⲩ
ועדה המצבה אמ אני לא אעבר אליכ

ⲭⲁ ⲍⲁⲁ ⲁⲋⲟⲭ ⲁⲟ ⲃⲭⲁ ⲩⲁⲩ ⲃⲍⲃ ⲁⲩⲃ ⲭⲁ
את הגל הזה ואמ אתה לא תעבר אלי את

ⲃⲟⲋⲁ ⲭⲁⲍⲃ ⲃⲋⲓⲩⲃ ⲭⲁⲩ ⲃⲍⲃ ⲁⲩⲃ׃
הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃

[53] ⲩⲟⲇⲩⲍ ⲁⲩⲏⲙ ⲍⲃⲁⲁⲁⲩ ⲩⲃⲋⲋⲁ ⲍⲃⲁⲁ
[53] אלהי אברהמ ואלהי נחור ישפטו

ⲃⲫⲟⲍ ⲟⲋⲩⲍⲩ ⲩⲃⲍⲗⲋⲁ ⲍⲃⲁⲁ ⲩⲩⲍⲩⲍⲗ
בינינו אלהי אביהמ וישבע יעקב

ⲏⲋⲍ ⲃⲫⲟⲍ ⲏⲋⲍⲍⲗ [54] ⲫⲏⲓⲍ ⲩⲍⲗⲋⲁ ⲇⲏⲁⲋ׃
בפחר אביו יצחק׃ [54] ויזבח יעקב זבח

שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה

[17] אתנת עשרים ועירם עשרה ויתנ

ביד עבריו עדר עדר לבדו ויאמר אל

עבריו עברו לפני ורוח תשימו בינ

[18] עדר ובין עדר ויצו את הראשון

לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר

למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך

[19] ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא

שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא

[20] אחרינו ויצו גם את השני גם את

השלישי גם את כל ההלכים אחרי

העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל

[21] עשו במצאכם אתו ואמרתם גם הנה

עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה

ניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כנ

[22] אראה פניו אולי ישא פני ותעבר

המנחה על פניו והוא לנ בלילה ההוא

[23] במחנה ויקם בלילה הוא ויקח את

עשרים רחלים מאתים ואילים

[16] עשרים גמלים מיניקות ובניהם

שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת

ואת הצאנ ואת הבקר והגמלים לשני

[9] מחנות ויאמר אם יבוא עשו אל

ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל

המחנה האחת והכהו והיה המחנה

[10] הנשאר לפליטה ויאמר יעקב אלהי

אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה

האמר אלי שוב לארצכ ולמולדתכ

[11] קטנתי מכל

החסדים ומכל האמת אשר עשית את

עברכ כי במקלי עברתי את הירדנ הזה

[12] הצילני

נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי

אתו פן יבוא והכני אמ על בנימ

[13] ואתה אמרת היטב איטיב

ושמתי את זרעכ כחול הימ אשר לא

[14] יספר מרב [14] וילנ שמ בלילה ההוא

ויקח מנ הבא בידו מנחה לעשו

[15] אחיו [15] עזימ מאתימ ותישים

נגע בכפ ירכ יעקב בגיד הנשה׃
:בעיה אלחי פקוד עמך ושמע לנו יענ

Bereshith 33

1 וישׂא יעקב עיניו וירא והנה עשׂו
:ויש יעקב עיניו וירא והנה עשו 1

בא ועמו ארבע מאות איש ויחצ את
:בא ועמו ארבע מאות איש ויחצ את

הילדימ על לאה ועל רחל ועל שׁתי
:הילדימ על לאה ועל רחל ועל שתי

2 השׁפחות׃ וישׂמ את השׁפחות ואת
:השפחות׃ 2 וישמ את השפחות ואת

ילדיהנ ראשׁנה ואת לאה וילדיה
:ילדיהנ ראשנה ואת לאה וילדיה

אחרנימ ואת רחל ואת יוספ אחרנימ׃
:אחרנימ ואת רחל ואת יוסף אחרנימ׃

3 והוא עבר לפניהמ וישׁתחו ארצה
:והוא עבר לפניהמ וישתחו ארצה 3

שׁבע פעמימ עד גשׁתו עד אחיו׃4 וירצ
:שבע פעמימ עד גשתו עד אחיו׃4 וירצ

וישׁקהו ויבכו׃ 5 וישׂא את עיניו
:וישקהו ויבכו׃ 5 וישא את עיניו

וירא את הנשׁימ ואת הילדימ ויאמר
:וירא את הנשימ ואת הילדימ ויאמר

מי אלה לכ ויאמר הילדימ אשׁר חננ
:מי אלה לכ ויאמר הילדימ אשר חננ

אלהימ את עבדכ׃ 6 ותגשׁנ השׁפחות
:אלהימ את עבדכ׃ 6 ותגשנ השפחות

ראיתי אלהימ פנימ אל פנימ ותנצל
:ראיתי אלהימ פנימ אל פנימ ותנצל

נפשׁי׃ 32 ויזרח לו השׁמשׁ כאשׁר עבר
:נפשי׃ 32 ויזרח לו השמש כאשר עבר

אשׁר על כפ הירכ עד היומ הזה כי׳
:אשר על כפ הירכ עד היומ הזה כי׳

אחד עשׂר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃
:אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃

24 ויקחמ יעברמ את הנחל ויעבר את
:ויקחמ יעברמ את הנחל ויעבר את 24

אשׁר לו׃ 25 ויותר יעקב לבדו ויאבק
:אשר לו׃ 25 ויותר יעקב לבדו ויאבק

איש עמו עד עלות השׁחר׃ 26 וירא כי
:איש עמו עד עלות השחר׃ 26 וירא כי

לא יכל לו ויגע בכפ ירכו ותקע כפ
:לא יכל לו ויגע בכפ ירכו ותקע כפ

ירכ יעקב בהאבקו עמו׃ 27 ויאמר
:ירכ יעקב בהאבקו עמו׃ 27 ויאמר

שׁלחני כי עלה השׁחר ויאמר לא אשׁלחכ
:שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחכ

כי אמ ברכתני׃ 28 ויאמר אליו מה שׁמכ
:כי אמ ברכתני׃ 28 ויאמר אליו מה שמכ

ויאמר יעקב׃29 ויאמר לא יעקב יאמר
:ויאמר יעקב׃29 ויאמר לא יעקב יאמר

עוד שׁמכ כי אמ ישׂראל כי שׂרית עמ
:עוד שמכ כי אמ ישראל כי שרית עמ

30 אלהימ ועמ אנשׁימ ותוכל׃ 30 וישׁאל
:אלהימ ועמ אנשימ ותוכל׃ 30 וישאל

יעקב ויאמר הגידה נא שׁמכ ויאמר
:יעקב ויאמר הגידה נא שמכ ויאמר

למה זה תשׁאל לשׁמי ויברכ אתו שׁמ׃
:למה זה תשאל לשמי ויברכ אתו שמ׃

31 ויקרא יעקב שׁמ המקומ פניאל כי
:ויקרא יעקב שמ המקומ פניאל כי 31

ראיתי אלהימ פנימ אל פנימ ותנצל
:ראיתי אלהימ פנימ אל פנימ ותנצל

נפשׁי׃ 32 ויזרח לו השׁמשׁ כאשׁר עבר
:נפשי׃ 32 ויזרח לו השמש כאשר עבר

אשׁר על כפ הירכ עד היומ הזה כי׳
:אשר על כפ הירכ עד היומ הזה כי׳

סכת על כן קרא שׁם המקום סכות׃ :𐤎𐤊𐤕 𐤏𐤋 𐤊𐤍 𐤒𐤓𐤀 𐤔𐤌 𐤄𐤌𐤒𐤅𐤌 𐤎𐤊𐤕

18 ויבא יעקב שׁלם עיר שׁכם אשׁר בארצ 18 :𐤑𐤓𐤀 𐤀𐤔𐤓 𐤔𐤊𐤌 𐤑𐤓𐤑 𐤔𐤋𐤌 𐤏𐤉𐤓 𐤔𐤊𐤌 𐤅𐤉𐤁𐤀 𐤏𐤒𐤁 𐤔𐤋𐤌

כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני 𐤐𐤍𐤉 𐤀𐤕 𐤅𐤉𐤇𐤍 𐤀𐤓𐤌 𐤍𐤃𐤐 𐤁𐤅𐤁 𐤅𐤉𐤑𐤀 𐤏𐤍𐤊

העיר׃ 19 ויקנ את חלקת השׂדה אשׁר נטה 19 :𐤄𐤑𐤏 𐤀𐤕 𐤍𐤈𐤄 𐤅𐤉𐤒𐤍 𐤄𐤑𐤏

שׁם אהלו מיד בני חמור אבי שׁכם 𐤔𐤊𐤌 𐤀𐤁𐤉 𐤌𐤍 𐤅𐤓𐤌𐤇 𐤉𐤋𐤃 𐤁𐤍𐤉 𐤀𐤄𐤋𐤅 𐤌𐤉𐤃 𐤁𐤍𐤉 𐤇𐤌𐤅𐤓 𐤔𐤌

במאה קשׂיטה׃ 20 ויצב שׁם מזבח ויקרא 20 :𐤀𐤒𐤓𐤅 𐤇𐤑𐤅𐤈 𐤔𐤌 𐤅𐤉𐤑𐤁 𐤔𐤌 𐤇𐤑𐤅𐤈 𐤁𐤐𐤀

לו אל אלהי ישׂראל׃ :𐤀𐤋 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤋𐤅

Bereshith 34

1 ותצא דינה בת לאה אשׁר ילדה ליעקב 1 :𐤉𐤏𐤒𐤁 𐤋𐤃𐤉𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤄𐤋𐤀 𐤕𐤁 𐤄𐤍𐤃 𐤀𐤑𐤕 𐤅

לראות בבנות הארצ׃ 2 וירא אתה שׁכם 2 :𐤔𐤊𐤌 𐤀𐤕𐤄 𐤀𐤓𐤅 𐤑𐤓𐤀𐤄 𐤕𐤍𐤁 𐤋𐤀𐤓

בנ חמור החוי נשׂיא הארצ ויקח אתה 𐤀𐤕𐤄 𐤇𐤒𐤉 𐤑𐤓𐤀𐤄 𐤀𐤉𐤅𐤌 𐤉𐤅𐤇 𐤁𐤍 𐤁

וישׁכב אתה ויענה׃ 3 ותדבק נפשׁו 3 :𐤅 𐤐𐤔𐤑𐤂𐤕𐤄 𐤄𐤍𐤏𐤅 𐤅𐤔𐤊𐤁

בדינה בת יעקב ויאהב את הנער 𐤏𐤑𐤄 𐤀𐤕 𐤉𐤀𐤄𐤁 𐤅 𐤄𐤍𐤃 𐤕𐤁 𐤏𐤒𐤁 𐤕𐤍𐤃𐤁

וידבר על לב הנער׃ 4 ויאמר שׁכם אל 4 :𐤀𐤋 𐤔𐤊𐤌 𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤅 𐤏𐤑 𐤋𐤁 𐤏𐤋 𐤓𐤁𐤃𐤅

חמור אביו לאמר קח לי את הילדה 𐤄𐤋𐤃𐤄 𐤀𐤕 𐤋𐤉 𐤇𐤒 𐤋𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤉𐤅𐤇 𐤇𐤌𐤅𐤓

הזאת לאשׁה׃ 5 ויעקב שׁמע כי טמא את 5 :𐤀𐤕 𐤀𐤈𐤌 𐤉 𐤏𐤅𐤔 𐤏𐤒𐤁 𐤅𐤔𐤌𐤏 𐤀𐤔𐤄 𐤀𐤕 𐤀𐤆𐤕𐤄

דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשׂדה 𐤄𐤍𐤃 𐤕𐤁 𐤅𐤁𐤍𐤉𐤅 𐤄𐤉𐤅 𐤀𐤕 𐤌𐤒𐤍𐤄𐤅 𐤁𐤔𐤃𐤄

והחרשׁ יעקב עד באמ׃ 6 ויצא חמור 6 :𐤅𐤑𐤀 𐤇𐤌𐤅𐤓 𐤏𐤃 𐤁𐤀𐤌 𐤉𐤏𐤒𐤁 𐤄𐤓𐤔𐤅𐤄

אבי שׁכם אל יעקב לדבר אתו׃ 7 ובני 7 :𐤅𐤁𐤍𐤉 𐤀𐤕𐤅 𐤋𐤃𐤁𐤓 𐤉𐤏𐤒𐤁 𐤀𐤋 𐤔𐤊𐤌 𐤀𐤁𐤉

למצא חנ בעיני אדני׃ 9 ויאמר עשׂו 9 :𐤅𐤔𐤏 𐤓𐤀𐤌𐤅 𐤉𐤍𐤏𐤁 𐤉𐤍𐤍 𐤀𐤑𐤌𐤍𐤋

יש לי רב אחי יהי לכ אשׁר לכ׃ :𐤊 𐤋 𐤓𐤔𐤀 𐤉𐤄𐤉 𐤉𐤇𐤀 𐤁𐤓 𐤉 𐤔

10 ויאמר יעקב אל נא אמ נא מצאתי 10 :𐤉𐤑𐤀𐤕𐤌 𐤀𐤍 𐤌𐤀 𐤀𐤍 𐤋𐤀 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓

חנ בעיניכ ולקחת מנחתי מידי כי 𐤉 𐤌𐤉𐤃 𐤉𐤕𐤌𐤇𐤍 𐤅𐤇𐤍𐤑𐤁 𐤊𐤉𐤍𐤏𐤉𐤁 𐤍𐤍𐤇

על כן ראיתי פניכ כראת פני אלהימ 𐤌𐤉𐤄𐤋𐤀 𐤉𐤑𐤀𐤓𐤊 𐤉𐤑𐤀𐤓𐤊 𐤍𐤏𐤀 𐤋𐤊 𐤍𐤉 𐤏𐤋

ותרצני׃ 11 קח נא את ברכתי אשׁר הבאת 11 :𐤕𐤀𐤕 𐤉𐤀𐤁𐤓 𐤉𐤕𐤀𐤕 𐤉𐤀 𐤀𐤍 𐤇𐤒 :𐤉𐤏𐤑𐤓𐤕

לכ כי חנני אלהימ וכי יש לי כל 𐤋 𐤋𐤊 𐤉 𐤔 𐤉𐤅 𐤌𐤄𐤋𐤀 𐤉𐤍𐤍𐤇 𐤉 𐤊

ויפצר בו ויקח׃ 12 ויאמר נסעה ונלכה 12 :𐤀𐤏𐤑𐤍𐤅 𐤀𐤌𐤉𐤅 𐤀𐤈𐤐𐤅 𐤀𐤑𐤅𐤐 𐤅𐤉 𐤏𐤑𐤐

ואלכה לנגדכ׃ 13 ויאמר אליו אדני 13 :𐤉𐤀𐤓𐤍 𐤅𐤉𐤀𐤋𐤅 𐤉𐤀𐤓𐤍𐤀 𐤅𐤀𐤋𐤊𐤄 𐤋𐤍𐤂𐤃𐤊

ידע כי הילדימ רכימ והצאנ והבקר 𐤓𐤑𐤀𐤍 𐤅𐤄𐤒𐤁 𐤅𐤄𐤋𐤃𐤉𐤌 𐤓𐤉𐤊𐤌 𐤉𐤉 𐤏𐤃𐤉

עלות עלי ודפקומ יומ אחד ומתו כל 𐤊𐤋 𐤅𐤕𐤌 𐤃𐤇𐤀 𐤌𐤅𐤉 𐤃𐤏𐤅 𐤌𐤅𐤒𐤐𐤃𐤅 𐤏𐤋𐤅 𐤏𐤋

הצאנ׃ 14 יעבר נא אדני לפני עבדו 14 :𐤅𐤑𐤀𐤄 𐤅𐤃𐤁𐤏 𐤀𐤍 𐤉𐤍𐤃𐤀 𐤉𐤑𐤀𐤍

ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשׁר 𐤀𐤔𐤓 𐤊𐤀𐤋𐤌𐤄𐤀 𐤋𐤂𐤓𐤋 𐤋𐤀𐤈𐤉 𐤊𐤀𐤍𐤄𐤍𐤕𐤀 𐤅𐤀𐤍𐤉

לפני ולרגל הילדימ עד אשׁר אבא אל 𐤀𐤋 𐤀𐤁𐤀 𐤀𐤔𐤓 𐤃𐤏 𐤌𐤋𐤃𐤉𐤌𐤄 𐤋𐤂𐤓𐤋𐤅 𐤋𐤐𐤍𐤉

אדני שׂעירה׃ 15 ויאמר עשׂו אציגה נא 15 :𐤀 𐤍𐤀 𐤂𐤉𐤒𐤑𐤀 𐤅𐤔𐤏 𐤓𐤀𐤌𐤅 𐤉𐤍𐤃𐤀

עמכ מנ העמ אשׁר אתי ויאמר למה זה 𐤆 𐤆𐤄 𐤌𐤀𐤓 𐤉𐤅𐤀 𐤉𐤀𐤕𐤅 𐤌𐤏𐤄 𐤌𐤍 𐤌𐤏𐤅

אמצא חנ בעיני אדני׃ 16 וישׁב ביומ 16 :𐤌𐤅𐤉𐤄 𐤅𐤉𐤔𐤁 𐤉𐤍𐤃𐤀 𐤍𐤉𐤏𐤁 𐤀𐤑𐤌

ההוא עשׂו לדרכו שׂעירה׃ 17 ויעקב 17 :𐤉𐤏𐤒𐤁 𐤅𐤉𐤀𐤆𐤅𐤋 𐤔𐤏𐤉𐤓𐤄 𐤅𐤄𐤅𐤀 𐤏𐤔𐤅

נסע סכתה ויבנ לו בית ולמקנהו עשׂה 𐤏𐤔𐤄 𐤅𐤋𐤍𐤕𐤍𐤅 𐤉𐤕 𐤅𐤋𐤅 𐤉𐤁𐤅 𐤕𐤊𐤎

להמל לכמ כל זכר׃ 16 ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
אתכמ והיינו לעמ אחד׃ 17 ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
והלכנו׃ 18 וייטבו דבריהמ בעיני
חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ 19 ולא
אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
20 ויבא חמור ושכמ בנו אל שער עירמ
וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ 21 האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
בנתינו נתנ להמ׃ 22 אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

16 להמל לכמ כל זכר׃ ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
17 אתכמ והיינו לעמ אחד׃ ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
18 והלכנו׃ וייטבו דבריהמ בעיני
19 חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ ולא
20 אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
21 וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
22 בנתינו נתנ להמ׃ אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

16 להמל לכמ כל זכר׃ ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
17 אתכמ והיינו לעמ אחד׃ ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
18 והלכנו׃ וייטבו דבריהמ בעיני
19 חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ ולא
20 אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
21 וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
22 בנתינו נתנ להמ׃ אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

16 להמל לכמ כל זכר׃ ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
17 אתכמ והיינו לעמ אחד׃ ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
18 והלכנו׃ וייטבו דבריהמ בעיני
19 חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ ולא
20 אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
21 וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
22 בנתינו נתנ להמ׃ אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

16 להמל לכמ כל זכר׃ ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
17 אתכמ והיינו לעמ אחד׃ ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
18 והלכנו׃ וייטבו דבריהמ בעיני
19 חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ ולא
20 אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
21 וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
22 בנתינו נתנ להמ׃ אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

16 להמל לכמ כל זכר׃ ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
17 אתכמ והיינו לעמ אחד׃ ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
18 והלכנו׃ וייטבו דבריהמ בעיני
19 חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ ולא
20 אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
21 וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
22 בנתינו נתנ להמ׃ אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

16 להמל לכמ כל זכר׃ ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
17 אתכמ והיינו לעמ אחד׃ ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
18 והלכנו׃ וייטבו דבריהמ בעיני
19 חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ ולא
20 אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
21 וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
22 בנתינו נתנ להמ׃ אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

16 להמל לכמ כל זכר׃ ונתנו את בנתינו
לכמ ואת בנתיכמ נקח לנו וישבנו
17 אתכמ והיינו לעמ אחד׃ ואמ לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
18 והלכנו׃ וייטבו דבריהמ בעיני
19 חמור ובעיני שכמ בנ חמור׃ ולא
20 אחר הנער לעשות הדבר כי חפצ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
21 וידברו אל אנשי עירמ לאמר׃ האנשימ
האלה שלמימ המ אתנו וישבו בארצ
ויסחרו אתה והארצ הנה רחבת ידימ
לפניהמ את בנתמ נקח לנו לנשימ ואת
22 בנתינו נתנ להמ׃ אכ בזאת יאתו לנו
האנשימ לשבת אתנו להיות לעמ אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר המ נמלימ׃
23 מקנהמ וקנינמ וכל בהמתמ הלוא לנו
המ אכ נאותה להמ וישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכמ בנו כל

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית
אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ 2 ויאמר
יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו
את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו
והחליפו שמלתיכם׃ 3 ונקומה ונעלה
בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה
אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרכ
אשר הלכתי׃ 4 ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם׃ 5 ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ 6 ויבא
יעקב לוזה אשר בארצ כנען הוא בית
אל הוא וכל העם אשר עמו׃ 7 ויבן שם
מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם
נגלו אליו האלהים בברחו מפני

יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל
יצאי שער עירו׃ 25 ויהי ביום
השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש
חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל
זכר׃ 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו
לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו׃ 27 בני יעקב באו על החללים
ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃ 28 את
צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר
בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ 29 ואת כל
חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו
ויבזו את כל אשר בבית׃ 30 ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי
להבאישני בישב הארצ בכנעני ובפרזי
ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי׃ 31 ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו׃

בלדתה׃ 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר
17 בלדתה׃ ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר

לה המילדת אל תיראי כי גם זה לכ בנ׃
18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא

18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא
שמו בנ אוני ואביו קרא לו בנימינ׃

19 ותמת רחל ותקבר בדרכ אפרתה הוא
19 ותמת רחל ותקבר בדרכ אפרתה הוא

בית לחמ׃ 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה
20 בית לחמ׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה

הוא מצבת קברת רחל עד היומ׃ 21 ויסע
21 הוא מצבת קברת רחל עד היומ׃ ויסע

ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר׃
22 ויהי בשכנ ישראל בארצ ההוא וילכ

ראובנ וישכב את בלהה פילגש אביו
22 ויהי בשכנ ישראל בארצ ההוא וילכ

וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנימ
ראובנ וישכב את בלהה פילגש אביו

עשר׃ 23 בני לאה בכור יעקב ראובנ
23 בני לאה בכור יעקב ראובנ

ושמעונ ולוי ויהודה ויששכר
וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנימ

וזבלונ׃ 24 בני רחל יוספ ובנימנ׃
24 בני רחל יוספ ובנימנ׃

25 ובני בלהה שפחת רחל דנ ונפתלי׃
25 ובני בלהה שפחת רחל דנ ונפתלי׃

26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה
26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה

בני יעקב אשר ילד לו בפדנ ארמ׃
27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא

27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא
קריית הארבע הוא חברונ אשר גר שמ

אחיו׃ 8 ותמת דברה מינקת רבקה
8 אחיו׃ ותמת דברה מינקת רבקה

ותקבר מתחת לבית אל תחת האלונ
9 ויקרא שמו אלונ בכות׃ 9 וירא אלהימ

ויקרא שמו אלונ בכות׃ וירא אלהימ
אל יעקב עוד בבאו מפדנ ארמ ויברכ

אתו׃ 10 ויאמר לו אלהימ שמכ יעקב לא
10 אתו׃ ויאמר לו אלהימ שמכ יעקב לא

יקרא שמכ עוד יעקב כי אמ ישראל
יהיה שמכ ויקרא את שמו ישראל׃

11 ויאמר לו אלהימ אני אל שדי פרה
11 ויאמר לו אלהימ אני אל שדי פרה

ורבה גוי וקהל גוימ יהיה ממכ
12 ומלכימ מחלציכ יצאו׃ 12 ואת הארצ

אשר נתתי לאברהמ וליצחק לכ אתננה
ולזרעכ אחריכ אתנ את הארצ׃ 13 ויעל

מעליו אלהימ במקומ אשר דבר אתו׃
14 ויצב יעקב מצבה במקומ אשר דבר

אתו מצבת אבנ ויסכ עליה נסכ ויצק
15 עליה שמנ׃ 15 ויקרא יעקב את שמ

המקומ אשר דבר אתו שמ אלהימ בית
16 אל׃ 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת

הארצ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש

7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא
יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
מקניהם׃ 8 וישב עשו בהר שעיר עשו
הוא אדום׃ 9 ואלה תלדות עשו אבי
אדום בהר שעיר׃ 10 אלה שמות בני עשו
אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן
בניו׃

Bereshith 36

1 ואלה תלדות עשו הוא אדום׃ 2 עשו
לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת
אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת
צבעון החוי׃ 3 ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות׃ 4 ותלד עדה לעשו את
אליפז ובשמת ילדה את רעואל׃
5 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת
יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר
ילדו לו בארץ כנען׃ 6 ויקח עשו את
נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל
נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃

28 ויהיו ימי יצחק׃ 29 ויגוע
מאת שנה ושמנים שנה׃ 29 ויגוע
יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב
בניו׃

אלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃
אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה
אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו׃
ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃ 12 ותמנע
היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד
לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת
עשו׃ 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח
שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו׃ 14 ואלה היו בני אהליבמה בת
ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו
אלוף בני עשו בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף
קנז׃ 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום

27 אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן׃
27 𐤀𐤋𐤄 𐤁𐤍𐤉 𐤀𐤑𐤓 𐤁𐤋𐤄𐤍 𐤅𐤆𐤏𐤅𐤍 𐤅𐤏𐤒𐤍׃

28 אלה בני דישן עוץ וארן׃ 29 אלה
28 𐤀𐤋𐤄 𐤁𐤍𐤉 𐤃𐤉𐤔𐤍 𐤏𐤅𐤑 𐤅𐤀𐤓𐤍׃ 29 𐤀𐤋𐤄

אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל
𐤀𐤋𐤅𐤐𐤉 𐤄𐤇𐤓𐤉 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤋𐤅𐤟𐤍 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤔𐤅𐤁𐤋

אלוף צבעון אלוף ענה׃ 30 אלוף דשן
𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤑𐤁𐤏𐤅𐤍 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤏𐤍𐤄׃ 30 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤃𐤔𐤍

אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי
𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤀𐤑𐤓 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤃𐤉𐤔𐤍 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤋𐤅𐤐𐤉

החרי לאלפיהם בארץ שעיר׃ 31 ואלה
𐤄𐤇𐤓𐤉 𐤋𐤀𐤋𐤐𐤉𐤄𐤌 𐤁𐤀𐤓𐤑 𐤔𐤏𐤉𐤓׃ 31 𐤅𐤀𐤋𐤄

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
𐤄𐤌𐤋𐤊𐤉𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤌𐤋𐤊𐤅 𐤁𐤀𐤓𐤑 𐤀𐤃𐤅𐤌 𐤋𐤐𐤍𐤉 𐤌𐤋𐤊

מלך לבני ישראל׃ 32 וימלך באדום בלע
𐤌𐤋𐤊 𐤋𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋׃ 32 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤁𐤀𐤃𐤅𐤌 𐤁𐤋𐤏

בן בעור ושם עירו דנהבה׃ 33 וימת
𐤁𐤍 𐤁𐤏𐤅𐤓 𐤅𐤔𐤌 𐤏𐤉𐤓𐤅 𐤃𐤍𐤄𐤁𐤄׃ 33 𐤅𐤉𐤌𐤕

בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח
𐤁𐤋𐤏 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤉𐤅𐤁𐤁 𐤁𐤍 𐤆𐤓𐤇

מבצרה׃ 34 וימת יובב וימלך תחתיו
𐤌𐤁𐤑𐤓𐤄׃ 34 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤉𐤅𐤁𐤁 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅

חשם מארץ התימני׃ 35 וימת חשם וימלך
𐤇𐤔𐤌 𐤌𐤀𐤓𐤑 𐤄𐤕𐤉𐤌𐤍𐤉׃ 35 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤇𐤔𐤌 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊

תחתיו הדד בן ברד המכה את מדין
𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤄𐤃𐤃 𐤁𐤍 𐤁𐤃𐤃 𐤄𐤌𐤊𐤄 𐤀𐤕 𐤌𐤃𐤉𐤍

בשדה מואב ושם עירו עוית׃ 36 וימת
𐤁𐤔𐤃𐤄 𐤌𐤅𐤀𐤁 𐤅𐤔𐤌 𐤏𐤉𐤓𐤅 𐤏𐤅𐤉𐤕׃ 36 𐤅𐤉𐤌𐤕

הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃
𐤄𐤃𐤃 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤔𐤌𐤋𐤄 𐤌𐤌𐤔𐤓𐤒𐤄׃

37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
37 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤔𐤌𐤋𐤄 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤔𐤀𐤅𐤋

מרחבות הנהר׃ 38 וימת שאול וימלך
𐤌𐤓𐤇𐤁𐤅𐤕 𐤄𐤍𐤄𐤓׃ 38 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤔𐤀𐤅𐤋 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊

תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ 39 וימת בעל
𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤁𐤏𐤋 𐤇𐤍𐤍 𐤁𐤍 𐤏𐤊𐤁𐤅𐤓׃ 39 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤁𐤏𐤋

חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם
𐤇𐤍𐤍 𐤁𐤍 𐤏𐤊𐤁𐤅𐤓 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤄𐤃𐤃 𐤅𐤔𐤌

בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
𐤁𐤍𐤉 𐤃𐤉𐤔𐤍 𐤇𐤌𐤃𐤍 𐤅𐤀𐤔𐤁𐤍 𐤅𐤉𐤕𐤓𐤍 𐤅𐤊𐤓𐤍׃

17 אלה בני עדה׃ 17 ואלה בני רעואל בן
17 𐤀𐤋𐤄 𐤁𐤍𐤉 𐤏𐤃𐤄׃ 17 𐤅𐤀𐤋𐤄 𐤁𐤍𐤉 𐤓𐤏𐤅𐤀𐤋 𐤁𐤍

עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
𐤏𐤔𐤅 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤍𐤇𐤕 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤆𐤓𐤇 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤔𐤌𐤄

אלופשמזה אלה אלופי רעואל בארץ
𐤀𐤋𐤅𐤐𐤔𐤌𐤆𐤄 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤋𐤅𐤐𐤉 𐤓𐤏𐤅𐤀𐤋 𐤁𐤀𐤓𐤑

יעוש אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃ 18 ואלה
𐤉𐤏𐤅𐤔 𐤀𐤃𐤅𐤌 𐤀𐤋𐤄 𐤁𐤍𐤉 𐤁𐤔𐤌𐤕 𐤀𐤔𐤕 𐤏𐤔𐤅׃ 18 𐤅𐤀𐤋𐤄

בני אהליבמה אשת עשו אלוף
𐤁𐤍𐤉 𐤀𐤄𐤋𐤉𐤁𐤌𐤄 𐤀𐤔𐤕 𐤏𐤔𐤅 𐤀𐤋𐤅𐤐

אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי
𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤉𐤏𐤋𐤌 𐤀𐤋𐤅𐤐 𐤒𐤓𐤇 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤋𐤅𐤐𐤉

בני אהליבמה בת ענה אשת עשו׃ 19 אלה בני
𐤁𐤍𐤉 𐤀𐤄𐤋𐤉𐤁𐤌𐤄 𐤁𐤕 𐤏𐤍𐤄 𐤀𐤔𐤕 𐤏𐤔𐤅׃ 19 𐤀𐤋𐤄 𐤁𐤍𐤉

מבצרה׃ 34 וימת יובב וימלך תחתיו
𐤌𐤁𐤑𐤓𐤄׃ 34 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤉𐤅𐤁𐤁 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅

חשם מארץ התימני׃ 35 וימת חשם וימלך
𐤇𐤔𐤌 𐤌𐤀𐤓𐤑 𐤄𐤕𐤉𐤌𐤍𐤉׃ 35 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤇𐤔𐤌 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊

תחתיו הדד בן ברד המכה את מדין
𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤄𐤃𐤃 𐤁𐤍 𐤁𐤃𐤃 𐤄𐤌𐤊𐤄 𐤀𐤕 𐤌𐤃𐤉𐤍

בשדה מואב ושם עירו עוית׃ 36 וימת
𐤁𐤔𐤃𐤄 𐤌𐤅𐤀𐤁 𐤅𐤔𐤌 𐤏𐤉𐤓𐤅 𐤏𐤅𐤉𐤕׃ 36 𐤅𐤉𐤌𐤕

הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃
𐤄𐤃𐤃 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤔𐤌𐤋𐤄 𐤌𐤌𐤔𐤓𐤒𐤄׃

37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
37 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤔𐤌𐤋𐤄 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤔𐤀𐤅𐤋

מרחבות הנהר׃ 38 וימת שאול וימלך
𐤌𐤓𐤇𐤁𐤅𐤕 𐤄𐤍𐤄𐤓׃ 38 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤔𐤀𐤅𐤋 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊

תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ 39 וימת בעל
𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤁𐤏𐤋 𐤇𐤍𐤍 𐤁𐤍 𐤏𐤊𐤁𐤅𐤓׃ 39 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤁𐤏𐤋

חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם
𐤇𐤍𐤍 𐤁𐤍 𐤏𐤊𐤁𐤅𐤓 𐤅𐤉𐤌𐤋𐤊 𐤕𐤇𐤕𐤉𐤅 𐤄𐤃𐤃 𐤅𐤔𐤌

בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
𐤁𐤍𐤉 𐤃𐤉𐤔𐤍 𐤇𐤌𐤃𐤍 𐤅𐤀𐤔𐤁𐤍 𐤅𐤉𐤕𐤓𐤍 𐤅𐤊𐤓𐤍׃

ולא יכלו דברו לשלם׃ 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא׃ 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום אתו׃ 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי׃ 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ 12 וילכו אחיו לרעות את צאן

5 ולא יכלו דברו לשלם׃ 5 ויחלם יוסף
חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא׃ 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום
אתו׃ 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי׃ 7 והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה
אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה
אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי׃
8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו
אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא
עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי׃ 10 ויספר אל אביו ואל
אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה
החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני
ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃
11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר׃ 12 וילכו אחיו לרעות את צאן

עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת
מטרד בת מי זהב׃ 40 ואלה שמות אלופי
עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף
תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃ 41 אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃
42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃
43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה
אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם
הוא עשו אבי אדום׃

Bereshith 37

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ
כנען׃ 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן
והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה
נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה
אל אביהם׃ 3 וישראל אהב את יוסף
מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה
לו כתנת פסים׃ 4 ויראו אחיו כי אתו
אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו

נפשׁ׃ 22 ויאמר אלהם ראובן אל תשׁפכו
דם השׁליכו אתו אל הבור הזה אשׁר
במדבר ויד אל תשׁלחו בו למען הציל
אתו מידם להשׁיבו אל אביו׃ 23 ויהי
כאשׁר בא יוסף אל אחיו ויפשׁיטו את
יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשׁר
עליו׃ 24 ויקחהו וישׁלכו אתו הברה
והבור רק אין בו מים׃ 25 וישׁבו לאכל
לחם וישׂאו עיניהם ויראו והנה
ארחת ישׁמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשׂאים נכאת וצרי ולט
הולכים להוריד מצרימה׃ 26 ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את
אחינו וכסינו את דמו׃ 27 לכו
ונמכרנו לישׁמעאלים וידנו אל תהי
בו כי אחינו בשׂרנו הוא וישׁמעו
אחיו׃ 28 ויעברו אנשׁים מדינים
סחרים וימשׁכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף לישׁמעאלים
ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו

13 אביהם בשׂכמו׃ 13 ויאמר ישׂראל אל
אחיך רעים בשׁכם לכה
ואשׁלחך אליהם ויאמר לו הנני׃
14 ויאמר לו לך נא ראה את שׁלום אחיך
ואת שׁלום הצאן והשׁבני דבר וישׁלחהו
מעמק חברון ויבא שׁכמה׃ 15 וימצאהו
איש והנה תעה בשׂדה וישׁאלהו האישׁ
לאמר מה תבקשׁ׃ 16 ויאמר את אחי
אנכי מבקשׁ הגידה נא לי איפה המ
רעים׃ 17 ויאמר האישׁ נסעו מזה כי
שׁמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף
אחר אחיו וימצאם בדתן׃ 18 ויראו
אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו׃ 19 ויאמרו אישׁ
אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא׃
20 ועתה לכו ונהרגהו ונשׁלכהו באחד
הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו׃ 21 וישׁמע
ראובן ויצל מידם ויאמר לא נכנו

וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת [1]
אֶחָיו וַיֵּט עַד אִישׁ עֲדֻלָמִי וּשְׁמוֹ
חִירָהּ׃ [2] וַיַּרְא שָׁם יְהוּדָה בַּת אִישׁ
כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃
[3] וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵרָ׃
[4] וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
אוֹנָן׃ [5] וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃
[6] וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ
תָּמָרָ׃ [7] וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָהּ׃ [8] וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם
אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיכָ׃ [9] וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי
לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם בָּא אֶל אֵשֶׁת
אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתֹן זֶרַע
לְאָחִיהָּ׃ [10] וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיָּמֶת גַּם אֹתוֹ׃ [11] וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר
כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד יִגְדַּל

וְיִשְׁלָה בְנִי כִּי אָמַר פֶּן אָמוּת גַּם הוּא
כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
[12] וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת שׁוּעַ אֵשֶׁת
יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל גֹּזְזֵי צֹאנוֹ
הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָמִי תִּמְנָתָהּ׃
[13] וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה
תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃ [14] וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ
מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב
בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי
רָאֲתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתְּנָה לוֹ
לְאִשָּׁה׃ [15] וַתִּרְאֶהָ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ
לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ׃ [16] וַיֵּט אֵלֶיהָ
אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי
לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה תִּתֶּן לִי
כִּי תָבוֹא אֵלָיִ׃ [17] וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח
גְּדִי עִזִּים מִן הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם תִּתֵּן עֵרָבוֹן
עַד שָׁלְחֲכָ׃ [18] וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר
אֶתֵּן לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ
אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר
לוֹ׃ [19] וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ
וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ [20] וַיִּשְׁלַח
יְהוּדָה אֶת גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָמִי
לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃
[21] וַיִּשְׁאַל אֶת אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה
הַקְּדֵשָׁה הִוא בְעֵינַיִם עַל הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ
לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ [22] וַיָּשָׁב אֶל
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי
הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃
[23] וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז
הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא
מְצָאתָהּ׃ [24] וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים
וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ
וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ [25] הִוא מוּצֵאת וְהִוא
שָׁלְחָה אֶל חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶה
לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר נָא לְמִי הַחֹתָמֶת
וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃ [26] וַיַּכֵּר
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי עַל כֵּן לֹא
נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃
[27] וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים
בְּבִטְנָהּ׃ [28] וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח
הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה
יָצָא רִאשׁוֹנָה׃ [29] וַיְהִי כְּמֵשִׁיבוֹ יָדוֹ וְהִנֵּה
יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ
וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ [30] וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא
אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃
[31] וַיְהִי כְּשׁוּב אֶל אָחִיו וַיֹּאמֶר מַה
הַתְּפָרַצְתָּ עָלֶיךָ פֶּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃
[32] וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ
הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃ [33] וַיְהִי כְּמֵשִׁיבוֹ
יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה פָּרַצְתָּ
עָלֶיךָ פֶּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ [34] וְאַחֲרֵי
כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא
שְׁמוֹ זָרַח׃ [35] וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה
תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ [36] וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד
וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר
זֶה יָצָא רִאשׁוֹנָה׃ [37] וַיְהִי כְּמֵשִׁיבוֹ יָדוֹ
וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ
פֶּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ [38] וְאַחֲרֵי כֵן
יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ
זָרַח׃

לוֹ׃ [19] ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבשׁ בגדי אלמנותהּ׃ [20] וישׁלח ש יהודה את גדי העזים ביד רעהו ש העדלמי לקחת הערבון מיד האשׁה ולא מצאהּ׃ [21] וישׁאל את אנשׁי מקמה לאמר איה הקדשׁה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשׁהּ׃ [22] וישׁב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשׁי המקום אמרו לא היתה בזה קדשׁה׃ [23] ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שׁלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתהּ׃ [24] ויהי כמשׁלשׁ חדשׁים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתכ וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשׂרפ׃ [25] הוא מוצאת תבוא אליּ׃ [17] ויאמר אנכי אשׁלח גדי ש עד שׁלחכ׃ [18] ויאמר מה הערבון אשׁר ש אתנ לכ ותאמר חתמכ ופתילכ ומטכ ש אשׁר בידכ ויתנ לה ויבא אליה ותהר ש

[19] :יכ לוֹ [19] ותקם ותלכ ותסר צעיפה מעליה

[20] ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר וגם הנה הרה לזנונים ויאמר

[21] :יכ כלתכ וגם הנה הרה לזנונים ויאמר

[22] :יכ חדשׁים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר

[23] :יכ יהודה הוציאוה ותשׂרפ׃ [25] הוא מוצאת

[24] :יכ כי כלתו הוא ותאמר מה תתנ לי כי ש

[25] :יכ תבוא אליּ׃ [17] ויאמר אנכי אשׁלח גדי ש

[26] :יכ עזים מן הצאנ ותאמר אמ תתנ ערבונ ש

[18] :יכ עד שׁלחכ׃ [18] ויאמר מה הערבונ אשׁר ש

[26] :יכ אתנ לכ ותאמר חתמכ ופתילכ ומטכ ש

[26] ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי

יוסף ויורדו מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה׃

2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש
מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃

3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר
4 וימצא הוא עשה יהוה מצליח בידו׃

יוסף חן בעיניו וישרת אתו
ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן

5 בידו׃ 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו
ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית
המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה
בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃ 6 ויעזב
כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו
מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל
ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה׃
7 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר
שכבה עמי׃ 8 וימאן ויאמר אל אשת
אדני הן אדני לא ידע אתי מה בבית
וכל אשר יש לו נתן בידי׃ 9 איננו
גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אם אותך באשר את אשתו
ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
וחטאתי לאלהים׃ 10 ויהי כדברה אל
יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה׃ 11 ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין

על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף
עוד לדעתה׃ 27 ויהי בעת לדתה והנה
תאומים בבטנה׃ 28 ויהי בלדתה ויתן
יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני
לאמר זה יצא ראשנה׃ 29 ויהי כמשיב
ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת
עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ 30 ואחר
יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא
שמו זרח׃

Bereshith 39

1 1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה 1
מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך
מצרים׃ 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו 2
על שר המשקים ועל שר האופים׃ 3 ויתן 3
אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית
הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃
4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם 4
וישרת אתם ויהיו ימים במשמר׃

מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי
שם בבית הסהר׃ 21 ויהי יהוה את 21
יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו
בעיני שר בית הסהר׃ 22 ויתן שר בית 22
הסהר ביד יוסף את כל האסירם אשר
בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא
היה עשה׃ 23 אין שר בית הסהר ראה 23
את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו
ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

Bereshith 40

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה 1
מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך
מצרים׃ 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו 2
על שר המשקים ועל שר האופים׃ 3 ויתן 3
אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית
הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃
4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם 4
וישרת אתם ויהיו ימים במשמר׃

איש מאנשי הבית שם בבית׃

12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי 12
ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃
13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה 13
וינס החוצה׃ 14 ותקרא לאנשי ביתה 14
ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש
עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי
הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס ויצא החוצה׃ 16 ותנח 16
בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃

17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא 17
אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק
בי׃ 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא 18
ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃
19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו 19
אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה
עשה לי עבדך ויחר אפו׃ 20 ויקח אדני 20
יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר

כנכ ונתת כוס פרעה בידו כמשפט ⊗ʒwʍʍ ʏɑʒʓ ʒoɑɔ ǂʏʏ xxʏʏ ʍʍʍ

ויחלמו חלום שניהם איש חלמו 5 ʏʍɔʜ wʓɻ ʍʒʒɻʏw ʍʏɔʜ ʏʍɔʜʓɻʏ

בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה ʒɸwʍʒ ʏʍɔʜ ʏʏɑxɔʏ wʓɻ ɑʜɻ ʒɔʓʓɔ

והאפה אשר למלכ מצרים אשר אסורים ʍʒɑʏǂɻ ɑwɻ ʍʒɑıʍ ʏɔʍɔ ɑwɻ ʒɔʓʒʏ

בבית הסהר 6 ויבא אליהמ יוסף בבקר ɻɸɸ ɔǂʏʓ ʍʒʒɔʓɻ ɻʒʒʏ :ɑʒǂʒ xʓɻɸ 6

עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור ɑʏʒ: ɻɸɸ ʓxɻ ʏʍw ʓɻ ʒʍʏɻʍ ɻxʓwo

וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר 16 ɑʍɻʓʏ ɑxɔ ɻʏ⊗ ʓɻ ʍʓɔʃɻʒ ɑw ɻɻʒʏ

אל יוסף אפ אני בחלומי והנה שלשה ʒwɔw ʒʏʒʏ ʓʍʏɔʜɸ ɻɔɣɻ ɔʃ ɔǂʏʓ ɔɻ

סלי חרי על ראשי 17 ובסל העליונ מכל ɔɻʒ: ʓwɻɻ ɔo ʓɑʜ ɻɔǂ :ɔɻɣ ʍʏʓɔʒʏ ɔǂɸʏ

מאכל פרעה מעשה אפה והעופ אכל אתמ ʍɻɔʏ ɔɻɣɻ ɔʃʏoʒʏ ʒɔɻɻ ʒwoʍ ʒoɑɔ ɔɻɣɻ

מנ הסל מעל ראשי 18 ויענ יוסף ויאמר ɑʍɻʓʏ ɔǂʏʓ ʏoʓʏ :ʓwɻɻ ɔoʍ ɔǂʒ ʍɣ

זה פתרנו שלשת הסלינ שלשת ימינ ʓʒ ʏɔɻɻxɔ xwɔw ʍʓɔǂʒ xwɔw ʍʓɻʍ

המ 19 בעוד שלשת ימינ ישא פרעה את ʒʍ: 19 xɻ ʒoɑɔ ɻwʓ ʍʓʍʓ xwɔw ɑʏoɸ

ראשכ מעליכ ותלה אותכ על עצ ואכל ɔɻɣɻ ɒo ɔo ɣxʏɻ ʒɔɔxʏ ɣʓɔoʍ ɣwɻɻ

ואקח את הענבינ ואשחט אתמ אל כוס ɑʏɻ ɔɻ ʍxɻʏ ⊗ʜwɻʏ ʍʓɸʏoʒ xɻ ʜɸɻʏ ǂʏɣ

פרעה ואתנ את הכוס על כפ פרעה ʒoɑɔ: ɔʃ ɔo ǂʏɣʒ xɻ ʏxɻʏ ʒoɑɔ

השלישי יומ הלדת את פרעה ויעש 12 ʏʍɻɻʓ ʒ ʒʍʏʓ ɔʃ ɻʍɻʓ

וישא את ראש שר המשקינ ואת ראש שר האפינ בתוכ ɣʏxɣ ʍʓɸʍʒɻ ɻw wɻɻ xɻʏ ɻʍʓʍ ʒɻɔʍ

ימינ ישא פרעה את ראשכ והשיבכ על ɔo ɣɸʓwʒʏ ɣwɻɻ xɻ ʒoɑɔ ɻwʓ ʍʓʍʓ

ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת 12 ʏʍɔʜ ɔʃ ʒʍʏʓ ɔʃ ɻʍɻʓ xwɔw ʏʏɑxɔ ʒ ʒʍʏʓ ɔʃ ɻʍɻʓ

השרגינ שלשת ימינ המ 13 בעוד שלשת ʒʍ: 13 xwɔw ɑʏoɸ xwɔw ʍʓʏɑwʒ ɻwʓ ʍʓʍʓ

משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר ɻɔɣ ʒxwʍ ɻɔɣɔoʍ ʏʓɔɔo ɻwʓ xɻ ɻwʓʏ ɻw wɻɻ

וירא אתמ והנמ זעפינ 7 וישאל את ʏʍɔʜ ɻɻɑʜ ɻxɻ ʏʍɔʜ ʒɔʓʒʏ ʍxɻ ɻɻʒʏ xɻ ɔɻwʓʏ

סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית ɻxʓɻ ɑʏwʍɸ ʏxɻ ɑwɻ ʒoɑɔ ʓɻɸʓɑɸ

ארניו לאמר מדוע פניכמ רעימ היומ ʒʏʓɻ ʓʓoɑ ʍʏʒʏɔ oʏɑʍ ɑʍɻɔ ʏʓʏɑɻ :ʍʏʓɻ

ויאמרו אליו חלומ חלמנו ופתר אינ 8 ʏʍɔʜ ʏɻɔɻ ʏʏʍʏɔʜ ʍʏɔʜ ʏʓɔɻ ʏɑʍɻʓʏ

אתו ויאמר אלהמ יוסף הלוא לאלהימ ʍʓʒɔɻɻɔ ɻʏɔʒ ɔɸʏɻ ʍʒɑɔɻ ɑʍɻʓʏ ʏxɻ

פתרנימ ספרו נא לי 9 ויספר שר ɔxʏɑʍ ʍʓʏɑʜʍʒ ɔʃ ʏɑɔɸ ǂʏʏ :ʓɔ ɻʏ ʏɑɔɸ ǂʍʏɻ 9

המשקימ את חלמו ליוסף ויאמר לו ʏɔ ɑʍɻʓʏ ɔǂʏʓɔ ʏʍɔʜ xɻ ʍʓʏɸʍʒ

בחלומי והנה גפנ לפני 10 ובגפנ שלשה ʒwɔw ʏɔʃɑw :ʓʏʏɔ ʏɔ ɔʃɑw ʒʏʏɔʜɸ ʒʍʏ

שריגמ והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו ʏɔʓwɸʒ ʒʜʏ ʒxɔo xʜɑɔʍ ɻɣʒʏ ʍʏʒɑw

וכוס פרעה בידי אשכלתיה ענבימ 11 ʒʍʏɸʏo :ʍʓʓɻɣʏo ʒɻxɔʏwɻ ɻɔɣɻ ǂʏʏʏ ɔʃ ɔoɑɔ

ואקח את הענבימ ואשחט אתמ אל כוס ǂʏɣ ɔʃ ʍxɻ ⊗ʜwɻʏ ʍʓɻɣʏoʒ xɻ ʜɸɻʏ

פרעה ואתנ את הכוס על כפ פרעה: ʒoɑɔ ɔʃɣ ɔo ǂʏɣʒ xɻ ʏxɻʏ ʒoɑɔ

ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת 12 ʏʍɔʜ ɔʃ ʒʍʏʓ ɔʃ ɻʍɻʓ xwɔw ʏʏɑxɔ ʒ ʒʍʏʓ ɔʃ ɻʍɻʓ

השרגינ שלשת ימינ המ 13 בעוד שלשת ʒʍ: ɔɻɣ ʍʓɻʍ xwɔw ʍʓʏɑwʒ xwɔw ɑʏoɸ

ימינ ישא פרעה את ראשכ והשיבכ על ɔo ɣɸʓwʒʏ ɣwɻɻ xɻ ʒoɑɔ ɻwʓ ʍʓʍʓ

שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ
ויחלם והנה חלום׃ 8 ויהי בבקר ותפעם
רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי
מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה
להם את חלמו ואין פותר אותם
9 וידבר שר המשקים את פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום׃
10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי
במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר
האפים׃ 11 ונחלמה חלום בלילה אחד
אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃
12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את
חלמתינו איש כחלמו פתר׃ 13 ויהי
כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על
כני ואתו תלה׃ 14 וישלח פרעה ויקרא
את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח
ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃
15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי

ולא יודע פתר אתו ואני שמעתי עליך
לאמר תשמע חלום אתה לפתר׃ 16 ויען
יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים
יענה את שלום פרעה׃ 17 וידבר פרעה
אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת
היאר׃ 18 והנה מן היאר עלת שבע
פרות בריאות בשר ויפות מראה
ותרעינה באחו׃ 19 והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות
מראה ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרעה׃ 20 ותאכלנה
הפרות הרקות והרעות את שבע
הפרות הראשנות הבריאות׃ 21 ותבאנה
אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃
22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים
עלות בקנה אחד מלאות וטבות׃
23 והנה שבע שבלים צנמות דקות
שדופת קדים צמחות אחריהן׃

Bereshith 41

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
והנה עמד על היאר׃ 2 והנה מן היאר
עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת
בשר ותרעינה באחו׃ 3 והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות
מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות
על שפת היאר׃ 4 ותאכלנה הפרות רעות
המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת
המראה והבריאת וייקץ פרעה׃ 5 ויישן
ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות
בקנה אחד בריאות וטבות׃ 6 והנה שבע
שבלים דקות ושדופת קדים צמחות
אחריהן׃ 7 ותבלענה השבלים הדקות את

השׂבלים הטבות ואמר אל החרטמים

25 ויאמר יוסף אל
ואין מגיד לי׃ 25

פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשׁר
יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים

יענה את שׁלום פרעה׃ 17 וידבר פרעה אל
האלהים עשׂה הגיד לפרעה׃ 26 שׁבע פרת

הטבת שׁבע שׁנים הנה ושׁבע השׂבלים
הטבת שׁבע שׁנים הנה חלום אחד הוא׃

18 והנה מן היאר עלת שׁבע פרות
בריאות בשׂר ויפת תאר ותרעינה

באחו׃ 19 והנה שׁבע פרות אחרות עלות
אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות

בשׂר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים

לרע׃ 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות
את שׁבע הפרות הראשׁנות הבריאת׃

21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו
אל קרבנה ומראיהן רע כאשׁר בתחלה

ואיקץ׃ 22 וארא בחלמי והנה שׁבע
שׁבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות׃

23 והנה שׁבע שׁבלים צנמות דקות

שׁדפות קדים צמחות אחריהם׃

24 ותבלענה השׂבלים הדקת את שׁבע
האלהים וממהר האלהים לעשׂתו׃

על יד יוסף וילבשׁ אתו בגדי שׁשׁ WW ךלמה ידא wיכהך כהיך לך כו

וישׂם רבד הזהב על צואריו׃ 43 וירכב גיעהך לפנ ששׂם ריבד הזהב עלי צוארויו׃ 43 וירכב

אתו במרכבת המשׁנה אשׁר לו ויקראו ידאהמה במרכבת המשׁנה אשׁר לו ויקראו

לפניו אברך ונתון אתו על כל ארצ כו אה כי אנכי פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו

מצרים׃ 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני ידאהמה׃ 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני

פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ידה ובלעדיכ לא ירים איש את ידו

ידו ואת רגלו בכל ארצ מצרים׃ 45 ויקרא גיעהך כל ארצ מצרים׃ 45 ויקרא

בנ שׁלשׁים שׁנה בעמדו לפני פרעה מלכ ידא בנ שׁלשׁים שׁנה בעמדו לפני פרעה מלכ

מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר ידאהמה׃ 46 ויצא יוסף על ארצ מצרים׃ 46 ויוסף

בכל ארצ מצרים׃ 47 ותעשׂ הארצ בשׁבע ידאהמה׃ 47 ותעשׂ הארצ בשׁבע

שׁני השׁבע לקמצים׃ 48 ויקבצ את כל אכל גיעהך כל אכל ארצ מצרים׃ 48 ויקבצ את כל אכל

שׁבע שׁנים אשׁר היו בארצ מצרים ויתנ ידאהמה׃ 49 ויצבר יוסף

אכל בעירם אכל שׂדה העיר אשׁר ידאהמה׃ 49 ויצבר יוסף

סביבתיה נתנ בתוכה׃ 49 ויצבר יוסף ידאהמה׃ 49 ויצבר יוסף

בר כחול הימ הרבה מאד עד כי חדל ידאהמה׃ 49 ויצבר יוסף

לספר כי אינ מספר׃ 50 וליוסף ילד ידאהמה׃ 50 ויצבר יוסף

ועתה ירא פרעה אישׁ נבונ וחכמ ידאהמה׃ 33 ועתה ירא פרעה איש נבונ וחכמ

וישׁיתהו על ארצ מצרים׃ 34 יעשׂה ידאהמה׃ 34 יעשׂה

פרעה ויפקד פקדים על הארצ וחמשׁ את ידאהמה׃ 35 יעשׂה

ארצ מצרים בשׁבע שׁני השׂבע׃ 35 ויקבצו ידאהמה׃ 35 יעשׂה

את כל אכל השׁנים הטבות הבאת האלה ידאהמה׃ 35 יעשׂה

ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בעירם ידאהמה׃ 35 יעשׂה

ושׁמרו׃ 36 והיה האכל לפקדונ לארצ ידאהמה׃ 36 יעשׂה

לשׁבע שׁני הרעב אשׁר תהיינ בארצ ידאהמה׃ 36 יעשׂה

מצרים ולא תכרת הארצ ברעב׃ 37 וייטב ידאהמה׃ 37 וייטב

הדבר בעיני פרעה ובעיני כל ידאהמה׃ 37 וייטב

עבדיו׃ 38 ויאמר פרעה אל עבדיו ידאהמה׃ 38 ויאמר

הנמצא כזה אישׁ אשׁר רוח אלהימ בו׃ ידאהמה׃ 38 ויאמר

׃ 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע ידאהמה׃ 39 ויאמר

אלהימ אותכ את כל זאת אינ נבונ ידאהמה׃ 39 ויאמר

וחכמ כמוכ׃ 40 אתה תהיה על ביתי ידאהמה׃ 40 אתה

ועל פיכ ישׁק כל עמי רק הכסא אגדל ידאהמה׃ 40 אתה

ממכ׃ 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה ידאהמה׃ 41 ויאמר

נתתי אתכ על כל ארצ מצרים׃ 42 ויסר ידאהמה׃ 42 ויסר

פרעה את טבעתו מעל ידו ויתנ אתה ידאהמה׃ 42 ויסר

Bereshith 42

1 וירא יעקב כי יש שׁבר במצרים ויאמר
יעקב לבניו למה תתראו׃ 2 ויאמר הנה
שׁמעתי כי יש שׁבר במצרים רדו שׁמה
ושׁברו לנו משׁם ונחיה ולא נמות׃
3 וירדו אחי יוסף עשׂרה לשׁבר בר
ממצרים׃ 4 ואת בנימין אחי יוסף לא
שׁלח יעקב את אחיו כי אמר פן
יקראנו אסון׃ 5 ויבאו בני ישׂראל
לשׁבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ
כנען׃ 6 ויוסף הוא השׁליט על הארץ
הוא המשׁביר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישׁתחוו לו אפים ארצה׃
7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר
אליהם וידבר אתם קשׁות ויאמר אלהם
מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשׁבר
אכל׃ 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו׃ 9 ויזכר יוסף את החלמות אשׁר
חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם

Bereshith 42

1 וירא יעקב כי יש שׁבר במצרים ויאמר
יעקב לבניו למה תתראו׃ 2 ויאמר הנה
שׁמעתי כי יש שׁבר במצרים רדו שׁמה
ושׁברו לנו משׁם ונחיה ולא נמות׃
3 וירדו אחי יוסף עשׂרה לשׁבר בר
ממצרים׃ 4 ואת בנימין אחי יוסף לא
שׁלח יעקב את אחיו כי אמר פן
יקראנו אסון׃ 5 ויבאו בני ישׂראל
לשׁבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ
כנען׃ 6 ויוסף הוא השׁליט על הארץ
הוא המשׁביר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישׁתחוו לו אפים ארצה׃
7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר
אליהם וידבר אתם קשׁות ויאמר אלהם
מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשׁבר
אכל׃ 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו׃ 9 ויזכר יוסף את החלמות אשׁר
חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם

שׁני בנים בטרם תבוא שׁנת הרעב אשׁר
ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃
51 ויקרא יוסף את שׁם הבכור מנשׁה כי
נשׁני אלהים את כל עמלי ואת כל בית
אבי׃ 52 ואת שׁם השׁני קרא אפרים כי
הפרני אלהים בארץ עניי׃ 53 ותכלינה
שׁבע שׁני השׂבע אשׁר היה בארץ מצרים׃
54 ותחלינה שׁבע שׁני הרעב לבוא כאשׁר
אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים היה לחם׃ 55 ותרעב כל
ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף
אשׁר יאמר לכם תעשׂו׃ 56 והרעב היה על
כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשׁר
בהם וישׁבר למצרים ויחזק הרעב
בארץ מצרים׃ 57 וכל הארץ באו מצרימה
לשׁבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃

אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם
ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃
[20] ואת אחיכם הקטן תביאו אלי
ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן׃
[21] ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על
כן באה אלינו הצרה הזאת׃ [22] ויען
ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם
לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם
דמו הנה נדרש׃[23] והם לא ידעו כי שמע
יוסף כי המליץ בינתם׃ [24] ויסב
מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם
ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו
לעיניהם׃ [25] ויצו יוסף וימלאו את
כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל
שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם
כנ׃ [26] וישאו את שברם על חמריהם
וילכו משם׃ [27] ויפתח האחד את שקו
לראות את עורות הארץ באתם׃ [10] ויאמרו
אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃
כלנו בני איש אחד נחנו כנים
אנחנו לא היו עבדיך מרגלים׃
[12] ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ
באתם לראות׃ [13] ויאמרו שנים עשר
עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד
בארץ כנען והנה הקטן את אבינו
היום והאחד איננו׃ [14] ויאמר אלהם
יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
מרגלים אתם׃ [15] בזאת תבחנו חי פרעה
אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם
הקטן הנה׃ [16] שלחו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי
מרגלים אתם׃ [17] ויאסף אתם אל משמר
שלשת ימים׃ [18] ויאמר אלהם יוסף
[19] אם כנים אתם ביום השלישי זאת עשו וחיו את
האלהים אני ירא׃

מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו
בשקו ויראו את צררות כספיהם המה
ואביהם ייראו׃ [36] ויאמר אלהם יעקב
אביהם אתי שכלתם יוסף איננו
ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי
היו כלנה׃ [37] ויאמר ראובן אל אביו
לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו
אליכ תנה אתו על ידי ואני אשיבנו
אליכ׃ [38] ויאמר לא ירד בני עמכם כי
אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו
אסון בדרכ אשר תלכו בה והורדתם את
שיבתי ביגון שאולה׃

Bereshith 43

[1] והרעב כבד בארצ׃ [2] ויהי כאשר כלו
לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים
מעט אכל׃ [3] ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העד בנו האיש לאמר לא תראו
פני בלתי אחיכם אתכמ׃ [4] אמ ישכ

לתת מספוא לחמרו במלון וירא את
אל אחיו הושב כספי ונמ הנה
באמתחתי ויצא לבמ ויחרדו איש אל
אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃
[29] ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען
ויגידו לו את כל הקרת אתמ לאמר׃
[30] דבר האיש אדני הארצ אתנו קשות
ויתנ אתנו כמרגלים את הארצ׃
[31] ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו
מרגלים׃ [32] שנים עשר אנחנו אחים
בני אבינו האחד איננו והקטנ היום
את אבינו בארצ כנען׃ [33] ויאמר אלינו
האיש אדני הארצ בזאת אדע כי כנים
אתמ אחיכמ האחד הניחו אתי ואת
רעבון בתיכמ קחו ולכו׃ [34] והביאו
את אחיכמ הקטנ אלי ואדעה כי לא
מרגלים אתמ כי כנים אתמ את אחיכמ
אתנ לכמ ואת הארצ תסחרו׃ [35] ויהי המ

יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב

[18] ויראו האנשים כי הובאו בית

האיש את האנשים ביתה יוסף

[17] ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא

כי אתי יאכלו האנשים בצהרים
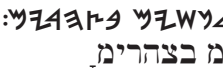

את האנשים הביתה וטבח טבח והכן

את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא
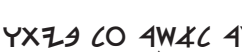

בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים

ויעמדו לפני יוסף [16] וירא יוסף אתם
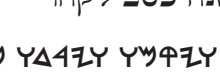

ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה

אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה

גם טפנו [9] אנכי אערבנו מידי

תבקשנו אם לא הביאתיו אליך

והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל

הימין [10] כי לולא התמהמהנו כי עתה

שבנו זה פעמים [11] ויאמר אלהם ישראל

אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו

מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש

מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט

בטנים ושקדים [12] וכסף משנה קחו

בידכם ואת הכסף המושב בפי

אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי

משנה הוא [13] ואת אחיכם קחו

וקומו שובו אל האיש [14] ואל שדי

יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם

את אחיכם אחר ואת בנימין ואני

כאשר שכלתי שכלתי [15] ויקחו האנשים

את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו

אחיכם [8] ויאמר יהודה אל ישראל

האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את

היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים

ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי

ויאמרו שאול שאל האיש לנו [7]

הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח

משנה הוא [13] ואת אחיכם קחו

אחיכם אתכם [6] ויאמר ישראל למה

האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי

לכל [5] ואם אינכ משלח לא נרד כי

משלח את אחינו נרדה ונשברה

לחמָ׃ [26] ויבא יוסף הביתה ויביאו לו
ליהוה אשר בירם הביתה וישתחוו
לו ארצהָ׃ [27] וישאל להם לשלום ויאמר
השלום אביכם הזקן אשר אמרתם
העודנו חיָ׃ [28] ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוָ׃
[29] וישא עיניו וירא את בנימין
אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
יחנך בניָ׃ [30] וימהר יוסף כי נכמרו
רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא
החדרה ויבך שמהָ׃ [31] וירחץ פניו ויצא
ויתאפק ויאמר שימו לחמָ׃ [32] וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
את העברים לחם כי תועבה הוא
האיש את האנשים ביתה יוסף ויתנ
מים וירחצו רגליהם ויתנ מספוא
לחמריהמָ׃ [25] ויכינו את המנחה עד בוא
יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו

לחמָ׃ [26] ויבא יוסף הביתה ויביאו לו
באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים
להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת
אתנו לעבדים ואת חמרינוָ׃ [19] ויגשו
אל האיש אשר על בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית׃ [20] ויאמרו בי אדני
ירד ירדנו בתחלה לשבר אכלָ׃ [21] ויהי
כי באנו אל המלון ונפתחה את
אמתחתינו והנה כסף איש בפי
אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו
בידנוָ׃ [22] וכסף אחר הורדנו בידנו
לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו
באמתחתינוָ׃ [23] ויאמר שלום לכם אל
תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתנ
לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא
אלי ויוצא אלהם את שמעונָ׃ [24] ויבא
האיש את האנשים ביתה יוסף ויתנ
מים וירחצו רגליהם ויתנ מספוא

חלילה לעבדיכ מעשות כדבר הזה׃
8 הנ כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
8 הנ כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
השיבנו אליכ מארצ כנענ ואיכ נגנב
מבית אדניכ כסף או זהב׃ 9 אשר ימצא
9 אשר ימצא
אתו מעבדיכ ומת וגמ אנחנו נהיה
לאדני לעבדימ׃ 10 ויאמר גמ עתה
10 ויאמר גמ עתה
כדבריכמ כנ הוא אשר ימצא אתו
יהיה לי עבד ואתמ תהיו נקימ׃
11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו
11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו
ארצה ויפתחו איש אמתחתו׃ 12 ויחפש
12 ויחפש
בגדול החל ובקטנ כלה וימצא הגביע
באמתחת בנימנ׃ 13 ויקרעו שמלתמ
13 ויקרעו שמלתמ
ויעמס איש על חמרו וישבו העירה׃
14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף
14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף
והוא עודנו שמ ויפלו לפניו ארצה׃
15 ויאמר להמ יוסף מה המעשה הזה
15 ויאמר להמ יוסף מה המעשה הזה
אשר עשיתמ הלוא ידעתמ כי נחש
ינחש איש אשר כמני׃ 16 ויאמר יהודה
16 ויאמר יהודה
לאדני לעבדימ׃ 17 ויאמר גמ עתה
17 ויאמר גמ עתה
אתמחת האנשימ אכל כאשר יוכלונ
שאת ושימ כסף איש בפי אמתחתו׃
2 ואת גביעי גביע הכסף תשימ בפי
2 ואת גביעי גביע הכסף תשימ בפי
כדבר יוסף אשר דבר׃ 3 הבקר אור
3 הבקר אור
והאנשימ שלחו המה וחמריהמ׃ 4 המ
4 המ
בנדול החל ובקטנ כלה וימצא הגביע
באמתחת בנימנ׃ 13 ויקרעו שמלתמ
13 ויקרעו שמלתמ
יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף
אמר לאשר על ביתו קומ רדף אחרי
האנשימ והשגתמ ואמרת אלהמ למה
שלמתמ רעה תחת טובה׃ 5 הלוא זה אשר
5 הלוא זה אשר
ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו
הרעתמ אשר עשיתמ׃ 6 וישגמ וידבר
6 וישגמ וידבר
אלהמ את הדברימ האלת׃ 7 ויאמרו
7 ויאמרו
אליו למה ידבר אדני כדברימ האלה

Bereshith 44

1 וישו את אשר על ביתו לאמר מלא את
1 וישו את אשר על ביתו לאמר מלא את
אמתחת האנשימ אכל כאשר יוכלונ
שאת ושימ כסף איש בפי אמתחתו׃
2 ואת גביעי גביע הכסף תשימ בפי
2 ואת גביעי גביע הכסף תשימ בפי
כדבר יוסף אשר דבר׃ 3 הבקר אור
3 הבקר אור
והאנשימ שלחו המה וחמריהמ׃ 4 המ
4 המ
בנדול החל ובקטנ כלה וימצא הגביע
באמתחת בנימנ׃ 13 ויקרעו שמלתמ
13 ויקרעו שמלתמ
יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף
אמר לאשר על ביתו קומ רדף אחרי
האנשימ והשגתמ ואמרת אלהמ למה
שלמתמ רעה תחת טובה׃ 5 הלוא זה אשר
5 הלוא זה אשר
ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו
הרעתמ אשר עשיתמ׃ 6 וישגמ וידבר
6 וישגמ וידבר
אלהמ את הדברימ האלת׃ 7 ויאמרו
7 ויאמרו
אליו למה ידבר אדני כדברימ האלה

ארני׃ 25 ויאמר אבינו שׁבו שׁברו לנו
25 :ארני יאמר אבינו שבו שברו לנו

מעט אכל׃ 26 ונאמר לא נוכל לרדת אמ
26 :מעט אכל ונאמר לא נוכל לרדת אמ

יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא
יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא

נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן

איננו אתנו׃ 27 ויאמר עבדכ אבי
27 :איננו אתנו ויאמר עבדכ אבי

אלינו אתמ ידעתמ כי שׁנים ילדה לי
אלינו אתמ ידעתמ כי שנים ילדה לי

לשׁלומ אל אביכמ׃ 18 וינשׁ אליו יהודה
18 :לשלומ אל אביכמ וינש אליו יהודה

כמוכ כפרעה׃ 19 אדני שׁאל את עבדיו
19 :כמוכ כפרעה אדני שאל את עבדיו

אמר היש לכמ אב או אח׃ 20 ונאמר אל
20 :אמר היש לכמ אב או אח ונאמר אל

אדני יש לנו אב זקנ וילד זקנימ קטנ
אדני יש לנו אב זקנ וילד זקנימ קטנ

ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו

ואביו אהבו׃ 21 ותאמר אל עבדיכ
21 :ואביו אהבו ותאמר אל עבדיכ

הורדהו אלי ואשׁימה עיני עליו׃
הורדהו אלי ואשימה עיני עליו

22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב
22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב

את אביו ועזב את אביו ומת׃23 ותאמר
23 :את אביו ועזב את אביו ומת ותאמר

אל עבדיכ אמ לא ירד אחיכמ הקטנ
אל עבדיכ אמ לא ירד אחיכמ הקטנ

אתכמ לא תספון לראות פני׃ 24 ויהי כי
24 :אתכמ לא תספון לראות פני ויהי כי

עלינו אל עבדכ אבי ונגד לו את דברי
עלינו אל עבדכ אבי ונגד לו את דברי

האלהימ מצא את עונ עבדיכ
האלהימ מצא את עונ עבדיכ

עבדימ לאדני גמ אנחנו גמ אשׁר נמצא
עבדימ לאדני גמ אנחנו גמ אשר נמצא

הגביע בידו׃ 17 ויאמר חלילה לי
17 :הגביע בידו ויאמר חלילה לי

מעשׂות זאת האיש אשׁר נמצא הגביע
מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע

בידו הוא יהיה לי עבד ואתמ עלו
בידו הוא יהיה לי עבד ואתמ עלו

לשׁלומ אל אביכמ׃ 18 וינשׁ אליו יהודה
18 :לשלומ אל אביכמ וינש אליו יהודה

אלינו אתמ ידעתמ כי שׁנים ילדה לי
אלינו אתמ ידעתמ כי שנים ילדה לי

איננו אתנו׃ 27 ויאמר עבדכ אבי
27 :איננו אתנו ויאמר עבדכ אבי

נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן

יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא
יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא

מעט אכל׃ 26 ונאמר לא נוכל לרדת אמ
26 :מעט אכל ונאמר לא נוכל לרדת אמ

את הנער מעמ אבי לאמר אמ לא אביאנו
את הנער מעמ אבי לאמר אמ לא אביאנו

אליכ וחטאתי לאבי כל הימימ׃
אליכ וחטאתי לאבי כל הימימ

33 ועתה ישׁב נא עבדכ תחת הנער עבד
33 ועתה ישב נא עבדכ תחת הנער עבד

לאדני והנער יעל עמ אחיו׃34 כי
34 :לאדני והנער יעל עמ אחיו כי

לפניכם לשׂום לכם שׁארית בארץ

ולהחיות לכם לפליטה גדלה׃ 8 ועתה

לא אתם שׁלחתם אתי הנה כי האלהים

וישׂימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו

ומשׁל בכל ארץ מצרים׃ 9 מהרו ועלו אל

אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף

שׂמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה

אלי אל תעמד׃ 10 וישׁבת בארץ גשׁן

והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני

בניך וצאנך ובקרך וכל אשׁר לך׃

11 וכלכלתי אתך שׁם כי עוד חמשׁ שׁנים

רעב פן תורשׁ אתה וביתך וכל אשׁר לך׃

12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי

בנימין כי פי המדבר אליכם׃

13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים

ואת כל אשׁר ראיתם ומהרתם והורדתם

את אבי הנה׃ 14 ויפל על צוארי בנימן

אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו׃

15 וינשׁק לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי

איכ אעלה אל אבי והנער איננו אתי

פן אראה ברע אשׁר ימצא את אבי׃

Bereshith 45

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים

עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי

ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל

אחיו׃ 2 ויתן את קלו בבכי וישׁמעו

מצרים וישׁמע בית פרעה׃ 3 ויאמר

יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי

חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי

נבהלו מפניו׃4 ויאמר יוסף אל אחיו

גשׁו נא אלי ויגשׁו ויאמר אני יוסף

אחיכם אשׁר מכרתם אתי מצרימה׃

5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם

כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שׁלחני

אלהים לפניכם׃ 6 כי זה שׁנתים הרעב

בקרב הארץ ועוד חמשׁ שׁנים אשׁר אין

חריש וקציר׃ 7 וישׁלחני אלהים

ומזון לאביו לדרכ׃ 24 וישׁלח את
אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרכ׃ 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארצ
כנען אל יעקב אביהמ׃ 26 ויגדו לו
לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משׁל בכל
ארצ מצרים ויפג לבו כי לא האמין
להמ׃ 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשׁר דבר אלהם וירא את העגלות אשׁר
שׁלח יוסף לשׂאת אתו ותחי רוח יעקב
אביהמ׃ 28 ויאמר ישׂראל רב עוד יוסף
בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

Bereshith 46

1 ויסע ישׂראל וכל אשׁר לו ויבא בארה
שׁבע ויזבח זבחים לאלהי אביו
יצחק׃ 2 ויאמר אלהים לישׂראל במראת
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני׃ 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביכ
אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול

כנ דברו אחיו אתו׃ 16 והקל נשׂמע בית
פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב
בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃
17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיכ
זאת עשׂו טענו את בעירכמ ולכו באו
ארצה כנענ׃ 18 וקחו את אביכמ ואת
בתיכמ ובאו אלי ואתנה לכמ את טוב
ארצ מצרים ואכלו את חלב הארצ׃
19 ואתה צויתה זאת עשׂו קחו לכמ
מארצ מצרים עגלות לטפכמ ולנשׁיכמ
ונשׂאתמ את אביכמ ובאתמ׃ 20 ועינכמ
אל תחס על כליכמ כי טוב כל ארצ
מצרים לכמ הוא׃ 21 ויעשׂו כנ בני
ישׂראל ויתנ להמ יוסף עגלות על פי
פרעה ויתנ להמ צדה לדרכ׃ 22 לכלמ נתנ
לאישׁ חלפות שׂמלת ולבנימנ נתנ שׁלשׁ
מאות כסף וחמשׁ חלפת שׂמלת׃ 23 ולאביו
שׁלח כזאת עשׂרה חמרימ נשׂאימ מטוב
מצרימ ועשׂר אתנת נשׂאת בר ולחמ

13 ובני ישׂשכר תולע ופוה ויוב
14 ושׁמרן׃ 14 ובני זבלון סרד ואלון
15 ויחלאל׃ 15 אלה בני לאה אשׁר ילדה
16 ובני גד צפיון וחגי שׁוני ואצבן
17 ובני אשׁר ערי וארודי ואראלי׃ 17
18 אלה בני זלפה אשׁר נתן לבן ללאה בתו
19 בני רחל אשׁת יעקב יוסף ובנימן׃
20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשׁר
ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן
21 את מנשׁה ואת אפרים׃ 21 ובני בנימן
וימין ואחד ויכין וצחר ושׁאול בן
22 ומררי׃ 12 ובני יהודה ער ואונן ושׁלה
כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול׃

4 אשׁימך שׁם׃ 4 אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישׁית ידו
5 על עיניך׃ 5 ויקם יעקב מבאר שׁבע
וישׁאו בני ישׂראל את יעקב אביהם
ואת טפם ואת נשׁיהם בעגלות אשׁר שׁלח
6 פרעה לשׂאת אתו׃ 6 ויקחו את מקניהם
ואת רכושׁם אשׁר רכשׁו בארץ כנען
וביאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃
7 בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות
בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃
8 ואלה שׁמות בני ישׂראל הבאים
מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב
9 ראובן׃ 9 ובני ראובן חנוך ופלוא
וחצרן וכרמי׃ 10 ובני שׁמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וצחר ושׁאול בן
11 הכנענית׃ 11 ובני לוי גרשׁון קהת
ומררי׃ 12 ובני יהודה ער ואונן ושׁלה
ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול׃

היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם

33 והיה כי יקרא לכם פרעה
הביאן׃ 34 ואמרתם אנשי
ואמר מה מעשיכם׃ 34 ואמרתם אנשי

מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה
גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו

בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה

צאן׃

Bereshith 47

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי
ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו
מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ 2 ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני
פרעה׃ 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה
מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן
עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃
4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי
אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד
הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא
עבדיך בארץ גשן׃ 5 ויאמר פרעה אל

25 יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ 25 אלה בני
בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את
אלה ליעקב כל נפש שבעה׃ 26 כל הנפש
הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו
מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים
ושש׃ 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה
מצרימה שבעים׃ 28 ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן׃ 29 ויאסר יוסף
מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
גשנה וירא אליו ויפל על צואריו
ויבך על צואריו עוד׃ 30 ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך כי עודך חי׃ 31 ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃
32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה

מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען

14 וילקט יוסף את כל כ מפני הרעבָ

הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען

בשֹבר אשר המ שֹברים ויבא יוסף את

מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים

אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה

15 ויתם הכסף מארץ ה הכסף ביתה פרעהָ

נמות נגדך כי אפס כספָ 16 ויאמר יוסף

הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אמ

17 ויביאו את מקניהם אל ז אפס כספָ

וינהלמ בלחמ בכל מקנהמ בשנה ההואָ

18 ותתמ השנה ההוא ויבאו אליו בשנה

השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי

אמ תמ הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא

נשאר לפני אדני בלתי אמ גויתנו

ואדמתנוָ 19 למה נמות לעיניכ גמ

אנחנו גמ אדמתנו קנה אתנו ואת

מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען

14 וילקט יוסף את כל כ מפני הרעבָ

הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען

בשֹבר אשר המ שֹברים ויבא יוסף את

מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים

אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה

15 ויתם הכסף מארץ ה הכסף ביתה פרעהָ

נמות נגדך כי אפס כספָ 16 ויאמר יוסף

הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אמ

17 ויביאו את מקניהם אל ז אפס כספָ

וינהלמ בלחמ בכל מקנהמ בשנה ההואָ

18 ותתמ השנה ההוא ויבאו אליו בשנה

השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי

אמ תמ הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא

נשאר לפני אדני בלתי אמ גויתנו

ואדמתנוָ 19 למה נמות לעיניכ גמ

אנחנו גמ אדמתנו קנה אתנו ואת

מאר ותלה ארץ מצרים וארץ כנען

14 וילקט יוסף את כל כ מפני הרעבָ

הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען

בשֹבר אשר המ שֹברים ויבא יוסף את

מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים

אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה

15 ויתם הכסף מארץ ה הכסף ביתה פרעהָ

נמות נגדך כי אפס כספָ 16 ויאמר יוסף

הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אמ

17 ויביאו את מקניהם אל ז אפס כספָ

וינהלמ בלחמ בכל מקנהמ בשנה ההואָ

18 ותתמ השנה ההוא ויבאו אליו בשנה

השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי

אמ תמ הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא

נשאר לפני אדני בלתי אמ גויתנו

ואדמתנוָ 19 למה נמות לעיניכ גמ

אנחנו גמ אדמתנו קנה אתנו ואת

יוסף לאמר אביכ ואחיכ באו אליכָ

6 ארץ מצרים לפניכ הוא במיטב הארצ

הושֹב את אביכ ואת אחיכ ישֹבו בארצ

נשֹא ואמ ידעת ויש במ אנשי חיל

ושֹמתמ שרי מקנה על אשר ליָ 7 ויבא

יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני

פרעה ויברכ יעקב את פרעהָ 8 ויאמר

פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייכָ

9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני

מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים

היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי

שני חיי אבתי בימי מגוריהמָ

10 ויברכ יעקב את פרעה ויצא מלפני

פרעהָ 11 ויושֹב יוסף את אביו ואת

אחיו ויתן להמ אחזה בארצ מצרים

במיטב הארצ בארצ רעמסס כאשר צוה

12 ויכלכל יוסף את אביו ואת

אחיו ואת כל בית אביו לחמ לפי הטפָ

13 ולחמ אינ בכל הארצ כי כבד הרעב

יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמשׁ רק אדמת הכהנים
לברם לא היתה לפרעהָ׃ 27 וישׁב ישׂראל
בארץ מצרים בארץ גשׁן ויאחזו בה
ויפרו וירבו מאדָ׃ 28 ויחי יעקב
ומאת שׁנהָ׃29 ויקרבו ימי ישׂראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא
מצאתי חן בעיניך שׂים נא ידך תחת
ירכי ועשׂית עמדי חסד ואמת אל נא
תקברני במצריִם׃ 30 ושׁכבתי עם אבתי
ונשׂאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשׂה כדברכָ׃ 31 ויאמר
השׁבעה לי וישׁבע לו וישׁתחו ישׂראל
על ראשׁ המטהָ׃

Bereshith 48

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שׁני
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא
נמות והאדמה לא תשׁמָ׃ 20 ויקן יוסף
את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו
מצרים איש שׂדהו כי חזק עלהם הרעב
ותהי הארץ לפרעהָ׃ 21 ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים
ועד קצהוָ׃ 22 רק אדמת הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשׁר נתן להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתמָ׃ 23 ויאמר יוסף אל
העם הן קניתי אתכם היום ואת
אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם
את האדמהָ׃ 24 והיה בתבואת ונתתם
חמישׁית לפרעה וארבע הידת יהיה
לכם לזרע השׂדה ולאכלכם ולאשׁר
בבתיכם ולאכל לטפכמָ׃ 25 ויאמרו
והיינו עבדים לפרעהָ׃ 26 וישׂם אתה

אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
ויאמר מי אלה׃ 9 ויאמר יוסף אל אביו
בית לחמ׃ 8 וירא ישראל את בני יוסף
7 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ
כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא
הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃
16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את
הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
בני המ אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
קחמ נא אלי ואברכמ׃ 10 ועיני ישראל
כבדו מזקנ לא יוכל לראות ויגש אתמ
אליו וישק להמ ויחבק להמ׃ 11 ויאמר
ישראל אל יוסף ראה פניכ לא פללתי
והנה הראה אתי אלהימ גמ את זרעכ׃
12 ויוצא יוסף אתמ מעמ ברכיו
משמאל וישתחו לאפיו ארצה׃ 13 ויקח יוסף
את שניהמ את אפרימ בימינו
ישראל ואת מנשה בשמאלו מימינ
ישראל ויגש אליו׃ 14 וישלח ישראל
את ימינו וישת על ראש אפרימ והוא
הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל
את ידיו כי מנשה הבכור׃ 15 ויברכ
את יוסף ויאמר האלהימ אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהמ ויצחק האלהימ
הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃
16 המלאכ הגאל אתי מכל רע יברכ את
הנערימ ויקרא בהמ שמי ושם אבתי
אברהמ ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
בניו עמו את מנשה ואת אפרימ׃ 2 ויגד
ליעקב ויאמר הנה בנכ יוסף בא
אליכ ויתחזק ישראל וישב על המטה׃
3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארצ כנען ויברכ אתי׃
4 ויאמר אלי הנני מפרכ והרביתכ
ונתתיכ לקהל עמימ ונתתי את הארצ
הזאת לזרעכ אחריכ אחזת עולמ׃
5 ועתה שני בניכ הנולדימ לכ בארצ
מצרימ עד באי אליכ מצרימה לי המ
אפרימ ומנשה כראובנ ושמעונ יהיו
לי׃ 6 ומולדתכ אשר הולדת אחריהמ לכ
יהיו על שמ אחיהמ יקראו בנחלתמ׃
7 ואני בבאי מפדנ מתה עלי רחל בארצ
בית לחמ׃ 8 וירא ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה׃ 9 ויאמר יוסף אל אביו
בני המ אשר נתנ לי אלהימ בזה ויאמר

ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם

באחרית הימים׃ 2 הקבצו ושמעו בני
יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃

3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני
יתר שאת ויתר עז׃ 4 פחז כמים אל
תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת

יצועי עלה׃ 5 שמעון ולוי אחים כלי
חמס מכרתיהם׃ 6 בסדם אל תבא נפשי
בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו

איש וברצנם עקרו שור׃ 7 ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב
ישראל לאמר ישמכ אלהים כאפרים

וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃
אחיך ידכ בערף איביכ
בני אביכ׃ 9 גור אריה יהודה מטרף

בני עלית כרע רבצ כאריה וכלביא מי
יקימנו׃ 10 לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה

ולו יקהת עמים׃ 11 אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו

אחר על אחיכ אשר לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי׃

Bereshith 49

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו

17 וירא יוסף כי ישית אביו יד
ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו

ויתמכ יד אביו להסיר אתה מעל ראש
אפרים על ראש מנשה׃ 18 ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים

ימינכ על ראשו׃ 19 וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם
וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן

יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃
20 ויברכם ביום ההוא לאמור בכ יברכ
ישראל לאמר ישמכ אלהים כאפרים

וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃
21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם

אל ארצ אבתיכם׃ 22 ואני נתתי לכ שכם
אחד על אחיכ אשר לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי׃

שׁמזים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת
כֿ ברכת הורי עד תאות גבעת עולם
תהיין לראשׁ יוסף ולקדקד נזיר
אחיוֿ [27] בנימין זאב ישרף בבקר יאכל
עד ולערב יחלק שׁללֿ [28] כל אלה שׁבטי
ישׂראל שׁנים עשׂר וזאת אשׂר דבר להמ
אביהמ ויברכ אותמ אישׁ אשׂר כברכתו
ברכ אתמֿ [29] ויצו אותמ ויאמר אלהמ
אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי
אל המערה אשׂר בשׂדה עפרון החתיֿ
[30] במערה אשׂר בשׂדה המכפלה אשׂר על
פני ממרא בארצ כנען אשׂר קנה אברהמ
את השׂדה מאת עפרנ החתי לאחזת קברֿ
[31] שׁמה קברו את אברהמ ואת שׂרה אשׁתו
שׁמה קברו את יצחק ואת רבקה אשׁתו
ושׁמה קברתי את לאהֿ [32] מקנה השׂדה
והמערה אשׂר בו מאת בני חתֿ [33] ויכל
יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל

[12] ובדמ ענבימ סותהֿ חכלילי עינימ
[13] מיינ ולבנ שׁנימ מחלבֿ זבולנ לחופ
ימימ ישׁכנ והוא לחופ אנית וירכתו
[14] על צידנֿ ישׂשׂכר חמר גרמ רבצ בינ
[15] המשׁפתימֿ וירא מנחה כי טוב ואת
הארצ כי נעמה ויט שׁכמו לסבל ויהי
[16] למס עבדֿ דנ ידינ עמו כאחד שׁבטי
ישׂראלֿ [17] יהי דנ נחשׁ עלי דרכ שׁפיפנ
עלי ארח הנשׂכ עקבי סוס ויפל רכבו
[18] לישׁועתכ קויתי יהוהֿ [19] גד
גדוד יגודנו והוא יגד עקבֿ [20] מאשׂר
שׁמנה לחמו והוא יתנ מעדני מלכֿ
[21] נפתלי אילה שׁלחה הנתנ אמרי שׁפרֿ
[22] בנ פרת יוסף בנ פרת עלי עינ בנות
צעדה עלי שׁורֿ [23] וימררהו ורבו
וישׁטמהו בעלי חצימֿ [24] ותשׁב באיתנ
קשׁתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר
[25] יעקב משׁמ רעה אבנ ישׂראלֿ מאל
אביכ ויעזרכ ואת שׁדי ויברככ ברכת

אביו רק טפמ וצאנמ ובקרמ עזבו

בארצ גשנ׃ [9] ויעל עמו גמ רכב גמ
פרשימ ויהי המחנה כבד מאד׃

[10] ויבאו עד גרנ האטד אשר בעבר
הירדנ ויספדו שמ מספד גדול וכבד

מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימימ׃

[11] וירא יושב הארצ הכנעני את האבל
בגרנ האטד ויאמרו אבל כבד זה

למצרימ על כנ קרא שמה אבל מצרימ אשר
בעבר הירדנ׃ [12] ויעשו בניו לו כנ

אל בית פרעה לאמר אמ נא מצאתי חנ
בעיניכמ דברו נא באזני פרעה לאמר׃

כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה

אשר קנה אברהמ את השדה לאחזת קבר

מאת עפרנ החתי על פני ממרא׃ [14] וישב

יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלימ

אתו לקבר את אביו אחרי קברו את

אביו׃ [15] ויראו אחי יוסף כי מת

אביהמ ויאמרו לו ישטמנו יוסף

והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר

:ΥΓΜΟ ΛΓ ΔΓΚΓΓΥ ΟΥΤΓΥ ΓΧΦΜΓ
המטה ויגוע ויאסף אל עמיו׃

Bereshith 50

[1] ויפל יוסף על פני אביו ויבכ עליו

[2] וישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את

הרפאימ לחנט את אביו ויחנטו

[3] וימלאו לו׃ [3] הרפאימ את ישראל׃

ארבעימ יומ כי כנ ימלאו ימי

החנטימ ויבכו אתו מצרימ שבעימ

יומ׃ [4] ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף

[5] אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת

בקברי אשר כריתי לי בארצ כנען שמה

תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את

אבי ואשובה׃ [6] ויאמר פרעה עלה וקבר

את אביכ כאשר השביעכ׃ [7] ויעל יוסף

לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי

פרעה זקני ביתו וכל זקני ארצ

מצרימ׃ [8] וכל בית יוסף ואחיו ובית

22 וישֶׁב יוסף במצרים הוא ובית אביו
22 ישלשׁ ׁשנים ׁשלשׁים ׁשנה ׁשיחי ׁשיוסף ׁשאת

23 ויחי יוסף מאה ועשׂר שׁנימ׃ 23 וירא
23 ׁשבני ׁשאפרים ׁשבני ׁששׁלשׁים ׁשגם ׁשבני ׁשמכיר

יוסף לאפרים בני שׁלשׁים גם בני מכיר

24 בן מנשׁה ילדו על ברכי יוספ׃ 24 ויאמר
24 ׁשאני ׁשאמת ׁשאל ׁשאלהים ׁשפקד ׁשאתכם ׁשוהעלה ׁשאתכם ׁשמן ׁשהארץ

יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד
יפקד אתכמ והעלה אתכמ מן הארצ

הזאת אל הארצ אשׁר נשׁבע לאברהמ
25 ׁשוישבע ׁשיוסף ׁשאת ׁשבני ׁשישׂראל ׁשלאמר ׁשפקד ׁשיפקד ׁשאלהים ׁשאתכם

25 ויעלתמ את עצמתי מזה׃ 26 וימת
26 ׁשבמצרים ׁשויחנטו ׁשויישׂם ׁשבארון ׁשבמצרים׃

יוסף בן מאה ועשׂר שׁנימ ויחנטו
אתו ויישׂמ בארונ במצרימ׃

1 שמות

1 ואלה שׁמות בני ישׂראל הבאימ מצרימה
1 ׁשואלה ׁשאת ׁשבני ׁשישׂראל ׁשהבאים ׁשמצרימה ׁשאת ׁשיעקב ׁשאיש ׁשוביתו

את יעקב איש וביתו

2 ראובן שׁמעון לוי ויהודה׃ 2 יששׂכר זבולן
2 ׁשבאו׃ 3 ׁשבנימין ׁשדן ׁשונפתלי ׁשגד ׁשואשׁר׃ 4 ׁשויהי ׁשכל ׁשנפשׁ

ובנימין׃ 3 דן ונפתלי גד ואשׁר׃ 4 ויהי כל
יצאי ירכ יעקב שׁבעימ נפשׁ ויוסף היה במצרימ׃

נפשׁ יצאי ירכ יעקב שׁבעימ נפשׁ ויוסף היה במצרימ׃
5 ויוסף מת וכל אחיו וכל הדור ההוא׃

5 ויוסף מת וכל אחיו וכל הדור ההוא׃
6 ויפרו ויישׁרצו וירבו ויעצמו בגמ מאד מאד ותמלא

6 ויפרו ויישׁרצו וירבו ויעצמו בגמ מאד מאד ותמלא
הארצ אתמ׃ 7 ובני ישׂראל פרו וישׁרצו ויעצמו

הארצ אתמ׃ 7 ובני ישׂראל פרו וישׁרצו ויעצמו
8 ויקמ מלכ חדש על מצרימ אשׁר לא ידע את יוספ׃

8 ויקמ מלכ חדש על מצרימ אשׁר לא ידע את יוספ׃
9 ויאמר אל עמו הנה עמ בני ישׂראל רבימ ועצומימ

9 ויאמר אל עמו הנה עמ בני ישׂראל רבימ ועצומימ
ממנו׃ 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה

ממנו׃ 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף גמ הוא על שׂנאינו ונלחמ בנו ועלה

מלחמה ונוסף גמ הוא על שׂנאינו ונלחמ בנו ועלה
11 וישׂמו עליו שׂרי מסימ למענ ענתמ בסבלתמ

11 וישׂמו עליו שׂרי מסימ למענ ענתמ בסבלתמ
ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתמ ואת רעמסס׃

ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתמ ואת רעמסס׃
12 וכאשׁר יענו אתו כן ירבה כן יפרצ ויקצו מפני

12 וכאשׁר יענו אתו כן ירבה כן יפרצ ויקצו מפני
בני ישׂראל׃ 13 ויעבדו מצרימ את בני ישׂראל בפרכ׃

בני ישׂראל׃ 13 ויעבדו מצרימ את בני ישׂראל בפרכ׃
14 וימררו את חייהמ בעבדה קשׁה בחמר ובלבנימ

14 וימררו את חייהמ בעבדה קשׁה בחמר ובלבנימ
ובכל עבדה בשׂדה את כל עבדתמ אשׁר עבדו בהמ

ובכל עבדה בשׂדה את כל עבדתמ אשׁר עבדו בהמ
15 ויאמר מלכ מצרימ למילדת העברית אשׁר שׁמ

15 ויאמר מלכ מצרימ למילדת העברית אשׁר שׁמ
האחת שׁפרה ושׁמ השׁנית פועה׃ 16 ויאמר

האחת שׁפרה ושׁמ השׁנית פועה׃ 16 ויאמר
בילדכנ את העבריות וראיתנ על האבנימ אמ בנ הוא

בילדכנ את העבריות וראיתנ על האבנימ אמ בנ הוא
והמתנ אתו ואמ בת הוא וחיתה׃ 17 ותיראנ המילדת

והמתנ אתו ואמ בת הוא וחיתה׃ 17 ותיראנ המילדת
את האלהימ ולא עשׂו כאשׁר דבר אלימ מלכ מצרימ

את האלהימ ולא עשׂו כאשׁר דבר אלימ מלכ מצרימ
ותחיינ את הילדימ׃ 18 ויקרא מלכ מצרימ למילדת

ותחיינ את הילדימ׃ 18 ויקרא מלכ מצרימ למילדת
ותאמרנ אלימ כי לא כנשׁימ המצרית כי חיות הנה

ותאמרנ אלימ כי לא כנשׁימ המצרית כי חיות הנה
בטרמ תבא אלהמ ילדו׃ 19 ויטב אלהימ למילדת

בטרמ תבא אלהמ ילדו׃ 19 ויטב אלהימ למילדת
ויר העמ ויעצמו מאד׃ 20 ויהי כי יראו המילדת

ויר העמ ויעצמו מאד׃ 20 ויהי כי יראו המילדת
את האלהימ ויעש להמ בתימ׃ 21 ויהי כי יראו

את האלהימ ויעש להמ בתימ׃ 21 ויהי כי יראו
המילדת את האלהימ ויעש לבתימ לעמ׃ 22 ויצו פרעה

המילדת את האלהימ ויעש לבתימ לעמ׃ 22 ויצו פרעה
לכל עמו לאמר כל הבנ הילדה היארה תשׁלכהו וכל

לכל עמו לאמר כל הבנ הילדה היארה תשׁלכהו וכל
הבת תחיונ׃ 1 וילכ איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃

הבת תחיונ׃ 1 וילכ איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃
2 ותהר האשׁה ותלד בנ ותר אתו כי טוב הוא ותצפנהו

2 ותהר האשׁה ותלד בנ ותר אתו כי טוב הוא ותצפנהו
שׁלשׁה ירחימ׃ 3 ולא יכלתה עוד הצפינו ותקח לו

שׁלשׁה ירחימ׃ 3 ולא יכלתה עוד הצפינו ותקח לו
תבת גמא וחמרה בחמר ובזפת ותשׂמ בה את הילדו

תבת גמא וחמרה בחמר ובזפת ותשׂמ בה את הילדו
ותשׂמ בסוף על שׂפת היאר׃ 4 ותתצ אחתו מרחקה

ותשׂמ בסוף על שׂפת היאר׃ 4 ותתצ אחתו מרחקה
לדעת מה יעשׂה לו׃ 5 ותרד בת פרעה לרחצ על היאר

לדעת מה יעשׂה לו׃ 5 ותרד בת פרעה לרחצ על היאר
ונערתי הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוכ

ונערתי הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוכ
הסוף ותשׁלח את אמתה ותקחה׃ 6 ותפתח ותרא אתו

הסוף ותשׁלח את אמתה ותקחה׃ 6 ותפתח ותרא אתו
את הילד והנה נער בכה ותחמל עלי ותאמר מילדי

את הילד והנה נער בכה ותחמל עלי ותאמר מילדי
העברימ זה׃ 7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלכ

העברימ זה׃ 7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלכ
וקראתי לכ אשׁה מינקת מ העבריות ותינק לכ את

וקראתי לכ אשׁה מינקת מ העבריות ותינק לכ את
הילד׃ 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלכ העלמה

הילד׃ 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלכ העלמה
ותקרא את אמ הילד׃ 9 ותאמר לה בת פרעה הילכי

ותקרא את אמ הילד׃ 9 ותאמר לה בת פרעה הילכי
את הילד הזה והינקהו לי ואנכי אתנ את שׂכרכ

את הילד הזה והינקהו לי ואנכי אתנ את שׂכרכ
ותקח האשׁה הילד ותינקהו׃ 10 ויגדל הילד ותבאהו

ותקח האשׁה הילד ותינקהו׃ 10 ויגדל הילד ותבאהו
לבת פרעה והי לה לבנ ותקרא שׁמו משׁה ותאמר כי

לבת פרעה והי לה לבנ ותקרא שׁמו משׁה ותאמר כי
מ המימ משׁיתהו׃ 11 ויהי בימימ ההמ ויגדל משׁה

מ המימ משׁיתהו׃ 11 ויהי בימימ ההמ ויגדל משׁה
ויצא אל אחיו וירא בסבלתמ ויראה איש מצרי מכה

ויצא אל אחיו וירא בסבלתמ ויראה איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו׃ 12 ויפנ כה וכה וירא כי אינ איש

איש עברי מאחיו׃ 12 ויפנ כה וכה וירא כי אינ איש
ויכ את המצרי ויטמנ בחול׃ 13 ויצא ביומ השׁנימ

ויכ את המצרי ויטמנ בחול׃ 13 ויצא ביומ השׁנימ
והנה שׁני אנשׁימ עברימ נצימ ויאמר לרשׁעה למה

והנה שׁני אנשׁימ עברימ נצימ ויאמר לרשׁעה למה
תכה רעכ׃ 14 ויאמר מי שׂמכ לאיש שׂר ושׁפט עלינו

תכה רעכ׃ 14 ויאמר מי שׂמכ לאיש שׂר ושׁפט עלינו
הלהרגני אתה אמר כאשׁר הרגת את המצרי ויירא משׁה

הלהרגני אתה אמר כאשׁר הרגת את המצרי ויירא משׁה
ויאמר אכנ נודע הדבר׃ 15 וישׁמע פרעה את הדבר

ויאמר אכנ נודע הדבר׃ 15 וישׁמע פרעה את הדבר
הזה ויבקש להרגת את משׁה וימנ משׁה מפני פרעה

הזה ויבקש להרגת את משׁה וימנ משׁה מפני פרעה
וישׁב בארצ מדינ וישׁב על הבאר׃ 16 ולכהנ מדינ

וישׁב בארצ מדינ וישׁב על הבאר׃ 16 ולכהנ מדינ
שׁבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ

שׁבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ
להשׁקות צאנ אבימ׃ 17 ויבאו הרעימ ויגרשׁומ ויקמ

להשׁקות צאנ אבימ׃ 17 ויבאו הרעימ ויגרשׁומ ויקמ
משׁה ויושׁעמ וישׁקמ את צאנמ׃ 18 ותבאנה אל רעואל

משׁה ויושׁעמ וישׁקמ את צאנמ׃ 18 ותבאנה אל רעואל
אבימ ויאמר מדוע מהרתנ בא היומ׃ 19 ותאמרנ איש

אבימ ויאמר מדוע מהרתנ בא היומ׃ 19 ותאמרנ איש
מצרי הצילנו מיד הרעימ וגמ דל דלה לנו וישׁקה את

מצרי הצילנו מיד הרעימ וגמ דל דלה לנו וישׁקה את
הצאנ׃ 20 ויאמר אל בנתיו ואיה למה זה עזבתנ את

הצאנ׃ 20 ויאמר אל בנתיו ואיה למה זה עזבתנ את
האיש קראנ לו ויאכל לחמ׃ 21 ויואל משׁה לשׁבת את

האיש קראנ לו ויאכל לחמ׃ 21 ויואל משׁה לשׁבת את
האיש ויתנ את צפרה בתו למשׁה׃ 22 ותלד בנ ויקרא

האיש ויתנ את צפרה בתו למשׁה׃ 22 ותלד בנ ויקרא
את שׁמו גרשׁמ כי אמר הייתי גר בארצ נכריה׃

את שׁמו גרשׁמ כי אמר הייתי גר בארצ נכריה׃
23 ויהי בימימ הרבימ ההמ וימת מלכ מצרימ ויאנחו

23 ויהי בימימ הרבימ ההמ וימת מלכ מצרימ ויאנחו
בני ישׂראל מנ העבדה ויזעקו ותעל שׁועתמ אל

בני ישׂראל מנ העבדה ויזעקו ותעל שׁועתמ אל
האלהימ מנ העבדה׃ 24 וישׁמע אלהימ את נאקתמ

האלהימ מנ העבדה׃ 24 וישׁמע אלהימ את נאקתמ
ויזכ אלהימ את בריתו את אברהמ את יצחק ואת

ויזכ אלהימ את בריתו את אברהמ את יצחק ואת
יעקב׃ 25 וירא אלהימ את בני ישׂראל וידע אלהימ׃

יעקב׃ 25 וירא אלהימ את בני ישׂראל וידע אלהימ׃
1 והמ רעה את צאנ יתרו חתנ כהנ מדינ וינה את

1 והמ רעה את צאנ יתרו חתנ כהנ מדינ וינה את
הצאנ אחר המדבר ויבא אל הרה האלהימ חרבה׃

הצאנ אחר המדבר ויבא אל הרה האלהימ חרבה׃
2 וירא מלאכ יהוה אליו בלבבת אש מתוכ הסנה וירא

2 וירא מלאכ יהוה אליו בלבבת אש מתוכ הסנה וירא
והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃ 3 ויאמר

והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃ 3 ויאמר
משׁה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע

משׁה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע
לא יבער הסנה׃ 4 וירא יהוה כי סר לראות וי

לא יבער הסנה׃ 4 וירא יהוה כי סר לראות וי
אלהימ מתוכ הסנה ויאמר משׁה משׁה ויאמר הנני׃

אלהימ מתוכ הסנה ויאמר משׁה משׁה ויאמר הנני׃
5 ויאמר אל תקרב הנ שׁל נעלי מעל רגלי כי המקמ

5 ויאמר אל תקרב הנ שׁל נעלי מעל רגלי כי המקמ
אשׁר אתה עמד עלי אדמת קדש הוא׃ 6 ויאמר אנכי

אשׁר אתה עמד עלי אדמת קדש הוא׃ 6 ויאמר אנכי
אלהי אביכ אלהי אברהמ אלהי יצחק ואלהי יעקב

אלהי אביכ אלהי אברהמ אלהי יצחק ואלהי יעקב
ויסתר משׁה כי יר מהבט אל האלהימ׃ 7 ויאמר יהוה

ויסתר משׁה כי יר מהבט אל האלהימ׃ 7 ויאמר יהוה
ראה ראיתי את עני עמי אשׁר במצרימ ואת צעקתמ

ראה ראיתי את עני עמי אשׁר במצרימ ואת צעקתמ
שׁמעתי מפני נגשׂיו כי ידעתי את מכאביו׃ 8 ואר

שׁמעתי מפני נגשׂיו כי ידעתי את מכאביו׃ 8 ואר
לרדתי להצילו מיד מצרימ ולהעלתו מ הארצ ההוא

לרדתי להצילו מיד מצרימ ולהעלתו מ הארצ ההוא
אל ארצ טובה ורחבה אל ארצ זבת חלב ודבש אל

אל ארצ טובה ורחבה אל ארצ זבת חלב ודבש אל
מקמ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃

מקמ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃
9 ועתה הנ צעקת בני ישׂראל באה אלי וגמ ראיתי את

9 ועתה הנ צעקת בני ישׂראל באה אלי וגמ ראיתי את
הלחצ אשׁר מצרימ לחצימ אתמ׃ 10 ועתה לכ ואשׁלחכ

הלחצ אשׁר מצרימ לחצימ אתמ׃ 10 ועתה לכ ואשׁלחכ
אל פרעה והוצא את עמי בני ישׂראל מ מצרימ׃

אל פרעה והוצא את עמי בני ישׂראל מ מצרימ׃
11 ויאמר משׁה אל האלהימ מי אנכי כי אלכ אל פרעה

11 ויאמר משׁה אל האלהימ מי אנכי כי אלכ אל פרעה
ואכי את בני ישׂראל מ מצרימ׃ 12 ויאמר כי אהיה

ואכי את בני ישׂראל מ מצרימ׃ 12 ויאמר כי אהיה
עמכ וזה לכ האות כי אנכי שׁלחתיכ בהוציאכ את

עמכ וזה לכ האות כי אנכי שׁלחתיכ בהוציאכ את
העמ מצרימה תעבדונ את האלהימ על ההר הזה׃

העמ מצרימה תעבדונ את האלהימ על ההר הזה׃
13 ויאמר משׁה אל האלהימ הנה אנכי בא אל בני

13 ויאמר משׁה אל האלהימ הנה אנכי בא אל בני
ישׂראל ואמרתי להמ אלהי אבותיכמ שׁלחני אליכמ

ישׂראל ואמרתי להמ אלהי אבותיכמ שׁלחני אליכמ
ואמרו לי מה שׁמו מה אמר אלהמ׃ 14 ויאמר אלהימ

ואמרו לי מה שׁמו מה אמר אלהמ׃ 14 ויאמר אלהימ
אל משׁה אהיה אשׁר אהיה ויאמר כה תאמר לבני

אל משׁה אהיה אשׁר אהיה ויאמר כה תאמר לבני
ישׂראל אהיה שׁלחני אליכמ׃ 15 ויאמר עוד אלהימ

ישׂראל אהיה שׁלחני אליכמ׃ 15 ויאמר עוד אלהימ
אל משׁה כה תאמר אל בני ישׂראל יהוה אלהי

אל משׁה כה תאמר אל בני ישׂראל יהוה אלהי
אבותיכמ אלהי אברהמ אלהי יצחק ואלהי יעקב שׁלחני

אבותיכמ אלהי אברהמ אלהי יצחק ואלהי יעקב שׁלחני
אליכמ זה שׁמי לעלמ וזה זכרי לדר דר׃ 16 לכ ואספת

אליכמ זה שׁמי לעלמ וזה זכרי לדר דר׃ 16 לכ ואספת
את זקני ישׂראל ואמרת אליהמ יהוה אלהי אבותיכמ

את זקני ישׂראל ואמרת אליהמ יהוה אלהי אבותיכמ
נראה אלי אלהי אברהמ יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי

נראה אלי אלהי אברהמ יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי
אתכמ ואת הענוי לכמ במצרימ׃ 17 ואמר אעלה

אתכמ ואת הענוי לכמ במצרימ׃ 17 ואמר אעלה
אתכמ מענ מצרימ אל ארצ הכנעני והחתי והאמרי

אתכמ מענ מצרימ אל ארצ הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי אל ארצ זבת חלב ודבש׃

והפרזי והחוי והיבוסי אל ארצ זבת חלב ודבש׃
18 ושׁמעו לקלכ ובאת אתה וזקני ישׂראל אל מלכ

18 ושׁמעו לקלכ ובאת אתה וזקני ישׂראל אל מלכ
מצרימ ואמרתמ אליו יהוה אלהי העברימ נקרה עלינו

מצרימ ואמרתמ אליו יהוה אלהי העברימ נקרה עלינו
ועתה נלכה נא דרכ שׁלשׁת ימימ במדבר ונזבחה

ועתה נלכה נא דרכ שׁלשׁת ימימ במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו׃ 19 ואנכי ידעתי כי לא יתנ אתכמ

ליהוה אלהינו׃ 19 ואנכי ידעתי כי לא יתנ אתכמ
מלכ מצרימ להלכ ולא ביד חזקה׃ 20 ושׁלחתי את

מלכ מצרימ להלכ ולא ביד חזקה׃ 20 ושׁלחתי את
ידי והכיתי את מצרימ בכל נפלאתי אשׁר אעשׂה

ידי והכיתי את מצרימ בכל נפלאתי אשׁר אעשׂה
בקרבו ואחרי כנ ישׁלח אתכמ׃ 21 ונתתי את חנ

בקרבו ואחרי כנ ישׁלח אתכמ׃ 21 ונתתי את חנ
העמ הזה בעיני מצרימ והיה כי תלכונ לא תלכו

העמ הזה בעיני מצרימ והיה כי תלכונ לא תלכו
ריקמ׃ 22 ושׁאלה אשׁה משׁכנתה ומגרת ביתה כלי

ריקמ׃ 22 ושׁאלה אשׁה משׁכנתה ומגרת ביתה כלי
כס וכלי זהב ושׂמלת ושׂמתמ על בניכמ ועל בנתיכמ

כס וכלי זהב ושׂמלת ושׂמתמ על בניכמ ועל בנתיכמ
ונצלתמ את מצרימ׃ 1 ויענ משׁה ויאמר והנה לא

ונצלתמ את מצרימ׃ 1 ויענ משׁה ויאמר והנה לא
יאמינו לי ולא ישׁמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אלכ

יאמינו לי ולא ישׁמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אלכ
יהוה׃ 2 ויאמר יהוה אלו משׁה מה זה בידכ ויאמר

יהוה׃ 2 ויאמר יהוה אלו משׁה מה זה בידכ ויאמר
מטה׃ 3 ויאמר השׁלכהו ארצה וישׁלכהו ארצה ויהי

מטה׃ 3 ויאמר השׁלכהו ארצה וישׁלכהו ארצה ויהי
לנחש וינס משׁה מפני׃ 4 ויאמר יהוה אל משׁה שׁלח

לנחש וינס משׁה מפני׃ 4 ויאמר יהוה אל משׁה שׁלח
ידכ ואחז בזנבו וישׁלח ידו ויחזק בו ויהי למטה

ידכ ואחז בזנבו וישׁלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בכפו׃ 5 למענ יאמינו כי נראה אלכ יהוה אלהי

בכפו׃ 5 למענ יאמינו כי נראה אלכ יהוה אלהי
אבותמ אלהי אברהמ אלהי יצחק ואלהי יעקב׃

אבותמ אלהי אברהמ אלהי יצחק ואלהי יעקב׃
6 ויאמר יהוה עוד הבא נא ידכ בחיקכ ויבא ידו בחיקו

6 ויאמר יהוה עוד הבא נא ידכ בחיקכ ויבא ידו בחיקו
ויוצא והנה ידו מצרעת כשׁלג׃ 7 ויאמר השׁב ידכ

ויוצא והנה ידו מצרעת כשׁלג׃ 7 ויאמר השׁב ידכ
אל חיקכ וישׁב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שׁבה

אל חיקכ וישׁב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שׁבה
כבשׂרו׃ 8 והיה אמ לא יאמינו לכ ולא ישׁמעו לקל

כבשׂרו׃ 8 והיה אמ לא יאמינו לכ ולא ישׁמעו לקל
האות הראשׁנ והאמינו לקל האות האחרנ׃ 9 והיה אמ

האות הראשׁנ והאמינו לקל האות האחרנ׃ 9 והיה אמ
לא יאמינ גמ לשׁני האתות האלה ולא ישׁמעו לקלכ

לא יאמינ גמ לשׁני האתות האלה ולא ישׁמעו לקלכ
ולקחת מימ היאר ושׁפכת היבשׁה והיו המימ אשׁר

ולקחת מימ היאר ושׁפכת היבשׁה והיו המימ אשׁר
תקח מ היאר והיו לדמ ביבשׁה׃ 10 ויאמר משׁה אל

תקח מ היאר והיו לדמ ביבשׁה׃ 10 ויאמר משׁה אל
יהוה בי אדני לא איש דברימ אנכי גמ מתמול גמ

יהוה בי אדני לא איש דברימ אנכי גמ מתמול גמ
משׁלשׁמ גמ מאז דברכ אל עבדכ כי כבד פה ובכבד

משׁלשׁמ גמ מאז דברכ אל עבדכ כי כבד פה ובכבד
לשׁונ אנכי׃ 11 ויאמר יהוה אליו מי שׂמ פה לאדמ או

לשׁונ אנכי׃ 11 ויאמר יהוה אליו מי שׂמ פה לאדמ או
מי ישׂמ אלמ או חרש או פקח או עורמ הלא אנכי

מי ישׂמ אלמ או חרש או פקח או עורמ הלא אנכי
יהוה׃ 12 ועתה לכ ואנכי אהיה עמ פיכ והורתיכ אשׁר

יהוה׃ 12 ועתה לכ ואנכי אהיה עמ פיכ והורתיכ אשׁר
תדבר׃ 13 ויאמר בי אדני שׁלח נא ביד תשׁלח׃

תדבר׃ 13 ויאמר בי אדני שׁלח נא ביד תשׁלח׃
14 ויחר אפ יהוה במשׁה ויאמר הלא אהרנ אחיכ הלוי

14 ויחר אפ יהוה במשׁה ויאמר הלא אהרנ אחיכ הלוי
ידעתי כי דבר ידבר הוא וגמ הנה הוא יצא לקראתכ

ידעתי כי דבר ידבר הוא וגמ הנה הוא יצא לקראתכ
וראכ ושׂמח בלבו׃ 15 ודברת אליו ושׂמת את הדברימ

וראכ ושׂמח בלבו׃ 15 ודברת אליו ושׂמת את הדברימ
בפיו ואנכי אהיה עמ פיכ ועמ פיהו והורתי אתכמ

בפיו ואנכי אהיה עמ פיכ ועמ פיהו והורתי אתכמ
אשׁר תעשׂונ׃ 16 ודבר הוא לכ אל העמ והיה הוא

אשׁר תעשׂונ׃ 16 ודבר הוא לכ אל העמ והיה הוא
יהיה לכ לפה ואתה תהיה לו לאלהימ׃ 17 ואת המטה

יהיה לכ לפה ואתה תהיה לו לאלהימ׃ 17 ואת המטה
הזה תקח בידכ אשׁר תעשׂה בו את האתת׃

הזה תקח בידכ אשׁר תעשׂה בו את האתת׃
18 וילכ משׁה וישׁב אל יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה

18 וילכ משׁה וישׁב אל יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה
נא ואשׁובה אל אחי אשׁר במצרימ ואראה העודנמ חיימ

נא ואשׁובה אל אחי אשׁר במצרימ ואראה העודנמ חיימ
ויאמר יתרו למשׁה לכ לשׁלומ׃ 19 ויאמר יהוה אל

ויאמר יתרו למשׁה לכ לשׁלומ׃ 19 ויאמר יהוה אל
משׁה במדינ לכ שׁובמ מצרימ כי מתו כל האנשׁימ

משׁה במדינ לכ שׁובמ מצרימ כי מתו כל האנשׁימ
המבקשׁימ את נפשׁכ׃ 20 ויקח משׁה את אשׁתו ואת

המבקשׁימ את נפשׁכ׃ 20 ויקח משׁה את אשׁתו ואת
בניו וירכבמ על החמרמ וישׁבה ארצה מצרימ ויקח

בניו וירכבמ על החמרמ וישׁבה ארצה מצרימ ויקח
משׁה את מטה האלהימ בידו׃ 21 ויאמר יהוה אל

משׁה את מטה האלהימ בידו׃ 21 ויאמר יהוה אל
משׁה בלכתכ לשׁובמ מצרימ ראה כל המופתימ אשׁר

משׁה בלכתכ לשׁובמ מצרימ ראה כל המופתימ אשׁר
שׂמתי בידכ ועשׂיתמ לפני פרעה ואנכי אחזק את

שׂמתי בידכ ועשׂיתמ לפני פרעה ואנכי אחזק את
לבו ולא ישׁלח את העמ׃ 22 ואמרת אל פרעה כה

לבו ולא ישׁלח את העמ׃ 22 ואמרת אל פרעה כה
אמר יהוה בני בכרי ישׂראל׃ 23 ואמר אליכ שׁלח את

אמר יהוה בני בכרי ישׂראל׃ 23 ואמר אליכ שׁלח את
בני ויעבדני ותמאנ לשׁלחו הנה אנכי הרג את בנכ

בני ויעבדני ותמאנ לשׁלחו הנה אנכי הרג את בנכ
בכרכ׃ 24 ויהי בדרכ במלונ ויפגשׁהו יהוה ויבקש

בכרכ׃ 24 ויהי בדרכ במלונ ויפגשׁהו יהוה ויבקש
המיתו׃ 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה

המיתו׃ 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה
ותגע לרגליו ותאמר כי חתנ דמימ אתה לי׃

ותגע לרגליו ותאמר כי חתנ דמימ אתה לי׃
26 ויר ממנו אז אמרה חתנ דמימ למולת׃ 27 ויאמר

26 ויר ממנו אז אמרה חתנ דמימ למולת׃ 27 ויאמר
יהוה אל אהרנ לכ לקראת משׁה המדבר׃ וילכ

יהוה אל אהרנ לכ לקראת משׁה המדבר׃ וילכ
ויפגשׁהו בהר האלהימ וישׁקה לו׃ 28 ויגד משׁה

ויפגשׁהו בהר האלהימ וישׁקה לו׃ 28 ויגד משׁה
לאהרנ את כל דברי יהוה אשׁר שׁלחו ואת כל

לאהרנ את כל דברי יהוה אשׁר שׁלחו ואת כל
האתת אשׁר צוהו׃ 29 וילכ משׁה ואהרנ ויאספו את

האתת אשׁר צוהו׃ 29 וילכ משׁה ואהרנ ויאספו את
כל זקני בני ישׂראל׃ 30 וידבר אהרנ את כל הדברימ

כל זקני בני ישׂראל׃ 30 וידבר אהרנ את כל הדברימ
אשׁר דבר יהוה אל משׁה ויעש האתת לעיני העמ׃

אשׁר דבר יהוה אל משׁה ויעש האתת לעיני העמ׃
31 ויאמנ העמ וישׁמעו כי פקד יהוה את בני ישׂראל

31 ויאמנ העמ וישׁמעו כי פקד יהוה את בני ישׂראל
וכי ראה את ענימ ויקדו וישׁתחוו׃ 1 ואחרי כנ באו

וכי ראה את ענימ ויקדו וישׁתחוו׃ 1 ואחרי כנ באו
משׁה ואהרנ ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי

משׁה ואהרנ ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי
ישׂראל שׁלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ 2 ויאמר

ישׂראל שׁלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ 2 ויאמר
פרעה מי יהוה אשׁר אשׁמע בקלו לשׁלח את ישׂראל

פרעה מי יהוה אשׁר אשׁמע בקלו לשׁלח את ישׂראל
לא ידעתי את יהוה וגמ את ישׂראל לא אשׁלח׃

לא ידעתי את יהוה וגמ את ישׂראל לא אשׁלח׃
3 ויאמרו אלהי העברימ נקרה עלינו נלכה נא דרכ

3 ויאמרו אלהי העברימ נקרה עלינו נלכה נא דרכ
שׁלשׁת ימימ במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פנ יפגענו

שׁלשׁת ימימ במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פנ יפגענו
בדבר או בחרב׃ 4 ויאמר אלימ מלכ מצרימ אלמ

בדבר או בחרב׃ 4 ויאמר אלימ מלכ מצרימ אלמ
משׁה ואהרנ מדוע תפרעו את העמ מ מעשׂיו לכו

משׁה ואהרנ מדוע תפרעו את העמ מ מעשׂיו לכו
לסבלתיכמ׃ 5 ויאמר פרעה הנ רבימ עתה עמ הארצ

לסבלתיכמ׃ 5 ויאמר פרעה הנ רבימ עתה עמ הארצ
והשׁבתמ אתמ מסבלתמ׃ 6 ויצו פרעה ביומ ההוא את

והשׁבתמ אתמ מסבלתמ׃ 6 ויצו פרעה ביומ ההוא את
הנגשׂימ בעמ ושׁטריו לאמר׃ 7 לא תספו לתת תבנ

הנגשׂימ בעמ ושׁטריו לאמר׃ 7 לא תספו לתת תבנ
לעמ כתמול שׁלשׁמ המ ילכו וקשׁשׁו למומ׃ 8 ואת

לעמ כתמול שׁלשׁמ המ ילכו וקשׁשׁו למומ׃ 8 ואת
תכנת הלבנימ אשׁר המ עשׂימ תמול שׁלשׁמ תשׂימו

תכנת הלבנימ אשׁר המ עשׂימ תמול שׁלשׁמ תשׂימו
עלמ לא תגרעו ממנו כי נרפימ המ על כנ המ צעקימ

עלמ לא תגרעו ממנו כי נרפימ המ על כנ המ צעקימ
לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ 9 תכבד העבדה על

לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ 9 תכבד העבדה על
האנשׁימ ויעבדו בה ואל ישׁעו בדברי שׁקר׃

האנשׁימ ויעבדו בה ואל ישׁעו בדברי שׁקר׃
10 ויצאו נגשׂי העמ ושׁטריו ויאמרו אל העמ לאמר כה

10 ויצאו נגשׂי העמ ושׁטריו ויאמרו אל העמ לאמר כה
אמר פרעה אנכי נתנ לכמ תבנ׃ 11 אתמ לכו קחו

אמר פרעה אנכי נתנ לכמ תבנ׃ 11 אתמ לכו קחו
לכמ תבנ מאשׁר תמצאו כי אינ נגרע מעבדתכמ דבר׃

לכמ תבנ מאשׁר תמצאו כי אינ נגרע מעבדתכמ דבר׃
12 ויפצ העמ בכל ארצ מצרימ לקשׁש קשׁ לתבנ׃

12 ויפצ העמ בכל ארצ מצרימ לקשׁש קשׁ לתבנ׃
13 והנגשׂימ אצימ לאמר כלו מעשׂיכמ דבר יומ ביומ

13 והנגשׂימ אצימ לאמר כלו מעשׂיכמ דבר יומ ביומ
כהיות התבנ׃ 14 ויכו שׁטרי בני ישׂראל אשׁר שׂמו

כהיות התבנ׃ 14 ויכו שׁטרי בני ישׂראל אשׁר שׂמו
עלימ נגשׂי פרעה לאמר מדוע לא כליתמ חקכמ ללבנת

עלימ נגשׂי פרעה לאמר מדוע לא כליתמ חקכמ ללבנת
כתמול שׁלשׁמ גמ תמול גמ היומ׃ 15 ויבאו שׁטרי

כתמול שׁלשׁמ גמ תמול גמ היומ׃ 15 ויבאו שׁטרי
בני ישׂראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשׂה כה

בני ישׂראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשׂה כה
לעבדיכ׃ 16 תבנ אינ נתנת לעבדיכ ולבנת אמרימ

לעבדיכ׃ 16 תבנ אינ נתנת לעבדיכ ולבנת אמרימ
לנו עשׂו והנה עבדיכ נכית וחטאתמ עמכ׃

לנו עשׂו והנה עבדיכ נכית וחטאתמ עמכ׃
17 ויאמר נרפימ אתמ נרפימ על כנ אתמ אמרימ נלכה

17 ויאמר נרפימ אתמ נרפימ על כנ אתמ אמרימ נלכה
נזבחה ליהוה׃ 18 ועתה לכו עבדו ותבנ לא תנתנ לכמ

נזבחה ליהוה׃ 18 ועתה לכו עבדו ותבנ לא תנתנ לכמ
ותכנת הלבנימ תתנו׃ 19 וירא שׁטרי בני ישׂראל

ותכנת הלבנימ תתנו׃ 19 וירא שׁטרי בני ישׂראל
אתמ בר לאמר לא תגרעו מלבנימכמ דבר יומ ביומ׃

אתמ בר לאמר לא תגרעו מלבנימכמ דבר יומ ביומ׃
20 ויפגעו את משׁה ואת אהרנ נצב לקראתמ בצאתמ

20 ויפגעו את משׁה ואת אהרנ נצב לקראתמ בצאתמ
מאת פרעה׃ 21 ויאמרו אלימ יר יהוה עליכמ וישׁפט

מאת פרעה׃ 21 ויאמרו אלימ יר יהוה עליכמ וישׁפט
אשׁר הבאשׁתמ את ריחנו בעינ פרעה ובעינ עבדיו

אשׁר הבאשׁתמ את ריחנו בעינ פרעה ובעינ עבדיו
לתת חרב בידמ להרגנו׃ 22 וישׁב משׁה אל יהוה

לתת חרב בידמ להרגנו׃ 22 וישׁב משׁה אל יהוה
ויאמר אדני למה הרעות לעמ הזה למה זה שׁלחתני׃

ויאמר אדני למה הרעות לעמ הזה למה זה שׁלחתני׃

𐤎𐤑𐤓 𐤔𐤌𐤕 𐤌𐤑𐤓𐤉𐤌

Sepher Yetziat Mitraim: Exodus

Shemot 1

1 ואלה שׁמות בני ישׂראל הבאים
𐤀𐤋𐤄 𐤔𐤌𐤅𐤕 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤄𐤁𐤀𐤉𐤌 1

מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃
𐤌𐤑𐤓𐤉𐤌𐤄 𐤀𐤕 𐤉𐤏𐤒𐤁 𐤀𐤉𐤔 𐤅𐤁𐤉𐤕𐤅 𐤁𐤀𐤅׃

2 ראובן שׁמעון לוי ויהודה׃ 3 ישׂשׂכר
2 𐤓𐤀𐤅𐤁𐤍 𐤔𐤌𐤏𐤅𐤍 𐤋𐤅𐤉 𐤅𐤉𐤄𐤅𐤃𐤄׃ 3 𐤉𐤔𐤔𐤊𐤓

זבולן ובנימן׃ 4 דן ונפתלי גד ואשׁר׃
4 𐤆𐤁𐤅𐤋𐤍 𐤅𐤁𐤍𐤉𐤌𐤍׃ 4 𐤃𐤍 𐤅𐤍𐤐𐤕𐤋𐤉 𐤂𐤃 𐤅𐤀𐤔𐤓׃

5 ויהי כל נפשׁ יצאי ירך יעקב שׁבעים
5 𐤅𐤉𐤄𐤉 𐤊𐤋 𐤍𐤐𐤔 𐤉𐤑𐤀𐤉 𐤉𐤓𐤊 𐤉𐤏𐤒𐤁 𐤔𐤁𐤏𐤉𐤌 5

ויוסף היה במצרים׃ 6 וימת יוסף
𐤅𐤉𐤅𐤎𐤐 𐤄𐤉𐤄 𐤁𐤌𐤑𐤓𐤉𐤌׃ 6 𐤅𐤉𐤌𐤕 𐤉𐤅𐤎𐤐 6

וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ 7 ובני
𐤅𐤊𐤋 𐤀𐤇𐤉𐤅 𐤅𐤊𐤋 𐤄𐤃𐤅𐤓 𐤄𐤄𐤅𐤀׃ 7 𐤅𐤁𐤍𐤉

ישׂראל פרו וישׂרצו וירבו ויעצמו
𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤐𐤓𐤅 𐤅𐤉𐤔𐤓𐤑𐤅 𐤅𐤉𐤓𐤁𐤅 𐤅𐤉𐤏𐤑𐤌𐤅

במאד מאד ותמלא הארץ אתם׃ 8 ויקם
𐤁𐤌𐤀𐤃 𐤌𐤀𐤃 𐤅𐤕𐤌𐤋𐤀 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤀𐤕𐤌׃ 8 𐤅𐤉𐤒𐤌

את מלך חדשׁ על מצרים אשׁר לא ידע את
𐤀𐤕 𐤌𐤋𐤊 𐤇𐤃𐤔 𐤏𐤋 𐤌𐤑𐤓𐤉𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤀 𐤉𐤃𐤏 𐤀𐤕

יוסף׃ 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני
𐤉𐤅𐤎𐤐׃ 9 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋 𐤏𐤌𐤅 𐤄𐤍𐤄 𐤏𐤌 𐤁𐤍𐤉

ישׂראל רב ועצום ממנו׃ 10 הבה
𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤓𐤁 𐤅𐤏𐤑𐤅𐤌 𐤌𐤌𐤍𐤅׃ 10 𐤄𐤁𐤄

נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
𐤍𐤕𐤇𐤊𐤌𐤄 𐤋𐤅 𐤐𐤍 𐤉𐤓𐤁𐤄 𐤅𐤄𐤉𐤄 𐤊𐤉 𐤕𐤒𐤓𐤀𐤍𐤄

על האבנים אם בן הוא והמתם אתו
𐤏𐤋 𐤄𐤀𐤁𐤍𐤉𐤌 𐤀𐤌 𐤁𐤍 𐤄𐤅𐤀 𐤅𐤄𐤌𐤕𐤌 𐤀𐤕𐤅

מלחמה ונוסף גם הוא על שׂנאינו
𐤌𐤋𐤇𐤌𐤄 𐤅𐤍𐤅𐤎𐤐 𐤂𐤌 𐤄𐤅𐤀 𐤏𐤋 𐤔𐤍𐤀𐤉𐤍𐤅

ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃ 11 וישׂימו
𐤅𐤍𐤋𐤇𐤌 𐤁𐤍𐤅 𐤅𐤏𐤋𐤄 𐤌𐤍 𐤄𐤀𐤓𐤑׃ 11 𐤅𐤉𐤔𐤌𐤅

עליו שׂרי מסים למען ענתו בסבלתם
𐤏𐤋𐤉𐤅 𐤔𐤓𐤉 𐤌𐤎𐤉𐤌 𐤋𐤌𐤏𐤍 𐤏𐤍𐤕𐤅 𐤁𐤎𐤁𐤋𐤕𐤌

ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת
𐤅𐤉𐤁𐤍 𐤏𐤓𐤉 𐤌𐤎𐤊𐤍𐤅𐤕 𐤋𐤐𐤓𐤏𐤄 𐤀𐤕 𐤐𐤕𐤌 𐤅𐤀𐤕

רעמסס׃ 12 וכאשׁר יענו אתו כן ירבה
𐤓𐤏𐤌𐤎𐤎׃ 12 𐤅𐤊𐤀𐤔𐤓 𐤉𐤏𐤍𐤅 𐤀𐤕𐤅 𐤊𐤍 𐤉𐤓𐤁𐤄

וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישׂראל׃
𐤅𐤊𐤍 𐤉𐤐𐤓𐤑 𐤅𐤉𐤒𐤑𐤅 𐤌𐤐𐤍𐤉 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋׃

13 ויעבדו מצרים את בני ישׂראל בפרך׃
13 𐤅𐤉𐤏𐤁𐤃𐤅 𐤌𐤑𐤓𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤁𐤐𐤓𐤊׃ 13

14 וימררו את חייהם בעבדה קשׁה בחמר
14 𐤅𐤉𐤌𐤓𐤓𐤅 𐤀𐤕 𐤇𐤉𐤄𐤌 𐤁𐤏𐤁𐤃𐤄 𐤒𐤔𐤄 𐤁𐤇𐤌𐤓 14

ובלבנים ובכל עבדה בשׂדה את כל
𐤅𐤁𐤋𐤁𐤍𐤉𐤌 𐤅𐤁𐤊𐤋 𐤏𐤁𐤃𐤄 𐤁𐤔𐤃𐤄 𐤀𐤕 𐤊𐤋

עבדתם אשׁר עבדו בהם בפרך׃ 15 ויאמר
𐤏𐤁𐤃𐤕𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤏𐤁𐤃𐤅 𐤁𐤄𐤌 𐤁𐤐𐤓𐤊׃ 15 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓

מלך מצרים למילדת העברית אשׁר שׁם
𐤌𐤋𐤊 𐤌𐤑𐤓𐤉𐤌 𐤋𐤌𐤉𐤋𐤃𐤕 𐤄𐤏𐤁𐤓𐤉𐤕 𐤀𐤔𐤓 𐤔𐤌

האחת שׁפרה ושׁם השׁנית פועה׃
𐤄𐤀𐤇𐤕 𐤔𐤐𐤓𐤄 𐤅𐤔𐤌 𐤄𐤔𐤍𐤉𐤕 𐤐𐤅𐤏𐤄׃

16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן
16 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤁𐤉𐤋𐤃𐤊𐤍 𐤀𐤕 𐤄𐤏𐤁𐤓𐤉𐤅𐤕 𐤅𐤓𐤀𐤉𐤕𐤍 16

על האבנים אם בן הוא והמתן אתו
𐤏𐤋 𐤄𐤀𐤁𐤍𐤉𐤌 𐤀𐤌 𐤁𐤍 𐤄𐤅𐤀 𐤅𐤄𐤌𐤕𐤍 𐤀𐤕𐤅

יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא

ותחמרה בחמר ובזפת ותשׂם בה את

הילד ותשׂם בסוף על שׂפת היאר׃

4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשׂה לו׃

5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר

ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את

התבה בתוך הסוף ותשׁלח את אמתה

ותקחה׃ 6 ותפתח ותראהו את הילד

והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר

מילדי העברים זה׃ 7 ותאמר אחתו אל

בת פרעה האלך וקראתי לך אשׁה מינקת

מן העברית ותינק לך את הילד׃

8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה

ותקרא את אמ הילד׃ 9 ותאמר לה בת

פרעה הילכי את הילד הזה והינקהו

לי ואני אתנ את שׂכרכ ותקח האשׁה

הילד ותניקהו׃ 10 ויגדל הילד

ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבנ ותקרא

שׁמו משׁה ותאמר כי מן המים משׁיתהו׃

Shemot 2

1 וילכ איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃

2 ותהר האשׁה ותלד בנ ותרא אתו כי

טוב הוא ותצפנהו שׁלשׁה ירחים׃ 3 ולא

ואמ בת הוא וחיה׃ 17 ותיראנ המילדת

אלהיהנ מלכ מצרימ ותחיינ את

הילדימ׃ 18 ויקרא מלכ מצרימ למילדת

ויאמר להנ מדוע עשׂיתנ הדבר הזה

ותחיינ את הילדימ׃ 19 ותאמרנ

המילדת אל פרעה כי לא כנשׁימ

המצרית העברית כי חיות הנה בטרמ

תבוא אלהנ המילדת וילדו׃ 20 וייטב

אלהימ למילדת וירב העמ ויעצמו

מאד׃ 21 ויהי כי יראו המילדת את

האלהימ ויעשׂ להמ בתימ׃ 22 ויצו

פרעה לכל עמו לאמר כל הבנ הילוד

היארה תשׁליכהו וכל הבת תחיונ׃

[19] ותאמרנ איש מצרי הצילנו מיד
הרעימ וגמ דלה דלה לנו וישק את
[20] הצאנ ויאמר אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתנ את האיש קראנ לו ויאכל
[21] לחמ ויואל משה לשבת את האיש
ויתנ את צפרה בתו למשה [22] ותלד בנ
ויקרא את שמו גרשמ כי אמר גר
[23] הייתי בארצ נכריה ויהי בימימ
הרבימ ההמ וימת מלכ מצרימ ויאנחו
המצרי ויירא משה ויאמר אכנ נודע
[15] הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה
ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארצ מדינ וישב
[16] על הבאר ולכהנ מדינ שבע בנות
ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ
[17] להשקות צאנ אביהנ ויבאו הרעימ
ויגרשומ ויקמ משה ויושענ וישק
[18] את צאנמ ותבאנה אל רעואל אביהנ
ויאמר מדוע מהרתנ בא היומ

[11] ויהי בימימ ההמ ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא בסבלתמ וירא איש
[12] מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפנ
כה וכה וירא כי אינ איש ויכ את
[13] המצרי ויטמנהו בחול ויצא ביומ
השני והנה שני אנשימ עברימ נצימ
[14] ויאמר לרשע למה תכה רעכ ויאמר
מי שמכ לאיש שר ושפט עלינו
הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את
המצרי ויירא משה ויאמר אכנ נודע
[15] הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה
ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארצ מדינ וישב
[16] על הבאר ולכהנ מדינ שבע בנות
ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ
[17] להשקות צאנ אביהנ ויבאו הרעימ
ויגרשומ ויקמ משה ויושענ וישק
[18] את צאנמ ותבאנה אל רעואל אביהנ
ויאמר מדוע מהרתנ בא היומ

Shemot 3

[1] ומשה היה רעה את צאנ יתרו חתנו
כהנ מדינ וינהג את הצאנ אחר המדבר
ויבא אל הר האלהימ חרבה [2] וירא

[19] ותאמרנ איש מצרי הצילנו מיד
הרעימ וגמ דלה דלה לנו וישק את
[20] הצאנ ויאמר אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתנ את האיש קראנ לו ויאכל
[21] לחמ ויואל משה לשבת את האיש
ויתנ את צפרה בתו למשה [22] ותלד בנ
ויקרא את שמו גרשמ כי אמר גר
[23] הייתי בארצ נכריה ויהי בימימ
הרבימ ההמ וימת מלכ מצרימ ויאנחו
המצרי ויירא משה ויאמר אכנ נודע
[15] הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה
ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארצ מדינ וישב
[16] על הבאר ולכהנ מדינ שבע בנות
ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ
[17] להשקות צאנ אביהנ ויבאו הרעימ
ויגרשומ ויקמ משה ויושענ וישק
[18] את צאנמ ותבאנה אל רעואל אביהנ
ויאמר מדוע מהרתנ בא היומ

[11] ויהי בימימ ההמ ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא בסבלתמ וירא איש
[12] מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפנ
כה וכה וירא כי אינ איש ויכ את
[13] המצרי ויטמנהו בחול ויצא ביומ
השני והנה שני אנשימ עברימ נצימ
[14] ויאמר לרשע למה תכה רעכ ויאמר
מי שמכ לאיש שר ושפט עלינו
הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את
המצרי ויירא משה ויאמר אכנ נודע
[15] הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה
ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארצ מדינ וישב
[16] על הבאר ולכהנ מדינ שבע בנות
ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ
[17] להשקות צאנ אביהנ ויבאו הרעימ
ויגרשומ ויקמ משה ויושענ וישק
[18] את צאנמ ותבאנה אל רעואל אביהנ
ויאמר מדוע מהרתנ בא היומ

[19] ותאמרנ איש מצרי הצילנו מיד
הרעימ וגמ דלה דלה לנו וישק את
[20] הצאנ ויאמר אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתנ את האיש קראנ לו ויאכל
[21] לחמ ויואל משה לשבת את האיש
ויתנ את צפרה בתו למשה [22] ותלד בנ
ויקרא את שמו גרשמ כי אמר גר
[23] הייתי בארצ נכריה ויהי בימימ
הרבימ ההמ וימת מלכ מצרימ ויאנחו
המצרי ויירא משה ויאמר אכנ נודע
[15] הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה
ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארצ מדינ וישב
[16] על הבאר ולכהנ מדינ שבע בנות
ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטימ
[17] להשקות צאנ אביהנ ויבאו הרעימ
ויגרשומ ויקמ משה ויושענ וישק
[18] את צאנמ ותבאנה אל רעואל אביהנ
ויאמר מדוע מהרתנ בא היומ

יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי
וּדְבַשׁ אֶל מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי

אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב
מִיַּד מִצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהוּא

יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו׃ [8] וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ
וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נוֹגְשָׂיו כִּי

רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם
לְהַם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם

וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אֹמַר אֲלֵהֶם׃
[14] וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר

אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃ [15] וַיֹּאמֶר עוֹד

אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי
הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי

יַעֲקֹב וַיִּסְתֹּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא
עַל הַהַר הַזֶּה׃ [13] וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים

קָדֵשׁ הוּא׃ [6] וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ
אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן אֶת הָאֱלֹהִים

לְכָה אוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ
מִמִּצְרַיִם׃ [12] וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה

אַל תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת

קֹדֶשׁ׃ [6] וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי

יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא
מֵהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים׃ [7] וַיֹּאמֶר יְהוָה

רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם
וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נוֹגְשָׂיו כִּי

יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו׃ [8] וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ
מִיַּד מִצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהוּא

אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ אֶל מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי

וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ [9] וְעַתָּה הִנֵּה
צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם רָאִיתִי

אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם׃
[10] וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵא

אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ [11] וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ אֶל

פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם׃ [12] וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה

לְךָ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ
אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן אֶת הָאֱלֹהִים

עַל הָהָר הַזֶּה׃ [13] וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים
הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי

לְהַם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם
וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אֹמַר אֲלֵהֶם׃

[14] וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃ [15] וַיֹּאמֶר עוֹד
אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה

זִכְרִי לְדֹר דֹּר׃ [16] לֵךְ וְאָסַפְתָּ אֶת זִקְנֵי
מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם נִרְאָה אֵלַי יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת הֶעָשׂוּי

לָכֶם בְּמִצְרָיִם׃ [17] וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם
מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי

וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל אֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ [18] וְשָׁמְעוּ לְקֹלֶךָ וּבָאתָ

אַתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָה

עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ [19] וַאֲנִי

יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד חֲזָקָה׃ [20] וְשָׁלַחְתִּי אֶת

יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאֹתַי
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח

אֶתְכֶם׃ [21] וְנָתַתִּי אֶת חֵן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי
מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם׃

[22] וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ וּמִגָּרַת בֵּיתָהּ
כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת וְשַׂמְתֶּם עַל

בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת מִצְרָיִם׃
[1] וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יַאֲמִינוּ לִי

וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה
אֵלֶיךָ יְהוָה׃ [2] וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מַה זֶּה

בְיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה׃ [3] וַיֹּאמֶר הַשְׁלִכֵהוּ
אַרְצָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס

מֹשֶׁה מִפָּנָיו׃ [4] וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
שְׁלַח יָדְךָ וְאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֵק

בַּכִּידוֹן וַיְהִי מַטֶּה בְּכַפּוֹ׃ [5] לְמַעַן יַאֲמִינוּ
כִּי נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי

ידכ בחיקכ ויבא ידו בחיקו ויוצאה
אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח

ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי
להלכ ולא ביד חזקה[20] ושלחתי את

ונזבחה ליהוה אלהינו[19] ואני
ועתה נלכה נא דרכ שלשת ימים במדבר

יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו
וינס משה מפניו[4] ויאמר יהוה אל

ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש
בידכ ויאמר מטה[3] ויאמר השליכהו

והיבוסי אל ארצ זבת חלב ודבש
ושמעו לקלכ ובאת אתה וזקני

ישראל אל מלכ מצרים ואמרתמ אליו
יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכמ

ואת העשוי לכמ במצרים[17] ואמר אעלה
אתכמ מעני מצרים אל ארצ הכנעני

והחתי והאמרי והפרזי והחוי
ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה

אליכ יהוה[2] ויאמר אליו יהוה מזה
ריקמ[22] ושאלה אשה משכנתה ומגרת

בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו
אתכם[21] ונתתי את חן העם הזה

Shemot 4

את מצרים

ושמתמ על בניכמ ועל בנתיכמ ונצלתמ
ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת

זכרי לדר דר[16] לכ ואספת את זקני
שלחני אליכמ זה שמי לעלמ וזה

אברהמ אלהי יצחק ואלהי יעקב
אבתיכמ נראה אלי אלהי אברהמ

ישראל ואמרת אלהמ יהוה אלהי
יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכמ

Shemot 4

[1] ויען משה ויאמר והנ לא יאמינו לי
ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה

והחתי והאמרי והפרזי והחוי
אליכ יהוה[2] ויאמר אליו יהוה מזה

בידכ ויאמר מטה[3] ויאמר השליכהו
ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש

וינס משה מפניו[4] ויאמר יהוה אל
משה שלח ידכ ואחז בזנבו וישלח ידו

ויחזק בו ויהי למטה בכפו[5] למענ
יאמינו כי נראה אליכ יהוה אלהי

אבתמ אלהי אברהמ אלהי יצחק ואלהי
ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי

[6] יעקב ויאמר יהוה לו עוד הבא נא
ידכ בחיקכ ויבא ידו בחיקו ויוצאה

אחיכ הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא

וגמ הנה הוא יצא לקראתכ וראכ ושמח

בלבו׃ [15] ודברת אליו ושמת את הדברימ

בפיו ואנכי אהיה עמ פיכ ועמ פיהו

והוריתי אתכמ את אשר תעשון׃ [16] ודבר

הוא לכ אל העמ והיה הוא יהיה לכ

לפה ואתה תהיה לו לאלהימ׃ [17] ואת

המטה הזה תקח בידכ אשר תעשה בו את

האתת׃ [18] וילכ משה וישב אל יתר חתנו

ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי

אשר במצרימ ואראה העודמ חיימ

ויאמר יתרו למשה לכ לשלומ׃ [19] ויאמר

יהוה אל משה במדינ לכ שב מצרימ כי

מתו כל האנשימ המבקשימ את נפשכ׃

[20] ויקח משה את אשתו ואת בניו

וירכבמ על החמר וישב ארצה מצרימ

ויקח משה את מטה האלהימ בידו׃

[21] ויאמר יהוה אל משה בלכתכ לשוב

מצרימה ראה כל המפתימ אשר שמתי

והנה ידו מצרעת כשלג׃ [7] ויאמר השב

ידכ אל חיקכ וישב ידו אל חיקו

ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו׃

[8] והיה אמ לא יאמינו לכ ולא ישמעו

לקל האת הראשון והאמינו לקל האת

האחרון׃ [9] והיה אמ לא יאמינו גמ

לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלכ

ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה

והיו המימ אשר תקח מנ היאר והיו

לדמ ביבשת׃ [10] ויאמר משה אל יהוה בי

אדני לא איש דברימ אנכי גמ מתמול

גמ משלשמ גמ מאז דברכ אל עבדכ כי

כבד פה וכבד לשון אנכי׃ [11] ויאמר

יהוה אליו מי שמ פה לאדמ או מי

ישומ אלמ או חרש או פקח או עור הלא

אנכי יהוה׃ [12] ועתה לכ ואנכי אהיה

עמ פיכ והוריתיכ אשר תדבר׃ [13] ויאמר

בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ [14] ויחר

אפ יהוה במשה ויאמר הלא אהרנ

יהוה את בני ישׂראל וכי ראה את
ענימ ויקדו וישׁתחוו׃

Shemot 5

1 ואחר באו משׁה ואהרן ויאמרו אל
פרעה כה אמר יהוה אלהי ישׂראל שׁלח
את עמי ויחגו לי במדבר׃ 2 ויאמר
פרעה מי יהוה אשׁר אשׁמע בקלו לשׁלח
את ישׂראל לא ידעתי את יהוה וגמ את
ישׂראל לא אשׁלח׃ 3 ויאמרו אלהי
העברימ נקרא עלינו נלכה נא דרכ
שׁלשׁת ימימ במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו פנ יפגענו בדבר או בחרב׃
4 ויאמר אלהמ מלכ מצרימ למה משׁה
ואהרן תפריעו את העמ ממעשׂיו לכו
לסבלתיכמ׃ 5 ויאמר פרעה הנ רבימ
עתה עמ הארצ והשׁבתמ אתמ מסבלתמ׃
6 ויצו פרעה ביומ ההוא את הנגשׂימ
בעמ ואת שׁטריו לאמר׃ 7 לא תאספונ
להת תבנ לעמ ללבנ הלבנימ כתמול שׁלשׁמ

את לבו ולא ישׁלח את העמ׃ 22 ואמרת אל
פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישׂראל׃
23 ואמר אליכ שׁלח את בני ויעבדני
ותמאנ לשׁלחו הנה אנכי הרג את בנכ
בכרכ׃ 24 ויהי בדרכ במלונ ויפגשׁהו
יהוה ויבקשׁ המיתו׃ 25 ותקח צפרה צר
ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו
ותאמר כי חתנ דמימ אתה לי׃ 26 וירפ
ממנו אז אמרה חתנ דמימ למולת׃
27 ויאמר יהוה אל אהרנ לכ לקראת
משׁה המדברה וילכ ויפגשׁהו בהר
האלהימ וישׁק לו׃ 28 ויגד משׁה לאהרנ
את כל דברי יהוה אשׁר שׁלחו ואת כל
האתת אשׁר צוהו׃ 29 וילכ משׁה ואהרנ
ויאספו את כל זקני בני ישׂראל׃
30 לעיני 30 וידבר אהרנ את כל הדברימ אשׁר דבר
יהוה אל משׁה ויעשׂ האתת
העמ׃ 31 ויאמנ העמ וישׁמעו כי פקד

בידכ ועשׂיתמ לפני פרעה ואני אחזק
את לבו ולא ישׁלח את העמ׃ 22 ואמרת אל
פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישׂראל׃
23 ואמר אליכ שׁלח את בני ויעבדני
ותמאנ לשׁלחו הנה אנכי הרג את בנכ
בכרכ׃ 24 ויהי בדרכ במלונ ויפגשׁהו
יהוה ויבקשׁ המיתו׃ 25 ותקח צפרה צר
ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו
ותאמר כי חתנ דמימ אתה לי׃ 26 וירפ
ממנו אז אמרה חתנ דמימ למולת׃
27 ויאמר יהוה אל אהרנ לכ לקראת
משׁה המדברה וילכ ויפגשׁהו בהר
האלהימ וישׁק לו׃ 28 ויגד משׁה לאהרנ
את כל דברי יהוה אשׁר שׁלחו ואת כל
האתת אשׁר צוהו׃ 29 וילכ משׁה ואהרנ
ויאספו את כל זקני בני ישׂראל׃
30 לעיני 30 וידבר אהרנ את כל הדברימ אשׁר דבר
יהוה אל משׁה ויעשׂ האתת
העמ׃ 31 ויאמנ העמ וישׁמעו כי פקד

הזה והצל לא הצלת את עמך׃
בזאת אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם
למה זה שלחתני׃ [23] ומאז
משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה
עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃ [22] וישב
את ריחנו בעיני פרעה ובעיני
בצאתם מאת פרעה׃ [21] ויאמרו אלהם
את משה ואת אהרן נצבים לקראתם
איני נתן לכם תבן׃ [11] אתם לכו קחו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה
שקר׃ [10] ויצאו נגשי העם ושטריו
האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי
נזבחה לאלהינו׃ [9] תכבד העבדה על
ותכן לבנים תתנו׃ [19] ויראו שטרי בני
ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו
מלבניכם דבר יום ביומו׃ [20] ויפגעו
לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת
עמכם׃ [17] ויאמר נרפים אתם נרפים על
כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃
ותן לבנים תתנו׃ [18] ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם
הבנים אשר המ עשים תמול שלשם
תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי
נרפים המ על כן המ צעקים לאמר נלכה
המ ילכו וקששו להם תבן׃ [8] ואת מתכנת

[16] תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים

[8] והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני
יהוה׃ [9] וידבר משה כן אל בני ישראל
ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה
דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את
בני ישראל מארצו׃ [12] וידבר משה לפני
יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו
אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל
שפתים׃ [13] וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני ישראל
מארץ מצרים׃ [14] אלה ראשי בית אבתם
בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא
חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן׃ [15] ובני
שמעון ימואל וימין ואהד ויכין
וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת
שמעון׃ [16] ואלה שמות בני לוי לתלדתם

[1] ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו׃ [2] וידבר
אלהים אל משה ויאמר אליו אני
יהוה׃ [3] וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
נודעתי להם׃ [4] וגם הקמתי את בריתי
אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ
מגריהם אשר גרו בה׃ [5] וגם אני שמעתי
את נאקת בני ישראל אשר מצרים
מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ [6] לכן
אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע
נטויה ובשפטים גדלים׃ [7] ולקחתי
אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃

[26] הוא אהרן ומשׁה אשׁר אמר יהוה להמ
[26] הוא אהרן ומשׁה אשׁר אמר יהוה להם

הוציאו את בני ישׂראל מארץ מצרים
הוציאו את בני ישׂראל מארצ מצרים

[27] על צבאתמ׃ [27] המ המדברים אל פרעה מלכ
[27] על צבאתם׃ [27] המ המדברים אל פרעה מלכ

מצרים להוציא את בני ישׂראל ממצרים
מצרים להוציא את בני ישׂראל ממצרים

[28] הוא משׁה ואהרנ׃ [28] ויהי ביומ דבר
[28] הוא משׁה ואהרן׃ [28] ויהי ביום דבר

[29] יהוה אל משׁה בארצ מצרימ׃ [29] וידבר
[29] יהוה אל משׁה בארץ מצרים׃ [29] וידבר

יהוה אל משׁה לאמר אני יהוה דבר אל
יהוה אל משׁה לאמר אני יהוה דבר אל

פרעה מלכ מצרימ את כל אשׁר אני דבר
פרעה מלכ מצרים את כל אשׁר אני דבר

[30] אליכ׃ [30] ויאמר משׁה לפני יהוה הנ אני
[30] אליכ׃ [30] ויאמר משׁה לפני יהוה הן אני

ערל שׂפתימ ואיכ ישׁמע אלי פרעה׃
ערל שׂפתים ואיכ ישׁמע אלי פרעה׃

Shemot 7

[1] ויאמר יהוה אל משׁה ראה נתתיכ
[1] ויאמר יהוה אל משׁה ראה נתתיך

אלהימ לפרעה ואהרנ אחיכ יהיה
אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה

נביאכ׃ [2] אתה תדבר את כל אשׁר אצוכ
נביאך׃ [2] אתה תדבר את כל אשׁר אצוך

ואהרנ אחיכ ידבר אל פרעה ושׁלח את
ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושׁלח את

בני ישׂראל מארצו׃ [3] ואני אקשׁה את לב
בני ישׂראל מארצו׃ [3] ואני אקשׁה את לב

פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי
פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי

בארצ מצרימ׃ [4] ולא ישׁמע אלכמ פרעה
בארץ מצרים׃ [4] ולא ישׁמע אלכם פרעה

[17] שׁבע ושׁלשׁימ ומאת שׁנה׃ [17] בני גרשׁונ
[17] שׁבע ושׁלשׁים ומאת שׁנה׃ [17] בני גרשׁון

[18] לבני ושׁמעי למשׁפחתמ׃ [18] ובני קהת
[18] לבני ושׁמעי למשׁפחתם׃ [18] ובני קהת

עמרמ ויצהר וחברונ ועזיאל ושׁני
עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושׁני

חיי קהת שׁלשׁ ושׁלשׁימ ומאת שׁנה׃
חיי קהת שׁלשׁ ושׁלשׁים ומאת שׁנה׃

[19] ובני מררי מחלי ומושׁי אלה משׁפחת
[19] ובני מררי מחלי ומושׁי אלה משׁפחת

הלוי לתלדתמ׃ [20] ויקח עמרמ את יוכבד
הלוי לתלדתם׃ [20] ויקח עמרם את יוכבד

דדתו לו לאשׁה ותלד לו את אהרנ ואת
דדתו לו לאשׁה ותלד לו את אהרן ואת

משׁה ושׁני חיי עמרמ שׁבע ושׁלשׁימ
משׁה ושׁני חיי עמרם שׁבע ושׁלשׁים

ומאת שׁנה׃ [21] ובני יצהר קרח ונפג
ומאת שׁנה׃ [21] ובני יצהר קרח ונפג

וזכרי׃ [22] ובני עזיאל מישׁאל ואלצפנ
וזכרי׃ [22] ובני עזיאל מישׁאל ואלצפן

וסתרי׃ [23] ויקח אהרנ את אלישׁבע בת
וסתרי׃ [23] ויקח אהרן את אלישׁבע בת

עמינדב אחות נחשׁונ לו לאשׁה ותלד
עמינדב אחות נחשׁון לו לאשׁה ותלד

לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר
לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר

ואת איתמר׃ [24] ובני קרח אסיר
ואת איתמר׃ [24] ובני קרח אסיר

ואלקנה ואביאספ אלה משׁפחת הקרחי׃
ואלקנה ואביאסף אלה משׁפחת הקרחי׃

[25] ואלעזר בנ אהרנ לקח לו מבנות
[25] ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות

פוטיאל לו לאשׁה ותלד לו את פינחס
פוטיאל לו לאשׁה ותלד לו את פינחס

אלה ראשׁי אבות הלוימ למשׁפחתמ׃
אלה ראשׁי אבות הלוים למשׁפחתם׃

בכל ארצ מצרים ובעצים ובאבנים׃
כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם
נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל
כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם
בעצי השלשים ובאבנים׃ 20 ויעשו כן
פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם
חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃
12 וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם
עבדיו ויהי לתנין׃ 11 ויקרא גם
קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על
אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני
ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך
לתנין׃ 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה
ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר׃
19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על
יהוה׃ 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב
פרעה מאן לשלח העם׃ 15 לך אל פרעה
בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו
על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש
תקח בידך׃ 16 ואמרת אליו יהוה אלהי
העברים שלחני אליך לאמר שלח את
עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד
כה׃ 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני
אהרן לאמר׃ 9 כי ידבר אלכם פרעה
פרעה׃ 8 ויאמר יהוה אל משה ואל
אתמ כן עשו׃ 7 ומשה בן שמנים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל
והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃
6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה
אתם כן עשו׃ 7 ומשה בן שמנים שנה
אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
בשפטים גדלים׃ 5 וידעו מצרים כי
צבאתי את עמי בני ישראל מארצ מצרים
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
ויבלע מטה אהרן את מטתם׃ 13 ויחזק
ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את

בביתכ ובחדר משכבכ ועל מטתכ
ובבית עבדיכ ובעמכ ובתנוריכ
ובמשארותיכ׃ [29] ובכה ובעמכ ובכל
עבדיכ יעלו הצפרדעימ׃

Shemot 8

[1] ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרנ
נטה את ידכ במטכ על הנהרת על
היארימ ועל האגמימ והעל את
הצפרדעימ על ארצ מצרימ׃ [2] ויט אהרנ
את ידו על מימי מצרימ ותעל הצפרדע
ותכס את ארצ מצרימ׃ [3] ויעשו כנ
החרטמימ בלטיהמ ויעלו את
פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גמ
לזאת׃ [24] ויחפרו כל מצרימ סביבת
היאר מימ לשתות כי לא יכלו לשתת
ממימי היאר׃ [25] וימלא שבעת ימימ
אחרי הכות יהוה את היאר׃ [26] ויאמר
יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי
ויעבדני׃ [27] ואמ מאנ אתה לשלח הנה
אנכי נגפ את כל גבולכ בצפרדעימ׃
[28] ושרצ היאר צפרדעימ ועלו ובאו

[20] ויעשו כנ משה ואהרנ כאשר צוה
יהוה וירמ במטה ויכ את המימ אשר
ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו
ויהפכו כל המימ אשר ביאר לדמ׃
[21] והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר
ולא יכלו מצרימ לשתות מימ מנ היאר
[22] ויהי הדמ בכל ארצ מצרימ׃ ויעשו כנ
חרטמי מצרימ בלטיהמ ויחזק לב פרעה
[23] ולא שמע אלהמ כאשר דבר יהוה׃ ויפנ
פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גמ
[24] לזאת׃ ויחפרו כל מצרימ סביבת
היאר מימ לשתות כי לא יכלו לשתת
[25] ממימי היאר׃ וימלא שבעת ימימ
[26] אחרי הכות יהוה את היאר׃ ויאמר
יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי
ויעבדני׃ [27] ואמ מאנ אתה לשלח הנה
אנכי נגפ את כל גבולכ בצפרדעימ׃
[28] ושרצ היאר צפרדעימ ועלו ובאו

להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי

הכנם באדם ובבהמה׃ [15] ויאמרו

החרטמם אל פרעה אצבע אלהים הוא

ויחזק לב פרעה ולא שׁמע אלהם כאשׁר

דבר יהוה׃ [16] ויאמר יהוה אל משׁה

השׁכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה

יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר

יהוה שׁלח עמי ויעבדני׃ [17] כי אם

אינך משׁלח את עמי הנני משׁליח בכ

ובעבדיך ובעמך ובבתיכ את הערב

ומלאו בתי מצרימ את הערב וגם

האדמה אשׁר הם עליה׃ [18] והפליתי

ביום ההוא את ארצ גשׁן אשׁר עמי עמד

עליה לבלתי היות שׁם ערב למען תדע

כי אני יהוה בקרב הארצ׃ [19] ושׁמתי

פדת בינ עמי ובינ עמכ למחר יהיה

אהרנ את ידו במטהו ויכ את עפר

הארצ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל

עפר הארצ היה כנימ בכל ארצ מצרימ׃

[14] ויעשׁו כנ החרטמימ בלטיהם

ביאר תשׁארנה׃ [6] ויאמר למחר ויאמר

כדברכ למען תדע כי אינ כיהוה

אלהינו׃ [7] וסרו הצפרדעימ ממכ

ומבתיכ ומעבדיכ ומעמכ רק ביאר

תשׁארנה׃ [8] ויצא משׁה ואהרנ מעמ

פרעה ויצעק משׁה אל יהוה על דבר

הצפרדעימ אשׁר שׂם לפרעה׃ [9] ויעשׂ

יהוה כדבר משׁה וימתו הצפרדעימ מנ

הבתימ מנ החצרת ומנ השׂדת׃ [10] ויצברו

אתמ חמרמ חמרמ ותבאשׁ הארצ׃ [11] וירא

פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו

ולא שׁמע אלהמ כאשׁר דבר יהוה׃

[12] ויאמר יהוה אל משׁה אמר אל אהרנ

נטה את מטכ והכ את עפר הארצ והיה

לכנמ בכל ארצ מצרימ׃ [13] ויעשׂו כנ ויט

אהרנ את ידו במטהו ויכ את עפר

הארצ ותהי הכנמ באדמ ובבהמה כל

עפר הארצ היה כנימ בכל ארצ מצרימ׃

ארצ מצרימ תשׁחת הארצ מפני הערב׃

[1] ויאמר יהוה אל משׁה בא אל פרעה
[1] ס֚ ס֚ ס֚

הראתכ את כחי ולמען ספר שמי בכל
הארצ׃ [17] עודכ מסתולל בעמי לבלתי
שלחמ׃ [18] הנני ממטיר כעת מחר ברד
כבר מאד אשר לא היה כמהו במצרימ
למן היומ הוסדה ועד עתה׃ [19] ועתה
שלח העז את מקנכ ואת כל אשר לכ
בשדה כל האדמ והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהמ
הברד ומתו׃ [20] הירא את דבר יהוה
מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת
מקנהו אל הבתימ׃ [21] ואשר לא שמ לבו
אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת
מקנהו בשדה׃ [22] ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידכ על השמימ ויהי ברד בכל
ארצ מצרימ על האדמ ועל הבהמה ועל
כל עשב השדה בארצ מצרימ׃ [23] ויט משה
בעבור תדע כי אינ כמני בכל הארצ׃
כי עתה שלחתי את ידי ואכ אותכ
ואת עמכ בדבר ותכחד מנ הארצ׃
[16] ואולמ בעבור זאת העמדתיכ בעבור

לאבק על כל ארצ מצרימ והיה על האדמ
ועל הבהמה לשחינ פרח אבעבעת בכל
ארצ מצרימ׃ [10] ויקחו את פיח הכבשנ
ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה
השמימה ויהי שחינ אבעבעת פרח
בארמ ובבהמת׃ [11] ולא יכלו החרטמימ
[12] ויחזק לעמד לפני משה מפני השחינ כי היה
השחינ בחרטממ ובכל מצרימ׃
יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהמ
כאשר דבר יהוה אל משה׃ [13] ויאמר
יהוה אל משה השכמ בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברימ שלח את עמי ויעבדני׃
[14] כי בפעמ הזאת אני שלח את כל
מגפתי אל לבכ ובעבדיכ ובעמכ
בעבור תדע כי אינ כמני בכל הארצ׃
[15] כי עתה שלחתי את ידי ואכ אותכ

ביד משה׃

Shemot 10

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי
אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו
למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ 2 ולמען
תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ 3 ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃
4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני
נכו כי אפילת הנה׃ 33 ויצא משה מעם
פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה
ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך
ארצה׃ 34 וירא פרעה כי חדל המטר
והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו
הוא ועבדיו׃ 35 ויחזק לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
ביד משה׃

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי
אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו
למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ 2 ולמען
תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ 3 ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃
4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני
מהלקחת בתוכ הברד כבד מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארצ מצרים מאז היתה
לגוי׃ 25 ויכ הברד בכל ארצ מצרים את
כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל
עשב השדה הכה הברד ואת כל עצ השדה
שבר׃ 26 רק בארצ גשן אשר שמ בני ישראל
לא היה ברד׃ 27 וישלח פרעה ויקרא
למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי
הפעמ יהוה הצדיק ואני ועמי
הרשעים׃ 28 העתירו אל יהוה ורב
מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכמ
ולא תספון לעמד׃ 29 ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר אפרש את כפי אל
יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה
עוד למען תדע כי ליהוה הארצ׃
30 ואתה ועבדיכ ידעתי כי טרם
תיראון מפני יהוה אלהים׃ 31 והפשתה
והשערה נכתה כי השערה אביב
והפשתה גבעל׃ 32 והחטה והכסמת לא

רעה נגד פניכמ׃ [11] לא כן לכו נא
הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתמ
מבקשים ויגרש אתמ מאת פני פרעה׃
[12] ויאמר יהוה אל משה נטה ידכ על
ארצ מצרימ בארבה ויעל על ארצ
מצרימ ויאכל את כל עשב הארצ את כל
אשר השאיר הברד׃ [13] ויט משה את
ואבות אבתיכ מיומ היותמ על האדמה
עד היומ הזה ויפן ויצא מעמ פרעה׃
[7] ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי
יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשימ
כי אבדה מצרימ׃ [8] וישב את משה ואת
אהרנ אל פרעה ויאמר אלהמ לכו
עבדו את יהוה אלהיכמ מי ומי
ההלכימ׃ [9] ויאמר משה בנעירינו
ובזקנינו נלכ בבנינו ובבנותנו
בצאננו ובבקרנו נלכ כי חג יהוה לנו׃
[10] ויאמר אלהמ יהי כן יהוה עמכמ
כאשר אשלח אתכמ ואת טפכמ ראו כי

מביא מחר ארבה בגבלכ׃ [5] וכסה את
עינ הארצ ולא יוכל לראת את הארצ
ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכמ מנ
הברד ואכל את כל העצ הצמח לכמ מנ
השדה׃ [6] ומלאו בתיכ ובתי כל עבדיכ
ובתי כל מצרימ אשר לא ראו אבתיכ
קדימ בארצ כל היומ ההוא וכל
הלילה הבקר היה ורוח הקדימ נשא
את הארבה׃ [14] ויעל הארבה על כל ארצ
מצרימ וינח בכל גבול מצרימ כבד מאד
לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו
לא יהיה כן׃ [15] ויכס את עינ כל הארצ
ותחשכ הארצ ויאכל את כל עשב הארצ
ואת כל פרי העצ אשר הותיר הברד
ולא נותר כל ירק בעצ ובעשב השדה
בכל ארצ מצרימ׃ [16] וימהר פרעה לקרא
למשה ולאהרנ ויאמר חטאתי ליהוה

זבחים ועלת ועשׂינו ליהוה אלהינוּ׃ זבחינו ועלת ועשינו ליהוה אלהינו׃

[26] וגם מקננו ילך עמנו לא תשׁאר [26] ולא נדע מה נעבד את יהוה

פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה

אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את

[27] ויחזק יהוה עד באנו שׁמה׃ [27] ויחזק יהוה עד באנו שמה׃

את לב פרעה ולא אבה לשׁלחם׃ [28] ויאמר את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ [28] ויאמר

לו פרעה לכ מעלי השׁמר לכ אל תסף לו פרעה לכ מעלי השמר לכ אל תסף

ראות פני כי ביום ראתכ פני תמות׃ ראות פני כי ביום ראתכ פני תמות׃

[29] ויאמר משׁה כן דברת לא אספ עוד [29] ויאמר משה כן דברת לא אספ עוד

ראות פניכ׃

Shemot 11

[1] ויאמר יהוה אל משׁה עוד נגע אחד [1] ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד

כלה גרשׁ אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן כלה גרש אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן

ישׁלח אתכם מזה כשׁלחו ישלח אתכם מזה כשלחו

יגרשׁ אתכם מזה׃ [2] דבר נא באזני העם יגרש אתכם מזה׃ [2] דבר נא באזני העם

וישׁאלו איש מאת רעהו ואשׁה מאת וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת

רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ [3] ויתן רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ [3] ויתן

יהוה את חן העם בעיני מצרים גם יהוה את חן העם בעיני מצרים גם

האישׁ משׁה גדול מאד בארצ מצרים האיש משה גדול מאד בארצ מצרים

[17] אלהיכם ולכמ׃ [17] ועתה שׂא נא חטאתי

[18] ויסר מעלי רק את המות הזה׃ [18] ויצא

[19] מעמ פרעה ויעתר אל יהוה׃ [19] ויהפכ

יהוה רוח ים חזק מאד וישׂא את יהוה רוח ים חזק מאד וישא את

[20] את בני ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ [20] ויחזק

יהוה את לב פרעה ולא שׁלח יהוה את לב פרעה ולא שלח

[21] ישׂראל׃ [21] ויאמר יהוה אל משׁה נטה ישראל׃ [21] ויאמר יהוה אל משה נטה

ידכ על השׁמימ ויהי חשׁכ על ארצ ידכ על השמימ ויהי חשכ על ארצ

[22] מצרימ וימשׁ חשׁכ׃ [22] ויט משׁה את ידו מצרים וימש חשכ׃ [22] ויט משה את ידו

על השׁמימ ויהי חשׁכ אפלה בכל ארצ על השמימ ויהי חשכ אפלה בכל ארצ

[23] מצרים שׁלשׁת ימימ׃ [23] לא ראו איש את מצרים שלשת ימים׃ [23] לא ראו איש את

אחיו ולא קמו איש מתחתיו שׁלשׁת אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת

ימימ ולכל בני ישׂראל היה אור ימים ולכל בני ישראל היה אור

[24] במושׁבתמ׃ [24] ויקרא פרעה אל משׁה במושבתם׃ [24] ויקרא פרעה אל משה

ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכמ ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם

ובקרכמ יצג גמ טפכמ ילך עמכמ׃ ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃

[25] ויאמר משׁה גמ אתה תתן בידנו [25] ויאמר משה גם אתה תתן בידנו

ישׂראל מארצו׃ :יהוה צבאתם

Shemot 12

1 ויאמר יהוה אל משׂה ואל אהרן בארץ 1 יהוה אל משׂה ואל אהרן בארץ

2 מצרים לאמר׃ 2 החדשׁ הזה לכם ראשׁ 2 מצרים לאמר׃ 2 החדשׁ הזה לכם ראשׁ

3 חדשׁים ראשׁון הוא לכם לחדשׁי השׁנה׃ 3 חדשׁים ראשׁון הוא לכם לחדשׁי השׁנה׃

3 דברו אל כל עדת ישׂראל לאמר בעשׂר 3 דברו אל כל עדת ישׂראל לאמר בעשׂר

לחדשׁ הזה ויקחו להם איש שׂה לבית לחדשׁ הזה ויקחו להם איש שׂה לבית

4 אבת שׂה לבית׃ 4 ואם ימעט הבית 4 אבת שׂה לבית׃ 4 ואם ימעט הבית

מהיות משׂה ולקח הוא ושׁכנו הקרב מהיות משׂה ולקח הוא ושׁכנו הקרב

אל ביתו במכסת נפשׁת איש לפי אכלו אל ביתו במכסת נפשׁת איש לפי אכלו

5 תכסו על השׂה׃ 5 שׂה תמים זכר בן שׁנה 5 תכסו על השׂה׃ 5 שׂה תמים זכר בן שׁנה

יהיה לכם מן הכבשׂים ומן העזים יהיה לכם מן הכבשׂים ומן העזים

6 תקחו׃ 6 והיה לכם למשׁמרת עד ארבעה 6 תקחו׃ 6 והיה לכם למשׁמרת עד ארבעה

עשׂר יום לחדשׁ הזה ושׁחטו אתו כל עשׂר יום לחדשׁ הזה ושׁחטו אתו כל

קהל עדת ישׂראל בין הערבים׃ 7 ולקחו 7 קהל עדת ישׂראל בין הערבים׃ 7 ולקחו

מן הדם ונתנו על שׁתי המזוזת ועל מן הדם ונתנו על שׁתי המזוזת ועל

המשׁקוף על הבתים אשׂר יאכלו אתו המשׁקוף על הבתים אשׂר יאכלו אתו

8 בהם׃ 8 ואכלו את הבשׂר בליל הזה צלי 8 בהם׃ 8 ואכלו את הבשׂר בליל הזה צלי

אש ומצות על מררים יאכלהו׃ 9 אל 9 אש ומצות על מררים יאכלהו׃ 9 אל

בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ :יהוה צבאתם

4 ויאמר משׂה כה אמר יהוה כחצת 4

5 הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ 5 ומת 5

כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה

הישׁב על כסאו עד בכור השׁפחה אשׂר

6 אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ 6 והיתה

צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשׂר כמהו

לא נהיתה וכמהו לא תסף׃ 7 ולכל בני

ישׂראל לא יחרץ כלב לשׁנו למאיש

ועד בהמה למען תדעון אשׂר יפלה

תקחו׃ 8 והיה בין מצרים ובין ישׂראל׃ 8 וירדו

כל עבדיך אלה אלי והשׁתחוו לי

לאמר צא אתה וכל העם אשׂר ברגליך

ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי

אף׃ 9 ויאמר יהוה אל משׂה לא ישׁמע 9

אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ

מצרים׃ 10 ומשׂה ואהרן עשׂו את כל 10

המפתים האלה לפני פרעה ויחזק

יהוה את לב פרעה ולא שׁלח את בני

וטבלתם בדם אשר בסף והנעתם אל
[22] ושחטו הפסח ולקחתם אגדת אזוב

מזה בדם אשר בסף ואתם לא
[23] תצאו איש מפתח ביתו עד

בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים
[24] וראה את הדם על המשקוף

ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על
[25] הפתח ולא יתן המשחית לבא

אל בתיכם לנגף והיה כי תבאו
[26] אל הארץ אשר יתן יהוה לכם

כאשר דבר ושמרתם את העבדה
[27] הזאת והיה כי יאמרו אליכם

בניכם מה העבדה הזאת לכם
[28] ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה

אשר פסח על בתי בני ישראל
[29] במצרים בנגפו את מצרים

ואת בתינו הציל ויקד העם
[30] וישתחוו ויעשו בני ישראל

כאשר צוה יהוה את משה ואהרן
[31] כן עשו ויהי בעצם היום

הזה הוציא יהוה את בני ישראל
[32] על צבאתם מארץ מצרים

לצבתם ויהי לילה שמרים הוא
[33] ליהוה להוציאם מארץ מצרים

הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
[34] לכל בני ישראל לדרתם

ויקרא משה לכל זקני ישראל
[35] ויאמר אלהם משכו וקחו

לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
[36] הפסח ולקחתם אגדת אזוב

ובאזרח הארץ כל מחמצת לא
[37] תאכלו ונכרתה הנפש ההוא

מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ
[38] כל מחמצת לא תאכלו בכל

מושבתיכם תאכלו מצות ויקרא
[39] משה לכל זקני ישראל ויאמר

אלהם משכו וקחו לכם צאן
[40] למשפחתיכם ושחטו הפסח

ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם
[41] בדם אשר בסף והנעתם אל

המשקוף ואתם לא תצאו איש
[42] מפתח ביתו עד בקר ועבר

יהוה את מצרים בלילה הזה
[43] והכיתי כל בכור בארץ

מצרים מאדם ועד בהמה ועל
[44] כל אלהי מצרים אעשה שפטים

אני יהוה והיה הדם לכם לאת
[45] על הבתים אשר אתם שם

וראיתי את הדם ופסחתי עלכם
[46] ולא יהיה בכם נגף למשחית

בהכתי בארץ מצרים והיה היום
[47] הזה לכם לזכרון וחגתם אתו

חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם
[48] תחגהו שבעת ימים אך

ביום הראשון תשביתו שאר
[49] מבתיכם כי כל אכל חמץ

ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום
הראשן עד יום השבעי [16] וביום

הראשון מקרא קדש וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא
יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם [17] ושמרתם את המצות

כי בעצם היום הזה הוצאתי את
עולם צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את
היום הזה לדרתיכם חקת
[18] בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב

תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב [19] שבעת ימים שאר לא
ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת
ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר

בכל מושבתיכם תאכלו מצות [21] ויקרא
לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה
[15] שבעת
ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון
תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמצ
ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום

בבית הבור וכל בכור בהמה׃ [30] ויקם
פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל
מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי
אין בית אשׁר אין שׁם מת׃ [31] ויקרא
למשׁה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו
מתוך עמי גם אתם גם בני ישׂראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ [32] גם
צאנכם גם בקרכם קחו כאשׁר דברתם
על העם למהר לשׁלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים׃ [34] וישׂא העם את בצקו
טרם יחמצ משׁארתם צררת בשׂמלתם על
שׁכמם׃ [35] ובני ישׂראל עשׂו כדבר משׁה
וישׁאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב
ושׂמלת׃ [36] ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישׁאלום וינצלו את
מצרים׃ [37] ויסעו בני ישׂראל מרעמסס
סכתה כשׁשׁ מאות אלף רגלי הגברים
ולכו עבדו את יהוה כדברכמ׃ [32] גמ
על העם למהר לשׁלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים׃ [34] וישׂא העם את בצקו
טרם יחמצ משׁארתם צררת בשׂמלתם על
שׁכמם׃ [35] ובני ישׂראל עשׂו כדבר משׁה
וישׁאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב
ושׂמלת׃ [36] ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישׁאלום וינצלו את
מצרים׃ [37] ויסעו בני ישׂראל מרעמסס
סכתה כשׁשׁ מאות אלף רגלי הגברים
לבד מטף׃ [38] וגם ערב רב עלה אתם וצאן

המשׁקוף ואל שׁתי המזוזת מן הדם
אשׁר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח
ביתו עד בקר׃ [23] ועבר יהוה לנגף את
מצרים וראה את הדם על המשׁקוף ועל
שׁתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח
ולא יתן המשׁחית לבא אל בתיכם לנגף׃
[24] ושׁמרתם את הדבר הזה לחק לכ ולבניכ
עד עולם׃ [25] והיה כי תבאו אל הארצ
אשׁר יתן יהוה לכם כאשׁר דבר ושׁמרתם
את העבדה הזאת׃ [26] והיה כי יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃
[27] ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשׁר
פסח על בתי בני ישׂראל במצרים בנגפו
את מצרים ואת בתינו הציל ויקד
העם וישׁתחו׃ [28] וילכו ויעשׂו בני
ישׂראל כאשׁר צוה יהוה את משׁה ואהרן
כן עשׂו׃ [29] ויהי בחצי הלילה ויהוה
הכה כל בכור בארצ מצרים מבכר פרעה
הישׁב על כסאו עד בכור השׁבי אשׁר

פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא
יאכל בו׃[49] תורה אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם׃[50] ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת
אהרן כן עשו׃[51] ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם׃

Shemot 13

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃[2] קדש לי
כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא׃[3] ויאמר משה
אל העם זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים כי
בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא
יאכל חמץ׃[4] היום אתם יצאים בחדש
האביב׃[5] והיה כי יביאך יהוה אל
ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי
והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך

פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא
יאכל בו׃[49] תורה אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם׃[50] ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת
אהרן כן עשו׃[51] ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם׃

Shemot 13

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃[2] קדש לי
כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא׃[3] ויאמר משה
אל העם זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים כי
בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא
יאכל חמץ׃[4] היום אתם יצאים בחדש
האביב׃[5] והיה כי יביאך יהוה אל
ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי
והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך

זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו
ממצרים׃ 15 ויהי כי יהוה מבית עבדים׃ 15 ויהי כי
הקשׁה פרעה לשׁלחנו ויהרג יהוה כל
בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור
בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃
16 והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין
עיניכ כי בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים׃ 17 ויהי בשׁלח פרעה את העם
ולא נחם אלהים דרכ ארצ פלשׁתים כי
קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם
העם בראתם מלחמה ושׁבו מצרימה׃
18 ויסב אלהים את העם דרכ המדבר ים
סוף וחמשׁים עלו בני ישׂראל מארצ
מצרים׃ 19 ויקח משׁה את עצמות יוסף
עמו כי השׁבע השׁביע את בני ישׂראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכמ
והעליתם את עצמתי מזה אתכמ׃
20 ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה

ארצ זבת חלב ודבשׁ ועבדת את העבדה
הזאת בחדשׁ הזה׃ 6 שׁבעת ימים תאכל
מצת וביום השׁביעי חג ליהוה׃
7 מצות יאכל את שׁבעת הימים ולא
יראה לכ חמצ ולא יראה לכ שׂאר בכל
גבלכ׃ 8 והגדת לבנכ ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשׂה יהוה לי בצאתי
ממצרים׃ 9 והיה לכ לאות על ידכ
ולזכרון בין עיניכ למען תהיה
תורת יהוה בפיכ כי ביד חזקה הוצאכ
יהוה ממצרים׃ 10 ושׁמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה׃ 11 והיה כי
יבאכ יהוה אל ארצ הכנעני כאשׁר
נשׁבע לכ ולאבתיכ ונתנה לכ׃ 12 והעברת
כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שׁגר בהמה
אשׁר יהיה לכ הזכרים ליהוה׃ 13 וכל
פטר חמר תפדה בשׂה ואמ לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בבניכ תפדה׃
14 והיה כי ישׁאלכ בנכ מחר לאמר מה

מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם

[8] על כלן[8] ויחזק יהוה את לב פרעה

ביד רמה מלכ מצרים וירדפ אחרי בני ישראל

ובני ישראל יצאים

[9] וירדפו מצרים אחריהמ וישיגו

אותמ חנים על הימ כל סוס רכב פרעה

ופרשיו וחילו על פי החירת לפני

בעל צפנ[10] ופרעה הקריב וישאו בני

ישראל את עיניהמ והנה מצרים נסע

אחריהמ ויירא מאד ויצעקו בני

[11] ישראל אל יהוה[11] ויאמרו אל משה

המבלי אינ קברים במצרים לקחתנו

למות במדבר מה זאת עשית לנו

ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את

[13] מצרים ממתנו במדבר[13] ויאמר משה אל

העמ אל תיראו התיצבו וראו את

[6] שלחנו את ישראל מעבדנו[6] ויאסר את

[7] רכבו ואת עמו לקח עמו[7] ויקח שש

ישועת יהוה אשר יעשה לכמ היומ כי

[21] המדבר[21] ויהוה הלכ לפניהמ יוממ

בעמוד ענן לנחתמ הדרכ ולילה בעמוד

אש להאיר להמ ללכת יוממ ולילה

[22] [22] לא ימיש עמוד הענן יוממ ועמוד

האש לילה לפני העמ

Shemot 14

[1] [1] וידבר יהוה אל משה לאמר[2] דבר אל

בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי

החירת בינ מגדל ובינ הימ לפני בעל

[3] צפנ נכחו תחנו על הימ[3] ואמר פרעה

לבני ישראל נבכימ המ בארצ סגר

[4] עליהמ המדבר[4] וחזקתי את לב פרעה

ורדפ אחריהמ ואכבדה בפרעה ובכל

חילו וידעו מצרים כי אני יהוה

[5] ויעשו כן[5] ויגד למלכ מצרים כי ברח

העמ ויהפכ לבב פרעה ועבדיו אל

העמ ויאמרו מה זאת עשינו כי

קדים עזה כל הלילה וישׂם את הים
ויבקעו המים[22] ויבאו בני
לחרבה ישׂראל בתוך הים ביבשׁה והמים להם
חומה מימינם ומשׂמאלם[23] וירדפו
רכבו ופרשׂיו אל תוך הים[24] ויהי
באשׁמרת הבקר וישׁקף יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד אשׁ וענן ויהם את מחנה
מצרים[25] ויסר את אפן מרכבתיו
וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה
מפני ישׂראל כי יהוה נלחם להם
במצרים[26] ויאמר יהוה אל משׁה נטה
את ידך על הים וישׁבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשׂיו[27] ויט משׁה
את ידו על הים וישׁב הים לפנות בקר
לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים[28] וישׁבו
המים ויכסו את הרכב ואת הפרשׁים
לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
אשׁר ראיתם את מצרים היום לא תספו
לראתם עוד עד עולם[14] יהוה ילחם
לכם ואתם תחרשׁון[15] ויאמר יהוה אל
משׁה מה תצעק אלי דבר אל בני ישׂראל
וישׂעו[16] ואתה הרם את מטך ונטה את
ידך על הים ובקעהו ויבאו בני
ישׂראל בתוך הים ביבשׁה[17] ואני הנני
מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשׂיו[18] וידעו מצרים כי אני
יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשׂיו
[19] ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה
ישׂראל וילך מאחריהם ויסע עמוד
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם
[20] ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה
ישׂראל ויהי הענן והחשׁך ויאר את
על הים ויולך יהוה את הים ברוח

6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃ 7 וברב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים
קפאו תהמת בלב ים׃ 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק
חרבי תורישמו ידי׃ 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים׃
11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא׃ 12 נטית
ימינך תבלעמו ארץ׃ 13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃
שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת׃ 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי
מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען׃ 16 תפל עליהם אימתה ופחד
בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃ 17 תבאמו
ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן׃

29 נשאר בהם עד אחד׃ 30 חמה מימינם ומשמאלם׃ ויושע יהוה
ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת
הים׃ 31 וירא ישראל את היד הגדלה
אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם
את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
עבדו׃

Shemot 15

1 אז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
רמה בים׃ 2 עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
וארממנהו׃ 3 יהוה איש מלחמה יהוה
שמו׃ 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלשיו טבעו בים סוף׃ 5 תהמת

בעיניו תעשׂה והאזנת למצותיו
ושׁמרת כל חקיו כל המחלה אשׂר שׂמתי
במצרים לא אשׂים עליך כי אני יהוה
רפאכָ׃ [27] ויבאו אילמה ושׁם שׁתים
עשׂרה עינת מים ושׁבעים תמרים
ויחנו שׁם על המיִם׃

Shemot 16

[1] ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני
ישׂראל אל מדבר סין אשׂר בין אילם
וביז סיני בחמשׂה עשׂר יום לחדשׁ
השׁני לצאתם מארצ מצרימָ׃ [2] וילינו כל
עדת בני ישׂראל על משׂה ועל אהרנ
במדברָ׃ [3] ויאמרו אלהם בני ישׂראל מי
יתנ מותנו ביד יהוה בארצ מצרים
בשׂבתנו על סיר הבשׂר באכלנו לחמ
לשׂבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעבָ׃ [4] ויאמר
יהוה אל משׂה הנני ממטיר לכמ לחמ
ומשׁפט ושׁמ נסהוָ׃ [26] ויאמר אמ שׁמוע
תשׁמע לקול יהוה אלהיכ והישׂר

יהוה מקדשׁ אדני כוננו ידיכָ׃
[18] יהוה ימלכ לעלמ ועדָ׃ [19] כי בא סוס
פרעה ברכבו ובפרשׁיו בימ וישׁב יהוה
עלהמ את מי הימ ובני ישׂראל הלכו
ביבשׁה בתוכ הימָ׃ [20] ותקח מרימ
הנביאה אחות אהרנ את התף בידה
ותצאנ כל הנשׁימ אחריה בתפימ
ובמחלתָ׃ [21] ותענ להמ מרימ שׁירו
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בימָ׃ [22] ויסע משׂה את ישׂראל מימ סוף
ויצאו אל מדבר שׁור וילכו שׁלשׁת
ימימ במדבר ולא מצאו מימָ׃ [23] ויבאו
מרתה ולא יכלו לשׁתת מימ ממרה כי
מרימ המ על כנ קרא שׁמה מרהָ׃ [24] וילנו
העמ על משׂה לאמר מה נשׁתהָ׃ [25] ויצעק
אל יהוה ויורהו יהוה עצ וישׁלכ אל
המימ וימתקו המימ שׁמ שׂם לו חק
ומשׁפט ושׁמ נסהוָ׃ [26] ויאמר אמ שׁמוע

דבר אלהמ לאמר בינ הערבימ תאכלו

בשר ובבקר תשבעו לחמ וידעתמ כי

אני יהוה אלהיכמ׃ [13] ויהי בערב ותעל

השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה

שכבת הטל סביב למחנה׃ [14] ותעל שכבת

הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק

ככפר על הארצ׃ [15] ויראו בני ישראל

ויאמרו איש אל אחיו מנ הוא כי לא

ידעו מה הוא ויאמר משה אלהמ הוא

הלחמ אשר נתנ יהוה לכמ לאכלה׃ [16] זה

הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש

לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכמ

איש לאשר באהלו תקחו׃ [17] ויעשו כנ

בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט׃

[18] וימדו בעמר ולא העדיפ המרבה

והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו

לקטו׃ [19] ויאמר משה אלהמ איש אל

יותר ממנו עד בקר׃ [20] ולא שמעו אל

משה ויותרו אנשימ ממנו עד בקר

ביומו למענ אנסנו הילכ בתורתי אמ

ביומ השבעי לקטו משנה לחמ שני

לאׄ[5] והיה ביומ הששי והכינו את

אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו

יומ יומ׃[6] ויאמר משה ואהרנ אל כל

בני ישראל ערב וידעתמ כי יהוה

הוציא אתכמ מארצ מצרימ׃[7] ובקר

וראיתמ את כבוד יהוה בשמעו את

תלנתיכמ על יהוה ונחנו מה כי תלונו

עלינו׃[8] ויאמר משה בתת יהוה לכמ

בערב בשר לאכל ולחמ בבקר לשבע בשמע

יהוה את תלנתיכמ אשר אתמ מלינמ

עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכמ

כי על יהוה׃[9] ויאמר משה אל אהרנ

אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני

יהוה כי שמע את תלנתיכמ׃[10] ויהי

כדבר אהרנ אל כל עדת בני ישראל

ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה

נראה בענן׃[11] וידבר יהוה אל משה

לאמר׃[12] שמעתי את תלונת בני ישראל

הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומם
שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו
ביום השביעי׃ [30] וישבתו העם ביום
השבעי׃ [31] ויקראו בית ישראל את שמו
מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת
בדבש׃ [32] ויאמר משה זה הדבר אשר צוה
יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בהוציאי
אתכם מארץ מצרים׃ [33] ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
העמר מן והנח אתו לפני יהוה
למשמרת לדרתיכם׃ [34] כאשר צוה יהוה
כי שבת היום ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה׃ [26] ששת ימים תלקטהו
וביום השביעי שבת לא יהיה בו׃
[27] ויהי ביום השביעי יצאו מן העם
ללקט ולא מצאו׃ [28] ויאמר יהוה אל משה
עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי׃
[29] ראו י׳ יהוה נתן לכם השבת על כן
וירם תולעים ויבאש ויקצף עלהם
משה׃ [21] וילקטו אתו בבקר בבקר איש
כפי אכלו וחם השמש ונמס׃ [22] ויהי
ביום הששי לקטו לחם משנה שני
העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
ויגידו למשה׃ [23] ויאמר אלהם הוא אשר
דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר
את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו
בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת
עד הבקר׃ [24] ויניחו אתו עד הבקר
כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא
היתה בו׃ [25] ויאמר משה אכלהו היום
כי שבת היום ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה׃ [26] ששת ימים תלקטהו
וביום השביעי שבת לא יהיה בו׃
[27] ויהי ביום השביעי יצאו מן העם
ללקט ולא מצאו׃ [28] ויאמר יהוה אל משה
עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי׃
כנען׃ [36] והעמר עשרית האיפה הוא׃

את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם

[8] וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ [9] וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר

לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק מָחָר

אָנֹכִי נִצָּב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה

[10] הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ [10] וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר

אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן

וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃ [11] וְהָיָה כַּאֲשֶׁר

יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר

[12] יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק׃ [12] וְיָדֵי מֹשֶׁה

כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַּחְתָּיו

וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו

מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו

[13] אֱמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ [13] וַיְחַלֵּשׁ יְהוֹשֻׁעַ

אֶת עֲמָלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרֶב׃ [14] וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר

וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מָחֹה אֶמְחֶה אֶת

זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ [15] וַיִּבֶן מֹשֶׁה

מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נִסִּי׃ [16] וַיֹּאמֶר

[1] וַיִּסְעוּ כָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר סִין

לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ

בָּרְפִידִים וְאֵין מַיִם לִשְׁתֹּת הָעָם׃ [2] וַיָּרֶב

הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ לָנוּ מַיִם

וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה תְּרִיבוּן

עִמָּדִי מַה תְּנַסּוּן אֶת יְהוָה׃ [3] וַיִּצְמָא שָׁם

הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר

לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי

וְאֶת בָּנַי וְאֶת מִקְנִי בַצְּמָא׃ [4] וַיִּצְעַק מֹשֶׁה

אֶל יְהוָה לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד

מְעַט וְסָקְלֻנִי׃ [5] וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמַטְּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת הַיְאֹר קַח בְּיָדֶךָ

וְהָלַכְתָּ׃ [6] הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל הַצּוּר

בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם

וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי

יִשְׂרָאֵל׃ [7] וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה

וּמְרִיבָה עַל רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם

לפרעה ולמצרים על אודת ישׂראל את כל ר ש ר ע ל ה ו ל מ צ ר י ם ע ל א ו ד ת י ש ׂ ר א ל א ת כ ל

התלאה אשׂר מצאתם בדרכ ויצלמ יהוה׃ ה ת ל א ה א ש ׂ ר מ צ א ת ם ב ד ר כ ו י צ ל מ י ה ו ה ׃

[9] ויחד יתרו על כל הטובה אשׂר עשׂה [9] ו י ח ד י ת ר ו ע ל כ ל ה ט ו ב ה א ש ׂ ר ע ש ׂ ה

Shemot 18

[1] וישׁמע יתרו כהנ מדינ חתנ משׂה את [1] ו י ש ׁ מ ע י ת ר ו כ ה נ מ ד י נ ח ת נ מ ש ׂ ה א ת

כל אשׂר עשׂה אלהימ למשׂה ולישׂראל כ ל א ש ׂ ר ע ש ׂ ה א ל ה י מ ל מ ש ׂ ה ו ל י ש ׂ ר א ל

עמו כי הוציא יהוה את ישׂראל ע מ ו כ י ה ו צ י א י ה ו ה א ת י ש ׂ ר א ל

ממצרימ׃[2] ויקח יתרו חתנ משׂה את מ מ צ ר י מ ׃ [2] ו י ק ח י ת ר ו ח ת נ מ ש ׂ ה א ת

צפרה אשׁת משׂה אחר שׁלוחיה׃[3] ואת צ פ ר ה א ש ׁ ת מ ש ׂ ה א ח ר ש ׁ ל ו ח י ה ׃ [3] ו א ת

שׁני בניה אשׂר שׁם האחד גרשׁם כי אמר ש ׁ נ י ב נ י ה א ש ׂ ר ש ׁ ם ה א ח ד ג ר ש ׁ ם כ י א מ ר

גר הייתי בארצ נכריה׃[4] ושׁם האחד ג ר ה י י ת י ב א ר צ נ כ ר י ה ׃ [4] ו ש ׁ ם ה א ח ד

אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני א ל י ע ז ר כ י א ל ה י א ב י ב ע ז ר י ו י צ ל נ י

[5] מחרב פרעה׃[5] ויבא יתרו חתנ משׂה [5] מ ח ר ב פ ר ע ה ׃ ו י ב א י ת ר ו ח ת נ מ ש ׂ ה

ובניו ואשׁתו אל משׂה אל המדבר אשׂר ו ב נ י ו ו א ש ׁ ת ו א ל מ ש ׂ ה א ל ה מ ד ב ר א ש ׂ ר

[6] הוא חנה שׁם הר האלהימ׃[6] ויאמר אל ה ו א ח נ ה ש ׁ ם ה ר ה א ל ה י מ ׃ ו י א מ ר א ל

משׂה אני חתנכ יתרו בא אליכ ואשׁתכ מ ש ׂ ה א נ י ח ת נ כ י ת ר ו ב א א ל י כ ו א ש ׁ ת כ

ושׁני בניה עמה׃[7] ויצא משׂה לקראת ו ש ׁ נ י ב נ י ה ע מ ה ׃ [7] ו י צ א מ ש ׂ ה ל ק ר א ת

חתנו וישׁתחו וישׁק לו וישׁאלו איש ח ת נ ו ו י ש ׁ ת ח ו ו י ש ׁ ק ל ו ו י ש ׁ א ל ו א י ש

לרעהו לשׁלומ ויבאו האהלה׃[8] ויספר ל ר ע ה ו ל ש ׁ ל ו מ ו י ב א ו ה א ה ל ה ׃ [8] ו י ס פ ר

משׂה לחתנו את כל אשׂר עשׂה יהוה מ ש ׂ ה ל ח ת נ ו א ת כ ל א ש ׂ ר ע ש ׂ ה י ה ו ה

יבא אלי העמ לדרשׁ אלהימ׃[16] כי יהיה י ב א א ל י ה ע מ ל ד ר ש ׁ א ל ה י מ ׃ [16] כ י י ה י ה

[9] ויחד יתרו על כל הטובה אשׂר עשׂה [9] ו י ח ד י ת ר ו ע ל כ ל ה ט ו ב ה א ש ׂ ר ע ש ׂ ה

התלאה אשׂר מצאתם בדרכ ויצלמ יהוה׃ ה ת ל א ה א ש ׂ ר מ צ א ת ם ב ד ר כ ו י צ ל מ י ה ו ה ׃

מדר דר׃ מ ד ר ד ר ׃

[1] וישׁמע יתרו כהנ מדינ חתנ משׂה את [1] ו י ש ׁ מ ע י ת ר ו כ ה נ מ ד י נ ח ת נ מ ש ׂ ה א ת

יהוה לישׂראל אשׂר הצילו מיד מצרימ׃ י ה ו ה ל י ש ׂ ר א ל א ש ׂ ר ה צ י ל ו מ י ד מ צ ר י מ ׃

[10] ויאמר יתרו ברוכ יהוה אשׂר הציל [10] ו י א מ ר י ת ר ו ב ר ו כ י ה ו ה א ש ׂ ר ה צ י ל

אתכמ מיד מצרימ ומיד פרעה אשׂר א ת כ מ מ י ד מ צ ר י מ ו מ י ד פ ר ע ה א ש ׂ ר

הציל את העמ מתחת יד מצרימ׃[11] עתה ה צ י ל א ת ה ע מ מ ת ח ת י ד מ צ ר י מ ׃ [11] ע ת ה

ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהימ כי י ד ע ת י כ י ג ד ו ל י ה ו ה מ כ ל ה א ל ה י מ כ י

בדבר אשׂר זדו עליהמ׃[12] ויקח יתרו ב ד ב ר א ש ׂ ר ז ד ו ע ל י ה מ ׃ [12] ו י ק ח י ת ר ו

חתנ משׂה עלה וזבחימ לאלהימ ויבא ח ת נ מ ש ׂ ה ע ל ה ו ז ב ח י מ ל א ל ה י מ ו י ב א

אהרנ וכל זקני ישׂראל לאכל לחמ עמ א ה ר נ ו כ ל ז ק נ י י ש ׂ ר א ל ל א כ ל ל ח מ ע מ

חתנ משׂה לפני האלהימ׃[13] ויהי ממחרת ח ת נ מ ש ׂ ה ל פ נ י ה א ל ה י מ ׃ [13] ו י ה י מ מ ח ר ת

וישׁב משׂה לשׁפט את העמ ויעמד העמ ו י ש ׁ ב מ ש ׂ ה ל ש ׁ פ ט א ת ה ע מ ו י ע מ ד ה ע מ

על משׂה מנ הבקר עד הערב׃[14] וירא חתנ ע ל מ ש ׂ ה מ נ ה ב ק ר ע ד ה ע ר ב ׃ [14] ו י ר א ח ת נ

משׂה את כל אשׂר הוא עשׂה לעמ ויאמר מ ש ׂ ה א ת כ ל א ש ׂ ר ה ו א ע ש ׂ ה ל ע מ ו י א מ ר

מה הדבר הזה אשׂר אתה עשׂה לעמ מדוע מ ה ה ד ב ר ה ז ה א ש ׂ ר א ת ה ע ש ׂ ה ל ע מ מ ד ו ע

אתה יושׁב לבדכ וכל העמ נצב עליכ מנ א ת ה י ו ש ׁ ב ל ב ד כ ו כ ל ה ע מ נ צ ב ע ל י כ מ נ

[15] בקר עד ערב׃[15] ויאמר משׂה לחתנו כי ב ק ר ע ד ע ר ב ׃ [15] ו י א מ ר מ ש ׂ ה ל ח ת נ ו כ י

משׂה לחתנו את כל אשׂר עשׂה יהוה מ ש ׂ ה ל ח ת נ ו א ת כ ל א ש ׂ ר ע ש ׂ ה י ה ו ה

ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא

אתמ לבית יעקב ותניד לבני ישראל׃ [4] אתמ
אתמ לבית יעקב ותניד לבני ישראל׃ [4] אתמ

אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר
אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר

ההר׃ [3] ומשה עלה אל האלהים ויקרא
ההר׃ [3] ומשה עלה אל האלהים ויקרא

ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד
ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד

[2] ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
[2] ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני

מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃
מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃

[1] בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארצ
[1] בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארצ

Shemot 19

התנו וילכ לו אל ארצו׃
התנו וילכ לו אל ארצו׃

הקטנ ישפוטו המ׃ [27] וישלח משה את
הקטנ ישפוטו המ׃ [27] וישלח משה את

הדבר הקשה יביאונ אל משה וכל הדבר
הדבר הקשה יביאונ אל משה וכל הדבר

עשרת׃ [26] ושפטו את העמ בכל עת את
עשרת׃ [26] ושפטו את העמ בכל עת את

שמע בקלי איעצכ ויהי אלהימ עמכ
שמע בקלי איעצכ ויהי אלהימ עמכ

היה אתה לעמ מול האלהימ והבאת
היה אתה לעמ מול האלהימ והבאת

אתה את הדברימ אל האלהימ׃
אתה את הדברימ אל האלהימ׃

[20] והזהרתה אתהמ את החקימ ואת
[20] והזהרתה אתהמ את החקימ ואת

התורת והודעת להמ את הדרכ ילכו בה
התורת והודעת להמ את הדרכ ילכו בה

ואת המעשה אשר יעשונ׃ [21] ואתה
ואת המעשה אשר יעשונ׃ [21] ואתה

תחזה מכל העמ אנשי חיל יראי
תחזה מכל העמ אנשי חיל יראי

אלהימ אנשי אמת שנאי בצע ושמת
אלהימ אנשי אמת שנאי בצע ושמת

עלהמ שרי אלפימ שרי מאות שרי
עלהמ שרי אלפימ שרי מאות שרי

חמשימ ושרי עשרת׃ [22] ושפטו את העמ
חמשימ ושרי עשרת׃ [22] ושפטו את העמ

בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו
בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו

אליכ וכל הדבר הקטנ ישפטו המ והקל
אליכ וכל הדבר הקטנ ישפטו המ והקל

מעליכ ונשאו אתכ׃ [23] אמ את הדבר הזה
מעליכ ונשאו אתכ׃ [23] אמ את הדבר הזה

להמ דבר בא אלי ושפטתי בינ איש
להמ דבר בא אלי ושפטתי בינ איש

ובינ רעהו והודעתי את חקי האלהימ
ובינ רעהו והודעתי את חקי האלהימ

ואת תורתיו׃ [17] ויאמר חתנ משה אליו
ואת תורתיו׃ [17] ויאמר חתנ משה אליו

לא טוב הדבר אשר אתה עשה׃ [18] נבל תבל
לא טוב הדבר אשר אתה עשה׃ [18] נבל תבל

גמ אתה גמ העמ הזה אשר עמכ כי כבד
גמ אתה גמ העמ הזה אשר עמכ כי כבד

ממכ הדבר לא תוכל עשהו לבדכ׃ [19] עתה
ממכ הדבר לא תוכל עשהו לבדכ׃ [19] עתה

שמע בקלמ ויעש אלהימ לכמ׃ [24] וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר
שמע בקלמ ויעש אלהימ לכמ׃ [24] וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר

אמר׃ [25] ויבחר משה אנשי חיל מכל
אמר׃ [25] ויבחר משה אנשי חיל מכל

ישראל ויתנ אתמ ראשימ על העמ שרי
ישראל ויתנ אתמ ראשימ על העמ שרי

אלפימ שרי מאות שרי חמשימ ושרי
אלפימ שרי מאות שרי חמשימ ושרי

עשרת׃ [26] ושפטו את העמ בכל עת את
עשרת׃ [26] ושפטו את העמ בכל עת את

הדבר הקשה יביאונ אל משה וכל הדבר
הדבר הקשה יביאונ אל משה וכל הדבר

הקטנ ישפוטו המ׃ [27] וישלח משה את
הקטנ ישפוטו המ׃ [27] וישלח משה את

את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות
יומת׃ [13] לא תגע בו יד כי סקול יסקל
או ירה יירה אם בהמה אם איש לא
יחיה במשך היבל המה יעלו בהר׃
[14] וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את
העם ויכבסו שמלתם׃ [15] ויאמר אל העם
היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל
אשה׃ [16] ויהי ביום השלישי בהית
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על
ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם
אשר במחנה׃ [17] ויוצא משה את העם
בעבור ישמע העם בדברי עמכ ונם בכ
יאמינו לעולם ויגד משה את דברי
העם אל יהוה׃ [10] ויאמר יהוה אל משה
לכ אל העם וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם׃ [11] והיו נכנים ליום
השלישי כי ביום השלשי ירד יהוה
לעיני כל העם על הר סיני׃ [12] והגבלת

את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות
יומת׃ [13] לא תגע בו יד כי סקול יסקל
או ירה יירה אם בהמה אם איש לא
יחיה במשך היבל המה יעלו בהר׃
[14] וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את
העם ויכבסו שמלתם׃ [15] ויאמר אל העם
היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל
אשה׃ [16] ויהי ביום השלישי בהית
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על
ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם
אשר במחנה׃ [17] ויוצא משה את העם
בעבור ישמע העם בדברי עמכ ונם בכ
יאמינו לעולם ויגד משה את דברי
העם אל יהוה׃ [10] ויאמר יהוה אל משה
לכ אל העם וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם׃ [11] והיו נכנים ליום
השלישי כי ביום השלשי ירד יהוה
לעיני כל העם על הר סיני׃ [12] והגבלת

אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם
אלי׃ [5] ועתה אם שמוע תשמעו בקלי
ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה
מכל העמים כי לי כל הארצ׃ [6] ואתם
תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃
[7] ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם
לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו
יהוה׃ [8] ויענו כל העם יחדו ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את
דברי העם אל יהוה׃ [9] ויאמר יהוה אל
משה הנה אנכי בא אליכ בעב הענן

בּמִּים מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ [4] לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם

כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים

וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ [5] וְעֹשֶׂה חֶסֶד

לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ [6] לֹא

תִּשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא

יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ

לַשָּׁוְא׃ [7] זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃

[8] שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃

[9] וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

עֲבָרְךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר

בִּשְׁעָרֶיךָ׃ [10] כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה

וְיִקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל

Shemot 20

[1] וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

[2] לֵאמֹר׃ אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר

הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים

[3] לֹא תִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃

[4] לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר

בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר

בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
אליך וברכתיך׃ [21] ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך
הנפת עליה ותחללה׃ [22] ולא תעלה
במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך
עליו׃

Shemot 21

[1] ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃
[2] כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשבעת יצא לחפשי חנם׃ [3] אם בגפו
יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו׃ [4] אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא
בגפו׃ [5] ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדני את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי׃ [6] והגישו אדניו אל האלהים
והגישו אל הדלת או אל המזוזה
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
תגנב לא תענה ברעך עד שקר׃ [13] לא
תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר
לרעך׃ [14] וכל העם ראים את הקולת ואת
הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן
וירא העם וינעו ויעמדו מרחק׃
[15] ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן
נמות׃ [16] ויאמר משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו׃ [17] ויעמד העם מרחק ומשה נגש
אל הערפל אשר שם האלהים׃ [18] ויאמר
יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן השמים דברתי
עמכם׃ [19] לא תעשון אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ [20] מזבח
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
צאנך ואת בקרך

רק שׁבתו יתן ורפא ירפא׃ [20] וכי יכה
את עין עבדו או את עין אמתו ושׁחתה
תחת ידו נקם ינקם׃ [21] אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃
ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש׃
יענשׁ כאשׁר ישׁית עליו בעל האשׁה
ונתן בפללים׃ [23] ואם אסון יהיה
ונתתה נפשׁ תחת נפשׁ׃ [24] עין תחת
עין שׁן תחת שׁן יד תחת יד רגל תחת
רגל׃ [25] כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה׃ [26] וכי יכה איש
את עין עבדו או את עין אמתו ושׁחתה
לחפשׁי ישׁלחנו תחת עינו׃ [27] ואם שׁן
עבדו או שׁן אמתו יפיל לחפשׁי
ישׁלחנו תחת שׁנו׃ [28] וכי יגח שׁור את
אישׁ או את אשׁה ומת סקול יסקל השׁור
ולא יאכל את בשׂרו ובעל השׁור נקי׃
[29] ואם שׁור נגח הוא מתמל שׁלשׁם

רק שׁבתו יתן ורפא ירפא׃ [20] וכי יכה
איש את עבדו או את אמתו בשׁבט ומת
תחת ידו נקם ינקם׃ [21] אך אם יום או
בעיני אדניה אשׁר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשׁל למכרה בבגדו בה׃
יעשׂה לה׃ [10] אם אחרת יקח לו שׁארה
כסותה ועונתה לא יגרע׃ [11] ואם שׁלשׁ
אלה לא יעשׂה לה ויצאה חנם אין
כסף׃ [12] מכה איש ומת מות יומת׃
[13] ואשׁר לא צדה והאלהים אנה לידו
ושׂמתי לכ מקום אשׁר ינוס שׁמה׃ [14] וכי
יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות׃ [15] ומכה אביו
ונמצא בידו מות יומת׃ [17] ומקלל אביו
ואמו מות יומת׃ [18] וכי יריבן אנשׁים
והכה איש את רעהו באבן או באגרף
ולא ימות ונפל למשׁכב׃ [19] אם יקום
והתהלך בחוץ על משׁענתו ונקה המכה

[7] לעלמ׃ וכי ימכר איש את בתו לאמה
[8] לא תצא כצאת העבדימ׃ אם רעה
בעיני אדניה אשׁר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשׁל למכרה בבגדו בה׃
[9] ואם לבנו ייעדנה כמשׁפט הבנות
[10] יעשׂה לה׃ אם אחרת יקח לו שׁארה
כסותה ועונתה לא יגרע׃ [11] ואם שׁלשׁ
אלה לא יעשׂה לה ויצאה חנם אין
כסף׃ [12] מכה איש ומת מות יומת׃
[13] ואשׁר לא צדה והאלהים אנה לידו
ושׂמתי לכ מקום אשׁר ינוס שׁמה׃ [14] וכי
יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות׃ [15] ומכה אביו
ואמו מות יומת׃ [16] וגנב איש ומכרו
ונמצא בידו מות יומת׃ [17] ומקלל אביו
ואמו מות יומת׃ [18] וכי יריבן אנשׁים
והכה איש את רעהו באבן או באגרף

[1] אִם בְּמַחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת
[1] ס אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו

[2] אִם יֵשׁ לַגַּנָּב וְשִׁלַּם יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר
[2] בִּגְנֵבָתוֹ אִם הִמָּצֵא תִּמָּצֵא בְיָדוֹ הַגְּנֵבָה

[3] מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם
[3] ס אִם שׁוֹמֵר יַחְתֶּרֶת אִישׁ בְּבֵיתוֹ

[4] יְשַׁלֵּם כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם
[4] ס אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו

[5] וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירָה וּבָעַר בִּשְׂדֵה אַחֵר
[5] מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם כִּי

[6] כִּי יֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִצִּים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ
[6] הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שִׁלַּם יְשַׁלֵּם הַמְבַעֵר אֶת

[7] הַבְעֵרָה כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף
[7] אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם

[8] לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם
[8] עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה

[9] עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד
[9] הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן

[10] אִישׁ אוֹ אִשָּׁה שׁוֹר יִסְקֹל וְנִמְּ בְּעֵלָיו
[10] וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יְשַׁמְּרֶנּוּ וְהֵמִית

[11] יוּמַת[30] אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן
[11] ס אִם שׁוֹר נֹגֵחַ הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא

[12] פְּדִין נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו׃
[12] יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת

[13] אוֹ בֵן יִגַּח אוֹ בַת יִגַּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה
[13] יִשָּׁלֵם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃

[21] כל אלמנה ויתום לא תענון׃ [22] אם ענה
תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע
אשמע צעקתו׃ [23] וחרה אפי והרגתי
אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים׃ [24] אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא
תשימון עליו נשך׃ [25] אם חבל תחבל
שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃
[26] כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו
לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי
ושמעתי כי חנון אני׃ [27] אלהים לא
תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ [28] מלאתך
ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי׃
[29] כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים
יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃
[30] ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃

[9] עני לא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃
אלהים ישלם שנים לרעהו׃ [9] כי יתן
איש אל רעהו חמור או שור או שה
וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה
אינ ראה׃ [10] שבעת יהוה תהיה בינ
שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
ולקח בעליו ולא ישלם׃ [11] ואם גנב
יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ [12] אם טרף
יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם׃
[13] וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או
מת בעליו אינ עמו שלם ישלם׃ [14] אם
בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא
בא בשכרו׃ [15] וכי יפתה איש בתולה
אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה׃ [16] אם מאנ ימאנ אביה לתתה
לו כסף ישקל כמהר הבתולת׃ [17] מכשפה
לא תחיה׃ [18] כל שכב עם בהמה מות
יומת׃ [19] זבח לאלהים יחרם בלתי
ליהוה לבדו׃ [20] וגר לא תונה ולא

מעשׂיכ וביום השׁביעי תשׁבת למענ
ינוח שׁורכ וחמרכ וינפשׁ בנ אמתכ

[13] והגר֑ [13] ובכל אשׁר אמרתי אליכמ
תשׁמרו ושׁם אלהימ אחרימ לא תזכירו

לא ישׁמע על פיכ֑ [14] שׁלשׁ רגלימ תחג לי
[15] בשׁנת֑ [15] את חג המצות תשׁמר שׁבעת

ימימ תאכל מצות כאשׁר צויתכ למועד
חדשׁ האביב כי בו יצאת ממצרימ ולא

[16] יראו פני ריקמ֑ [16] וחג הקציר בכורי
מעשׂיכ אשׁר תזרע בשׂדה וחג האסף

בצאת השׁנה באספכ את מעשׂיכ מנ
[17] השׁדת֑ [17] שׁלשׁ פעמימ בשׁנה יראה כל

זכורכ אל פני האדנ יהוה֑ [18] לא תזבח
על חמצ דמ זבחי ולא ילינ חלב חגי

[19] עד בקר֑ [19] ראשׁית בכורי אדמתכ תביא
בית יהוה אלהיכ לא תבשׁל גדי בחלב

[20] אמו֑ [20] הנה אנכי שׁלח מלאכ לפניכ
לשׁמרכ בדרכ ולהביאכ אל המקומ אשׁר

הכנתי֑ [21] השׁמר מפניו ושׁמע בקלו אל

[1] לא תשׂא שׁמע שׁוא אל תשׁת ידכ עמ
[2] רשׁע להית עד חמס֑ [2] לא תהיה אחרי

רבימ לרעת ולא תענה על רב לנטת
[3] אחרי רבימ להטת֑ [3] ודל לא תהדר בריבו֑

[4] כי תפגע שׁור איבכ או חמרו תעה
השׁב תשׁיבנו לו֑ [5] כי תראה חמור שׂנאכ

רבצ תחת משׂאו וחדלת מעזב לו עזב
תעזב עמו֑ [6] לא תטה משׁפט אבינכ

[7] בריבו֑ [7] מדבר שׁקר תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצדיק רשׁע֑ [8] ושׁחד לא

תקח כי השׁחד יעור פקחימ ויסלפ
[9] דברי צדיקימ֑ [9] וגר לא תלחצ ואתמ

ידעתמ את נפשׁ הגר כי גרימ הייתמ
בארצ מצרימ֑ [10] ושׁשׁ שׁנימ תזרע את

ארצכ ואספת את תבואתה֑ [11] והשׁביעת
תשׁמטנה ונטשׁתה ואכלו אביני עמכ

ויתרמ תאכל חית השׂדה כנ תעשׂה
לכרמכ לזיתכ֑ [12] ששׁת ימימ תעשׂה

הָאָרֶץ שַׁמָּמָה וְרִבָּה עָלַיִךְ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃
תמר בו כי לא ישׂא לפשׁעכמ כי שׁמי

30 מֹעֵט מֹעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר
30 מעט מעט אגרשׁנו מפניכ עד אשׁר

תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת הָאָרֶץ׃ 31 וְשַׁתִּי אֶת
ועשׂית כל אשׁר אדבר ואיבתי את

גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד יָם פְּלִשְׁתִּים
איביכ וצרתי את צרריכ׃ 23 כי ילכ

וּמִמִּדְבָּר עַד הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיֶדְכֶם אֶת
מלאכי לפניכ והביאכ אל האמרי והחתי

יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּמוֹ מִפָּנֶיךָ׃ 32 לֹא
והפרזי והכנעני החוי והיבוסי

תִּכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ 33 לֹא יֵשְׁבוּ
מלאכי לפניכ והביאכ אל האמרי והחתי

בְּאַרְצְךָ פֶּן יַחֲטִיאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד
ולא תעבדמ ולא תעשׂה כמעשׂיהמ כי

אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃
הרס תהרסמ ושׁבר תשׁבר מצבתיהמ׃

Shemot 24

1 וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל יְהוָה אַתָּה
לחמכ ואת מימיכ והסרתי מחלה

וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
מקרבכ׃ 26 לא תהיה משׁכלה ועקרה

2 וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ יִגְּשׁוּ וְהֵמָּה לֹא יִגָּשׁוּ
בארצכ את מספר ימיכ אמלא׃ 27 את

3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת
אימתי אשׁלח לפניכ והמתי את כל

כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן
העמ אשׁר תבא בהמ ונתתי את כל

כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים
איביכ אליכ ערפ׃ 28 ושׁלחתי את

אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃ 4 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת
הצרעה לפניכ וגרשׁה את החוי את

אגרשׁנו מפניכ בשׁנה אחת פן תהיה

האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורתם׃ [13] ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל הר האלהים׃ [14] ואל
הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר
נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אלהם׃ [15] ויעל משה
אל ההר ויכס הענן את ההר׃ [16] וישכן
כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן
ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מתוך הענן׃ [17] ומראה כבוד
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני
ישראל׃ [18] ויבא משה בתוך הענן ויעל
אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבעים לילה׃

Shemot 25

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [2] דבר אל
בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל
איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃
[3] וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב

כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח
תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים
עשר שבטי ישראל׃ [5] וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים
שלמים ליהוה פרים׃ [6] ויקח משה חצי
הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על
המזבח׃ [7] ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה ונשמע׃ [8] ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית
אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים
האלה׃ [9] ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃
[10] וירא את אלהי ישראל ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים
לטהר׃ [11] ואל אצילי בני ישראל לא שלח
ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
וישתו׃ [12] ויאמר יהוה אל משה עלה
אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת

אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃
[18] ועשית שנים כרבים זהב מקשה
תעשה אתם משני קצות הכפרת׃ [19] ועשה
כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת יהיו פני הכרבים׃ [21] ונתת את
הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן
תתן את הערת אשר אתן אליכ׃
[22] ונועדתי לכ שם ודברתי אתכ מעל
הכפרת מבין שני הכרבים אשר על
ארון הערת את כל אשר אצוה אותכ אל
בני ישראל׃ [23] ועשית שלחן עצי שטים
זהב׃ [24] והבאת את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן בהם׃
וכסף ונחשת׃ [4] תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ [5] וערת
אילם מאדמים וערת תחשים ועצי
שטים׃ [6] שמן למאר בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים׃ [7] אבני שהם ואבני
מלאים לאפד ולחשן׃ [8] ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם׃ [9] ככל אשר אני מראה
אותכ את תבנית המשכן ואת תבנית
כל כליו וכן תעשו׃ [10] ועשו ארון
עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה
וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃
[11] וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוצ
תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃
[12] ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו
האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃
[13] ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם
[14] והבאת את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן בהם׃
[15] בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו
ממנו׃ [16] ונתת אל הארן את הערת אשר
אתן אליכ׃ [17] ועשית כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃
[18] ועשית שנים כרבים זהב מקשה
תעשה אתם משני קצות הכפרת׃ [19] ועשה
כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת יהיו פני הכרבים׃ [21] ונתת את
הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן
תתן את הערת אשר אתן אליכ׃
[22] ונועדתי לכ שם ודברתי אתכ מעל
הכפרת מבין שני הכרבים אשר על
ארון הערת את כל אשר אצוה אותכ אל
בני ישראל׃ [23] ועשית שלחן עצי שטים
זהב׃ [24] והבאת את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן בהם׃
וכסף ונחשת׃ [4] תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ [5] וערת
אילם מאדמים וערת תחשים ועצי
שטים׃ [6] שמן למאר בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים׃ [7] אבני שהם ואבני
מלאים לאפד ולחשן׃ [8] ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם׃ [9] ככל אשר אני מראה
אותכ את תבנית המשכן ואת תבנית
כל כליו וכן תעשו׃ [10] ועשו ארון
עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה
וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃
[11] וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוצ
תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃
[12] ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו
האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃
[13] ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם
[14] והבאת את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן בהם׃

ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה
ואחד כפתר ופרח כן לששת הקנים
היצאים מן המנרה[34] ובמנרה ארבעה
גבעים משקדים כפתריה ופרחיה׃
[35] וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן
המנרה[36] כפתריהם וקנתם ממנה יהיו
כלה מקשה אחת זהב טהור[37] ועשית את
שטים וצפית אתם זהב ונשא במ את
השלחן[29] ועשית קערתיו וכפתיו
וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהנ
זהב טהור[39] ככר זהב טהור יעשה
אתה את כל הכלים האלה[40] וראה
ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר׃

Shemot 26

ממנה יהיו[32] ששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה השני[33] שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד כפתר

ואת שֵׁשׁ היריעת לבד וכפלת את
אתָ אלהֵי הַמִּשְׁכָּן לִבַּד וְכָפַלְתָּ אֶת

היריעה השִּׁשִּׁית אל מול פני האהלָ׃
הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶלָ׃

[10] ועשׂית חמשִׁים ללאת על שׂפת היריעה
[10] וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֵלָאת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה

האחת הקיצנה בחברת וחמשִׁים ללאת על
הָאַחַת הַקִּיצֹנָה בְּחִבֶּרֶת וַחֲמִשִּׁים לֵלָאת עַל

שׂפת היריעה החברת השׁניתָ׃ [11] ועשׂית
שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחִבֶּרֶת הַשֵּׁנִיתָ׃ [11] וְעָשִׂיתָ

קרסי נחשׁת חמשִׁים והבאת את הקרסים
קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ אֶת הַקְּרָסִים

בללאת וחברת את האהל והיה אחדָ׃
בַּלֵּלאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָדָ׃

[12] וסרח העדף ביריעת האהל חצי
[12] וְסָרַח הָעֹדֵף בִּיְרִיעַת הָאֹהֶל חֲצִי

היריעה הערפת תסרח על אחרי
הַיְרִיעָה הָעֲרֻפֶת תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי

המשׁכנָ׃ [13] והאמה מזה והאמה מזה בערף
הַמִּשְׁכָּנָ׃ [13] וְהָאַמָּה מִזֶּה וְהָאַמָּה מִזֶּה בְּעֹדֶף

בארכ יריעת האהל יהיה סרוח על צדי
בְּאֹרֶךְ יְרִיעַת הָאֹהֶל יִהְיֶה סָרוּחַ עַל צִדֵּי

המשׁכן מזה ומזה לכסתוָ׃ [14] ועשׂית
הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ [14] וְעָשִׂיתָ

מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה
מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה

ערת תחשׁים מלמעלהָ׃ [15] ועשׂית את
עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָהּ׃ [15] וְעָשִׂיתָ אֶת

הקרשׁים למשׁכן עצי שׁטים עמדיםָ׃
הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃

[16] עשׂר אמות ארכ הקרשׁ ואמה וחצי
[16] עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי

האמה רחב הקרשׁ האחדָ׃ [17] שׁתי ידות
הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָדָ׃ [17] שְׁתֵּי יָדוֹת

לקרשׁ האחד משׁלבת אשׁה אל אחתה כנ
לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן

תעשׂה לכל קרשׁי המשׁכנָ׃ [18] ועשׂית את
תַּעֲשׂוּ לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּנָ׃ [18] וְעָשִׂיתָ אֶת

ויריעתָ׃ [9] וחברת את חמשׁ היריעת לבד
וְיִרְעָתָ׃ [9] וְחִבַּרְתָּ אֶת חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד

היריעה האחת שׁמנה ועשׂרים באמה
הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה

ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאַחַת מִדָּה

אחת לכל היריעתָ׃ [3] חמשׁ היריעת
אַחַת לְכָל הַיְרִיעָתָ׃ [3] חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת

תהיינ חברת אשׁה אל אחתה וחמשׁ
תְּהֶיֶינָה חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ וַחֲמֵשׁ

יריעת חברת אשׁה אל אחתהָ׃ [4] ועשׂית
יְרִיעֹת חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ׃ [4] וְעָשִׂיתָ

ללאת תכלת על שׂפת היריעה האחת
לֵלָאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאַחַת

מקצה בחברת וכנ תעשׂה בשׂפת היריעה
מִקְצֵה בַּחֹבֶרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה

הקיצונה במחברת השׁניתָ׃ [5] חמשׁים
הַקִּיצֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִיתָ׃ [5] חֲמִשִּׁים

ללאת תעשׂה ביריעה האחת וחמשׁים
לֵלָאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאַחַת וַחֲמִשִּׁים

ללאת תעשׂה בקצה היריעה אשׁר
לֵלָאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר

במחברת השׁנית מקבילת הללאת אשׁה אל
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֵּלָאֹת אִשָּׁה אֶל

אחתהָ׃ [6] ועשׂית חמשׁים קרסי זהב
אֲחֹתָהּ׃ [6] וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב

וחברת את היריעת אשׁה אל אחתה
וְחִבַּרְתָּ אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ

בקרסים והיה המשׁכן אחדָ׃ [7] ועשׂית
בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָדָ׃ [7] וְעָשִׂיתָ

יריעת עזים לאהל על המשׁכן עשׂתי
יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי

עשׂרה יריעת תעשׂה אתמָ׃ [8] ארכ היריעה
עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָמּ׃ [8] אֹרֶךְ הַיְרִיעָה

האחת שׁלשׁים באמה ורחב ארבע באמה
הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה

היריעה האחת מדה אחת לעשׂתי עשׂרה
הַיְרִיעָה הָאַחַת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה

לקרשׁ האחד משׁלבת אשׁה אל אחתה כנ
לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן

תעשׂה לכל קרשׁי המשׁכנָ׃ [18] ועשׂית את
תַּעֲשׂוּ לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּנָ׃ [18] וְעָשִׂיתָ אֶת

27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
27 ואחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן

השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע
השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע

28 והבריח המשכן לירכתים ימה׃ 28
המשכן לירכתים ימה׃ 28 והבריח

התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה
התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה

29 אל הקצה׃ 29 ואת הקרשים תצפה זהב
אל הקצה׃ 29 ואת הקרשים תצפה זהב

ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים
ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים

לבריחם וצפית את הבריחם זהב׃
לבריחם וצפית את הבריחם זהב׃

30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר
30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר

31 הראית בהר׃ 31 ועשית פרכת תכלת
הראית בהר׃ 31 ועשית פרכת תכלת

וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה

32 חשב יעשה אתה כרבים׃ 32 ונתתה אתה
חשב יעשה אתה כרבים׃ 32 ונתתה אתה

על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב
על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב

ויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃
ויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃

33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים
33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים

והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
והבאת שמה מבית לפרכת את ארון

העדות והבדילה הפרכת לכם בין
העדות והבדילה הפרכת לכם בין

34 הקדש ובין קדש הקדשים׃ 34 ונתת את
הקדש ובין קדש הקדשים׃ 34 ונתת את

הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃
הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃

35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת
35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת

חמשה לקרשי צלע המשכן האחר׃
חמשה לקרשי צלע המשכן האחר׃

27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן

השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע
השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע

28 והבריח המשכן לירכתים ימה׃ 28
המשכן לירכתים ימה׃ 28 והבריח

התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה
התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה

29 אל הקצה׃ 29 ואת הקרשים תצפה זהב
אל הקצה׃ 29 ואת הקרשים תצפה זהב

ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים
ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים

לבריחם וצפית את הבריחם זהב׃
לבריחם וצפית את הבריחם זהב׃

30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר
30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר

31 הראית בהר׃ 31 ועשית פרכת תכלת
הראית בהר׃ 31 ועשית פרכת תכלת

וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה

32 חשב יעשה אתה כרבים׃ 32 ונתתה אתה
חשב יעשה אתה כרבים׃ 32 ונתתה אתה

על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב
על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב

ויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃
ויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃

33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים
33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים

והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
והבאת שמה מבית לפרכת את ארון

העדות והבדילה הפרכת לכם בין
העדות והבדילה הפרכת לכם בין

34 הקדש ובין קדש הקדשים׃ 34 ונתת את
הקדש ובין קדש הקדשים׃ 34 ונתת את

הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃
הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃

35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת
35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת

חמשה לקרשי צלע המשכן האחר׃
חמשה לקרשי צלע המשכן האחר׃

תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשׁת

עד חצי המזבח׃ [6] ועשׂית בדים למזבח

בדי עצי שׁטים וצפית אתם נחשׁת׃

[7] והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים

על שׁתי צלעת המזבח בשׂאת אתו׃ [8] נבוב

לחת תעשׂה אתו כאשׁר הראה אתך בהר

כן יעשׂו׃ [9] ועשׂית את חצר המשׁכן

לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שׁשׁ

משׁזר מאה באמה ארך לפאה האחת׃

Shemot 27

[1] ועשׂית את המזבח עצי שׁטים חמשׁ

אמות ארך וחמשׁ אמות רחב רבוע יהיה

המזבח ושׁלשׁ אמות קמתו׃ [2] ועשׂית

קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיינ

קרנתיו וצפית אתו נחשׁת׃ [3] ועשׂית

סיריתיו לדשׁנו ויעיו ומזרקתיו

ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשׂה

נחשׁת׃ [4] ועשׂית לו מכבר מעשׂה רשׁת

נחשׁת ועשׂית על הרשׁת ארבע טבעת

על ארבע קצותיו׃ [5] ונתתה אתה

המנרה נכח השׁלחן על צלע המשׁכנ

תימנה והשׁלחן תתן על צלע צפונ׃

[36] ועשׂית מסך לפתח האהל תכלת

וארגמן ותולעת שׁני ושׁשׁ משׁזר מעשׂה

רקמ׃ [37] ועשׂית למסך חמשׁה עמודי

שׁטים וצפית אתם זהב וויהם זהב

ויצקת להם חמשׁה אדני נחשׁת׃

Shemot 28

[1] ואתה הקרב אליכ את אהרנ אחיכ
[1] ואת בניו אתו מתוכ בני ישׂראל
לכהנו לי אהרנ נדב ואביהוא אלעזר
[2] ועשׂית בגדי קדשׁ לאהרנ אחיכ לכבוד ולתפארתָ׃
[3] ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשׂר מלאתיו רוח
חכמה ועשׂו את בגדי אהרנ לקדשׁו
[4] ואלה הבגדימ אשׂר יעשׂו לכהנוליָ ואלה הבגדימ אשׂר יעשׂו
חשׁנ ואפוד ומעיל וכתנת תשׂבצ
מצנפת ואבנט ועשׂו בגדי קדשׁ לאהרנ
[5] והמ יקחו אחיכ ולבניו לכהנוליָ
את הזהב ואת התכלת ואת הארגמנ
[6] ועשׂו את תולעת השׁני ואת השׁשׁ
את האפד זהב תכלת וארגמנ תולעת
שׁני ושׁשׁ משׂזר מעשׂה חשׁבָ׃ [7] שׁתי כתפת
חברת יהיה לו אל שׁני קצותיו וחברָ׃
[8] וחשׁב אפדתו אשׂר עליו כמעשׂהו ממנו
יהיה זהב תכלת וארגמנ ותולעת שׁני

[15] ולכתפ השׁנית חמשׁ עשׂרה קלעימ
עמדיהמ שׁלשׁה ואדניהמ שׁלשׁהָ׃
[16] ולשׁער החצר מסכ עשׂרימ אמה תכלת
וארגמנ ותולעת שׁני ושׁשׁ משׂזר מעשׂה
רקמ עמדיהמ ארבעה ואדניהמ
[17] כל עמודי החצר סביב ארבעהָ׃
מחשׁקימ כספ וויהמ כספ ואדניהמ
[18] ארכ החצר מאה באמה ורחב נחשׁתָ׃
חמשׁימ בחמשׁימ וקמה חמשׁ אמות ששׁ
[19] לכל כלי משׂזר ואדניהמ נחשׁתָ׃
המשׁכנ בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל
יתדת החצר נחשׁתָ׃ [20] ואתה תצוה את
בני ישׂראל ויקחו אליכ שׁמנ זית זכ
כתית למאור להעלת נר תמידָ׃ [21] באהל
מועד מחוצ לפרכת אשׂר על העדת יערכ
אתו אהרנ ובניו מערב עד בקר לפני
יהוה חקת עולמ לדרתמ מאת בני
ישׂראלָ׃

ישׂראל׃ ושׁשׁ משׁזר׃[9] ולקחת את שׁתי אבני שׁהם
ופתחת עליהם שׁמות בני
[10] ששׁה משׁמתם על האבן האחת ואת
שׁמות הששׁה הנותרים על האבן השׁנית
כתולדתם׃[11] מעשׂה חרשׁ אבן פתוחי חתם
תפתח את שׁתי האבנים על שׁמת בני
ישׂראל מסבת משׁבצות זהב תעשׂה אתם׃
[12] ושׂמת את שׁתי האבנים על כתפת
האפד אבני זכרן לבני ישׂראל ונשׂא
אהרן את שׁמותם לפני יהוה על שׁתי
כתפיו לזכרן׃[13] ועשׂית משׁבצת זהב׃
[14] ושׁתי שׁרשׁרת זהב טהור מגבלת תעשׂה
אתם מעשׂה עבת ונתתה את שׁרשׁרת
העבתת על המשׁבצת׃[15] ועשׂית חשׁן
משׁפט מעשׂה חשׁב כמעשׂה אפד תעשׂנו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שׁני ושׁשׁ
משׁזר תעשׂה אתן׃[16] רבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת רחבו׃[17] ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם

פטרה וברקת הטור האחד׃[18] והטור
השׁני נפך ספיר ויהלם׃[19] והטור
השׁלישׁי לשׁם שׁבו ואחלמה׃[20] והטור
הרביעי תרשׁישׁ ושׁהם וישׁפה משׁבצים
זהב יהיו במלואתם׃[21] והאבנים תהיין
על שׁמת בני ישׂראל שׁתים עשׂרה על
שׁמתם פתוחי חותם איש על שׁמו
תהיין לשׁני עשׂר שׁבט׃[22] ועשׂית על
החשׁן שׂרשׁת גבלת מעשׂה עבת זהב
טהור׃[23] ועשׂית על החשׁן שׁתי טבעות
זהב ונתת את שׁתי הטבעות על שׁני
קצות החשׁן׃[24] ונתתה את שׁתי עבתת
הזהב על שׁתי הטבעת אל קצות החשׁן׃
[25] ואת שׁתי קצות שׁתי העבתת תתן על
שׁתי המשׁבצת ונתתה על כתפות האפד
אל מול פניו׃[26] ועשׂית שׁתי טבעות
זהב ושׂמת אתם על שׁני קצות החשׁן על
שׂפתו אשׁר אל עבר האפד ביתה׃
[27] ועשׂית שׁתי טבעות זהב ונתתה אתם

המעיל סביבָ׃ [35] והיה על אהרן לשׁרת
ונשׁמע קולו בבאו אל הקדשׁ לפני יהוה
ובצאתו ולא ימותָ׃ [36] ועשׂית ציץ זהב
טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדשׁ
ליהוהָ׃ [37] ושׂמת אתו על פתיל תכלת
והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת
יהיהָ׃ [38] והיה על מצח אהרן ונשׂא
בחשׁן המשׁפט על לבו בבאו אל הקדשׁ
לזכרן לפני יהוה תמידָ׃ [30] ונתת אל
חשׁן המשׁפט את האורים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה
ונשׂא אהרן את משׁפט בני ישׂראל על
לבו לפני יהוה תמידָ׃ [31] ועשׂית את
מעיל האפוד כליל תכלתָ׃ [32] והיה פי
ראשׁו בתוכו שׂפה יהיה לפיו סביב
מעשׂה ארג כפי תחרא יהיה לו לא
יקרעָ׃ [33] ועשׂית על שׁוליו רמני תכלת
וארגמן ותולעת שׁני על שׁוליו סביב
ופעמני זהב בתוכם סביבָ׃ [34] פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על שׁולי

[35] והיה על אהרן לשׁרת
[36] ועשׂית ציץ זהב
[37] ושׂמת אתו על פתיל תכלת
[38] והיה על מצח אהרן ונשׂא
[30] ונתת אל
[31] ועשׂית את
[32] והיה פי
[33] ועשׂית על שׁוליו רמני תכלת
[34] פעמן זהב

על ראשׁו ומשׁחת אתו׃ [8] ואת בניו תקריב
על ראשׁו ומשׁחת אתו׃ [8] ואת בניו תקריב

והלבשׁתמ כתנת׃ [9] וחגרת אתמ אבנט
והלבשׁתמ כתנת׃ [9] וחגרת אתמ אבנט

אהרנ ובניו וחבשׁת להמ מגבעת והיתה
אהרנ ובניו וחבשׁת להמ מגבעת והיתה

להמ כהנה לחקת עולמ ומלאת יד אהרנ
להמ כהנה לחקת עולמ ומלאת יד אהרנ

ויד בניו׃ [10] והקרבת את הפר לפני אהל
ויד בניו׃ [10] והקרבת את הפר לפני אהל

מועד וסמכ אהרנ ובניו את ידיהמ
מועד וסמכ אהרנ ובניו את ידיהמ

על ראשׁ הפר׃ [11] ושׁחטת את הפר לפני
על ראשׁ הפר׃ [11] ושׁחטת את הפר לפני

הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעכ
יהוה פתח אהל מועד׃ [12] ולקחת מדמ

ואת כל הדמ תשׁפכ אל יסוד המזבח׃
ואת כל הדמ תשׁפכ אל יסוד המזבח׃

[13] ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב
[13] ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב

ואת החלב אשׁר עליהנ והקטרת
ואת היתרת על הכבד ואת שׁתי הכלית

המזבחה׃ [14] ואת בשׂר הפר ואת ערו
ואת פרשׁו תשׂרפ באשׁ מחוצ למחנה

חטאת הוא׃ [15] ואת האיל האחד תקח
חטאת הוא׃ [15] ואת האיל האחד תקח

וסמכו אהרנ ובניו את ידיהמ על ראשׁ
האיל׃ [16] ושׁחטת את האיל ולקחת את

על ראשׁו ונתת את נזר הקדשׁ על
על ראשׁו ונתת את נזר הקדשׁ על

המצנפת׃ [7] ולקחת את שׁמנ המשׁחה ויצקת
המצנפת׃ [7] ולקחת את שׁמנ המשׁחה ויצקת

ועל בניו תביא אל אהל מועד או
ועל בניו בבאמ אל אהל מועד או

בגשׁתמ אל המזבח לשׁרת בקדשׁ ולא
בגשׁתמ אל המזבח לשׁרת בקדשׁ ולא

ישׁאו עונ ומתו חקת עולמ לו ולזרעו
ישׁאו עונ ומתו חקת עולמ לו ולזרעו

אחריו׃

Shemot 29

[1] וזה הדבר אשׁר תעשׂה להמ לקדשׁ אתמ
[1] וזה הדבר אשׁר תעשׂה להמ לקדשׁ אתמ

לכהנ לי לקח פר אחד בנ בקר ואילמ
לכהנ לי לקח פר אחד בנ בקר ואילמ

שׁנימ תמיממ׃ [2] ולחמ מצות וחלת מצת
שׁנימ תמיממ׃ [2] ולחמ מצות וחלת מצת

בלולת בשׁמנ ורקיקי מצות משׁחימ
בלולת בשׁמנ ורקיקי מצות משׁחימ

בשׂמנ סלת חטימ תעשׂה אתמ׃ [3] ונתת
בשׂמנ סלת חטימ תעשׂה אתמ׃ [3] ונתת

אותמ על סל אחד והקרבת אתמ בסל ואת
אותמ על סל אחד והקרבת אתמ בסל ואת

הפר ואת שׁני האילמ׃ [4] ואת אהרנ
הפר ואת שׁני האילמ׃ [4] ואת אהרנ

ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד
ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד

ורחצת אתמ במימ׃ [5] ולקחת את
ורחצת אתמ במימ׃ [5] ולקחת את

הבגדימ והלבשׁת את אהרנ את הכתנת
הבגדימ והלבשׁת את אהרנ את הכתנת

ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשׁנ
ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשׁנ

ואפדת לו בחשׁב האפד׃ [6] ושׂמת המצנפת
ואפדת לו בחשׁב האפד׃ [6] ושׂמת המצנפת

על ראשׁו ונתת את נזר הקדשׁ על
על ראשׁו ונתת את נזר הקדשׁ על

דמו וזרקת על המזבח סביב׃ [17] ואת
דמו וזרקת על המזבח סביב׃ [17] ואת

מלאימ הוא׃ [23] וככר לחמ אחת וחלת
לחמ שׂמנ אחת ורקיק אחד מסל המצות
אשׂר לפני יהוה׃ [24] ושׂמת הכל על כפי
אהרנ ועל כפי בניו והנפת אתמ
תנופה לפני יהוה׃ [25] ולקחת אתמ מידמ
והקטרת המזבחה על העלה לריח
ניחוח לפני יהוה אשׁה הוא ליהוה׃
[26] ולקחת את החזה מאיל המלאימ אשׂר
לאהרנ והנפת אתו תנופה לפני יהוה
והיה לכ למנה׃ [27] וקדשׁת את חזה
התנופה ואת שׂוק התרומה אשׂר הונפ
ואשׂר הורמ מאיל המלאימ מאשׂר
לאהרנ ומאשׂר לבניו׃ [28] והיה לאהרנ
ולבניו לחק עולמ מאת בני ישׂראל כי
תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני
ישׂראל מזבחי שׁלמיהמ תרומתמ ליהוה׃
[29] ובגדי הקדשׁ אשׂר לאהרנ יהיו לבניו
אחריו למשׁחה בהמ ולמלא במ את ידמ׃
[30] שׁבעת ימימ ילבשׁמ הכהנ תחתיו

[23] האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו
וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשׁו׃
[18] והקטרת את כל האיל המזבחה עלה
הוא ליהוה ריח ניחוח אשׁה ליהוה
[19] הוא׃ [19] ולקחת את האיל השׁני וסמכ
אהרנ ובניו את ידיהמ על ראשׁ האיל׃
[20] ושׁחטת את האיל ולקחת מדמו
ונתתה על תנוכ אזנ אהרנ ועל תנוכ
אזנ בניו הימנית ועל בהנ ידמ
הימנית ועל בהנ רגלמ הימנית וזרקת
את הדמ על המזבח סביב׃ [21] ולקחת מנ
הדמ אשׂר על המזבח ומשׁמנ המשׁחה
והזית על אהרנ ועל בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו וקדשׁ הוא
ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו׃
[22] ולקחת מנ האיל החלב והאליה ואת
החלב המכסה את הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שׁתי הכלית ואת החלב אשׂר
עליהנ ואת שׂוק הימינ כי איל

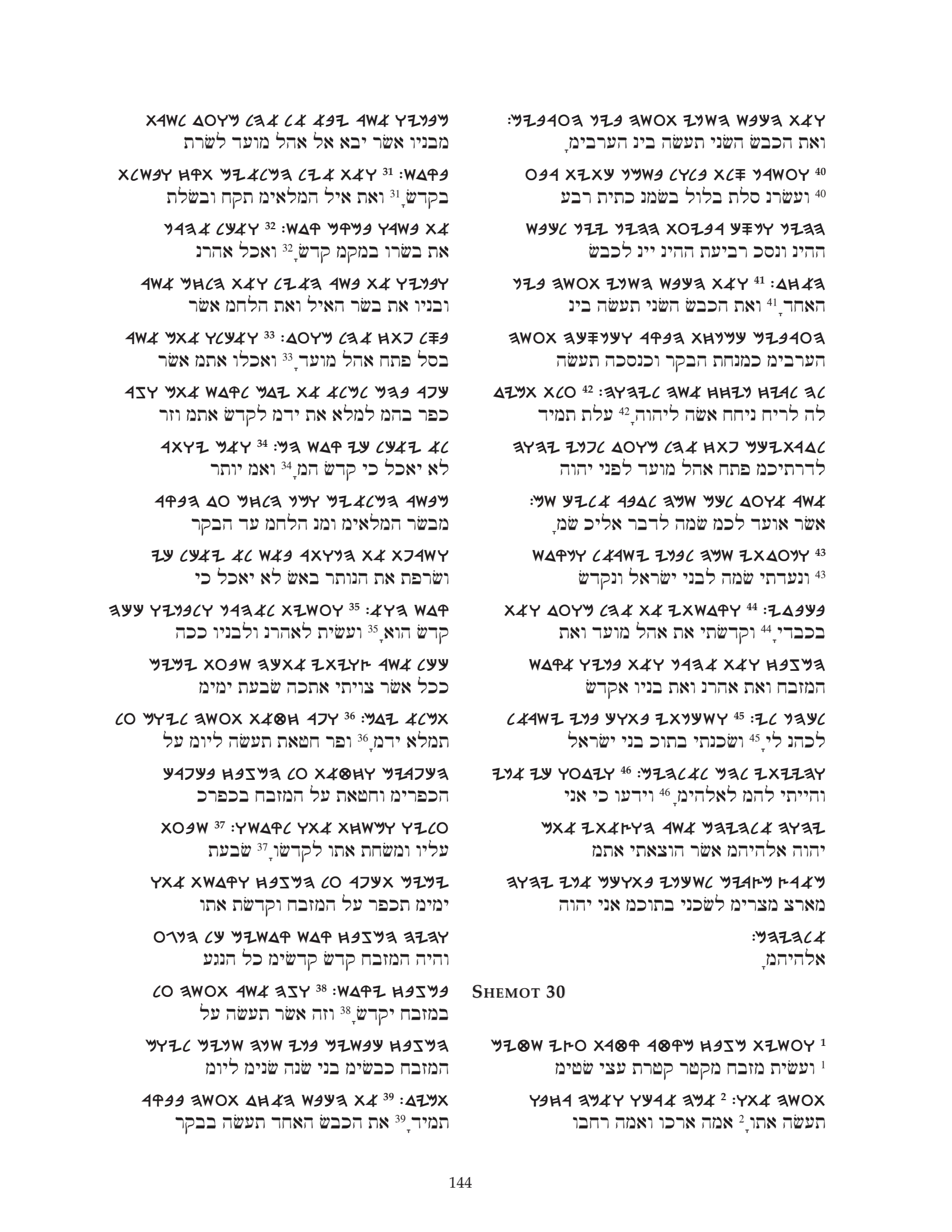

עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא
:בני ישראל 11 תנופה היא לה׳
ליהוה׃ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם
ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד
אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃
13 זה יתנו כל העבר על הפקדים
מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה
:השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃
14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה
ומעלה יתן תרומת יהוה׃ 15 העשיר לא
ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל
לתת את תרומת יהוה לכפר על
נפשתיכם׃ 16 ולקחת את כסף הכפרים
מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃ 17 וידבר
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃
יהוה אל משה לאמר׃ 18 ועשית כיור
נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו
בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה

רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו
:קרנתיו׃ 3 וצפית אתו זהב טהור את
קרנתיו׃ 3 וצפית אתו זהב טהור את
גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו
ועשית לו זר זהב סביב׃ 4 ושתי טבעת
זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי
צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה
לבתים לבדים לשאת אתו בהמה׃
5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב׃ 6 ונתתה אתו לפני הפרכת
אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על
העדת אשר אועד לכ שמה׃ 7 והקטיר
עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃
8 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה
לדרתיכם׃ 9 לא תעלו עליו קטרת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃
10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה
מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר

מעמיו׃

אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת
מעמיו׃

[38] תעשו לכם קדש תהיה לכ ליהוה׃ [38] איש
[38] ויאמר יהוה אל משה לאמר׃

[37] לכמ׃ [37] והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא
[37] ויאמר יהוה אל משה לאמר׃

ארון העדת׃ [27] ואת השלחן ואת כל
[27] ואת מזבח העלה ואת

כלי ואת המנרה ואת כליה ואת
כל כליו ואת הכיר ואת כנו׃

[29] וקדשת אתמ והיו קדש קדשים כל
[29] הנגע בהמ יקדש׃ [30] ואת אהרנ ואת

בניו תמשח וקדשת אתמ לכהנ לי׃
[31] ואל בני ישראל תדבר לאמר שמנ

[32] תעשו משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכמ׃ [32] על
[33] כמהו קדש הוא קדש יהיה לכמ׃ [33] איש

[34] זר ונכרת מעמיו׃ [34] ויאמר יהוה אל
[35] ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח

[36] ממלח טהור קדש׃ [36] ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד

אשר אועד לכ שמה קדש קדשים תהיה
[37] לכמ׃ [37] והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא

[38] תעשו לכם קדש תהיה לכ ליהוה׃ [38] איש
[1] אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת
מעמיו׃

[19] מימ׃ [19] ורחצו אהרנ ובניו ממנו את
[20] ידיהמ ואת רגליהמ׃ [20] בבאמ אל אהל

מועד ירחצו מימ ולא ימתו או
בגשתמ אל המזבח לשרת להקטיר אשה

[21] ליהוה׃ [21] ורחצו ידיהמ ורגליהמ ולא
ימתו והיתה להמ חק עולמ לו ולזרעו

[22] לדרתמ׃ [22] וידבר יהוה אל משה לאמר׃
[23] [23] ואתה קח לכ בשמימ ראש מר דרור

חמש מאות וקנמנ בשמ מחציתו חמשימ
ומאתימ וקנה בשמ חמשימ ומאתימ׃

[24] [24] וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמנ
זית הינ׃ [25] ועשית אתו שמנ משחת קדש

רקח מרקחת מעשה רקח שמנ משחת קדש
יהית׃ [26] ומשחת בו את אהל מועד ואת

[27] ארונ העדת׃ [27] ואת השלחנ ואת כל
כליו ואת המנרה ואת כליה ואת

[28] מזבח הקטרת׃ [28] ואת מזבח העלה ואת
כל כליו ואת הכיר ואת כנו׃

[29] וקדשת אתמ והיו קדש קדשים כל

:ישראל את לקדשׁ ככל אשׁר צויתיך יעשׂו׃

[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] ראה
[1] ויאמר יהוה אל משׁה לאמר׃ [13] ואתה

קראתי בשׁם בצלאל בן אורי בן חור
דבר אל בני ישׂראל לאמר אך את שׁבתתי

[3] למטה יהודה׃ ואמלא אתו רוח אלהים
תשׁמרו כי אות הוא ביני וביניכם

בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃
לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשׁכם׃

[4] לחשׁב מחשׁבת לעשׂות בזהב ובכסף
[14] ושׁמרתם את השׁבת כי קדשׁ הוא לכם

[5] ובנחשׁת׃ ובחרשׁת אבן למלאת ובחרשׁת
מחלליה מות יומת כי כל העשׂה בה

עצ לעשׂות בכל מלאכה׃ ואני הנה
מלאכה ונכרתה הנפשׁ ההוא מקרב

נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמכ
עמיה׃ [15] ששׁת ימים יעשׂה מלאכה

למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
וביום השׁביעי שׁבת שׁבתון קדשׁ

ועשׂו את כל אשׁר צויתך׃ [7] את אהל
ליהוה כל העשׂה מלאכה ביום השׁבת

מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשׁר
מות יומת׃ [16] ושׁמרו בני ישׂראל את

עליו ואת כל כלי האהל׃ [8] ואת השׁלחן
השׁבת לעשׂות את השׁבת לדרתם ברית

ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל
עולם׃ [17] ביני ובין בני ישׂראל אות

כליה ואת מזבח הקטרת׃ [9] ואת מזבח
הוא לעלם כי ששׁת ימים עשׂה יהוה

העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת
את השׁמים ואת הארץ וביום השׁביעי

כנו׃ [10] ואת בגדי השׂרד ואת בגדי
שׁבת וינפשׁ׃ [18] ויתן אל משׁה ככלתו

הקדשׁ לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לדבר אתו בהר סיני שׁני לחת העדת

לכהנ׃ [11] ואת שׁמן המשׁחה ואת קטרת
לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃

[8] סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
[8] ⁋ סָרוּ מְהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עָשׂוּ

[1] וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר
[1] וַיַּרְא הָעָם כִּי בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן הָהָר

ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו
וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

קום עשה לנו אלהים אשר ילכו
קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ

לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ

מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ׃

[2] ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב
[2] וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב

אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם

והביאו אלי׃ [3] ויתפרקו כל העם את
וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ [3] וַיִּתְפָּרְקוּ כָל הָעָם אֵת

נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל
נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל

אהרן׃ [4] ויקח מידם ויצר אתו בחרט
אַהֲרֹן׃ [4] וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בְּחָרֶט

ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה
וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה

אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

[5] וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
[5] וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא

אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃
אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר׃

[6] וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו
[6] וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיַּגְּשׁוּ

שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו
שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקֻמוּ

לצחק׃ [7] וידבר יהוה אל משה לך רד כי
לְצַחֵק׃ [7] וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֶךְ רֵד כִּי

שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃
שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

[8] סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו

להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו

לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר

העלוך מארץ מצרים׃ [9] ויאמר יהוה אל

משה ראיתי את העם הזה והנה עם

קשה ערף הוא׃ [10] ועתה הניחה לי ויחר

אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי

גדול׃ [11] ויחל משה את פני יהוה אלהיו

ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר

הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד

חזקה׃ [12] למה יאמרו מצרים לאמר ברעה

הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם

מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם

על הרעה לעמך׃ [13] זכר לאברהם ליצחק

ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך

השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי

אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃ [14] וינחם

יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃

כי זה משה האיש אשר העלנו מארצ
מצרים לא ידענו מה היה לו׃ [24] ואמר
להם למי זהב התפרקו ויתנו לי
ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃
[25] וירא משה את העם כי פרע הוא כי
פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ [26] ויעמד
משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה
אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃
[27] ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו
ושובו משער לשער במחנה והרגו איש
את אחיו ואיש את רעהו ואיש את
קרבו׃ [28] ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי
איש׃ [29] ויאמר משה מלאו ידכם היום
ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת
הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃
[30] ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם חטאתם
חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי

[15] ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם
[16] והלחת מעשה
אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא
[17] וישמע יהושע את
קול העם ברעה ויאמר אל משה קול
[18] ויאמר אין קול ענות
גבורה ואין קול ענות חלושה קול
[19] ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אפ
משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתמ
[20] ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר
על פני המים וישק את בני ישראל׃
[21] ויאמר משה אל אהרן מה עשה לכ העמ
[22] ויאמר אהרן אל יחר אפ אדני אתה
ידעת את העמ כי ברע הוא׃ [23] ויאמרו
לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו

בקרבכ כי עמ קשׁה ערפ אתה פנ אכלכ
ויתאבלו ולא שׁתו איש עדיו עליו׃
5 ויאמר יהוה אל משׁה אמר אל בני
ישׂראל אתמ עמ קשׁה ערפ רגע אחד
אעלה בקרבכ וכליתיכ ועתה הורד
עדיכ מעליכ וארעה מה אעשׂה לכ׃
6 ויתנצלו בני ישׂראל את עדימ מהר
חורב׃ 7 ומשׁה יקח את האהל ונטה לו
מחוצ למחנה הרחק מנ המחנה וקרא לו
אהל מועד והיה כל מבקשׁ יהוה יצא
אל אהל מועד אשׁר מחוצ למחנה׃ 8 והיה
כצאת משׁה אל האהל יקומו כל העמ
ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
משׁה עד באו האהלה׃ 9 והיה כבא משׁה
האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח
האהל ודבר עמ משׁה׃ 10 וראה כל העמ את
עמוד הענן עמד פתח האהל וקמ כל
העמ והשׁתחוו איש פתח אהלו׃ 11 ודבר

בְּקִרְבְּךָ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף אָתָּה פֶּן אֲכַלֶּךָ
וְיִתְאַבְּלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו׃
5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם קְשֵׁה עֹרֶף רֶגַע אֶחָד
אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד
עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵרְעָה מַה אֶּעֱשֶׂה לָּךְ׃
6 וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֶדְיָם מֵהַר
חוֹרֵב׃ 7 וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת הָאֹהֶל וְנָטָה לּוֹ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ
אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 8 וְהָיָה
כְּצֵאת מֹשֶׁה אֶל הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָל הָעָם
וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי
מֹשֶׁה עַד בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃ 9 וְהָיָה כְּבֹא מֹשֶׁה
הָאֳהֱלָה יָרַד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם מֹשֶׁה׃ 10 וְרָאָה כָל הָעָם אֶת
עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל
הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃ 11 וְדִבֶּר

בקרבכ כי עמ קשׁה ערפ אתה פנ אכלכ
ויתאבלו ולא שׁתו איש עדיו עליו׃
5 ויאמר יהוה אל משׁה אמר אל בני
ישׂראל אתמ עמ קשׁה ערפ רגע אחד
אעלה בקרבכ וכליתיכ ועתה הורד
עדיכ מעליכ ואדעה מה אעשׂה לכ׃
6 ויתנצלו בני ישׂראל את עדימ מהר
חורב׃ 7 ומשׁה יקח את האהל ונטה לו
מחוצ למחנה הרחק מנ המחנה וקרא לו
אהל מועד והיה כל מבקשׁ יהוה יצא
אל אהל מועד אשׁר מחוצ למחנה׃ 8 והיה
כצאת משׁה אל האהל יקומו כל העמ
ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
משׁה עד באו האהלה׃ 9 והיה כבא משׁה
האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח
האהל ודבר עמ משׁה׃ 10 וראה כל העמ את
עמוד הענן עמד פתח האהל וקמ כל
העמ והשׁתחוו איש פתח אהלו׃ 11 ודבר

ואכפרה בעד חטאתכמ׃ 31 וישׁב משׁה אל
יהוה ויאמר אנא חטא העמ הזה
חטאה גדלה ויעשׂו להמ אלהי זהב׃
32 ועתה אמ תשׂא חטאתמ ואמ אינ
מחני נא מספרכ אשׁר כתבת׃ 33 ויאמר
יהוה אל משׁה מי אשׁר חטא לי אמחנו
מספרי׃ 34 ועתה לכ נחה את העמ אל אשׁר
דברתי לכ הנה מלאכי ילכ לפניכ
וביומ פקדי ופקדתי עלהמ חטאתמ׃
35 ויגפ יהוה את העמ על אשׁר עשׂו את
העגל אשׁר עשׂה אהרנ׃

Shemot 33

1 ידבר יהוה אל משׁה לכ עלה מזה אתה
והעמ אשׁר העלית מארצ מצרימ אל
הארצ אשׁר נשׁבעתי לאברהמ ליצחק
וליעקב לאמר לזרעכ אתננה׃ 2 ושׁלחתי
לפניכ מלאכ וגרשׁתי את הכנעני
האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃
3 אל ארצ זבת חלב ודבש כי לא אעלה

וְאֶכַּפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם׃ 31 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל
יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה
חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃
32 וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אַיִן
מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ׃ 33 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחֶנּוּ
מִסִּפְרִי׃ 34 וְעַתָּה לֵךְ נְחֵה אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ
וּבְיוֹם פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃
35 וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת
הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן׃

שְׁמוֹת לג

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה
וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה׃ 2 וְשָׁלַחְתִּי
לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי
הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃
3 אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה

[19] כל פטר רחם לי כל מקנך תזכר פטר שור ושה׃
[19] ויאמר אני אעביר כל טובי על פניכ

ואקרא בשם יהוה לפניכ וחנתי את
אשר אחן ורחמתי את אשר ארחמ׃

[20] ואמר לא תוכל לראת את פני כי לא
[20] יראני האדמ וחי׃ [21] ויאמר יהוה הנה
מקומ אתי ונצבת על הצור׃ [22] והיה

בעבר כבדי ושמתיכ בנקרת הצור
ושכתי כפי עליכ עד עברי׃ [23] והסרתי

את כפי וראית את אחרי ופני לא
יראו׃

Shemot 34

[1] ויאמר יהוה אל משה פסל לכ שני לחת
אבנימ כראשנימ וכתבתי על הלחת את

הדברימ אשר היו על הלחת הראשנימ
אשר שברת׃ [2] והיה נכונ לבקר ועלית

בבקר אל הר סיני ונצבת לי שמ על ראש
ההר׃ [3] ואיש לא יעלה עמכ וגמ איש

אל ירא בכל ההר גמ הצאנ והבקר אל
ירעו אל מול ההר ההוא׃ [4] ויפסל שני

[19] כל פטר רחם לי כל מקנך תזכר פטר שור ושה
יהוה אל משה פנימ אל פנימ כאשר

וקראתי בשם יהוה לפניכ וחנתי את
ומשרתו יהושע בנ נונ נער לא ימיש

מתוכ האהל׃ [12] ויאמר משה אל יהוה
ראה אתה אמר אלי העל את העמ הזה

ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי
ואתה אמרת ידעתיכ בשם וגמ מצאת

חנ בעיני׃ [13] ועתה אמ נא מצאתי חנ
בעיניכ הודעני נא את דרככ ואדעכ

למענ אמצא חנ בעיניכ וראה כי עמכ
הגוי הזה׃ [14] ויאמר פני ילכו והנחתי

לכ׃ [15] ויאמר אליו אמ אינ פניכ הלכימ
אל תעלנו מזה׃ [16] ובמה יודע אפוא כי

מצאתי חנ בעיניכ אני ועמכ הלוא
בלכתכ עמנו ונפלינו אני ועמכ מכל

העמ אשר על פני האדמה׃ [17] ויאמר
יהוה אל משה גמ את הדבר הזה אשר

דברת אעשה כי מצאת חנ בעיני ואדעכ
בשמ׃ [18] ויאמר הראני נא את כבדכ

לכ את אשר אנכי מצוכ היומ הנני גרש
מפניכ את האמרי והכנעני והחתי
והפרזי והחוי והיבוסי׃ [12] השמר לכ פנ
תכרת ברית ליושב הארצ אשר אתה בא
מזבחתמ תתצונ ואת מצבתמ תשברונ
ואת אשריו תכרתונ׃ [14] כי לא תשתחוה
לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא
הוא׃ [15] פנ תכרת ברית ליושב הארצ
וזנו אחרי אלהיהמ וזבחו לאלהיהמ
וקרא לכ ואכלת מזבחו׃ [16] ולקחת
מבנתיו לבניכ וזנו בנתיו אחרי
אלהיהנ והזנו את בניכ אחרי אלהיהנ׃
[17] אלהי מסכה לא תעשה לכ׃ [18] את חג
המצות תשמר שבעת ימימ תאכל מצות
ונחלתנו׃ [10] ויאמר הנה אנכי כרת ברית
נגד כל עמכ אעשה נפלאת אשר לא נבראו
בכל הארצ ובכל הגוימ וראה כל העמ
אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי
נורא הוא אשר אני עשה עמכ׃ [11] שמר

לחת אבנימ כראשנימ וישכמ משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
אתו ויקח בידו שני לחת אבנימ׃ וירד
יהוה בענן ויתיצב עמו שמ ויקרא
בשמ יהוה׃ [6] ויעבר יהוה על פניו
ויקרא יהוה יהוה אל רחומ וחנונ
ארכ אפימ ורב חסד ואמת׃ [7] נצר חסד
לאלפימ נשא עונ ופשע וחטאה ונקה
לא ינקה פקד עונ אבות על בנימ ועל
בני בנימ על שלשימ ועל רבעימ׃
[8] וימהר משה ויקד ארצה וישתחו׃
[9] ויאמר אמ נא מצאתי חנ בעיניכ
אדני ילכ נא אדני בקרבנו כי עמ קשה
ערפ הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו

[1] ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
[1] ויקהל משה את כל עדת בני ישראל

Shemot 35

על פניו עד באו לדבר אתו׃
כל פניו על דבר אתו׃

עור פני משה והשיב משה את המסוה
כל פניו עם משה את משה עם השיבו משה

[35] וראו בני ישראל את פני משה כי קרן
[35] וראו בני ישראל את פני משה כי קרן

אל משה כתב לכ את הדברים האלה כי על
על פי הדברים האלה כרתי אתכ ברית ואת

[28] ישראל׃ ויהי שמ עמ יהוה ארבעימ
[28] יום ואربעים לילה לחמ לא אכל

ומימ לא שתה ויכתב על הלחת את דברי
[1] ויקהל משה את כל עדת בני ישראל

[29] הברית עשרת הדברימ׃ ויהי ברדת משה
[29] וערפתו כל בכור בניכ תפדה ולא יראו

מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה
[21] פני ריקמ׃ ששת ימימ תעבד וביומ

ברדתו מנ ההר ומשה לא ידע כי קרנ
השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת׃

[30] עור פניו בדברו אתו׃ וירא אהרנ
[22] וחג שבעת תעשה לכ בכורי קציר

וכל בני ישראל את משה והנה קרנ עור
[23] חטימ וחג האסיפ תקופת השנה׃ שלש

[31] פניו ויראו מגשת אליו׃ ויקרא
פעמימ בשנה יראה כל זכורכ את פני

אלהמ משה וישבו אליו אהרנ וכל
[24] הארנ יהוה אלהי ישראל׃ כי אוריש

הנשאימ בעדה וידבר משה אלהמ׃
גוימ מפניכ והרחבתי את גבלכ ולא

[32] ואחרי כנ נגשו כל בני ישראל ויצומ
[32] יחמד איש את ארצכ בעלתכ לראות את

את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃
פני יהוה אלהיכ שלש פעמימ בשנה׃

[33] ויכל משה מדבר אתמ ויתנ על פניו
[25] לא תשחט על חמצ דמ זבחי ולא ילינ

מסוה׃ [34] ובבא משה לפני יהוה לדבר
לבקר זבח חג הפסח׃ [26] ראשית בכורי

אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא
ארמתכ תביא בית יהוה אלהיכ לא

ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה׃
[27] תבשל גדי בחלב אמו׃ ויאמר יהוה

הארנ ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת
המסכ׃[13] את השלחנ ואת בדיו ואת
כל כליו ואת לחמ הפנימ׃[14] ואת מנרת
המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת
שמנ המאור׃[15] ואת מזבח הקטרת ואת
בדיו ואת שמנ המשחה ואת קטרת
הסמימ ואת מסכ הפתח לפתח המשכנ׃
[16] את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את
הכיר ואת כנו׃[17] את קלעי החצר את
עמדיו ואת אדניה ואת מסכ שער
החצר׃[18] את יתדת המשכנ ואת יתדת
כל עדת בני ישראל מלפני משה׃
[21] ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל
מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את
בריחו את עמדיו ואת אדניו׃[12] את

יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ויאמר אלהם הדברימ אשר צוה
יהוה לעשת אתמ׃[2] ששת ימימ תעשה
מלאכה וביום השביעי יהיה לכמ קדש
שבת שבתונ ליהוה כל העשה בו מלאכה
יומת׃[3] לא תבערו אש בכל משבתיכמ
ביום השבת׃[4] ויאמר משה אל כל עדת
בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
יהוה לאמר׃[5] קחו מאתכמ תרומה
ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכספ ונחשת׃[6] ותכלת
וארגמנ ותולעת שני ושש ועזימ׃
[7] וערת אילמ מאדמימ וערת תחשימ
ועצי שטימ׃[8] ושמנ למאור ובשמימ
לשמנ המשחה ולקטרת הסמימ׃[9] ואבני
שהמ ואבני מלאימ לאפוד ולחשנ׃[10] וכל
חכמ לב בכמ יבאו ויעשו את כל אשר
צוה יהוה׃[11] את המשכנ את אהלו ואת

לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות

ביד משה הביאו בני ישראל נדבה

[30] ליהוה׃ ויאמר משה אל בני ישראל

ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן

[31] חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח

אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל

[32] מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשת בזהב

[33] ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת

ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃

[34] ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן

[35] אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת לב

לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם

בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש

וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃

Shemot 36

[1] ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם

לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה

ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃[29] כל

איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא

[22] ולבנדי הקדש׃ ויבאו האנשים על

הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם

וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש

[23] אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ וכל

מאדמים וערת תחשים הביאו׃[24] כל

מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את

תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי

[25] שטים לכל מלאכת העבדה הביאו׃[25] וכל

אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו

מטוה את התכלת ואת הארגמן את

בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש

[26] תולעת השני ואת השש׃[26] וכל הנשים

אשר נשא לבם אתנה בחכמה טוו את

העזים׃[27] והנשאם הביאו את אבני

השהם ואת אבני המלאים לאפוד

[28] ולחשן׃[28] ואת הבשם ואת השמן למאור

לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה

לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש

ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה

אתמ׃ [9] ארכ היריעה האחת שמנה

ועשרים באמה ורחב ארבע באמה

היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת׃

[10] ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת

וחמש יריעת חבר אחת אל אחת׃ [11] ויעש

ללאת תכלת על שפת היריעה האחת

מקצה במחברת כנ עשה בשפת היריעה

הקיצונה במחברת השנית׃ [12] חמשים

ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים

ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת

השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת׃

[13] ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את

היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי

המשכנ אחד׃ [14] ויעש יריעת עזימ

לאהל על המשכנ עשתי עשרה יריעת

עשה אתמ׃ [15] ארכ היריעה האחת שלשים

באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת

מדה אחת לעשתי עשרה יריעת׃

עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמנ

לכל אשר צוה יהוה׃ [2] ויקרא משה אל

בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכמ

לב אשר נתנ יהוה חכמה בלבו כל אשר

נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת

אתה׃ [3] ויקחו מלפני משה את כל התרומה

אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת

הקדש לעשת אתה והמ הביאו אליו

עוד נדבה בבקר בבקר׃ [4] ויבאו כל

החכמימ העשימ את כל מלאכת הקדש

איש איש ממלאכתו אשר המה עשימ׃

[5] ויאמרו אל משה לאמר מרבימ העמ

להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה

יהוה לעשת אתה׃ [6] ויצו משה ויעבירו

קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו

עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העמ

מהביא׃ [7] והמלאכה היתה דימ לכל

המלאכה לעשות אתה והותר׃ [8] ויעשו

כל חכמ לב בעשי המלאכה את המשכנ

עשׂה זהב בתים לבריחם ויצפ את
[34] ואת הקרשׁים צפה זהב ואת טבעתם
אדנים תחת הקרשׁ האחד לשׁתי
בתוכ הקרשׁים מן הקצה אל הקצה׃
[33] ויעשׂ את הבריח התיכן לברח
ימה׃ [24] ואדבעים אדני כספ
עשׂה תחת עשׂרים הקרשׁים שני אדנים
תחת הקרשׁ האחד לשׁתי ידתיו ושני
[25] ולצלע המשכן השׁנית לפאת
ידתיו׃

[26] צפונ עשׂה עשׂרים קרשׁים׃ [26] ואדבעים
אדניהמ כספ שׁני אדנים תחת הקרשׁ
האחד ושׁני אדנים תחת הקרשׁ האחד׃
[27] ולירכתי המשׁכן ימה עשׂה שׁשׁה
קרשׁים׃ [28] ושׁני קרשׁים עשׂה למקצעת
המשׁכן בירכתים׃ [29] והיו תואמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשׁו אל
מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה
ערת תחשׁים מלמעלה׃ [20] ויעשׂ את
הקרשׁים למשׁכן עצי שׁטים עמדים׃
[21] עשׂר אמת ארכ הקרשׁ ואמה וחצי
האמה רחב הקרשׁ האחד׃ [22] שׁתי ידת
לקרשׁ האחד משׁלבת אחת אל אחת כנ
עשׂה לכל קרשׁי המשׁכן׃ [23] ויעשׂ את
הקרשׁים למשׁכן עשׂרים קרשׁים לפאת
נגב תימנה׃ [24] ואדבעים אדני כספ
שׁנים תחת הקרשׁ האחד לשׁתי ידתיו׃

[16] ויחבר את חמשׁ היריעת לבד ואת שׁשׁ
היריעת לבד׃ [17] ויעשׂ ללאת חמשׁים על
שׂפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשׁים
ללאת עשׂה על שׂפת היריעה החברת
השׁנית׃ [18] ויעשׂ קרסי נחשׁת חמשׁים
לחבר את האהל להית אחד׃ [19] ויעשׂ
מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה
ערת תחשׁים מלמעלה׃ [20] ויעשׂ את
הקרשׁים למשׁכן עצי שׁטים עמדים׃
[21] עשׂר אמת ארכ הקרשׁ ואמה וחצי
האמה רחב הקרשׁ האחד׃ [22] שׁתי ידת
לקרשׁ האחד משׁלבת אחת אל אחת כנ
עשׂה לכל קרשׁי המשׁכן׃ [23] ויעשׂ את
הקרשׁים למשׁכן עשׂרים קרשׁים לפאת
נגב תימנה׃ [24] ואדבעים אדני כספ
שׁנים תחת הקרשׁ האחד לשׁתי ידתיו ושׁני
אדניהמ כספ שׁני אדנים תחת הקרשׁ
האחד ושׁני אדנים תחת הקרשׁ האחד׃
[27] ולירכתי המשׁכן ימה עשׂה שׁשׁה
קרשׁים׃ [28] ושׁני קרשׁים עשׂה למקצעת
המשׁכן בירכתים׃ [29] והיו תואמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשׁו אל
טבעת האחת כנ עשׂה לשׁניהם לשׁני
המקצעת׃ [30] והיו שׁמנה קרשׁים
ואדניהמ כספ שׁשׁה עשׂר אדנים שׁני
אדנים שׁני אדנים תחת הקרשׁ האחד׃
אדנים תחת הקרשׁ האחד׃
[31] ויעשׂ בריחי עצי שׁטים חמשׁה
לקרשׁי צלע המשׁכן האחת׃ [32] וחמשׁה
בריחם לקרשׁי צלע המשׁכן השׁנית
וחמשׁה בריחם לקרשׁי המשׁכן לירכתים
ימה׃ [33] ויעשׂ את הבריח התיכן לברח

המסגרת היו הטבעת בתים לבדים
ויהיו על ארבע רגליו[14] לעמת
הפאת אשר לארבע טבעת על צלעו
טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו השנית[4] ויעש
בדי עצי שטים ויצף אתם זהב
[5] ויבא את הבדים בטבעת על צלעת
הארן לשאת את הארן[6] ויעש כפרת
זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה
וחצי רחבה[7] ויעש שני כרבים זהב
מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת
[8] כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד
מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים
משני קצותו[9] ויהיו הכרבים פרשי
כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת היו פני הכרבים[10] ויעש את
השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו[11] ויצף אתו
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו[2] ויצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב
[3] ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע
טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע
הארן לשאת את הארן[6] ויעש כפרת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
חשב עשה אתה כרבים[36] ויעש לה
וחצי רחבה[7] ויעש שני כרבים זהב
ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב
וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני
כסף[37] ויעש מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
רקמ[38] ואת עמודיו חמשה ואת וויהם
וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם
חמשה נחשת

Shemot 37

[1] ויעש בצלאל את הארן עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו[2] ויצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב
[3] ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו השנית[4] ויעש
בדי עצי שטים ויצף אתם זהב
[5] ויבא את הבדים בטבעת על צלעת
השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו[11] ויצף אתו
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
המסגרת היו הטבעת בתים לבדים
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
חשב עשה אתה כרבים[36] ויעש לה
הבריחם זהב[35] ויעש את הפרכת תכלת

ממנה׃[22] כפתריהם וקנתם ממנה היו משה׃ [22] יעשׂ את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע

כלה מקשׂה אחת זהב טהור׃[23] ויעשׂ את עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את

נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃[24] ככר זהב טהור עשׂה אתה ואת השלחן׃[16] ויעשׂ את הכלים אשר על

כל כליה׃[25] ויעשׂ את מזבח הקטרת זהב טהור׃[17] ויעשׂ את המנרה זהב

טהור מקשׂה עשׂה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה

היו׃[18] ששׂה קנים יצאים מצדיה שלשׂה קני מנרה מצדה האחד ושלשׂה

קני מנרה מצדה השני׃[19] שלשׂה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח

ושלשׂה גבעים משקדים בקנה אחר כפתר ופרח כן לששׁת הקנים היצאים

מן המנרה׃[20] ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה׃[21] וכפתר

תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני

הקנים ממנה לששׁת הקנים היצאים

Shemot 38

[1] ויעשׂ את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע

עמודיהמ עשרים ואדניהמ עשרים
נחשׁת ווי העמודים וחשׁקיהמ כסף׃
12 ולפאת ים קלעים חמשׁים באמה
עמודיהמ עשׂרה ואדניהמ עשׂרה ווי
13 העמדים וחשׁוקיהמ כסף׃ ולפאת
14 קדמה מזרחה חמשׁים אמה׃ קלעים
חמשׁ עשׂרה אמה אל הכתף עמודיהמ
15 שׁלשׁה ואדניהמ שׁלשׁה׃ ולכתף השׁנית
מזה ומזה לשׁער החצר קלעים חמשׁ
עשׂרה אמה עמדיהמ שׁלשׁה ואדניהמ
16 שׁלשׁה׃ כל קלעי החצר סביב שׁשׁ משׁזר׃
17 והאדנים לעמדים נחשׁת ווי
העמודים וחשׁוקיהמ כסף וצפוי
ראשׁיהמ כסף והמ מחשׁקים כסף כל
18 עמדי החצר׃ ומסך שׁער החצר מעשׂה
רקמ תכלת וארגמנ ותולעת שׁני ושׁשׁ
משׁזר ועשׂרים אמה ארכ וקומה ברחב
חמשׁ אמות לעמת קלעי החצר׃
19 ועמדיהמ ארבעה ואדניהמ ארבעה

ל יצחק ארבע טבעת בארבע הקצות
6 למכבר הנחשׁת בתימ לבדימ׃ ויעשׂ את
הבדימ עצי שׁטימ ויצפ אתמ נחשׁת׃
7 ויבא את הבדימ בטבעת על צלעת
המזבח לשׂאת אתו בהמ נבוב לחת עשׂה
8 אתו׃ ויעשׂ את הכיור נחשׁת ואת כנו
נחשׁת במראת הצבאת אשׁר צבאו פתח
9 אהל מועד׃ ויעשׂ את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שׁשׁ משׁזר מאה
באמה׃ 10 עמודיהמ עשׂרים ואדניהמ
עשׂרים נחשׁת ווי העמודים וחשׁקיהמ
11 כסף׃ ולפאת צפונ מאה באמה

ל ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות
6 למכבר הנחשׁת בתימ לבדימ׃ ויעשׂ את
הבדימ עצי שׁטימ ויצפ אתמ נחשׁת׃
7 ויבא את הבדימ בטבעת על צלעת
המזבח לשׂאת אתו בהמ נבוב לחת עשׂה
8 אתו׃ ויעשׂ את הכיור נחשׁת ואת כנו
נחשׁת במראת הצבאת אשׁר צבאו פתח
9 אהל מועד׃ ויעשׂ את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שׁשׁ משׁזר מאה
באמה׃ 10 עמודיהמ עשׂרים ואדניהמ
עשׂרים נחשׁת ווי העמודים וחשׁקיהמ
11 כסף׃ ולפאת צפונ מאה באמה

𐤍𐤇𐤔𐤕 𐤅𐤅𐤉𐤄𐤌 𐤊𐤎𐤐 𐤅𐤑𐤐𐤅𐤉 𐤓𐤀𐤔𐤉𐤄𐤌
נחשת וויהמ כספ וצפוי ראשיהמ

𐤅𐤇𐤔𐤒𐤉𐤄𐤌 𐤊𐤎𐤐: 20 𐤅𐤊𐤋 𐤄𐤉𐤕𐤃𐤕 𐤋𐤌𐤔𐤊𐤍
וחשקיהמ כספ 20 וכל היתדת למשכנ

𐤅𐤋𐤇𐤑𐤓 𐤎𐤁𐤉𐤁 𐤍𐤇𐤔𐤕: 21 𐤀𐤋𐤄 𐤐𐤒𐤅𐤃𐤉
ולחצר סביב נחשת 21 אלה פקודי

𐤄𐤌𐤔𐤊𐤍 𐤌𐤔𐤊𐤍 𐤄𐤏𐤃𐤕 𐤀𐤔𐤓 𐤐𐤒𐤃 𐤏𐤋 𐤐𐤉
המשכנ משכנ העדת אשר פקד על פי

𐤌𐤔𐤄 𐤏𐤁𐤃𐤕 𐤄𐤋𐤅𐤉𐤌 𐤁𐤉𐤃 𐤀𐤉𐤕𐤌𐤓 𐤁𐤍 𐤀𐤄𐤓𐤍
משה עבדת הלוימ ביד איתמר בנ אהרנ

𐤄𐤊𐤄𐤍: 22 𐤅𐤁𐤑𐤋𐤀𐤋 𐤁𐤍 𐤀𐤅𐤓𐤉 𐤁𐤍 𐤇𐤅𐤓 𐤋𐤌𐤈𐤄
הכהנ 22 ובצלאל בנ אורי בנ חור למטה

𐤉𐤄𐤅𐤃𐤄 𐤏𐤔𐤄 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤑𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤕
יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את

𐤌𐤔𐤄: 23 𐤅𐤀𐤕𐤅 𐤀𐤄𐤋𐤉𐤀𐤁 𐤁𐤍 𐤀𐤇𐤉𐤎𐤌𐤊
משה 23 ואתו אהליאב בנ אחיסמכ

𐤋𐤌𐤈𐤄 𐤃𐤍 𐤇𐤓𐤔 𐤅𐤇𐤔𐤁 𐤅𐤓𐤒𐤌 𐤁𐤕𐤊𐤋𐤕
למטה דנ חרש וחשב ורקמ בתכלת

𐤅𐤁𐤀𐤓𐤂𐤌𐤍 𐤅𐤁𐤕𐤅𐤋𐤏𐤕 𐤄𐤔𐤍𐤉 𐤅𐤁𐤔𐤔: 24 𐤊𐤋
ובארגמנ ובתולעת השני ובשש 24 כל

𐤄𐤆𐤄𐤁 𐤄𐤏𐤔𐤅𐤉 𐤋𐤌𐤋𐤀𐤊𐤄 𐤁𐤊𐤋 𐤌𐤋𐤀𐤊𐤕 𐤄𐤒𐤃𐤔
הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש

𐤅𐤉𐤄𐤉 𐤆𐤄𐤁 𐤄𐤕𐤍𐤅𐤐𐤄 𐤕𐤔𐤏 𐤅𐤏𐤔𐤓𐤉𐤌 𐤊𐤊𐤓
ויהי זהב התנופה תשע ועשרימ ככר

𐤅𐤔𐤁𐤏 𐤌𐤀𐤅𐤕 𐤅𐤔𐤋𐤔𐤉𐤌 𐤔𐤒𐤋 𐤁𐤔𐤒𐤋 𐤄𐤒𐤃𐤔:
ושבע מאות ושלשימ שקל בשקל הקדש

25 𐤅𐤊𐤎𐤐 𐤐𐤒𐤅𐤃𐤉 𐤄𐤏𐤃𐤄 𐤌𐤀𐤕 𐤊𐤊𐤓 𐤅𐤀𐤋𐤐
25 וכספ פקודי העדה מאת ככר ואלפ

𐤅𐤔𐤁𐤏 𐤌𐤀𐤅𐤕 𐤅𐤇𐤌𐤔𐤄 𐤅𐤔𐤁𐤏𐤉𐤌 𐤔𐤒𐤋
ושבע מאות וחמשה ושבעימ שקל

𐤁𐤔𐤒𐤋 𐤄𐤒𐤃𐤔: 26 𐤁𐤒𐤏 𐤋𐤂𐤋𐤂𐤋𐤕 𐤌𐤇𐤑𐤉𐤕
בשקל הקדש 26 בקע לגלגלת מחצית

𐤄𐤔𐤒𐤋 𐤁𐤔𐤒𐤋 𐤄𐤒𐤃𐤔 𐤋𐤊𐤋 𐤄𐤏𐤁𐤓 𐤏𐤋
השקל בשקל הקדש לכל העבר על

𐤄𐤐𐤒𐤃𐤉𐤌 𐤌𐤁𐤍 𐤏𐤔𐤓𐤉𐤌 𐤔𐤍𐤄 𐤅𐤌𐤏𐤋𐤄 𐤋𐤔𐤔
הפקדימ מבנ עשרימ שנה ומעלה לשש

𐤌𐤀𐤅𐤕 𐤀𐤋𐤐 𐤅𐤔𐤋𐤔𐤕 𐤀𐤋𐤐𐤉𐤌 𐤅𐤇𐤌𐤔 𐤌𐤀𐤅𐤕
מאות אלפ ושלשת אלפימ וחמש מאות

𐤅𐤇𐤌𐤔𐤉𐤌: 27 𐤅𐤉𐤄𐤉 𐤌𐤀𐤕 𐤊𐤊𐤓 𐤄𐤊𐤎𐤐 𐤋𐤑𐤒𐤕
וחמשימ 27 ויהי מאת ככר הכספ לצקת

𐤀𐤕 𐤀𐤃𐤍𐤉 𐤄𐤒𐤃𐤔 𐤅𐤀𐤕 𐤀𐤃𐤍𐤉 𐤄𐤐𐤓𐤊𐤕 𐤌𐤀𐤕
את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת

𐤀𐤃𐤍𐤉𐤌 𐤋𐤌𐤀𐤕 𐤄𐤊𐤊𐤓 𐤊𐤊𐤓 𐤋𐤀𐤃𐤍: 28 𐤅𐤀𐤕
אדנימ למאת הככר ככר לאדנ 28 ואת

𐤄𐤀𐤋𐤐 𐤅𐤔𐤁𐤏 𐤄𐤌𐤀𐤅𐤕 𐤅𐤇𐤌𐤔𐤄 𐤅𐤔𐤁𐤏𐤉𐤌
האלפ ושבע המאות וחמשה ושבעימ

𐤏𐤔𐤄 𐤅𐤅𐤉𐤌 𐤋𐤏𐤌𐤅𐤃𐤉𐤌 𐤅𐤑𐤐𐤄 𐤓𐤀𐤔𐤉𐤄𐤌
עשה ווימ לעמודימ וצפה ראשיהמ

𐤅𐤇𐤔𐤒 𐤀𐤕𐤌: 29 𐤅𐤍𐤇𐤔𐤕 𐤄𐤕𐤍𐤅𐤐𐤄 𐤔𐤁𐤏𐤉𐤌
וחשק אתמ 29 ונחשת התנופה שבעימ

𐤊𐤊𐤓 𐤅𐤀𐤋𐤐𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤓𐤁𐤏 𐤌𐤀𐤅𐤕 𐤔𐤒𐤋:
ככר ואלפימ וארבע מאות שקל

30 𐤅𐤉𐤏𐤔 𐤁𐤄 𐤀𐤕 𐤀𐤃𐤍𐤉 𐤐𐤕𐤇 𐤀𐤄𐤋 𐤌𐤅𐤏𐤃
30 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד

𐤅𐤀𐤕 𐤌𐤆𐤁𐤇 𐤄𐤍𐤇𐤔𐤕 𐤅𐤀𐤕 𐤌𐤊𐤁𐤓 𐤄𐤍𐤇𐤔𐤕
ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת

𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤅 𐤅𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤊𐤋𐤉 𐤄𐤌𐤆𐤁𐤇: 31 𐤅𐤀𐤕
אשר לו ואת כל כלי המזבח 31 ואת

𐤀𐤃𐤍𐤉 𐤄𐤇𐤑𐤓 𐤎𐤁𐤉𐤁 𐤅𐤀𐤕 𐤀𐤃𐤍𐤉 𐤔𐤏𐤓
אדני החצר סביב ואת אדני שער

𐤄𐤇𐤑𐤓 𐤅𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤉𐤕𐤃𐤕 𐤄𐤌𐤔𐤊𐤍 𐤅𐤀𐤕 𐤊𐤋
החצר ואת כל יתדת המשכנ ואת כל

𐤉𐤕𐤃𐤕 𐤄𐤇𐤑𐤓 𐤎𐤁𐤉𐤁:
יתדת החצר סביב

Shemot 39

1 𐤅𐤌𐤍 𐤄𐤕𐤊𐤋𐤕 𐤅𐤄𐤀𐤓𐤂𐤌𐤍 𐤅𐤕𐤅𐤋𐤏𐤕 𐤄𐤔𐤍𐤉
1 ומנ התכלת והארגמנ ותולעת השני

𐤏𐤔𐤅 𐤁𐤂𐤃𐤉 𐤔𐤓𐤃 𐤋𐤔𐤓𐤕 𐤁𐤒𐤃𐤔 𐤅𐤉𐤏𐤔𐤅 𐤀𐤕
עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את

𐤁𐤂𐤃𐤉 𐤄𐤒𐤃𐤔 𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤀𐤄𐤓𐤍 𐤊𐤀𐤔𐤓 𐤑𐤅𐤄
בגדי הקדש אשר לאהרנ כאשר צוה

𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤕 𐤌𐤔𐤄: 2 𐤅𐤉𐤏𐤔 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤐𐤃 𐤆𐤄𐤁
יהוה את משה 2 ויעש את האפד זהב

𐤕𐤊𐤋𐤕 𐤅𐤀𐤓𐤂𐤌𐤍 𐤅𐤕𐤅𐤋𐤏𐤕 𐤔𐤍𐤉 𐤅𐤔𐤔
תכלת וארגמנ ותולעת שני ושש

[12] והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃
[12] ואהלימה שבו לשם השלישי הטור והי׃

[13] והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה
[13] ושפיה שהם תרשיש הרביעי הטור והי

[14] מוסבת משבצת זהב במלאתם׃ [14] והאבנים
[14] ושהאבני׃ במלאתם זהב משבצת מוסבת

על שמת בני ישראל הנה שתים עשרה
עשרה שתים הנה ישראל בני שמת על

על שמתם פתוחי חתם איש על שמו
שמו על איש חתם פתוחי שמתם על

לשנים עשר שבט׃ [15] ויעשו על החשן
החשן על ויעשו׃ [15] שבט׃ עשר לשנים

שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃
טהור׃ זהב עבת מעשה גבלת שרשרת

[16] ויעשו שתי משבצת זהב ושתי
[16] ושתי זהב משבצת שתי ויעשו

טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על
על הטבעת שתי את ויתנו זהב טבעת

[17] שני קצות החשן׃ [17] ויתנו שתי העבתת
[17] העבתת שתי ויתנו׃ החשן׃ קצות שני

הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן׃
החשן׃ קצות על הטבעת שתי על הזהב

[18] ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על
[18] על נתנו העבתת שתי שתי קצות ואת

שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל
אל האפד כתפת על ויתנם׃ המשבצת שתי

מול פניו׃ [19] ויעשו שתי טבעת זהב
זהב טבעת שתי ויעשו׃ [19] פניו׃ מול

וישימו על שני קצות החשן על שפתו
שפתו על החשן קצות שני על וישימו

[20] אשר אל עבר האפד ביתה׃ [20] ויעשו
[20] ויעשו׃ ביתה׃ האפד עבר אל אשר

שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת
כתפת שתי על ויתנם זהב טבעת שתי

האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו
מחברתו לעמת פניו ממול מלמטה האפד

[21] ממעל לחשב האפד׃ [21] וירכסו את החשן
[21] החשן׃ את וירכסו׃ האפד׃ לחשב ממעל

[3] ויקחו מעל אהרן את משזר׃ [3] וירקעו את פחי הזהב וקצצ
[3] וקצצ הזהב פחי את וירקעו׃ משזר׃ אהרן מעל ויקחו

פתילם לעשות בתוכ התכלת ובתוכ
ובתוכ התכלת בתוכ לעשות פתילם

הארגמן ובתוכ תולעת השני ובתוכ
ובתוכ השני תולעת ובתוכ הארגמן

[4] השש מעשה חשב׃ [4] כתפת עשו לו חברת
[4] חברת לו עשו כתפת׃ חשב׃ מעשה השש

על שני קצותו חבר׃ [5] וחשב אפדתו
אפדתו וחשב׃ [5] חבר׃ קצותו שני על

אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב
זהב כמעשהו הוא ממנו עליו אשר

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
משזר ושש שני ותולעת וארגמן תכלת

[6] כאשר צוה יהוה את משה׃ [6] ויעשו את
[6] את ויעשו׃ משה׃ יהוה צוה כאשר

אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת
מפתחת זהב משבצת מסבת השהם אבני

פתוחי חותם על שמות בני ישראל׃
ישראל׃ בני שמות על חותם פתוחי

[7] וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון
[7] זכרון אבני האפד כתפת על אתם וישם

לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃
משה׃ יהוה צוה כאשר ישראל לבני

[8] ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה
[8] כמעשה חשב מעשה החשן את ויעש

אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
שני ותולעת וארגמן תכלת זהב אפד

ושש משזר׃ [9] רבוע היה כפול עשו את
את עשו כפול היה רבוע׃ [9] משזר׃ ושש

החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול׃
כפול׃ רחבו וזרת ארכו זרת החשן

[10] וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור
[10] טור אבן טורי ארבעה בו וימלאו

אדם פטדה וברקת הטור האחד׃
האחד׃ הטור וברקת פטדה אדם

[11] והטור השני נפך ספיר ויהלם׃
[11] ויהלם׃ ספיר נפך השני והטור

נזר הקדשׁ זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותמ קדשׁ ליהוה׃
31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה כאשׁר צוה יהוה את
משׁה׃ 32 ותכל כל עבדת משׁכנ אהל מועד
ויעשׂו בני ישׂראל ככל אשׁר צוה יהוה
את משׁה כנ עשׂו׃ 33 ויביאו את המשׁכנ
אל משׁה את האהל ואת כל כליו קרסיו
קרשׁיו בריחו ועמדיו ואדניו׃
34 ואת מכסה עורת האילמ המאדמימ
ואת מכסה ערת התחשׁימ ואת פרכת
המסכ׃ 35 את ארונ העדת ואת בדיו
ואת הכפרת׃ 36 את השׁלחנ את כל כליו
לחמ הפנימ׃ 37 את המנרה הטהרה את
נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת
שׁמנ המאור׃ 38 ואת מזבח הזהב ואת
משׁחה ואת קטרת הסמימ ואת
תחרא שׁפה לפיו סביב לא יקרע׃
24 ויעשׂו על שׂולי המעיל רמוני
תכלת וארגמנ ותולעת שׁני משׁזר׃
25 ויעשׂו פעמני זהב טהור ויתנו את
הפעמנימ בתוכ הרמנימ על שׂולי
המעיל סביב בתוכ הרמנימ׃ 26 פעמנ
ורמנ פעמנ ורמנ על שׂולי המעיל
סביב לשׁרת כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
27 ויעשׂו את הכתנת שׁשׁ מעשׂה ארגׂ
פארי המגבעת שׁשׁ ואת מכנסי הבד שׁשׁ
מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת
להית על חשׁב האפד ולא יזח החשׁנ
מעל האפד כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
22 ויעשׂ את מעיל האפד מעשׂה ארגׂ
כליל תכלת׃ 23 ופי המעיל בתוכו כפי
תחרא שׂפה לפיו סביב לא יקרע׃
24 ויעשׂו על שׂולי המעיל רמוני
תכלת וארגמנ ותולעת שׁני משׁזר׃
25 ויעשׂו פעמני זהב טהור ויתנו את
הפעמנימ בתוכ הרמנימ על שׂולי
המעיל סביב בתוכ הרמנימ׃ 26 פעמנ
ורמנ פעמנ ורמנ על שׂולי המעיל
סביב לשׁרת כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
27 ויעשׂו את הכתנת שׁשׁ מעשׂה ארגׂ
לאהרנ ולבניו׃ 28 ואת המצנפת שׁשׁ ואת
פארי המגבעת שׁשׁ ואת מכנסי הבד שׁשׁ
משׁזר׃ 29 ואת האבנט שׁשׁ משׁזר ותכלת
וארגמנ ותולעת שׁני מעשׂה רקמ כאשׁר
צוה יהוה את משׁה׃ 30 ויעשׂו את ציצ
מסכ פתח האהל׃ 39 את מזבח הנחשׁת ואת

[5] ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני
ארון העדת ושמת את מסך הפתח
[6] למשכן ונתתה את מזבח העלה לפני
פתח משכן אהל מועד [7] ונתת את הכיר
בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמ
מים [8] ושמת את החצר סביב ונתת את
מסך שער החצר [9] ולקחת את שמן
המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר
בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה
קדש [10] ומשחת את מזבח העלה ואת כל
כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח
קדש קדשים [11] ומשחת את הכיר ואת
כנו וקדשת אתו [12] והקרבת את אהרן
ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים [13] והלבשת את אהרן את
החדש הראשון באחד לחדש תקים את
משכן אהל מועד [3] ושמת שמ את ארון
העדות וסכת על הארן את הפרכת
[4] והבאת את השלחן וערכת את ערכו
והבאת את המנרה והעלית את נרתיה

מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל

כליו את הכיר ואת כנו [40] את קלעי
החצר את עמדיה ואת אדניה ואת
המסך לשער החצר את מיתריו
ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן
לאהל מועד [41] את בגדי השרד לשרת
בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן [42] ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו בני ישראל את
כל העבדה [43] וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן

עשו ויברכ אתם משה

Shemot 40

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר [2] ביום
החדש הראשון באחד לחדש תקים את
משכן אהל מועד [3] ושמת שמ את ארון
העדות וסכת על הארן את הפרכת
[4] והבאת את השלחן וערכת את ערכו
והבאת את המנרה והעלית את נרתיה

[25] ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה
[25] ואת אהל מועד את השלחן ואת המנרה מנגב למשכן׃

[26] וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת׃
[26] ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה׃

[27] ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר׃
[27] ויכל משה את המלאכה׃

[28] ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃
[28] ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃

[29] ובנסע הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃
[29] ואם לא נעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃

[30] כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃
[30] ויהי בחדש הראשון בשנה השנית בחדש בחמשה לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃

[31] ויסעו בני ישראל בכל מסעיהם על פי יהוה ביד משה׃
[31] ויחן בני ישראל בכל מחניהם על פי יהוה ביד משה׃

[32] כל ימי אשר שכן הענן על המשכן יחנו׃
[32] ויסעו׃

[33] ויהי בהיות הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃
[33] ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃

[34] וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃
[34] ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃

[35] ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃
[35] ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד וישכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃

[36] ויהי בנוח יאמר שובה יהוה אל מעוני ישראל׃
[36] ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃

[1] ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה׃
[1] ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃

[2] ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃
[2] ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה׃

[3] ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃
[3] ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃

[4] והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃
[4] ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃

[5] זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים׃
[5] והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃

[6] ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו׃
[6] זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים׃

[7] והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׃
[7] ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו׃

[8] שטו העם ולקטו ושחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן׃
[8] והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׃

[9] וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו׃
[9] שטו העם ולקטו ושחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן׃

[10] וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע׃
[10] וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו׃

[11] ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי׃
[11] וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע׃

[12] האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃
[12] ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי׃

[13] מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה׃
[13] האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃

[14] לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני׃
[14] מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה׃

[15] ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃
[15] לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני׃

[16] ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃
[16] ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃

[17] וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך׃
[17] ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃

[18] ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן יהוה לכם בשר ואכלתם׃
[18] וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך׃

[19] לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃
[19] ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן יהוה לכם בשר ואכלתם׃

[20] עד חדש ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים׃
[20] לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃

[21] ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃
[21] עד חדש ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים׃

[22] הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם׃
[22] ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃

[23] ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא׃
[23] הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם׃

[24] ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבות האהל׃
[24] ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא׃

[25] וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃
[25] ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבות האהל׃

[26] ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׃
[26] וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃

[27] וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃
[27] ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׃

[28] ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃
[28] וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃

[29] ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם׃
[29] ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃

[30] ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל׃
[30] ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם׃

[31] ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ׃
[31] ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל׃

[32] ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו המקמיר עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃
[32] ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ׃

[33] הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃
[33] ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו המקמיר עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃

[34] ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם האנתים׃
[34] הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃

[35] מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות׃
[35] ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם האנתים׃

[1] ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃
[1] מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות׃

[2] ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר ושמע יהוה׃
[2] ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃

[3] והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃
[3] ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר ושמע יהוה׃

[4] ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם׃
[4] והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃

[5] וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃
[5] ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם׃

[6] ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃
[6] וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃

[7] לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃
[7] ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃

[8] פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃
[8] לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃

[9] ויחר אף יהוה בם וילך׃
[9] פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃

[10] והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃
[10] ויחר אף יהוה בם וילך׃

[11] ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאה אשר נואלנו ואשר חטאנו׃
[11] והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃

[12] אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃
[12] ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאה אשר נואלנו ואשר חטאנו׃

[13] ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה׃
[13] אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃

[14] ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃
[14] ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה׃

[15] ותסגר מרים שבעת ימים מחוץ למחנה והעם לא נסע עד האספה מרים׃
[15] ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃

[16] ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃
[16] ותסגר מרים שבעת ימים מחוץ למחנה והעם לא נסע עד האספה מרים׃

[17] וישלח משה מלאכים לרגל את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃
[17] ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃

[18] ויהי בחדש הראשון בשנה השנית בחדש בחמשה לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃
[18] וישלח משה מלאכים לרגל את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃

[19] ויסעו בני ישראל בכל מסעיהם על פי יהוה ביד משה׃
[19] ויהי בחדש הראשון בשנה השנית בחדש בחמשה לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃

[20] ויחן בני ישראל בכל מחניהם על פי יהוה ביד משה׃
[20] ויסעו בני ישראל בכל מסעיהם על פי יהוה ביד משה׃

[21] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם׃
[21] ויחן בני ישראל בכל מחניהם על פי יהוה ביד משה׃

[22] בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה׃
[22] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם׃

[23] ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר׃
[23] בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה׃

[24] ויכל משה את המלאכה׃
[24] ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר׃

[25] ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃
[25] ויכל משה את המלאכה׃

[26] ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃
[26] ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃

[27] ובנסע הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃
[27] ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃

[28] ואם לא נעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃
[28] ובנסע הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃

[29] כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃
[29] ואם לא נעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃

[30] וישם את הכיר בין אהל מועד
[30] כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃

[31] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את
[31] וישם את הכיר בין אהל מועד

[32] ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל
[32] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את

[33] כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקם את
[33] ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל

[34] וכבוד יהוה מלא את
[34] כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקם את

[35] יהוה מלא את המשכן׃ ולא יכל משה
[35] וכבוד יהוה מלא את

[36] ויהי בנוח יאמר שובה יהוה אל מעוני ישראל׃
[36] יהוה מלא את המשכן׃ ולא יכל משה

[1] ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה׃
[1] ויהי בנוח יאמר שובה יהוה אל מעוני ישראל׃

[2] ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃
[2] ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה׃

[3] ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃
[3] ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃

[4] והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃
[4] ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃

[5] זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים׃
[5] והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃

[6] ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו׃
[6] זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים׃

[7] והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׃
[7] ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו׃

[8] שטו העם ולקטו ושחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן׃
[8] והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׃

[9] וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו׃
[9] שטו העם ולקטו ושחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן׃

[10] וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע׃
[10] וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו׃

[11] ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי׃
[11] וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע׃

[12] האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃
[12] ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי׃

[13] מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה׃
[13] האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃

[14] לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני׃
[14] מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה׃

[15] ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃
[15] לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני׃

[16] ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃
[16] ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃

[17] וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך׃
[17] ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃

[18] ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן יהוה לכם בשר ואכלתם׃
[18] וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך׃

[19] לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃
[19] ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן יהוה לכם בשר ואכלתם׃

[20] עד חדש ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים׃
[20] לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃

[21] ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃
[21] עד חדש ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים׃

[22] הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם׃
[22] ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃

[23] ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא׃
[23] הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם׃

[24] ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבות האהל׃
[24] ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא׃

[25] וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃
[25] ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבות האהל׃

[26] ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׃
[26] וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃

[27] וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃
[27] ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׃

[28] ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃
[28] וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃

[29] ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם׃
[29] ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃

[30] ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל׃
[30] ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם׃

[31] ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ׃
[31] ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל׃

[32] ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו המקמיר עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃
[32] ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ׃

[33] הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃
[33] ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו המקמיר עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃

[34] ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם האנתים׃
[34] הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃

[35] מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות׃
[35] ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם האנתים׃

[1] ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃
[1] מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות׃

[2] ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר ושמע יהוה׃
[2] ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃

[3] והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃
[3] ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר ושמע יהוה׃

[4] ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם׃
[4] והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃

[5] וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃
[5] ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם׃

[6] ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃
[6] וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃

[7] לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃
[7] ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃

[8] פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃
[8] לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃

[9] ויחר אף יהוה בם וילך׃
[9] פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃

[10] והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃
[10] ויחר אף יהוה בם וילך׃

[11] ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאה אשר נואלנו ואשר חטאנו׃
[11] והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃

[12] אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃
[12] ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאה אשר נואלנו ואשר חטאנו׃

[13] ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה׃
[13] אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃

[14] ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃
[14] ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה׃

[15] ותסגר מרים שבעת ימים מחוץ למחנה והעם לא נסע עד האספה מרים׃
[15] ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃

[16] ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃
[16] ותסגר מרים שבעת ימים מחוץ למחנה והעם לא נסע עד האספה מרים׃

[17] וישלח משה מלאכים לרגל את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃
[17] ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃

[18] ויהי בחדש הראשון בשנה השנית בחדש בחמשה לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃
[18] וישלח משה מלאכים לרגל את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃

[19] ויסעו בני ישראל בכל מסעיהם על פי יהוה ביד משה׃
[19] ויהי בחדש הראשון בשנה השנית בחדש בחמשה לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃

[20] ויחן בני ישראל בכל מחניהם על פי יהוה ביד משה׃
[20] ויסעו בני ישראל בכל מסעיהם על פי יהוה ביד משה׃

[21] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם׃
[21] ויחן בני ישראל בכל מחניהם על פי יהוה ביד משה׃

[22] בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה׃
[22] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם׃

[23] ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר׃
[23] בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה׃

[24] ויכל משה את המלאכה׃
[24] ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר׃

[25] ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃
[25] ויכל משה את המלאכה׃

[26] ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃
[26] ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃

[27] ובנסע הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃
[27] ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃

[28] ואם לא נעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃
[28] ובנסע הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃

[29] כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃
[29] ואם לא נעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃

[30] וישם את הכיר בין אהל מועד
[30] כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃

[31] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את
[31] וישם את הכיר בין אהל מועד

[32] ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל
[32] ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את

[33] כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקם את
[33] ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל

[34] וכבוד יהוה מלא את
[34] כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקם את

[35] יהוה מלא את המשכן׃ ולא יכל משה
[35] וכבוד יהוה מלא את

[36] ויהי בנוח יאמר שובה יהוה אל מעוני ישראל׃
[36] יהוה מלא את המשכן׃ ולא יכל משה

38 כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש
בכל מסעיהם׃

תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל
בכל מסעיהם׃

36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו
בני ישראל בכל מסעיהם׃ 37 ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃

וכבוד יהוה מלא את המשכן׃

ויקרא

Torat Kohanim: Leviticus

WaYikra 1

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו
מאהל מועד לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל

המזבח סביב אשר פתח אהל מועד׃

ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן

תקריבו את קרבנכם׃ 3 אם עלה קרבנו

מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח
אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני

יהוה׃ 4 וסמך ידו על ראש העלה

ונרצה לו לכפר עליו׃ 5 ושחט את בן

הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן

הכהנים את הדם וזרקו את הדם על

ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן

ואת הפרר על העצים אשר על האש
אהרן הכהנים את הנתחים את הראש

וערכו עצים על האש׃ 8 וערכו בני

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח 7

והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה׃ 6

אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשׁן׃

17 ושׁסע אתו בכנפיו לא יבדיל

והקטיר אתו הכהן המזבחה על

העצים אשׁר על האשׁ על הוא אשׁה

ריח ניחח ליהוה׃

WaYikra 2

1 ונפשׁ כי תקריב קרבן מנחה ליהוה

סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שׁמן

ונתן עליה לבנה׃ 2 והביאה אל בני

אהרן הכהנים וקמץ משׁם מלא קמצו

מסלתה ומשׁמנה על כל לבנתה והקטיר

הכהן את אזכרתה המזבחה אשׁה ריח

ניחח ליהוה׃ 3 והנותרת מן המנחה

לאהרן ולבניו קדשׁ קדשׁים מאשׁי

יהוה׃ 4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה

תנור סלת חלות מצת בלולת בשׁמן

ורקיקי מצות משׁחים בשׁמן׃ 5 ואם

מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה

המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃

16 והסיר את מראתו בנצתה והשׁליכ

9 אשׁר על המזבח׃ וקרבו וכרעיו

17 ירחצ במים והקטיר הכהן את הכל

המזבחה עלה אשׁה ריח ניחוח ליהוה׃

10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשׂבים או

מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃

11 ושׁחט אתו על ירכ המזבח צפנה לפני

יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את

12 דמו על המזבח סביב׃ ונתח אתו

לנתחיו ואת ראשׁו ואת פדרו וערכ

הכהן אתם על העצים אשׁר על האשׁ

13 אשׁר על המזבח׃ והקרב והכרעים

ירחצ במים והקריב הכהן את הכל

והקטיר המזבחה עלה הוא אשׁה ריח

14 ניחח ליהוה׃ ואם מן העוף עלה

קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן

15 בני היונה את קרבנו׃ והקריבו הכהן

אל המזבח ומלק את ראשׁו והקטיר

16 והסיר את מראתו בנצתה והשׁליכ

מגרשׁה ומשׁמנה על כל לבנתה אשׁה
מנחת מרחשׁת קרבנכ סלת בשׁמנ תעשׂה׃
ויצקת עליה שׁמנ מנחה הוא׃ ואמ
הוא׃ והקטיר הכהנ את אזכרתה
ליהוה׃

WaYikra 3

יקריבנו לפני יהוה׃ וסמכ ידו על
ראשׁ קרבנו ושׁחטו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרנ הכהנימ את הדמ על
המזבח סביב׃ והקריב מזבח השׁלמימ
אשׁה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשׁר על הקרב׃ ואת שׁתי
הכלית ואת החלב אשׁר עלהנ אשׁר על
הכסלימ ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ והקטירו אתו בני
אהרנ המזבחה על העלה אשׁר על
העצימ אשׁר על האשׁ אשׁה ריח ניחח
ליהוה׃ ואמ מנ הצאנ קרבנו לזבח
שׁלמימ ליהוה זכר או נקבה תמימ
הוא מקריב אמ זכר אמ נקבה תמימ
יקריבנו לפני יהוה׃ וסמכ ידו על
ראשׁ קרבנו ושׁחטו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרנ הכהנימ את הדמ על
המזבח סביב׃ והקריב מזבח השׁלמימ
אשׁה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשׁר על הקרב׃ ואת שׁתי
הכלית ואת החלב אשׁר עלהנ אשׁר על
הכסלימ ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ והקטירו אתו בני
אהרנ המזבחה על העלה אשׁר על
העצימ אשׁר על האשׁ אשׁה ריח ניחח
ליהוה׃ ואמ מנ הצאנ קרבנו לזבח
שׁלמימ ליהוה זכר או נקבה תמימ
עליה שׁמנ ושׁמת עליה לבנה מנחה

אשׁר עלהנ אשׁר על הכסלימ ואת
יקריבנו׃ [7] אמ כשׂב הוא מקריב את

קרבנו והקריב אתו לפני יהוה׃ [8] וסמכ
את ידו על ראשׁ קרבנו ושׁחט אתו

לפני אהל מועד וזרקו בני אהרנ את
דמו על המזבח סביב׃ [9] והקריב מזבח
השׁלמימ אשׁה ליהוה חלבו האליה

WaYikra 4

[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] דבר אל
בני ישׂראל לאמר נפשׁ כי תחטא בשׁגנה
מכל מצות יהוה אשׁר לא תעשׂינה

ועשׂה מאחת מהנה׃ [3] אמ הכהנ המשׁיח
יחטא לאשׁמת העמ והקריב על חטאתו
אשׁר חטא פר בנ בקר תמימ ליהוה

לחטאת׃ [4] והביא את הפר אל פתח אהל
מועד לפני יהוה וסמכ את ידו על ראשׁ
הפר ושׁחט את הפר לפני יהוה׃

[5] ולקח הכהנ המשׁיח מדמ הפר והביא
אתו אל אהל מועד׃ [6] וטבל הכהנ את
המכסה את הקרב ואת כל החלב אשׁר על

הקרב׃ [10] ואת שׂתי הכלית ואת החלב
אשׁר על הכסלימ ואת
היתרת על הכבד על הכלית יסירנה׃

[11] והקטירו הכהנ המזבחה לחמ אשׁה
ליהוה׃ [12] ואמ עז קרבנו והקריבו לפני
יהוה׃ [13] וסמכ את ידו על ראשׁו ושׁחט

אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרנ
את דמו על המזבח סביב׃ [14] והקריב
ממנו קרבנו אשׁה ליהוה את החלב

המכסה את הקרב ואת כל החלב אשׁר על
הקרב׃ [15] ואת שׂתי הכלית ואת החלב

תעשׂינה ואשׂמו׃ [14] ונודעה החטאת אשׁר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד׃ [15] וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראשׁ הפר לפני יהוה ושׁחט את הפר לפני יהוה׃ [16] והביא הכהן המשׁיח מדם הפר אל אהל מועד׃ [17] וטבל הכהנ אצבעו מן הדם והזה שׁבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת׃ [18] ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשׁר לפני יהוה אשׁר באהל מועד ואת כל הדם ישׁפכ אל יסוד מזבח העלה אשׁר פתח אהל מועד׃ [19] וחלב ממנו והקטיר המזבחה׃ [20] ועשׂה לפר כאשׁר עשׂה לפר החטאת כנ יעשׂה לו וכפר עלהם הכהנ ונסלח להם׃ [21] והוציא את הפר אל מחוצ למחנה ושׂרפ אתו כאשׁר שׂרפ את הפר הראשׁונ חטאת הקהל הוא׃ [22] אשׁר נשׂיא יחטא

לפני יהוה את פני פרכת הקדשׁ׃ [7] ונתנ הכהנ מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשׁר באהל מועד ואת כל דם הפר ישׁפכ אל יסוד מזבח העלה אשׁר באהל מועד׃ [8] ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשׁר על הקרב׃ [9] ואת שׁתי הכלית ואת החלב אשׁר עליהנ אשׁר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ [10] כאשׁר יורם משׁור זבח השׁלמים והקטירם הכהנ על מזבח העלה׃ [11] ואת עור הפר ואת כל בשׂרו על ראשׁו ועל כרעיו וקרבו ופרשׁו׃ [12] והוציא את כל הפר אל מחוצ למחנה אל מקומ טהור אל שׁפכ הדשׁנ ושׂרפ אתו על עצימ באשׁ על פני מקום הדשׁנ ישׂרפ׃ [13] ואמ כל עדת ישׂראל ישׁגו ונעלמ דבר מעיני הקהל ועשׂו אחת מכל מצות יהוה אשׁר לא

[1] ונפשׁ כי תחטא ושׁמעה קול אלה [1] ואלה שׁמע ואיננו עד והוא חטא או
ידע אם לוא יגיד ונשׂא עונה [2] או נפשׁ כי תגע בכל טמא
או בנבלת חית הטמא או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שׁרץ טמא
ונעלם ממנו והוא טמא ואשׁם [3] או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו
אשׁר יטמא בה ונעלם ממנו ושׁמע ואשׁם [4] או נפשׁ כי תשׁבע
לבטא בשׂפתים להרע או להיטיב לכל הדבר אשׁר יבטא האדם בשׁבעה
ונעלם ממנו ושׁמע והוא אשׁם לאחת מאלה [5] והיה כי יאשׁם
לאחת מאלה והתודה אשׁר חטא עליה [6] והביא את אשׁמו ליהוה
על חטאתו אשׁר חטא נקבה מן הצאן כשׂבה או שׂעירת עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן מחטאתו [7] ואם לא תגיע ידו די שׂה והביא את
אשׁמו אשׁר חטא שׁתי תרים או שׁני בני יונה ליהוה אחד לחטאת
והשׁני עולה [8] והביא אתם אל הכהן והקריב את אשׁר לחטאת
וימלק את ראשׁו מערף לא יבדיל [9] והזה מדם החטאת על יריכת
הבית והנשׁאר בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת הוא [10] ואת השׁני
יעשׂה עולה כמשׁפט ונסלח לו מחטאתו אשׁר חטא עליה [11] ואם לא
תגיע ידו לשׁתי תרים או לשׁני בני יונה והקריב את קרבנו אשׁר חטא
עשׂרית האיפה סלת לחטאת לא ישׂים עליה שׁמן ולא יתן עליה לבנה
כי חטאת הוא [12] והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את
אזכרתה והקטיר הכהן המזבחה על אשׁי יהוה חטאת הוא [13] וכפר
עליו הכהן על חטאתו אשׁר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
למנחה כמנחת הכהן [14] וידבר יהוה אל משׁה לאמר [15] נפשׁ כי
תמעל מעל וחטאה בשׁגגה מקדשׁי יהוה והביא את אשׁמו ליהוה
איל תמים מן הצאן בערכך כסף שׁקלים בשׁקל הקדשׁ לאשׁם הוא
[16] ואת אשׁר חטא מן הקדשׁ ישׁלם ואת חמשׁתיו יסף עליו ונתן
אתו אל הכהן וכפר הכהן באיל האשׁם ונסלח לו [17] ונפשׁ כי תחטא
ועשׂתה אחת מכל מצות יהוה אלהיו

WaYikra 5

[1] ונפשׁ כי תחטא ושׁמעה קול אלה
[23] או אשׁר לא תעשׂינה בשׁגגה ואשׁם [23] או
ישׁפכ אל יסוד המזבח [31] ואת כל
חלבה יסיר כאשׁר הוסר חלב מעל זבח
והביא את קרבנו שׁעיר עזים זכר
תמים [24] וסמכ ידו על ראשׁ השׁעיר
ושׁחט אתו במקום אשׁר ישׁחט את
העלה לפני יהוה חטאת הוא [25] ולקח
נקבה תמימה יביאנה [33] וסמכ את ידו
על ראשׁ החטאת ושׁחט אתה לחטאת
במקום אשׁר ישׁחט את העלה [34] ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישׁפכ
יסיר כאשׁר יוסר חלב הכשׂב מזבח
השׁלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה
על אשׁי יהוה וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשׁר חטא ונסלח לו

WaYikra 5

[1] ונפשׁ כי תחטא ושׁמעה קול אלה
[30] העלה [30] ולקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
ישׁפכ אל יסוד המזבח [31] ואת כל
חלבה יסיר כאשׁר הוסר חלב מעל זבח
והביא את קרבנו שׁעיר עזים זכר
תמימ [24] וסמכ ידו על ראשׁ השׁעיר
ושׁחט אתו במקום אשׁר ישׁחט את
העלה לפני יהוה חטאת הוא [25] ולקח
הכהן מדמ החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת דמו ישׁפכ אל
יסוד מזבח העלה [26] ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב זבח השׁלמימ
וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו
[27] ואמ נפשׁ אחת תחטא בשׁגגה מעמ
הארצ בעשׂתה אחת ממצות יהוה אשׁר
לא תעשׂינה ואשׁמ [28] או הודע אליו
חטאתו אשׁר חטא והביא קרבנו
שׂעירת עזימ תמימה נקבה על חטאתו
אשׁר חטא [29] וסמכ את ידו על ראשׁ
החטאת ושׁחט את החטאת במקומ

בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
וחטאת אשר חטא עליה ונסלח לו׃

אחד לחטאת ואחד לעלה׃[8] והביא
8 ועשה את־האחד חטאת ואת־האחד עלה

יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע
וכפר עליו הכהן על־שגגתו אשר שגג

ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃[3] או כי
3 או כי־יגע בכל־טמאת אדם לכל טמאתו אשר

שתי תרים או שני בני יונה ליהוה
והיתה לכהן כמנחה׃[14] וידבר יהוה אל
14 ואם־מן־העוף עולתו מנחה והקטיר הכהן

משה לאמר׃[15] נפש כי תמעל מעל וחטאה
15 נפש כי תחטא ושגגה מקדשי יהוה והביא

דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או
ונשא עונו׃[2] או נפש אשר תגע בכל
2 או נפש אשר־תגע בכל־דבר־טמא

ולא יבדיל׃[9] והזה מדם החטאת על
9 והזה מדם החטאת על־הקיר המזבח

קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל
יסוד המזבח חטאת הוא׃[10] ואת השני
10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן

מחטאתו אשר חטא ונסלח לו׃[11] ואם לא
11 ואם־לא תגיע ידו

תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא

עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי

חטאת הוא׃[12] והביאה אל הכהן וקמצ
12 והביאה אל־הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה

הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה
והקטיר המזבח על אשי יהוה חטאת

הוא׃[13] וכפר עליו הכהן על חטאתו
13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו

אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו
הכהן מחטאתו׃[7] ואם לא תגיע ידו
7 ואם־לא תגיע ידו מספה עזים לחטאת וכפר עליו הכהן

די שה והביא את אשמו אשר חטא
שתי תרים או שני בני יונה ליהוה

ידע ואשם לאחת מאלה׃[5] והיה כי
5 והיה כי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא

עליה׃[6] והביא את אשמו ליהוה על
6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה

או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו
והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד

ונשא עונו׃[2] או נפש אשר תגע בכל
2 ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו

ולא יבדיל׃[9] והזה מדם החטאת על
9 קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל

יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן
יסוד המזבח חטאת הוא׃[10] ואת השני
10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן

מחטאתו אשר חטא ונסלח לו׃[11] ואם לא
11 ואם־לא תגיע ידו

תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא

עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי

חטאת הוא׃[12] והביאה אל הכהן וקמצ
12 והביאה אל־הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה

הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה
והקטיר המזבח על אשי יהוה חטאת

הוא׃[13] וכפר עליו הכהן על חטאתו
13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו

אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו
הכהן מחטאתו׃[7] ואם לא תגיע ידו
7 ואם־לא תגיע ידו מספה עזים לחטאת וכפר עליו הכהן

די שה והביא את אשמו אשר חטא
שתי תרים או שני בני יונה ליהוה

ידע ואשם לאחת מאלה׃[5] והיה כי
5 והיה כי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא

עליה׃[6] והביא את אשמו ליהוה על
6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה

או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו
והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד

ונשא עונו׃[2] או נפש אשר תגע בכל
2 ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו

ולא יבדיל׃[9] והזה מדם החטאת על
9 קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל

יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן
יסוד המזבח חטאת הוא׃[10] ואת השני
10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן

מחטאתו אשר חטא ונסלח לו׃[11] ואם לא
11 ואם־לא תגיע ידו

תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא

עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי

חטאת הוא׃[12] והביאה אל הכהן וקמצ
12 והביאה אל־הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה

הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה
והקטיר המזבח על אשי יהוה חטאת

הוא׃[13] וכפר עליו הכהן על חטאתו
13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו

אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו
הכהן מחטאתו׃[7] ואם לא תגיע ידו
7 ואם־לא תגיע ידו מספה עזים לחטאת וכפר עליו הכהן

די שה והביא את אשמו אשר חטא
שתי תרים או שני בני יונה ליהוה

ידע ואשם לאחת מאלה׃[5] והיה כי
5 והיה כי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא

עליה׃[6] והביא את אשמו ליהוה על
6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה

או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו
והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד

את העשׂק אשׂר עשׂק או את הפקדון
אשׂר הפקד אתו או את האבדה אשׂר
מצא׃ [24] או מכל אשׂר ישׂבע עליו לשׂקר
ושׂלם אתו בראשׂו וחמשׂתיו יסף
עליו לאשׂר הוא לו יתננו ביום
אשׂמתו׃ [25] ואת אשׂמו יביא ליהוה
איל תמים מן הצאן בערכך לאשׂם אל
הכהן׃ [26] וכפר עליו הכהן לפני יהוה
ונסלח לו על אחת מכל אשׂר יעשׂה

לאשׂמה בה׃

WaYikra 6

[1] וידבר יהוה אל משׂה לאמר׃ [2] צו את
אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה
הוא העלה על מוקדה על המזבח כל
הלילה עד הבקר ואשׂ המזבח תוקד בו׃
[3] ולבשׂ הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבשׂ
על בשׂרו והרים את הדשׁן אשׂר תאכל
האשׂ את העלה על המזבח ושׂמו אצל
המזבח׃ [4] ופשׂט את בגדיו ולבשׂ

שׂקלים בשׂקל הקדשׂ לאשׂם׃ [16] ואת אשׂר
חטא מן הקדשׂ ישׂלם ואת חמישׂתו
יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן
יכפר עליו באיל האשׂם ונסלח לו׃
[17] ואם נפשׂ כי תחטא ועשׂתה אחת מכל
מצות יהוה אשׂר לא תעשׂינה ולא ידע
ואשׂם ונשׂא עונו׃ [18] והביא איל
תמים מן הצאן בערכך לאשׂם אל הכהן
וכפר עליו הכהן על שׂגגתו אשׂר שׂגג
והוא לא ידע ונסלח לו׃ [19] אשׂם הוא
אשׂם אשׂם ליהוה׃ [20] וידבר יהוה אל
משׂה לאמר׃ [21] נפשׂ כי תחטא ומעלה
מעל ביהוה וכחשׂ בעמיתו בפקדון או
בתשׂומת יד או בגזל או עשׂק את
עמיתו׃ [22] או מצא אבדה וכחשׂ בה
ונשׂבע על שׂקר על אחת מכל אשׂר יעשׂה
האדם לחטא בהנה׃ [23] והיה כי יחטא
ואשׂם והשׂיב את הגזלה אשׂר גזל או

אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום

המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה

תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערבָ׃

14 על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה

תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח

ליהוהָ׃15 והכהן המשיח תחתיו מבניו

יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל

תקטרָ׃16 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא

תאכלָ׃17 וידבר יהוה אל משה לאמרָ׃

18 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת

ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה

והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה

ליהוהָ׃9 והנותרת ממנה יאכלו אהרן

ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר

אהל מועד יאכלוהָ׃10 לא תאפה חמץ

חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים

הוא כחטאת וכאשמָ׃11 כל זכר בבני

אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם

מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדשָ׃

12 וידבר יהוה אל משה לאמרָ׃13 זה קרבן

בגדים אחרים והוציא את הדשן אל

5 מחוץ למחנה אל מקום טהורָ׃ והאש על

המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה

14 הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה

העלה והקטיר עליה חלבי השלמיָם׃

6 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבהָ׃

7 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני

אהרן לפני יהוה אל פני המזבחָ׃

8 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה

ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה

והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה

ליהוהָ׃9 והנותרת ממנה יאכלו אהרן

ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר

אהל מועד יאכלוהָ׃10 לא תאפה חמץ

חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים

הוא כחטאת וכאשמָ׃11 כל זכר בבני

אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם

מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדשָ׃

12 וידבר יהוה אל משה לאמרָ׃13 זה קרבן

וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה׃[10] וכל מנחה
בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן
תהיה איש כאחיו׃[11] וזאת תורת זבח

WaYikra 7

[1] וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃
[2] במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו
את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
סביב׃[3] ואת כל חלבו יקריב ממנו את
האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃
[4] ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
על הכסלים ואת היתרת
על הכבד על הכלית יסירנה׃[5] והקטיר
אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם
הוא׃[6] כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא׃[7] כחטאת
כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר
בו לו יהיה׃[8] והכהן המקריב את עלת
איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו
יהיה׃[9] וכל מנחה אשר תאפה בתנור

וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה׃[10] וכל מנחה
בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן
תהיה איש כאחיו׃[11] וזאת תורת זבח
השלמים אשר יקריב ליהוה׃[12] אם על
תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן׃[13] על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו
על זבח תודת שלמיו׃[14] והקריב ממנו
אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן
הזרק את דם השלמים לו יהיה׃[15] ובשר
זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל
לא יניח ממנו עד בקר׃[16] ואם נדר או
נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את
זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו
יאכל׃[17] והנותר מבשר הזבח ביום
השלישי באש ישרף׃[18] ואם האכל יאכל
מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא

ונכרתה הנפשׁ ההוא מעמיה׃ [28] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [29] דבר אל בני ישׂראל לאמר המקריב את זבח שׁלמיו יביא את קרבנו ליהוה מזבח שׁלמיו׃ [30] ידיו תביאינה את אשׁי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ [31] והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ [32] ואת שׁוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי השׁלמים אשׁר ליהוה ונכרתה הנפשׁ ההוא מעמיה׃ [22] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [23] דבר אל בני ישׂראל לאמר כל חלב שׁור וכשׂב ועז לא תאכלו׃ [24] וחלב נבלה וחלב טרפה יעשׂה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו׃ [25] כי כל אכל חלב מן הבהמה אשׁר יקריב ממנה אשׁה ליהוה ונכרתה הנפשׁ האכלת מעמיה׃ [26] וכל דם לא תאכלו בכל מושׁבתיכם לעוף ולבהמה׃ [27] כל נפשׁ אשׁר תאכל כל דם

ירצה המקריב אתו לא יחשׁב לו פגול יהיה והנפשׁ האכלת ממנו עונה תשׂא׃ [19] והבשׂר אשׁר יגע בכל טמא לא יאכל באשׁ ישׂרף והבשׂר כל טהור יאכל בשׂר׃ [20] והנפשׁ אשׁר תאכל בשׂר מזבח השׁלמים אשׁר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפשׁ ההוא מעמיה׃ [21] ונפשׁ כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שׁקץ טמא ואכל מבשׂר זבח השׁלמים אשׁר ליהוה ונכרתה הנפשׁ ההוא מעמיה׃ [22] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [23] דבר אל בני ישׂראל לאמר כל חלב שׁור וכשׂב ועז לא תאכלו׃ [24] וחלב נבלה וחלב טרפה יעשׂה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו׃ [25] כי כל אכל חלב מן הבהמה אשׁר יקריב ממנה אשׁה ליהוה ונכרתה הנפשׁ האכלת ממנו עונה תשׂא׃ [26] וכל דם לא תאכלו בכל מושׁבתיכם לעוף ולבהמה׃ [27] כל נפשׁ אשׁר תאכל כל דם

באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן

עליו את האפד ויחגר אתו בחשב

האפד ויאפד לו בו׃ [8] וישם עליו את

החשן ויתן אל החשן את האורים ואת

וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ

הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את

משה׃ [10] ויקח משה את שמן המשחה

וימשח את המשכן ואת כל אשר בו

ויקדש אתם׃ [11] ויז ממנו על המזבח

שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל

כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם׃

[12] ויצק משמן המשחה על ראש אהרן

וימשח אתו לקדשו׃ [13] ויקרב משה את

בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם

אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה

יהוה את משה׃ [14] ויגש את פר החטאת

ויסמכ אהרן ובניו את ידיהם על ראש

פר החטאת׃ [15] וישחט ויקח משה את

לתת להם ביום משחו אתם מאת בני

ישראל חקת עולם לדרתם׃ [37] זאת

התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם

ולמלואים ולזבח השלמים׃ [38] אשר צוה

יהוה את משה בהר סיני ביום צותו

את בני ישראל להקריב את קרבניהם

ליהוה במדבר סיני׃

WaYikra 8

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [2] קח את

אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים

ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת

שני האילים ואת סל המצות׃ [3] ואת

כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד׃

[4] ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו

ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃

[5] ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר

צוה יהוה לעשות׃ [6] ויקרב משה את

אהרן ואת בניו וירחצ אתם במים׃

[7] ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו

ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראשׁ האיל׃ [23] וישׁחט ויקח משׁה מדמו
ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית׃ [24] ויקרב את בני אהרן ויתן
משׁה מן הדם על תנוך אזנם הימנית
ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית ויזרק משׁה את הדם על המזבח
סביב׃ [25] ויקח את החלב ואת האליה
ואת כל החלב אשׁר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שׁתי הכליות ואת חלבהן
ואת שׁוק הימין׃ [26] ומסל המצות אשׁר
לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת
לחם שׁמן אחת ורקיק אחד וישׂם על
החלבים ועל שׁוק הימין׃ [27] ויתן את
הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף
רחצ במים ויקטר משׁה את כל האיל
המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשׁה
הוא ליהוה כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
[22] ויקרב את האיל השׁני איל המלאים

הדם ויתן על קרנות המזבח סביב
באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשׁהו לכפר
עליו׃ [16] ויקח את כל החלב אשׁר על
הקרב ואת יתרת הכבד ואת שׁתי
הכלית ואת חלבהן ויקטר משׁה
המזבחה׃ [17] ואת הפר ואת ערו ואת
בשׂרו ואת פרשׁו שׂרף באשׁ מחוץ
למחנה כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
[18] ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראשׁ האיל׃
לנתחיו׃ נתח[19] וישׁחט ויזרק משׁה את הדם על
המזבח סביב׃ [20] ואת האיל נתח
וייקטר משׁה את הראשׁ ואת הנתחים
ואת הפדר׃ [21] ואת הקרב ואת הכרעים
רחצ במים ויקטר משׁה את כל האיל
המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשׁה
הוא ליהוה כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
[22] ויקרב את האיל השׁני איל המלאים

ושׁמרתמ את משׁמרת יהוה ולא תמותו

כי כנ צויתי׃ [36] ויעשׁ אהרנ ובניו את כל הדברימ אשׁר צוה יהוה ביד משׁה׃

WaYikra 9

9 וַיְהִי־בַיּוֹם

[1] ויהי ביומ השׁמיני קרא משׁה לאהרנ ולבניו ולזקני ישׂראל׃ [2] ויאמר אל אהרנ קח לכ עגל בנ בקר לחטאת ואיל תמיממ והקרב לפני יהוה׃ [3] ואל בני ישׂראל תדבר לאמר קחו שׂעיר עזימ לחטאת ועגל וכבשׂ בני שׁנה תמיממ לעלה׃ [4] ושׁור ואיל לשׁלמימ לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשׁמנ כי היומ יהוה נראה אליכמ׃ [5] ויקחו את אשׁר צוה משׁה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה׃ [6] ויאמר משׁה זה הדבר אשׁר צוה יהוה תעשׂו וירא אליכמ כבוד יהוה׃ [7] ויאמר משׁה אל אהרנ קרב אל המזבח

[29] ליהוה׃ ויקח משׁה את החזה המלאימ למשׁה היה למנה כאשׁר צוה יהוה׃ [30] ויקח משׁה משׁמנ המשׁחה ומנ הדמ אשׁר על המזבח ויז על אהרנ על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדשׁ את אהרנ את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו׃ [31] ויאמר משׁה אל אהרנ ואל בניו בשׁלו את הבשׂר פתח אהל מועד ושׁמ תאכלו אתו ואת הלחמ אשׁר בסל המלאימ כאשׁר צויתי לאמר אהרנ ובניו יאכלהו׃ [32] והנותר בבשׂר ובלחמ באשׁ תשׂרפו׃ [33] ומפתח אהל מועד לא תצאו שׁבעת ימימ עד יומ מלאת ימי מלאימכמ כי שׁבעת ימימ ימלא את ידכמ׃ [34] כאשׁר עשׂה ביומ הזה צוה יהוה לעשׂת לכפר עליכמ׃ [35] ופתח אהל מועד תשׁבו יוממ ולילה שׁבעת ימימ

העלה את החלבים ויראֿ כל העם
מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
כבוד יהוה אל כל העם׃ [24] ותצא אשׁ
מועד ויצאו ויברכו את העם וירא
והשׁלמים׃ [23] ויבא משׁה ואהרן אל אהל
ויברכם וירד מעשׂת החטאת והעלה
משׁה׃ [22] וישׂא אהרן את ידו אל העם
אהרן תנופה לפני יהוה כאשׁר צוה
[21] ואת החזות ואת שׁוק הימין הניף
על החזות ויקטר החלבים המזבחה׃
ויתרת הכבד׃ [20] וישׂימו את החלבים
המזבח׃ [10] ואת החלב ואת הכלית ואת
ומן האיל האליה והמכסה והכלית
המזבח סביב׃ [19] ואת החלבים מן השׁור
הבקר׃ [18] וישׁחט את השׁור ואת האיל
כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת
כמשׁפט׃ [17] ויקרב את המנחה וימלא
כראשׁונ׃ [16] ויקרב את העלה ויעשׂה
בני אהרן אליו את הדמ ויזרקהו על
בעדכ ובעד העמ ועשׂה את קרבנ העמ
וכפר בעדמ כאשׁר צוה יהוה׃ [8] ויקרב
אהרנ אל המזבח וישׁחט את עגל
החטאת אשׁר לו׃ [9] ויקרבו בני אהרנ את
הדמ אליו ויטבל אצבעו בדמ ויתנ על
קרנות המזבח ואת הדמ יצק אל יסוד
המזבח׃ [10] ואת החלב ואת הכלית ואת
היתרת מנ הכבד מנ החטאת הקטיר
המזבחה כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
[11] ואת הבשׂר ואת העור שׂרפ באשׁ מחוצ
למחנה׃ [12] וישׁחט את העלה וימצאו
בני אהרנ אליו את הדמ ויזרקהו על
[13] המזבח סביב׃ [13] ואת העלה המציאו
אליו לנתחיה ואת הראשׁ ויקטר על
המזבח׃ [14] וירחצ את הקרב ואת
הכרעימ ויקטר על העלה המזבחה׃
[15] ויקרב את קרבנ העמ ויקח את שׂעיר
החטאת אשׁר לעמ וישׁחטהו ויחטאהו
ועשׂה את חטאתכ ואת עלתכ וכפר
בעדכ ובעד העמ ועשׂה את קרבנ העמ
וכפר בעדמ כאשׁר צוה יהוה׃ [8] ויקרב
אהרנ אל המזבח וישׁחט את עגל
הבקר׃ [18] וישׁחט את השׁור ואת האיל
כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת
כמשׁפט׃ [17] ויקרב את המנחה וימלא
כראשׁונ׃ [16] ויקרב את העלה ויעשׂה

השׂרפה אשׂר שׂרף יהוה׃ [7] ומפתח אהל
מועד לא תצאו פן תמתו כי שׂמן משׂחת
יהוה עליכם ויעשׂו כדבר משׂה׃
[8] וידבר יהוה אל אהרן לאמר׃ [9] יין
ושׂכר אל תשׂת אתה ובניך אתך בבאכמ
אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולמ
לדרתיכמ׃ [10] ולהבדיל בין הקדשׂ ובין
החל ובין הטמא ובין הטהור׃
[11] ולהורת את בני ישׂראל את כל החקימ
אשׂר דבר יהוה אליהמ ביד משׂה׃
[12] וידבר משׂה אל אהרן ואל אלעזר
ואל איתמר בניו הנותרימ קחו את
המנחה הנותרת מאשׂי יהוה ואכלוה
מצות אצל המזבח כי קדשׂ קדשׂימ הוא׃
[13] ואכלתמ אתה במקומ קדושׂ כי חקכ
וחק בניכ הוא מאשׂי יהוה כי כנ
צויתי׃ [14] ואת חזה התנופה ואת שׂוק
התרומה תאכלו במקומ טהור אתה
ובניכ ובנתיכ אתכ כי חקכ וחק בניכ
ניתנו מזבחי שׂלמימ בני ישׂראל׃
[7] השׂרפה אשׂר שׂרף יהוה׃ ומפתח אהל
וירנו ויפלו על פניהמ׃

WaYikra 10

[1] ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש
מחתתו ויתנו בהנ אש וישׂימו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשׂר
לא צוה אתמ׃ [2] ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל אותמ וימתו לפני יהוה׃
[3] ויאמר משׂה אל אהרן הוא אשׂר דבר
יהוה לאמר בקרבי אקדשׂ ועל פני כל
העמ אכבד וידמ אהרן׃ [4] ויקרא משׂה
אל מישׂאל ואל אלצפנ בני עזיאל דד
אהרן ויאמר אלהמ קרבו שׂאו את
אחיכמ מאת פני הקדשׂ אל מחוצ
למחנה׃ [5] ויקרבו וישׂאמ בכתנתמ אל
מחוצ למחנה כאשׂר דבר משׂה׃ [6] ויאמר
משׂה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר
בניו ראשׂיכמ אל תפרעו ובגדיכמ לא
תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף
ואחיכמ כל בית ישׂראל יבכו את

1 וידבר יהוה אל משׁה ואל אהרן לאמר
1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 אלהמ דברו אל בני ישׂראל לאמר זאת
2 אלהם דברו אל בני ישראל לאמר זאת

3 הארצ כל מפרסת פרסה ושׁסעת שׁסע
3 הארץ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע

פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו
פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו

4 אכ את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה

וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה
וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה

גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא
גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא

5 הוא לכמ ואת השּׁפן כי מעלה גרה
5 הוא לכם ואת השפן כי מעלה גרה

הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכמ
הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם

6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא
6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא

ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכמ
ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם

7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא
7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא

ושׁסע שׁסע פרסה והוא גרה לא יגר
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר

8 טמא הוא לכמ מבשׂרם לא תאכלו
8 טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו

ובנבלתם לא תגעו טמאים המ לכמ
ובנבלתם לא תגעו טמאים המ לכם

9 את זה תאכלו מכל אשׁר במימ כל אשׁר
9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר

לו סנפיר וקשׂקשׂת במימ בימימ
לו סנפיר וקשקשת במים בימים

15 נתנו מזבחי שׁלמי בני ישׂראל שׁוק
15 נתנו מזבחי שלמי בני ישראל שוק

התרומה וחזה התנופה על אשׁי החלבימ
התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים

יביאו להניפ תנופה לפני יהוה
יביאו להניף תנופה לפני יהוה

והיה לכ ולבניכ אתכ לחק עולמ כאשׁר
והיה לכ ולבניך אתך לחק עולם כאשר

16 צוה יהות ואת שׁעיר החטאת דרשׁ
16 צוה יהוה ואת שעיר החטאת דרש

דרשׁ משׁה והנה שׂרפ ויקצפ על אלעזר
דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר

ועל איתמר בני אהרן הנותרמ לאמר
ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר

17 מדוע לא אכלתמ את החטאת במקומ
17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום

הקדשׁ כי קדשׁ קדשׁימ הוא ואתה נתנ
הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן

לכמ לשׂאת את עונ העדה לכפר עליהמ
לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם

18 לפני יהות הנ לא הובא את דמה אל
18 לפני יהוה הן לא הובא את דמה אל

הקדשׁ פנימה אכול תאכלו אתה בקדשׁ
הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש

19 כאשׁר צויתי וידבר אהרן אל משׁה
19 כאשר צויתי וידבר אהרן אל משה

הנ היומ הקריבו את חטאתמ ואת
הן היום הקריבו את חטאתם ואת

ואכלתי חטאת היומ הייטב בעיני
ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני

20 יהות וישׁמע משׁה וייטב בעיניו
20 יהוה וישמע משה וייטב בעיניו

בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא
כרעים ממעל לרגליו לנתר בהם על
מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא
ארבע שקץ הוא לכם׃ 21 אך את זה תאכלו
ואת העטלף׃ 20 כל שרץ העוף ההלך על
החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת
התנשמת ואת הקאת ואת הרחם׃ 19 ואת
ואת השלך ואת הינשוף׃ 18 ואת
השחף ואת הנץ למינהו׃ 17 ואת הכוס
ואת התחמס ואת
16 ואת בת היענה
ואת הפרס ואת העזניה׃ 14 ואת הדאה
אינה שסעת וגרה איננה מעלה
טמאים המ לכם כל הנגע בהם יטמא׃
27 וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת
על ארבע טמאים המ לכם כל הנגע
בנבלתם יטמא עד הערב׃ 28 והנשא את
נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם׃ 29 וזה לכם הטמא
בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר
והצב למינהו׃ 30 והאנקה והכח והלטאה
והחמט והתנשמת׃ 31 אלה הטמאים לכם
בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא
יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ 26 לכל
הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע
מן העוף לא יאכלו שקץ המ את הנשר
במים שקץ הוא לכם׃ 13 ואת אלה תשקצו
כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
12
מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃
במים שקץ המ לכם׃ 11 ושקץ יהיו לכם
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר
לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
ובנחלים אתם תאכלו׃ 10 וכל אשר אין
הארץ׃ 22 את אלה מהם תאכלו את הארבה
למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל
למינהו ואת החגב למינהו׃ 23 וכל שרץ
העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא
לכם׃ 24 ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב׃ 25 וכל הנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ 26 לכל
הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע
מן העוף לא יאכלו שקץ המ את הנשר
במים שקץ הוא לכם׃ 13 ואת אלה תשקצו
כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
12
מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃
במים שקץ המ לכם׃ 11 ושקץ יהיו לכם
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר
לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
ובנחלים אתם תאכלו׃ 10 וכל אשר אין
הארץ׃ 22 את אלה מהם תאכלו את הארבה
למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל
למינהו ואת החגב למינהו׃ 23 וכל שרץ
העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא
לכם׃ 24 ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב׃ 25 וכל הנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ 26 לכל
בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא
כרעים ממעל לרגליו לנתר בהם על

עד הערב והנשׂא את נבלתה יכבס
ⲥⲁⲕⲟⲇ ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲥⲓ ⲛⲁⲃⲗⲑⲁ ⲉⲓⲁⲣⲓⲃ ⲉⲡⲓⲕⲁⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲥⲁⲕⲟⲇ ⲁⲩⲱ

בגדיו וטמא עד הערב׃ [41] וכל השׂרץ
ⲥⲁⲕⲟⲇ ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲩⲱ: [41] ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲛⲁⲓ ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲙⲁ ⲉⲡⲓⲕⲁⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲃⲓⲧ

השׂרץ על הארץ שׁקץ הוא לא יאכל׃
ⲉⲣⲁⲕⲧ ⲁⲣ ⲁⲩⲉ ⲛⲟⲩⲱ ⲛⲟⲩⲁⲉ ⲉⲣⲟ ⲛⲟⲩⲱ ⲉⲣⲁⲕⲧ ⲁⲣ ⲁⲩⲉ ⲛⲟⲩⲱ

[42] כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע
[42] ⲉⲩ ⲉⲣⲟ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲉⲣⲟ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲉⲩ ⲉⲣⲟ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲉⲩ ⲟⲩⲁⲁⲧ

עד כל מרבה רגלים לכל השׂרץ השׂרץ
ⲛⲁⲩⲱ ⲛⲁⲩⲱ ⲉⲩⲉ ⲛⲉⲣⲉⲧⲁ ⲁⲁⲁⲩ ⲉⲩ ⲟⲩ

על הארץ לא תאכלום כי שׁקץ המ׃ [43] אל
ⲉⲣⲁ [43] ⲙⲡ ⲛⲁⲩⲱ ⲁⲣ ⲙⲡⲉⲩⲉⲣⲁⲕ ⲁⲣ ⲛⲁⲁⲉ ⲉⲣⲟ

תשׁקצו את נפשׁתיכם בכל השׂרץ
ⲛⲁⲩⲱ ⲉⲩⲁ ⲙⲡⲉⲛⲉⲣⲱⲙⲉ ⲭⲁ ⲩⲛⲁⲩⲱⲟ

השׂרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם במ׃
ⲙⲡ: ⲉⲩⲁ ⲛⲉⲙⲁⲩⲱⲟ ⲭⲁⲩ ⲛⲁⲙⲁ ⲉⲩⲁ ⲛⲉⲙⲁⲩⲱⲟ ⲉⲩⲁ ⲛⲁⲙⲁ

[44] כי אני יהוה אלהיכם והתקדשׁתם
[44] ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲕⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲡⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ

והייתם קדשׁים כי קדושׁ אני ולא
ⲁⲣⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲙⲡⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲙⲡⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲁⲣⲓ ⲛⲁⲩⲱ

תטמאו את נפשׁתיכם בכל השׂרץ הרמשׂ
ⲙⲩⲁⲓ ⲛⲁⲙⲁ ⲉⲩⲁ ⲛⲉⲙⲁⲩⲱⲟ ⲉⲩⲁ ⲛⲉⲣⲉⲧⲁ ⲁⲁⲁⲩ ⲉⲩⲁ ⲛⲁⲙⲁ ⲭⲁⲩ

על הארץ׃ [45] כי אני יהוה המעלה אתכם
ⲉⲣⲁ: [45] ⲉⲩⲁ ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲟⲕ ⲉⲩⲁ ⲛⲁⲙⲁ ⲉⲣⲟ ⲛⲁⲁⲉ ⲉⲩⲁ ⲛⲁⲓ ⲁⲩⲱ

מארץ מצרים להית לכם לאלהים
ⲙⲡⲉⲛⲉⲣⲉⲧⲁ ⲙⲡⲉⲛⲁⲓ ⲙⲡⲉⲛⲉⲣⲉⲧⲁ ⲙⲡⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ

והייתם קדשׁים כי קדושׁ אני׃ [46] זאת
ⲭⲁⲩ [46] ⲉⲩⲁ ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲟⲕ ⲉⲩⲁ ⲛⲁⲙⲁ ⲙⲡⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ

תורת הבהמה והעוף וכל נפשׁ החיה
ⲉⲛⲉⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲛⲁⲓ ⲥⲛⲟⲩⲉ ⲉⲛⲉⲩⲉⲓⲉ ⲭⲁⲩⲭ

הרמשׂת במים ולכל נפשׁ השׂרצת על
ⲉⲣⲟ ⲭⲙⲁⲩⲱ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲉⲩⲉⲣⲉⲧⲁ ⲉⲛⲉⲩⲙⲁⲩⲱ

הארץ׃ [47] להבדיל בין הטמא ובין
ⲉⲣⲁ: [47] ⲛⲓⲃⲉⲗ ⲉⲣⲉ ⲛⲉⲙⲁ ⲉⲩⲁ ⲛⲉⲙⲁⲩⲱ ⲉⲣⲁ ⲛⲁⲙⲁ

והטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה
ⲛⲉⲛⲉⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲛⲁⲓ ⲭⲛⲁⲩⲉⲓ ⲛⲉⲛⲉⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲉⲛⲉⲓ

אשׂר לא תאכל׃
ⲁⲩⲱ ⲁⲣ ⲙⲡⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ׃

[32] עד הערב׃ [32] וכל אשׂר יפל עליו מהמ
ⲥⲁⲕⲟⲇ ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ: [32] ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲃⲓⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲥⲁⲕⲟⲇ

במתמ יטמא מכל כלי עצ או בגד או
ⲭⲁ ⲛⲁⲙⲁ ⲙⲡⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩⲱ ⲛⲓⲃⲓⲧ

:ⵔⵃⵜⵄ ⵢⵜⵄⵔ ⵜⵍⵇⵎ
עליה הכהן וטהרה׃

WaYikra 13

¹ ⵢⵔⵃⵎ ⵢⵀⵜⵃ ⵇⵃⵢ ⵜⵡⵢ ⵇⵃ ⵜⵢⵜⵍ ⵃⵙⵃⵍⵢ:
¹ וידבר יהוה אל משׁה ואל אהרן לאמר׃

² ⵢⵃ ⵅⵃⵡ ⵢⵃⵡⵙ ⵃⵢⵔⵙ ⵜⵍⵜⵍ ⵍⵢ ⵡⵃⵃ
² אדם כי יהיה בעור בשׂרו שׂאת או

ⵔⵢⵇ ⵢⵃⵡⵙ ⵃⵢⵔⵙ ⵜⵍⵜⵢ ⵅⵃⵜⵙ ⵢⵃ ⵅⵀⵇⵋ
ספחת או בהרת והיה בעור בשׂרו לנגע

ⵇⵃ ⵢⵃ ⵜⵄⵜⵙ ⵢⵃⵜⵃ ⵇⵃ ⵃⵙⵢⵜⵢ ⵅⵔⵃⵙ
צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל

ⵅⵃ ⵢⵄⵜⵙ ⵜⵃⵜⵄⵜⵙ: ³ ⵢⵍⵢⵜⵄⵜⵙ ⵢⵍⵢⵡⵙ ⵄⵀⵃ
אחד מבניו הכהנים׃ ³ וראה הכהן את

ⵡⵃ ⵢⵍⵙ ⵔⵢⵇⵙ ⵃⵡⵡⵢ ⵃⵡⵙⵃ ⵃⵢⵔⵙ ⵔⵢⵇⵃ
הנגע בעור הבשׂר ושׂער בנגע הפך לבן

ⵔⵢⵇⵃ ⵢⵃⵡⵙ ⵃⵢⵔⵡ ⵠⵡⵔ ⵔⵢⵇⵃ ⵜⵅⵃⵡⵢ
ומראה הנגע עמק מעור בשׂרו נגע

:ⵢⵅⵃ ⵅⵡⵜ ⵢⵜⵄⵃ ⵢⵜⵃⵃⵢ ⵅⵢⵜ ⵅⵡⵜ ⵅⵔⵃⵙ
צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃

⁴ ⵡⵃⵢ ⵢⵃⵡⵙ ⵅⵢⵜ ⵜⵡⵇⵍ ⵅⵃⵜⵙ ⵡⵃⵢ
⁴ ואם בהרת לבנה הוא בעור בשׂרו

ⵅⵍ ⵜⵃⵔⵡⵢ ⵃⵢⵔⵙ ⵡⵡ ⵜⵃⵃⵡ ⵢⵍⵃ ⵠⵡⵔⵢ
ועמק אין מראה מן העור ושׂערה לא

ⵅⵔⵙⵃ ⵔⵢⵇⵃ ⵢⵍⵙ ⵡⵡ ⵜⵃⵜⵄ ⵔⵢⵇⵃ ⵅⵔ ⵡⵃⵢ ⵔⵢⵇⵃ ⵅⵔⵙⵃ
הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שׁבעת

ⵔⵢⵇⵃ ⵢⵍⵙ: ⁵ ⵢⵍⵢⵜⵄⵜⵙ ⵢⵍⵢⵡⵙ ⵢⵍⵢⵜⵄ ⵢⵍⵢⵔⵙ
ימים׃ ⁵ וראהו הכהן ביום השׁביעי

ⵔⵢⵇⵃ ⵢⵃⵡⵙ ⵅⵔ ⵢⵍⵢⵍⵔⵙ ⵠⵡⵔ ⵔⵢⵇⵃ ⵢⵡⵢⵙ
והנה הנגע עמד בעיניו לא פשׂה הנגע

ⵢⵍⵢⵍ ⵅⵔⵙⵃ ⵢⵃⵡⵙ ⵢⵀⵜⵃⵜⵄⵜⵙ ⵀⵢⵔⵙ
בעור והסגירו הכהן שׁבעת ימים

ⵡⵢⵍⵙ: ⁶ ⵢⵍⵢⵜⵄⵜⵙ ⵢⵅⵃ ⵢⵃⵡⵙ ⵃⵢⵔⵙ ⵡⵢⵍⵙ
שׁנית׃ ⁶ וראה הכהן אתו ביום

ⵅⵍⵢ ⵔⵢⵇⵃ ⵃⵃⵡ ⵃⵡⵢⵙ ⵅⵃⵡⵢ ⵍⵔⵙⵃ ⵔⵢⵇⵃ
השׁביעי שׁנית והנה כהה הנגע ולא

ⵅⵀⵜⵋ ⵡⵃⵔⵙ ⵢⵀⵃⵜⵄⵜⵙ ⵢⵍⵢⵜⵄ ⵔⵢⵇⵃ ⵃⵡⵍ
פשׂה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת

:ⵔⵃⵜⵄ ⵢⵃⵡⵙ ⵢⵍⵢⵜⵄ ⵜⵍⵇⵎ ⵅⵀⵜⵋ ⵡⵃⵢ
עליה הכהן וטהרה׃

WaYikra 12

¹ ⵢⵍⵢⵜⵄⵜⵙ ⵃⵡⵡ ⵇⵃ ⵃⵢⵃⵍ ⵄⵃⵄⵍⵢ: ² ⵄⵡⵢⵅⵍ ⵃⵡⵡ ⵇⵃ ⵃⵢⵃⵍ ⵄⵃⵄⵍⵢ
¹ וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ ² דבר אל

ⵔⵢⵇⵃ ⵢⵃⵡⵙ ⵅⵔ ⵃⵡⵃ ⵄⵡⵢⵅⵍ ⵇⵃⵢⵡⵃⵍ ⵍⵢⵜ
בני ישׂראל לאמר אשׁה כי תזריע

ⵍⵡⵍⵙ ⵡⵍⵡⵍ ⵅⵔⵙⵃ ⵃⵄⵡⵜⵄ ⵄⵡⵣ ⵃⵄⵇⵍⵍⵢ
וילדה זכר וטמאה שׁבעת ימים כימי

ⵍⵢⵍⵡⵃ ⵡⵢⵍⵄⵢ ³ ⵄⵡⵜⵅ ⵃⵅⵢⵄ ⵅⵄⵢ
נדת דותה תטמא׃ ³ וביום השׁמיני

ⵡⵢⵍ ⵡⵍⵃⵇⵃⵢ ⁴ ⵢⵅⵇⵔⵀ ⵄⵡⵃ ⵇⵢⵡⵍ
ימול בשׂר ערלתו׃ ⁴ ושׁלשׁים יום

ⵇⵄⵃ ⵃⵃⵃ ⵍⵡⵄⵃ ⵃⵡⵅ ⵡⵍⵡⵍ ⵅⵡⵇⵃⵢ
ושׁלשׁת ימים תשׁב ברמי טהרה בכל

ⵄⵔ ⵅⵃⵅ ⵅⵇ ⵃⵄⵠⵡ ⵇⵃⵢ ⵔⵍⵅ ⵅⵇ ⵃⵄⵠ
קדשׁ לא תגע ואל המקדשׁ לא תבא עד

ⵄⵇⵅ ⵃⵃⵠⵡ ⵡⵃⵢ: ⁵ ⵃⵃⵃⵜ ⵍⵡⵍ ⵅⵅⵇⵡ
מלאת ימי טהרה׃ ⁵ ואם נקבה תלד

ⵡⵢⵍ ⵡⵍⵃⵡⵢ ⵃⵅⵄⵡⵡ ⵡⵍⵔⵃⵜ ⵃⵅⵡⵜⵜ
וטמאה שׁבעים כנדתה ושׁשׁים יום

ⵅⵃⵡⵢ ⵍⵡⵄ ⵔⵔ ⵃⵡⵅ ⵡⵍⵡⵍ ⵅⵃⵃⵜ ⵃⵃⵃⵜ ⵍⵡⵄ:
ושׁשׁת ימים תשׁב על דמי טהרה׃

ⵅⵍⵃⵅ ⵅⵃⵇ ⵢⵅ ⵡⵇⵇ ⵃⵃⵃⵜ ⵍⵡⵍ ⵅⵅⵇⵡⵃⵢ ⁶
ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא ⁶

ⵃⵅ ⵢⵅ ⵃⵡⵢⵍ ⵡⵃⵢ ⵃⵇⵔⵔ ⵢⵅⵡⵡ ⵡⵃ ⵡⵃⵡ
כבשׂ בן שׁנתו לעלה ובן יונה או תר

ⵃⵡⵃⵃ ⵇⵃ ⵄⵔⵢⵡ ⵇⵃⵃ ⵃⵅⵠ ⵇⵃ ⵅⵃⵔⵃⵇ:
לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃

ⵃⵍⵇⵔ ⵃⵇⵡⵢ ⵃⵢⵃⵍ ⵍⵡⵇⵇ ⵢⵃⵍⵃⵠⵃⵢ ⁷
והקריבו לפני יהוה וכפר עליה ⁷

ⵅⵄⵇⵍⵃ ⵅⵃⵢⵅ ⵅⵃⵜ ⵃⵍⵡⵄ ⵃⵠⵡⵡ ⵃⵃⵃⵔⵢ
וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת

ⵃⵄⵍ ⵃⵈⵡⵅ ⵇⵇ ⵡⵃⵢ: ⁸ ⵃⵃⵠⵡⵇ ⵢⵃ ⵃⵡⵜⵇ
לזכר או לנקבה׃ ⁸ ואם לא תמצא ידה

ⵍⵡⵃ ⵍⵡⵡ ⵢⵃ ⵡⵍⵅⵅ ⵍⵅⵡ ⵃⵅⵠⵇⵢ ⵃⵡ ⵍⵄ
די שׂה ולקחה שׁתי תרים או שׁני בני

ⵃⵇⵡⵢ ⵅⵃⵔⵅⵇ ⵄⵅⵇⵇ ⵃⵇⵔⵇ ⵄⵅⵇⵇ ⵃⵡⵢⵍ
יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר

החי ונהפכ ללבנ ובא אל הכהנ׃
17 וראהו הכהנ והנה נהפכ הנגע ללבנ
וטהר הכהנ את הנגע טהור הוא׃
18 ובשר כי יהיה בו בערו שחינ
ונרפא׃ 19 והיה במקומ השחינ שאת
לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל
הכהנ׃ 20 וראה הכהנ והנה מראה שפל
מנ העור ושערה הפכ לבנ וטמאו הכהנ
נגע צרעת הוא בשחינ פרחה׃ 21 ואמ
יראנה הכהנ והנה אינ בה שער לבנ
ושפלה איננה מנ העור והיא כהה
והסגירו הכהנ שבעת ימימ׃ 22 ואמ
פשה תפשה בעור וטמא הכהנ אתו נגע
הוא׃ 23 ואמ תחתיה תעמד הבהרת לא
פשתה צרבת השחינ הוא וטהרו הכהנ׃
24 או בשר כי יהיה בערו מכות אש
והיתה מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה׃ 25 וראה אתה הכהנ
והנה נהפכ שער לבנ בבהרת ומראה עמק

7 החו ונכבס בנדיו וטהר׃ ואמ פשה
תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל
הכהנ לטהרתו ונראה שנית אל הכהנ׃
8 וראה הכהנ והנה פשתה המספחת
בעור וטמאו הכהנ צרעת הוא׃ 9 נגע
צרעת כי תהיה באדמ והובא אל הכהנ׃
10 וראה הכהנ והנה שאת לבנה בעור
והיא הפכה שער לבנ ומחית בשר חי
בשאת׃ 11 צרעת נושנת הוא בעור
בשרו וטמאו הכהנ לא יסגרנו כי ש
טמא הוא׃ 12 ואמ פרוח תפרח הצרעת
בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
הכהנ׃ 13 וראה הכהנ והנה כסתה
הפכ לבנ טהור הוא׃ 14 וביומ הראות
בו בשר חי יטמא׃ 15 וראה הכהנ את
הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא
הוא צרעת הוא׃ 16 או כי ישוב הבשר

השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה
בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן
העור׃ 33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח
והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים
שנית׃ 34 וראה הכהן את הנתק ביום
השביעי והנה לא פשה הנתק בעור
ומראהו איננו עמק מן העור וטהר
אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ 35 ואם
פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃
36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור
לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃
צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו
הכהן׃ 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור
בשרם בהרת בהרת לבנת׃ 39 וראה הכהן
והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת
בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃
40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא
טהור הוא׃ 41 ואם מפאת פניו ימרט

מן העור צרעת הוא במכוה פרחה
וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא׃
26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
והסגיר הכהן את נגע שבעת ימים
שנית׃ 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע
צרעת הוא׃ 28 ואם תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה
הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה
הוא׃ 29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע
בראש או בזקן׃ 30 וראה הכהן את הנגע
והנה מראהו עמק מן העור ובו שער
צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא
צרעת הראש או הזקן הוא׃ 31 וכי יראה
הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו
עמק מן העור ושער שחר אין בו
והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת
ימים׃ 32 וראה הכהן את הנגע ביום

הכהן את הנגע והסניר את הנגע
ואם פשה הנגע בעורו אחרי הסגיר אתו אל הכהן לטמאתו
השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי
או בערב או בעור לכל אשר יעשה
העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא
הוא[52] ושרף את הבגד או את השתי
או את הערב בצמר או בפשתים או את
כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי
צרעת ממארת הוא באש תשרף[53] ואמ
יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב או בכל כלי עור׃
[54] וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
והסגירו שבעת ימים שנית[55] וראה
הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא
הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה
טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא
בקרחתו או בגבחתו[56] ואם ראה הכהן
והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע
אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי
או הנגע בערב עוד בשתי או בערב
הנגע פרחת באש תשרף את אשר פרחת
בך הנגע ואם יסור מן הבגד או מן
השתי או מן הערב
ואם תראנה עוד בבגד או בשתי או
בערב או בכל כלי עור נגעת
פרחת את באש תשרף את הנגע
והבגד או השתי או הערב אשר תכבס
ואם תסור מהם הנגע וכבס שנית וטהר
זאת תורת נגע צרעת בבגד הצמר או
הפשתים או הערב או כל כלי עור
לטהרו או לטמאו׃

ראשו גבח הוא טהור הוא׃[42] וכי
יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן
אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או
בגבחתו׃[43] וראה אתו הכהן והנה שאת
הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או
בגבחתו כמראה צרעת עור בשר׃[44] איש
צרוע הוא טמא הוא טמא ישמאנו
הכהן בראשו נגעו׃[45] והצרוע אשר בו
הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו
יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא
טמא יקרא׃[46] כל ימי אשר הנגע בו
יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ
למחנה מושבו׃[47] והבגד כי יהיה בו
נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃
[48] או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או
בעור או בכל מלאכת עור׃[49] והיה הנגע
ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או
בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע
צרעת הוא והראה את הכהן׃[50] וראה

אתה ואת עצ הארז ואת שני התולעת
וְאֶת הָאֵזֹב וְטָבַל אֹתָם וְאֶת הַצִּפֹּר
החיה ברמ הצפר השחטה על המימ
הַחַיָּה בְּרִמֹּס הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה עַל הַמָּיִם
החיימ [7] והזה על המטהר מנ הצרעת
הַחַיִּים: [7] וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן הַצָּרַעַת
שבע פעמימ וטהרו ושלח את הצפר
שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת הַצִּפֹּר
החיה על פני השדה [8] וככס המטהר את
הַחַיָּה עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה: [8] וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת
בגדיו וגלח את כל שערו ורחצ במימ
בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת כָּל שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמָּיִם
וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב
וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב
מחוצ לאהלו שבעת ימימ [9] והיה
מִחוּץ לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת יָמִים: [9] וְהָיָה
ביום השביעי יגלח את כל שערו את
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת כָּל שְׂעָרוֹ אֶת
ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת
רֹאשׁוֹ וְאֶת זְקָנוֹ וְאֶת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת
כל שערו יגלח וככס את בגדיו ורחצ
כָּל שְׂעָרוֹ יְגַלַּח וְכִבֶּס אֶת בְּגָדָיו וְרָחַץ
את בשרו במימ וטהר [10] וביומ
אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר: [10] וּבַיּוֹם
השמימי יקח שני כבשימ תמיממ
הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כְבָשִׂים תְּמִימִם
וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה
וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה
עשרנימ סלת מנחה בלולה בשמנ ולנ
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְלֹג
אחד שמנ [11] והעמיד הכהנ המטהר את
אֶחָד שָׁמֶן: [11] וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֶת
האיש המטהר ואתמ לפני יהוה פתח
הָאִישׁ הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח
אהל מועד [12] ולקח הכהנ את הכבש

אוֹ מִן הָעֹרֵב [57] וְאִם תֵּרָאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ
בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת
בַּשְׁתִּי אוֹ בָעֵרֶב אוֹ בְּכָל כְּלִי עוֹר פָּרַחַת
הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע
הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הַנָּגַע
והבגד או השתי או הערב או כל כלי
[58] וְהַבֶּגֶד אוֹ הַשְּׁתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָל כְּלִי
העור אשר תכבס וסר מהמ הנגע וככס
הָעוֹר אֲשֶׁר תְּכַבֵּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע וְכֻבַּס
שנית וטהר [59] זאת תורת נגע צרעת
שֵׁנִית וְטָהֵר: [59] זֹאת תּוֹרַת נֶגַע צָרָעַת
בגד הצמר או הפשתימ או השתי או
בֶּגֶד הַצֶּמֶר אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשְּׁתִי אוֹ
הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו

WaYikra 14

ויקרא אל משה לאמר [2] זאת
[1] וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: [2] זֹאת
תהיה תורת המצרע ביומ טהרתו
תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ
והובא אל הכהנ [3] ויצא הכהנ אל מחוצ
וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן: [3] וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל מִחוּץ
למחנה וראה הכהנ והנה נרפא נגע
לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע
הצרעת מנ הצרוע [4] וצוה הכהנ ולקח
הַצָּרַעַת מִן הַצָּרוּעַ: [4] וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח
למטהר שתי צפרימ חיות טהרות ועצ
לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ
ארז ושני תולעת ואזב [5] וצוה הכהנ
אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב: [5] וְצִוָּה הַכֹּהֵן
ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש
וְשָׁחַט אֶת הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל כְּלִי חָרֶשׂ
על מימ חיימ [6] את הצפר החיה יקח

החטאת וכפר על המטהר מטמאתו

[20] ואחר ישׁחט את העלה[20] והעלה הכהן

את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר

[21] עליו הכהן וטהר[21] ואם דל הוא

ואין ידו משׂגת ולקח כבשׂ אחד אשׁם

לתנופה לכפר עליו ועשׂרון סלת אחד

[22] בלול בשׁמן למנחה ולג שׁמן[22] ושׁתי

תרים או שׁני בני יונה אשׁר תשׂיג ידו

[23] והיה אחד חטאת והאחר עלה[23] והביא

אתמ ביום השׁמיני לטהרתו אל הכהן

[24] אל פתח אהל מועד לפני יהוה[24] ולקח

הכהן את כבשׂ האשׁם ואת לג השׁמן

והניף אתמ הכהן תנופה לפני יהוה

[25] [25] ושׁחט את כבשׂ האשׁם ולקח הכהן מדם

האשׁם ונתן על תנוכ אזנ המטהר

על תנוכ אזנ המטהר הימנית ועל בהנ

הימנית ועל בהנ ידו הימנית ועל

[26] בהנ רגלו הימנית[26] ומנ השׁמן יצק

הכהן על כפ הכהן השׂמאלית[27] והזה

הכהן יתנ על ראשׂ המטהר וכפר עליו

[19] הכהן לפני יהוה[19] ועשׂה הכהן את

החאר והקריב אתו לאשׁמ ואת לג

[20] ואחר ישׁחט את העלה[20] והעלה הכהן

השׂמנ והניפ אתמ תנופה לפני יהוה

[13] [13] ושׁחט את הכבשׂ במקומ אשׁר ישׁחט

את החטאת ואת העלה במקומ הקדשׁ

כי כחטאת האשׁמ הוא לכהן קדשׁ

[14] קדשׁים הוא[14] ולקח הכהן מדמ האשׁמ

ונתנ הכהן על תנוכ אזנ המטהר

הימנית ועל בהנ ידו הימנית ועל

[15] בהנ רגלו הימנית[15] ולקח הכהן מלג

השׂמנ ויצק על כפ הכהן השׂמאלית

[16] [16] ושׁבל הכהן את אצבעו הימנית מנ

השׂמנ אשׁר על כפו השׂמאלית והזה מנ

השׂמנ באצבעו שׁבע פעמימ לפני יהוה

[17] [17] ומיתר השׂמנ אשׁר על כפו יתנ הכהן

על תנוכ אזנ המטהר הימנית ועל בהנ

ידו הימנית ועל בהנ רגלו הימנית על

דמ האשׁמ[18] והנותר בשׂמנ אשׁר על כפ

הכהן יתנ על ראשׂ המטהר וכפר עליו

הכהן באצבעו הימנית מנ השׂמנ אשׁר

יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא

כל אשׁר בבית ואחר כן יבא הכהן

לראות את הבית׃ [37] וראה את הנגע

והנה הנגע בקירת הבית שׂקערורת

ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שׁפל מן

הקיר׃ [38] ויצא הכהן מן הבית אל פתח

הבית והסגיר את הבית שׁבעת ימים׃

[39] ושׁב הכהן ביום השׁביעי וראה

והנה פשׂה הנגע בקירת הבית׃ [40] וצוה

הכהן וחלצו את האבנים אשׁר בהן

אל מקום טמא׃ [41] ואת הבית יקצע

מבית סביב ושׁפכו את העפר אשׁר

הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃

[42] ולקחו אבנים אחרות והביאו אל

תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את

[43] הבית׃ ואם ישׁוב הנגע ופרח בבית

אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות

את הבית ואחרי הטוח׃ [44] ובא הכהן

על כפו השׂמאלית שׁבע פעמים לפני

יהוה׃ [28] ונתן הכהן מן השׂמן אשׁר על

כפו על תנוך אזן המטהר הימנית

ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו

הימנית על מקום דם האשׁם׃ [29] והנותר

מן השׂמן אשׁר על כף הכהן יתן על ראשׁ

המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃ [30] ועשׂה

את האחד מן התרים או מן בני היונה

מאשׁר תשׂיג ידו׃ [31] את אשׁר תשׂיג ידו

את האחד חטאת ואת האחד עלה על

המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני

יהוה׃ [32] זאת תורת אשׁר בו נגע צרעת

אשׁר לא תשׂיג ידו בטהרתו׃ [33] וידבר

[34] יהוה אל משׂה ואל אהרן לאמר׃ כי

תבאו אל ארץ כנען אשׁר אני נתן לכם

לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ

אחזתכם׃ [35] ובא אשׁר לו הבית והגיד

לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃

[36] וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם

החיה ובעצ הארז ובאזב ובשׁני
ZYWAY AZAAY ZAAA HOAY AZHA

לא אזהא אלהם 53 :XOלYXA
התולעת׃[53] ושׁלח את הצפר החיה אל
LA AZHA ALHA XA HLWY 53 :XOLYXA

לo אלשׁא אזא לYהוא לא אזלoל לo
מחוץ לעיר אל פני השׂדה וכפר על
LO ALSA AWA AZHA LYH LA AZLOL HYHW

oלא לשׁל 54 :אAXA לאזא XAZ
הבית וטהר׃[54] זאת התורה לכל נגע
OLA LSL AAYXA XAZ 54 :AAXY XZAA

:XAAAלY לAלAA XOAHלY :PXYLY XOAHA
הצרעת ולנתק׃[55] ולצרעת הבגד ולבית׃
XAYAL 57 :XAAAALY XHJPLY XAWLY 56

56 ולשׁאת ולספחת ולבהרת׃[57] להורת
XAYX XAZ AAXA WYZAY AWXA WYZA

:XOAHA
הצרעת׃

WaYikra 15

1 :AWAL YAAA LAY AWW LA AYAL AAALY
1 וידבר יהוה אל משׂה ואל אהרן לאמר׃

2 WALA WXAWAY LAAWZ ZYA LA YAAA
2 דברו אל בני ישׂראל ואמרתם אלהם

YAYZ YAWAW A AZAZ ZW WZA WZA
איש איש כי יהיה זב מבשׂרו זובו

XAXZ :AYA A 3 YXAW XAZA AXWA AYZYA
טמא הוא׃[3] וזאת תהיה טמאתו בזובו

YAWA WLXHA YA YAYZ XA YAWA AA
רר בשׂרו את זובו או החתים בשׂרו

AWA AAWWA LA :AYA YXAW XAZYA 4
מזובו טמאתו הוא׃[4] כל המשׂכב אשׂר

AWA ZLLA LLY AW AZA YZLO AAWZ
ישׂכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשׂר

OLZ AWA WZLY :5 AWXZ YZLO AWZ
ישׂב עליו יטמא׃[5] ואישׁ אשׂר יגע

WLZA AHAY YZLALA ZXAWZA YAAWWA
במשׂכבו יכבס בגדיו ורחץ במים

AWA ZLLA LO AWZAY :6 AAOA AO AXOZ
וטמא עד הערב׃[6] והישׂב על הכלי אשׂר

ZYWAY AZAAY ZAAA HOAY AZHA
החיה ובעצ הארז ובאזב ובשׂני

LA AZHA ALHA XA HLWY 53 :XOLYXA
התולעת׃[53] ושׁלח את הצפר החיה אל

LO ALSY AAWA AZHA ZYL LA ALOL HYHW
מחוץ לעיר אל פני השׂדה וכפר על

OLA LAYXA XAZ 54 :AAXY XZAA
הבית וטהר׃[54] זאת התורה לכל נגע

:XALALY ALLA XOAHLY :PXYLY XOAHA
הצרעת ולנתק׃[55] ולצרעת הבגד ולבית׃

XAYAL 57 :XAAAALY XHJPLY XAWLY 56
56 ולשׁאת ולספחת ולבהרת׃[57] להורת

XAYX XAZ AAXA WYZAY AWXA WYZA
ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת

:XOAHA
הצרעת׃

WaYikra 15

1 :AWAL YAAA LAY AWW LA AYAL AAALY
1 וידבר יהוה אל משׂה ואל אהרן לאמר׃

2 WAZA WXAWAY LAAWZ ZYA LA YAAA
2 דברו אל בני ישׂראל ואמרתם אלהם

YAYZ YAWAW A AZAZ ZW WZA WZA
איש איש כי יהיה זב מבשׂרו זובו

XAXZ :AYA A 3 YXAW XAZA AXWA AYZYA
טמא הוא׃[3] וזאת תהיה טמאתו בזובו

YAWA WLXHA YA YAYZ XA YAWA AA
רר בשׂרו את זובו או החתים בשׂרו

AWA AAWWA LA :AYA YXAW XAZYA 4
מזובו טמאתו הוא׃[4] כל המשׂכב אשׂר

AWA ZLLA LLY AW AZA YZLO AAWZ
ישׂכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשׂר

OLZ AWA WZLY :5 AWXZ YZLO AWZ
ישׂב עליו יטמא׃[5] ואישׁ אשׂר יגע

WLZA AHAY YZLALA ZXAWZA YAAWWA
במשׂכבו יכבס בגדיו ורחץ במים

AWA ZLLA LO AWZAY :6 AAOA AO AXOZ
וטמא עד הערב׃[6] והישׂב על הכלי אשׂר

ZYWAY AZAAY ZAAA HOAY AZHA
החיה ובעצ הארז ובאזב ובשׂני

LA AZHA ALHA XA HLWY 53 :XOLYXA
התולעת׃[53] ושׁלח את הצפר החיה אל

LO ALSY AAWA AZHA ZYL LA ALOL HYHW
מחוץ לעיר אל פני השׂדה וכפר על

OLA LAYXA XAZ 54 :AAXY XZAA
הבית וטהר׃[54] זאת התורה לכל נגע

:XALALY ALLA XOAHLY :PXYLY XOAHA
הצרעת ולנתק׃[55] ולצרעת הבגד ולבית׃

XAYAL 57 :XAAAALY XHJPLY XAWLY 56
56 ולשׁאת ולספחת ולבהרת׃[57] להורת

XAYX XAZ AAXA WYZAY AWXA WYZA
ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת

:XOAHA
הצרעת׃

WaYikra 15

1 :AWAL YAAA LAY AWW LA AYAL AAALY
1 וידבר יהוה אל משׂה ואל אהרן לאמר׃

2 WAZA WXAWAY LAAWZ ZYA LA YAAA
2 דברו אל בני ישׂראל ואמרתם אלהם

YAYZ YAWAW A AZAZ ZW WZA WZA
איש איש כי יהיה זב מבשׂרו זובו

XAXZ :AYA A 3 YXAW XAZA AXWA AYZYA
טמא הוא׃[3] וזאת תהיה טמאתו בזובו

YAWA WLXHA YA YAYZ XA YAWA AA
רר בשׂרו את זובו או החתים בשׂרו

AWA AAWWA LA :AYA YXAW XAZYA 4
מזובו טמאתו הוא׃[4] כל המשׂכב אשׂר

AWA ZLLA LLY AW AZA YZLO AAWZ
ישׂכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשׂר

OLZ AWA WZLY :5 AWXZ YZLO AWZ
ישׂב עליו יטמא׃[5] ואישׁ אשׂר יגע

WLZA AHAY YZLALA ZXAWZA YAAWWA
במשׂכבו יכבס בגדיו ורחץ במים

AWA ZLLA LO AWZAY :6 AAOA AO AXOZ
וטמא עד הערב׃[6] והישׂב על הכלי אשׂר

אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו
הכהן לפני יהוה מזובו׃ [16] ואיש כי
תצא ממנו שׁכבת זרע ורחץ במים את
כל בשׂרו וטמא עד הערב׃ [17] וכל בגד
וכל עור אשׁר יהיה עליו שׁכבת זרע
וכבס במים וטמא עד הערב׃ [18] ואשׁה
במים וטמאו עד הערב׃ [19] ואשׁה כי
תהיה זבה דם יהיה זבה בבשׂרה שׁבעת
ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב׃ [20] וכל אשׁר תשׁכב
עליו בנדתה יטמא וכל אשׁר תשׁב
עליו יטמא׃ [21] וכל הנגע במשׁכבה
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ [22] וכל הנגע בכל כלי אשׁר תשׁב
עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
במים חיים וטהר׃ [14] וביום השׁמיני
יקח לו שׁתי תרים או שׁני בני יונה
ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד
ונתנם אל הכהן׃ [15] ועשׂה אתם הכהן

ישׁב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ [7] והנגע בבשׂר
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב׃ [8] וכי ירק הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
[9] וכל המרכב אשׁר ירכב עליו הזב
יטמא׃ [10] וכל הנגע בכל אשׁר יהיה
תחתיו יטמא עד הערב והנושׂא אותם
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ [11] וכל אשׁר יגע בו הזב וידיו
לא שׁטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ [12] וכלי חרשׂ אשׁר יגע
בו הזב ישׁבר וכל כלי עץ ישׁטף במים׃
[13] וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שׁבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשׂרו

את משכני אשר בתוכם׃ [32] זאת תורת כא ויקרא טז
הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לב ויקרא טו
לטמאה בה׃ [33] והדוה בנדתה והזב את כג ויקרא טו
זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב כד ויקרא טו
עם טמאה׃

WaYikra 16

[1] וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני א ויקרא טז
בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃
[2] ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן ב ויקרא טז
אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית
לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא
[3] בזאת כי בענן אראה על הכפרת׃ ג ויקרא טז
יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר
לחטאת ואיל לעלה׃ [4] כתנת בד קדש ד ויקרא טז
ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף
בגדי קדש המ ורחץ במים את בשרו
ולבשם׃ [5] ומאת עדת בני ישראל יקח ה ויקרא טז
שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד ו ויקרא טז
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם

את משכני אשר בתוכם׃ [32] זאת תורת
איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא כא ויקרא טו
שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב כב ויקרא טו
עליו ימא׃ [25] ואשה כי יזוב זוב רמה כה ויקרא טו
ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב כה ויקרא טו
על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי כו ויקרא טו
נדתה תהיה טמאה הוא׃ [26] כל המשכב כו ויקרא טו
אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב כז ויקרא טו
נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב כז ויקרא טו
עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ [27] וכל כז ויקרא טו
הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ כז ויקרא טו
במים וטמא עד הערב׃ [28] ואם טהרה כח ויקרא טו
מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר כח ויקרא טו
תטהר׃ [29] וביום השמיני תקח לה שתי כט ויקרא טו
תרים או שני בני יונה והביאה אותם
אל הכהן אל פתח אהל מועד׃ [30] ועשה ל ויקרא טו
הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב
טמאתה׃ [31] והזרתם את בני ישראל לא ויקרא טו

הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שׁבע
פעמימ מנ הדמ באצבעו׃ [15] ושׁחט את
שׁעיר החטאת אשׁר לעמ והביא את
דמו אל מבית לפרכת ועשׂה את דמו
כאשׁר עשׂה לדמ הפר והזה אתו על
הכפרת ולפני הכפרת׃ [16] וכפר על הקדשׁ
מטמאת בני ישׂראל ומפשׁעיהמ לכל
חטאתמ וכנ יעשׂה לאהל מועד השׁכנ
אתמ בתוכ טמאתמ׃ [17] וכל אדמ לא יהיה
באהל מועד בבאו לכפר בקדשׁ עד צאתו
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל
ישׂראל׃ [18] ויצא אל המזבח אשׁר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדמ הפר ומדמ
השׂעיר ונתנ על קרנות המזבח סביב׃
[19] והזה עליו מנ הדמ באצבעו שׁבע
פעמימ וטהרו וקדשׁו מטמאת בני
ישׂראל׃ [20] וכלה מכפר את הקדשׁ ואת
אהל מועד ואת המזבח והקריב את
השׂעיר החי׃ [21] וסמכ אהרנ את שׁתי
הכפרת קדמה ולפני יזה שׁבע
פעמימ מנ הדמ באצבעו׃ [15] ושׁחט את
שׁעיר החטאת אשׁר לעמ והביא את
דמו אל מבית לפרכת ועשׂה את דמו
כאשׁר עשׂה לדמ הפר והזה אתו על
הכפרת ולפני הכפרת׃ [16] וכפר על הקדשׁ
מטמאת בני ישׂראל ומפשׁעיהמ לכל
חטאתמ וכנ יעשׂה לאהל מועד השׁכנ
אתמ בתוכ טמאתמ׃ [17] וכל אדמ לא יהיה
באהל מועד בבאו לכפר בקדשׁ עד צאתו
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל
ישׂראל׃ [18] ויצא אל המזבח אשׁר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדמ הפר ומדמ
השׂעיר ונתנ על קרנות המזבח סביב׃
[19] והזה עליו מנ הדמ באצבעו שׁבע
פעמימ וטהרו וקדשׁו מטמאת בני
ישׂראל׃ [20] וכלה מכפר את הקדשׁ ואת
אהל מועד ואת המזבח והקריב את
השׂעיר החי׃ [21] וסמכ אהרנ את שׁתי

[6] לעלה׃ והקריב אהרנ את פר החטאת
[7] אשׁר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ ולקח
את שׁני השׂעירמ והעמיד אתמ לפני
[8] יהוה פתח אהל מועד׃ ונתנ אהרנ על
שׁני השׂעירמ גרלות גורל אחד ליהוה
[9] וגורל אחד לעזאזל׃ והקריב אהרנ את
השׂעיר אשׁר עלה עליו הגורל ליהוה
[10] ועשׂהו חטאת׃ והשׂעיר אשׁר עלה
עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני
יהוה לכפר עליו לשׁלח אתו לעזאזל
[11] המדברה׃ והקריב אהרנ את פר החטאת
אשׁר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושׁחט
[12] את פר החטאת אשׁר לו׃ ולקח מלא
המחתה גחלי אשׁ מעל המזבח מלפני
יהוה ומלא חפניו קטרת סמימ דקה
[13] והביא מבית לפרכת׃ ונתנ את הקטרת
על האשׁ לפני יהוה וכסה ענן הקטרת
את הכפרת אשׁר על העדות ולא ימות׃
[14] ולקח מדמ הפר והזה באצבעו על פני

ויקרא יז

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [2] דבר אל
[1] ויקרא ג ו ז ח ט יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט ס סא סב סג סד סה סו סז סח סט ע עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט [2] ויקרא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט ס סא סב סג סד סה סו סז סח סט ע עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט

דבר אל כל בני ישראל ואל בניו ואהרן

ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר׃ [3] איש איש מבית ישראל אשר

ישחט שור או כשב או עז במחנה או
אשר ישחט מחוץ למחנה׃ [4] ואל פתח

אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן
ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב

לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש
מקרב עמו׃ [5] למען אשר יביאו

בני ישראל את זבחיהם אשר המ זבחים
על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח

אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי
שלמים ליהוה אותם׃ [6] וזרק הכהן את

הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד
והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃

[7] ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם
אשר המ זנים אחריהם חקת עולם

יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים

ואחרי כן יבוא אל המחנה׃ [29] והיתה
לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור

לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה
לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃

[30] כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה

תטהרו׃ [31] שבת שבתון היא לכם
ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃

[32] וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר
ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש

את בגדי הבד בגדי הקדש׃ [33] וכפר את
מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת

המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם
הקהל יכפר׃ [34] והיתה זאת לכם לחקת

עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את

משה׃

בשׂר דמו הוא כל אכליו יכרת׃ [15] וכל
נפשׁ אשׂר תאכל נבלה וטרפה באזרח
ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב וטהר׃ [16] ואם לא יכבס ובשׂרו
לא ירחץ ונשׂא עונו׃

WaYikra 18

[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] דבר אל
בני ישׂראל ואמרת אלהם אני יהוה
אלהיכם׃ [3] כמעשׂה ארץ מצרים אשׂר
ישׁבתם בה לא תעשׂו וכמעשׂה ארץ
כנען אשׂר אני מביא אתכם שׁמה לא
תעשׂו ובחקתיהם לא תלכו׃ [4] את
משׁפטי תעשׂו ואת חקתי תשׁמרו ללכת
בהם אני יהוה אלהיכם׃ [5] ושׁמרתם את
חקתי ואת משׁפטי אשׂר יעשׂה אתם
האדם וחי בהם אני יהוה׃ [6] איש איש
אל כל שׁאר בשׂרו לא תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה׃ [7] ערות אביך וערות אמך לא
תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה׃ [8] ערות
כי נפשׁ אשׂר יצוד ציד חיה או עוף אשׂר יאכל
ושׁפך את דמו וכסהו בעפר׃ [14]
כל בשׂר דמו בנפשׁו הוא ואמר לבני
ישׂראל דם כל בשׂר לא תאכלו כי נפשׁ כל
תהיה זאת להם לדרתם׃ [8] ואלהם תאמר
נפשׁ איש איש מבית ישׂראל ומן הגר אשׂר
יגור בתוכם אשׂר יעלה עלה או זבח׃
[9] ואל פתח אהל מועד לא יביאנו
לעשׂות אתו ליהוה ונכרת האישׁ ההוא
מעמיו׃ [10] ואישׁ איש מבית ישׂראל
ומן הגר הגר בתוכם אשׂר יאכל כל דם
ונתתי פני בנפשׁ האכלת את הדם
והכרתי אתה מקרב עמה׃ [11] כי נפשׁ
הבשׂר בדם הוא ואני נתתיו לכם על
המזבח לכפר על נפשׁתיכם כי הדם הוא
בנפשׁ יכפר׃ [12] על כן אמרתי לבני
ישׂראל כל נפשׁ מכם לא תאכל דם והגר
הגר בתוככם לא יאכל דם׃ [13] ואישׁ
איש מבני ישׂראל ומן הגר הגר בתוכם
כי נפשׁ אשׂר יצוד ציד חיה או עוף אשׂר יאכל
ושׁפך את דמו וכסהו בעפר׃ [14]
כל בשׂר דמו בנפשׁו הוא ואמר לבני
ישׂראל דם כל בשׂר לא תאכלו כי נפשׁ כל

עמיתכ לא תתנ שׂכבתכ לזרע לטמאה

21 בה׃ 21 ומזרעכ לא תתנ להעביר למלכ

ולא תחלל את שׁם אלהיכ אני יהוה׃

22 22 ואת זכר לא תשׂכב משׂכבי אשׁה

תועבה הוא׃ 23 23 ובכל בהמה לא תתנ

שׂכבתכ לטמאה בה ואשׁה לא תעמד לפני

בהמה לרבעה תבל הוא׃ 24 24 אל תטמאו בכל

אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשׁר

אני משׁלח מפניכמ׃ 25 25 ותטמא הארצ

ואפקד עונה עליה ותקא הארצ את

משׁפטי ולא תעשׂו מכל התועבת האלה

האזרח והגר הגר בתוככמ׃ 27 27 כי את כל

התועבת האל עשׂו אנשׁי הארצ אשׁר

לפניכם ותטמא הארצ׃ 28 28 ולא תקיא

הארצ אתכם בטמאכמ אתה כאשׁר קאה

את גוי אשׁר לפניכמ׃ 29 29 כי כל אשׁר

יעשׂה מכל התועבת האלה ונכרתו

הנפשׁות העשׂת מקרב עממ׃ 30 30 ושׁמרתמ

עמיכ לא תגלה ערות אביכ הוא׃

9 ערות אחותכ בת אביכ או בת אמכ

מולדת בית או מולדת חוצ לא תגלה

ערותנ׃ 10 10 ערות בת בנכ או בת בתכ לא

תגלה ערותנ כי ערותכ הנה׃ 11 11 ערות בת

אשׁת אביכ מולדת אביכ אחותכ הוא

לא תגלה ערותה׃ 12 12 ערות אחות אביכ

לא תגלה שׁאר אביכ הוא׃ 13 13 ערות

אחות אמכ לא תגלה כי שׁאר אמכ הוא׃

14 ערות אחי אביכ לא תגלה אל אשׁתו

לא תקרב דדתכ הוא׃ 15 15 ערות כלתכ לא

תגלה אשׁת בנכ הוא לא תגלה ערותה׃

16 ערות אשׁת אחיכ לא תגלה ערות

אחיכ הוא׃ 17 17 ערות אשׁה ובתה לא תגלה

את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות

ערותה שׁארה הנה זמה הוא׃ 18 18 ואשׁה אל

אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה

עליה בחייה׃ 19 19 ואל אשׁה בנדת טמאתה

לא תקרב לגלות ערותה׃ 20 20 ואל אשׁת

פאת שׂרכ לקצר ולקט קצירכ לא תלקטְ׃
10 וכרמכ לא תעולל ופרט כרמכ לא
תלקט לעני ולגר תעזב אתמ אני יהוה
אלהיכמְ׃ 11 לא תגנבו ולא תכחשׁו ולא
תשׁקרו איש בעמיתוְ׃ 12 ולא תשׁבעו
בשׁמי לשׁקר וחללת את שׁמ אלהיכ אני
יהוהְ׃ 13 לא תעשׁק את רעכ ולא תגזל
לא תלין פעלת שׂכיר אתכ עד בקרְ׃ 14 לא
תקלל חרשׁ ולפני עור לא תתנ מכשׁל
ויראת מאלהיכ אני יהוהְ׃ 15 לא תעשׂו
עול במשׁפט לא תשׂא פני דל ולא תהדר
פני גדול בצדק תשׁפט עמיתכְ׃ 16 לא תלכ
רכיל בעמיכ לא תעמד על דמ רעכ אני
יהוהְ׃ 17 לא תשׂנא את אחיכ בלבבכ
הוכח תוכיח את עמיתכ ולא תשׂא
עליו חטאְ׃ 18 לא תקמ ולא תטר את בני
עמכ ואהבת לרעכ כמוכ אני יהוהְ׃
19 את חקתי תשׁמרו בהמתכ לא תרביע
כלאימ שׂדכ לא תזרע כלאימ ובגד

WaYikra 19

1 וידבר יהוה אל משׁה לאמרְ׃ 2 דבר אל כל
עדת בני ישׂראל ואמרת אלהמ קדשׁימ
תהיו כי קדושׁ אני יהוה אלהיכמְ׃
3 איש אמו ואביו תיראו ואת שׁבתתי
תשׁמרו אני יהוה אלהיכמְ׃ 4 אל תפנו
אל האלילמ ואלהי מסכה לא תעשׂו לכמ
אני יהוה אלהיכמְ׃ 5 וכי תזבחו זבח
שׁלמימ ליהוה לרצנכמ תזבחהוְ׃ 6 ביומ
זבחכמ יאכל וממחרת והנותר עד יומ
השׁלישׁי באשׁ ישׂרפְ׃ 7 ואמ האכל יאכל
ביומ השׁלישׁי פגול הוא לא ירצהְ׃
8 ואכליו עונו ישׂא כי את קדשׁ יהוה
חלל ונכרתה הנפשׁ ההוא מעמיהְ׃
9 ובקצרכמ את קציר ארצכמ לא תכלה

קעקע לא תתנו בבכם אני יהוה׃ [29] אל
תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה
הארצ ומלאה הארצ זמה׃ [30] את שׁבתתי
תשׁמרו ומקדשׁי תיראו אני יהוה׃
[31] אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל
תבקשׁו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃
[32] מפני שׂיבה תקום והדרת פני זקן
וירא מאלהיכ אני יהוה׃ [33] וכי יגור
אתכ גר בארצכם לא תונו אתו׃ [34] כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת
לו כמוכ כי גרים הייתם בארצ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ [35] לא תעשׂו עול
במשׁפט במדה במשׁקל ובמשׂורה׃
[36] מאזני צדק אבני צדק איפת צדק
והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשׁר הוצאתי אתכם מארצ
מצרים׃ [37] ושׁמרתם את כל חקתי ואת כל
משׁפטי ועשׂיתם אתם אני יהוה׃

[29] קעקע לא תתנו בבכם אני יהוה׃ אל
תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה
הארצ ומלאה הארצ זמה׃ את שׁבתתי
תשׁמרו ומקדשׁי תיראו אני יהוה׃
[31] אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל
תבקשׁו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃
[32] מפני שׂיבה תקום והדרת פני זקן
וירא מאלהיכ אני יהוה׃ [33] וכי יגור
אתכ גר בארצכם לא תונו אתו׃ [34] כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת
לו כמוכ כי גרים הייתם בארצ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ [35] לא תעשׂו עול
במשׁפט במדה במשׁקל ובמשׂורה׃
[36] מאזני צדק אבני צדק איפת צדק
והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשׁר הוצאתי אתכם מארצ
מצרים׃ [37] ושׁמרתם את כל חקתי ואת כל

[29] קעקע לא תתנו בבכם אני יהוה׃ אל
תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה
הארצ ומלאה הארצ זמה׃ את שׁבתתי
תשׁמרו ומקדשׁי תיראו אני יהוה׃
[31] אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל
תבקשׁו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃
[32] מפני שׂיבה תקום והדרת פני זקן
וירא מאלהיכ אני יהוה׃ [33] וכי יגור
אתכ גר בארצכם לא תונו אתו׃ [34] כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת
לו כמוכ כי גרים הייתם בארצ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ [35] לא תעשׂו עול
במשׁפט במדה במשׁקל ובמשׂורה׃
[36] מאזני צדק אבני צדק איפת צדק
והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשׁר הוצאתי אתכם מארצ
מצרים׃ [37] ושׁמרתם את כל חקתי ואת כל

[28] ושׂרט לנפשׁ לא תתנו בבשׂרכם וכתבת
ראשׁכם ולא תשׁחית את פאת זקנכ׃
[27] לא תקפו פאת
תנחשׁו ולא תעוננו׃
[26] לא תאכלו על הדם לא
להוסיפ לכם תבואתו אני יהוה
[25] ובשׁנה החמישׁת תאכלו את פריו
יהיה כל פריו קדשׁ הלולים ליהוה׃
[24] ובשׁנה הרביעת
ערלים לאיאכל׃
ערלתו את פריו שׁלשׁ שׁנים יהיה לכם
הארצ ונטעתם כל עצ מאכל וערלתם
[23] וכי תבאו אל
לו מחטאתו אשׁר חטא׃
[22] וכפר עליו הכהנ באיל האשׁמ
אשׁמ׃
[21] והביא את
לא יומתו כי לא חפשׁה׃
אשׁמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל
נפדתה או חפשׁה לא נתנ לה בקרת תהיה
[20] ואישׁ כי ישׁכב את אשׁה שׁכבת זרע
תחלל את בתכ להזנותה ולא תזנה
[30] את שׁבתתי
הארצ ומלאה הארצ זמה׃
תשׁמרו ומקדשׁי תיראו אני יהוה׃
[31] אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל
תבקשׁו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃
[32] מפני שׂיבה תקום והדרת פני זקן
וירא מאלהיכ אני יהוה׃ [33] וכי יגור
אתכ גר בארצכם לא תונו אתו׃ [34] כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת
לו כמוכ כי גרים הייתם בארצ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ [35] לא תעשׂו עול
במשׁפט במדה במשׁקל ובמשׂורה׃
[36] מאזני צדק אבני צדק איפת צדק
והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשׁר הוצאתי אתכם מארצ
מצרים׃ [37] ושׁמרתם את כל חקתי ואת כל

חקתי ועשׂיתם אתם אני יהוה

[1] וידבר יהוה אל משׂה לאמר׃ [2] ואל בני
ישׂראל תאמר איש איש מבני ישׂראל
ומן הגר הגר בישׂראל אשׁר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו׃ [3] ואני אתן את פני באיש ההוא
מזרעו נתן באבנ׃ ואני אתן את פני באיש ההוא
והכרתי אתו מקרב עמו כי
למלך למען טמא את מקדשׁי ולחלל את
שׁם קדשׁי׃ [4] ואם העלם יעלימו עם
הארץ את עיניהם מן האישׁ ההוא
בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו׃
[5] ושׂמתי אני את פני באישׁ ההוא
ובמשׁפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃
[6] והנפשׁ אשׁר תפנה אל האבת ואל
הידענים לזנת אחריהם ונתתי את
פני בנפשׁ ההוא והכרתי אתו מקרב
עמו׃ [7] והתקדשׁתם והייתם קדשׁים כי
אני יהוה אלהיכם׃ [8] ושׂמרתם את
חקתי ועשׂיתם אתם אני יהוה

[9] מקדשׁכם׃ כי איש איש אשׁר יקלל את
אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו
[10] אשׁת רעהו קלל דמיו בו׃ ואישׁ אשׁר ינאף את
אשׁת איש אשׁר ינאף את
[11] מות יומת הנאף והנאפת׃ ואישׁ אשׁר
ישׁכב את אשׁת אביו ערות אביו גלה
[12] מות יומתו שׁניהם דמיהם בם׃ ואישׁ
אשׁר ישׁכב את כלתו מות יומתו
[13] שׁניהם תבל עשׂו דמיהם בם׃ ואישׁ
אשׁר ישׁכב את זכר משׁכבי אשׁה תועבה
עשׂו שׁניהם מות יומתו דמיהם בם׃
[14] ואישׁ אשׁר יקח את אשׁה ואת אמה
ואישׁ יתן זמה הוא באשׁ ישׂרפו אתו ואתהן ולא
[15] תהיה זמה בתוככם׃
[16] תהרגו׃ ואשׁה אשׁר תקרב אל כל בהמה
לרבעה אתה והרגת את האשׁה ואת
[17] הבהמה מות יומתו דמיהם בם׃ ואישׁ

ירגמו אתמ דמיהמ במ׃ 16
יהוה ואבדל אתכמ מנ העמימ להיות 17
לא תגלה כי את שׁארו הערה עונמ 18
עממ׃ 19 וערות אחות אמכ ואחות אביכ 19
ואיש אשׁר ישׁכב את דדתו 20
ערות דדו גלה חטאמ ישׂאו עירימ 21
נדה הוא ערות אחיו גלה עירימ 21
ירימ׃ 22 ושׁמרתמ את כל חקתי ואת כל 22
בה׃ 23 ולא תלכו בחקת הגוי אשׁר אני 23
ואקצ במ׃ 24 ואמר לכמ אתמ תירשׁו את 24
אדמתמ ואני אתננה לכמ לרשׁת אתה 25
ארצ זבת חלב ודבשׁ אני יהוה אלהיכמ 26
אשׁר הבדלתי אתכמ מנ העמימ׃ 27
וערותו חסר הוא ונכרתו לעיני בני 28
אמו וראה את ערותה והיא תראה את 29
אשׁר יקח את אחתו בת אביו או בת 30

WaYikra 21

נדה הוא ערות אחיו גלה עירימ 1
ימתו׃ 2 ואיש אשׁר יקח את אשׁת אחיו 2
ישׂאו׃ 3 ואיש אשׁר ישׁכב את דדתו 3
עמו וראה את ערותה והיא תראה את 4
אמו ואת ערות אחת גלה עונו ישׂא׃ 5
ואיש אשׁר ישׁכב את אשׁה דוה וגלה 6
את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה 7
את מקור דמיה ונכרתו שׁניהמ מקרב 8
לא תגלה כי את שׁארו הערה עונמ 9
ערות כלתכ לא תגלה אשׁת בנכ הוא 10
לא תגלה ערות אחי אביכ שׁאר הוא 11
ערות אחות אביכ לא תגלה כי שׁאר 12
ערות אחות אמכ לא תגלה כי אמכ 13
ערות אחי אביכ לא תגלה אל אשׁתו 14
ערות כלתכ לא תגלה אשׁת בנכ הוא 15
ערות אשׁת אחיכ לא תגלה ערות 16
אחיכ הוא׃ 17 אשׁה ובתה לא תגלה 18
את בת בנה ואת בת בתה לא תקח 19
לגלות ערותה שׁאר הנה זמה הוא׃ 20
ואחות אשׁתכ לא תקח לצרר לגלות 21
ערותה עליה בחיה׃ 22 ואל אשׁת עמיתכ 23
לא תתן שׁכבתכ לזרע לטמאה בה׃ 24
מכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים 25
אשׁר אני משׁלח מפניכמ׃ 26 ותטמא 27
הארצ ואפקד עונה עליה ותקא הארצ 28
את יושׁביה׃ 29 ושׁמרתמ אתמ את 30

יהוה׃ [13] והוא אשׁה בבתוליה יקח׃ [13]

[14] אלמנה וגרושׁה וחללה זנה את אלה [14]
בראשׁם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשׂרם

לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשׁה׃

[15] ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה [15]
לאלהיהם ולא יחללו שׁם אלהיהם כי

את אשׁי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם

והיו קדשׁ׃ [7] אשׁה זנה וחללה לא יקחו

ואשׁה גרושׁה מאישׁה לא יקחו כי קדשׁ

הוא לאלהיו׃ [8] וקדשׁתו כי את לחם

אלהיכ הוא מקריב קדשׁ יהיה לכ כי

קדושׁ אני יהוה מקדשׁכם׃ [9] ובת אישׁ

כהנ כי תחל לזנות את אביה היא

מחללת באשׁ תשׂרף׃ [10] והכהנ הגדול

מאחיו אשׁר יוצק על ראשׁו שׁמנ

המשׂחה ומלא את ידו ללבשׁ את הבגדים

את ראשׁו לא יפרע ובגדיו לא יפרם׃

[11] ועל כל נפשׁת מת לא יבא לאביו

ולאמו לא יטמא׃ [12] ומנ המקדשׁ לא

יצא ולא יחלל את מקדשׁ אלהיו כי

נזר שׁמן משׂחת אלהיו עליו אני

ולא יחלל את מקדשׁי כי אני יהוה

מקדשם׃ [24] וידבר משה אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל׃

WaYikra 22

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [2] דבר אל
אהרן ואל בניו ויזירו מקדשי בני
ישראל ולא יחללו את
שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני יהוה׃ [3] אמר אלהם
לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל
זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני יהוה׃ [4] איש
איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב
בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע
בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו
שכבת זרע׃ [5] או איש אשר יגע בכל
שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא
לו לכל טמאתו׃ [6] נפש אשר תגע בו
וטמאה עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים׃ [7] ובא

השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים
כי לחמו הוא׃ [8] נבלה וטרפה לא יאכל
לטמאה בה אני יהוה׃ [9] ושמרו את
משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו
בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם׃
[10] וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן
ושכיר לא יאכל קדש׃ [11] וכהן כי יקנה
נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד
ביתו הם יאכלו בלחמו׃ [12] ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים
לא תאכל׃ [13] ובת כהן כי תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית
אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל
זר לא יאכל בו׃ [14] ואיש כי יאכל קדש
בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן
את הקדש׃ [15] ולא יחללו את קדשי בני
ישראל את אשר ירימו ליהוה׃
[16] והשיאו אותם עון אשמה באכלם את
קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃ [17] וידבר

אלהיכם מכל אלה כי משׂחתם בהם מום
בם לא ירצו לכם׃ [26] וידבר יהוה אל
משׁה לאמר׃ [27] שׁור או כשׂב או עז כי
יולד והיה שׁבעת ימים תחת אמו
ומיום השׁמיני והלאה ירצה לקרבן
אשׁה ליהוה׃ [28] ושׁור או שׂה אתו ואת
בנו לא תשׁחטו ביום אחד׃ [29] וכי
תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם
תזבחו׃ [30] ביום ההוא יאכל לא
תותירו ממנו עד בקר אני יהוה׃
[31] ושׁמרתם מצותי ועשׂיתם אתם אני
יהוה׃ [32] ולא תחללו את שׁם קדשׁי
ונקדשׁתי בתוך בני ישׂראל אני יהוה
מקדשׁכם׃ [33] המוציא אתכם מארץ

מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה׃

WaYikra 23

[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] דבר אל
בני ישׂראל ואמרת אלהם מועדי יהוה
אשׁה ליהוה׃ [28] ושׁור או שׂה אתו ואת
בנו לא תשׁחטו ביום אחד׃ [29] וכי
תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם
תזבחו׃ [30] ביום ההוא יאכל לא
תותירו ממנו עד בקר אני יהוה׃
[31] ושׁמרתם מצותי ועשׂיתם אתם אני
יהוה׃ [32] ולא תחללו את שׁם קדשׁי
ונקדשׁתי בתוך בני ישׂראל אני יהוה
מקדשׁכם׃ [33] המוציא אתכם מארץ

מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה׃

[18] יהוה אל משׁה לאמר׃ [18] דבר אל־הרן
ואל בניו ואל כל בני ישׂראל ואמרת
אלהם איש איש מבית ישׂראל ומן
הגר בישׂראל אשׁר יקריב קרבנו לכל
נדריהם ולכל נדבותם אשׁר יקריבו
ליהוה לעלה׃ [19] לרצנכם תמים זכר
בבקר בכשׂמים ובעזים׃ [20] כל אשׁר בו
מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה
לכם׃ [21] ואיש כי יקריב זבח שׁלמים
ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או
בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא
יהיה בו׃ [22] עורת או שׁבור או חרוץ או
יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו
אלה ליהוה ואשׁה לא תתנו מהם על
המזבח ליהוה׃ [23] ושׁור ושׂה שׂרוע
וקלוט נדבה תעשׂה אתו ולנדר לא
יצתה׃ [24] ומעוך וכתות ונתוק וכרות
לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשׂו׃
[25] ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם

אחד ואילם שׁנים יהיו עלה ליהוה
וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה
עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתיכם בכל משׁבתיכם׃
15 וספרתם לכם ממחרת השׁבת מיום
הביאכם את עמר התנופה שׁבע שׁבתות
תמימת תהיינה׃16 עד ממחרת השׁבת
השׁביעת תספרו חמשׁים יום והקרבתם
מנחה חדשׁה ליהוה׃17 ממושׁבתיכם
תביאו לחם תנופה שׁתים שׁני עשׂרנים
סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים
בני ישׂראל ואמרת אלהם כי תבאו אל
הארץ אשׁר אני נתן לכם וקצרתם את
קצירה והבאתם את עמר ראשׁית
קצירכם אל הכהן׃11 והניף את העמר

לפני יהוה לרצנכם ממחרת השׁבת
יניפנו הכהן׃12 ועשׂיתם ביום
הניפכם את העמר כבשׂ תמים בן שׁנתו
לעלה ליהוה׃13 ומנחתו שׁני עשׂרנים
סלת בלולה בשׁמן אשׁה ליהוה ריח ניחח
ונסכה יין רביעת ההין׃14 ולחם וקלי
מקראי קדשׁ אשׁר תקראו אתם במועדם׃
בכל מושׁבתיכם׃4 אלה מועדי יהוה
בחדשׁ הראשׁון בארבעה עשׂר לחדשׁ
בין הערבים פסח ליהוה׃6 ובחמשׁה
עשׂר יום לחדשׁ הזה חג המצות ליהוה
שׁבעת ימים מצות תאכלו׃7 ביום
הראשׁון מקרא קדשׁ יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשׂו׃8 והקרבתם אשׁה
ליהוה שׁבעת ימים ביום השׁביעי
מקרא קדשׁ כל מלאכת עבדה לא תעשׂו׃
9 וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃10 דבר אל
בני ישׂראל ואמרת אלהם כי תבאו אל

אשׁר תקראו אתם מקראי קדשׁ אלה המ
מועדי׃3 ששׁת ימים תעשׂה מלאכה
וביום השׁביעי שׁבת שׁבתון מקרא קדשׁ
כל מלאכה לא תעשׂו שׁבת הוא ליהוה

הכפרים הוא מקרא קדשׁ יהיה לכמ
ועניתם את נפשׁתיכמ והקרבתמ אשׁה
ליהוה׃[28] וכל מלאכה לא תעשׂו בעצמ
היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר
עליכמ לפני יהוה אלהיכמ׃[29] כי כל
הנפשׁ אשׁר לא תענה בעצמ היומ הזה
ונכרתה מעמיה׃[30] וכל הנפשׁ אשׁר תעשׂה
כל מלאכה בעצמ היומ הזה והאבדתי
את הנפשׁ ההוא מקרב עמה׃[31] כל מלאכה
לא תעשׂו חקת עולמ לדרתיכמ בכל
מושׁבתיכמ׃[32] שׁבת שׁבתונ הוא לכמ
ועניתמ את נפשׁתיכמ בתשׁעה לחדשׁ
בערב מערב עד ערב תשׁבתו שׁבתכמ׃
[33] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃[34] דבר אל
בני ישׂראל לאמר בחמשׁה עשׂר יומ
לחדשׁ השׁביעי הזה חג הסכות שׁבעת
ימימ ליהוה׃[35] ביומ הראשׁונ מקרא
קדשׁ כל מלאכת עבדה לא תעשׂו׃[36] שׁבעת
ימימ תקריבו אשׁה ליהוה ביומ
ומנחתמ ונסכיהמ אשׁה ריח ניחח
ליהוה׃[19] ועשׂיתמ שׂעיר עזימ אחד
לחטאת ושׁני כבשׂימ בני שׁנה לזבח
שׁלמימ׃[20] והניפ הכהנ אתמ על לחמ
הבכרימ תנופה לפני יהוה על שׁני
כבשׂימ קדשׁ יהיו ליהוה לכהנ׃
[21] וקראתמ בעצמ היומ הזה מקרא קדשׁ
יהיה לכמ כל מלאכת עבדה לא תעשׂו
חקת עולמ בכל מושׁבתיכמ לדרתיכמ׃
[22] ובקצרכמ את קציר ארצכמ לא תכלה
פאת שׂדכ בקצרכ ולקט קצירכ לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתמ אני יהוה
אלהיכמ׃[23] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃
[24] דבר אל בני ישׂראל לאמר בחדשׁ

בסכתֻ[43] למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכֶם׃
[44] וידבר משה את מעדי יהוה אל בני
ישראלֻ׃

WaYikra 24

[1] וידבר יהוה אל משה לאמרֻ[2] צו את
בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת נר תמידֻ[3] מחוץ
לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו
אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
חקת עולם לדרתיכמֻ[4] על המנרה
הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה
תמידֻ[5] ולקחת סלת ואפית אתה שתים
עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה
האחתֻ[6] ושמת אותם שתים מערכות שש
המערכת על השלחן הטהר לפני יהוהֻ
[7] ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
ללחם לאזכרה אשה ליהוהֻ[8] ביום

השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה
אלה תעשוֻ[37] מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה
ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר
יום ביומוֻ[38] מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוהֻ
[39] אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג
יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתונֻ
[40] ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ
הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימיֻ[41] וחגתם אתו חג ליהוה שבעת
שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו

בסכתֻ[43] למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכֶם׃
[44] וידבר משה את מעדי יהוה אל בני
ישראלֻ׃

WaYikra 24

[1] וידבר יהוה אל משה לאמרֻ[2] צו את
בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת נר תמידֻ[3] מחוץ
לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו
אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
חקת עולם לדרתיכמֻ[4] על המנרה
הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה
תמידֻ[5] ולקחת סלת ואפית אתה שתים
עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה
האחתֻ[6] ושמת אותם שתים מערכות שש
המערכת על השלחן הטהר לפני יהוהֻ
[7] ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
ללחם לאזכרה אשה ליהוהֻ[8] ביום

השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה
אלה תעשוֻ[37] מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה
ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר
יום ביומוֻ[38] מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוהֻ
[39] אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג
יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתונֻ
[40] ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ
הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימיֻ[41] וחגתם אתו חג ליהוה שבעת
שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו

את משה׃
אבנ ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו
בת דברי למטה דן׃[12] ויניחהו במשמר
פי יהוה׃[13] וידבר יהוה אל משה
לאמר׃[14] הוצא את המקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל העדה׃[15] ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי
יקלל אלהיו ונשא חטאו׃[16] ונקב שם
יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל
העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת׃

WaYikra 25

[1] וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃
[2] דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
[3] ששׁ שנים
תזרע שדך וששׁ שנים תזמר כרמך

[17] ואישׁ כי יכה כל נפשׁ אדם מות
[18] ומכה נפשׁ בהמה ישלמנה נפשׁ
[19] ואישׁ כי יתן מום
תחת נפשׁ׃[19] כאשר עשה כן יעשה לו׃[20] שבר
תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן
כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו׃
[21] ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם
יומת׃[22] משפט אחד יהיה לכם כגר
כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
[23] וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו
את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו
בני ישראל ינצו במחנה בן הישראלית
לפרשׁ להם על־פי יהוה׃[11] ויקב
בן האשה הישראלית את השם ויקלל

[17] ואישׁ כי יכה כל נפשׁ אדם מות
השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה

[18] ומכה נפשׁ בהמה ישלמנה נפשׁ
תמיד מאת בני ישראל ברית עולם׃

[9] והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום
קדשׁ כי קדשׁ קדשׁים הוא לו מאשׁי

[10] ויצא בן אשה
ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך

בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית
לפרשׁ להם על־פי יהוה׃[11] ויקב

לכמ לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה
ולא תבצרו את נזריתָ[12] כי יובל הוא
קדשׁ תהיה לכמ מנ השׂדה תאכלו את
תבואתהָ[13] בשׁנת היובל הזאת תשׁבו
אישׁ אל אחזתוָ[14] וכי תמכרו ממכר
לעמיתכ או קנה מיד עמיתכ אל תונו
אישׁ את אחיוָ[15] במספר שׁנים אחר
תבואת ימכר לכָ[16] לפי רב השׁנים
מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לכָ
[17] ולא תונו אישׁ את עמיתו ויראת
מאלהיכ כי אני יהוה אלהיכמָ
[18] ועשׂיתמ את חקתי ואת משׁפטי
תשׁמרו ועשׂיתמ אתמ וישׁבתמ על הארצ
לבטחָ[19] ונתנה הארצ פריה ואכלתמ
לשׁבע וישׁבתמ לבטח עליהָ[20] וכי
תאמרו מה נאכל בשׁנה השׁביעת הנ לא
נזרע ולא נאספ את תבואתנוָ

ואספת את תבואתהָ[4] ובשׁנה השׁביעת
שׁבת שׁבתונ יהיה לארצ שׁבת ליהוה
שׂדכ לא תזרע וכרמכ לא תזמרָ[5] את
ספיח קצירכ לא תקצור ואת ענבי
נזירכ לא תבצר שׁנת שׁבתונ יהיה
לארצָ[6] והיתה שׁבת הארצ לכמ לאכלה
לכ ולעבדכ ולאמתכ ולשׂכירכ ולתושׁבכ
הגרימ עמכָ[7] ולבהמתכ ולחיה אשׁר
בארצכ תהיה כל תבואתה לאכלָ[8] וספרת
לכ שׁבע שׁבתת שׁנימ שׁבע שׁנימ שׁבע
פעמימ והיו לכ ימי שׁבע שׁבתת
השׁנימ תשׁע וארבעימ שׁנהָ[9] והעברת
שׁופר תרועה בחדשׁ השׁבעי בעשׂור
לחדשׁ ביומ הכפרימ תעבירו שׁופר בכל
ארצכמָ[10] וקדשׁתמ את שׁנת החמשׁימ
שׁנה וקראתמ דרור בארצ לכל ישׁביה
יובל הוא תהיה לכמ ושׁבתמ אישׁ אל
אחזתו ואישׁ אל משׁפחתו תשׁבוָ
[11] יובל הוא שׁנת החמשׁימ שׁנה תהיה

יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם
XXלWוּ בּיִW יִל XלCי לO לCלל

הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת
XXלWוּC בּיִה לC AWל AלOפ AWל Xלפּג

לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל׃
לפּלפּ לוּל לC YלXAלC Yאל בּיִקל׃

31 ובתי החצרים אשר אין להמ חמה
31 בּיִה הּיג לC Yלל AWל הּלAוּהג לXפּי

סביב על שדה הארצ יחשב גאלה תהיה
בּלבX בּלCל פּWהל וּAפּג לO פּלפּ

32 ולו וביבל יצא׃ וערי הלוימ בתי ערי
לוּל לXפּ הּלYלג לAOי׃ 32 לוּל לפּלפּ יל

תמכר לצמתת כי לי הארצ כי גרימ
הּלCל לW וּוXוּC AWמX לC לW XX הּלCל

33 ואשר יגאל מנ הלוימ ויצא ממכר
33 AWל הּלYלג יל לCלל AWל מּמX

בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי
לוּל לXפּ לW לפּלפּ יXבּחל AלOי Xלפּ

הלוימ הוא אחזתמ בתוכ ישראל׃
לCלWל לוּפּ פּYXפּ מXבּחל לYפּ הּלYלג׃

34 ושדה מגרש עריהמ לא ימכר כי
34 לW Aמּוּל לC הּבּלAO WAלמ בּAWי

כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא
לW לC בּלבּל לC הּלבּWבּלY לCל יל לC לW וּוXוּל

35 אחז עולמ הוא להמ׃ וכי ימוכ
35 בּיִל לוּל לC הּלYג יל׃ 35 בּיִה לוּל בּחל

כרי גאלתו׃ 27 וחשב את שני ממכרו
27׃ YXלCי לAפּ פּWהל בּיִW Xל פּWהי מּמYW

והשיב את הערפ לאיש אשר מכר לו
יל AמּוּW AWל WלCל לAOג Xל פּלWבּלY

28׃ YXבּחלC פּWי בּיִל מּלY בּלבּל בּלבּל
ושב לאחזתו׃ 28 ואמ לא מצאה ידו די

השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו
בּלבּל לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו

עד שנת היובל ויצא ביבל ושב
עד שנת היובל ויצא ביבל ושב

29׃ YXבּחלC 29 WלCל לW Aמּוּל לוּל פּWי בּיִW
לאחזתו׃ 29 ואיש כי ימכר בית מושב

עיר חומה והיתה גאלתו עד תמ שנת
עיר חומה והיתה גאלתו עד תמ שנת

ממכרו ימימ תהיה גאלתו׃ 30 ואמ לא
30׃ YXלCי בּלבּX הּלמּY לAמּוּ בּיִל לC

מצרימ לתת לכמ את ארצ כנען להיות
XYלבּל לO מּוּל הּלAוּ Xל מּמ לC XXל הּלבּלAוּ

אלהיכם׃

WaYikra 26

[1] לא תעשׂו לכם אלילם ופסל ומצבה לא
תקימו לכם ואבן משׂכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ [2] את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ [3] אם
בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם׃ [4] ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ [5] והשיג לכם
דיש את בציר ובציר יגיע את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ [6] ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה
רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ [7] ורדפתם
את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ [8] ורדפו
מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה
ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ [9] ופניתי אליכם
והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את
בריתי אתכם׃ [10] ואכלתם ישן נושן ומפני חדש
תוציאו׃ [11] ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל
נפשי אתכם׃ [12] והתהלכתי בתוככם והייתי
לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ [13] אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות
להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולכתי
אתכם קוממיות׃ [14] ואם לא תשמעו לי ולא
תעשו את כל המצות האלה׃ [15] ואם בחקתי
תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי
עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃ [16] אף
אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את
השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות
נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃
[17] ונתתי פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו
בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׃ [18] ואם
עד אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על
חטאתיכם׃ [19] ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׃ [20] ותם
לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ
הארץ לא יתן את פריו׃ [21] והלכתם עמי קרי
ולא אבה לשמע לי אוסיף להביא עליכם מכה
שבע כחטאתיכם׃ [22] ושלחתי בכם את חית
השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה
אתכם ושמו דרכיכם חרבות׃ [23] ואם בזאת לא
תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ [24] והלכתי אף אני
עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם׃ [25] והבאתי עליכם חרב נקמת נקם
ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויב׃ [26] בשברי לכם מטה לחם
ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא
תשבעו׃ [27] ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם
עמי קרי׃ [28] והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי
אתכם אני שבע על חטאתיכם׃ [29] ואכלתם בשר
בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ [30] והשמדתי
את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את
פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם׃
[31] ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את
מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם׃ [32] והשמותי
אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃
[33] ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה׃ [34] אז
תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם
בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את
שבתתיה׃ [35] כל ימי השמה תשבת את אשר לא
שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ [36] והנשארים
מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם
ורדף עלה שכל נדף ונסו כמפני חרב ונפלו ואין
רדף׃ [37] וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף
ולכם אין תקום לפני אויביכם׃ [38] ואבדתם
בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ [39] והנשארים
מכם ימקו בעונם בארצת אויביכם וגם בעונת
אבתיהם אתם כמוהם ימקו׃ [40] והתודו את עונם
ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר
הלכו אתי קרי׃ [41] וגם אני אלך עמם קרי
והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם
הערל ואז ירצו את עונם׃ [42] וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ אזכר׃ [43] והארץ תעזב
מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו
את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי ואת
חקתי געלה נפשם׃ [44] וגם זאת בהיותם בארץ
אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ [45] וזכרתי
להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃
[46] אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן
יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃
[47] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [48] דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יפליא נדר
בערכיך נפשות ליהוה׃ [49] והיה ערכך הזכר
מבן חדש ועד בן שנים ועד והיה ערכך חמשים
שקל כסף בשקל הקדש בעשרים גרה השקל
חמשה שקלים כסף׃ [50] ואם נקבה היא והיה
ערכך שלשים שקל׃ [51] ואם מבן שנים ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר עשרים שקל ולנקבה
עשרה שקלים׃ [52] ואם מבן חדש ועד בן שנים
ועד והיה ערכך לזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
ערכך שלשת שקלי כסף׃ [53] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [54] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [55] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [56] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [57] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [58] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [59] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [60] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [61] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [62] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [63] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [64] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [65] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [66] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [67] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [68] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [69] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [70] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [71] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [72] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [73] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [74] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [75] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [76] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [77] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [78] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [79] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [80] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [81] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [82] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [83] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [84] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [85] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [86] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [87] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [88] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [89] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [90] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [91] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [92] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [93] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [94] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [95] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [96] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [97] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [98] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [99] ואם מבן שנים ועד
בן שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃ [100] ואם מבן חדש ועד בן
שנים ועד והיה ערכך לזכר חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים׃

לִיסֹרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃
[18] וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי
וְשִׁבַּרְתִּי אֶתְכֶם וְהִקַּמְתִּי אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם׃ [10] וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי
חָמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבְבָה יִרְדֹּפוּ
וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃
[9] וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם
וְהַרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וְהֵקִימֹתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם׃ [11] וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ [12] וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי לְעָם׃ [13] אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהְיֹת
לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת עֻלְכֶם וָאוֹלֶךְ
אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ [14] וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ [15] וְאִם
בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל
נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָי
לְהָפְרְכֶם אֶת בְּרִיתִי׃ [16] אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה
זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת
הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת הַקַּדַּחַת מְכַלּוֹת עֵינַיִם
וּמְדִיבַת נֶפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם
וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם
שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֶתְכֶם׃
[18] וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי
וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וְהֵקִימֹתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם׃ [10] וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי
תְּקִימוּ לָכֶם וַאֲבַן מִשְׁכִּית לֹא תִתֵּנוּ
בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ [2] אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ [3] אִם
בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם
וְעָשִׂיתֶם אֹתָם׃ [4] וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם
וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן
פִּרְיוֹ׃ [5] וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת בָּצִיר
וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת זֶרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם
לָשָׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ [6] וְנָתַתִּי
שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד
וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא
תַּעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ [7] וּרְדַפְתֶּם אֶת אֹיְבֵיכֶם
וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרֶב׃ [8] וְרָדְפוּ מִכֶּם
חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבָּבָה יִרְדֹּפוּ
וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרֶב׃
[9] וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם

בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שׁבע
וְהֵסַרְתִּי אֶתְכֶם אַף אֲנִי שֶׁבַע

על חטאתיכמ׃ [29] ואכלתם בשׂר בניכם
עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ {29} וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם

ובשׂר בנתיכם תאכלו׃ [30] והשׁמדתי את
וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ {30} וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת

במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי
בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חַמְּנֵיכֶם וְנָתַתִּי

את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה
אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה

נפשׁי אתכמ׃ [31] ונתתי את עריכם חרבה
נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ {31} וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה

והשׁמותי את מקדשׁיכם ולא אריח
וְהַשְׁמֹתִי אֶת מִקְדָּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ

בריח ניחחכמ׃ [32] והשׁמתי אני את הארצ
בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ {32} וְהַשַּׁמְתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ

ושׁממו עליה איביכם הישׁבים בה׃
וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃

[33] ואתכם אזרה בגוים והריקתי
{33} וְאֶתְכֶם אָזְרֶה בַגּוֹיִם וְהֵרַקְתִּי

אחריכם חרב והיתה ארצכם שׁממה
אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה

ועריכם יהיו חרבה׃ [34] אז תרצה הארצ
וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ {34} אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ

את שׁבתתיה כל ימי השׁמה ואתם בארצ
אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הַשְּׁמָמָה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ

איביכם אז תשׁבת הארצ והרצת את
אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצְתָה אֶת

שׁבתתיה׃ [35] כל ימי השׁמה תשׁבת את אשׁר
שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ {35} כָּל יְמֵי הַשְּׁמָמָה תִּשְׁבַּת אֵת אֲשֶׁר

לא שׁבתה בשׁבתתיכם בשׁבתכם עליה׃
לֹא שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃

[36] והנשׁארים בכם והבאתי מרך בלבבם
{36} וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם וְהֵבֵאתִי מָרָךְ בִּלְבָבָם

בארצת איביהם ורדף אתמ קול עלה
בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיהֶם וּרְדָפַף אֹתָם קוֹל עָלֶה

ולא תשׁבעו׃ [27] ואמ בזאת לא תשׁמעו
וְלֹא תִשְׁבָּעוּ׃ {27} וְאִם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ

לי והלכתמ עמי בקרי׃ [28] והלכתי עמכם
לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃ {28} וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם

נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדפ׃
נֹדֵף וְנָסוּ מְנֻסַּת חָרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃

בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שׁבע
וְהֵסַרְתִּי אֶתְכֶם אַף אֲנִי שֶׁבַע

[19] ושׁברתי את גאון עזכמ ונתתי את
{19} וְשָׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת

שׁמיכמ כברזל ואת ארצכמ כנחשׁה׃
שְׁמֵיכֶם כְּבַרְזֶל וְאֶת אַרְצְכֶם כַּנְחֹשֶׁה׃

[20] ותמ לריק כחכמ ולא תתנ ארצכמ את
{20} וְתַם לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת

יבולה ועצ הארצ לא יתנ פריו׃ [21] ואמ
יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ {21} וְאִם

תלכו עמי קרי ולא תאבו לשׁמע לי
תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי

ויספתי עליכמ מכה שׁבע כחטאתיכמ׃
וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃

[22] והשׁלחתי בכמ את חית השׂדה ושׁכלה
{22} וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְּלָה

אתכמ והכריתה את בהמתכמ והמעיטה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה

ושׁממו עליה איביכמ הישׁבים בה׃
וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃

אתכמ ונשׁמו דרכיכמ׃ [23] ואמ באלה לא
אֶתְכֶם וְנִשְׁמוּ דַּרְכֵיכֶם׃ {23} וְאִם בָּאֵלֶּה לֹא

תוסרו לי והלכתמ עמי קרי׃ [24] והלכתי
תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ {24} וְהָלַכְתִּי

אף אני עמכמ בקרי והכיתי אתכמ גמ
אַף אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם

אני שׁבע על חטאתיכמ׃ [25] והבאתי
אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ {25} וְהֵבֵאתִי

עליכמ חרב נקמת נקמ ברית ונאספתמ
עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נֹקֵם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם

אל עריכמ ושׁלחתי דבר בתוככמ
אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶּבֶר בְּתוֹכְכֶם

ונתתמ ביד אויב׃ [26] בשׁברי לכמ מטה
וְנִתַּתֶּם בְּיַד אוֹיֵב׃ {26} בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה

לחמ ואפו עשׂר נשׁימ לחמכמ בתנור
לֶחֶם וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר

אחד והשׁיבו לחמכמ במשׁקל ואכלתמ
אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בְּמִשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם

ולא תשׁבעו׃ [27] ואמ בזאת לא תשׁמעו
וְלֹא תִשְׁבָּעוּ׃ {27} וְאִם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ

לי והלכתמ עמי בקרי׃ [28] והלכתי עמכמ
לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃ {28} וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם

45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃
46 אלה החקים והמשפטים והתורת אשר
נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר ש
סיני ביד משה׃

WaYikra 27

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא
נדר בערכך נפשת ליהוה׃ 3 והיה ערכך
הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים
שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל
קדש׃ 4 ואם נקבה הוא והיה ערכך
שלשים שקל׃ 5 ואם מבן חמש שנים ועד
בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר
עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים׃
6 ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
מאסתים ולא נעלתים לכלתם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃

37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב
ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני
איביכם׃ 38 ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ איביכם׃ 39 והנשארים בכם
ימקו בעונם בארצת איביכם ואף
בעונת אבתם אתם ימקו׃ 40 והתודו את
עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו
בי ואף אשר הלכו עמי בקרי׃ 41 אף אני
אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ
איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז
ירצו את עונם׃ 42 וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את
אזכר והארץ אזכר׃ 43 והארץ תעזב מהם
ותרצ את שבתתיה בהשמה מהם והם
ירצו את עונם יען וביען במשפטי
מאסו ואת חקתי נעלה נפשם׃ 44 ואף גם
זאת בהיותם בארץ איביהם לא
מאסתים ולא נעלתים לכלתם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃

ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה
לו׃ [16] ואם משדה אחזתו יקדישׁ איש
ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר
שערים בחמשים שקל כסף׃ [17] אם משנת
היבל יקדישׁ שדהו כערכך יקום׃
[18] ואם אחר היבל יקדישׁ שדהו וחשׁב
לו הכהן את הכסף על פי השנים
אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו
וקם לו׃ [20] ואם לא יגאל את השדה ואם
מכר את השדה לאישׁ אחר לא יגאל
עוד׃ [21] והיה השדה בצאתו ביבל קדשׁ
ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃
אחזתו יקדישׁ ליהוה׃ [23] וחשׁב לו
הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל
ונתן את הערכך ביום ההוא קדשׁ
ליהוה׃ [24] בשנת היובל ישוב השדה

ושמת שה אם זכר והיה ערכך
חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים׃
[8] ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני
הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן׃ [9] ואם
בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדשׁ׃
[10] לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב
ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה
בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדשׁ׃
[11] ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו
ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה
לפני הכהן׃ [12] והעריך הכהן אתה בין
טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה׃
[13] ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על
ערכך׃ [14] ואישׁ כי יקדשׁ את ביתו
קדשׁ ליהוה והעריכו הכהן בין טוב
ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן
יקום׃ [15] ואם המקדישׁ יגאל את ביתו

יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת׃ :אשת יעשה כן ולא ימות גם הוא גם האשה

30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי

31 העצ ליהוה הוא קדש ליהוה׃ 31 ואם :ואם פדה יפדה איש ממנו חמשתו יסף

נאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יסף 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר

32 עליו׃ 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר לרע ולא יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש

33 ליהוה׃ 33 לא יבקר בין טוב 33 לא יבקר בין טוב ולא ימיר אתו טוב בטוב או ימיר

ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני

34 ותמורתו יהיה קדש לא יגאל׃ 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני

המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני׃ :ישראל בהר סיני

Chamesh HaPekudim: Numbers

BeMidbar 1

1 וידבר יהוה אל משׁה במדבר סיני
בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה

2 שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַשֵּׁנִית לְצִבְאֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

3 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל
זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם:

4 לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן
כָּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם

5 אֲבִיעִזֶר בֶּן צוּרִישַׁדָּי:
אֲבִתִיו הוּא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

6 שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי
לִשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן

7 לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן
צוּרִישַׁדָּי:

8 לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר
עַמִינָדָב:

9 לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן
10 לִבְנֵי יוֹסֵף

לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִיהוּד לִמְנַשֶּׁה

11 גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר
לִבְנֵימִן אֲבִידָן

12 בֶּן גִּדְעֹנִי
לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִישַׁדָּי

13 לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן
14 לְגָד

15 לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן
אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל

16 עֵינָן
אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי

מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:

17 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה

18 אֲשֶׁר נִקְבוּ בְשֵׁמוֹת
וְאֶת כָּל הָעֵדָה

הִקָּהִלוּ בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל

מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן

19 עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם
כַּאֲשֶׁר

אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאובֵן אֱלִיצוּר בֶּן

20 סִינָי
וַיִּהְיוּ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל

תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר

שְׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

לבית אבתם במספר שׁמת מבנ עשׂרימ
וחמשׁימ אלפ וארבע מאותְ׃ 30 לבני

זבולנ תולדתמ למשׁפחתמ לבית אבתמ
במספר שׁמת מבנ עשׂרימ שׁנה ומעלה כל

יצא צבאְ׃ 31 פקדיהמ למטה זבולנ שׁבעה
וחמשׁימ אלפ וארבע מאותְ׃ 32 לבני

יוספ לבני אפרימ תולדתמ למשׁפחתמ
לבית אבתמ במספר שׁמת מבנ עשׂרימ

שׁנה ומעלה כל יצא צבאְ׃ 33 פקדיהמ
למטה אפרימ ארבעימ אלפ וחמשׁ מאותְ׃

תולדתמ למשׁפחתמ לבית אבתמ במספר
שׁמות מבנ עשׂרימ שׁנה ומעלה כל יצא

צבאְ׃ 25 פקדיהמ למטה גד חמשׁה
וארבעימ אלפ ושׁשׁ מאות וחמשׁימְ׃

אבתמ במספר שׁמת מבנ עשׂרימ שׁנה
ומעלה כל יצא צבאְ׃ 27 פקדיהמ למטה

יהודה ארבעה ושׁבעימ אלפ ושׁשׁ
מאותְ׃ 28 לבני ישׂשׂכר תולדתמ

למשׁפחתמ לבית אבתמ במספר שׁמת מבנ
עשׂרימ שׁנה ומעלה כל יצא צבאְ׃

29 פקדיהמ למטה ישׂשׂכר ארבעה

ומעלה כל יצא צבאְ׃ 21 פקדיהמ למטה
ראובנ ששׁה וארבעימ אלפ וחמשׁ מאותְ׃

22 לבני שׁמעונ תולדתמ למשׁפחתמ לבית
צבאְ׃ 23 פקדיהמ למטה שׁמעונ תשׁעה

זכר מבנ עשׂרימ שׁנה ומעלה כל יצא
לבית אבתמ במספר שׁמת מבנ עשׂרימ

וחמשׁימ אלפ ושׁלשׁ מאותְ׃ 24 לבני גד
תולדתמ למשׁפחתמ לבית אבתמ במספר

שׁמות מבנ עשׂרימ שׁנה ומעלה כל יצא
למטה אפרימ ארבעימ אלפ וחמשׁ מאותְ׃

34 לבני מנשׁה תולדתמ למשׁפחתמ לבית
אבתמ במספר שׁמות מבנ עשׂרימ שׁנה

ומעלה כל יצא צבאְ׃ 35 פקדיהמ למטה
מנשׁה שׁנימ ושׁלשׁימ אלפ ומאתימְ׃

36 לבני בנימנ תולדתמ למשׁפחתמ לבית
אבתמ במספר שׁמת מבנ עשׂרימ שׁנה

ומעלה כל יצא צבאְ׃ 37 פקדיהמ למטה
בנימנ חמשׁה ושׁלשׁימ אלפ וארבע

מאותְ׃ 38 לבני דנ תולדתמ למשׁפחתמ
עשׂרימ שׁנה ומעלה כל יצא צבאְ׃

וחמשׁימ אלפ וארבע מאותְ׃ 30 לבני
זבולנ תולדתמ למשׁפחתמ לבית אבתמ

במספר שׁמת מבנ עשׂרימ שׁנה ומעלה כל
יצא צבאְ׃ 31 פקדיהמ למטה זבולנ שׁבעה

וחמשׁימ אלפ וארבע מאותְ׃ 32 לבני
יוספ לבני אפרימ תולדתמ למשׁפחתמ

לבית אבתמ במספר שׁמת מבנ עשׂרימ
שׁנה ומעלה כל יצא צבאְ׃ 33 פקדיהמ

למטה אפרימ ארבעימ אלפ וחמשׁ מאותְ׃
34 לבני מנשׁה תולדתמ למשׁפחתמ לבית

אבתמ במספר שׁמות מבנ עשׂרימ שׁנה
ומעלה כל יצא צבאְ׃ 35 פקדיהמ למטה

מנשׁה שׁנימ ושׁלשׁימ אלפ ומאתימְ׃
36 לבני בנימנ תולדתמ למשׁפחתמ לבית

אבתמ במספר שׁמת מבנ עשׂרימ שׁנה
ומעלה כל יצא צבאְ׃ 37 פקדיהמ למטה

בנימנ חמשׁה ושׁלשׁימ אלפ וארבע
מאותְ׃ 38 לבני דנ תולדתמ למשׁפחתמ

עשׂרימ שׁנה ומעלה כל יצא צבאְ׃

שנה ומעלה כל יצא צבא׃[39] פקדיהמ 39 :ארבע ארבעים לכל זכר מבן חדש ומעלה תספרם׃ 39 ויעש משה ואהרן את כל

לאמר׃[49] אך את מטה לוי לא תפקד ואת 49 :ישראל כי אם הפקד אתם על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה

ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׃ :ואת משא תשאו אל כל עבדתו ואל כל מלאכתו ואת משכן העדת ואת אהלו ואת מכסהו ואת

למטה דן שנים וששים אלף ושבע 40 :ואת מכסה עור תחש אשר על מעל ואת בד המסך אשר על ארון העדת׃ 40 ואת בגדי השרד

מאות׃[40] לבני אשר תולדתם למשפחתם 41 :ואת כל כלי עבדתו ואת כל אשר יעשה לו ועבדו׃ 41 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי

שנה ומעלה כל יצא צבא׃[41] פקדיהמ 42 :ואת כל כלי משרתתו ואת כל כלי מזבח ואת בגדי השרד את בגדי הקדש אשר לאהרן הכהן ואת בגדי בניו

מאות׃[42] בני נפתלי תולדתם למשפחתם 43 :ואת כל עבדתו׃ 43 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

שנה ומעלה כל יצא צבא׃[43] פקדיהמ 44 :ואת כל עבדתו׃ 44 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף 45 :ואת כל עבדתו׃ 45 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

ארבע מאות׃[44] אלה הפקדים אשר פקד 46 :ואת כל עבדתו׃ 46 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים 47 :ואת כל עבדתו׃ 47 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו׃ 48 :ואת כל עבדתו׃ 48 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

BeMidbar 2

צוה יהוה את משה כנ עשו׃ :ואת כל עבדתו׃ 49 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 1 :ואת כל עבדתו׃ 50 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו 2 :ואת כל עבדתו׃ 51 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד 3 :ואת כל עבדתו׃ 52 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם׃ :ואת כל עבדתו׃ 53 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל 54 :ואת כל עבדתו׃ 54 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

ושמרו הלוים את משמרת משכן 55 :ואת כל עבדתו׃ 55 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

צוה יהוה את משה כן עשו׃ :ואת כל עבדתו׃ 56 ואת כל בגדי המשכן ואת כל כלי ואת כל עבדתו ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃

הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת
אלפים׃ 13 ולבני יצהר פקדי קרח
צוריש֯די׃ 13 וצבאו ופקדיהם תשעה

ושבעים אלף וששת מאות׃ 14 ומטה גד
וחמשים אלף ושלש מאות׃ 14 ומטה גד

ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל׃
׃ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל

15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים

אלף ושש מאות וחמשים׃ 16 כל הפקדים
אלף ושש מאות וחמשים׃ 16 כל הפקדים

למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים

אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם
אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם

ושנים יסעו׃ 17 ונסע אהל מועד מחנה
ושנים יסעו׃ 17 ונסע אהל מועד מחנה

הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן
הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן

יסעו איש על ידו לדגליהם׃ 18 דגל
יסעו איש על ידו לדגליהם׃ 18 דגל

מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני

אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ 19 וצבאו
אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ 19 וצבאו

ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות׃
ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות׃

20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה
20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה

גמליאל בן פדהצור׃ 21 וצבאו ופקדיהם
גמליאל בן פדהצור׃ 21 וצבאו ופקדיהם

ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים׃
ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים׃

22 ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן
22 ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן

אבידן בן גדעני׃ 23 וצבאו ופקדיהם
אבידן בן גדעני׃ 23 וצבאו ופקדיהם

חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃ 24 כל
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃ 24 כל

שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן
שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן

ומחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני
ומחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני

יהודה נחשון בן עמינדב׃ 4 וצבאו
יהודה נחשון בן עמינדב׃ 4 וצבאו

ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש

מאות׃ 5 והחנים עליו מטה יששכר
מאות׃ 5 והחנים עליו מטה יששכר

ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער׃
ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער׃

6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף
6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף

וארבע מאות׃ 7 מטה זבולן ונשיא לבני
וארבע מאות׃ 7 מטה זבולן ונשיא לבני

זבולן אליאב בן חלן׃ 8 וצבאו ופקדיו
זבולן אליאב בן חלן׃ 8 וצבאו ופקדיו

שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ 9 כל
שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ 9 כל

הפקדים למחנה יהודה מאת אלף
הפקדים למחנה יהודה מאת אלף

ושמנים אלף וששת אלפים וארבע
ושמנים אלף וששת אלפים וארבע

מאות לצבאתם ראשנה יסעו׃ 10 דגל
מאות לצבאתם ראשנה יסעו׃ 10 דגל

מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא
מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא

לבני ראובן אליצור בן שדיאור׃
לבני ראובן אליצור בן שדיאור׃

11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף
11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף

וחמש מאות׃ 12 והחונם עליו מטה
וחמש מאות׃ 12 והחונם עליו מטה

שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן
שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן

צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהמ

וכן נסעו איש למשפחתיו על בית

אבתיו׃

BeMidbar 3

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר

יהוה את משה בהר סיני׃ 2 ואלה שמות

בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר

ואיתמר׃ 3 אלה שמות בני אהרן

הכהנים המשחים אשר מלא ידמ לכהנ׃

4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה

בהקרבמ אש זרה לפני יהוה במדבר

סיני ובנימ לא היו להמ ויכהנ

אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהמ׃

5 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 6 הקרב את

משה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהנ

ושרתו אתו׃ 7 ושמרו את משמרתו ואת

משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד

את עבדת המשכנ׃ 8 ושמרו את כל כלי

אהל מועד ואת משמרת בני ישראל

צוה יהוה את משה כנ חנו לדגליהמ

וכנ נסעו איש למשפחתיו על בית

אבתיו׃

1 ואלה תולדת אהרנ ומשה ביומ דבר

יהוה את משה בהר סיני׃ 2 ואלה שמות

ונשיא נשיא לבני אשר פנעיאל בנ

בני אהרנ הבכר נדב ואביהוא אלעזר

ואיתמר׃ 3 אלה שמות בני אהרנ

הכהנימ המשחימ אשר מלא ידמ לכהנ׃

נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בנ

סיני ובנימ לא היו להמ ויכהנ

אלעזר ואיתמר על פני אהרנ אביהמ׃

5 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 6 הקרב את

לדגליהמ׃ 32 אלה פקודי בני ישראל

לבית אבתמ כל פקודי המחנת לצבאתמ

ששׁ מאות אלף ושלשת אלפימ וחמשׁ

מאות וחמשימ׃ 33 והלוימ לא התפקדו

בתוכ בני ישראל כאשר צוה יהוה את

משה׃ 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר

אלפימ ומאה לצבאתמ ושלשימ יסעו׃

25 דגל מחנה דנ צפנה לצבאתמ ונשיא

לבני דנ אחיעזר בנ עמישדי׃ 26 וצבאו

ופקדיהמ שנימ וששימ אלף ושבע

מאות׃ 27 והחנימ עליו מטה אשר

ונשיא נשיא לבני פנעיאל בנ

וארבעימ אלפופקדיהמ אחר

עכרנ׃ 28 וצבאו וחמש מאות׃ 29 ומטה

עיננ׃ 30 וצבאו ופקדיהמ שלשה

וחמשימ אלף וארבע מאות׃ 31 כל

הפקדימ למחנה דנ מאת אלף ושבעה

וחמשימ אלף ושש מאות לאחרנה יסעו

לדגליהמ׃ 32 אלה פקודי בני ישראל

לבית אבתמ כל פקודי המחנת לצבאתמ

שש מאות אלף ושלשת אלפימ וחמש

מאות וחמשימ׃ 33 והלוימ לא התפקדו

בתוכ בני ישראל כאשר צוה יהוה את

משה׃ 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר

עמרם ויצהר חברון ועזיאל׃ [20] ובני
לעבד את עבדת המשכן׃ [9] ונתתה את
הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לו מאת בני ישראל׃ [10] ואת אהרן
ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם
והזר הקרב יומת׃ [11] וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ [12] ואני הנה לקחתי את
הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃
[13] כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור
בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני
יהוה׃ [14] וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני לאמר׃ [15] פקד את בני לוי לבית
ומעלה תפקדם׃ [16] ויפקד אתם משה על
פי יהוה כאשר צוה׃ [17] ויהיו אלה בני
לבני ושמעי׃ [19] ובני קהת למשפחתם

משפחת הקהתי׃ [28] במספר כל זכר מבנ חדש
ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי
משפחת הגרשני׃ [22] פקדיהם במספר כל
זכר מבנ חדש ומעלה פקדיהם שבעת
אלפים וחמש מאות׃ [23] משפחת הגרשני
אחרי המשכן יחנו ימה׃ [24] נשיא בית
אב לגרשני אליסף בנ לאל׃ [25] ומשמרת
בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל
מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃ [26] וקלעי
החצר ואת מסך פתח החצר אשר על
המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
לכל עבדתו׃ [27] ולקהת משפחת העמרמי
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני
ומשפחת העזיאלי אלה המ משפחת
מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה המ
משפחת הלוי לבית אבתם׃ [21] לגרשון

עמרם ויצהר חברון ועזיאל׃ [20] ובני
לעבד את עבדת המשכן׃ [9] ונתתה את
הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לו מאת בני ישראל׃ [10] ואת אהרן
ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם
והזר הקרב יומת׃ [11] וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ [12] ואני הנה לקחתי את
הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃
[13] כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור
בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני
יהוה׃ [14] וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני לאמר׃ [15] פקד את בני לוי לבית
ומעלה תפקדם׃ [16] ויפקד אתם משה על
פי יהוה כאשר צוה׃ [17] ויהיו אלה בני
לבני ושמעי׃ [19] ובני קהת למשפחתם

משפחת הקהתי׃ [28] במספר כל זכר מבנ חדש
ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי
משפחת הגרשני׃ [22] פקדיהם במספר כל
זכר מבנ חדש ומעלה פקדיהם שבעת
אלפים וחמש מאות׃ [23] משפחת הגרשני
אחרי המשכן יחנו ימה׃ [24] ונשיא בית
אב לגרשני אליסף בנ לאל׃ [25] ומשמרת
בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל
מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃ [26] וקלעי
החצר ואת מסך פתח החצר אשר על
המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
לכל עבדתו׃ [27] ולקהת משפחת העמרמי
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני
ומשפחת העזיאלי אלה המ משפחת
מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה המ
משפחת הלוי לבית אבתם׃ [21] לגרשון

ישׂראל והזר הקרב יומת׃ [39] כל פקודי

הלוים אשׂר פקד משׁה ואהרן על פי

יהוה למשׁפחתם כל זכר מבן חדשׁ

ומעלה שׁנים ועשׂרים אלף׃ [40] ויאמר

יהוה אל משׁה פקד כל בכר זכר לבני

ישׂראל מבן חדשׁ ומעלה ושׂא את מספר

שׁמתם׃ [41] ולקחת את הלוים לי אני

יהוה תחת כל בכר בבני ישׂראל ואת

בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני

ישׂראל׃ [42] ויפקד משׁה כאשׂר צוה יהוה

אתו את כל בכור בבני ישׂראל׃ [43] ויהי

כל בכור זכר במספר שׁמת מבן חדשׁ

ומעלה לפקדיהם שׁנים ועשׂרים אלף

שׁלשׁה ושׁבעים ומאתים׃ [44] וידבר

יהוה אל משׁה לאמר׃ [45] קח את הלוים

תחת כל בכור בבני ישׂראל ואת בהמת

הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים

אני יהוה׃ [46] ואת פדויי השׁלשׁה

מועד מזרחה משׁה ואהרן ובניו

שׁמרים משׁמרת המקדשׁ למשׁמרת בני

[39] כל פקודי הקרב יומת׃ ישׂראל והזר

[40] ויאמר אלי׃ ומעלה שׁנים ועשׂרים

[41] ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישׂראל ואת

[42] ויפקד משׁה כאשׂר צוה יהוה׃ ישׂראל

[43] ויהי כל בכור זכר במספר שׁמת מבן חדשׁ ומעלה לפקדיהם שׁנים ועשׂרים אלף

[44] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ שׁלשׁה ושׁבעים

[45] קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישׂראל ואת בהמת הלוים

[46] ואת פדויי השׁלשׁה אני יהוה׃

[30] ונשׂיא בית על ירך המשׁכן תימנה׃

[31] ומשׁמרתם הארן והשׁלחן והמנרה

[32] ונשׂיא נשׂיאי והמסך וכל עבדתו׃

[33] למררי משׁפחת המחלי משׁמרת הקדשׁ׃

[34] ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדשׁ

[35] ונשׂיא ומעלה ששׁת אלפים ומאתים׃

[36] ופקדת משׁמרת בני מררי קרשׁי

[37] ועמדי החצר כליו וכל עבדתו׃

[38] והחנים לפני המשׁכן קדמה לפני אהל

[30] ונשׂיא בית על ירך המשׁכן תימנה׃

[31] ומשׁמרתם הארן והשׁלחן והמנרה

[32] ונשׂיא נשׂיאי והמסך וכל עבדתו׃

[33] למררי משׁפחת המחלי משׁמרת הקדשׁ׃

[34] ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדשׁ

[35] ונשׂיא ומעלה ששׁת אלפים ומאתים׃

[36] ופקדת משׁמרת בני מררי קרשׁי

[37] ועמדי החצר כליו וכל עבדתו׃

[38] והחנים לפני המשׁכן קדמה לפני אהל

מועד מזרחה משׁה ואהרן ובניו

שׁמרים משׁמרת המקדשׁ למשׁמרת בני

המחנה והורדו את פרכת המסכ וכסו
בה את ארנ העדתְ׃ 6 ונתנו עליו כסוי
עור תחשׁ ופרשׂו בגד כליל תכלת
מלמעלה ושׂמו בדיוְ׃ 7 ועל שׁלחנ
הפנימ יפרשׂו בגד תכלת ונתנו עליו
את הקערת ואת הכפת ואת המנקית
ואת קשׂות הנסכ ולחמ התמיד עליו
יהיתְ׃ 8 ופרשׂו עליהמ בגד תולעת שׁני
וכסו אתו במכסה עור תחשׁ ושׂמו את
בדיוְ׃ 9 ולקחו בגד תכלת וכסו את
מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה
ואת מחתתיה ואת כל כלי שׁמנה אשׁר

BeMidbar 4

הלוימ מבכור בני ישׂראלְ׃ 47 ולקחת
חמשׁת חמשׁת שׁקלימ לגלגלת בשׁקל
הקדשׁ תקח עשׂרימ גרה השׁקלְ׃ 48 ונתתה
הכספ לאהרנ ולבניו פדויי העדפימ
בהמְ׃ 49 ויקח משׁה את כספ הפדיומ
מאת הערפימ על פדויי הלוימְ׃ 50 מאת
בכור בני ישׂראל לקח את הכספ חמשׁה
ושׁשׁימ ושׁלשׁ מאות ואלפ בשׁקל הקדשְׁ׃
51 ויתנ משׁה את כספ הפדימ לאהרנ
ולבניו על פי יהוה כאשׁר צוה יהוה
את משׁהְ׃

1 וידבר יהוה אל משׁה ואל אהרנ לאמרְ׃
2 נשׂא את ראשׁ בני קהת מתוכ בני לוי
למשׁפחתמ לבית אבתמְ׃ 3 מבנ שׁלשׁימ
שׁנה ומעלה ועד בנ חמשׁימ שׁנה כל בא
לצבא לעשׂות מלאכה באהל מועדְ׃ 4 זאת
עבדת בני קהת באהל מועד קדשׁ
הקדשׁימְ׃ 5 ובא אהרנ ובניו בנסע

אותמ איש איש על עבדתו ואל משאו׃
20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש
נמ המ לבית ומתו׃ 21 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
22 נשא את ראש בני גרשון
ומעלה עד בנ חמשימ שנה תפקד
כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל
מועד׃ 24 זאת עבדת משפחת הגרשני
לעבד ולמשא׃ 25 ונשאו את יריעת
המשכנ ואת אהל מועד מכסהו ומכסה
התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסכ
פתח אהל מועד׃ 26 ואת קלעי החצר
ואת מסכ פתח שער החצר אשר על
המשכנ ועל המזבח סביב ואת
מיתריהמ ואת כל כלי עבדתמ ואת כל
אשר יעשה להמ ועבדו׃ 27 על פי אהרנ
ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני
לכל משאמ ולכל עבדתמ ופקדתמ עלהמ
עשו להמ וחיו ולא ימתו בגשתמ את
קדש הקדשימ אהרנ ובניו יבאו ושמו
במשמרת את כל משאמ׃ 28 זאת עבדת

אותמ אבתמ למשפחתמ׃ 23 מבנ שלשימ שנה
ומעלה עד בנ חמשימ שנה תפקד
כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל
מועד׃ 24 זאת עבדת משפחת הגרשני
לעבד ולמשא׃ 25 ונשאו את יריעת
המשכנ ואת אהל מועד מכסהו ומכסה
התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסכ
פתח אהל מועד׃ 26 ואת קלעי החצר
ואת מסכ פתח שער החצר אשר על
המשכנ ועל המזבח סביב ואת
מיתריהמ ואת כל כלי עבדתמ ואת כל
אשר יעשה להמ ועבדו׃ 27 על פי אהרנ
ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני
לכל משאמ ולכל עבדתמ ופקדתמ עלהמ
עשו להמ וחיו ולא ימתו בגשתמ את
קדש הקדשימ אהרנ ובניו יבאו ושמו
במשמרת את כל משאמ׃ 28 זאת עבדת

תחש ונתנו על המוט׃ 13 ודשנו את
14 ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו
עליו בהמ את המחתת את המזלגת ואת
היעימ ואת המזרקת כל כלי המזבח
ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו
בנסע המחנה בדיו׃ 15 וכלה אהרנ ובניו לכסת את
הקדש ואת כל כלי הקדש
ואחרי כנ יבאו בני קהת לשאת ולא
יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני
קהת באהל מועד׃ 16 ופקדת אלעזר בנ
אהרנ הכהנ שמנ המאור וקטרת
הסמימ ומנחת התמיד ושמנ המשחה
פקדת כל המשכנ וכל אשר בו בקדש
ובכליו׃ 17 וידבר יהוה אל משה ואל
18 אל תכריתו את שבט
משפחת הקהתי מתוכ הלוימ׃ 19 וזאת

הפקדים אשר פקד משה ואהרן
פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ביד משה כל
[46] איש
[45] למשפחתם שלשת אלפים ומאתים אלה
[43] לבית אבתם [44] מבן שלשים שנה ומעלה
[42] ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם
[41] מאות ושלשים אלה פקודי משפחת
[40] לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם
[39] לצבא ולבית אבתם [38] ופקודי בני
[37] וחמשים אלה פקודי משפחת הקהתי
כל העבד באהל מועד אשר פקד משה
[36] לצבא לעבדה באהל מועד ויהיו
[35] למשפחתם ולבית אבתם מבן שלשים
[34] אהרן הכהן ויפקד משה ואהרן
[33] משאם זאת עבדת משפחת בני מררי
[32] ועמודי החצר סביב ואדניהם
[31] את עבדת אהל מועד וזאת משמרת
[30] אתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
[29] בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד
[28] משפחת בני הגרשני באהל מועד
[27] ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן
[26] גרשון למשפחותם ואהרן על פי יהוה ביד משה
[25] כל העבד באהל מועד אשר פקד משה
[24] ועד בן חמשים שנה כל הבא
[23] חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד
[22] משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי
[21] המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו
[20] עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת
[19] ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
[18] בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר
[17] ועד בן חמשים שנה כל הבא
[16] פקד משה ואהרן על פי יהוה
[15] הפקדים אשר פקד משה ואהרן

ישׂראל איש או אשׁה כי יעשׂו מכל
חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשׁמה
הנפשׁ ההוא׃ [7] והתודו את חטאתם אשׁר
עשׂו והשׁיב את אשׁמו בראשׁו וחמישׁתו
יסף עליו ונתן לאשׁר אשׁם לו׃ [8] ואם
אין לאישׁ גאל להשׁיב האשׁם אליו
האשׁם המושׁב ליהוה לכהן מלבד איל
הכפּרים אשׁר יכפּר בו עליו׃ [9] וכל
תרומה לכל קדשׁי בני ישׂראל אשׁר
יקריבו לכהן לו יהיה׃ [10] ואישׁ את

BeMidbar 5

[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] צו את
בני ישׂראל וישׁלחו מן המחנה כל צרוע
וכל זב וכל טמא לנפשׁ׃ [3] מזכר עד נקבה
תשׁלחו אל מחוץ למחנה תשׁלחום ולא
יטמאו את מחניהם אשׁר אני שׁכן
בתוכם׃ [4] ויעשׂו כן בני ישׂראל וישׁלחו
אותם אל מחוץ למחנה כאשׁר דבר יהוה
אל משׁה כן עשׂו בני ישׂראל׃ [5] וידבר
יהוה אל משׁה לאמר׃ [6] דבר אל בני

[21] והשׁביע הכהנ את האשׁה בשׁבעת האלה
[21] ואמר הכהנ לאשׁה יתנ יהוה אותכ
לאלה ולשׁבעה בתוכ עמכ בתת יהוה את
[22] ירככ נפלת ואת בטנכ צבה׃ [22] ובאו
המימ המאררימ האלה במעיכ לצבות
בטנ ולנפל ירכ ואמרה האשׁה אמנ אמנ׃
[23] וכתב את האלת האלה הכהנ בספר
ומחה אל מי המרימ׃ [24] והשׁקה את האשׁה
את מי המרימ המאררימ ובאו בה המימ
[25] המאררימ למרימ׃ ולקח הכהנ מיד
האשׁה את מנחת הקנאת והניפ את
המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל
[26] המזבח׃ וקמצ הכהנ מנ המנחה את
אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר
ישׁקה את האשׁה את המימ׃ [27] והשׁקה את
ואמר אל האשׁה אמ לא שׁכב איש אתכ
ואמ לא שׁטית טמאה תחת אישׁכ הנקי
[20] ממי המרימ המאררימ האלה׃ ואת כי
שׁטית תחת אישׁכ וכי נטמאת ויתנ
איש בכ את שׁככתו מבלעדי אישׁכ׃

[15] את אשׁתו והיא לא נטמאה׃ והביא
האיש את אשׁתו אל הכהנ והביא את
קרבנה עליה עשׂירת האיפה קמח
שׂערימ לא יצק עליו שׁמנ ולא יתנ
עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת
[16] זכרונ מזכרת עונ׃ והקריב אתה
[17] הכהנ והעמדה לפני יהוה׃ ולקח
הכהנ מימ קדשׁימ בכלי חרשׂ ומנ העפר
אשׁר יהיה בקרקע המשׁכנ יקח הכהנ
[18] ונתנ אל המימ׃ והעמיד הכהנ את
האשׁה לפני יהוה ופרע את ראשׁ האשׁה
ונתנ על כפיה את מנחת הזכרונ מנחת
קנאת הוא וביד הכהנ יהיו מי
[19] המרימ המאררימ׃ והשׁביע אתה הכהנ
ואמר אל האשׁה אמ לא שׁכב אישׁ אתכ
ואמ לא שׂטית טמאה תחת אישׁכ הנקי
מזה המרימ המאררימ האלה׃ [20] ואת כי
באישׁה ובאו בה המימ המאררימ
למרימ וצבתה בטנה ונפלה ירכה
[28] והיתה האשׁה לאלה בקרב עמה׃ ואמ

ליהוה קדשׁ יהיה גדל פרע שׂער ראשׁוֹ׃

6 כל ימי הזירו ליהוה על נפשׁ מת לא
יבא׃ 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו
לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על
ראשׁוֹ׃ 8 כל ימי נזרו קדשׁ הוא ליהוה׃
9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם
וטמא ראשׁ נזרו וגלח ראשׁו ביום
טהרתו ביום השׁביעי יגלחנוּ׃
10 וביום השׁמיני יבא שׁתי תרים או
שׁני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל
מועד׃ 11 ועשׂה הכהן אחד לחטאת
ואחד לעלה וכפר עליו מאשׁר חטא על
הנפשׁ וקדשׁ את ראשׁו ביום ההוא׃
12 ימ הראשׁנים והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא
כבשׂ בן שׁנתו לאשׁם והימ
יפלו כי טמא נזרו׃ 13 וזאת תורת
הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד׃ 14 והקריב את

קרבנו ליהוה כבשׂ בן שׁנתו תמים אחד

לא נטמאה האשׁה וטהרה הוא ונקתה
ונזרעה זרע׃ 29 זאת תורת הקנאת אשׁר
תשׂטה אשׁה תחת אישׁה ונטמאת׃ 30 או
איש אשׁר תעבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשׁתו והעמיד את האשׁה לפני יהוה
ועשׂה לה הכהנ את כל התורה הזאת׃
31 ונקה האישׁ מעון והאשׁה ההוא תשׂא
את עונה׃

BeMidbar 6

1 וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ 2 דבר אל
בני ישׂראל ואמרת אלהמ אישׁ או אשׁה
כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר
ליהוה׃ 3 מיין ושׁכר יזיר חמצ יינ
וחמצ שׁכר לא ישׁתה וכל משׁרת ענבימ
לא ישׁתה וענבימ לחימ ויבשׁימ לא
יאכל׃ 4 כל ימי נזרו מכל אשׁר יעשׂה
מגפנ היינ מחרצנימ ועד זג לא יאכל׃
5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על
ראשׁו עד מלאת היממ אשׁר יזיר

יעשׂה על תורת נזרו׃ [22] וידבר יהוה אל
לעלה וכבשׂה אחת בת שׁנתה תמימה

משׁה לאמר׃ [23] דבר אל אהרן ואל בניו
לחטאת ואיל אחד תמימ לשׁלמימ׃

לאמר כה תברכו את בני ישׂראל אמור
[15] וסל מצות סלת חלת בלולת בשׁמן

להמ׃ [24] יברכך יהוה וישׁמרך׃ [25] יאר
ורקיקי מצות משׁחימ בשׁמן ומנחתמ

יהוה פניו אליכ ויחנכ׃ [26] ישׂא יהוה
ונסכיהמ׃ [16] והקריב הכהנ לפני יהוה

פניו אליכ וישׂמ לכ שׁלומ׃ [27] ושׂמו
[17] ועשׂה את חטאתו ואת עלתו׃ ואת סל

את שׁמי על בני ישׂראל ואני אברכמ׃
המצות ועשׂה הכהנ את מנחתו ואת

BeMidbar 7

[18] נסכו׃ וגלח הנזיר פתח אהל מועד

[1] ויהי ביומ כלות משׁה להקימ את
את ראשׁ נזרו ולקח את שׂער ראשׁ נזרו

המשׁכנ וימשׁח אתו ויקדשׁ אתו ואת כל
[19] ונתנ על האשׁ אשׁר תחת זבח השׁלמימ׃

כליו ואת המזבח ואת כל כליו
[19] ולקח הכהנ את הזרע בשׁלה מנ האיל

וימשׁחמ ויקדשׁ אתמ׃ [2] ויקריבו
וחלת מצה אחת מנ הסל ורקיק מצה

נשׂיאי ישׂראל ראשׁי בית אבתמ המ
אחר ונתנ על כפי הנזיר אחר התגלחו

נשׂיאי המטת המ העמדימ על הפקדימ׃
[20] את נזרו׃ והניפ אותמ הכהנ תנופה

[3] ויביאו את קרבנמ לפני יהוה שׁש
לפני יהוה קדשׁ הוא לכהנ על חזה

עגלת צב ושׁני עשׂר בקר עגלה על שׁני
התנופה ועל שׁוק התרומה ואחר ישׁתה

הנשׂאימ ושׁור לאחד ויקריבו אותמ
[21] הנזיר יינ׃ זאת תורת הנזיר אשׁר

לפני המשׁכנ׃ [4] ויאמר יהוה אל משׁה
ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשׁר

בשֶׁקל הקדשׁ שְׁניהם מלאים סלת בלולה

בשֶׁמן למנחהָ׃ [14] כף אחת עשׂרה זהב

מלאה קטרתָ׃ [15] פר אחד בן בקר איל

אחד כבשׂ אחד בן שְׁנתו לעלהָ׃ [16] שׂעיר

עזים אחד לחטאתָ׃ [17] ולזבח השׁלמים

בקר שְׁנים אילם חמשׁה עתודים חמשׁה

כבשׂים בני שְׁנה חמשׁה זה קרבן נחשׁון

בן עמינדבָ׃ [18] ביום השׁני הקריב נתנאל

בן צוער נשׂיא יששכָר׃ [19] הקרב את

קרבנו קערת כסף אחת שׁלשׁים ומאה

משׁקלה מזרק אחד כסף שׁבעים שׁקל

בשֶׁקל הקדשׁ שְׁניהם מלאים סלת בלולה

בשֶׁמן למנחהָ׃ [20] כף אחת עשׂרה זהב

מלאה קטרתָ׃ [21] פר אחד בן בקר איל אחד

כבשׂ אחד בן שְׁנתו לעלהָ׃ [22] שׂעיר

עזים אחד לחטאתָ׃ [23] ולזבח השׁלמים

בקר שְׁנים אילם חמשׁה עתדים חמשׁה

כבשׂים בני שְׁנה חמשׁה זה קרבן נתנאל

בן צוערָ׃ [24] ביום השׁלישׁי נשׂיא לבני

בשֶׁקל הקדשׁ שְׁניהם מלאים סלת בלולה

לאמרָ׃ [5] קח מאתם והיו לעבד את עבדת

אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש

כפי עבדתוָ׃ [6] ויקח משׁה את העגלת

ואת הבקר ויתן אותם אל הלוימָ׃ [7] את

שׁתי הענלות ואת ארבעת הבקר נתן

לבני גרשׁון כפי עבדתמָ׃ [8] ואת ארבע

הענלת ואת שׁמנת הבקר נתן לבני מררי

כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן

הכהנָ׃ [9] ולבני קהת לא נתן כי עבדת

הקדשׁ עלהם בכתף ישׂאוָ׃ [10] ויקריבו

הנשׂאים את חנכת המזבח ביום המשׁח

אתו ויקריבו הנשׂיאם את קרבנם לפני

המזבחָ׃ [11] ויאמר יהוה אל משׁה נשׂיא

אחד ליום נשׂיא אחד ליום יקריבו

את קרבנם לחנכת המזבחָ׃ [12] ויהי

המקריב ביום הראשׁון את קרבנו

נחשׁון בן עמינדב למטה יהודהָ׃

[13] וקרבנו קערת כסף אחת שׁלשׁים ומאה

משׁקלה מזרק אחד כסף שׁבעים שׁקל

שנים אילם חמשה עתדים חמשה
זבולן אליאב בן חלן׃ [25] קרבנו קערת

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן

אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
אליצור בן שדיאור׃ [36] ביום החמישי

נשיא לבני שמעון שלמיאל בן
צורישדי׃ [37] קרבנו קערת כסף אחת

שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
סלת בלולה בשמן למנחה׃ [38] כף אחת

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
עשרה זהב מלאה קטרת׃ [39] פר אחד בן

בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ [40] שעיר עזים אחד לחטאת׃

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
ולזבח השלמים בקר שנים [41]

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן [30]

אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
אליצור בן שדיאור׃ [31] קרבנו קערת

שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ [32] כף אחת עשרה זהב מלאה

קטרת׃ [33] פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ [34] שעיר עזים

אחד לחטאת׃ [35] ולזבח השלמים בקר

שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה[56] כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת[57] פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
שנים אילם לעלה[58] שעיר עזים אחד לחטאת
[59] ולזבח השלמים בקר
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן נמליאל בן פרהצור
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה[62] כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת[63] פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה[64] שעיר עזים אחד לחטאת
חמשה [65] ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פרהצור[55] קרבנו קערת כסף אחת

שׁנתו לעלה׃[76] שׁעיר עזים אחד

לחטאת׃[77] ולזבח השׁלמים בקר שׁנים

אילם חמשׁה עתדים חמשׁה כבשׁים בני

שׁנה חמשׁה זה קרבן פנעיאל בן עכרן׃

[78] ביום שׁנים עשׂר יום נשׂיא לבני

נפתלי אחירע בן עינן׃[79] קרבנו קערת

כסף אחת שׁלשׁים ומאה משׁקלה מזרק

אחת עשׂרה זהב מלאה קטרת׃[69] פר אחר

בן בקר איל אחד כבשׁ אחד בן שׁנתו

לעלה׃[70] שׁעיר עזים אחד לחטאת׃

[71] ולזבח השׁלמים בקר שׁנים אילם

חמשׁה עתדים חמשׁה כבשׁים בני שׁנה

חמשׁה זה קרבן אחיעזר בן עמישׁדי׃

[72] ביום עשׂתי עשׂר יום נשׂיא לבני

אשׂר פנעיאל בן עכרן׃[73] קרבנו קערת

כסף אחת שׁלשׁים ומאה משׁקלה מזרק

אחת עשׂרה זהב מלאה קטרת׃[75] פר

אחר בן בקר איל אחד כבשׁ אחד בן

שׁתים עשׂרה׃[85] שׁלשׁים ומאה הקערה

זה קרבן אבידן בן גדעני׃[66] ביום

העשׂירי נשׂיא לבני דן אחיעזר בן

עמישׁדי׃[67] קרבנו קערת כסף אחת

שׁלשׁים ומאה משׁקלה מזרק אחד כסף

מלאים סלת בלולה בשׁמן למנחה׃[68] כף

שׁבעים שׁקל בשׁקל הקדשׁ שׁניהם

שׁנתו לעלה׃[82] שׁעיר עזים אחד

לחטאת׃[83] ולזבח השׁלמים בקר שׁנים

אילם חמשׁה עתדים חמשׁה כבשׁים בני

שׁנה חמשׁה זה קרבן אחירע בן עינן׃

[84] זאת חנכת המזבח ביום המשׁח אתו

מאת נשׂיאי ישׂראל קערת כסף שׁתים

אחר כסף שׁבעים שׁקל בשׁקל הקדשׁ

שׁניהם מלאים סלת בלולה בשׁמן למנחה׃

[74] כף אחת עשׂרה זהב מלאה קטרת׃[75] פר

אחר בן בקר איל אחד כבשׁ אחד בן

אל מול פני המנורה יאירו שִׁבעת
הנרות׃ [3] ויעשׂ כן אהרן אל מול פני
המנורה העלה נרתיה כאשׁר צוה יהוה
את משׁה׃ [4] וזה מעשׂה המנרה מקשׁה זהב
עד ירכה עד פרחה מקשׁה הוא כמראה
אשׁר הראה יהוה את משׁה כן עשׂה את
המנרה׃ [5] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃
[6] קח את הלוים מתוך בני ישׂראל
וטהרת אתם׃ [7] וכה תעשׂה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער
על כל בשׂרם וכבסו בגדיהם והטהרו׃
[8] ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה
בשׁמן ופר שׁני בן בקר תקח לחטאת׃
[9] והקרבת את הלוים לפני אהל מועד
והקהלת את כל עדת בני ישׂראל׃
[10] והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו
בני ישׂראל את ידיהם על הלוים׃
[11] והניף אהרן את הלוים תנופה לפני
יהוה מאת בני ישׂראל והיו לעבד את

כל האחת כסף ושׁבעים המזרק האחד כל
כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשׁקל
הקדשׁ׃ [86] כפות זהב שׁתים עשׂרה מלאת
קטרת עשׂרה עשׂרה הכף בשׁקל הקדשׁ כל
זהב הכפות עשׂרים ומאה׃ [87] כל הבקר
לעלה שׁנים עשׂר פרים אילם שׁנים עשׂר
כבשׂים בני שׁנה שׁנים עשׂר ומנחתם
ושׁעירי עזים שׁנים עשׂר לחטאת׃
[88] וכל בקר זבח השׁלמים עשׂרים
וארבעה פרים אילם שׁשׁים עתדים
ששׁים כבשׂים בני שׁנה ששׁים זאת
חנכת המזבח אחרי המשׁח אתו׃ [89] ובבא
משׁה אל אהל מועד לדבר אתו וישׁמע
את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשׁר
על ארן העדת מבין שׁני הכרבים
וידבר אליו׃

BeMidbar 8

[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] דבר אל
אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת

בנשׂת בני ישׂראל אל הקדשׁ׃ [20] ויעשׂ

משׂה ואהרן וכל עדת בני ישׂראל ללוים

ככל אשׂר צוה יהוה את משׂה ללוים כן

עשׂו להם בני ישׂראל׃ [21] ויתחטאו

הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן

אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם

מזה על הלוים כן עשׂו להם׃ [23] וידבר

לעבד את עבדתם באהל מועד לפני

אהרן ולפני בניו כאשׂר צוה יהוה את

משׂה׃ [24] זאת אשׂר ללוים

מבן חמשׂ ועשׂרים שׂנה ומעלה יבוא

לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃ [25] ומבן

חמשׂים שׂנה ישׂוב מצבא העבדה ולא

יעבד עוד׃ [26] ושׂרת את אחיו באהל

מועד לשׂמר משׂמרת ועבדה לא יעבד

ככה תעשׂה ללוים במשׂמרתם׃

עבדת יהוה׃ [12] והלוים יסמכו את

ידיהם על ראשׁ הפרים ועשׂה את האחד

חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על

הלוים׃ [13] והעמדת את הלוים לפני אהרן

ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה׃

[14] והבדלת את הלוים מתוך בני ישׂראל

והיו לי הלוים׃ [15] ואחרי כן יבאו

הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם

והנפת אתם תנופה׃ [16] כי נתנים נתנים

המה לי מתוך בני ישׂראל תחת פטרת כל

רחם בכור כל מבני ישׂראל לקחתי אתם

לי׃ [17] כי לי כל בכור בבני ישׂראל באדם

ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ

מצרים הקדשׁתי אתם לי׃ [18] ואקח את

הלוים תחת כל בכור בבני ישׂראל׃

[19] ואתנה את הלוים נתנים לאהרן

ולבניו מתוך בני ישׂראל לעבד את

עבדת בני ישׂראל באהל מועד ולכפר על

בני ישׂראל ולא יהיה בבני ישׂראל נגף

ואשׁמעה מה יצוה יהוה לכמ׃ [9] וידבר [9] :שׁמע אעזר אעזר אע אסעשאע

יהוה אל משׁה לאמר׃ [10] דבר אל בני [10] :אעאר אשע לר אעזר

ישׂראל לאמר איש איש כי יהיה טמא ⊗ אע אלאל לע שלא שלא אעאר לראשל

לנפשׁ או בדרך רחקה לכמ או לדרתיכמ שעלרעלר עא שׁע אפהא עאלפ עא שלר

ועשׂה פסח ליהוה׃ [11] בחדשׁ השׁני [11] :אעאלר הפך אשסע אשע

באר בעה עשׂר יום בין הערבים יעשׂו רסשׁ אסעפאפ עפלפעסא רסשׁ

אתו על מצות ומררים יאכלהו׃ [12] לא [12] :עאלשאל שלאעש אעהש רס עא

ישׁאירו ממנו עד בקר ועצם לא אר שׁהסע אפפ אס עשׁש עאלאשל

:עא רסשׁ אפפ הפך אפה רשׁש פע עאפשל

ישׁברו בו ככל חקת הפסח יעשׂו אתו׃ [13] והאישׁ אשׂר הוא טהור ובדרך לא [13] אר עאאפע אעא ⊗ אעא אשא שלאאע

היה וחדל לעשׂות הפסח ונכרתה הנפשׁ שלשע אאשעש הפך רסשׁר אהע אאא

ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב פאאפא אר אעאל עפאפ אע אאשעס אעאא

במעדו חטאו ישׂא האישׁ ההוא׃ [14] וכי [14] :אעאא שלאא אשל עא⊗ה עאסעפ אעל

יגור אתכמ גר ועשׂה פסח ליהוה אעאלר הפך אשסע אר עשעא אעלר

כחקת הפסח וכמשׁפטו כן יעשׂה חקה אפה אשסל רע עשלשעע הפך אפהש

אחת יהיה לכמ ולגר ולאזרח הארצ׃ [15] וביום הקים את המשׁכן כסה הענן [15] :שאפא הצאראע אהא אחא

את המשׁכן לאהל העדת ובערב יהיה אא שעשעא אפשא ראאר אסעשא אאלאל

טמאים לנפשׁ אדם למה נגרע לבלתי ⊗אלפע שלאשע אע אשא אלר רסשׁר

הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך אפאפא אר עאפשל עפאפ אאעא אעאפש

בני ישׂראל׃ [8] ויאמר אלהם משׁה עמדו [8] :ראאשל אעפ אשע אאלאר אעפ

[1] וידבר יהוה אל משׁה במדבר סיני [1] :שׁאפא אעפש אשע רא אעאאל אעאלר

בשׁנה השׁנית לצאתם מארצ מצרים בחדשׁ שׁשאפ שלאשע שאאשר אאעשא אעשש

הראשׁונ לאמר׃ [2] ויעשׂו בני ישׂראל את [2] :אעאר שעשאפא אאשעש אא רסאאש

הפסח במועדו׃ [3] בארבעה עשׂר יום [3] :עאסעשפ אפאפא אאשעש אעל

בחדשׁ הזה בין הערבים תעשׂו אתו אשע אעאפשא אעאפש אאשעש אאשע

במעדו ככל חקתיו וככל משׁפטיו עשעפ רסשׁר עשעאפא עאפשל אאעשא

:תעשׂו אתו׃ [4] וידבר משׁה אל בני ישׂראל [4] אעאפשא אאשעש אעאאל אעאלר

ישׂברו בו ככל חקת הפסח יעשׂו אתו׃ [5] למשׁה אל בני ישׂראל [5] אאשעש אעאפשא אא אאשעש אאשעש

בארבעה עשׂר יום לחדשׁ בין הערבים אאשעש אעאפשא אאשעש אאשע

במדבר סיני ככל אשׂר צוה יהוה את אא אעאאל אעאר אשע רסשׁר אאשעש

משׁה כן עשׂו בני ישׂראל׃ [6] ויהי אנשׁים אעאפשא אאשעש אעאאל אעאלר [6] אאשעש אאשעש אאשע

אשׂר היו טמאים לנפשׁ אדם ולא יכלו אאשעש אעאפשא אאשעש אעאאל אעאלר ⊗אלפע שלאשע אאשע אאשע

לעשׂת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני אאשעש אעאפשא אאשעש אעאאל אעאלר

משׁה ולפני אהרנ ביום ההוא׃ [7] ויאמרו האנשׁים ההמה אליו אנחנו [7] אאשעש אעאפשא אאשעש אעאאל אעאלר

טמאים לנפשׁ אדם למה נגרע לבלתי ⊗אלפע שלאשע אע אשא אלר רסשׁר

הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך אפאפא אר עאפשל עפאפ אאעא אעאפש

בני ישׂראל׃ [8] ויאמר אלהם משׁה עמדו [8] :ראאשל אעפ אשע אאלאר אעפ

על המשׁכן כמראה אשׁ עד בקר׃ [16] כן [16] :אפא אס אא אאאשע אשעשא רס

משׁמרת יהוה שׁמרו על פי יהוה ביד
משׁה׃

BeMidbar 10

[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] עשׂה לך
שׁתי חצוצרת כסף מקשׁה תעשׂה אתם
והיו לך למקרא העדה ולמסע את
המחנות׃ [3] ותקעו בהן ונועדו אליך
כל העדה אל פתח אהל מועד׃ [4] ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשׂיאים
ראשׁי אלפי ישׂראל׃ [5] ותקעתם תרועה
ונסעו המחנות החנים קדמה׃
[6] ותקעתם תרועה שׁנית ונסעו המחנות
החנים תימנה תרועה יתקעו
למסעיהם׃ [7] ובהקהיל את הקהל תתקעו
ולא תריעו׃ [8] ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת
עולם לדרתיכם׃ [9] וכי תבאו מלחמה
בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם
שׁתי חצוצרת כסף מקשׁה תעשׂה אתם
והיו לך למקרא העדה ולמסע את
המחנות׃ [10] ובהאריך הענן על המשׁכן ימים
רבים ושׁמרו בני ישׂראל את משׁמרת
יהוה ולא יסעו׃ [11] ויהי בשׁנה השׁנית
בחדשׁ השׁני בעשׂרים לחדשׁ נעלה הענן
מעל משׁכן העדת׃ [12] ויסעו בני ישׂראל
למסעיהם מדבר פארן וישׁכן הענן במדבר
פארן׃ [13] וימסעו בראשׁנה על פי יהוה
ביד משׁה׃ [14] ויסע דגל מחנה בני יהודה
בראשׁנה לצבאתם ועל צבאו נחשׁון בן
עמינדב׃ [15] ועל צבא מטה בני יששׂכר
נתנאל בן צוער׃ [16] ועל צבא מטה בני
זבולן אליאב בן חלון׃ [17] והורד המשׁכן
ונסעו בני גרשׁון ובני מררי נשׂאי המשׁכן׃
[18] ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל
צבאו אלישׁור בן שׁדיאור׃ [19] ועל צבא
מטה בני שׁמעון שׁלומיאל בן צורישׁדי׃
[20] ועל צבא מטה בני גד אליסף בן
דעואל׃ [21] ונסעו הקהתים נשׂאי
המקדשׁ והקימו את המשׁכן עד באם
ונסעו׃ [22] ויסע דגל מחנה בני אפרים
לצבאתם ועל צבאו אלישׁמע בן עמיהוד׃
[23] ועל צבא מטה בני מנשׁה גמליאל בן
פדהצור׃ [24] ועל צבא מטה בני בנימן
אבידן בן גדעני׃ [25] דגל מחנה בני דן
מאסף לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן
עמישׁדי׃ [26] ועל צבא מטה בני אשׁר
פגעיאל בן עכרן׃ [27] ועל צבא מטה בני
נפתלי אחירע בן עינן׃ [28] אלה מסעי
בני ישׂראל לצבאתם ויסעו׃ [29] ויאמר
משׁה לחובב בן רעואל המדני חתן משׁה
נסעים אנחנו אל המקום אשׁר אמר יהוה
אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי
יהוה דבר טוב על ישׂראל׃ [30] ויאמר
אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך׃ [31] ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על
כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים׃
[32] והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשׁר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך׃ [33] ויסעו
מהר יהוה דרך שׁלשׁת ימים וארון ברית
יהוה נסע לפניהם דרך שׁלשׁת ימים
לתור להם מנוחה׃ [34] וענן יהוה עליהם
יומם בנסעם מן המחנה׃ [35] ויהי בנסע
הארון ויאמר משׁה קומה יהוה ויפצו
אויביך וינסו משׂנאיך מפניך׃ [36] ובנחה
יאמר שׁובה יהוה רבבות אלפי ישׂראל׃
[1] ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה
וישׁמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אשׁ
יהוה ותאכל בקצה המחנה׃ [2] ויצעק העם
אל משׁה ויתפלל משׁה אל יהוה ותשׁקע
האשׁ׃ [3] ויקרא שׁם המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אשׁ יהוה׃ [4] והאספסף
אשׁר בקרבו התאוו תאוה וישׁבו ויבכו גם
בני ישׂראל ויאמרו מי יאכלנו בשׂר׃
[5] זכרנו את הדגה אשׁר נאכל במצרים
חנם את הקשׁאים ואת האבטחים ואת
החצירים ואת הבצלים ואת השׁומים׃
[6] ועתה נפשׁנו יבשׁה אין כל בלתי אל
המן עינינו׃ [7] והמן כזרע גד הוא ועין
בדלח׃ [8] שׁטו העם ולקטו וטחנו ברחים
או דכו במדכה ובשׁלו בפרור ועשׂו אתו
עגות והיה טעמו כטעם לשׁד השׁמן׃
[9] וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן
עליו׃ [10] וישׁמע משׁה את העם בכה
למשׁפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משׁה רע׃ [11] ויאמר משׁה
אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא
מצאתי חן בעיניך לשׂום את משׂא כל העם
הזה עלי׃ [12] האנכי הריתי את כל העם
הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שׂאהו
בחיקך כאשׁר ישׂא האמן את הינק על
האדמה אשׁר נשׁבעת לאבתיו׃ [13] מאין לי
בשׂר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי
לאמר תנה לנו בשׂר ונאכלה׃ [14] לא אוכל
אנכי לבדי לשׂאת את כל העם הזה כי כבד
ממני׃ [15] ואם ככה את עשׂה לי הרגני נא
הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
ברעתי׃ [16] ויאמר יהוה אל משׁה אספה לי
שׁבעים איש מזקני ישׂראל אשׁר ידעת כי
הם זקני העם ושׁטריו ולקחת אתם אל
אהל מועד והתיצבו שׁם עמך׃ [17] וירדתי
ודברתי שׁם עמך ואצלתי מן הרוח אשׁר
עליך ושׂמתי עליהם ונשׂאו אתך במשׂא
העם ולא תשׂא אתה לבדך׃ [18] ואל העם
תאמר התקדשׁו למחר ואכלתם בשׂר כי
בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשׂר
כי טוב לנו במצרים ויתן יהוה לכם בשׂר
ואכלתם׃ [19] לא יום אחד תאכלון ולא
יומים ולא חמשׁה ימים ולא עשׂרה ימים
ולא עשׂרים יום׃ [20] עד חדשׁ ימים עד
אשׁר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי
מאסתם את יהוה אשׁר בקרבכם ותבכו
לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים׃
[21] ויאמר משׁה ששׁ מאות אלף רגלי העם
אשׁר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשׂר אתן
להם ואכלו חדשׁ ימים׃ [22] הצאן ובקר
ישׁחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים
יאסף להם ומצא להם׃ [23] ויאמר יהוה אל
משׁה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך
דברי אם לא׃ [24] ויצא משׁה ויספר לעם
את דברי יהוה ויאסף שׁבעים איש מזקני
העם ויעמד אתם סביבות האהל׃ [25] וירד
יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשׁר
עליו ויתן על שׁבעים איש הזקנים ויהי
כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃
[26] ויתרו שׁנים אנשׁים במחנה שׁם האחד
אלדד ושׁם השׁני מידד ותנח עליהם הרוח
והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו
במחנה׃ [27] וירץ הנער ויגד למשׁה ויאמר
אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃ [28] ויען
יהושׁע בן נון משׁרת משׁה מבחריו ויאמר
אדני משׁה כלאם׃ [29] ויאמר לו משׁה
המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה
נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם׃
[30] ויאסף משׁה אל המחנה הוא וזקני
ישׂראל׃ [31] ורוח נסע מאת יהוה ויגז
שׂלו מן הים ויטש על המחנה כדרך יום
כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים
על פני הארץ׃ [32] ויקם העם כל היום ההוא
וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את
השׂלו השׂחט עשׂרה חמרים וישׁטחו להם
שׂטוח סביבות המחנה׃ [33] הבשׂר עודנו בין
שׁניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם
ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃ [34] ויקרא
שׁם המקום ההוא קברות התאוה כי שׁם
קברו את העם הנתאוים׃ [35] מקברות
התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות׃
[36] ותדבר מרים ואהרן במשׁה על אדות
האשׁה הכשׁית אשׁר לקח כי אשׁה כשׁית
לקח׃ [1] ויאמרו הרק אך במשׁה דבר יהוה
הלא גם בנו דבר ושׁמע יהוה׃ [2] ויאמרו
אל משׁה לאמר׃ [3] והאיש משׁה עניו מאד
מכל האדם אשׁר על פני האדמה׃ [4] ויאמר
יהוה פתאם אל משׁה ואל אהרן ואל מרים
צאו שׁלשׁתכם אל אהל מועד ויצאו
שׁלשׁתם׃ [5] וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד
פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
שׁניהם׃ [6] ויאמר שׁמעו נא דברי אם יהיה
נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום
אדבר בו׃ [7] לא כן עבדי משׁה בכל ביתי
נאמן הוא׃ [8] פה אל פה אדבר בו ומראה
ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא
יראתם לדבר בעבדי במשׁה׃ [9] ויחר אף
יהוה בם וילך׃ [10] והענן סר מעל האהל
והנה מרים מצרעת כשׁלג ויפן אהרן אל
מרים והנה מצרעת׃ [11] ויאמר אהרן אל
משׁה בי אדני אל נא תשׁת עלינו חטאת
אשׁר נואלנו ואשׁר חטאנו׃ [12] אל נא
תהי כמת אשׁר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשׂרו׃ [13] ויצעק משׁה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה׃ [14] ויאמר יהוה
אל משׁה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם
שׁבעת ימים תסגר שׁבעת ימים מחוץ
למחנה ואחר תאסף׃ [15] ותסגר מרים
מחוץ למחנה שׁבעת ימים והעם לא נסע
עד האסף מרים׃ [16] ואחרי כן נסעו בני
ישׂראל ממחצרות ויחנו במדבר פארן׃
[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] שׁלח
לך אנשׁים ויתרו וכנענו את ארץ כנען
אשׁר אני נתן לבני ישׂראל איש אחד איש
אחד למטה אבתיו תשׁלחו כל נשׂיא בהם׃
[3] וישׁלח אתם משׁה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשׁים ראשׁי בני ישׂראל הם׃
[4] ואלה שׁמותם למטה ראובן שׁמוע בן
זכור׃ [5] למטה שׁמעון שׁפט בן חורי׃
[6] למטה יהודה כלב בן יפנה׃ [7] למטה
יששׂכר יגאל בן יוסף׃ [8] למטה אפרים
הושׁע בן נון׃ [9] למטה בנימן פלטי בן
רפוא׃ [10] למטה זבולן גדיאל בן סודי׃
[11] למטה יוסף למטה מנשׁה גדי בן
סוסי׃ [12] למטה דן עמיאל בן גמלי׃
[13] למטה אשׁר סתור בן מיכאל׃ [14] למטה
נפתלי נחבי בן ופסי׃ [15] למטה גד גאואל
בן מכי׃ [16] אלה שׁמות האנשׁים אשׁר
שׁלח משׁה לתור את הארץ ויקרא משׁה
להושׁע בן נון יהושׁע׃ [17] וישׁלח אתם
משׁה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בנגב ועליתם את ההר׃ [18] וראיתם
את הארץ מה הוא והעם הישׁב עליה החזק
הרפה המעט הוא אם רב׃ [19] ומה הארץ
אשׁר הוא ישׁב בה הטובה הוא אם רעה
ומה הערים אשׁר הוא יושׁב בהן הבמחנים
אם במבצרים׃ [20] ומה השׁמן הוא אם רזה
היש בו עץ אם אין ובתם והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי
ענבים׃ [21] ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר
צן עד רחב לבוא חמת׃ [22] ויעלו בנגב
ויבא עד חברון ושׁם אחימן ששׁי ותלמי
ילידי הענק וחברון שׁבע שׁנים נבנתה
לפני צען מצרים׃ [23] ויבאו עד נחל אשׁכול
ויכרתו משׁם זמורה ואשׁכול ענבים אחד
וישׂאהו במוט בשׁנים מן הרמנים ומן
התאנים׃ [24] למקום ההוא קרא נחל אשׁכול
על אדות האשׁכול אשׁר כרתו משׁם בני
ישׂראל׃ [25] ויתרו מתור הארץ מקץ
ארבעים יום׃ [26] וילכו ויבאו אל משׁה
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישׂראל אל
מדבר פארן קדשׁה וישׁבו אתם דבר ואת כל
העדה ויראום את פרי הארץ׃ [27] ויספרו לו
ויאמרו באנו אל הארץ אשׁר שׁלחתנו וגם
זבת חלב ודבש הוא וזה פריה׃ [28] אפס כי
עז העם הישׁב בארץ והערים בצרות גדלת
מאד וגם ילדי הענק ראינו שׁם׃ [29] עמלק
יושׁב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי
יושׁב בהר והכנעני יושׁב על הים ועל יד
הירדן׃ [30] ויהס כלב את העם אל משׁה
ויאמר עלה נעלה וירשׁנו אתה כי יכול
נוכל לה׃ [31] והאנשׁים אשׁר עלו עמו
אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא
ממנו׃ [32] ויוציאו דבת הארץ אשׁר תרו
אתה אל בני ישׂראל לאמר הארץ אשׁר
עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושׁביה
הוא וכל העם אשׁר ראינו בתוכה אנשׁי
מדות׃ [33] ושׁם ראינו את הנפלים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעיניהם כחגבים וכן היינו
בעיניהם׃ [1] וישׂאו כל העדה ויתנו את
קולם ויבכו העם בלילה ההוא׃ [2] וילנו על
משׁה ועל אהרן כל בני ישׂראל ויאמרו
אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או
במדבר הזה לו מתנו׃ [3] ולמה יהוה מביא
אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשׁינו
וטפנו לבז הלוא טובה לנו שׁוב מצרימה׃
[4] ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראשׁ ונשׁובה
מצרימה׃ [5] ויפל משׁה ואהרן על פניהם
לנגד כל קהל עדת בני ישׂראל׃ [6] ויהושׁע
בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם׃ [7] ויאמרו אל כל עדת בני
ישׂראל לאמר הארץ אשׁר עברנו בה לתור
אתה ארץ טובה הארץ מאד מאד׃ [8] אם חפץ
בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת
ונתנה לנו ארץ אשׁר הוא זבת חלב ודבש׃
[9] אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את
עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם
ויהוה אתנו אל תיראום׃ [10] ויאמרו כל
העדה לרגם באבנים ובבוד יהוה נראה
באהל מועד אל כל בני ישׂראל׃ [11] ויאמר
יהוה אל משׁה עד אנה ינאצוני העם הזה
ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשׁר
עשׂיתי בקרבו׃ [12] אכנו בדבר ואורשׁנו
ואעשׂה אתך לגוי גדול ועצום ממנו׃
[13] ויאמר משׁה אל יהוה ושׁמעו מצרים כי
העלית בכחך את העם הזה מקרבו׃ [14] ואמרו
אל יושׁב הארץ הזאת שׁמעו כי אתה יהוה
בקרב העם הזה אשׁר עין בעין נראה אתה
יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה
הולך לפניהם יומם ובעמוד אשׁ לילה׃
[15] והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו
הגוים אשׁר שׁמעו את שׁמעך לאמר׃ [16] מבלתי
יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ
אשׁר נשׁבע להם וישׁחטם במדבר׃ [17] ועתה
יגדל נא כח אדני כאשׁר דברת לאמר׃
[18] יהוה ארך אפים ורב חסד נשׂא עון ופשׁע
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על
שׁלשׁים ועל רבעים׃ [19] סלח נא לעון העם
הזה כגדל חסדך וכאשׁר נשׂאתה לעם הזה
ממצרים ועד הנה׃ [20] ויאמר יהוה סלחתי
כדברך׃ [21] ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה
את כל הארץ׃ [22] כי כל האנשׁים הראים את
כבודי ואת אתתי אשׁר עשׂיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשׂר פעמים ולא
שׁמעו בקולי׃ [23] אם יראו את הארץ אשׁר
נשׁבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה׃
[24] ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו
וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשׁר בא
שׁמה וזרעו יורשׁנה׃ [25] והעמלקי והכנעני
יושׁב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה
דרך ים סוף׃ [26] וידבר יהוה אל משׁה ואל
אהרן לאמר׃ [27] עד מתי לעדה הרעה הזאת
אשׁר המה מלינים עלי את תלונת בני
ישׂראל אשׁר המה מלינים עלי שׁמעתי׃
[28] אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשׁר
דברתם באזני כן אעשׂה לכם׃ [29] במדבר
הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם
מבן עשׂרים שׁנה ומעלה אשׁר הלינתם עלי׃
[30] אם אתם תבאו אל הארץ אשׁר נשׂאתי את
ידי לשׁכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה
ויהושׁע בן נון׃ [31] וטפכם אשׁר אמרתם
לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
אשׁר מאסתם בה׃ [32] ופגריכם אתם יפלו
במדבר הזה׃ [33] ובניכם יהיו רעים במדבר
ארבעים שׁנה ונשׂאו את זנותיכם עד תם
פגריכם במדבר׃ [34] במספר הימים אשׁר
תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשׁנה יום
לשׁנה תשׂאו את עונתיכם ארבעים שׁנה
וידעתם את תנואתי׃ [35] אני יהוה דברתי אם
לא זאת אעשׂה לכל העדה הרעה הזאת
הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושׁם ימותו׃
[36] והאנשׁים אשׁר שׁלח משׁה לתור את
הארץ וישׁבו וילינו עליו את כל העדה
להוציא דבה על הארץ׃ [37] וימתו האנשׁים
מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה׃
[38] ויהושׁע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן
האנשׁים ההם מן הלכים לתור את הארץ׃
[39] וידבר משׁה את הדברים האלה אל כל בני
ישׂראל ויתאבלו העם מאד׃ [40] וישׁכמו
בבקר ויעלו אל ראשׁ ההר לאמר הנה אנחנו
ועלינו אל המקום אשׁר אמר יהוה כי חטאנו׃
[41] ויאמר משׁה למה זה אתם עברים את פי
יהוה והוא לא תצלח׃ [42] אל תעלו כי אין
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃
[43] כי העמלקי והכנעני שׁם לפניכם ונפלתם
בחרב כי על כן שׁבתם מאחרי יהוה ולא יהיה
יהוה עמכם׃ [44] ויעפלו לעלות אל ראשׁ
ההר וארון ברית יהוה ומשׁה לא משׁו מקרב
המחנה׃ [45] וירד העמלקי והכנעני היושׁב
בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה׃
[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] דבר אל בני
ישׂראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל ארץ
מושׁבתיכם אשׁר אני נתן לכם׃ [3] ועשׂיתם
אשׁה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או
בנדבה או במועדיכם לעשׂות ריח ניחח
ליהוה מן הבקר או מן הצאן׃ [4] והקריב
המקריב את קרבנו ליהוה מנחה סלת עשׂרון
אחד בלול ברבע ההין שׁמן׃ [5] ויין לנסך
רבע ההין תעשׂה על העלה או לזבח לכבש
האחד׃ [6] או לאיל תעשׂה מנחה סלת שׁני
עשׂרנים בלולה בשׁלשׁית ההין שׁמן׃
[7] ויין לנסך שׁלשׁית ההין תקריב ריח ניחח
ליהוה׃ [8] ובבן בקר תעשׂה עלה או זבח
לפלא נדר או שׁלמים ליהוה׃ [9] והקריב על
בן הבקר מנחה סלת שׁלשׁה עשׂרנים בלולה
בחצי ההין שׁמן׃ [10] ויין לנסך חצי ההין
תקריב אשׁה ריח ניחח ליהוה׃ [11] ככה יעשׂה
לשׁור האחד או לאיל האחד או לכשׂב או
לעז׃ [12] במספר אשׁר תעשׂו ככה תעשׂו
לאחד במספרם׃ [13] כל האזרח יעשׂה ככה
את אלה להקריב אשׁה ריח ניחח ליהוה׃
[14] וכי יגור אתכם או אשׁר בתוככם לדרתיכם
ועשׂה אשׁה ריח ניחח ליהוה כאשׁר תעשׂו כן
יעשׂה׃ [15] הקהל חק אחד לכם ולגר הגר חק
עולם לדרתיכם כמוכם כגר יהיה לפני יהוה׃
[16] תורה אחת ומשׁפט אחד יהיה לכם ולגר
הגר אתכם׃ [17] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃
[18] דבר אל בני ישׂראל ואמרת אלהם בבואכם
אל הארץ אשׁר אני מביא אתכם שׁמה׃
[19] והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
ליהוה׃ [20] ראשׁית עריסתיכם חלה תרימו
תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה׃ [21] מראשׁית
עריסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם׃
[22] וכי תשׁגו ולא תעשׂו את כל המצות האלה
אשׁר דבר יהוה אל משׁה׃ [23] את כל אשׁר צוה
יהוה אליכם ביד משׁה מן היום אשׁר צוה יהוה
והלאה לדרתיכם׃ [24] והיה אם מעיני העדה
נעשׂתה לשׁגגה ועשׂו כל העדה פר בן בקר אחד
לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשׁפט
ושׂעיר עזים אחד לחטאת׃ [25] וכפר הכהן על כל
עדת בני ישׂראל ונסלח להם כי שׁגגה הוא
והם הביאו את קרבנם אשׁה ליהוה וחטאתם
לפני יהוה על שׁגגתם׃ [26] ונסלח לכל עדת בני
ישׂראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשׁגגה׃
[27] ואם נפש אחת תחטא בשׁגגה והקריבה עז בת
שׁנתה לחטאת׃ [28] וכפר הכהן על הנפש השׁגגת
בחטאה בשׁגגה לפני יהוה לכפר עליה ונסלח
לה׃ [29] לאזרח בבני ישׂראל לגר ולתושׁב בתוכם
תורה אחת יהיה לכם לעשׂה בשׁגגה׃ [30] ונפש
אשׁר תעשׂה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה
הוא מגדף והכרתה הנפש ההוא מקרב עמה׃
[31] כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת
הנפש ההוא עונה בה׃ [32] ויהיו בני ישׂראל
במדבר וימצאו איש מקשׁשׁ עצים ביום השׁבת׃
[33] ויקריבו אתו המצאים אתו מקשׁשׁ עצים אל
משׁה ואל אהרן ואל כל העדה׃ [34] ויניחו אתו
במשׁמר כי לא פרש מה יעשׂה לו׃ [35] ויאמר יהוה
אל משׁה מות יומת האיש רגום אתו אבן כל העדה
מחוץ למחנה׃ [36] ויוציאו אתו כל העדה אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו אבן וימת כאשׁר צוה יהוה
את משׁה׃ [37] ויאמר יהוה אל משׁה לאמר׃
[38] דבר אל בני ישׂראל ואמרת אלהם ועשׂו להם
ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
הכנף פתיל תכלת׃ [39] והיה לכם לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשׂיתם אתם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשׁר
אתם זנים אחריהם׃ [40] למען תזכרו ועשׂיתם את
כל מצותי והייתם קדשׁים לאלהיכם׃ [41] אני יהוה
אלהיכם אשׁר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם׃
[1] ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן׃
[2] ויקמו לפני משׁה ואנשׁים מבני ישׂראל
חמשׁים ומאתים נשׂיאי עדה קרואי מועד
אנשׁי שׁם׃ [3] ויקהלו על משׁה ועל אהרן
ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם
קדשׁים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשׂאו על
קהל יהוה׃ [4] וישׁמע משׁה ויפל על פניו׃
[5] וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר
והודיע יהוה את אשׁר לו ואת הקדושׁ והקריב
אליו ואת אשׁר יבחר בו יקריב אליו׃ [6] זאת
עשׂו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו׃ [7] ותנו
בהן אשׁ ושׂימו עליהן קטרת לפני יהוה
מחר והיה האישׁ אשׁר יבחר יהוה הוא הקדושׁ
רב לכם בני לוי׃ [8] ויאמר משׁה אל קרח
שׁמעו נא בני לוי׃ [9] המעט מכם כי הבדיל
אלהי ישׂראל אתכם מעדת ישׂראל להקריב
אתכם אליו לעבד את עבדת משׁכן יהוה
ולעמד לפני העדה לשׁרתם׃ [10] ויקרב אתך
וכל אחיך בני לוי אתך ובקשׁתם גם כהנה׃
[11] לכן אתה וכל עדתך הנועדים על יהוה
ואהרן מה הוא כי תלינו עליו׃ [12] וישׁלח משׁה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
נעלה׃ [13] המעט כי העלית אתנו מארץ זבת
חלב ודבש להמתנו במדבר כי תשׂתרר עלינו
גם השׂתרר׃ [14] אף לא אל ארץ זבת חלב
ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שׂדה וכרם
העיני האנשׁים ההם תנקר לא נעלה׃ [15] ויחר
למשׁה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל
מנחתם לא חמור אחד מהם נשׂאתי ולא הרעתי
את אחד מהם׃ [16] ויאמר משׁה אל קרח אתה
וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר׃ [17] וקחו איש מחתתו ונתתם עליהן
קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו
חמשׁים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש
מחתתו׃ [18] ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהן
אשׁ וישׂמו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל
מועד ומשׁה ואהרן׃ [19] ויקהל עליהם קרח את
כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה
אל כל העדה׃ [20] וידבר יהוה אל משׁה ואל
אהרן לאמר׃ [21] הבדלו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע׃ [22] ויפלו על פניהם ויאמרו
אל אלהי הרוחת לכל בשׂר האישׁ אחד יחטא
ועל כל העדה תקצף׃ [23] וידבר יהוה אל משׁה
לאמר׃ [24] דבר אל העדה לאמר העלו מסביב
למשׁכן קרח דתן ואבירם׃ [25] ויקם משׁה וילך
אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישׂראל׃
[26] וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי
האנשׁים הרשׁעים האלה ואל תגעו בכל אשׁר
להם פן תספו בכל חטאתם׃ [27] ויעלו מעל
משׁכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם
יצאו נצבים פתח אהליהם ונשׁיהם ובניהם
וטפם׃ [28] ויאמר משׁה בזאת תדעון כי יהוה
שׁלחני לעשׂות את כל המעשׂים האלה כי לא
מלבי׃ [29] אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת
כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שׁלחני׃
[30] ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את
פיה ובלעה אתם ואת כל אשׁר להם וירדו חיים
שׁאלה וידעתם כי נאצו האנשׁים האלה את יהוה׃
[31] ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשׁר תחתיהם׃ [32] ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל
האדם אשׁר לקרח ואת כל הרכוש׃ [33] וירדו הם
וכל אשׁר להם חיים שׁאלה ותכס עליהם הארץ
ויאבדו מתוך הקהל׃ [34] וכל ישׂראל אשׁר
סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ׃
[35] ואשׁ יצאה מאת יהוה ותאכל את החטאת
המקריבים את הקטרת׃ [36] וידבר יהוה אל משׁה
לאמר׃ [37] אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
את המחתות מבין השׂרפה ואת האשׁ זרה הלאה
כי קדשׁו׃ [38] מחתות החטאים האלה בנפשׁתם
ועשׂו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם
לפני יהוה ויקדשׁו ויהיו לאות לבני ישׂראל׃
[39] ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשׁת אשׁר
הקריבו השׂרפים וירקעום צפוי למזבח׃ [40] זכרון
לבני ישׂראל למען אשׁר לא יקרב איש זר אשׁר
לא מזרע אהרן הוא לקטר קטרת לפני יהוה ולא
יהיה כקרח וכעדתו כאשׁר דבר יהוה אליו ביד
משׁה׃ [41] וילנו כל עדת בני ישׂראל ממחרת על
משׁה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה׃
[42] ויהי בהקהל העדה על משׁה ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה׃
[43] ויבא משׁה ואהרן אל פני אהל מועד׃ [44] וידבר
יהוה אל משׁה לאמר׃ [45] הרמו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם׃ [46] ויאמר משׁה
אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אשׁ מעל המזבח
ושׂים קטרת והולך מהר אל העדה וכפר עליהם כי
יצא הקצף החל הנגף׃ [47] ויקח אהרן כאשׁר דבר
משׁה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם
ויתן את הקטרת ויכפר על העם׃ [48] ויעמד בין
המתים ובין החיים ותעצר המגפה׃ [49] ויהיו
המתים במגפה ארבעה עשׂר אלף ושׁבע מאות
מלבד המתים על דבר קרח׃ [50] וישׁב אהרן אל
משׁה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה׃
[1] וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ [2] דבר אל בני
ישׂראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל
נשׂיאם לבית אבתם שׁנים עשׂר מטות איש את
שׁמו תכתב על מטהו׃ [3] ואת שׁם אהרן תכתב על
מטה לוי כי מטה אחד לראשׁ בית אבתם׃ [4] והנחת
אתם באהל מועד לפני העדות אשׁר אועד לכם
שׁמה׃ [5] והיה האישׁ אשׁר אבחר בו מטהו יפרח
והשׁכתי מעלי את תלונות בני ישׂראל אשׁר המה
מלינים עליכם׃ [6] וידבר משׁה אל בני ישׂראל
ויתנו אליו כל נשׂיאיהם מטה נשׂיא אחד לנשׂיא
אחד לשׁבטתם שׁנים עשׂר מטות ומטה אהרן
בתוך מטותם׃ [7] ויניח משׁה את המטות לפני יהוה
באהל העדת׃ [8] ויהי ממחרת ויבא משׁה אל אהל
העדת והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח
והציץ ציץ ונתן שׁקדים׃ [9] ויוצא משׁה את כל
המטות מלפני יהוה אל כל בני ישׂראל וירא
ויקחו איש מטהו׃ [10] ויאמר יהוה אל משׁה השׁב
את מטה אהרן לפני העדת למשׁמרת לאות לבני
מרי ותכל תלנתם מעלי ולא תמות׃ [11] ויעש משׁה
כאשׁר צוה יהוה אתו כן עשׂה׃ [12] ויאמרו בני
ישׂראל אל משׁה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו
אבדנו׃ [13] כל הקרב הקרב אל משׁכן יהוה
המתים הנתמתנו לגוע׃ [14] ויהוה אמר אל אהרן
אתה ובניך ובית אבתיך אתך תשׂאו את עון
המקדשׁ ואתה ובניך אתך תשׂאו את עון
כהנתכם׃ [15] וגם את אחיך מטה לוי שׁבט אבתיך
הקרב אתך ויוסף עליך והשׁרתך ואתה ובניך אתך
לפני אהל העדת׃ [16] ושׁמרו משׁמרתך ומשׁמרת
כל האהל אך אל כלי הקדשׁ ואל המזבח לא
יקרבו וגם הם לא תמותון׃ [17] ונלוו עליך
ושׁמרו משׁמרת אהל מועד לכל עבדת האהל
וזר לא יקרב אליכם׃ [18] ושׁמרתם משׁמרת
המקדשׁ ומשׁמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על
בני ישׂראל׃ [19] ואני הנה לקחתי את אחיכם
הלוים מתוך בני ישׂראל לכם מתנה נתנים ליהוה
לעבד את עבדת אהל מועד׃ [20] ואל אהרן אמר
יהוה בארצם לא תנחל ובתוכם לא יהיה לך חלק
אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישׂראל׃ [21] ולבני
לוי הנה נתתי כל מעשׂר בישׂראל לנחלה תחת
עבדתם אשׁר המה עבדים את עבדת אהל מועד׃
[22] ולא יקרבו עוד בני ישׂראל אל אהל מועד
לשׂאת חטא למות׃ [23] ועבד הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והמה ישׂאו עונם חקת עולם לדרתיכם
ובתוך בני ישׂראל לא ינחלו נחלה׃

ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן [31]
כי אמ אל ארצי ואל מולדתי אלכ׃

טוב על ישׂראל׃ [30] ויאמר אליו לא אלכ
לכה אתנו והטבנו לכ כי יהוה דבר

המקום אשׂר אמר יהוה אתו אתנ לכמ
המדיני חתנ משׂה נסעים אנחנו אל

ויסע׃ [29] ויאמר משׂה לחבב בנ רעואל
אליסף בנ דעואל׃ [21] ונסעו הקהתימ

נשׂאי המקדשׂ והקימו את המשׂכנ עד
ובמועדיכמ ובראשׁי חדשׂכמ ותקעתמ

בחצצרת על עלתיכמ ועל זבחי שׂלמיכמ
והיו לכמ לזכרונ לפני אלהיכמ אני

בשׂנה יהוה אלהיכמ׃ [11] ויהי השׂנית
בחדשׂ השׂני בעשׂרימ בחדשׂ נעלה הענן

מעל משׂכנ העדת׃ [12] ויסעו בני ישׂראל
למסעיהמ ממדבר סיני וישׂכנ הענן

במדבר פארנ׃ [13] ויסעו בראשׂנה על פי
יהוה ביד משׂה׃ [14] ויסע דגל מחנה בני

יהודה בראשׂנה לצבאתמ ועל צבאו
נחשׂונ בנ עמינדב׃ [15] ועל צבא מטה בני

ישׂשׂכר נתנאל בנ צוער׃ [16] ועל צבא
מטה בני זבולנ אליאב בנ חלנ׃ [17] והורד

המשׂכנ ונסעו בני גרשׂונ ובני מררי
נשׂאי המשׂכנ׃ [18] ונסע דגל מחנה ראובנ

לצבאתמ ועל צבאו אליצור בנ שׂדיאור׃
[19] ועל צבא מטה בני שׂמעונ שׂלמיאל בנ

צורישׂדי׃ [20] ועל צבא מטה בני גד
אליסף בנ דעואל׃ [21] ונסעו הקהתימ

ונושׂעתמ מאיביכמ׃ [10] וביומ שׂמחתכמ
ובמועדיכמ ובראשׁי חדשׂכמ ותקעתמ

בחצצרת על עלתיכמ ועל זבחי שׂלמיכמ
והיו לכמ לזכרונ לפני אלהיכמ אני

בשׂנה יהוה אלהיכמ׃ [11] ויהי השׂנית
בחדשׂ השׂני בעשׂרימ בחדשׂ נעלה הענן

מעל משׂכנ העדת׃ [12] ויסעו בני ישׂראל
למסעיהמ ממדבר סיני וישׂכנ הענן

במדבר פארנ׃ [13] ויסעו בראשׂנה על פי
יהוה ביד משׂה׃ [14] ויסע דגל מחנה בני

יהודה בראשׂנה לצבאתמ ועל צבאו
נחשׂונ בנ עמינדב׃ [15] ועל צבא מטה בני

ישׂשׂכר נתנאל בנ צוער׃ [16] ועל צבא
מטה בני זבולנ אליאב בנ חלנ׃ [17] והורד

המשׂכנ ונסעו בני גרשׂונ ובני מררי
נשׂאי המשׂכנ׃ [18] ונסע דגל מחנה ראובנ

לצבאתמ ועל צבאו אליצור בנ שׂדיאור׃
[19] ועל צבא מטה בני שׂמעונ שׂלמיאל בנ

צורישׂדי׃ [20] ועל צבא מטה בני גד

[4] והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה
וישׁבו ויבכו גם בני ישׂראל ויאמרו
[5] מי יאכלנו בשׂר׃ זכרנו את הדגה אשׂר
נאכל במצרים חנם את הקשׁאים ואת
האבטחים ואת החציר ואת הבצלים
[6] ואת השׂומים׃ ועתה נפשׁנו יבשׁה
אין כל בלתי אל המן עינינו׃ והמן
כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׃
[8] שׂטו העם ולקטו וטחנו ברחים או
דכו במרכה ובשׁלו בפרור ועשׂו אתו
עגות והיה טעמו כטעם לשׁד השׁמן׃
[9] וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן
עליו׃ [10] וישׁמע משׁה את העם בכה
למשׁפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף
יהוה מאד ובעיני משׁה רע׃ [11] ויאמר
משׁה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה
לא מצתי חן בעיניך לשׂום את משׂא כל
העם הזה עלי׃ [12] האנכי הריתי את כל
העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר

[4] ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
[32] לעינים׃ [32] והיה כי תלכ עמנו והיה
הטוב ההוא אשׂר ייטיב יהוה עמנו
והטבנו לכ׃ [33] ויסעו מהר יהוה דרכ
שׁלשׁת ימים וארון ברית יהוה נסע
לפניהם דרכ שׁלשׁת ימים לתור להם
מנוחה׃ [34] וענן יהוה עליהם יומם
בנסעם מן המחנה׃ [35] ויהי בנסע הארן
ויאמר משׁה קומה יהוה ויפצו איביכ
וינסו משׂנאיכ מפניכ׃ [36] ובנחה יאמר
שׁובה יהוה רבבות אלפי ישׂראל׃

BeMidbar 11

[1] ויהי העם כמתאננים רע באזני
יהוה וישׁמע יהוה ויחר אפו ותבער
בם אשׁ יהוה ותאכל בקצה המחנה׃
[2] ויצעק העם אל משׁה ויתפלל משׁה אל
יהוה ותשׁקע האשׁ׃ [3] ויקרא שׁם המקום
ההוא תבערה כי בערה בם אשׁ יהוה׃

[19] לא יום אחד תאכלון ולא יומים
[19] ימים לא אחד תאכלון ולא יומים

ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא
עד חדש ימים עד אשר [20] עשרים יום [20] עד חדש ימים עד אשר

יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי
הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר

מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו
ונאכלה [14] לא אוכל אנכי לבדי לשאת

לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים
את כל העם הזה כי כבד ממני [15] ואם

[21] ויאמר משה ששׁ מאות אלף רגלי העם
ככה את עשׂה לי הרגני נא הרג אם

אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן
מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי

להם ואכלו חדשׁ ימים [22] הצאן ובקר
ישׂחט להם ומצא להם אם את כל דגי

הים יאסף להם ומצא להם [23] ויאמר
יהוה אל משׁה היד יהוה תקצר עתה

תראה היקרה דברי אם לא [24] ויצא משׁה
וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף

שׁבעים אישׁ מזקני העם ויעמד אתם
סביבת האהל [25] וירד יהוה בענן

וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה

לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו
במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם

[33] הבשׂר עודנו בינ שׁניהמ טרמ יכרת
[33] ואפ יהוה חרה בעמ ויכ יהוה בעמ
מכה רבה מאד׃ [34] ויקרא את שׁם המקומ
ההוא קברות התאוה כי שׁם קברו את
העמ המתאוימ׃ [35] מקברות התאוה נסעו
חצרות׃

BeMidbar 12

[1] ותדבר מרימ ואהרנ במשׁה על אדות
האשׁה הכשׁית אשׁר לקח כי אשׁה כשׁית
לקח׃ [2] ויאמרו הרק אכ במשׁה דבר יהוה
הלא גמ בנו דבר וישׁמע יהוה׃ [3] והאישׁ
משׁה ענו מאד מכל האדמ אשׁר על פני
האדמה׃ [4] ויאמר יהוה פתאמ אל משׁה
ואל אהרנ ואל מרימ צאו שׁלשׁתכמ אל
אהל מועד ויצאו שׁלשׁתמ׃ [5] וירד יהוה
המחנה וכאמתימ על פני הארצ׃
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא
אהרנ ומרימ ויצאו שׁניהמ׃ [6] ויאמר
שׁמעו נא דברי אמ יהיה נביאכמ יהוה
השׁלו הממעיט אספ עשׂרה חמרימ
וישׁטחו להמ שׁטוח סביבות המחנה׃

[33] הבשׂר עודנו בינ שׁניהמ טרמ יכרת
[33] ואפ יהוה חרה בעמ ויכ יהוה בעמ
מכה רבה מאד׃ [34] ויקרא את שׁם המקומ
ההוא קברות התאוה כי שׁם קברו את
העמ המתאוימ׃ [35] מקברות התאוה נסעו
חצרות׃

BeMidbar 12

[1] ותדבר מרימ ואהרנ במשׁה על אדות
האשׁה הכשׁית אשׁר לקח כי אשׁה כשׁית
לקח׃ [2] ויאמרו הרק אכ במשׁה דבר יהוה
הלא גמ בנו דבר וישׁמע יהוה׃ [3] והאישׁ
משׁה ענו מאד מכל האדמ אשׁר על פני
האדמה׃ [4] ויאמר יהוה פתאמ אל משׁה
ואל אהרנ ואל מרימ צאו שׁלשׁתכמ אל
אהל מועד ויצאו שׁלשׁתמ׃ [5] וירד יהוה
המחנה וכאמתימ על פני הארצ׃
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא
אהרנ ומרימ ויצאו שׁניהמ׃ [6] ויאמר
שׁמעו נא דברי אמ יהיה נביאכמ יהוה
השׁלו הממעיט אספ עשׂרה חמרימ
וישׁטחו להמ שׁטוח סביבות המחנה׃

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 שלח לכ
אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני

נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהמ׃

3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל

המה׃ 4 ואלה שמותם למטה ראובנ
שמוע בן זכור׃ 5 למטה שמעונ שפט בנ

חורי׃ 6 למטה יהודה כלב בנ יפנה׃
7 למטה ישששכר יגאל בנ יוספ׃ 8 למטה

אפרים הושע בנ נונ׃ 9 למטה בנימנ
פלטי בנ רפוא׃ 10 למטה זבולנ גדיאל

בנ סודי׃ 11 למטה יוספ למטה מנשה
גדי בנ סוסי׃ 12 למטה דנ עמיאל בנ

נמלי׃ 13 למטה אשר סתור בנ מיכאל׃
14 למטה נפתלי נחבי בנ ופסי׃ 15 למטה

גד גאואל בנ מכי׃ 16 אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארצ

7 לא כנ עבדי משה בכל ביתי נאמנ

הוא׃ 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא

יראתמ לדבר בעבדי במשה׃ 9 ויחר אפ
יהוה במ וילכ׃ 10 והענן סר מעל האהל

והנה מרימ מצרעת כשלג ויפנ אהרנ
אל מרימ והנה מצרעת׃ 11 ויאמר אהרנ

אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו
חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו׃ 12 אל

נא תהי כמת אשר בצאתו מרחמ אמו
ויאכל חצי בשרו׃ 13 ויצעק משה אל

יהוה לאמר אל נא רפא נא לה׃ 14 ויאמר
יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה

ימימ מחוצ למחנה ואחר תאספ׃
15 ותסגר מרימ מחוצ למחנה שבעת

ימימ והעמ לא נסע עד האסף מרימ׃
16 ואחר נסעו העמ מחצרות ויחנו

במדבר פארנ׃

[24] למקום ההוא קרא נחל אשכול על
אדות האשכול אשר כרתו משם בני
[25] ישראל וישבו מתור הארץ מקץ
ארבעים יום׃ [26] וילכו ויבאו אל משה
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל
מדבר פארן קדשה וישיבו אתם דבר
ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ׃
[27] ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ
אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא
וזה פריה׃ [28] אפס כי עז העם הישב
בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם
ילדי הענק ראינו שם׃ [29] עמלק יושב
בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי
יושב בהר והכנעני יושב על הים
ועל יד הירדן׃ [30] ויהס כלב את העם אל
משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי
יכול נוכל לה׃ [31] והאנשים אשר עלו
עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי
חזק הוא ממנו׃ [32] ויציאו דבת הארץ

[24] לַ֣מָּק֔וֹם הַה֖וּא קָרָ֣א נַ֑חַל אֶשְׁכּ֖וֹל עַ֥ל
אדות הָאֶשְׁכּ֛וֹל אֲשֶׁ֥ר כָּרְת֖וּ מִשָּׁ֥ם בְּנֵי
[25] יִשְׂרָאֵ֑ל וַיָּשֻׁ֣בוּ מִתּ֣וּר הָאָ֔רֶץ מִקֵּ֖ץ
אַרְבָּעִ֥ים י֖וֹם׃ [26] וַיֵּלְכ֗וּ וַיָּבֹ֛אוּ אֶל־מֹשֶׁ֥ה
וְאֶל־אַהֲרֹ֖ן וְאֶל־כָּל־עֲדַ֣ת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵ֑ל אֶל
מִדְבַּ֣ר פָּארָ֔ן קָדֵ֖שָׁה וַיָּשִׁ֣יבוּ אֹתָ֑ם דָּבָ֕ר
וְאֶת־כָּל־הָעֵדָ֖ה וַיַּרְא֥וּם אֶת־פְּרִ֖י הָאָֽרֶץ׃
[27] וַיְסַפְּר֥וּ לוֹ֙ וַיֹּאמְר֔וּ בָּ֣אנוּ אֶל־הָאָ֔רֶץ
אֲשֶׁ֥ר שְׁלַחְתָּ֖נוּ וְגַ֣ם זָבַ֣ת חָלָ֣ב וּדְבַ֑שׁ הִ֥וא
וְזֶ֖ה פִּרְיָֽהּ׃ [28] אֶפֶס֙ כִּֽי־עַ֣ז הָעָ֔ם הַיֹּשֵׁ֖ב
בָּאָ֑רֶץ וְהֶעָרִ֤ים בְּצֻרוֹת֙ גְּדֹלֹ֣ת מְאֹ֔ד וְגַ֥ם
יְלִדֵ֥י הָעֲנָ֖ק רָאִ֥ינוּ שָֽׁם׃ [29] עֲמָלֵ֖ק יוֹשֵׁ֣ב
בְּאֶ֣רֶץ הַנֶּ֑גֶב וְהַחִתִּ֤י וְהַיְבוּסִי֙ וְהָאֱמֹרִ֔י
יוֹשֵׁ֖ב בָּהָ֣ר וְהַכְּנַעֲנִ֗י יוֹשֵׁב֙ עַל־הַיָּ֔ם
וְעַל־יַ֖ד הַיַּרְדֵּֽן׃ [30] וַיַּהַ֤ס כָּלֵב֙ אֶת־הָעָ֔ם אֶל
מֹשֶׁ֔ה וַיֹּ֕אמֶר עָלֹ֥ה נַעֲלֶ֖ה וְיָרַ֣שְׁנוּ אֹתָ֑הּ כִּ֥י
יָכ֥וֹל נוּכַ֖ל לָֽהּ׃ [31] וְהָאֲנָשִׁ֣ים אֲשֶׁר־עָל֣וּ
עִמּ֔וֹ אָמְר֖וּ לֹ֣א נוּכַ֑ל לַעֲל֥וֹת אֶל־הָעָ֖ם כִּ֥י
חָזָ֖ק הֽוּא׃ [32] וַיֹּצִיאוּ֙ דִּבַּ֣ת הָאָ֔רֶץ

וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ

קרעו בגדיהם׃ [7] ויאמרו אל כל עדת

בני ישׂראל לאמר הארץ אשׁר עברנו בה

לתור אתה טובה הארץ מאד מאד׃ [8] אם

חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ

הזאת ונתנה לנו ארץ אשׁר הוא זבת

חלב ודבשׁ׃ [9] אך ביהוה אל תמרדו ואתם

אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם

סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל

תיראם׃ [10] ויאמרו כל העדה לרגום אתם

באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד

אל כל בני ישׂראל׃ [11] ויאמר יהוה אל

משׁה עד אנה ינאצני העם הזה ועד

אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשׁר

עשׂיתי בקרבו׃ [12] אכנו בדבר ואורשׁנו

ואעשׂה אתך לגוי גדול ועצום ממנו׃

[13] ויאמר משׁה אל יהוה ושׁמעו מצרים

כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו׃

[14] ואמרו אל יושׁב הארץ הזאת שׁמעו

אשׁר תרו אתה אל בני ישׂראל לאמר

אחד עשׂר יום מהר חרב בידך׃ [7] וידברו

נשׂינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב

לנו שׁוב מצרימה׃ [4] ויאמרו איש אל

אחיו נתנה ראשׁ ונשׁובה מצרימה׃

[5] ויפל משׁה ואהרן על פניהם לפני כל

קהל עדת בני ישׂראל׃ [6] ויהושׁע בן נון

הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן

היינו בעיניהם׃

BeMidbar 14

[1] ותשׂא כל העדה ויתנו את קולם

ויבכו העם בלילה ההוא׃ [2] וילנו על

משׁה ועל אהרן כל בני ישׂראל ויאמרו

אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים

או במדבר הזה לו מתנו׃ [3] ולמה יהוה

מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב

נשׁינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב

לנו שׁוב מצרימה׃ [4] ויאמרו איש אל

אחיו נתנה ראשׁ ונשׁובה מצרימה׃

[5] ויפל משׁה ואהרן על פניהם לפני כל

קהל עדת בני ישׂראל׃ [6] ויהושׁע בן נון

ולא שמעו בקולי׃ [23] אם יראו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא
יראוה׃ [24] ועבדי כלב עקב היתה רוח
אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל
הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה׃
[25] והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר
פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף׃
[26] וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
[27] עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה
מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי׃ [28] אמר אלהם
חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
באזני כן אעשה לכם׃ [29] במדבר הזה
יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל
מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר
הלינתם עלי׃ [30] אם אתם תבאו אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי
אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון׃
[31] וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה
כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין
בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד
עלהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם
יומם ובעמוד אש לילה׃ [15] והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים
אשר שמעו את שמעך לאמר׃ [16] מבלתי
יכלת יהוה להביא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר׃
[17] ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת
לאמר׃ [18] יהוה ארך אפים ורב חסד נשא
עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון
אבות על בנים על שלשים ועל רבעים׃
[19] סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך
וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד
הנה׃ [20] ויאמר יהוה סלחתי כדברך׃
[21] ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את
כל הארץ׃ [22] כי כל האנשים הראים את
כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים

40 וישׇכמו בבקר ויעלו אל ראשׁ ההר
40 ויעלו בבקר וישׇכמו אל ראשׁ ההר

41 ויאמר משׁה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא
41 ויאמר משׁה אמר יהוה כי חטאנו׃ לא תצלח׃ 42 אל תעלו כי אין יהוה
42 לא תצלח׃ אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם׃

43 כי העמלקי והכנעני שׁם לפניכם
43 ונפלתם בחרב כי על כן שׁבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם׃

44 ויעפלו לעלות אל ראשׁ ההר וארון
44 הברית יהוה ומשׁה לא משׁו מקרב המחנה׃

45 וירד העמלקי והכנעני הישׁב בהר
45 ההוא ויכום ויכתום עד החרמה׃

BeMidbar 15

1 וידבר יהוה אל משׁה לאמר׃ 2 דבר אל
1 בני ישׂראל ואמרת אלהם כי תבאו אל
ארץ מושׁבתיכם אשׁר אני נתן לכם׃

3 ועשׂיתם אשׁה ליהוה עלה או זבח
3 מאסתם בה׃ 32 ופגריכם אתם יפלו
במדבר הזה׃ 33 ובניכם יהיו רעים
במדבר ארבעים שׁנה ונשׂאו את
זנותיכם עד תם פגריכם במדבר׃

34 במספר הימים אשׁר תרתם את הארץ
34 ארבעים יום יום לשׁנה יום לשׁנה
וידעתם את תנואתי׃ 35 אני יהוה
דברתי אם לא זאת אעשׂה לכל העדה
הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה
יתמו ושׁם ימתו׃ 36 והאנשׁים אשׁר
שׁלח משׁה לתור את הארץ וישׁבו
ויגורו עליו את כל העדה להוציא
דבה על הארץ׃ 37 וימתו האנשׁים
מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני
יהוה׃ 38 ויהושׁע בן נון וכלב בן יפנה
חיו מן האנשׁים ההם ההלכים לתור את
הארץ׃ 39 וידבר משׁה את הדברים האלה
אל כל בני ישׂראל ויתאבלו העם מאד׃

14 וכי יגור אתכם גר או אשׁר בתוככם
14 ואיש כי־יגור אתכם גר אשר בתוככם

לדרתיכם ועשׂה אשׁה ריח ניחח ליהוה
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה

כאשׁר תעשׂו כן יעשׂה׃ 15 החקל חקה
כאשר תעשו כן יעשה׃ 15 החקל חקה

אחת לכם ולגר הגר חקת עולם
אחת לכם ולגר הגר חקת עולם

לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה׃
לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה׃

16 תורה אחת ומשׁפט אחד יהיה לכם
16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם

ולגר הגר אתכם׃ 17 וידבר יהוה אל
ולגר הגר אתכם׃ 17 וידבר יהוה אל

משׁה לאמר׃ 18 דבר אל בני ישׂראל ואמרת
משה לאמר׃ 18 דבר אל בני ישראל ואמרת

אלהם בבאכם אל הארץ אשׁר אני מביא
אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא

אתכם שׁמה׃ 19 והיה באכלכם מלחם הארץ
אתכם שמה׃ 19 והיה באכלכם מלחם הארץ

תרימו תרומה ליהוה׃ 20 ראשׁית ערסתכם
תרימו תרומה ליהוה׃ 20 ראשית ערסתכם

חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן
חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן

תרימו אתה׃ 21 מראשׁית ערסתיכם
תרימו אתה׃ 21 מראשית ערסתיכם

תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם׃ 22 וכי
תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם׃ 22 וכי

תשׁגו ולא תעשׂו את כל המצות האלה
תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה

אשׁר דבר יהוה אל משׁה׃ 23 את כל אשׁר
אשר דבר יהוה אל משה׃ 23 את כל אשר

צוה יהוה אליכם ביד משׁה מן היום
צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום

אשׁר צוה יהוה והלאה לדרתיכם׃
אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם׃

24 והיה אם מעיני העדה נעשׂתה לשׁגגה
24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה

לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם
לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם

לעשׂות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או
לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או

מן הצאן׃ 4 והקריב המקריב קרבנו
מן הצאן׃ 4 והקריב המקריב קרבנו

ליהוה מנחה סלת עשׂרון בלול ברבעית
ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית

ההין שׁמן׃ 5 ויין לנסך רביעית ההין
ההין שמן׃ 5 ויין לנסך רביעית ההין

תעשׂה על העלה או לזבח לכבשׁ האחד׃
תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד׃

6 או לאיל תעשׂה מנחה סלת שׁני
6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני

עשׂרנים בלולה בשׁמן שׁלשׁית ההין׃
עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין׃

7 ויין לנסך שׁלשׁית ההין תקריב ריח
7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח

ניחח ליהוה׃ 8 וכי תעשׂה בן בקר עלה
ניחח ליהוה׃ 8 וכי תעשה בן בקר עלה

או זבח לפלא נדר או שׁלמים ליהוה׃
או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה׃

9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שׁלשׁה
9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה

עשׂרנים בלול בשׁמן חצי ההין׃ 10 ויין
עשרנים בלול בשמן חצי ההין׃ 10 ויין

תקריב לנסך חצי ההין אשׁה ריח ניחח
תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח

ליהוה׃ 11 ככה יעשׂה לשׁור האחד או
ליהוה׃ 11 ככה יעשה לשור האחד או

לאיל האחד או לשׂה בכבשׂים או בעזים׃
לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים׃

12 כמספר אשׁר תעשׂו ככה תעשׂו לאחד
12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד

כמספרם׃ 13 כל האזרח יעשׂה ככה את
כמספרם׃ 13 כל האזרח יעשה ככה את

אלה להקריב אשׁה ריח ניחח ליהוה׃
אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה׃

במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום
33 וַיַּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמֹּצְאִים אֹתוֹ
מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל כָּל
הָעֵדָה׃ 34 וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר כִּי לֹא
פֹרַשׁ מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ 35 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה מוֹת יוּמַת הָאִישׁ רָגוֹם אֹתוֹ
בְּאַבְנִים כָּל הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
36 וַיֹּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ 37 וַיֹּאמֶר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ 39 וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ
אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ 40 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

ט״ז 1 וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת בֶּן
לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן
פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ 2 וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם
נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרִאֵי מוֹעֵד אַנְשֵׁי שֵׁם׃
3 וַיִּקָּהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה כֻּלָּם
קְדֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ
עַל קְהַל יְהוָה׃ 4 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל
פָּנָיו׃ 5 וַיְדַבֵּר אֶל קֹרַח וְאֶל כָּל עֲדָתוֹ
לֵאמֹר בֹּקֶר וְיוֹדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת
הַקָּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ
יַקְרִיב אֵלָיו׃ 6 זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם
מַחְתּוֹת קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ׃ 7 וּתְנוּ בָהֵן אֵשׁ
וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה מָחָר
וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ
רַב לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃ 8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֹרַח
שִׁמְעוּ נָא בְנֵי לֵוִי׃ 9 הַמְעַט מִכֶּם כִּי הִבְדִּיל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל
לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת
מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשָׁרְתָם׃
10 וַיַּקְרֵב אֹתְךָ וְכָל אַחֶיךָ בְּנֵי לֵוִי אִתָּךְ
וּבַקֹּשְׁתֶּם גַּם כְּהֻנָּה׃ 11 לָכֵן אַתָּה וְכָל
עֲדָתְךָ הַנֹּעָדִים עַל יְהוָה וְאַהֲרֹן מָה הוּא
כִּי תלונתם עַל מָה תָלִינוּ עָלָיו׃ 12 וַיִּשְׁלַח
מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב
וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה׃ 13 הַמְעַט כִּי הַעֲלִיתָנוּ
מֵאֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לַהֲמִתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי
תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם הַשְׂתָּרֵר׃ 14 אַךְ לֹא אֶל
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתָנוּ וַתִּתֶּן לָנוּ
נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הַהֵם
תְּנַקֵּר לֹא נַעֲלֶה׃ 15 וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל יְהוָה אַל תֵּפֶן אֶל מִנְחָתָם לֹא
חֲמוֹר אֶחָד נָשָׂאתִי מֵהֶם וְלֹא הֲרֵעֹתִי אֶת
אַחַד מֵהֶם׃ 16 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֹרַח אַתָּה
וְכָל עֲדָתְךָ הֱיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם
וְאַהֲרֹן מָחָר׃ 17 וְקַחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם
עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם אִישׁ מַחְתָּתוֹ
חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַחְתֹּת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ
מַחְתָּתוֹ׃ 18 וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶן
אֵשׁ וַיָּשִׂמוּ עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ 19 וַיַּקְהֵל עֲלֵהֶם
קֹרַח אֶת כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעֵדָה׃ 20 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 21 הִבָּדְלוּ
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע׃
22 וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי
הָרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל
כָּל הָעֵדָה תִּקְצֹף׃ 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ 24 דַּבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר הֵעָתְקוּ
מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם׃
25 וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל דָּתָן וַאֲבִירָם
וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 26 וַיְדַבֵּר אֶל
הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים
הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְּעוּ בְּכָל אֲשֶׁר
לָהֶם פֶּן תִּסָּפּוּ בְּכָל חַטֹּאתָם׃ 27 וַיַּעֲלוּ
מֵעַל מִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם מִסָּבִיב
וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים פֶּתַח אָהֳלֵיהֶם
וְנָשֵׁיהֶם וּבָנֵיהֶם וְטַפָּם׃ 28 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי לַעֲשׂוֹת אֶת
כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלִּבִּי׃
29 אִם כְּמוֹת כָּל הָאָדָם יְמֻתוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַּת
כָּל הָאָדָם יִפָּקֵד עֲלֵהֶם לֹא יְהוָה שְׁלָחָנִי׃
30 וְאִם בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפָצְתָה הָאֲדָמָה
אֶת פִּיהָ וּבָלְעָה אֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם
וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאֹלָה וִידַעְתֶּם כִּי נִאֲצוּ
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת יְהוָה׃ 31 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ
לְדַבֵּר אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבָּקַע
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם׃ 32 וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ
אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת בָּתֵּיהֶם וְאֵת כָּל
הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל הָרְכוּשׁ׃
33 וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֹלָה
וַתְּכַס עֲלֵהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל׃
34 וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ
לְקֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן תִּבְלָעֵנוּ הָאָרֶץ׃
35 וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת
הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ מַקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת׃
36 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 37 אֱמֹר אֶל
אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְיָרֵם אֶת הַמַּחְתֹּת
מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת הָאֵשׁ זְרֵה הָלְאָה כִּי
קָדֵשׁוּ׃ 38 מַחְתּוֹת הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתָם
וְיֵעָשׂוּ אֹתָם רִקֻּעֵי פַחִים צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי
הִקְרִיבָם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וְיִהְיוּ לְאוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 39 וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת
מַחְתּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִבוּ הַשְּׂרֻפִים
וַיְרַקְּעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ׃ 40 זִכָּרוֹן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר
לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לִפְנֵי
יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה כְּקֹרַח וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֵלָיו בְּיַד מֹשֶׁה׃ 41 וַתָּל�ֻנוּ כָּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּחֳרָת עַל מֹשֶׁה וְעַל
אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הֲמִתֶּם אֶת עַם יְהוָה׃
42 וַיְהִי בְּהִקָּהֵל הָעֵדָה עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן
וַיִּפְנוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן
וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה׃ 43 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ 44 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ 45 הֵרִמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה
אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם׃ 46 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ
אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ
מְהֵרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵהֶם כִּי יָצְאָה
הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הֵחֵל הַנָּגֶף׃ 47 וַיִּקַּח
אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ
הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת
הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל הָעָם׃ 48 וַיַּעֲמֹד בֵּין
הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃
49 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּנֶּגֶף אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דְּבַר קֹרַח׃
50 וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃

י״ז 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאִתָּם מַטֶּה
מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית
אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת אִישׁ אֶת שְׁמוֹ
תִּכְתֹּב עַל מַטֵּהוּ׃ 3 וְאֶת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב
עַל מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֶּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית
אֲבֹתָם׃ 4 וְהִנַּחְתָּ אֹתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ 5 וְהָיָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר בּוֹ מַטֵּהוּ יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי
מֵעָלַי אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה
מַלִּנִים עֲלֵיכֶם׃ 6 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל נְשִׂיאֵיהֶם מַטֶּה לְנָשִׂיא
מַטֶּה לְנָשִׂיא לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר
מַטּוֹת וּמַטֵּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטֹּתָם׃ 7 וַיַּנַּח
מֹשֶׁה אֶת הַמַּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
הָעֵדֻת׃ 8 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל
הָעֵדֻת וְהִנֵּה פָרַח מַטֵּה אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי
וַיֹּצֵא פֶּרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃
9 וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמַּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה
אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ
מַטֵּהוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת
מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת
לִבְנֵי מֶרִי וּתְכַל תְּלֻנֹּתָם מִלְּפָנַי וְלֹא
יָמֻתוּ׃ 11 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ 12 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃
13 כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת
הַאִם תַּמְנוּ לְגְוֹעַ׃

י״ח 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ
וּבֵית אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן הַמִּקְדָּשׁ
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן
כְּהֻנַּתְכֶם׃ 2 וְגַם אֶת אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט
אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ וִישָׁרְתֻךָ
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃
3 וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל הָאֹהֶל
אַךְ אֶל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא
יִקְרָבוּ וְלֹא יָמֻתוּ גַּם הֵם גַּם אַתֶּם׃
4 וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד
לְכֹל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיכֶם׃
5 וְשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת
מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת
אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם
מַתָּנָה נְתוּנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 7 וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת
כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבַּיִת
לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת
כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ אֶת מִשְׁמֶרֶת
תְּרוּמֹתָי לְכֹל קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַנָּם
לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחֻקַּת עוֹלָם׃ 9 זֶה יִהְיֶה
לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקָּדָשִׁים מִן הָאֵשׁ כָּל קָרְבָּנָם
לְכָל מִנְחָתָם וּלְכָל חַטָּאתָם וּלְכָל אֲשָׁמָם
אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לְךָ
וּלְבָנֶיךָ׃ 10 בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל
זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָךְ׃ 11 וְזֶה לְךָ
תְּרוּמַת מַתָּנָם לְכָל תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְךָ נְתַתִּים וּלְבָנֶיךָ וּלְבִתְּךָ אִתָּךְ לְחֻקַּת
עוֹלָם כָּל טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ׃ 12 כָּל
חֵלֶב יִצְהָר וְכָל חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן
בִּכּוּרֵיהֶם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃
13 בִּכּוּרֵי כָל אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר יָבִיאוּ
לַיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ׃
14 כָּל חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃ 15 כָּל פֶּטֶר
רֶחֶם לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בָּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה לָךְ אַךְ פְּדֹה תִפְדֶּה אֶת
בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה
תִּפְדֶּה׃ 16 וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ
כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
גֵּרָה הוּא׃ 17 אַךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ
בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם
תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֶלְבָּם תַּקְטִיר
אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 18 וּבְשָׂרָם יִהְיֶה
לָּךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וְכִשְׁוֵק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה
לָּךְ׃ 19 כָּל תְּרוּמֹת הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבָנֶיךָ
וּלְבִתְּךָ אִתָּךְ לְחֻקַּת עוֹלָם בְּרִית מֶלַח
עוֹלָם הִוא לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ׃
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא
תִנְחָל וְחֵלֶק לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ
וְנַחֲלָתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 וְלִבְנֵי לֵוִי
הִנֵּה נָתַתִּי כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה
תַּחַת עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר הֵם עֹבְדִים אֶת עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד׃ 22 וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לָשֵׂאת חֵטְא לָמוּת׃ 23 וְעָבַד
הַלֵּוִי הוּא אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ
עֲוֹנָם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃ 24 כִּי אֶת מַעְשַׂר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ תְּרוּמַת יְהוָה
לַלְוִיִּם נָתַתִּי לִנְחֲלָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃
25 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 26 וְאֶל
הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָכֶם מֵאִתָּם בְּנַחֲלַתְכֶם וַהֲרֵמֹתֶם מִמֶּנּוּ
תְּרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר׃ 27 וְנֶחְשַׁב
לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן הַגֹּרֶן וְכַמְּלֵאָה
מִן הַיָּקֶב׃ 28 כֵּן תָּרִימוּ גַּם אַתֶּם תְּרוּמַת
יְהוָה מִכֹּל מַעַשְׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת תְּרוּמַת
יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ 29 מִכֹּל מַתְּנֹתֵיכֶם
תָּרִימוּ אֶת כָּל תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל חֶלְבּוֹ
אֶת מִקְדְּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃ 30 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
בְּהָרִימְכֶם אֶת חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנֶחְשַׁב לַלְוִיִּם
כִּתְבוּאַת הַגֹּרֶן וּכְתִרְוֹשׁ הַיָּקֶב׃ 31 וַאֲכַלְתֶּם
אֹתוֹ בְּכָל מָקוֹם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם כִּי שָׂכָר הוּא
לָכֶם תַּחַת עֲבֹדַתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 32 וְלֹא
תִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא בְּהָרִימְכֶם אֶת חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ
וְאֶת קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תְחַלֵּלוּ וְלֹא
תָמֻתוּ׃

י״ט 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ
פָּרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם
אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹל׃ 3 וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃ 4 וְלָקַח אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל נֹכַח פְּנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 5 וְשָׂרַף
אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת עֹרָהּ וְאֶת בְּשָׂרָהּ וְאֶת
דָּמָהּ עַל פִּרְשָׁהּ יִשְׂרֹף׃ 6 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ
אֶרֶז וְאֵזוֹב וּשְׁנִי תוֹלָעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל תּוֹךְ
שְׂרֵפַת הַפָּרָה׃ 7 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ
בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא
הַכֹּהֵן עַד הָעָרֶב׃ 8 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס
בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד
הָעָרֶב׃ 9 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה
וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה
לַעֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה
חַטָּאת הִוא׃ 10 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת אֵפֶר הַפָּרָה
בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
11 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכָל נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת
יָמִים׃ 12 הוּא יִתְחַטָּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר וְאִם לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃ 13 כָּל
הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא
יִתְחַטָּא אֶת מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא זֹרַק
עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בּוֹ׃ 14 זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל הַבָּא אֶל
הָאֹהֶל וְכָל אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים׃ 15 וְכָל כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד
פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ 16 וְכֹל אֲשֶׁר יִגַּע עַל
פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחָלָל חֶרֶב אוֹ בְמֵת אוֹ בְעֶצֶם
אָדָם אוֹ בְקֶבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים׃ 17 וְלָקְחוּ
לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו
מַיִם חַיִּים אֶל כֶּלִי׃ 18 וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל
בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל הָאֹהֶל וְעַל כָּל
הַכֵּלִים וְעַל הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל
הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם אוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר׃
19 וְהִזָּה הַטָּהֹר עַל הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעָרֶב׃ 20 וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת מִקְדַּשׁ יְהוָה
טִמֵּא מֵי נִדָּה לֹא זֹרַק עָלָיו טָמֵא הוּא׃
21 וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וְהַמַּזֶּה אֶת מֵי
הַנִּדָּה יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא
עַד הָעָרֶב׃ 22 וְכ

קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר
יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני
לוי׃ 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא
בני לוי׃ 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי
ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב

BeMidbar 16

1 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי
ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת
בני ראובן׃ 2 ויקמו לפני משה ואנשים
מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי שם׃ 3 ויקהלו
על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב
לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם
יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה׃
4 וישמע משה ויפל על פניו׃ 5 וידבר
אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע
יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו׃
6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל
עדתו׃ 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן

אתכם אליו לעבד את עבדת משכן
יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם׃
אתה וכל 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם גם כהנה׃ 11 לכן
ערתך הנעדים על יהוה ואהרן מה
הוא כי תלונו עליו׃ 12 וישלח משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
ויאמרו לא נעלה׃ 13 המעט כי העליתנו
מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר
כי תשתרר עלינו גם השתרר׃ 14 אף לא
אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים
לא ההם תנקר לא נעלה׃ 15 ויחר למשה מאד
ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם

קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר
יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני
לוי׃ 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא
בני לוי׃ 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי
ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד את עבדת משכן
יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם׃
אתה וכל 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם גם כהנה׃ 11 לכן
ערתך הנעדים על יהוה ואהרן מה
הוא כי תלונו עליו׃ 12 וישלח משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
ויאמרו לא נעלה׃ 13 המעט כי העליתנו
מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר
כי תשתרר עלינו גם השתרר׃ 14 אף לא
אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים
לא ההם תנקר לא נעלה׃ 15 ויחר למשה מאד
ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם

לאלהיכם׃ 41 אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם׃

דתנ ואבירמ׃ [25] ויקמ משה וילכ אל
רא שרצי אשמ שפצי: [25] שארפאי ינא

דתנ ואבירמ וילכו אחריו זקני
זנפצ יצאחא ישרצי שארפאי ינא

ישראל׃ [26] וידבר אל העדה לאמר סורו
יתיש אשרא: [26] ראאשמ אלוכא רא אפלצי

נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
אלרא שנוממא שנשיאא אלרצא רוש אי

ואל תגעו בכל אשר להמ פן תספו בכל
רפא יתלא כי שמא אשר רפא יוהלא רא

חטאתמ׃ [27] ויעלו מעל משכנ קרח דתנ
ינא אחפ אשיע רוש יראלצי: [27] אינאשח

ואבירמ מסביב ודתנ ואבירמ יצאו
יתאר שאפאפי ינא פלפיש שאפאפי

נצבימ פתח אהליהמ ונשיהמ ובניהמ
שנאבימ פתח אהליהמ ונשיהמ ובניהמ

יהוה שלחני לעשות את כל המעשימ
שנאוהי אלחני אשוה אר כל אמעשימ

האלה כי לא מלבי׃ [29] אמ כמות כל
רא אשי: [29] אמ שיאר אר אלה אשר

הארמ ימתונ אלה ופקדת כל האדמ
אשנא אר אקפיר אלה ינתונ אשנא

יפקד עליהמ לא יהוה שלחני׃ [30] ואמ
אמ: [30] אלחני אשוה אר אשנא אפקי

בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את
את אשנא אאחיר אשוה אראפא אבראב

פיה ובלעה אתמ ואת כל אשר להמ
אשנא אמ אר אא אמא אוקבי אלפ

ויראו חיימ שאלה וידעתמ כי נאצו
אינאר אלפא אשוה אלבתי אנתא

האנשימ האלה את יהוה׃ [31] ויהי ככלתו
אמיקי אלפ: [31] אשוה אר אלפא אשנאמ

לדבר את כל הדברימ האלה ותבקע
אפאבא אלפא אשנאבא רא אר אבאר

חטאתמ׃ [27] ויעלו מעל משכנ קרח דתנ
ינא אחפ אשיע רוש יראלצי: [27] אינאשח

יהוה איש מחתתו חמשימ ומאתימ
אינאשח אשיע אשנאמ אחאשח אשוה

מחתת ואתה ואהרנ איש מחתתו׃
אינאשח אשיע אחאשח אר אלפא אשוה:

ונתתמ עליהמ קטרת והקרבתמ לפני
אינאשח אשיע אחאשח אשוה אלפא אשנאמ

ואל תגעו בכל אשר להמ פן תספו בכל
רפא יתלא כי שמא אשר רפא יוהלא רא

אהרנ מחר׃ [17] וקחו איש מחתתו
ינא אחפ אשיע רוש יראלצי: [17] אינאשח

נא מעל אהלי האנשימ הרשעימ האלה
אלרא שנוממא שנשיאא אלרצא רוש אי

חמור אחד מהמ נשאתי ולא הרעתי את
אתי אלפא אשוה אלבתי אנתא

אחד מהמ׃ [16] ויאמר משה אל קרח אתה
אתה אשנא אר אלפא אשוה: [16] אמיקי

וכל עדתכ היו לפני יהוה אתה והמ
אמא אשוה אלפא אשנאמ אחאשח אשיע

רצונ אחד יחטא ועל כל העדה תקצפ׃
אינאשח אשיע אחאשח אשוה אלפא אשנאמ:

דבר אל [24] אמיקי אשוה אלפא אשנאמ: [24] אלפא אר
[23] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [24] דבר אל

העדה לאמר העלו מסביב למשכנ קרח
אחפ אשיע אחאשח אשוה אלפא אשנאמ

והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת

כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל

ויכפר על העם׃ 48 והוא עמד בין המתים ובין החיים
וַיְכַפֵּר עַל הָעָם׃ 48 וְהוּא עָמַד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים

ותעצר המגפה׃ 49 והיו המתים במגפה ארבעה עשר
וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ 49 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה עָשָׂר

אלף ומאתים מלבד המתים על דבר קרח׃ 50 וישב
אֶלֶף וּמָאתָיִם מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דְּבַר קֹרַח׃ 50 וַיָּשָׁב

אהרן אל משה שערה אהל מועד והמגפה נעצרה׃
אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה שַׁעְרָה אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃

BeMidbar 17

ויקחו מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאהם
וַיִּקְחוּ מֵאִתָּם מַטֶּה מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל נְשִׂיאֵהֶם

לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב
לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת אִישׁ אֶת שְׁמוֹ תִּכְתֹּב

על מטהו׃ 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה
עַל מַטֵּהוּ׃ 3 וְאֶת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֵּה

אחד לראש בית אבתם׃ 4 והנחתם באהל מועד לפני
אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבֹתָם׃ 4 וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי

העדת אשר אועד לכם שמה׃ 5 והיה האיש אשר
הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ 5 וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר

אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות
אֶבְחַר בּוֹ מַטֵּהוּ יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי אֶת תְּלֻנֹּת

בני ישראל אשר המה מלינם עליכם׃ 6 וידבר משה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּנִים עֲלֵיכֶם׃ 6 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאהם מטה מטה
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל נְשִׂיאֵהֶם מַטֶּה מַטֶּה

לנשיא אחד לבית אב מטות שנים עשר איש אחד
לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אָב מַטּוֹת שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אֶחָד

לנשיאהם והמטה אהרן בתוך מטותם׃ 7 וישם משה
לִנְשִׂיאֵהֶם וְהַמַּטֶּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטּוֹתָם׃ 7 וַיָּשֶׂם מֹשֶׁה

את המטות לפני יהוה באהל העדת׃ 8 ויהי ממחרת
אֶת הַמַּטוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדֻת׃ 8 וַיְהִי מִמָּחֳרָת

ויבא משה באהל העדת והנה פרח מטה אהרן
וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּאֹהֶל הָעֵדֻת וְהִנֵּה פָּרַח מַטֵּה אַהֲרֹן

לבית לוי ויצא פרח והוציא ציצים ויבלע שקדים׃
לְבֵית לֵוִי וַיֵּצֵא פֶּרַח וַיּוֹצֵא צִיצִים וַיִּבְלַע שְׁקֵדִים׃

9 ויוצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני
9 וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמַּטוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל כָּל בְּנֵי

ישראל וירא ויקחו איש מטהו׃ 10 ויאמר יהוה אל
יִשְׂרָאֵל וַיַּרְא וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל

משה השב את מטה אהרן לפני העדת למשמרת
מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת

לאות לבני מרי ותכל תלנותם מעלי ולא ימתו׃
לְאוֹת לִבְנֵי מֶרִי וְתִכַּל תְּלֻנֹּתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ׃

11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה׃ 12 ויאמרו
11 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ 12 וַיֹּאמְרוּ

בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ

אבד כל הקרב הקרב אל משכן יהוה המתים
אָבַד כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן יְהוָה הַמֵּתִים

הנגף אתנו׃ 13 התם כלינו לגוע׃
הַנִּגָּף אֲנַחְנוּ׃ 13 הַתֹּם כִּלִּינוּ לִגְוֹעַ׃

BeMidbar 18

ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ואתך ובית אבת
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאֶתְךָ וּבֵית אָבִ֣ת

עמך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך
עִמָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ

תשאו את עון כהנתכם׃ 2 וגם את אחי שבט לוי
תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן כְּהֻנַּתְכֶם׃ 2 וְגַם אֶת אֲחֵי שֵׁבֶט לֵוִי

מטה אבתיך הקרב אתך ויוועדו עליך ושרתך
מַטֵּה אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִוָּעֲדוּ עָלֶיךָ וִישָׁרְתֻךָ

ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת׃ 3 ושמרו משמרתך
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃ 3 וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ

ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח
וּמִשְׁמֶרֶת כָּל הָאֹהֶל אַךְ אֶל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ

לא תקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם׃ 4 ונלוו עליך
לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא יָמֻתוּ גַּם הֵם גַּם אַתֶּם׃ 4 וְנִלְווּ עָלֶיךָ

ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל
וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֹהֶל

וזר לא יקרב אליכם׃ 5 ושמרתם את משמרת הקדש
וְזָר לֹא יִקָּרֵב אֲלֵיכֶם׃ 5 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ

ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני
וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף עַל בְּנֵי

ישראל׃ 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך
יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ

בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה נְתֻנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת

אהל מועד׃ 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם
אֹהֶל מוֹעֵד׃ 7 וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהֻנַּתְכֶם

לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת
לְכָל דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת

מתנה את כהנתכם אשר הזר הקרב יומת׃ 8 ויאמר
מַתָּנָה אֶת כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ 8 וַיֹּאמֶר

יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת
יְהוָה אֶל אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ אֶת מִשְׁמֶרֶת

תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה
תְּרוּמֹתָי לְכֹל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים לְמָשְׁחָה

ולבניך לחק עולם׃ 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים
וְלִבָנֶיךָ לְחֻק עוֹלָם׃ 9 זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקָּדָשִׁים

מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם
מִן הָאֵשׁ כָּל קָרְבָּנָם לְכָל מִנְחָתָם וּלְכָל חַטָּאתָם

ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים יהיה לך
וּלְכָל אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים יִהְיֶה לְךָ

ולבניך׃ 10 באכל זכר תאכלנו קדש יהיה לך
וְלִבָנֶיךָ׃ 10 בְּאֹכֶל זָכָר תֹּאכְלֶנּוּ קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָךְ

וכל טהור יאכל בו קדש הוא לך׃ 11 וזה לך תרומת
וְכָל טָהוֹר יֹאכַל בּוֹ קֹדֶשׁ הוּא לָךְ׃ 11 וְזֶה לְךָ תְּרוּמַת

מתנתם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך
מַתְּנָתָם לְכָל תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים וְלִבָנֶיךָ

ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל
וְלִבְנֹתֶיךָ אִתָּךְ לְחֻק עוֹלָם כָּל טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל

ממנו׃ 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירש ודגן
מִמֶּנּוּ׃ 12 כָּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל חֵלֶב תִּירֹשׁ וְדָגָן

ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים׃ 13 בכרי
רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃ 13 בִּכּוּרֵי

כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל
כָל אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר יָבִיאוּ לַיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל

טהור בביתך יאכל׃ 14 כל חרם בישראל לך יהיה׃
טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכֵל׃ 14 כָּל חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃

15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם
15 כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בָּאָדָם

ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכר האדם
וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה לָךְ אַךְ פָּדֹה תִפְדֶּה אֶת בְּכֹר הָאָדָם

ואת בכר הבהמה הטמאה תפדה׃ 16 ופדיו מבן
וְאֶת בְּכֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה׃ 16 וּפְדִיָו מִבֶּן

חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל
חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֻשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל

הקדש עשרים גרה הוא׃ 17 אך בכר שור או בכר
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃ 17 אַךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְכוֹר

כשב או בכר עז לא תפדה קדש הם את דמם
כֶּשֶׂב אוֹ בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם

תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח
תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ

ניחח ליהוה׃ 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 18 וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה

וכשוק הימין לך יהיה׃ 19 כל תרומת הקדשים
וְכַשּׁוֹק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה׃ 19 כָּל תְּרוּמֹת הַקֳּדָשִׁים

אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך
אֲשֶׁר יָרִימוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבָנֶיךָ

ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא
וְלִבְנֹתֶיךָ אִתָּךְ לְחֻק עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם הוּא

לפני יהוה לך ולזרעך אתך׃ 20 ויאמר יהוה אל
לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ׃ 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל

אהרן בארצם לא תנחל ולא יהיה לך חלק בתוכם
אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחָל וְלֹא יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּתוֹכָם

אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל׃ 21 ולבני לוי
אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 וְלִבְנֵי לֵוִי

הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה תחת עבדתם
הִנֵּה נָתַתִּי כָל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה תַּחַת עֲבֹדָתָם

אשר המה עבדים את עבדת אהל מועד׃ 22 ולא
אֲשֶׁר הֵמָּה עֹבְדִים אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ 22 וְלֹא

יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא
יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לָשֵׂאת חֵטְא

למות׃ 23 כי אם העבד יעבד את עבדת אהל מועד
לָמוּת׃ 23 כִּי אִם הָעֹבֵד יַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד

והמה ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני
וְהֵמָּה יִשְׂאוּ עֲוֹנָם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי

ישראל לא ינחלו נחלה׃ 24 כי את מעשר בני ישראל
יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה׃ 24 כִּי אֶת מַעְשַׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אשר ירימו תרומה ליהוה לנחלה נתתי ללוים
אֲשֶׁר יָרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה לְנַחֲלָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם

על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו
עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ

נחלה׃ 25 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 26 ואל
נַחֲלָה׃ 25 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 26 וְאֶל

הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני
הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי

ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאִתָּם בְּנַחֲלַתְכֶם

ורמתם תרומת יהוה מעשר מן המעשר׃ 27 ונחשב
וַרַמְתֶּם תְּרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר׃ 27 וְנֶחְשַׁב

לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלא היקב׃
לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן הַגֹּרֶן וְכִמְלֵא הַיְקָב׃

28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם
28 כֵּן תָּרִימוּ גַּם אַתֶּם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעַשְׂרֹתֵיכֶם

אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת
אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת תְּרוּמַת

יהוה לאהרן הכהן׃ 29 מכל מתנתיכם תרימו את כל
יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ 29 מִכֹּל מַתְּנֹתֵיכֶם תָּרִימוּ אֶת כָּל

תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו׃ 30 ואמרת
תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל חֶלְבּוֹ אֶת מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃ 30 וְאָמַרְתָּ

אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת
אֲלֵהֶם בְּהָרִימְכֶם אֶת חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנֶחְשַׁב לַלְוִיִּם כִּתְבוּאַת

הגרן וכתבואת היקב׃ 31 ואכלתם אתה בכל מקום
הַגֹּרֶן וְכִתְבוּאַת הַיְקָב׃ 31 וַאֲכַלְתֶּם אֹתָהּ בְּכָל מָקוֹם

אתם וביתכם כי שכר הוא לכם תחת עבדתכם
אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם כִּי שָׂכָר הוּא לָכֶם תַּחַת עֲבֹדַתְכֶם

ואתם לא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו
וְאַתֶּם לֹא תִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא בְּהָרִימְכֶם אֶת חֶלְבּוֹ

ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמתו׃
מִמֶּנּוּ וְאֶת קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תְחַלֵּלוּ וְלֹא תָמֻתוּ׃

BeMidbar 19

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 זאת חקת
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 2 זֹאת חֻקַּת

התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם

אשר לא עלה עליה על׃ 3 ונתתם אתה אל אלעזר
אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹל׃ 3 וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר

הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה
הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ

לפניו׃ 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה
לְפָנָיו׃ 4 וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה

מדמה נכח פני אהל מועד שבע פעמים׃ 5 ושרף
מִדָּמָהּ נֶכַח פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 5 וְשָׂרַף

את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה
אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת עֹרָהּ וְאֶת בְּשָׂרָהּ וְאֶת דָּמָהּ

על פרשה תשרף׃ 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
עַל פִּרְשָׁהּ תִּשְׂרֹף׃ 6 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב

ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה׃
וּשְׁנִי תוֹלָעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל תּוֹךְ שְׂרֵפַת הַפָּרָה׃

7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן
7 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן

יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב׃ 8 והשרף
יָבֹא אֶל הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד הָעָרֶב׃ 8 וְהַשּׂרֵף

אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא

עד הערב׃ 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה
עַד הָעָרֶב׃ 9 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֶת אֵפֶר הַפָּרָה

והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למשמרת
וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לְמִשְׁמֶרֶת

לעדת בני ישראל למי נדה חטאת הוא׃ 10 וכבס
לַעֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הוּא׃ 10 וְכִבֶּס

האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב
הָאֹסֵף אֶת אֵפֶר הַפָּרָה אֶת בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעָרֶב

והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם׃
וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃

11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים׃
11 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכֹל נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃

12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר
12 הוּא יִתְחַטָּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר

ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
וְאִם לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא

יטהר׃ 13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות
יִטְהָר׃ 13 כָּל הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת

ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש
וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ

ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה
הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה

עוד טמאתו בו׃ 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל
עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃ 14 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל

כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת
כָּל הַבָּא אֶל הָאֹהֶל וְכָל אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת

ימים׃ 15 וכל כלי פתח אשר אין צמד פתיל עליו
יָמִים׃ 15 וְכָל כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתִיל עָלָיו

טמא הוא׃ 16 וכל אשר על פני השדה בחלל חרב
טָמֵא הוּא׃ 16 וְכֹל אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחָלָל חֶרֶב

או במת או בעצם אדם או בקבר טמא שבעת
אוֹ בְמֵת אוֹ בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקֶבֶר טָמֵא שִׁבְעַת

ימים׃ 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
יָמִים׃ 17 וְלָקְחוּ לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת

ונתן עליו מים חיים אל כלי׃ 18 ולקח איש טהור
וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים אֶל כֶּלִי׃ 18 וְלָקַח אִישׁ טָהוֹר

אזוב וטבל במים ונגע באהל וכל הכלים ועל
אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם וְנָגַע בָּאֹהֶל וְכָל הַכֵּלִים וְעַל

הנפשת אשר היו שם ועל הנגע במת או בחלל
הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנֹּגֵעַ בְּמֵת אוֹ בֶחָלָל

או בעצם או בקבר׃ 19 והזה הטהר על הטמא
אוֹ בְעֶצֶם אוֹ בְקָבֶר׃ 19 וְהִזָּה הַטָּהֹר עַל הַטָּמֵא

ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּאוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב׃ 20 ואיש אשר
וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעָרֶב׃ 20 וְאִישׁ אֲשֶׁר

יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ

הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק
הַקָּהָל כִּי אֶת מִקְדַּשׁ יְהוָה טִמֵּא מֵי נִדָּה לֹא זֹרַק

עליו טמא הוא׃ 21 והיתה להם לחקת עולם
עָלָיו טָמֵא הוּא׃ 21 וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם

וכבס מזה המים יכבס בגדיו והנגע במי נדה
וְכִבֶּס מַזֵּה הַמַּיִם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי נִדָּה

יטמא עד הערב׃ 22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא
יִטְמָא עַד הָעָרֶב׃ 22 וְכֹל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא

והנפש אשר תגע תטמא עד הערב׃
וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע תִּטְמָא עַד הָעָרֶב׃

BeMidbar 20

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון
וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מִדְבַּר צִן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם׃
וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֶר שָׁם׃

2 ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן׃
2 וְלֹא הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקָּהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן׃

3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע
3 וַיָּרֶב הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוּ גָוַעְנוּ בְּגְוַע

אחינו לפני יהוה׃ 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה
אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 4 וְלָמָּה הֲבֵאתֶם אֶת קְהַל יְהוָה

אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו׃ 5 ולמה
אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ׃ 5 וְלָמָּה

העלתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה
הֶעֱלִתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה

לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין
לֹא מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן וְרִמּוֹן וְגַם מַיִם אֵין

לשתות׃ 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח
לִשְׁתּוֹת׃ 6 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל פֶּתַח

אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה כבוד יהוה
אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה

אלהם׃ 7 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 8 קח את
אֲלֵהֶם׃ 7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 8 קַח אֶת

המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
הַמַּטֶּה וְהַקְהֵל אֶת הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְדִבַּרְתֶּם

אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים
אֶל הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם

מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם׃ 9 ויקח
מִן הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֶת בְּעִירָם׃ 9 וַיִּקַּח

משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו׃ 10 ויקהלו
מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 10 וַיַּקְהִלוּ

משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקָּהָל אֶל פְּנֵי הַסֶּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם

שמעו נא המרים המן נוציא לכם מים מן הסלע
שִׁמְעוּ נָא הַמֹּרִים הֲמִן נּוֹצִיא לָכֶם מַיִם מִן הַסֶּלַע

הזה׃ 11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו
הַזֶּה׃ 11 וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ

פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירה׃
פְּעָמִים וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וְאֶת בְּעִירָהּ׃

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם

בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו
בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ

את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם׃ 13 המה
אֶת הַקָּהָל הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם׃ 13 הֵמָּה

מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה ויקדש
מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר הֵרִיבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה וַיִּקָּדֵשׁ

בם׃ 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום
בָּם׃ 14 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקָּדֵשׁ אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם

כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה
כֹּה אָמַר אָחִיךָ יִשְׂרָ

מטות ומטה אהרן בתוכ מטותמ׃
:𐤌𐤕𐤕𐤌 𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤀𐤓𐤍 𐤁𐤕𐤅𐤊 𐤌𐤈𐤕𐤌

22 וינח משה את המטת לפני יהוה באהל
22 𐤅𐤉𐤍𐤇 𐤌𐤔𐤄 𐤀𐤕 𐤄𐤌𐤈𐤄 𐤋𐤐𐤍𐤉 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤁𐤀𐤄𐤋

העדתמ׃ 23 ויהי ממחרת ויבא משה אל
𐤀𐤋 𐤄𐤌𐤔 𐤏𐤃𐤕 𐤇𐤀𐤄𐤕 𐤋𐤄𐤋𐤕 :𐤇𐤀𐤈𐤄 23 𐤏𐤃𐤕𐤌

אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית
𐤇𐤋𐤏 𐤕𐤀𐤈𐤄 𐤅𐤄𐤍𐤄 𐤐𐤓𐤇 𐤌𐤈𐤄 𐤀𐤄𐤓𐤍 𐤋𐤁𐤉𐤕

לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל
𐤋𐤅𐤉 𐤅𐤉𐤑𐤀 𐤐𐤓𐤇 𐤅𐤉𐤑𐤑 𐤑𐤉𐤑 𐤅𐤉𐤂𐤌𐤋

שקדימ׃ 24 ויצא משה את כל המטת
:𐤌𐤋𐤈𐤐𐤔 24 𐤅𐤉𐤑𐤀 𐤌𐤔𐤄 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤄𐤌𐤈𐤄

מועד והמגפה נעצרה׃ 16 וידבר יהוה
𐤌𐤅𐤏𐤃 𐤅𐤄𐤌𐤂𐤐𐤄 𐤍𐤏𐤑𐤓𐤄׃ 16 𐤅𐤉𐤃𐤁𐤓 𐤉𐤄𐤅𐤄

אל משה לאמר׃ 17 דבר אל בני ישראל
𐤀𐤋 𐤌𐤔𐤄 𐤋𐤀𐤌𐤓׃ 17 𐤃𐤁𐤓 𐤀𐤋 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋

וקח מאתמ מטה מטה לבית אב מאת כל
𐤅𐤒𐤇 𐤌𐤀𐤕𐤌 𐤌𐤈𐤄 𐤌𐤈𐤄 𐤋𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁 𐤌𐤀𐤕 𐤊𐤋

נשיאהמ לבית אבתמ שנים עשר מטות
𐤍𐤔𐤉𐤀𐤄𐤌 𐤋𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁𐤕𐤌 𐤔𐤍𐤉𐤌 𐤏𐤔𐤓 𐤌𐤈𐤅𐤕

איש את שמו תכתב על מטהו׃ 18 ואת
𐤀𐤉𐤔 𐤀𐤕 𐤔𐤌𐤅 𐤕𐤊𐤕𐤁 𐤏𐤋 𐤌𐤈𐤄𐤅׃ 18 𐤅𐤀𐤕

שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה
𐤔𐤌 𐤀𐤄𐤓𐤍 𐤕𐤊𐤕𐤁 𐤏𐤋 𐤌𐤈𐤄 𐤋𐤅𐤉 𐤊𐤉 𐤌𐤈𐤄

אחד לראש בית אבותמ׃ 19 והנחתמ באהל
𐤀𐤇𐤃 𐤋𐤓𐤀𐤔 𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁𐤅𐤕𐤌׃ 19 𐤅𐤄𐤍𐤇𐤕𐤌 𐤁𐤀𐤄𐤋

מועד לפני העדות אשר אועד לכמ שמה׃
:𐤔𐤌𐤔 𐤔𐤏𐤃 𐤋𐤌𐤅𐤏𐤃 𐤋𐤐𐤍𐤉 𐤏𐤃𐤕 𐤀𐤔𐤓 𐤀𐤅𐤏𐤃 𐤋𐤊𐤌 𐤔𐤌𐤄׃

20 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
20 𐤅𐤄𐤉𐤄 𐤄𐤀𐤉𐤔 𐤀𐤔𐤓 𐤀𐤁𐤇𐤓 𐤁𐤅 𐤌𐤈𐤄𐤅

יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני
𐤉𐤐𐤓𐤇 𐤅𐤄𐤔𐤊𐤕𐤉 𐤌𐤏𐤋𐤉 𐤀𐤕 𐤕𐤋𐤍𐤅𐤕 𐤁𐤍𐤉

ישראל אשר המ מלינמ עליכמ׃ 21 וידבר
𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤄𐤌 𐤌𐤋𐤉𐤍𐤌 𐤏𐤋𐤉𐤊𐤌׃ 21 𐤅𐤉𐤃𐤁𐤓

משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל
𐤌𐤔𐤄 𐤀𐤋 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤅𐤉𐤕𐤍𐤅 𐤀𐤋𐤉𐤅 𐤊𐤋

BeMidbar 18

1 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניכ
1 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤋 𐤀𐤄𐤓𐤍 𐤀𐤕𐤄 𐤅𐤁𐤍𐤉𐤊

ובית אביכ אתכ תשאו את עונ המקדש
𐤅𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁𐤉𐤊 𐤀𐤕𐤊 𐤕𐤔𐤀𐤅 𐤀𐤕 𐤏𐤅𐤍 𐤄𐤌𐤒𐤃𐤔

וכהנת אתה ובניכ אתכ תשאו את עונ
𐤅𐤊𐤄𐤍𐤕 𐤀𐤕𐤄 𐤅𐤁𐤍𐤉𐤊 𐤀𐤕𐤊 𐤕𐤔𐤀𐤅 𐤀𐤕 𐤏𐤅𐤍

וכיכפר על העמ׃ 13 ויעמד בינ המתימ
𐤅𐤉𐤊𐤐𐤓 𐤏𐤋 𐤄𐤏𐤌׃ 13 𐤅𐤉𐤏𐤌𐤃 𐤁𐤉𐤍 𐤄𐤌𐤕𐤉𐤌

וביכ החיימ ותעצר המגפה׃ 14 ויהיו
𐤅𐤁𐤉𐤍 𐤄𐤇𐤉𐤌 𐤅𐤕𐤏𐤑𐤓 𐤄𐤌𐤂𐤐𐤄׃ 14 𐤅𐤉𐤄𐤉𐤅

המתימ במגפה ארבעה עשר אלפ ושבע
𐤄𐤌𐤕𐤉𐤌 𐤁𐤌𐤂𐤐𐤄 𐤀𐤓𐤁𐤏𐤄 𐤏𐤔𐤓 𐤀𐤋𐤐 𐤅𐤔𐤁𐤏

מאות מלבד המתימ על דבר קרח׃
:𐤇𐤓𐤒 𐤃𐤁𐤓 𐤏𐤋 𐤌𐤕𐤉𐤌 𐤃𐤋𐤇𐤌 𐤌𐤀𐤕

15 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל
15 𐤅𐤉𐤔𐤁 𐤀𐤄𐤓𐤍 𐤀𐤋 𐤌𐤔𐤄 𐤀𐤋 𐤐𐤕𐤇 𐤀𐤄𐤋

מועד והמגפה נעצרה׃ 16 וידבר יהוה
𐤌𐤅𐤏𐤃 𐤅𐤄𐤌𐤂𐤐𐤄 𐤍𐤏𐤑𐤓𐤄׃ 16 𐤅𐤉𐤃𐤁𐤓 𐤉𐤄𐤅𐤄

אל משה לאמר׃ 17 דבר אל בני ישראל
𐤀𐤋 𐤌𐤔𐤄 𐤋𐤀𐤌𐤓׃ 17 𐤃𐤁𐤓 𐤀𐤋 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋

וקח מאתמ מטה מטה לבית אב מאת כל
𐤅𐤒𐤇 𐤌𐤀𐤕𐤌 𐤌𐤈𐤄 𐤌𐤈𐤄 𐤋𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁 𐤌𐤀𐤕 𐤊𐤋

נשיאהמ לבית אבתמ שנים עשר מטות
𐤍𐤔𐤉𐤀𐤄𐤌 𐤋𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁𐤕𐤌 𐤔𐤍𐤉𐤌 𐤏𐤔𐤓 𐤌𐤈𐤅𐤕

איש את שמו תכתב על מטהו׃ 18 ואת
𐤀𐤉𐤔 𐤀𐤕 𐤔𐤌𐤅 𐤕𐤊𐤕𐤁 𐤏𐤋 𐤌𐤈𐤄𐤅׃ 18 𐤅𐤀𐤕

שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה
𐤔𐤌 𐤀𐤄𐤓𐤍 𐤕𐤊𐤕𐤁 𐤏𐤋 𐤌𐤈𐤄 𐤋𐤅𐤉 𐤊𐤉 𐤌𐤈𐤄

אחד לראש בית אבותמ׃ 19 והנחתמ באהל
𐤀𐤇𐤃 𐤋𐤓𐤀𐤔 𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁𐤅𐤕𐤌׃ 19 𐤅𐤄𐤍𐤇𐤕𐤌 𐤁𐤀𐤄𐤋

מועד לפני העדות אשר אועד לכמ שמה׃
:𐤔𐤌𐤔 𐤔𐤏𐤃 𐤋𐤌𐤅𐤏𐤃 𐤋𐤐𐤍𐤉 𐤏𐤃𐤕 𐤀𐤔𐤓 𐤀𐤅𐤏𐤃 𐤋𐤊𐤌 𐤔𐤌𐤄׃

20 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
20 𐤅𐤄𐤉𐤄 𐤄𐤀𐤉𐤔 𐤀𐤔𐤓 𐤀𐤁𐤇𐤓 𐤁𐤅 𐤌𐤈𐤄𐤅

יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני
𐤉𐤐𐤓𐤇 𐤅𐤄𐤔𐤊𐤕𐤉 𐤌𐤏𐤋𐤉 𐤀𐤕 𐤕𐤋𐤍𐤅𐤕 𐤁𐤍𐤉

ישראל אשר המ מלינמ עליכמ׃ 21 וידבר
𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤄𐤌 𐤌𐤋𐤉𐤍𐤌 𐤏𐤋𐤉𐤊𐤌׃ 21 𐤅𐤉𐤃𐤁𐤓

משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל
𐤌𐤔𐤄 𐤀𐤋 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤅𐤉𐤕𐤍𐤅 𐤀𐤋𐤉𐤅 𐤊𐤋

נשיאיהמ מטה לנשיא אחד מטה
𐤍𐤔𐤉𐤀𐤉𐤄𐤌 𐤌𐤈𐤄 𐤋𐤍𐤔𐤉𐤀 𐤀𐤇𐤃 𐤌𐤈𐤄

לנשיא אחד לבית אבתמ שנים עשר
𐤋𐤍𐤔𐤉𐤀 𐤀𐤇𐤃 𐤋𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤁𐤕𐤌 𐤔𐤍𐤉𐤌 𐤏𐤔𐤓

לכ נתתימ למשחה ולבניכ לחק עולמ׃
9 זה יהיה לכ מקדש הקדשימ מנ האש
כל קרבנמ לכל מנחתמ ולכל חטאתמ
ולכל אשממ אשר ישיבו לי קדש קדשימ
לכ הוא ולבניכ׃10 בקדש הקדשימ
תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה
לכ׃11 וזה לכ תרומת מתנמ לכל תנופת
בני ישראל לכ נתתימ ולבניכ ולבנתיכ
אתכ לחק עולמ כל טהור בביתכ יאכל
אתו׃12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש
ודגנ ראשיתמ אשר יתנו ליהוה לכ
נתתימ׃13 בכורי כל אשר בארצמ אשר
יביאו ליהוה לכ יהיה כל טהור
בביתכ יאכלנו׃14 כל חרמ בישראל לכ
יהיה׃15 כל פטר רחמ לכל בשר אשר
יקריבו ליהוה באדמ ובבהמה יהיה לכ
אכ פדה תפדה את בכור האדמ ואת
בכור הבהמה הטמאה תפדה׃16 ופדויו
מבנ חדש תפדה בערככ כסף חמשת

:לכ נתתימ למשחה ולבניכ לחק עולמ
ואתה ובניכ אתכ תשאו את עונ

9 זה יהיה לכ מקדש הקדשימ מנ האש׃ 2 כהנתכמ׃2 וגמ את אחיכ מטה לוי שבט
אביכ הקרב אתכ וילוו עליכ וישרתוכ
ואתה ובניכ אתכ לפני אהל העדת׃
3 ושמרו משמרתכ ומשמרת כל האהל אכ
אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו
ולא ימתו גמ המ גמ אתמ׃4 ונלוו
עבדת האהל וזר לא יקרב אליכמ׃
5 ושמרתמ את משמרת הקדש ואת משמרת
המזבח ולא יהיה עוד קצפ על בני
ישראל׃6 ואני הנה לקחתי את אחיכמ
הלוימ מתוכ בני ישראל לכמ מתנה
נתנימ ליהוה לעבד את עבדת אהל
מועד׃7 ואתה ובניכ אתכ תשמרו את
כהנתכמ לכל דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתמ עבדת מתנה אתנ את
כהנתכמ והזר הקרב יומת׃8 וידבר
יהוה אל אהרנ ואני הנה נתתי לכ את
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל

עולם לדרתיכם ובתוך בני ישׂראל לא
ינחלו נחלה׃ [24] כי את מעשׂר בני ישׂראל
אשׂר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישׂראל לא ינחלו נחלה׃ [25] וידבר יהוה
אל משׂה לאמר׃ [26] ואל הלוים תדבר
ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישׂראל
את המעשׂר אשׂר נתתי לכם מאתם
בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה
מעשׂר מן המעשׂר׃ [27] ונחשׁב לכם
עולם הוא לפני יהוה לכ ולזרעכ אתכ׃
היקב׃ [28] כן תרימו גם אתם תרומת
תנחל וחלק לא יהיה לכ בתוכם אני
חלקכ ונחלתכ בתוכ בני ישׂראל׃
בני ישׂראל ונתתם ממנו את תרומת
יהוה לאהרן הכהן׃ [29] מכל מתנתיכם
בישׂראל לנחלה חלפ עבדתם אשׂר המ
עבדים את עבדת אהל מועד׃ [22] ולא
יקרבו עוד בני ישׂראל אל אהל מועד
לשׂאת חטא למות׃ [23] ועבד הלוי הוא את
עבדת אהל מועד והמ ישׂאו עונם חקת

עליו לדרתיכם ובתוכ בני ישׂראל לא
שׁקלים בשׁקל הקדשׁ עשׂרים גרה הוא׃
[17] אכ בכור שׁור או בכור כשׂב או בכור
אשׂר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים
עז לא תפדה קדשׁ המ את דמם תזרק
על המזבח ואת חלבם תקטיר אשׁה
לריח ניחח ליהוה׃ [18] ובשׂרם יהיה לכ
כחזה התנופה וכשׁוק הימין לכ יהיה׃
ולבניכ [19] כל תרומת הקדשׁים אשׂר ירימו בני
ישׂראל ליהוה נתתי לכ
ולבנתיכ אתכ לחק עולם ברית מלח
עולם הוא לפני יהוה לכ ולזרעכ אתכ׃
[20] ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא
תנחל וחלק לא יהיה לכ בתוכם אני
חלקכ ונחלתכ בתוכ בני ישׂראל׃
[21] ולבני לוי הנה נתתי כל מעשׂר
בישׂראל לנחלה חלפ עבדתם אשׂר המ
עבדים את עבדת אהל מועד׃ [22] ולא
יקרבו עוד בני ישׂראל אל אהל מועד
לשׂאת חטא למות׃ [23] ועבד הלוי הוא את
עבדת אהל מועד והמ ישׂאו עונם חקת

ורחצ בשׂרו במים ואחר יבא אל המחנה

[8] וטמא הכהן עד הערב׃ [8] והשׂרף אתה

יכבס בגדיו במים ורחצ בשׂרו במים

[9] וטמא עד הערב׃ [9] ואסף איש טהור את

אפר הפרה והניח מחוצ למחנה במקום

טהור והיתה לעדת בני ישׂראל למשׂמרת

[10] למי נדה חטאת הוא׃ [10] וכבס האסף את

אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב

והיתה לבני ישׂראל ולגר הגר בתוכם

[11] לחקת עולם׃ [11] הנגע במת לכל נפשׁ אדם

[12] וטמא שׁבעת ימים׃ [12] הוא יתחטא בו

ביום השׁלישׁי וביום השׁביעי יטהר

ואם לא יתחטא ביום השׁלישׁי וביום

[13] השׁביעי לא יטהר׃ [13] כל הנגע במת

בנפשׁ האדם אשׁר ימות ולא יתחטא את

משׁכן יהוה טמא ונכרתה הנפשׁ ההוא

מישׂראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא

[14] יהיה עור טמאתו בו׃ [14] זאת התורה

אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל

אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שׁכר

[32] הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד׃

[32] ולא תשׂאו עליו חטא בהרימכם את

חלבו ממנו ואת קדשׁי בני ישׂראל לא

תחללו ולא תמותו׃

BeMidbar 19

[1] וידבר יהוה אל משׂה ואל אהרן לאמר׃

[2] זאת חקת התורה אשׁר צוה יהוה לאמר

דבר אל בני ישׂראל ויקחו אליך פרה

אדמה תמימה אשׁר אין בה מום אשׁר לא

[3] עלה עליה על׃ [3] ונתתם אתה אל אלעזר

הכהן והוציא אתה אל מחוצ למחנה

[4] ושׁחט אתה לפניו׃ [4] ולקח אלעזר הכהן

מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל

[5] מועד מדמה שׁבע פעמים׃ [5] ושׂרף את

הפרה לעיניו את ערה ואת בשׂרה ואת

דמה על פרשׂה ישׂרף׃ [6] ולקח הכהן עץ

ארז ואזוב ושׁני תולעת והשׁליך אל

[7] תוך שׂרפת הפרה׃ [7] וכבס בגדיו הכהן

ערב׃
:בקר

BeMidbar 20

1 ויבאו בני ישׂראל כל העדה מדבר צן
בחדשׁ הראשׁון וישׁב העם בקדשׁ ותמת
2 שׁם מרים ותקבר שׁם׃ ולא היה מים
לעדה ויקהלו על משׁה ועל אהרן׃
3 יהוה׃ וירב העם עם משׁה ויאמרו לאמר ולו
נועלנו בגוע אחינו לפני
4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר
המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה
5 הזה למות שׁם אנחנו ובעירנו׃ ולמה
העליתנו ממצרים להביא אתנו אל
וגפן ורמון ומים אין לשׁתות׃ ויבא
6 משׁה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל
מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד
7 יהוה אליהם׃ וידבר יהוה אל משׁה
לאמר׃ קח את המטה והקהל את העדה

ערב׃ 22 וכל אשׁר יגע בו
יטמא עד הערב׃ 22 וכל אשׁר יגע בו
הטמא יטמא והנפשׁ הנגעת תטמא עד
15 וכל כלי פתוח אשׁר אין צמיד פתיל
עליו טמא הוא׃ 16 וכל אשׁר יגע על
פני השׂדה בחלל חרב או במת או בעצם
אדם או בקבר יטמא שׁבעת ימים׃
17 ולקחו לטמא מעפר שׂרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי׃ 18 ולקח
אזוב וטבל במים איש טהור והזה על
האהל ועל כל הכלים ועל הנפשׁות אשׁר
היו שׁם ועל הנגע בעצם או בחלל או
במת או בקבר׃ 19 והזה הטהר על הטמא
ביום השׁלישׁי וביום השׁביעי
וחטאו ביום השׁביעי וכבס בגדיו
ורחץ במים וטהר בערב׃ 20 ואישׁ אשׁר
יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפשׁ
ההוא מתוך הקהל כי את מקדשׁ יהוה
טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא׃
21 והיתה להם לחקת עולם ומזה מי
הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה

במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים

ולאבתינו׃ [16] ונצעק אל יהוה וישמע

עיר קצה גבולך מלאכ ויצאנו ממצרים

קלנו וישלח והנה אנחנו בקדש

[17] נעברה נא בארצכ לא נעבר בשדה

ובכרם ולא נשתה מי באר דרכ המלכ

נלכ לא נטה ימין ושמאול עד אשר

נעבר גבלכ׃ [18] ויאמר אליו אדום לא

תעבר בי פן בחרב אצא לקראתכ׃

[19] ויאמרו אליו בני ישראל במסלה

נעלה ואם מימיכ נשתה אני ומקני

ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי

אעברה׃ [20] ויאמר לא תעבר ויצא אדום

לקראתו בעם כבד וביד חזקה׃ [21] וימאן

אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט

ישראל מעליו׃ [22] ויסעו מקדש ויבאו

בני ישראל כל העדה הר ההר׃ [23] ויאמר

יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על

גבול ארצ אדום לאמר׃ [24] יאסף אהרן

במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים

אתה ואהרן אחיכ ודברתם אל הסלע

לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם

מים מן הסלע והשקית את העדה ואת

בעירם׃ [9] ויקח משה את המטה מלפני

יהוה כאשר צוהו׃ [10] ויקהלו משה

ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר

להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה

נוציא לכם מים׃ [11] וירם משה את ידו

ויכ את הסלע במטהו פעמים ויצאו

מים רבים ותשת העדה ובעירם׃

[12] ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען

לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני

ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל

הארצ אשר נתתי להם׃ [13] המה מי מריבה

אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש

בם׃ [14] וישלח משה מלאכים מקדש אל

מלכ אדום כה אמר אחיכ ישראל אתה

ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו׃

[15] וירדו אבתינו מצרימה ונשב

העמ הזה בידי והחרמתי את עריהמ׃
[3] וישׁמע יהוה בקול ישׂראל ויתנ את
ויקרא שׁמ המקומ חרמה׃[4] ויסעו מהר
ההר דרכ ימ סופ לסבב את ארצ אדומ
ותקצר נפשׁ העמ בדרכ׃[5] וידבר העמ
באלהימ ובמשׁה למה העליתנו ממצרימ
למות במדבר כי אינ לחמ ואינ מימ
ונפשׁנו קצה בלחמ הקלקל׃[6] וישׁלח
יהוה בעמ את הנחשׁימ השׂרפימ
וינשׁכו את העמ וימת עמ רב מישׂראל׃
[7] ויבא העמ אל משׁה ויאמרו חטאנו כי
דברנו ביהוה ובכ התפלל אל יהוה
ויסר מעלינו את הנחשׁ ויתפלל משׁה
בעד העמ׃[8] ויאמר יהוה אל משׁה עשׂה
לכ שׂרפ ושׂימ אתו על נס והיה כל

BeMidbar 21

[1] וישׁמע הכנעני מלכ ערד ישׁב הנגב
כי בא ישׂראל דרכ האתרימ וילחמ
אמ נתנ את תתנבישׂראל וישׁב ממנו שׁבי׃[2] וידר
ישׂראל נדר ליהוה ויאמר

לכ מואב אבדת עמ כמוש נתנ בניו
כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין
הפסגה ונשקפה על פני הישימנ׃
ויאספ סיחנ את כל עמו ויצא לקראת
ישראל המדברה ויבא יהצה וילחמ
בישראל׃ ויכהו ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד
בני עמונ כי עז גבול בני עמונ׃
ועד ארנן׃ על כנ יאמרו המשלימ באו
חשבונ תבנה ותכוננ עיר סיחונ׃ כי
אש יצאה מחשבונ להבה מקרית סיחנ
אכלה ער מואב בעלי במות ארננ׃ אוי
נתנ סיחנ את ישראל עבר בגבלו
המלכ נלכ עד אשר נעבר גבלכ׃ ולא
בשדה ובכרמ לא נשתה מי באר בדרכ
מלכ האמרי הו ויקח את כל ארצו מידו
מואב הראשונא והוא נלחמ במלכ
וככל בנתיה׃ כי חשבונ עיר סיחנ
וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבונ
הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אספ
את העמ ואתנה להמ מימ׃ אז ישיר
ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו
לה׃ באר חפרוה שרימ כרוה נדיבי
העמ במחקק במשענתמ וממדבר מתנה׃
וממתנה נחליאל ומנחליאל במות׃
ומבמות הניא אשר בשדה מואב ראש
פסגת הישימנ׃
וישלח ישראל מלאכימ אל סיחנ מלכ
האמרי לאמר׃ אעברה בארצכ לא נטה
בשדה ובכרמ לא נשתה מי באר בדרכ
המלכ נלכ עד אשר נעבר גבלכ׃ ולא
נתנ סיחנ את ישראל עבר בגבלו
ויאספ סיחנ את כל עמו ויצא לקראת
ישראל המדברה ויבא יהצה וילחמ
בישראל׃ ויכהו ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד
בני עמונ כי עז גבול בני עמונ׃
ועד ארנן׃ על כנ יאמרו המשלימ באו
חשבונ תבנה ותכוננ עיר סיחונ׃ כי
אש יצאה מחשבונ להבה מקרית סיחנ
אכלה ער מואב בעלי במות ארננ׃ אוי
לכ מואב אבדת עמ כמוש נתנ בני

[3] ויגר מואב מפני העם מאד כי רב
[3] ס֣ג מֹ֔אָב מִפְּנֵ֖י הָעָ֑ם מְאֹ֖ד כִּ֥י רַ֛ב

הוא ויקצ מואב מפני בני ישׂראל׃
׃יִשְׂרָאֵ֖ל בְּנֵ֥י מִפְּנֵ֛י מֹ֥אָב וַיָּ֖קָץ הֽוּא

[4] ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
[4] וַיֹּ֤אמֶר מֹאָב֙ אֶל־זִקְנֵ֣י מִדְיָ֔ן עַתָּ֗ה

ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחכ
יְלַחֲכ֣וּ קָהָ֔ל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵ֑ינוּ כִּלְחֹ֖ךְ

השׁור את ירק השׂדה ובלק בן צפור מלכ
הַשּׁ֣וֹר אֶת־יֶ֔רֶק הַשָּׂדֶ֖ה וּבָלָ֥ק בֶּן־צִפּ֖וֹר מֶ֥לֶךְ

למואב בעת ההוא׃ [5] וישׁלח מלאכים אל
לְמוֹאָ֖ב בָּעֵ֣ת הַהִ֑וא׃ [5] וַיִּשְׁלַ֨ח מַלְאָכִ֜ים אֶל

בלעם בן בעור פתורה אשׁר על הנהר
בִּלְעָ֣ם בֶּן־בְּע֔וֹר פְּתוֹרָ֖ה אֲשֶׁ֣ר עַל־הַנָּהָ֑ר

ארצ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עמ
אֶ֣רֶץ בְּנֵ֣י עַמּ֔וֹ לִקְרֹ֥א לוֹ֙ לֵאמֹ֔ר הִנֵּ֥ה עָ֖ם

יצא ממצרים הנה כסה את עינ הארצ
יָצָ֣א מִמִּצְרַ֔יִם הִנֵּ֥ה כִסָּ֖ה אֶת־עֵ֣ין הָאָ֑רֶץ

והוא ישׁב ממלי׃ [6] ועתה לכה נא ארה
וְה֣וּא יֹשֵׁ֔ב מִמֻּלִֽי׃ [6] וְעַתָּ֣ה לְכָה־נָּ֤א אָרָה

לי את העמ הזה כי עצומ הוא ממני
לִּ֣י אֶת־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה כִּֽי־עָצ֥וּם הוּא֙ מִמֶּ֔נִּי

אולי אוכל נכה בו ואגרשׁנו מנ הארצ
אוּלַ֣י אוּכַ֤ל נַכֶּה־בּוֹ֙ וַאֲגָרְשֶׁ֔נּוּ מִן־הָאָ֑רֶץ

כי ידעתי את אשׁר תברכ מברכ ואשׁר
כִּ֣י יָדַ֔עְתִּי אֶת־אֲשֶׁ֥ר תְּבָרֵ֖ךְ מְבֹרָ֑ךְ וַאֲשֶׁ֥ר

תאר יואר׃ [7] וילכו זקני מואב
תָּאֹ֖ר יוֹאָ֑ר׃ [7] וַיֵּלְכ֣וּ זִקְנֵי־מוֹאָ֔ב

וזקני מדין וקסמימ בידמ ויבאו אל
וְזִקְנֵ֥י מִדְיָ֖ן וְקָסָמִ֣ים בְּיָדָ֑ם וַיָּבֹ֖אוּ אֶל

בלעם וידברו אליו דברי בלק׃ [8] ויאמר
בִּלְעָ֔ם וַיְדַבְּר֥וּ אֵלָ֖יו דִּבְרֵ֥י בָלָֽק׃ [8] וַיֹּ֣אמֶר

אליהמ לינו פה הלילה והשׁבתי אתכמ
אֲלֵיהֶ֗ם לִ֤ינוּ פֹה֙ הַלַּ֔יְלָה וַהֲשִׁבֹתִ֥י אֶתְכֶ֖ם

דבר כאשׁר ידבר יהוה אלי וישׁבו שׂרי
דָּבָ֕ר כַּאֲשֶׁ֥ר יְדַבֵּ֛ר יְהוָ֖ה אֵלָ֑י וַיֵּשְׁב֖וּ שָׂרֵ֥י

מואב עמ בלעמ׃ [9] ויבא אלהימ אל
מוֹאָ֖ב עִ֥ם בִּלְעָֽם׃ [9] וַיָּבֹ֥א אֱלֹהִ֖ים אֶל

BeMidbar 22

[1] ויסעו בני ישׂראל ויחנו בערבות
[1] וַיִּסְע֣וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל וַיַּחֲנ֖וּ בְּעַרְבֹ֣ת

מואב מעבר לירדנ ירחו׃ [2] וירא בלק בנ
מוֹאָ֑ב מֵעֵ֖בֶר לְיַרְדֵּ֥ן יְרִיחֽוֹ׃ [2] וַיַּרְא֙ בָּלָ֣ק בֶּן־

צפור את כל אשׁר עשׂה ישׂראל לאמרי׃
צִפּ֔וֹר אֵ֖ת כָּל־אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֛ה יִשְׂרָאֵ֖ל לָֽאֱמֹרִֽי׃

פליטמ ובנתיו בשׁבית למלכ אמרי
פְּלִיטָ֔ם וּבְנֹתָ֖יו בַּשְּׁבִ֑ית לְמֶ֖לֶךְ אֲמֹרִֽי

סיחונ׃ [30] ונירמ אבר חשׁבונ עד דיבנ
סִיחֹ֑ן׃ [30] וְנִֽירְמָ֣ה אֹבַ֔ד חֶשְׁבּ֖וֹן עַד־דִּיבֹ֑ן

ונשׁימ עד נפח אשׁר עד מידבא׃ [31] וישׁב
וְנָשִׁ֣ים עַד־נֹ֔פַח אֲשֶׁ֥ר עַד־מֵידְבָ֖א׃ [31] וַיֵּ֥שֶׁב

לרגל את ל בארצ האמרי׃ [32] וישׁלח משׁה
לְרַגֵּ֣ל אֶת־ל֔וֹ בָּאָ֖רֶץ הָאֱמֹרִֽי׃ [32] וַיִּשְׁלַ֥ח מֹשֶׁ֛ה

ישׂראל יעזר וילכדו בנתיה ויירשׁ את
יִשְׂרָאֵ֖ל יַעְזֵ֑ר וַיִּלְכְּד֥וּ בְנֹתֶ֖יהָ וַיִּירַ֥שׁ אֶת־

השׁור את ירק השׂדה ובלק בן צפור מלכ
הַשּׁ֣וֹר אֶת־יֶ֔רֶק הַשָּׂדֶ֖ה וּבָלָ֥ק בֶּן־צִפּ֖וֹר מֶ֥לֶךְ

למואב בעת ההוא׃ [5] וישׁלח מלאכים אל
לְמוֹאָ֖ב בָּעֵ֣ת הַהִ֑וא׃ [5] וַיִּשְׁלַ֨ח מַלְאָכִ֜ים אֶל

בלעם בן בעור פתורה אשׁר על הנהר
בִּלְעָ֣ם בֶּן־בְּע֔וֹר פְּתוֹרָ֖ה אֲשֶׁ֣ר עַל־הַנָּהָ֑ר

ארצ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עמ
אֶ֣רֶץ בְּנֵ֣י עַמּ֔וֹ לִקְרֹ֥א לוֹ֙ לֵאמֹ֔ר הִנֵּ֥ה עָ֖ם

יצא ממצרימ הנה כסה את עינ הארצ
יָצָ֣א מִמִּצְרַ֔יִם הִנֵּ֥ה כִסָּ֖ה אֶת־עֵ֣ין הָאָ֑רֶץ

והוא ישׁב ממלי׃ [6] ועתה לכה נא ארה
וְה֣וּא יֹשֵׁ֔ב מִמֻּלִֽי׃ [6] וְעַתָּ֣ה לְכָה־נָּ֤א אָרָה

לי את העמ הזה כי עצומ הוא ממני
לִּ֣י אֶת־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה כִּֽי־עָצ֥וּם הוּא֙ מִמֶּ֔נִּי

אולי אוכל נכה בו ואגרשׁנו מנ הארצ
אוּלַ֣י אוּכַ֤ל נַכֶּה־בּוֹ֙ וַאֲגָרְשֶׁ֔נּוּ מִן־הָאָ֑רֶץ

כי ידעתי את אשׁר תברכ מברכ ואשׁר
כִּ֣י יָדַ֔עְתִּי אֶת־אֲשֶׁ֥ר תְּבָרֵ֖ךְ מְבֹרָ֑ךְ וַאֲשֶׁ֥ר

תאר יואר׃ [7] וילכו זקני מואב
תָּאֹ֖ר יוֹאָ֑ר׃ [7] וַיֵּלְכ֣וּ זִקְנֵי־מוֹאָ֔ב

וזקני מדין וקסמימ בידמ ויבאו אל
וְזִקְנֵ֥י מִדְיָ֖ן וְקָסָמִ֣ים בְּיָדָ֑ם וַיָּבֹ֖אוּ אֶל

בלעם וידברו אליו דברי בלק׃ [8] ויאמר
בִּלְעָ֔ם וַיְדַבְּר֥וּ אֵלָ֖יו דִּבְרֵ֥י בָלָֽק׃ [8] וַיֹּ֣אמֶר

אליהמ לינו פה הלילה והשׁבתי אתכמ
אֲלֵיהֶ֗ם לִ֤ינוּ פֹה֙ הַלַּ֔יְלָה וַהֲשִׁבֹתִ֥י אֶתְכֶ֖ם

דבר כאשׁר ידבר יהוה אלי וישׁבו שׂרי
דָּבָ֕ר כַּאֲשֶׁ֥ר יְדַבֵּ֛ר יְהוָ֖ה אֵלָ֑י וַיֵּשְׁב֖וּ שָׂרֵ֥י

מואב עמ בלעמ׃ [9] ויבא אלהימ אל
מוֹאָ֖ב עִ֥ם בִּלְעָֽם׃ [9] וַיָּבֹ֥א אֱלֹהִ֖ים אֶל

𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤌𐤉 𐤄𐤀𐤍𐤔𐤉𐤌 𐤄𐤀𐤋𐤄 𐤏𐤌𐤊:
בלעמ ויאמר מי האנשׁימ האלה עמכ

10 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤀𐤋 𐤄𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤁𐤋𐤒 𐤁𐤍 𐤑𐤐𐤓
10 ויאמר בלעמ אל האלהימ בלק בנ צפר

𐤌𐤋𐤊 𐤌𐤅𐤀𐤁 𐤔𐤋𐤇 𐤀𐤋𐤉: 11 𐤄𐤍𐤄 𐤄𐤏𐤌 𐤄𐤉𐤑𐤀
מלכ מואב שׁלח אלי 11 הנה העמ היצא

𐤌𐤌𐤑𐤓𐤉𐤌 𐤅𐤉𐤊𐤎 𐤀𐤕 𐤏𐤉𐤍 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤏𐤕𐤄 𐤋𐤊𐤄
ממצרימ ויכס את עינ הארצ עתה לכה

𐤒𐤁𐤄 𐤋𐤉 𐤀𐤕𐤅 𐤀𐤅𐤋𐤉 𐤀𐤅𐤊𐤋 𐤋𐤄𐤋𐤇𐤌 𐤁𐤅
קבה לי אתו אולי אוכל להלחמ בו

𐤅𐤂𐤓𐤔𐤕𐤉𐤅: 12 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤋 𐤁𐤋𐤏𐤌
וגרשׁתיו 12 ויאמר אלהימ אל בלעמ

𐤋𐤀 𐤕𐤋𐤊 𐤏𐤌𐤄𐤌 𐤋𐤀 𐤕𐤀𐤓 𐤀𐤕 𐤄𐤏𐤌 𐤊𐤉
לא תלכ עמהמ לא תאר את העמ כי

𐤁𐤓𐤅𐤊 𐤄𐤅𐤀: 13 𐤅𐤉𐤒𐤌 𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤁𐤁𐤒𐤓 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓
ברוכ הוא 13 ויקמ בלעמ בבקר ויאמר

𐤀𐤋 𐤔𐤓𐤉 𐤁𐤋𐤒 𐤋𐤊𐤅 𐤀𐤋 𐤀𐤓𐤑𐤊𐤌 𐤊𐤉 𐤌𐤀𐤍
אל שׂרי בלק לכו אל ארצכמ כי מאנ

𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤋𐤕𐤕𐤉 𐤋𐤄𐤋𐤊 𐤏𐤌𐤊𐤌: 14 𐤅𐤉𐤒𐤅𐤌𐤅
יהוה לתתי להלכ עמכמ 14 ויקומו

𐤔𐤓𐤉 𐤌𐤅𐤀𐤁 𐤅𐤉𐤁𐤀𐤅 𐤀𐤋 𐤁𐤋𐤒 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓𐤅 𐤌𐤀𐤍
שׂרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאנ

𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤄𐤋𐤊 𐤏𐤌𐤍𐤅: 15 𐤅𐤉𐤎𐤐 𐤏𐤅𐤃 𐤁𐤋𐤒 𐤔𐤋𐤇
בלעמ הלכ עמנו 15 ויספ עוד בלק שׁלח

𐤔𐤓𐤉𐤌 𐤓𐤁𐤉𐤌 𐤅𐤍𐤊𐤁𐤃𐤉𐤌 𐤌𐤀𐤋𐤄: 16 𐤅𐤉𐤁𐤀𐤅
שׂרימ רבימ ונכבדימ מאלה 16 ויבאו

𐤀𐤋 𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓𐤅 𐤋𐤅 𐤊𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤁𐤋𐤒 𐤁𐤍
אל בלעמ ויאמרו לו כה אמר בלק בנ

𐤑𐤐𐤅𐤓 𐤀𐤋 𐤍𐤀 𐤕𐤌𐤍𐤏 𐤌𐤄𐤋𐤊 𐤀𐤋𐤉: 17 𐤊𐤉 𐤊𐤁𐤃
צפור אל נא תמנע מהלכ אלי 17 כי כבד

𐤀𐤊𐤁𐤃𐤊 𐤌𐤀𐤃 𐤅𐤊𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤕𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋𐤉 𐤀𐤏𐤔𐤄
אכבדכ מאד וכל אשׁר תאמר אלי אעשׂה

𐤅𐤋𐤊𐤄 𐤍𐤀 𐤒𐤁𐤄 𐤋𐤉 𐤀𐤕 𐤄𐤏𐤌 𐤄𐤆𐤄: 18 𐤅𐤉𐤏𐤍
ולכה נא קבה לי את העמ הזה 18 ויענ

𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋 𐤏𐤁𐤃𐤉 𐤁𐤋𐤒 𐤀𐤌 𐤉𐤕𐤍 𐤋𐤉
בלעמ ויאמר אל עבדי בלק אמ יתנ לי

𐤁𐤋𐤒 𐤌𐤋𐤀 𐤁𐤉𐤕𐤅 𐤊𐤎𐤐 𐤅𐤆𐤄𐤁 𐤋𐤀 𐤀𐤅𐤊𐤋 𐤋𐤏𐤁𐤓
בלק מלא ביתו כספ וזהב לא אוכל לעבר

𐤀𐤕 𐤐𐤉 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤋𐤏𐤔𐤅𐤕 𐤒𐤈𐤍𐤄 𐤀𐤅
את פי יהוה אלהי לעשׂות קטנה או

𐤂𐤃𐤅𐤋𐤄: 19 𐤅𐤏𐤕𐤄 𐤔𐤁𐤅 𐤍𐤀 𐤁𐤆𐤄 𐤂𐤌 𐤀𐤕𐤌
גדולה 19 ועתה שׁבו נא בזה גמ אתמ

𐤄𐤋𐤉𐤋𐤄 𐤅𐤀𐤃𐤏𐤄 𐤌𐤄 𐤉𐤎𐤐 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤃𐤁𐤓 𐤏𐤌𐤉:
הלילה ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי

20 𐤅𐤉𐤁𐤀 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤋 𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤋𐤉𐤋𐤄 𐤅𐤉𐤀𐤌𐤓
20 ויבא אלהימ אל בלעמ לילה ויאמר

𐤋𐤅 𐤀𐤌 𐤋𐤒𐤓𐤀 𐤋𐤊 𐤁𐤀𐤅 𐤄𐤀𐤍𐤔𐤉𐤌 𐤒𐤅𐤌 𐤋𐤊
לו אמ לקרא לכ באו האנשׁימ קומ לכ

𐤀𐤕𐤌 𐤅𐤀𐤊 𐤀𐤕 𐤄𐤃𐤁𐤓 𐤀𐤔𐤓 𐤀𐤃𐤁𐤓 𐤀𐤋𐤉𐤊
אתמ ואכ את הדבר אשׁר אדבר אליכ

𐤀𐤕𐤅 𐤕𐤏𐤔𐤄: 21 𐤅𐤉𐤒𐤌 𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤁𐤁𐤒𐤓 𐤅𐤉𐤇𐤁𐤔
אתו תעשׂה 21 ויקמ בלעמ בבקר ויחבשׁ

𐤀𐤕 𐤀𐤕𐤍𐤅 𐤅𐤉𐤋𐤊 𐤏𐤌 𐤔𐤓𐤉 𐤌𐤅𐤀𐤁: 22 𐤅𐤉𐤇𐤓
את אתנו וילכ עמ שׂרי מואב 22 ויחר

𐤀𐤐 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤅𐤋𐤊 𐤄𐤅𐤀 𐤅𐤉𐤕𐤉𐤑𐤁 𐤌𐤋𐤀𐤊
אפ אלהימ כי הולכ הוא ויתיצב מלאכ

𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤁𐤃𐤓𐤊 𐤋𐤔𐤈𐤍 𐤋𐤅 𐤅𐤄𐤅𐤀 𐤓𐤊𐤁 𐤏𐤋
יהוה בדרכ לשׂטנ לו והוא רכב על

𐤀𐤕𐤍𐤅 𐤅𐤔𐤍𐤉 𐤍𐤏𐤓𐤉𐤅 𐤏𐤌𐤅: 23 𐤅𐤕𐤓𐤀 𐤄𐤀𐤕𐤅𐤍
אתנו ושׁני נעריו עמו 23 ותרא האתונ

𐤀𐤕 𐤌𐤋𐤀𐤊 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤍𐤑𐤁 𐤁𐤃𐤓𐤊 𐤅𐤇𐤓𐤁𐤅 𐤔𐤋𐤅𐤐𐤄
את מלאכ יהוה נצב בדרכ וחרבו שׁלופה

𐤁𐤉𐤃𐤅 𐤅𐤕𐤈 𐤄𐤀𐤕𐤅𐤍 𐤌𐤍 𐤄𐤃𐤓𐤊 𐤅𐤕𐤋𐤊 𐤁𐤔𐤃𐤄
בידו ותט האתונ מנ הדרכ ותלכ בשׂדה

𐤅𐤉𐤊 𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤕𐤅𐤍 𐤋𐤄𐤈𐤕𐤄 𐤄𐤃𐤓𐤊:
ויכ בלעמ את האתונ להטתה הדרכ

24 𐤅𐤉𐤏𐤌𐤃 𐤌𐤋𐤀𐤊 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤁𐤌𐤔𐤏𐤅𐤋 𐤄𐤊𐤓𐤌𐤉𐤌
24 ויעמד מלאכ יהוה במשׁעול הכרמימ

𐤂𐤃𐤓 𐤌𐤆𐤄 𐤅𐤂𐤃𐤓 𐤌𐤆𐤄: 25 𐤅𐤕𐤓𐤀 𐤄𐤀𐤕𐤅𐤍 𐤀𐤕
גדר מזה וגדר מזה 25 ותרא האתונ את

𐤌𐤋𐤀𐤊 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤅𐤕𐤋𐤇𐤑 𐤀𐤋 𐤄𐤒𐤉𐤓 𐤅𐤕𐤋𐤇𐤑 𐤀𐤕
מלאכ יהוה ותלחצ אל הקיר ותלחצ את

𐤓𐤂𐤋 𐤁𐤋𐤏𐤌 𐤀𐤋 𐤄𐤒𐤉𐤓 𐤅𐤉𐤎𐤐 𐤋𐤄𐤊𐤕𐤄:
רגל בלעמ אל הקיר ויספ להכתה

26 𐤅𐤉𐤅𐤎𐤐 𐤌𐤋𐤀𐤊 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤏𐤁𐤅𐤓 𐤅𐤉𐤏𐤌𐤃
26 ויוספ מלאכ יהוה עבור ויעמד

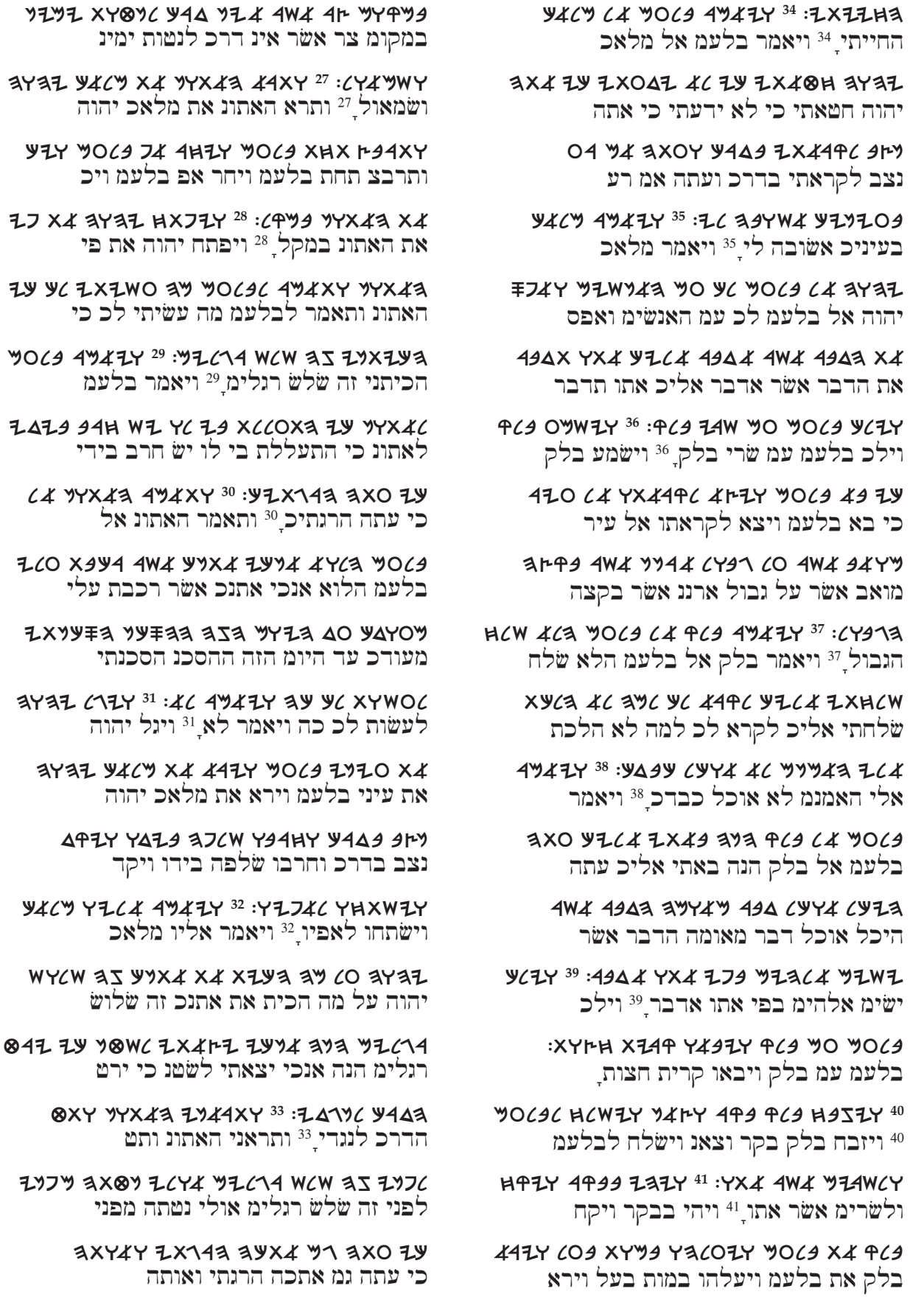

לברד ישכנ ובנוימ לא יתחשב׃[10] מי [10] ךי ׃בעש רפסי תא בקעי תלהנ המכ
מזנ קצה העמ׃ ׃ךמע הצק ימש

BeMidbar 23

מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל לארשי עבר תא רפסמו בקעי רפע הנמ
תמת נפשי מות ישרימ ותהי אחריתי ימרחא ויתירחאכ יתומכ שפנ יתומת
כמהו׃[11] ויאמר בלק אל בלעמ מה עשית [11] תישע המ לעמלב רמאיו ׃והמכ
ושבעה אילימ׃[2] ויעש בלק כאשר דבר [2] ׃רבדכ השעיו ׃ליאלימ הערשו
בלעמ ויעל בלק ובלעמ פר ואיל [12] ׃לאיו רפו לעמלב לעיו קלבו לעמלב
במזבח׃[3] ויאמר בלעמ לבלק התיצב על [3] ׃לע בצתה קלבלו חבזמב
עלתכ ואלכה אולי יקרה יהוה הוהי הרקי יאולו הכלאו יכא יתא לכ הרקמ לע
לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לכ ׃ילגאו ינאר המ רבדו יתארקל
וילכ שפי׃[4] ויקר אלהימ אל בלעמ [4] ׃לאמלב הרקיו ׃יפש לכיו
ויאמר אליו את שבעת המזבחת תחבזמה תעבש תא יל כרעו רמאיו
ערכתי ואעל פר ואיל במזבח׃[5] וישמ [5] ׃חבזמב לאיו רפו יתכרע
יהוה דבר בפי בלעמ ויאמר שוב אל לאה רבדו יפב רבד הוהי ׃בושל רמאו
בלק וכה תדבר׃[6] וישב אליו והנה נצב [6] ׃בצנ והנהו וילא בושיו הכהו קלב
משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלכ בלקמ ינחינ ברא ימ רמאיו ומשמ
מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב בקעי ימדקמ ירהמ הרא הכל בקעמ בא
ולכה זעמה ישראל׃[8] מה אקב לא קבה אל [8] ׃לאכ הבקא אל המעז המו ׃לאר
ומה אזעמ לא זעמ יהוה׃[9] כי מראש [9] ׃שארמ ינא יכ הוהי ׃עמזא אל
צרימ אראנו ומגבעות אשורנו הנ עמ ׃דבל ומע בכשי ול ינא יכ ׃ונרוש תועבגמו ונארא ימירצ

אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת
וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה
אֵילָם׃ [30] וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר בִּלְעָם
וַיַּעַל פַּר וְאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃

BeMidbar 24
24 וַיַּרְא בִּלְעָם

[1] וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך
[1] וַיַּרְא בִּלְעָם כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרֵךְ
את ישׂראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת
אֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא הָלַךְ כְּפַעַם בְּפַעַם לִקְרַאת
נחשׁים וישׁת אל המדבר פניו׃ [2] וישׂא
נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל הַמִּדְבָּר פָּנָיו׃ [2] וַיִּשָּׂא
בלעם את עיניו וירא את ישׂראל שׁכן
בִּלְעָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן
לשׁבטיו ותהי עליו רוח אלהים׃
לִשְׁבָטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃
[3] וישׂא משׁלו ויאמר נאם בלעם בנו
[3] וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ
בער ונאם הגבר שׁתם העין׃ [4] נאם שׁמע
בָּעֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן׃ [4] נְאֻם שֹׁמֵעַ
אמרי אל אשׁר מחזה שׁדי יחזה נפל
אִמְרֵי אֵל אֲשֶׁר מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל
וגלוי עינים׃ [5] מה טבו אהליך יעקב
וּגְלוּי עֵינָיִם׃ [5] מַה טֹּבוּ אָהָלֶיךָ יַעֲקֹב
משׁכנתיך ישׂראל׃ [6] כנחלים נטיו
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ [6] כִּנְחָלִים נָטָיוּ
כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה
כְּגַנָּת עָלֵי נָהָר כְּאֳהָלִים נָטַע יְהוָה
וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו
וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֹם מֵאֲגַג מַלְכּוֹ
ותנשׂא מלכתו׃ [8] אל מוציאו ממצרים
וְתִנָּשֵׂא מַלְכְּתוֹ׃ [8] אֵל מוֹצִיאוֹ מִמִּצְרַיִם

אל וכזב ובנ אדם ויתנחם ההוא אמר
אִל וְכָזָב וּבֶן אָדָם וְיִתְנַחֵם הַהוּא אָמַר
ויכזב ולא יקים דבר וטוב אמר ולא
וְיָכְזָב וְלֹא יָקִים דָּבָר וְטוֹב אָמַר וְלֹא
ישׁיבנה׃ [21] לא
יְשִׁיבֶנָּה׃ [21] לֹא
הביט און ביעקב ולא ראה עמל
הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל
בישׂראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת
מלך בו׃ [22] אל מוציאם ממצרים כתועפת
מֶלֶךְ בּוֹ׃ [22] אֵל מוֹצִיאָם מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעֲפֹת
ראם לו׃ [23] כי לא נחשׁ ביעקב ולא קסם
רְאֵם לוֹ׃ [23] כִּי לֹא נָחָשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא קֶסֶם
בישׂראל כעת יאמר ליעקב ולישׂראל
בְּיִשְׂרָאֵל כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וְלְיִשְׂרָאֵל
מה פעל אל׃ [24] הן עם כלביא יקום
מַה פָּעַל אֵל׃ [24] הֵן עָם כְּלָבִיא יָקוּם
וכארי יתנשׂא לא ישׁכב עד יאכל טרף
וּכְאַרְיֵה יִתְנַשָּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל טֶרֶף
ודם חללים ישׁתה׃ [25] ויאמר בלק אל
וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה׃ [25] וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל
בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא
בִּלְעָם גַּם קֹב לֹא תְקַבֶּנּוּ גַּם בָּרֵךְ לֹא
תברכנו׃ [26] ויען בלעם ויאמר אל בלק
תְּבָרְכֻנּוּ׃ [26] וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל בָּלָק
הלא דברתי אליך לאמר כל אשׁר ידבר
הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר
יהוה אתו אעשׂה׃ [27] ויאמר בלק אל
יְהוָה אֹתוֹ אֶעֱשֶׂה׃ [27] וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל
בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי
בִּלְעָם לְכָה נָּא אֶקָּחֲךָ אֶל מָקוֹם אַחֵר אוּלַי
יישׁר בעיני האלהים וקבתו לי משׁם׃
יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וְקִבְתּוֹ לִי מִשָּׁם׃
[28] ויקח בלק את בלעם ראשׁ הפעור
[28] וַיִּקַּח בָּלָק אֶת בִּלְעָם רֹאשׁ הַפְּעוֹר
הנשׁקף על פני הישׁימן׃ [29] ויאמר בלעם

רֹאשׁ גַּבְעַת הַפִּסְגָּה וְשָׂזְפָה עַל־פְּנֵי
דעת עליון מחזה שׁדי יחזה נפל

יְשִׁמֹן׃ 17 אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב
וגלוי עינים׃ 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב

וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמָחַץ פַּאתֵי מוֹאָב
וקם שׁבט מישׂראל ומחץ פאתי מואב

וְקַרְקַר כָּל־בְּנֵי שֵׁת׃ 18 וְהָיְתָה אֱדוֹם יְרֻשָּׁה
וקרקר כל בני שׁת׃ 18 והיה אדום ירשׁה

וְהָיָה יְרֻשָּׁה שֵׂעִיר אֹיְבָיו וְיִשְׂרָאֵל
והיה ירשׁה שׂעיר איביו וישׂראל

עֹשֶׂה חָיִל׃ 19 וְיָרְדְ מִיַּעֲקֹב וְהַאֲבִיד שָׂרִיד
עשׂה חיל׃ 19 וירד מיעקב והאביד שׂריד

מֵעִיר׃ 20 וַיַּרְא אֶת־עֲמָלֵק וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
מעיר׃ 20 וירא את עמלק וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק וְאַחֲרִיתוֹ
ויאמר ראשׁית גוים עמלק ואחריתו

עֲדֵי אֹבֵד׃ 21 וַיַּרְא אֶת־הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא
עדי אבד׃ 21 וירא את הקיני וישׂא

מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע
משׁלו ויאמר איתן מושׁבך ושׂים בסלע

קֵנֶךָ׃ 22 כִּי אִם יִהְיֶה לְבָעַר קַיִן עַד מָה
קנך׃ 22 כי אם יהיה לבער קין עד מה

לְאַמֹּר׃ 13 אִם יִתֶּן לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף
לאמר׃ 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף

וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה
וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר
לעשׂות טובה או רעה מלבי אשׁר ידבר

יְהוָה אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 14 וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ
יהוה אתו אדבר׃ 14 ועתה הנני הולך

לְעַמִּי לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה
לעמי לכה איעצך אשׁר יעשׂה העם הזה

לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 15 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
לעמך באחרית הימים׃ 15 וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וְנְאֻם הַגֶּבֶר
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר

שְׁתֻם הָעַיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ
שׁתם העין׃ 16 נאם שׁמע אמרי אל וידע

BeMidbar 25

1 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בַּשִּׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם
1 וישׁב ישׂראל בשׁטים ויחל העם

וגם בלק הלך לדרכו׃
וְגַם בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃

25 וַיִּקַּח בִּלְעָם וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ לִמְקֹמוֹ
אבד׃ 25 ויקם בלעם וילך וישׁב למקמו

וְגַם בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃
ונמ בלק הלכ לדרכו׃

BeMidbar 25

1 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בַּשִּׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם
1 וישׁב ישׂראל בשׁטים ויחל העם

וַיֹּאמֶר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וְנְאֻם הַגֶּבֶר
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר

שְׁתֻם הָעַיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ
שׁתם העין׃ 16 נאם שׁמע אמרי אל וידע

דַּעַת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל
דעת עליון מחזה שׁדי יחזה נפל

וְגַם בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃
ונמ בלק הלכ לדרכו׃

25 וַיִּקַּח בִּלְעָם וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ לִמְקֹמוֹ
אבד׃ 25 ויקם בלעם וילך וישׁב למקמו

לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 15 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
לעמך באחרית הימים׃ 15 וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וְנְאֻם הַגֶּבֶר
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר

שְׁתֻם הָעַיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ
שׁתם העין׃ 16 נאם שׁמע אמרי אל וידע

דַּעַת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל
דעת עליון מחזה שׁדי יחזה נפל

וּגְלוּי עֵינָיִם׃ 17 אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה
וגלוי עינים׃ 17 אראנו ולא עתה

אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב
אשׁורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב

וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמָחַץ פַּאתֵי מוֹאָב
וקם שׁבט מישׂראל ומחץ פאתי מואב

וְקַרְקַר כָּל־בְּנֵי שֵׁת׃ 18 וְהָיְתָה אֱדוֹם יְרֻשָּׁה
וקרקר כל בני שׁת׃ 18 והיה אדום ירשׁה

וְהָיָה יְרֻשָּׁה שֵׂעִיר אֹיְבָיו וְיִשְׂרָאֵל
והיה ירשׁה שׂעיר איביו וישׂראל

עֹשֶׂה חָיִל׃ 19 וְיָרְדְ מִיַּעֲקֹב וְהַאֲבִיד שָׂרִיד
עשׂה חיל׃ 19 וירד מיעקב והאביד שׂריד

מֵעִיר׃ 20 וַיַּרְא אֶת־עֲמָלֵק וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
מעיר׃ 20 וירא את עמלק וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק וְאַחֲרִיתוֹ
ויאמר ראשׁית גוים עמלק ואחריתו

עֲדֵי אֹבֵד׃ 21 וַיַּרְא אֶת־הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא
עדי אבד׃ 21 וירא את הקיני וישׂא

מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע
משׁלו ויאמר איתן מושׁבך ושׂים בסלע

קֵנֶךָ׃ 22 כִּי אִם יִהְיֶה לְבָעַר קַיִן עַד מָה
קנך׃ 22 כי אם יהיה לבער קין עד מה

לְאַמֹּר׃ 13 אִם יִתֶּן לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף
לאמר׃ 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף

וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה
וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר
לעשׂות טובה או רעה מלבי אשׁר ידבר

יְהוָה אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 14 וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ
יהוה אתו אדבר׃ 14 ועתה הנני הולך

לְעַמִּי לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה
לעמי לכה איעצך אשׁר יעשׂה העם הזה

לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 15 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
לעמך באחרית הימים׃ 15 וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וְנְאֻם הַגֶּבֶר
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר

שְׁתֻם הָעַיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ
שׁתם העין׃ 16 נאם שׁמע אמרי אל וידע

דַּעַת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל
דעת עליון מחזה שׁדי יחזה נפל

וּגְלוּי עֵינָיִם׃ 17 אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה
וגלוי עינים׃ 17 אראנו ולא עתה

אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב
אשׁורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב

וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמָחַץ פַּאתֵי מוֹאָב
וקם שׁבט מישׂראל ומחץ פאתי מואב

וְקַרְקַר כָּל־בְּנֵי שֵׁת׃ 18 וְהָיְתָה אֱדוֹם יְרֻשָּׁה
וקרקר כל בני שׁת׃ 18 והיה אדום ירשׁה

וְהָיָה יְרֻשָּׁה שֵׂעִיר אֹיְבָיו וְיִשְׂרָאֵל
והיה ירשׁה שׂעיר איביו וישׂראל

עֹשֶׂה חָיִל׃ 19 וְיָרְדְ מִיַּעֲקֹב וְהַאֲבִיד שָׂרִיד
עשׂה חיל׃ 19 וירד מיעקב והאביד שׂריד

מֵעִיר׃ 20 וַיַּרְא אֶת־עֲמָלֵק וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
מעיר׃ 20 וירא את עמלק וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק וְאַחֲרִיתוֹ
ויאמר ראשׁית גוים עמלק ואחריתו

עֲדֵי אֹבֵד׃ 21 וַיַּרְא אֶת־הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא
עדי אבד׃ 21 וירא את הקיני וישׂא

מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע
משׁלו ויאמר איתן מושׁבך ושׂים בסלע

קֵנֶךָ׃ 22 כִּי אִם יִהְיֶה לְבָעַר קַיִן עַד מָה
קנך׃ 22 כי אם יהיה לבער קין עד מה

לְאַמֹּר׃ 13 אִם יִתֶּן לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף
לאמר׃ 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף

וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה
וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר
לעשׂות טובה או רעה מלבי אשׁר ידבר

יְהוָה אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 14 וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ
יהוה אתו אדבר׃ 14 ועתה הנני הולך

לְעַמִּי לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה
לעמי לכה איעצך אשׁר יעשׂה העם הזה

לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 15 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
לעמך באחרית הימים׃ 15 וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וְנְאֻם הַגֶּבֶר
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר

שְׁתֻם הָעַיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ
שׁתם העין׃ 16 נאם שׁמע אמרי אל וידע

כְּתוֹעֶפֶת רְאֵם לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרָיו
כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו

וְעַצְמֹתֵיהֶם יְגָרֵם וְחִצָּיו יִמְחָצ׃ 9 כָּרַע
ועצמתיהם יגרם וחציו ימחצ׃ 9 כרע

שָׁכַב כַּאֲרִי וְכַלָּבִיא מִי יְקִימֶנּוּ
שׁכב כארי וכלביא מי יקימנו

מְבָרֶכֶיךָ בָרוּךְ וְאֹרְרֶיךָ אָרוּר׃ 10 וַיִּחַר
מברכיכ ברוכ ואררכ ארור׃ 10 ויחר

אַף בָּלָק אֶל־בִּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו
אפ בלק אל בלעם ויספק את כפיו

וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם לְקֹב אֹיְבַי
ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי

קָרָאתִיךָ וְהִנֵּה בֵּרַכְתָּ בָרֶךְ זֶה שָׁלֹשׁ
קראתיכ והנה ברכת ברכ זה שׁלשׁ

פְּעָמִים׃ 11 וְעַתָּה בְּרַח לְךָ אֶל־מְקֹמֶךָ
פעמים׃ 11 ועתה ברח לכ אל מקומכ

מִכַּבְּדְךָ׃ 12 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הֲלֹא גַם
מכבוד׃ 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גמ

אֶל מַלְאָכֶיךָ אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלָי דִּבַּרְתִּי
אל מלאכיכ אשׁר שׁלחת אלי דברתי

לֵאמֹר׃ 13 אִם יִתֶּן לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף
לאמר׃ 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף

וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה
וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר
לעשׂות טובה או רעה מלבי אשׁר ידבר

יְהוָה אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 14 וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ
יהוה אתו אדבר׃ 14 ועתה הנני הולך

לְעַמִּי לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה
לעמי לכה איעצך אשׁר יעשׂה העם הזה

לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 15 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
לעמך באחרית הימים׃ 15 וישׂא משׁלו

וַיֹּאמֶר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וְנְאֻם הַגֶּבֶר
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר

שְׁתֻם הָעַיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ
שׁתם העין׃ 16 נאם שׁמע אמרי אל וידע

אחרי המגפה׃

ביום המגפה על דבר פעור׃[19] ויהי
וידבר יהוה אל משה׃[10] ועשׂרים אלף׃

ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו׃
ישׂראל׃[9] ויהיו המתים במגפה ארבעה

האשׁה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני
כזבי בת נשׂיא מדין אחתם המכה

וידקר את שׂניהם את איש ישׂראל ואת
אב במדין הוא׃[16] וידבר יהוה אל משׁה

המדינית כזבי בת צור ראשׁ אמות בית
לעיני משׁה ולעיני כל עדת בני

ישׂראל והמה בכים פתח אהל מועד׃
בא ויקרב אל אחיו את המדינית

לבעל פעור׃[6] והנה איש מבני ישׂראל
הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשׂיא

ישׂראל׃[14] ושׁם איש ישׂראל המכה אשׁר
בית אב לשׁמעני׃[15] ושׁם האשׁה המכה

הכהן השׁיב את חמתי מעל בני ישׂראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי

את בני ישׂראל בקנאתי׃[12] לכן אמר
לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם

תחת אשׁר קנא לאלהיו ויכפר על בני
הנני נתן לו את בריתי שׁלום׃[13] והיתה

אל משׁה קח את כל ראשׁי העם והוקע
אותם ליהוה נגד השׁמשׁ וישׁב חרון אפ

יהוה מישׂראל׃[5] ויאמר משׁה אל שׁפטי
ישׂראל הרגו איש אנשׁיו הנצמדים

לבעל פעור׃[6] והנה איש מבני ישׂראל
לזנות אל בנות מואב׃[2] ותקראן לעם

לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישׁתחוו
לאלהיהן׃[3] ויצמד ישׂראל לבעל פעור

ויחר אפ יהוה בישׂראל׃[4] ויאמר יהוה

לאמר׃[11] פינחס בן אלעזר בן אהרן
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי

את בני ישׂראל בקנאתי׃[12] לכן אמר
הנני נתן לו את בריתי שׁלום׃[13] והיתה

תחת אשׁר קנא לאלהיו ויכפר על בני
ישׂראל׃[14] ושׁם איש ישׂראל המכה אשׁר

הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשׂיא
בית אב לשׁמעני׃[15] ושׁם האשׁה המכה

המדינית כזבי בת צור ראשׁ אמות בית
אב במדין הוא׃[16] וידבר יהוה אל משׁה

לאמר׃[17] צרור את המדינים והכיתם
אותם׃[18] כי צררים המ לכם בנכליהם

אשׁר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר
כזבי בת נשׂיא מדין אחתם המכה

ביום המגפה על דבר פעור׃[19] ויהי
אחרי המגפה׃

לזנות אל בנות מואב׃[2] ותקראן לעם
לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישׁתחוו

לאלהיהן׃[3] ויצמד ישׂראל לבעל פעור
ויחר אפ יהוה בישׂראל׃[4] ויאמר יהוה

יהוה מישׂראל׃[5] ויאמר משׁה אל שׁפטי
ישׂראל הרגו איש אנשׁיו הנצמדים

לבעל פעור׃[6] והנה איש מבני ישׂראל
בא ויקרב אל אחיו את המדינית

לעיני משׁה ולעיני כל עדת בני
ישׂראל והמה בכים פתח אהל מועד׃

וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו׃

וידקר את שׂניהם את איש ישׂראל ואת
האשׁה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני

יהוה׃ [10] ותפתח הארץ את פיה ותבלע :ועדתו בשרף את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס׃

אתמ ואת קרח במות העדה באכל האש

את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס׃ [11] ובני קרח לא מתו׃ [12] בני שמעון

[11] ובני קרח לא מתו׃ [12] בני שמעון

למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי

לימין משפחת הימיני ליכין משפחת

היכיני׃ [13] לזרח משפחת הזרחי לשאול

משפחת השאולי׃ [14] אלה משפחת

השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים׃

[15] בני גד למשפחתם לצפון משפחת

הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני

משפחת השוני׃ [16] לאזני משפחת האזני

לערי משפחת הערי׃ [17] לארוד משפחת

הארודי לאראלי משפחת האראלי׃

[18] אלה משפחת בני גד לפקדיהם

ארבעים אלף וחמש מאות׃ [19] בני

יהודה ער ואונן וימת ער ואונן

בארץ כנען׃ [20] ויהיו בני יהודה

למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ

[1] ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן

אהרן הכהן לאמר׃ [2] שאו את ראש כל

עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה

לבית אבתם כל יצא צבא בישראל׃

[3] וידבר משה ואלעזר הכהן אתם

בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר׃

[4] מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה

יהוה את משה ובני ישראל היצאים

מארץ מצרים׃ [5] ראובן בכור ישראל בני

ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא

משפחת הפלאי׃ [6] לחצרן משפחת

החצרוני לכרמי משפחת הכרמי׃ [7] אלה

משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה

ואַרבעים אלף ושבע מאות ושלשים׃

[8] ובני פלוא אליאב׃ [9] ובני אליאב

נמואל ודתן ואבירם הוא דתן

ואבירם קרואי העדה אשר הצו על

משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על

משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי׃
32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר
32 וישמידע משפחת השמידעי וחפר

משפחת החפרי׃ 33 וצלפחד בן חפר לא
33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות

היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃

34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות׃ 35 אלה בני

וחמשים אלף ושבע מאות׃ 35 אלה בני שמידע אחיאן ושכם וליקחי ועניעם׃

אפרים למשפחתם לשותלח משפחת
אפרים למשפחתם לשותלח משפחת הבכרי לתחן

השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן ולעדן משפחת העדני׃ 36 אלה בני תחן׃ 36 ואלה בני שותלח

משפחת התחני׃ 36 ואלה בני שותלח עזר וחלם׃ 37 אלה משפחת

לערן משפחת הערני׃ 37 אלה משפחת חלם ופוכרת וגעהר ושרח׃

בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים
בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף

אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם׃ 38 בני בנימן למשפחתם לבלע

למשפחתם׃ 38 בני בנימן למשפחתם לבלע בכר ואשבל׃ 39 בני

משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי
משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי׃ 39 לשפופם

לאחירם משפחת האחירמי׃ 39 לשפופם וחופם משפחת
משפחת השופמי לחופם משפחת

החופמי׃ 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן
40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי׃

משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי׃

משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי׃

21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת
21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החמולי׃ 22 אלה

החצרני לחמול משפחת החמולי׃ 22 אלה בני ישכר לפי

משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות׃ 23 בני

אלף וחמש מאות׃ 23 בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה

משפחת הפוני׃ 24 לישוב משפחת הישבי
משפחת הפוני׃ 24 לישוב משפחת הישבי לשמרן משפחת השמרני׃ 25 אלה משפחת

לשמרן משפחת השמרני׃ 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף

ושלש מאות׃ 26 בני זבולן למשפחתם
26 בני זבולן למשפחתם אלון משפחת

לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת
לערן משפחת הערני׃ 37 אלה משפחת

האלני ליחלאל משפחת היחלאלי׃

27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם שלשים
27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם שלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף

אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם׃ 28 בני יוסף למשפחתם

מנשה ואפרים׃ 29 בני מנשה למכיר
מנשה ואפרים׃ 29 בני מנשה למכיר אבי גלעד גלעד׃ 30 בני

משפחת המכירי ומכיר הוליד את
משפחת המכירי ומכיר הוליד את

גלעד לגלעד משפחת הגלעדי׃ 30 אלה
גלעד לגלעד משפחת הגלעדי׃ 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי

בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי

לחלק משפחת החלקי׃ 31 ואשריאל
לחלק משפחת החלקי׃ 31 ואשריאל

ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני
ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא 60 את אלעזר ואת איתמר׃ 61 וימת נדב
ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה׃ 61 וישכנו בנו ביום מותו ולא היה להם
בנים ויכהנו אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׃ 62 ויפקד משה את
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 63 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 64 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 65 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 66 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 67 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 68 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 69 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 70 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 71 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 72 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 73 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 74 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 75 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 76 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 77 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 78 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 79 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 80 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 81 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 82 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 83 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 84 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 85 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 86 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 87 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 88 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 89 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 90 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 91 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 92 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 93 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 94 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 95 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 96 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 97 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 98 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 99 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 100 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 101 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 102 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 103 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 104 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 105 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 106 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 107 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 108 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 109 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 110 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 111 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 112 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 113 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 114 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 115 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 116 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 117 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 118 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 119 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 120 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 121 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 122 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 123 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 124 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 125 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 126 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 127 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 128 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 129 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 130 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 131 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 132 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 133 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 134 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 135 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 136 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 137 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 138 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 139 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 140 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 141 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 142 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 143 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 144 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 145 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 146 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 147 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 148 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 149 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 150 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 151 אלה
פקודי בני ישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים ומאתים וחמשים׃ 152 אלה

לאמר׃ [3] אבינו מת במדבר והוא לא היה
בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת
קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו׃
[4] למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו
כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך
אחי אבינו׃ [5] ויקרב משה את משפטן
לפני יהוה׃ [6] ויאמר יהוה אל משה
לאמר׃ [7] כן בנות צלפחד דברת נתן תתן
להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת אביהן להן׃ [8] ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות
ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו׃
[9] ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו
לאחיו׃ [10] ואם אין לו אחים ונתתם
את נחלתו לאחי אביו׃ [11] ואם אין
אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו
הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה
והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר
צוה יהוה את משה׃ [12] ויאמר יהוה אל

[3] לאמר׃ אבינו מת במדבר והוא לא היה
בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת
קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו׃
[4] למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו
כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך
אחי אבינו׃ [5] ויקרב משה את משפטן
לפני יהוה׃ [6] ויאמר יהוה אל משה
לאמר׃ [7] כן בנות צלפחד דברת נתן תתן
להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת אביהן להן׃ [8] ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות
ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו׃
[9] ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו
לאחיו׃ [10] ואם אין לו אחים ונתתם
את נחלתו לאחי אביו׃ [11] ואם אין
אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו
הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה
והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר
צוה יהוה את משה׃ [12] ויאמר יהוה אל

BeMidbar 27

[1] ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד
בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן
יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה
וחגלה ומלכה ותרצה׃ [2] ותעמדנה לפני
משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד

[62] ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא
התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן
[63] אשר פקדו להם נחלה בתוך בני ישראל׃ אלה
פקודי משה ואלעזר הכהן
את בני ישראל בערבת מואב על ירדן
[64] ירחו׃ ובאלה לא היה איש מפקודי
משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני
ישראל במדבר סיני׃ [65] כי אמר יהוה
להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם
איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן
נון׃

האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל
פיו יבאו הוא וכל בני ישׂראל אתו
וכל העדה׃ [22] ויעשׂ משׂה כאשׂר צוה
יהוה אתו ויקח את יהושׁע ויעמדהו
לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה׃
[23] ויסמך את ידיו עליו ויצוהו
אשׂר דבר יהוה ביד משׂה׃

BeMidbar 28

[1] וידבר יהוה אל משׂה לאמר׃ [2] צו את
בני ישׂראל ואמרת אלהם את קרבני
לחמי לאשׁי ריח ניחחי תשׁמרו להקריב
לי במועדו׃ [3] ואמרת להם זה האשׂה
אשׂר תקריבו ליהוה כבשׂים בני שׁנה
תמימם שׁנים ליום עלה תמיד׃ [4] את
הכבשׂ אחד תעשׂה בבקר ואת הכבשׂ
השׁני תעשׂה בין הערבים׃ [5] ועשׂירית
האיפה סלת למנחה בלולה בשׁמן כתית
רביעת ההין׃ [6] עלת תמיד העשׂיה בהר
סיני לריח ניחח אשׂה ליהוה׃ [7] ונסכו

זה אשׂר צוה יהוה לכם להקריב אל
משׂה אל הר העברים הזה וראה את
ארץ אשׂר נתתי לבני ישׂראל׃ [13] וראיתה
אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשׂר
נאספ אהרן אחיך׃ [14] כאשׂר מריתם
פי במדבר צן במריבת העדה להקדישׁני
במים לעיניהם המ מי מריבת קדשׁ
מדבר צן׃ [15] וידבר משׂה אל יהוה לאמר׃
[16] יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשׂר
איש על העדה׃ [17] אשׂר יצא לפניהם
ואשׂר יבא לפניהם ואשׂר יוציאם
ואשׂר יביאם ולא תהיה עדת יהוה
כצאן אשׂר אין להם רעה׃ [18] ויאמר
יהוה אל משׂה קח לכ את יהושׁע בן נון
איש אשׂר רוח בו וסמכת את ידכ עליו׃
[19] והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה וצויתה אתו
לעיניהם׃ [20] ונתתה מהודכ עליו למען
ישׁמעו כל עדת בני ישׂראל׃ [21] ולפני
אלעזר הכהן יעמד ושׁאל לו במשׁפט

אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד

יעשׂה ונסכו׃ [16] ובחדשׁ הראשׁון

בארבעה עשׂר יום לחדשׁ פסח ליהוה׃

[17] ובחמשׁה עשׂר יום לחדשׁ הזה חג

שׁבעת ימים מצות יאכל׃ [18] ביום

הראשׁון מקרא קדשׁ כל מלאכת עבדה לא

תעשׂו׃ [19] והקרבתם אשׁה עלה ליהוה

פרים בני בקר שׁנים ואיל אחד ושׁבעה

כבשׂים בני שׁנה תמימם יהיו לכם׃

[20] ומנחתם סלת בלולה בשׁמן שׁלשׁה

בקר שׁנים ואיל אחד כבשׂים בני שׁנה

שׁבעה תמימם׃ [12] ושׁלשׁה עשׂרנים סלת

מנחה בלולה בשׁמן לפר האחד ושׁני

עשׂרנים סלת מנחה בלולה בשׁמן לאיל

האחד׃ [13] ועשׂרן עשׂרון סלת מנחה

בלולה בשׁמן לכבשׁ האחד עלה ריח ניחח

אשׁה ליהוה׃ [14] ונסכיהם חצי ההין

יהיה לפר ושׁלישׁת ההין לאיל

ורביעת ההין לכבשׁ יין זאת עלת חדשׁ

בחדשׁו לחדשׁי השׁנה׃ [15] ושׂעיר עזים

שבעה תמימם׃ [3] ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל׃ [4] ועשרון אחד לכבש האחד
לשבעת הכבשים׃ [5] ושעיר עזים אחד
חטאת לכפר עליכם׃ [6] מלבד עלת התמיד
ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה
ליהוה׃ [7] ובעשור לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו׃
[8] והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן
בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם יהיו לכם׃ [9] ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד׃ [10] עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ [11] שעיר
עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃
[12] ובחמשה עשר יום לחדש השביעי

BeMidbar 29

[1] ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם׃
[2] ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן
בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה

לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפטם׃ 21 ושעיר חטאת אחד
לכפר עליכם׃ 22 מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה׃ 23 ביום הרביעי
פרים עשרה אילם
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם׃ 24 מנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט׃
25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ונסכה׃ 26 וביום
החמישי פרים תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט׃ 28 ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה׃ 29 וביום הששי פרים שמנה
אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם׃ 30 ומנחתם ונסכיהם

לפרים לאילם ולכבשים במספרם
שנה ארבעה עשר תמימם׃ 21 ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ 22 ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה׃
23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם׃ 24 מנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט׃
25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ונסכה׃ 26 וביום
החמישי פרים תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט׃ 28 ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה׃ 29 וביום הששי פרים שמנה
אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם׃ 30 ומנחתם ונסכיהם

מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת
ימים׃ 13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח
ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם יהיו׃ 14 ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה
עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד
לשני האילם׃ 15 ועשרון עשרון לכבש
האחד לארבעה עשר כבשים׃ 16 ושעיר
עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה׃ 17 וביום השני פרים
בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם׃ 18 ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ 19 ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם׃ 20 וביום השלישי פרים

1 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה׃ 2 וידבר משה אל
ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה
הדבר אשר צוה יהוה׃ 3 איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר
על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה׃ 4 ואשה כי תדר נדר ליהוה
ואסרה אסר בבית אביה בנעריה׃
5 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר
אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו
כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום׃ 6 ואם הניא אביה אתה ביום
שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על
נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי
הניא אביה אתה׃ 7 ואם היו תהיה
לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה
אשר אסרה על נפשה׃ 8 ושמע אישה
ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה

31 כמשפט׃ 31 ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכיה׃ 32 וביום
השביעי פרים שבעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
33 ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפטם׃ 34 ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכה׃ 35 ביום השמיני עצרת תהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם׃ 37 מנחתם ונסכיהם לפר
לאיל ולכבשים במספרם כמשפט׃
38 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה׃ 39 אלה תעשו
ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם׃

אחרי שמעו ונשא את עונה׃ [17] אלה
ולכל נדר אשר תדר ולכל שבעת אסר לענת נפש

החקים אשר צוה יהוה את משה בין
אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין

איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית
איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית

אביה׃
אביה׃

BeMidbar 31

[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [2] נקם נקמת
[1] וידבר יהוה אל משה לאמר׃ [2] נקם נקמת

בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף
בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף

אל עמיך׃ [3] וידבר משה אל העם לאמר
אל עמיך׃ [3] וידבר משה אל העם לאמר

החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על
החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על

מדין לתת נקמת יהוה במדין׃ [4] אלף
מדין לתת נקמת יהוה במדין׃ [4] אלף

למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
למטה אלף למטה לכל מטות ישראל

תשלחו לצבא׃ [5] וימסרו מאלפי ישראל
תשלחו לצבא׃ [5] וימסרו מאלפי ישראל

אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא׃
אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא׃

[6] וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
[6] וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם

ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא

וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו׃
וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו׃

[7] ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
[7] ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את

משה ויהרגו כל זכר׃ [8] ואת מלכי מדין
משה ויהרגו כל זכר׃ [8] ואת מלכי מדין

הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם
הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם

ואת בלעם בן בעור הקסמ הרגו בחרב׃
ואת בלעם בן בעור הקסמ הרגו בחרב׃

[9] ואמ ביום שמע אישה יניא אותה
[9] ואמ ביום שמע אישה יניא אותה

והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא
והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא

שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה
שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה

יסלח לה׃ [10] ונדר אלמנה ונרושה כל
יסלח לה׃ [10] ונדר אלמנה ונרושה כל

אשר אסרה על נפשה יקום עליה׃
אשר אסרה על נפשה יקום עליה׃

[11] ואמ בית אישה נדרה או אסרה אסר
[11] ואמ בית אישה נדרה או אסרה אסר

על נפשה בשבעה׃ [12] ושמע אישה והחרש
על נפשה בשבעה׃ [12] ושמע אישה והחרש

לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל
לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל

אסר אשר על נפשה יקום׃ [13] ואמ
אסר אשר על נפשה יקום׃ [13] ואמ

הפר יפר אתמ אישה ביום שמעו כל
הפר יפר אתמ אישה ביום שמעו כל

מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא

יקום אישה הפרמ ויהוה יסלח לה׃
יקום אישה הפרמ ויהוה יסלח לה׃

[14] כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש
[14] כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש

אישה יקימנו ואישה יפרנו׃ [15] ואמ
אישה יקימנו ואישה יפרנו׃ [15] ואמ

החרש יחריש לה אישה מיום אל יומ
החרש יחריש לה אישה מיום אל יומ

והקים את כל נדריה או את כל אסריה
והקים את כל נדריה או את כל אסריה

אשר עליה הקים אתמ כי החרש לה
אשר עליה הקים אתמ כי החרש לה

ביום שמעו׃ [16] ואמ הפר יפר אתמ
ביום שמעו׃ [16] ואמ הפר יפר אתמ

בערת יהוה׃ [17] ועתה הרגו כל זכר בטף
וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו׃
[18] וכל הטף בנשים אשר לא ידעו
משכב זכר החיו לכם׃ [19] ואתם חנו
מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש
וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי
וביום השביעי אתם ושביכם׃ [20] וכל
בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים
וכל כלי עץ תתחטאו׃ [21] ויאמר אלעזר
הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה
זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את
משה׃ [22] אך את הזהב ואת הכסף את
הנחשת את הברזל את הבדיל ואת
העפרת׃ [23] כל דבר אשר יבא באש תעבירו
ירו במים׃ באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל
אשר לא יבא באש תעב
וטהרתם ואחר תבאו
אל המחנה׃ [24] וכבסתם בגדיכם ביום השביעי
והנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר
מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה

[17] בערת יהוה׃ ועתה הרגו כל זכר בטף
ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת
מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו
בחרב׃ [9] וישבו בני ישראל את נשי
מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל
עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו
באש׃ [11] ויקחו את כל השלל ואת כל
המלקוח באדם ובבהמה׃ [12] ויבאו אל
משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני
ישראל את השבי ואת המלקוח ואת
הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל
מחוץ למחנה׃ [14] ויקצף משה על פקודי
החיל שרי האלפים ושרי המאות
הבאים מצבא המלחמה׃ [15] ויאמר
אליהם משה החייתם כל נקבה׃ [16] הן
הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר
מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה

הנשׂים אשׁר לא ידעו משׁכב זכר כל ל ארבעת אלפים בני לויה בכל צבא׃
נפשׁ שׁנים ושׁלשׁים אלף׃ [36] ותהי [36] חלקם בצאן שׁלשׁ מאות אלף וחמשׁת אלפים׃
ואלעזר הכהן וראשׁי אבות העדה׃ [36] חלקם בצאן שׁלשׁ מאות אלף ושׁלשׁים אלף׃
[27] וחצית את המלקוח בין תפשׂי [27] חלקם בצאן שׁלשׁ מאות אלף ושׁבעת
המלחמה היצאים לצבא ובין כל ל עדת בני ישׂראל׃
העדה׃ [28] והרמת מכס ליהוה מאת אנשׁי [28] חלקם בצאן חמשׁ מאות אלף ושׁבעים׃
המלחמה היצאים לצבא אחד נפשׁ [28] חלקם בצאן חמשׁ מאות אלף ושׁבעים׃
תקחו מחמשׁ המאות מן האדם ומן הבקר ומן [29] ממחציתם תקחו׃
החמרים ומן הצאן׃ [29] ממחציתם תקחו׃ [29] ממחציתם תקחו׃
ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה׃ [30] ומן בני ישׂראל תקח אחד אחז
[30] ממחצת בני ישׂראל תקח אחד אחז [30] מחמשׁים מן האדם מן הבקר מן
מן החמשׁים מן האדם מן הבקר מן [31] ויעשׂ משׁה ואלעזר הכהן כאשׁר צוה
החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה [32] יהוה את משׁה׃ [32] ויהי המלקוח יתר
אתם ללוים שׁמרי משׁמרת משׁכן יהוה׃ [33] ובקר שׁנים ושׁבעים אלף׃ [34] וחמרים
[31] ויעשׂ משׁה ואלעזר הכהן כאשׁר צוה [34] אלף ושׁבעים אלף וחמשׁת אלפים׃
[32] יהוה את משׁה׃ [32] ויהי המלקוח יתר [35] ונפשׁ אדם מן
הבז אשׁר בזזו עם הצבא צאן ששׁ מאות [35] אחד ושׁשׁים אלף׃ [35] ונפשׁ אדם מן

הזהב מאת שׂרי האלפים והמאות
וביאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני
ישׂראל לפני יהוה׃

BeMidbar 32

1 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד
עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת
ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה׃
2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל
משׁה ואל אלעזר הכהן ואל נשׂיאי
העדה לאמר׃ 3 עטרות ודיבן ויעזר
ונמרה וחשׁבון ואלעלה ושׂבם ונבו
ובען׃ 4 הארץ אשׁר הכה יהוה לפני עדת
יהוה אישׁ אשׁר מצא כלי זהב אצעדה
וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על
נפשׁתינו לפני יהוה׃ 51 ויקח משׁה
ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי
מעשׂה׃ 52 ויהי כל זהב התרומה אשׁר
הרימו ליהוה שׁשׁה עשׂר אלף שׁבע מאות
בזוז אישׁ וחמשׁים שׁקל מאת שׂרי האלפים ומאת
שׂרי המאות׃ 53 אנשׁי הצבא
לו׃ 54 ויקח משׁה ואלעזר הכהן את

46 וחמשׁ מאות׃ 46 ונפשׁ אדם שׁשׁה עשׂר
אלף׃ 47 ויקח משׁה ממחצת בני ישׂראל את
האחז אחד מן החמשׁים מן האדם ומן
הבהמה ויתן אתם ללוים שׁמרי משׁמרת
משׁכן יהוה כאשׁר צוה יהוה את משׁה׃
48 ויקרבו אל משׁה הפקדים אשׁר לאלפי
הצבא שׂרי האלפים ושׂרי המאות׃
49 ויאמרו אל משׁה עבדיך נשׂאו את
ראשׁ אנשׁי המלחמה אשׁר בידנו ולא
נפקד ממנו אישׁ׃ 50 ונקרב את קרבן

תנואו את לב בני ישׂראל מעבר אל

16 ויגשׁו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה
למקננו פה וערים לטפנו׃ 17 ואנחנו
נחלצ חשׁים לפני בני ישׂראל עד אשׁר
אמ הביאנמ אל מקוממ וישׁב טפנו
בערי המבצר מפני ישׁבי הארצ׃ 18 לא
נשׁוב אל בתינו עד התנחל בני ישׂראל
איש נחלתו׃ 19 כי לא ננחל אתמ מעבר
לירדנ והלאה כי באה נחלתנו אלינו
מעבר הירדנ מזרחה׃ 20 ויאמר אליהמ
לכמ כל יהוה משׁה אמ תעשׂון את הדבר הזה אמ
תחלצו לפני למלחמה׃ 21 ועבר
חלוצ את הירדנ לפני יהוה עד הורישׁו
את איביו מפניו׃ 22 ונכבשׁה הארצ
לפני יהוה ואחר תשׁבו והייתמ נקימ
מיהוה ומישׂראל והיתה הארצ הזאת
במדבר ארבעימ שׁנה עד תמ כל הדור
העשׂה הרע בעיני יהוה׃ 14 והנה קמתמ
תחת אבתיכמ תרבות אנשׁימ חטאימ
לספות עוד על חרונ אפ יהוה אל
ישׂראל׃ 15 כי תשׁובנ מאחריו ויספ עוד
להניחו במדבר ושׁחתמ לכל העמ הזה׃

16 וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְּדֵרֹת צֹאן נִבְנֶה
לְמִקְנֵנוּ פֹּה וְעָרִים לְטַפֵּנוּ׃ 17 וַאֲנַחְנוּ
נֶחְלָץ חֲשׁוּפִים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אֲמ הֲבִיאֹנֵמ אֶל מְקוֹמָם וְיָשַׁב טַפֵּנוּ
בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ 18 לֹא
נָשׁוּב אֶל בָּתֵּינוּ עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ נַחֲלָתוֹ׃ 19 כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּמ מֵעֵבֶר
לַיַּרְדֵּן וָהָלְאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ
מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃ 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
לְכֻמ כָּל יְהוָה מֹשֶׁה אִמ תַּעֲשׂוּן אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אִמ
תֵּחָלְצוּ לִפְנֵי לַמִּלְחָמָה׃ 21 וְעָבַר
חֲלוּצ אֶת הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוֹ
אֶת אֹיְבָיו מִפָּנָיו׃ 22 וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשֻׁבוּ וְהִייתֶם נְקִיִּם
מֵיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
לָכֶם לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְהוָה׃ 23 וְאִם לֹא
תַּעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה וּדְעוּ
חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶמ׃ 24 בְּנוּ לָכֶמ
עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֵרֹת לְצֹנַאכֶם וְהֵיצֵא
מִפִּיכֶם עֲשִׂיתֶם׃ 8 כֹּה עָשׂוּ
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַנ לְהֶמ יְהוָה׃ 8 כֹּה עָשׂוּ
אֲבֹתֵיכֶמ בְּשָׁלְחִי אֹתָמ מִקַּדֶשׁ בַּרְנֵעַ לִרְאוֹת
אֶת הָאָרֶץ׃ 9 וַיַּעֲלוּ עַד נַחַל אֶשְׁכּוֹל
וַיִּרְאוּ אֶת הָאָרֶץ וַיניאוּ אֶת לֵב בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִבְלְתִּי בֹּא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַנ
לְהֶמ יְהוָה׃ 10 וַיִּחַר אַף יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ 11 אִם יִרְאוּ
הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּנ עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָמ לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב כִּי לֹא מִלְאוּ
אַחֲרָי׃ 12 בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּנ יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי
וִיהוֹשֻׁעַ בִּנ נוּן כִּי מִלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה׃
13 וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנִעֵמ
בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד תֻּמ כָּל הַדּוֹר
הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 14 וְהִנֵּה קַמְתֶּמ
תַּחַת אֲבֹתֵיכֶמ תַּרְבּוּת אַנְשֵׁימ חַטָּאִימ
לְסַפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף יְהוָה אֶל
יִשְׂרָאֵל׃ 15 כִּי תְשׁוּבֻנ מֵאַחֲרָיו וְיסֵף עוֹד
לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשִׁחַתֶּמ לְכָל הָעָמ הַזֶּה׃

ראובנ ולחצי שׁבט מנשׁה בנ יוספ את

ממלכת סיחנ מלכ האמרי ואת ממלכת

עוג מלכ הבשׁנ הארצ לעריה בגבלת ערי

הארצ סביבָ׃[34] ויבנו בני גד את דיבנ

ואת עטרת ואת ערערָ׃[35] ואת עטרת

שׁופנ ואת יעזר ויגבההָ׃[36] ואת בית

נמרה ואת בית הרנ ערי מבצר וגדרת

צאנָ׃[37] ובני ראובנ בנו את חשׁבונ ואת

אלעלא ואת קריתימָ׃[38] ואת נבו ואת

בעל מעונ מוסבת שׁמ ואת שׁבמה

בנ מנשׁה ויקראו בשׁמת את שׁמות הערימ אשׁר

בנוָ׃[39] וילכו בני מכיר

גלעדה וילכדה ויורשׁ את האמרי אשׁר

בהָ׃[40] ויתנ משׁה את הגלעד למכיר בנ

מנשׁה וישׁב בהָ׃[41] ויאיר בנ מנשׁה הלכ

וילכד את חותיהמ ויקרא אתהנ חות

יאירָ׃[42] ונבח הלכ וילכד את קנת ואת

בנתיה ויקרא לה נבח בשׁמוָ׃

מפיכמ תעשׂוָ׃[25] ויאמר בני גד ובני

ראובנ אל משׁה לאמר עבדיכ יעשׂו

כאשׁר אדני מצוהָ׃[26] טפנו נשׁינו

מקננו וכל בהמתנו יהיו שׁמ בערי

הגלעדָ׃[27] ועבדיכ יעברו כל חלוצ צבא

לפני יהוה למלחמה כאשׁר אדני דברָ׃

׃[28] ויצו להמ משׁה את אלעזר הכהנ ואת

יהושׁע בנ נונ ואת ראשׁי אבות המטות

הירדנ כל חלוצ למלחמה לפני יהוה

ונכבשׁה הארצ לפניכמ ונתתמ להמ את

ארצ הגלעד לאחזתָ׃[30] ואמ לא יעברו

חלוצימ אתכמ ונאחזו בתככמ בארצ

כנענָ׃[31] ויענו בני גד ובני ראובנ

לאמר את אשׁר דבר יהוה אל עבדיכ כנ

נעשׂהָ׃[32] נחנו נעבר חלוצימ לפני יהוה

ארצ כנענ ואתנו אחזת נחלתנו מעבר

לירדנָ׃[33] ויתנ להמ משׁה לבני גד ולבני

שׁתים עשׂרה עינת מים ושׁבעים
תמרים ויחנו שׁם׃ [10] ויסעו מאילם
ויחנו על ים סוף׃ [11] ויסעו מים סוף
ויחנו במדבר סין׃ [12] ויסעו ממדבר
סין ויחנו בדפקה׃ [13] ויסעו מדפקה
ויחנו באלוש׃ [14] ויסעו מאלוש ויחנו
ברפידם ולא היה שׁם מים לעם לשׁתות׃
[15] ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני׃
[16] ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת
התאוה׃ [17] ויסעו מקברת התאוה ויחנו
בחצרת׃ [18] ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה׃
[19] ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ׃
[20] ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה׃
[21] ויסעו מלבנה ויחנו ברסה׃ [22] ויסעו
מרסה ויחנו בקהלתה׃ [23] ויסעו
מקהלתה ויחנו בהר שׁפר׃ [24] ויסעו מהר
שׁפר ויחנו בחרדה׃ [25] ויסעו מחרדה
ויחנו במקהלת׃ [26] ויסעו ממקהלת
ויחנו בתחת׃ [27] ויסעו מתחת ויחנו

[1] אלה מסעי בני ישׂראל אשׂר יצאו
מארץ מצרים לצבאתם ביד משׂה ואהרן׃
[2] ויכתב משׂה את מוצאיהם למסעיהם
על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצ
איהם׃ [3] ויסעו מרעמסס בחדשׁ הראשׁון
רמה בחמשׁה עשׂר יום לחדשׁ הראשׁון ממחרת
הפסח יצאו בני ישׂראל ביד
לעיני כל מצרים׃ [4] ומצרים מקברים את
אשׂר הכה יהוה בהם כל בכור
ובאלהיהם עשׂה יהוה שׁפטים׃ [5] ויסעו
בני ישׂראל מרעמסס ויחנו בסכת׃
[6] ויסעו מסכת ויחנו באתם אשׂר בקצה
המדבר׃ [7] ויסעו מאתם וישׁב על פי
החירת אשׂר על פני בעל צפון ויחנו
לפני מגדל׃ [8] ויסעו מפני החירת
ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך
שׁלשׁת ימים במדבר אתם ויחנו במרה׃
[9] ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם

לכם נתתי את הארץ לרשׁת אתה׃
53 והורשׁתם את הארץ וישׁבתם בה כי
לכם נתתי את הארץ לרשׁת אתה׃
54 והורשׁתם את הארץ וישׁבתם בה כי
לכם נתתי את הארץ לרשׁת אתה׃
55 והורשׁתם את הארץ וישׁבתם בה כי
לכם נתתי את הארץ לרשׁת אתה׃

ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה׃

5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים

והיו תוצאתיו הימה׃ 6 וגבול ים

והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה

לכם גבול ים׃ 7 וזה יהיה לכם גבול

צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר׃

8 מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת

הגבל צדדה׃ 9 ויצא הגבל זפרנה והיו

תוצאתיו חצר עיננ זה יהיה לכם

גבול צפון׃ 10 והתאויתם לכם לגבול

קדמה מחצר עיננ שפמה׃ 11 וירד הגבל

משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל

ומחה על כתף ים כנרת קדמה׃ 12 וירד

הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים

המלח זאת תהיה לכם הארצ לגבלתיה

סביב׃ 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר

זאת הארצ אשר תתנחלו אתה בגורל

אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות

וחצי המטה׃ 14 כי לקחו מטה בני

ובני גד למשפחת בית אבתם ומטה

ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש

54 וההתנחלתם את הארצ בגורל

למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו

ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא

לו שמה הגורל לו יהיה למטות

אבתיכם תתנחלו׃ 55 ואם לא תורישו

את ישבי הארצ מפניכם והיה אשר

תותירו מהם לשכים בעיניכם

ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על

הארצ אשר אתם ישבים בה׃ 56 והיה

BeMidbar 34

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 צו את

בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים

אל הארצ כנען זאת הארצ אשר תפל לכם

בנחלה ארצ כנען לגבלתיה׃ 3 והיה לכם

פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה

לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה׃

4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים

ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש

בני נפתלי נשׂיא פדהאל בן עמיהוד׃
29 אלה אשׁר צוה יהוה ישׂראל בארצ
29 ⵁⵔⵃⵄⵒ ⵔⵃⵄⵡⵒ ⵄⵟⵄⵒ ⵄⵟⵔ ⵄⵡⵃ ⵄⵔⵃ
כנעׂן׃
ⵄⵡⵔⵟ׃

BeMidbar 35

1 וידבר יהוה אל משׁה בערבת מואב על
1 ⵔⵔⵃⵄⵒ ⵒⵟⵄⵒ ⵄⵡⵔ ⵔⵃ ⵄⵟⵄⵒ ⵃⵟⵃⵒ ⵔⵟ ⵄⵟⵄⵒ ⵔⵟ
ירדן ירחו לאמר׃ 2 צו את בני ישׂראל
ⵔⵃⵄⵡⵒ ⵒⵄⵒ ⵃⵃ ⵟⵟ׃ ⵒ ⵄⵡⵔⵃ ⵃⵃ ⵟⵟⵔ ⵟⵃⵄⵒ ⵟⵃⵄⵒ
ונתנו ללוים מנחלת אחזתם עׂרים
ⵒⵄⵃⵟ ⵡⵃⵔⵄⵃ ⵃⵄⵃⵔⵔ ⵃⵒⵃⵡⵔ ⵒⵒⵃⵡ
לשׁבת ומגרשׁ לעׂרים סביבתיהם תתנו
ⵒⵒⵃⵡ ⵡⵃⵄⵔⵒⵄⵒⵒ ⵒⵄⵃⵟⵔ ⵡⵃⵄⵟⵡⵟ ⵒⵒⵃⵡ
ללוים׃ 3 והיו העׂרים להם לשׁבת
ⵃⵃⵔⵔ׃ ⵒ ⵒⵒⵃⵡ ⵒⵄⵃⵟⵔ ⵒⵃⵔ ⵒⵄⵃⵟⵔ ⵒⵃⵔⵔ ⵃⵃⵔⵔ
ומגרשׂיהם יהיו לבהמתם ולרכשׁם
ⵡⵡⵒⵃⵔⵔ ⵡⵃⵡⵒⵄⵒⵔ ⵒⵔⵄⵃⵔ ⵒⵃⵄⵔⵡⵟⵡⵟ
ולכל חיתם׃ 4 ומגרשׂי העׂרים אשׁר
ⵄⵡⵔ ⵒⵄⵃⵟⵔ ⵔⵡⵟⵡⵟ ⵒ׃ⵡⵃⵔⵒ ⵟⵡⵟⵔ ⵒⵃⵄⵟⵔ
תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלפ
ⵔⵟⵄⵒ ⵒⵃⵒⵃⵡ ⵟⵔⵟⵔ ⵒⵄⵔⵔ ⵒⵒⵃⵡⵔ ⵒⵃⵡⵒ
אמה סביב׃ 5 ומדתם מחוצ לעיר את פאת
ⵄⵡⵔ ⵒⵒⵃⵡⵔ׃ ⵒ ⵒⵔⵟⵔ ⵒⵃⵡⵔⵒ ⵒⵃⵡⵟⵡ ⵒⵃ ⵔⵟⵔ ⵒⵃ ⵄⵡⵔ
קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב
ⵒⵔⵟⵔ ⵄⵡⵔⵟ ⵒⵒⵃⵡⵔⵄ ⵒⵃⵡⵔⵟ ⵒⵃ ⵔⵟⵔ ⵒⵃ ⵄⵡⵔ
אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה
ⵄⵡⵔⵟ ⵒⵒⵃⵡⵔⵄ ⵒⵔ ⵒⵃ ⵔⵟⵔ ⵄⵡⵔⵟ ⵒⵒⵃⵡⵔⵄ
ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר
ⵄⵟⵔⵔ ⵒⵃ ⵔⵟⵔ ⵒⵒⵃⵡⵔⵄ ⵒⵄⵃⵔ ⵄⵟⵔⵔ ⵒⵃ ⵔⵟⵔ
בתוכ זה יהיה להם מגרשׂי העׂרים׃
ⵃⵃⵔⵔ׃ ⵒⵄⵃⵟⵔ ⵒⵃⵔ ⵡⵟⵔⵔ ⵒⵃⵔⵔ ⵒⵃ ⵔⵟⵔ
6 ואת העׂרים אשׁר תתנו ללוים את ששׁ
6 ⵔⵟⵔ ⵃⵃ ⵒⵄⵃⵟⵔ ⵡⵃⵔⵄⵒ ⵒⵃⵡⵔ ⵄⵟⵔ ⵒⵄⵃⵟⵔ ⵃⵃ ⵔⵟⵔ ⵡⵡ
ערי המקלט אשׁר תתנו לנס שׁמה הרצח
ⵃⵔⵟⵔ ⵒⵃⵡⵔ ⵄⵟⵔ ⵒⵃⵡⵔⵄ ⵒⵃⵡⵔⵟ

למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה׃
16 ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח
הוא מות יומת הרצח׃17 ואם באבן יד
אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא
מות יומת הרצח׃18 או בכלי עץ יד
אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא
ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו׃
20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך
עליו בצדיה וימת׃21 או באיבה הכהו
בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא
נאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו׃
22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך
עליו כל כלי בלא צדיה׃23 או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו
וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש
רעתו׃24 ושפטו העדה בין המכה ובין
נאל הדם על המשפטים האלה׃25 והצילו
העדה את הרצח מיד נאל הדם והשיבו

ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר׃
7 כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים
ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן׃
8 והערים אשר תתנו מאחזת בני
ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט
תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו
יתן מעריו ללוים׃9 וידבר יהוה אל
משה לאמר׃10 דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה
כנען׃11 והקריתם לכם ערים ערי מקלט
תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש
בשגגה׃12 והיו לכם הערים למקלט
מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני
העדה למשפט׃13 והערים אשר תתנו שש
ערי מקלט תהיינה לכם׃14 את שלש
הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש
הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהיינה׃15 לבני ישראל ולגר ולתושב
בתוכם תהיינה שש הערים האלה

אמ ברמ שפכו׃ [34] ולא תטמא את הארצ
אשר אתמ ישבימ בה אשר אני שכנ
בתוכה כי אני יהוה שכנ בתוכ בני
ישראל׃

BeMidbar 36

[1] ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני
נלעד בנ מכיר בנ מנשה ממשפחת בני
יוספ וידברו לפני משה ולפני
הנשאימ ראשי אבות לבני ישראל׃
[2] ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את
הארצ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני
צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד
אחינו לבנתיו׃ [3] והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשימ ונגרעה
נחלתנ מנחלת אבתינו ונוספ על נחלת
המטה אשר תהיינה להמ ומגרל נחלתנו
יגרע׃ [4] ואמ יהיה היבל לבני ישראל
ונוספה נחלתנ על נחלת המטה אשר
תהיינה להמ ומנחלת מטה אבתינו
ולארצ לא יכפר לדמ אשר שפכ בה כי
אתמ בה כי הדמ הוא יחניפ את הארצ
הכהנ׃ [33] ולא תחניפו את הארצ אשר
עיר מקלטו לשוב לשבת בארצ עד מות
מות יומת׃ [32] ולא תקחו כפר לנוס אל
כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי
אחד לא יענה בנפש למות׃ [31] ולא תקחו
נפש לפי ערימ ירצח את הרצח ועד
לדרתיכמ בכל מושבתיכמ׃ [30] כל מכה
אחזתו׃ [29] והיו אלה לכמ לחקת משפט
הכהנ הגדל ישוב הרצח אל ארצ
אחזתנ׃ [28] כי בעיר מקלטו
ישב עד מות הכהנ הגדל ואחרי מות
הרצח אינ לו דמ׃ [27] ומצא אתו גאל הדמ מחוצ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדמ את
הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס
שמה׃ [26] ואמ יצא יצא
אתו בשמנ הקדש׃ [26] ואמ יצא יצא
וישב בה עד מות הכהנ הגדל אשר משח
אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה

ישׂ נחלת אבתיו׃ 9 ולא תסב נחלה
איש נחלת אבתיו׃ 9 ולא תסב נחלה

ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו
ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו

ידבקו מטות בני ישׂראל׃ 10 כאשׂר צוה
ידבקו מטות בני ישׂראל׃ 10 כאשׂר צוה

יהוה את משׂה כן עשׂו בנות צלפחד׃
יהוה את משׂה כן עשׂו בנות צלפחד׃

11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ש
11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכהש

ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשׁים׃
ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשׁים׃

12 ממשׁפחת בני מנשׂה בן יוסף היו
12 ממשׁפחת בני מנשׂה בן יוסף היו

לנשׁים ותהי נחלתן על מטה משׁפחת
לנשׁים ותהי נחלתן על מטה משׁפחת

אביהן׃ 13 אלה המצות והמשׁפטים אשׂר
אביהן׃ 13 אלה המצות והמשׁפטים אשׂר

צוה יהוה ביד משׂה אל בני ישׂראל
צוה יהוה ביד משׂה אל בני ישׂראל

בערבת מואב על ירדן ירחו׃
בערבת מואב על ירדן ירחו׃

יגרע נחלתן׃ 5 ויצו משׂה את בני
יגרע נחלתן׃ 5 ויצו משׂה את בני

ישׂראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני
ישׂראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני

יוסף דברים׃ 6 זה הדבר אשׂר צוה יהוה
יוסף דברים׃ 6 זה הדבר אשׂר צוה יהוה

לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם

תהיינה לנשׁים אך למשׁפחת מטה
תהיינה לנשׁים אך למשׁפחת מטה

מטה כי אביהם תהיינה לנשׁים׃ 7 ולא תסב נחלה
מטה כי אביהם תהיינה לנשׁים׃ 7 ולא תסב נחלה

נחלה לבני ישׂראל ממטה אל
נחלה לבני ישׂראל ממטה אל

איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני
איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני

ישׂראל׃ 8 וכל בת ירשׁת נחלה ממטות
ישׂראל׃ 8 וכל בת ירשׁת נחלה ממטות

בני ישׂראל לאחד ממשׁפחת מטה אביה
בני ישׂראל לאחד ממשׁפחת מטה אביה

תהיה לאשׁה למען יירשׁו בני ישׂראל
תהיה לאשׁה למען יירשׁו בני ישׂראל

משנה תורה

Mishneh Torah: Deuteronomy

Devarim 1

שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב

[1] אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד

[8] ראה נתתי הנהר הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם

[9] ואמר אלכם בעת ההוא לאמר אחריהם

[10] יהוה לא אוכל לבדי שאת אתכם

[11] יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה

[13] הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם

[14] ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר

שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב

[1] אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד

[8] ראה נתתי הנהר הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם

[9] אחריהם ואמר אלכם בעת ההוא לאמר

[10] יהוה לא אוכל לבדי שאת אתכם

[11] יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה

[13] הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם

[14] ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר

[1] אלה הדברים אשר דבר משה אל כל

[8] ראה נתתי הנהר הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם

[9] אחריהם ואמר אלכם בעת ההוא לאמר

[10] יהוה לא אוכל לבדי שאת אתכם

[11] יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה

[13] הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם

[14] ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר

[1] אלה הדברים אשר דבר משה אל כל

[8] ראה נתתי הנהר הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם

[9] אחריהם ואמר אלכם בעת ההוא לאמר

[10] יהוה לא אוכל לבדי שאת אתכם

[11] יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה

[13] הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם

[14] ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר

[1] אלה הדברים אשר דבר משה אל כל בערבה מול ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת

[2] אחד עשר יום מחרב דרך ודי זהב

[3] ויהי הר שעיר עד קדש ברנע

[4] אחרי הכתו את צוה יהוה אתו אלהם

[5] בעבר הירדן בארץ מואב סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת

[5] בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת

[6] יהוה אלהינו דבר אלינו לאמר

[7] פנו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה

[7] פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל

הארץ עלה רשׁ כאשׁר דבר יהוה אלהי
ובחיכ לכ אל תירא ואל תחתָ׃
22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשׁלחה
אנשׁים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישׁבו אתנו דבר את הדרכ אשׁר נעלה
בה ואת הערים אשׁר נבא אליהנָּ׃
23 וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שׁנים
אחיכם ושׁפטתם צדק בין איש ובין
אחיו ובין גרוָ׃ 17 לא תכירו פנים
במשׁפט כקטן כגדל תשׁמעון לא תגורו
מפני איש כי המשׁפט לאלהים הוא
והדבר אשׁר יקשׁה מכם תקרבון אלי
ושׁמעתיוָ׃ 18 ואצוה אתכם בעת ההוא
את כל הדברים אשׁר תעשׂוָ׃ 19 ונסע
מחרב ונלכ את כל המדבר הגדול והנורא
ההוא אשׁר ראיתם דרכ הר האמרי
כאשׁר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא
עד קדשׁ ברנעָ׃ 20 ואמר אלכם באתם עד
הר האמרי אשׁר יהוה אלהינו נתן לנוָ׃
21 ראה נתן יהוה אלהיכ לפניכ את
דברת לעשׂותָ׃ 15 ואקח את ראשׁי
שׁבטיכם אנשׁים חכמים וידעים ואתנ
אותם ראשׁים עליכם שׂרי אלפים ושׂרי
מאות ושׂרי חמשׁים ושׂרי עשׂרת
ושׁטרים לשׁבטיכמָ׃ 16 ואצוה את
שׁפטיכם בעת ההוא לאמר שׁמע בינ
אחיכם ושׁפטתם צדק בין איש ובינ
אחיו ובינ גרוָ׃ 17 לא תכירו פנים
עשׂר אנשׁים איש אחד לשׁבטָ׃ 24 ויפנו
ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשׁכל
וירגלו אתהָ׃ 25 ויקחו בידם מפרי
הארצ ויורדו אלינו וישׁבו אתנו דבר
אלהינו נתנ לנוָ׃ 26 ולא אביתם לעלת
ותמרו את פי יהוה אלהיכמָ׃ 27 ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשׂנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארצ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשׁמידנוָ׃ 28 אנה אנחנו עלים
אחינו המסו את לבבנו לאמר עמ גדול
ורמ ממנו ערים גדלת ובצורת בשׁמימ

אתה לא תבא שָׁמָּ֑ה [38] יהוֹשֻׁ֥עַ בִּן נוּן הָעֹמֵ֖ד
לפניכ הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא

לְפָנֶ֔יךָ הֽוּא־יָבֹ֥א שָׁ֖מָּה וְאֹת֣וֹ חֲזַ֑ק כִּ֥י הֽוּא־
ינחלנה את ישׂראל׃ [39] וְטַפְּכֶ֣ם אֲשֶׁר־

יַנְחִלֶ֖נָּה אֶת־יִשְׂרָאֵ֑ל׃ [39] וְטַפְּכֶ֣ם אֲשֶׁר־
אמרתמ לבז יהיה ובניכמ אשר לא

אָמַ֣רְתֶּ֔ם לָבַ֖ז יִהְיֶ֑ה וּבְנֵיכֶ֣ם אֲשֶׁר־לֹ֣א
ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה

יָדְע֣וּ הַיּ֔וֹם ט֥וֹב וָרָ֖ע הֵ֣מָּה יָבֹ֑אוּ שָׁ֣מָּה
ולהמ אתננה והמ יירשוה׃ [40] ואתמ פנו

וְלָהֶ֥ם אֶתְּנֶ֖נָּה וְהֵ֥מָּה יִֽירָשׁוּהָ׃ [40] וְאַתֶּ֣ם פְּנ֔וּ
לכמ וסעו המדברה דרכ ים סוף׃

לָכֶ֥ם וְסָע֖וּ הַמִּדְבָּ֣רָה דֶּ֥רֶךְ יַם־סֽוּף׃
את בנו בכל הדרכ אשר הלכתמ עד באכמ

אֶת־בָּנ֗וּ בְּכָל־הַדֶּ֙רֶךְ֙ אֲשֶׁ֣ר הֲלַכְתֶּ֔ם עַ֖ד בֹּאֲכֶ֑ם
עד המקומ הזה׃ [32] ובדבר הזה אינכמ

עַד־הַמָּק֥וֹם הַזֶּ֖ה׃ [32] וּבַדָּבָ֥ר הַזֶּ֛ה אֵינְכֶ֥ם
מאמינמ ביהוה אלהיכמ׃ [33] ההלכ

מַאֲמִינִ֖ם בַּיהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם׃ [33] הַהֹלֵ֣ךְ
לפניכמ בדרכ לתור לכמ מקומ לחנתכמ

לִפְנֵיכֶ֣ם בַּדֶּ֔רֶךְ לָת֥וּר לָכֶ֖ם מָק֣וֹם לַחֲנֹתְכֶ֑ם
באש לילה לראתכמ בדרכ אשר תלכו בה

בָּאֵ֣שׁ לַ֔יְלָה לְרָאֹתְכֶ֖ם בַּדֶּ֣רֶךְ אֲשֶׁר־תֵּלְכ֥וּ בָּ֖הּ
ובענן יוממ׃ [34] וישמע יהוה את קול

וּבֶעָנָ֖ן יוֹמָ֑מ׃ [34] וַיִּשְׁמַ֣ע יְהוָ֔ה אֶת־קֹ֖ל
דבריכמ ויקצף וישבע לאמר׃ [35] אמ

דִּבְרֵיכֶ֔ם וַיִּקְצֹ֖ף וַיִּשָּׁבַ֣ע לֵאמֹ֑ר׃ [35] אִ֣ם
יראה איש באנשימ האלה הדור הרע

יִרְאֶ֣ה אִ֔ישׁ בָּאֲנָשִׁ֥ים הָאֵ֖לֶּה הַדּ֣וֹר הָרָ֑ע
הזה את הארצ הטובה אשר נשבעתי

הָזֶ֔ה אֶת־הָאָ֥רֶץ הַטּוֹבָ֖ה אֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֑עְתִּי
לתת לאבתיכמ׃ [36] זולתי כלב בן יפנה

לָתֵ֖ת לַאֲבֹתֵיכֶ֑ם׃ [36] זוּלָתִ֞י כָּלֵ֤ב בֶּן־יְפֻנֶּה֙
ההוא יראנה ולו אתנ את הארצ אשר דרכ

הַה֣וּא יִרְאֶ֔נָּה וְלֽוֹ־אֶתֵּ֥ן אֶת־הָאָ֖רֶץ אֲשֶׁ֣ר דָּרָ֑כ
בה ולבניו יענ אשר מלא אחרי יהוה׃

בָּ֔הּ וְלִבָנָ֖יו אֲשֶׁ֣ר מִלֵּ֣א אַחֲרֵ֔י יְהוָ֖ה׃
[37] גמ בי התאנפ יהוה בגללכמ לאמר גמ

[37] גַּ֣ם בִּ֔י הִתְאַנַּ֥ף יְהוָ֖ה בִּגְלַלְכֶ֣ם לֵאמֹ֑ר גַּ֥ם

[29] ונמ בני ענקימ ראינו שמָּ׃ ואמר
[29] גַּם־בְּנֵ֤י עֲנָקִים֙ רָאִ֣ינוּ שָׁ֔מָּה וַאֲמַ֖ר

אחינו בני עשׂו הישְׁבים בשְׂעיר

מדרכ הערבה מאילת ומעצינ גבר

ונפנ ונעבר דרכ מדבר מואבָ׃ 9 ויאמר

יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר

במ מלחמה כי לא אתנ לכ מארצו ירשׁה

כי לבני לוט נתתי את ער ירשׁהָ׃

10 האמימ לפנימ ישְׁבו בה עמ גדול ורב

ורמ כענקימָ׃ 11 רפאימ יחשְׁבו אפ המ

כענקימ והמאבימ יקראו להמ אמימָ׃

12 ובשְׂעיר ישְׁבו החרימ לפניהמ ובני

עשׂו יירשׁומ וישׁמידומ מפניהמ

וישְׁבו תחתמ כאשׁר עשׂה ישׂראל לארצ

ירשׁתו אשׁר נתנ יהוה להמָ׃ 13 עתה

קמו ועברו לכמ את נחל זרד ונעבר את

נחל זרדָ׃ 14 והימימ אשׁר הלכנו מקדשׁ

ברנע עד אשׁר עברנו את נחל זרד

שׁלשׁימ ושׁמנה שׁנה עד תמ כל הדור

מעשׂה ידכ ידע לכתכ את המדבר

הזה זה ארבעימ שׁנה יהוה אלהיכ

עמכ לא חסרת דברָ׃ 8 ונעבר מאת

ולא שׁמע יהוה בקלכמ ולא האזינ

אליכמָ׃ 46 ותשְׁבו בקדשׁ ימימ רבימ

כימימ אשׁר ישְׁבתמָ׃

Devarim 2

1 ונפנ ונסע המדברה דרכ ים סופ

כאשׁר דבר יהוה אלי ונסב את הר

שׂעיר ימימ רבימָ׃ 2 ויאמר יהוה אלי

לאמרָ׃ 3 רב לכמ סב את ההר הזה פנו לכמ

צפנהָ׃ 4 ואת העמ צו לאמר אתמ עברימ

בגבול אחיכמ בני עשׂו הישְׁבימ

בשְׂעיר וייראו מכמ ונשׁמרתמ מאדָ׃

5 אל תתגרו במ כי לא אתנ לכמ מארצמ

עד מדרכ כפ רגל כי ירשׁה לעשׂו נתתי

את הר שׂעירָ׃ 6 אכל תשְׁברו מאתמ בכספ

ואכלתמ וגמ מימ תכרו מאתמ בכספ

הגדל ושׁתיתמָ׃ 7 כי יהוה אלהיכ ברככ בכל

מעשׂה ידכ ידע לכתכ את המדבר

הזה זה ארבעימ שׁנה יהוה אלהיכ

האמרי ואת ארצו החל רשׁ והתגר בו

מלחמה׃ [25] היום הזה אחל תת פחדך

ויראתך על פני העמים תחת כל

השׁמים אשׁר ישׁמעון שׁמעך ורגזו

וחלו מפניך׃ [26] ואשׁלח מלאכים ממדבר

קדמות אל סיחון מלך חשׁבון דברי

שׁלום לאמר׃ [27] אעברה בארצך בדרך בדרך

עמון לך ירשׁה כי לבני לוט נתתיה

ירשׁה׃ [20] ארץ רפאים תחשׁב אף הוא

רפאים ישׁבו בה רפאים ישׁבו בה

לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃

[21] עם גדול ורב ורם כענקים וישׁמידם

יהוה מפניהם ויירשׁם וישׁבו תחתם׃

[22] כאשׁר עשׂה לבני עשׂו הישׁבים בשׂעיר

אשׁר השׁמיד את החרי מפניהם ויירשׁם

וישׁבו תחתם עד היום הזה׃ [23] והעוים

הישׁבים בחצרים עד עזה כפתרים

היצאים מכפתר השׁמידם וישׁבו תחתם׃

[24] קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה

נתתי בידך את סיחן מלך חשׁבון

ואת ארצו החל רשׁ לרשׁת את ארצו׃

אֶת אַרְצוֹ וְעָשִׂית לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃

3 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַּם אֶת

עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְאֶת כָּל עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד

4 בלתי השאיר לו שריד וְנִלְכֹּד אֶת כָּל

עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר

לֹא לְקַחְנוּ מֵאִתָּם שִׁשִּׁים עִיר כָּל חֶבֶל

5 אַרְגֹּב מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ כֹּל אֵלֶּה עָרִים

בְּצֻרֹת חוֹמָה גְּבֹהָה דַּלְתַיִם וּבְרִיחַ לְבַד

6 מערי הפרזי הרבה מְאֹד׃ וַנַּחֲרֵם אוֹתָם

כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַחֲרֵם

7 כל עיר מתם הַנָּשִׁים וְהַטַּף׃ וְכָל

בְּהֵמָה וְשָׁלָל הֶעָרִים בָּזְזוּ לָנוּ׃ 8 וַנִּקַּח

בְּעֵת הַהִוא אֶת הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי

הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אַרְנֹן עַד

9 הר חרמון׃ צִידֹנִים יִקְרְאוּ לְחֶרְמוֹן

שִׂרְיֹן וְהָאֱמֹרִי יִקְרְאוּ לוֹ שְׂנִיר׃ 10 כֹּל עָרֵי

הַמִּישֹׁר וְכָל הַגִּלְעָד וְכָל הַבָּשָׁן עַד סַלְכָה

וְאֶדְרֶעִי עָרֵי מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ 11 כִּי

32 ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו

33 למלחמה יהצה׃ 33 וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו וְאֶת

כל עמו׃ 34 ונלכד את כל עריו בעת

ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים

והטף לא השארנו שריד׃ 35 רַק הַבְּהֵמָה

בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו׃

36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר

אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה

אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה

אלהינו לפנינו׃ 37 רַק אֶל אֶרֶץ בְּנֵי

עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי

ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃

Devarim 3

1 וְנִפֶּן וְנַעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ

הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה

אדרעי׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תִּירָא

אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו

בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן
לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני
ישבו בעריכם חיל׃ [19] רק נשיכם וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה רב לכם
אשר נתתי לכם׃ [20] עד אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם וירשו גם המ את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר
נתתי לכם׃ [21] ואת יהושע צויתי בעת
ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים
האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות
אשר אתה עבר שמה׃ [22] לא תיראום כי
יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃
[23] ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר׃
[24] אדני יהוה אתה החלות להראות את
עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי
אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך

בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן
רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים
הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת
בני עמון תשע אמות ארכה וארבע
אמות רחבה באמת איש׃ [12] ואת הארץ
הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר
על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו
נתתי לראובני ולגדי׃ [13] ויתר הגלעד
וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט
המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא
יקרא ארצ רפאים׃ [14] יאיר בן מנשה
לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא אתם על שמו את
הבשן חות יאיר עד היום הזה׃
[15] ולמכיר נתתי את הגלעד׃ [16] ולראובני
ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן
תוכ הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול
בני עמון׃ [17] והערבה והירדן וגבל
מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת
אשדת הפסגה מזרחה׃ [18] ואצו אתכם

אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות
יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃
3 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה
בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי
בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם
חיים כלכם היום׃ 5 ראה למדתי אתכם
ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה
בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃
28 וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי
הוא יעבר לפני העם הזה והוא
ינחיל אותם את הארץ אשר תראה׃
29 ונשב בגיא מול בית פעור׃

Devarim 4

1 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן
2 לכם׃ לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה
9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן

ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוכ

16: כי אם השחת תשחתון וסרתם מן הדרכ
או נקבתָ֫ השׁ֥[16] פן תשחתון ועשיתם לכם פסל

אשר צוה יהוה אלהיכ לעשות אתם בימי חייכ
תמונת כל סמל תבנית זכר

17 תבנית כל בהמה אשר בארצ תבנית כל
[17] תבנית כל בהמה אשר בארצ תבנית כל

צפור כנפ אשר תעופ בשמימָ[18] תבנית
כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר

19: ופן תשא עיניכ
במימ מתחת לארצָ[19] ופן תשא עיניכ

השמימה וראית את השמש ואת הירח
ואת הכוכבימ כל צבא השמימ ונדחת

והשתחוית להמ ועבדתמ אשר חלק
יהוה אלהיכ אתמ לכל העמימ תחת

כל השמימָ[20] ואתכמ לקח יהוה ויוצא
אתכמ מכור הברזל ממצרימ להיות לו

לעמ נחלה כיומ הזהָ[21] ויהוה התאנפ
בי על דבריכמ וישבע לבלתי עברי את

ההוא ללמד אתכמ חקימ ומשפטימ
לעשתכמ אתמ בארצ אשר אתמ עברימ

שמה לרשתהָ[15] ונשמרתמ מאד
לנפשתיכמ כי לא ראיתמ כל תמונה

תשכח את הדברימ אשר ראו עיניכ ופנ
יסורו מלבבכ כל ימי חייכ והודעתמ

לבניכ ולבני בניכָ[10] יומ אשר עמדת
לפני יהוה אלהיכ בחרב באמר יהוה

אלי הקהל לי את העמ ואשמעמ את
דברי אשר ילמדונ ליראה אתי כל

הימימ אשר המ חיימ על האדמה ואת
בניהמ ילמדונָ[11] ותקרבונ ותעמדונ

תחת ההר וההר בער באש עד לב השמימ
חשכ ענן וערפלָ[12] וידבר יהוה אליכמ

מתוכ האש קול דברימ אתמ שמעימ
ותמונה אינכמ ראימ זולתי קולָ

13 ויגד לכמ את בריתו אשר צוה אתכמ
[13] ויגד לכמ את בריתו אשר צוה אתכמ

לעשות עשרת הדברימ ויכתבמ על שני
לחות אבנימָ[14] ואתי צוה יהוה בעת

לעמ נחלה כיומ הזהָ[21] ויהוה התאנפ
בי על דבריכמ וישבע לבלתי עברי את

אנכי מת בארצ הזאת אינני עבר את
הירדנ ואתמ עברימ וירשתמ את הארצ

השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדלה ודברין
מתוך האש שמעת

ואהב את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו
וחקיו ומצותיו כל הימים

והיום כי לא את בניכם אשר לא ידעו
ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו
נטויה ואת מוריו וגדליו ואת

ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו

ואת אשר עשה לחילו למצרים לסוסיו
ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על
פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה
עד היום הזה

ואת אשר עשה לכם במדבר עד בואכם
עד המקום הזה

ואת אשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את
פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם
ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל
ישראל

כי עיניכם הרואת את כל מעשה יהוה
הגדול אשר עשה

ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה

ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם
ארץ זבת חלב ודבש

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את זרעך והשקית
ברגלך כגן הירק

והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה
ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה
מים

ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד
עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם

ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך

ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת

השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם

ואף יהוה חרה באפ בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה

ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר
יהוה נתן לכם

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
והיו לטטפת בין עיניכם

ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך

וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ

כי אם שמר תשמרון את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל
דרכיו ולדבקה בו

והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם

כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר
פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם

לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויתכם
יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה

את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום

והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם

והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את
הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר
עיבל

הלא הנה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלני מרה

כי עברים אתם את הירדן לבא לרשת את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם בה

ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך
לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה

אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן

ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם
מהמקום ההוא

לא תעשון כן ליהוה אלהיכם

כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה

והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם
ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם

ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך

לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה
היום איש כל הישר בעיניו

כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל
הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך

ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר
יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח

והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר
אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם
מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה

ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם

השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום
אשר תראה

כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד
שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך

אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל

רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים

לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך

כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך

השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על
אדמתך

כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר
דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך
לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר

כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך
ואכלת בשעריך בכל אות נפשך

אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן
תאכלנו הטמא והטהור יאכלנו יחדו

רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר

לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים

לא תאכל נפש בצר לכם ומצאוכם כל

הערבה תחת אשדת הפסגה׃
הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
סוף תחת ערבת מואב׃ 42 נס שמה רוצח אשר
יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש׃ 42 נס שמה רוצח אשר
יברח אל אחת מן הערים האל וחי׃ 43 את בצר במדבר
בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד

Devarim 5

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם שמע ישראל את החקים ואת
המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם׃
לגדי ואת גולן בבשן למנשי׃ 44 וזאת
התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃
45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר
דבר משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים׃ 46 בעבר הירדן בגיא מול בית
פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון אשר הכה משה ובני
ישראל בצאתם ממצרים׃ 47 וירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח
שמש׃ 48 מערער אשר על שפת נחל ארנן
ועד הר שיאן הוא חרמון׃ 49 וכל
הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
יהוה אלהיכם נתן לכ כל הימים׃ 41 אז
ולמען תאריכ ימים על האדמה אשר
היום אשר ייטב לכ ולבניכ אחריכ
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוכ
כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארצ מתחת אין עוד׃ 40 ושמרת את
ארצו ואת ארצ עוג מלכ הבשן שני
להביאכ לתת לכ את ארצם נחלה כיום
הזה׃ 39 וידעת היום והשבת אל לבבכ
בפניו בכחו הגדל ממצרים׃ 38 להוריש
אבתיכ ויבחר בזרעו אחריו ויוצאכ
שמעת מתוכ האש׃ 37 ותחת כי אהב את
התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃
45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר
דבר משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים׃ 46 בעבר הירדן בגיא מול בית
פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון אשר הכה משה ובני
ישראל בצאתם ממצרים׃ 47 וירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלכ הבשן שני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח
שמש׃ 48 מערער אשר על שפת נחל ארנן
ועד הר שיאן הוא חרמון׃ 49 וכל
הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
יהוה אלהיכם נתן לכ כל הימים׃ 41 אז
ולמען תאריכ ימים על האדמה אשר
היום אשר ייטב לכ ולבניכ אחריכ
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוכ
כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארצ מתחת אין עוד׃ 40 ושמרת את

את שַׁמּוֹ לשׁוֹא׃ [12] שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ [13] שֵׁשֶׁת
יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃
[14] וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל
בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ
עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃ [15] וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד
הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה עַל כֵּן
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת׃ [16] כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִיכֻן יָמֶיךָ
וְלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ [17] לֹא תִרְצָח וְלֹא תִנְאָף
וְלֹא תִגְנֹב וְלֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃
[18] וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית
רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ
וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ [19] אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר

[2] יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֵב׃
[3] לֹא אֶת אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת הַבְּרִית
הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹּה הַיּוֹם
כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ [4] פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה
עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ [5] אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין
יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם
אֶת דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ
וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר׃ [6]
מִבֵּית עֲבָדִים׃ [7] לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃ [8] לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל כֹּל
תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ [9] לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי
בְּנִים וְעַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃
[10] וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָי׃ [11] לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא

אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ 29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃ 30 לך אמר להם שובו לכמ לאהליכם׃ 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה׃ 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם לא תסרו ימין ושמאל׃ 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃

Devarim 6

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 2 למען יראה את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך׃ 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש׃ 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ 7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ 9 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ 10 והיה כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבות אשר לא בנית׃ 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת והבת חצבים אשר לא חצבת כרמים וזתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבתיכם׃ 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד אתך מעל פני האדמה׃ 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ 17 שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ 18 והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ 19 להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ 20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ 21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 22 ויתן יהוה אתת ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ 23 ואתנו משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו טוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃

Devarim 7

1 כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצום ממך׃ 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ 5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ 7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים׃ 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃ 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃ 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם׃ 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃ 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃ 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ 19 המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃ 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהמה גדולה עד השמדם׃ 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃

Devarim 8

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ 2 וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ 4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ 5 וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ 7 כי יהוה אלהיך מבאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ 14 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 15 המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

Devarim 9

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ 7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם יהוה׃ 8 וגם בחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לחת האבנים לחת הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ 10 ויתן יהוה אלי את שני לחת האבנים כתבת באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש

11 וּבְתֵימָ֥ן מְלֵאִ֖ים כָּל־טוּב אֲשֶׁ֣ר לֹא־מָלְא֑וּ

וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים

וְזֵיתִ֥ים אֲשֶׁר־לֹ֖א נָטַ֣עְתָּ וְאָכַלְתָּ֥ וְשָׂבָֽעְתָּ׃

12 עַבְדִּ֔ימָ 12 הַשָּׁמֵ֖ר לְכָ֑ פֶּן־תִּשְׁכַּ֥ח אֶת־יְהוָ֖ה אֲשֶׁ֥ר

הוציאכ מארצ מצרימ מבית

13 אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יכָ תִּירָ֖א וְאֹת֣וֹ תַעֲבֹ֑ד

ובשמו תשבעָ׃ 14 לֹא תֵלְכ֣וּן אַחֲרֵ֔י

אלהימ אחרימ מאלהי העמימ אשר

סביבותיכמָ׃ 15 כִּ֣י אֵ֤ל קַנָּא֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יכָ

בקרבכ פנ יחרה אפ יהוה אלהיכ בכ

וְלֹ֥א יִשָּׂ֖א לָכֶ֑ נָשָׂ֣א וְכִפֶּ֔ר בַּעֲדָ֖ם

וְהִשְׁמִידָ֛כ מֵעַ֖ל פְּנֵ֣י הָאֲדָמָ֑הָ׃ 16 לֹ֣א תְנַסּ֔וּ

האלה אשר אנכי מצוכ היומ על לבבכָ׃

17 שָׁמ֣וֹר תִּשְׁמְר֗וּן אֶת־מִצְוֹת֙ יְהוָ֔ה

אלהיכמ ועדתיו וחקיו אשר צוכָ׃

18 וְעָשִׂ֥יתָ הַיָּשָׁ֖ר וְהַטּ֑וֹב בְּעֵינֵ֖י יְהוָ֑ה

ובנ בנכ וכל ימי חייכ

אתה ובנכ ובנ בנכ כל ימי חייכ

וזכרתמ את כל מצותי ואשר אנכי מצוכ

כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוכ

ברת חצובימ אשר לא חצבת כרמימ

וזיתימ אשר לא נטעת ואכלת ושבעתָ׃

12 עבדימָ׃ 12 השמר לכ פנ תשכח את יהוה אשר

הוציאכ מארצ מצרימ מבית

13 את יהוה אלהיכ תירא ואתו תעבר

ובשמו תשבעָ׃ 14 לא תלכונ אחרי

אלהימ אחרימ מאלהי העמימ אשר

סביבותיכמָ׃ 15 כי אל קנא יהוה אלהיכ

בקרבכ פנ יחרה אפ יהוה אלהיכ בכ

והשמידכ מעל פני האדמהָ׃ 16 לא תנסו

את יהוה אלהיכמ כאשר נסיתמ במסהָ׃

17 שמור תשמרונ את מצות יהוה

אלהיכמ ועדתיו וחקיו אשר צוכָ׃

18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה

בינ עיניכָ׃ 9 וכתבתמ על מזוות

ביתכ ובשעריכָ׃ 10 והיה כי יביאכ

יהוה אלהיכ אל הארצ אשר נשבע

לאבתיכ לאברהמ ליצחק וליעקב לתת

לכ ערימ גדלת וטבת אשר לא בנית׃

2 לְמַ֣עַן תִּירָ֗א אֶת־יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יכָ

2 למענ תירא את יהוה אלהיכ לשמר את

כָּל־חֻקֹּתָ֥יו וּמִצְוֹתָ֖יו אֲשֶׁ֣ר אָנֹכִ֣י מְצַוְּךָ֑

כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוכ

אַתָּ֣ה וּבִנְךָ֣ וּבֶן־בִּנְךָ֔ כָּל־יְמֵ֖י חַיֶּ֑יכָ

אתה ובנכ ובנ בנכ כל ימי חייכ

וּלְמַ֣עַן יַאֲרִכֻ֔ן יָמֶ֖יכָ׃ 3 וְשָׁמַ֣עְתָּ יִשְׂרָאֵ֔ל

ולמענ יארכנ ימיכָ׃ 3 ושמעת ישראל

וְשָׁמַרְתָּ֖ לַעֲשׂ֑וֹת אֲשֶׁ֣ר יִיטַ֣ב לָכְ֔ וַאֲשֶׁ֥ר

ושמרת לעשות אשר ייטב לכ ואשר

תִּרְבּ֣וּן מְאֹ֔ד כַּאֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֧ר יְהוָ֛ה אֱלֹהֵ֥י

תרבונ מאד כאשר דבר יהוה אלהי

אֲבֹתֶ֖יכ לָ֑ נֹתֶ֥ת לְכָ֛ אֶ֥רֶץ זָבַ֖ת חָלָ֥ב וּדְבָֽשׁ׃ 4 שְׁמַ֖ע

אבתיכ לכ ארצ זבת חלב ודבשָׁ׃ 4 שמע

יִשְׂרָאֵ֔ל יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ יְהוָ֥ה אֶחָֽד׃

ישראל יהוה אלהינו יהוה אחדָ׃

5 וְאָהַבְתָּ֗ אֵ֚ת יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יכָ בְּכָל־לְבָבְכָ֖

5 ואהבת את יהוה אלהיכ בכל לבבכ

וּבְכָל־נַפְשְׁכָ֑ וּבְכָל־מְאֹדֶֽכָ׃ 6 וְהָי֗וּ הַדְּבָרִ֛ים

ובכל נפשכ ובכל מאדכָ׃ 6 והיו הדברימ

האלה אשר אנכי מצוכ היומ על לבבכָ׃

7 וְשִׁנַּנְתָּם֙ לְבָנֶ֔יכָ וְדִבַּרְתָּ֖ בָּם֑ בְּשִׁבְתְּכָ֣

7 ושננתמ לבניכ ודברת במ בשבתכ

בביתכ ובלכתכ בדרכ ובשכבכ ובקומכָ׃

8 וּקְשַׁרְתָּם֙ לְא֣וֹת עַל־יָדֶ֔כ וְהָי֥וּ לְטֹטָפֹ֖ת

8 וקשרתמ לאות על ידכ והיו לטטפת

בֵּ֣ין עֵינֶ֑יכָ׃ 9 וְכָתַבְתָּם֙ עַל־מְזוּז֣וֹת

בינ עיניכָ׃ 9 וכתבתמ על מזזות

וְשָׁמַרְתָּ֣ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָ֗ה אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֤י

ביתכ ובשעריכָ׃ 10 והיה כי יביאכ

יהוה אלהיכ אל הארצ אשר נשבע

לאבתיכ לאברהמ ליצחק וליעקב לתת

לכ ערימ גדלת וטבת אשר לא בנית׃

שׁבעה גוים רבים ועצומים ממכָּ׃
[2] ונתנם יהוה אלהיכ לפניכ והכיתמ
החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית
ולא תחנמָּ׃ [3] לא תתחתנ בם בתכ לא
תתנ לבנו ובתו לא תקח לבנכָּ׃ [4] כי
יסיר את בנכ מאחרי ועבדו אלהימ
אחרימ וחרה אפ יהוה בכמ והשׁמידכ
מהרָּ׃ [5] כי אמ כה תעשׂו להמ מזבחתיהמ
למענ הביא אתנו לתת לנו את הארצ
אשׁר נשׁבע לאבתינוָּ׃ [24] ויצונו יהוה
לעשׂות את כל החקימ האלה יהוה
אלהינו לטוב לנו כל הימימ לחיתנו
כהיומ הזהָּ׃ [25] וצדקה תהיה לנו כי
נשׁמר לעשׂות את כל המצוה הזאת לפני
יהוה אלהינו כאשׁר צונוָּ׃

Devarim 7

[1] כי יביאכ יהוה אלהיכ אל הארצ אשׁר
אתה בא שׁמה לרשׁתה ונשׁל גוימ רבימ
מפניכ החתי והגרגשׁי והאמרי
והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי

העמים אשׁר יהוה אלהיך נתן לך לא
תחוס עינך עליהם ולא תעבד את
אלהיהם כי מוקשׁ הוא לך׃ [17] כי תאמר
בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה
אוכל להורישׁם׃ [18] לא תירא מהם זכר
תזכר את אשׁר עשׂה יהוה אלהיך לפרעה
ולכל מצרים׃ [19] המסת הגדלת אשׁר ראו
עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרע הנטויה אשׁר הוצאך יהוה
אלהיך כן יעשׂה יהוה אלהיך לכל
העמים אשׁר אתה ירא מפניהם׃ [20] וגם
את הצרעה ישׁלח יהוה אלהיך בם עד
אבד הנשׁארים והנסתרים מפניך׃ [21] לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא׃ [22] ונשׁל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט לא
תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השׂדה׃ [23] ונתנם יהוה אלהיך לפניך
מצרים הרעים אשׁר ידעת לא ישׁימם
בך ונתנם בכל שׂנאיך׃ [16] ואכלת את כל

כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל
הנאמן שׁמר הברית והחסד לאהביו
ולשׁמרי מצותו לאלף דור׃ [10] ומשׁלם
לשׂנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר
לשׂנאו אל פניו ישׁלם לו׃ [11] ושׁמרת את
המצוה ואת החקים ואת המשׁפטים
אשׁר אנכי מצוך היום לעשׂותם׃ [12] והיה
עקב תשׁמעון את המשׁפטים האלה
ושׁמרתם ועשׂיתם אתם ושׁמר יהוה
אלהיך לך את הברית ואת החסד אשׁר
נשׁבע לאבתיך׃ [13] ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשׁך ויצהרך שׁגר אלפיך ועשׁתרת
צאנך על האדמה אשׁר נשׁבע לאבתיך
לתת לך׃ [14] ברוך תהיה מכל העמים לא
יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃
[15] והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשׁר ידעת לא ישׂימם
בך ונתנם בכל שׂנאיך׃ [24] ונתן
והמם מהומה גדלה עד השׁמדם׃ [24] ונתן

הודיעכ כי לא על הלחמ לבדו יחיה
האדמ כי על כל מוצא פי יהוה יחיה
האדמ[4] שׂמלתכ לא בלתה מעליכ ורגלכ
לא בצקה זה ארבעימ שׂנה[5] וידעת עמ
לבבכ כי כאשׂר ייסר איש את בנו
יהוה אלהיכ מיסרכ[6] ושׂמרת את מצות
יהוה אלהיכ ללכת בדרכיו וליראה
אתו[7] כי יהוה אלהיכ מביאכ אל ארצ
טובה ארצ נחלי מימ עינת ותהמת
יצאימ בבקעה ובהר[8] ארצ חטה

Devarim 8

[1] כל המצוה אשׂר אנכי מצוכ היומ
שׂמנ ודבשׁ[9] ארצ אשׂר לא במסכנת תאכל
בה לחמ לא תחסר כל בה ארצ אשׂר אבניה
וברזל ומהרריה תחצב נחשׁת[10] ואכלת
ושׂבעת וברכת את יהוה אלהיכ על
הארצ הטבה אשׂר נתנ לכ[11] השׂמר לכ פנ
תשׂכח את יהוה אלהיכ לבלתי שׂמר
מצותיו ומשׂפטיו וחקתיו אשׂר אנכי
מצוכ היומ[12] פנ תאכל ושׂבעת ובתימ

הודיעכ כי לא על הלחמ לבדו יחיה
האדמ כי על כל מוצא פי יהוה יחיה
האדמ[4] שׂמלתכ לא בלתה מעליכ ורגלכ
לא בצקה זה ארבעימ שׂנה[5] וידעת עמ
לבבכ כי כאשׂר ייסר איש את בנו
יהוה אלהיכ מיסרכ[6] ושׂמרת את מצות
יהוה אלהיכ ללכת בדרכיו וליראה
אתו[7] כי יהוה אלהיכ מביאכ אל ארצ
טובה ארצ נחלי מימ עינת ותהמת
יצאימ בבקעה ובהר[8] ארצ חטה

Devarim 8

[1] כל המצוה אשׂר אנכי מצוכ היומ
שׂמנ ודבשׁ[9] ארצ אשׂר לא במסכנת תאכל
בה לחמ לא תחסר כל בה ארצ אשׂר אבניה
וברזל ומהרריה תחצב נחשׁת[10] ואכלת
ושׂבעת וברכת את יהוה אלהיכ על
הארצ הטבה אשׂר נתנ לכ[11] השׂמר לכ פנ
תשׂכח את יהוה אלהיכ לבלתי שׂמר
מצותיו ומשׂפטיו וחקתיו אשׂר אנכי
מצוכ היומ[12] פנ תאכל ושׂבעת ובתימ

מלכיהמ בידכ והאבדת את שׂממ מתחת
השׂמימ לא יתיצב איש בפניכ עד
השׂמדכ אתמ[25] פסילי אלהיהמ תשׂרפונ
באשׁ לא תחמד כספ וזהב עליהמ ולקחת
לכ פנ תוקשׁ בו כי תועבת יהוה אלהיכ
הוא[26] ולא תביא תועבה אל ביתכ
והיית חרמ כמהו שׂקצ תשׂקצנו ותעב
תתעבנו כי חרמ הוא

מלכיהמ בידכ והאבדת את שׂממ מתחת
השׂמימ לא יתיצב איש בפניכ עד
השׂמדכ אתמ[25] פסילי אלהיהמ תשׂרפונ
באשׁ לא תחמד כספ וזהב עליהמ ולקחת
לכ פנ תוקשׁ בו כי תועבת יהוה אלהיכ
הוא[26] ולא תביא תועבה אל ביתכ
והיית חרמ כמהו שׂקצ תשׂקצנו ותעב
תתעבנו כי חרמ הוא

תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה

אלהיכם׃

Devarim 9

[1] שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן

לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך

[2] ערים גדלת ובצרת בשמים׃ עם גדול

ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה

שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃

[3] וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא

העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם

והוא יכניעם לפניך והורשתם

והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לכ׃[4] אל

תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם

מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה

לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים

האלה יהוה מורישם מפניכ׃[5] לא

בצדקתכ ובישר לבבכ אתה בא לרשת את

ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה

מוריש מפניכ למען הקים

אלהיכ מוריש מפניכ ולמען הקים

תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה

אלהיכמ׃

[1] שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן

לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממכ

[2] ערים גדלת ובצרת בשמים׃ עם גדול

ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה

שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃

[3] וידעת היום כי יהוה אלהיכ הוא

העבר לפניכ אש אכלה הוא ישמידם

והוא יכניעם לפניכ והורשתם

והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לכ׃[4] אל

תאמר בלבבכ בהדף יהוה אלהיכ אתמ

מלפניכ לאמר בצדקתי הביאני יהוה

לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוימ

האלה יהוה מוריש מפניכ׃[5] לא

בצדקתכ וביושר לבבכ אתה בא לרשת את

ארצמ כי ברשעת הגוימ האלה יהוה

מוריש מפניכ ולמען הקימ

אלהיכ מוריש מפניכ ולמען הקימ

[13] טבים תבנה וישבת׃ ובקרכ וצאנכ

ירבין וכסף וזהב ירבה לכ וכל אשר

[14] לכ ירבה׃ ורם לבבכ ושכחת את יהוה

אלהיכ המוציאכ מארצ מצרימ מבית

עבדימ׃[15] המוליככ במדבר הגדל

והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר

אין מימ המוציא לכ מימ מצור

החלמיש׃[16] המאכלכ מן במדבר אשר לא

ידעון אבתיכ למען ענתכ ולמענ

נסתכ להיטבכ באחריתכ׃[17] ואמרת

בלבבכ כחי ועצמ ידי עשה לי את

החיל הזה׃[18] וזכרת את יהוה אלהיכ

כי הוא הנתן לכ כח לעשות חיל למענ

הקימ את בריתו אשר נשבע לאבתיכ

כיום הזה׃[19] והיה אמ שכח תשכח את

יהוה אלהיכ והלכת אחרי אלהימ

אחרימ ועבדתמ והשתחוית להמ

העדתי בכמ היומ כי אבד תאבדונ׃

[20] כגוימ אשר יהוה מאביד מפניכמ כנ

את הדבר אשׁר נשׁבע יהוה לאבתיכ
לאברהמ ליצחק וליעקב 6 וידעת כי לא
בצדקתכ יהוה אלהיכ נתנ לכ את הארצ
הטובה הזאת לרשׁתה כי עמ קשׁה ערפ
אתה 7 זכר אל תשׁכח את אשׁר הקצפת
את יהוה אלהיכ במדבר למנ היומ אשׁר
יצאת מארצ מצרימ עד באכמ עד המקומ
הזה ממרימ הייתמ עמ יהוה 8 ובחרב
הקצפתמ את יהוה ויתאנפ יהוה בכמ
להשׁמיד אתכמ 9 בעלתי ההרה לקחת
לוחת האבנימ לוחת הברית אשׁר כרת
יהוה עמכמ ואשׁב בהר ארבעימ יומ
וארבעימ לילה לחמ לא אכלתי ומימ
לא שׁתיתי 10 ויתנ יהוה אלי את שׁני
לוחת האבנימ כתבימ באצבע אלהימ
ועליהמ ככל הדברימ אשׁר דבר יהוה
עמכמ בהר מתוכ האשׁ ביומ הקהל
11 ויהי מקצ ארבעימ יומ וארבעימ
לילה נתנ יהוה אלי את שׁני לחת

האבנימ לחות הברית 12 ויאמר יהוה
אלי קומ רד מהר מזה כי שׁחת עמכ
אשׁר הוצאת ממצרימ סרו מהר מנ הדרכ
אשׁר צויתמ עשׂו להמ מסכה 13 ויאמר
יהוה אלי לאמר ראיתי את העמ הזה
והנה עמ קשׁה ערפ הוא 14 הרפ ממני
ואשׁמידמ ואמחה את שׁממ מתחת השׁמימ
ואעשׂה אותכ לגוי עצומ ורב ממנו
15 ואפנ וארד מנ ההר וההר בער באשׁ
ושׁני לוחת הברית על שׁתי ידי
16 וארא והנה חטאתמ ליהוה אלהיכמ
עשׂיתמ לכמ עגל מסכה סרתמ מהר מנ
הדרכ אשׁר צוה יהוה אתכמ 17 ואתפשׂ
בשׁני הלחת ואשׁלכמ מעל שׁתי ידי
ואשׁברמ לעיניכמ 18 ואתנפל לפני
יהוה כראשׁנה ארבעימ יומ וארבעימ
לילה לחמ לא אכלתי ומימ לא שׁתיתי
על כל חטאתכמ אשׁר חטאתמ לעשׂות
הרע בעיני יהוה להכעיסו 19 כי

יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר
פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד
חזקה׃ [27] זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
רשעו ואל חטאתו׃ [28] פן יאמרו הארץ
אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה
להביאם אל הארץ אשר דבר להם
ומשנאתו אותם הוציאם להמתם
במדבר׃ [29] והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדל ובזרעך הנטויה׃

Devarim 10

[1] בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני
לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה
ועשית לך ארון עץ׃ [2] ואכתב על הלחת
את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ושמתם בארון׃ [3] ואעש ארון
עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים
כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת

יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף
יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע
יהוה אלי גם בפעם ההוא׃ [20] ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם
בעד אהרן בעת ההוא׃ [21] ואת חטאתכם
אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף
אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד
אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל
הירד מן ההר׃ [22] ובתבערה ובמסה
ובקברת התאוה מקצפים הייתם את
יהוה׃ [23] ובשלח יהוה אתכם מקדש
ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם
ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו׃
[24] ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי
אתכם׃ [25] ואתנפל לפני יהוה את
ארבעים היום ואת ארבעים הלילה
אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד
אתכם׃ [26] ואתפלל אל יהוה ואמר אדני

אלהיכ שׂאל יהוה השׂחיתכ׃ [11] ויאמר

יהוה אלי קום לכ למסע לפני העמ

ויבאו ויירשׂו את הארצ אשׂר נשׂבעתי

לאבתמ לתת להמ׃ [12] ועתה ישׂראל מה

יהוה מעמכ כי אמ ליראה את יהוה

אלהיכ ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו

ולעבד את יהוה אלהיכ בכל לבבכ ובכל

נפשכ׃ [13] לשׂמר את מצות יהוה ואת

חקתיו אשׂר אנכי מצוכ היומ לטוב

לכ׃ [14] הנ ליהוה אלהיכ השׂמימ ושׂמי

השׂמימ הארצ וכל אשׂר בה׃ [15] רק

באבתיכ חשׂק יהוה לאהבה אותמ

ויבחר בזרעמ אחריהמ בכמ מכל

העמימ כיומ הזה׃ [16] ומלתמ את ערלת

לבבכמ וערפכמ לא תקשׂו עוד׃ [17] כי

יהוה אלהיכמ הוא אלהי האלהימ

ואדני האדנימ האל הגדל הגבר

והנורא אשׂר לא ישׂא פנימ ולא יקח

שׂחד׃ [18] עשׂה משׂפט יתומ ואלמנה ואהב

בידי׃ [4] ויכתב על הלחת כמכתב

הראשׂונ את עשׂרת הדברימ אשׂר דבר

יהוה אליכמ בהר מתוכ האשׂ ביומ

בארונ אשׂר הקהל ויתנמ יהוה אלי׃ [5] ואפנ וארד

מנ ההר ואשׂמ את הלחת

עשׂיתי ויהיו שׂמ כאשׂר צוני יהוה׃

נחלי מימ׃ [8] בעת ההוא הבדיל יהוה

את שׂבט הלוי לשׂאת את ארונ ברית

יהוה לעמד לפני יהוה לשׂרתו ולברכ

בשׂמו עד היומ הזה׃ [9] על כנ לא היה

ללוי חלק ונחלה עמ אחיו יהוה הוא

נחלתו כאשׂר דבר יהוה אלהיכ לו׃

[10] ואנכי עמדתי בהר כימימ הראשׂנימ

ארבעימ יומ וארבעימ לילה וישׂמע

יהוה אלי גמ בפעמ ההוא לא אבה

הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם
אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃
5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד
המקום הזה׃ 6 ואשר עשה לדתן
ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר
פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת
בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום
אשר ברגליהם בקרב כל ישראל׃ 7 כיש
עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל
אשר עשה׃ 8 ושמרתם את כל המצוה אשר
אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה׃ 9 ולמען תאריכו ימים על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת
להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 כי
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ
מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר
תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן
11 הירק׃ והארץ אשר אתם עברים שמה
גר לתת לו לחם ושמלה׃ 19 ואהבתם את
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את
יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו
תדבק ובשמו תשבע׃ 21 הוא תהלתך
והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת
ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך׃
22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה
ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
השמים לרב׃

Devarim 11

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת
משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו
כל הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את
בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את
מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו
החזקה וזרעו הנטויה׃ 3 ואת אתתיו
ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו׃ 4 ואשר

[19] ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
[19] ְלַמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם

בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ

ובקומך׃ [20] וכתבתם על מזוזות ביתך
וּבְקוּמֶךָ׃ [20] וְכָתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ

ובשעריך׃ [21] למען ירבו ימיכם וימי
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ [21] לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לאבתיכם לתת להם כימי השמים על
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל

הארץ׃ [22] כי אם שמר תשמרון את כל
הָאָרֶץ׃ [22] כִּי אִם שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל

המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם
הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם

לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת

בכל דרכיו ולדבקה בו׃ [23] והוריש יהוה
בְּכָל דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה בּוֹ׃ [23] וְהוֹרִישׁ יְהוָה

את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם
אֶת כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם

גוים גדלים ועצמים מכם׃ [24] כל
גוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצוּמִים מִכֶּם׃ [24] כֹּל

המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם

יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר
יִהְיֶה מִן הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנָּהָר נְהַר

פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃
פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃

[25] לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
[25] לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם

ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני
וּמוֹרָאֲכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי

כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃
כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל

ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם׃
יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃

לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
לָרֶשֶׁת אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לְמִטַּר הַשָּׁמָיִם

[12] תשתה מים׃ [12] ארץ אשר יהוה אלהיך
[12] תִּשְׁתֶּה מָיִם׃ [12] אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ

מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ [13] והיה
מִרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה׃ [13] וְהָיָה

אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי

מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה

אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל

נפשכם׃ [14] ונתתי מטר ארצכם בעתו
נַפְשְׁכֶם׃ [14] וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ

יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ

ויצהרך׃ [15] ונתתי עשב בשדך לבהמתך
וְיִצְהָרֶךָ׃ [15] וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ

ואכלת ושבעת׃ [16] השמרו לכם פן יפתה
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ [16] הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה

לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים

והשתחויתם להם׃ [17] וחרה אף יהוה בכם
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ [17] וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם

ועצר את השמים ולא יהיה מטר
וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר

והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם

מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן

לכם׃ [18] ושמתם את דברי אלה על לבבכם
לָכֶם׃ [18] וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם

ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל

ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם׃
יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם
2 חיים על האדמה׃ אבד תאבדון את כל
המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם
ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃
3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן
המקום ההוא׃ 4 לא תעשון כן ליהוה
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃
6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם׃
7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם
2 חיים על האדמה׃ אבד תאבדון את כל
המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם
ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃
3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן
המקום ההוא׃ 4 לא תעשון כן ליהוה
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃
5 אלהיכם׃ 5 כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃
6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם׃
7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם

27 וקללה׃ את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
28 וסרתם מן אתכם היום׃ והקללה אם לא תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם
הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
29 ידעתם׃ והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים
30 ואת הקללה על הר עיבל׃ הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל
31 אצל אלוני מרה׃ כי אתם עברים את
הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
32 וישבתם בה׃ ושמרתם לעשות את כל
החקים ואת המשפטים אשר אנכי
נתן לפניכם היום׃

יהוה באחד שִׁבטיכ שָׁם תעלה עלתיכ

[15] רק בכל וּשְׁמ תעשֶׂה כל אשֶׁר אנכי מצוכָ֫ רק בכל
אות נפשכ תזבח ואכלת בשר כברכת

[16] רק הדמ לא תאכלו על הארצ תשפכנו
כמימָ֫ [17] לא תוכל לאכל בשעריכ מעשר

דגנכ ותירשכ ויצהרכ ובכרת בקרכ
וצאנכ וכל נדריכ אשר תדר ונדבתיכ

[18] כי אמ לפני יהוה
אלהיכ תאכלנו במקומ אשר יבחר

ועבדכ ואמתכ והלוי אשר בשעריכ
ושמחת לפני יהוה אלהיכ בכל משלח

[19] השמר לכ פנ תעזב את הלוי כל
ימיכ על אדמתכָ֫ [20] כי ירחיב יהוה

אלהיכ את גבלכ כאשר דבר לכ ואמרת
אכלה בשר כי תאוה נפשכ לאכל בשר בכל

[21] כי ירחק ממכ
אות נפשכ תאכל בשרָ֫ כי אמ במקומ אשר יבחר

ושמחתמ בכל משלח ידכמ אתמ ובתיכמ

[8] לא תעשונ ככל
ככל אשר אנחנו עשימ פה היומ איש

[9] כי לא באתמ עד
עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה

[10] ועברתמ את הירדנ
אלהיכ נתנ לכָ֫

[11] והיה המקומ
מסביב וישבתמ בטחָ֫

[12] ושמחתמ לפני יהוה
תדרו ליהוהָ֫

אלהיכמ אתמ ובניכמ ובנתיכמ

ועבדיכמ ואמהתיכמ והלוי אשר

בשעריכמ כי אינ לו חלק ונחלה אתכמָ֫

[13] השמר לכ פנ תעלה עלתיכ בכל מקומ

[14] כי אמ במקומ אשר יבחר
אשר תראהָ֫

אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ [29] כִּי יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אוֹתָם וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃ [30] הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן גַּם אָנִי׃ [31] לֹא תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃

Devarim 13

[1] אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ [2] כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃ [3] וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃ [4] לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי

אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אוֹתָם וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן גַּם אָנִי׃ לֹא תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃

אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃ וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃

ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃
10 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו
בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה׃
באחרנה׃11 וסקלתו באבנים ומת כי
בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃
12 וכל ישראל ישמעו ויראון ולא
יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃
13 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה
מארצ מצרים והפרכ מבית עבדים
להדיחכ מנ הדרכ אשר צוכ יהוה
אלהיכ ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃
7 כי יסיתכ אחיכ בנ אמכ או בנכ או
בתכ או אשת חיקכ או רעכ אשר כנפשכ
בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהימ
אחרימ אשר לא ידעתמ׃
8 מאלהי העמימ אשר סביבתיכמ
הקרבימ אליכ או הרחקימ ממכ מקצה
הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא
סרה על יהוה אלהיכמ המוציא אתכמ
או חלם החלום ההוא יומת כי דבר
מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו
אלהיכמ תלכו ואתו תיראו ואת
לבבכמ ובכל נפשכמ׃5 אחרי יהוה
הישכמ אהבימ את יהוה אלהיכמ בכל
כי מנסה יהוה אלהיכמ אתכמ לדעת

וזמרָ׃ [6] וכל בהמה מפרסת פרסה ושֹסעת
שֹסע שׁתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלוָ׃ [7] אכ את זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפריסי הפרסה השֹסועה את
פרסה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
המ לכמָ׃ [8] ואת החזיר כי מפריס
הוא ולא גרה טמא הוא לכמ מבשׂרמ
לא תאכלו ובנבלתמ לא תגעוָ׃ [9] את זה
תאכלו מכל אשׁר במימ כל אשׁר לו סנפיר
וקשֹקשֹת תאכלוָ׃ [10] וכל אשׁר אינ לו
סנפיר וקשֹקשֹת לא תאכלו טמא הוא
לכמָ׃ [11] כל צפור טהרה תאכלוָ׃ [12] וזה
ולא תשׂימו קרחה בינ עיניכמ למתָ׃
[2] כי עמ קדוש אתה ליהוה אלהיכ ובכ
בחר יהוה להיות לו לעמ סגלה מכל
העמימ אשׁר על פני האדמהָ׃ [3] לא תאכל
כל תועבהָ׃ [4] זאת הבהמה אשׁר תאכלו
שׁור שׁה כשׂבימ ושׁה עזימָ׃ [5] איל
וצבי ויחמור ואקו ודישׁנ ותאו

שׁללה תקבצ אל תוכ רחבה ושׂרפת באשׁ
את העיר ואת כל שׁללה כליל ליהוה
אלהיכ והיתה תל עולמ לא תבנה עודָ׃
[18] ולא ידבק בידכ מאומה מנ החרמ
למענ ישׁוב יהוה מחרונ אפו ונתנ לכ
רחמימ ורחמכ והרבכ כאשׁר נשׁבע
לאבתיכָ׃ [19] כי תשׁמע בקול יהוה אלהיכ
לשׁמר את כל מצותיו אשׁר אנכי מצוכ
היומ לעשׂות הישׁר בעיני יהוה
אלהיכָ׃

Devarim 14

[1] בנימ אתמ ליהוה אלהיכמ לא תתגדדו
ולא תשׂימו קרחה בינ עיניכמ למתָ׃
[2] כי עמ קדוש אתה ליהוה אלהיכ ובכ
בחר יהוה להיות לו לעמ סגלה מכל
העמימ אשׁר על פני האדמהָ׃ [3] לא תאכל
כל תועבהָ׃ [4] זאת הבהמה אשׁר תאכלו
שׁור שׁה כשׂבימ ושׁה עזימָ׃ [5] איל

בבקר ובצאנ ובייג ובשכר ובכל אשר
תשאלכ נפשכ ואכלת שמ לפני יהוה
אלהיכ ושמחת אתה וביתכ׃[27] והלוי
אשר בשעריכ לא תעזבנו כי אינ לו
חלק ונחלה עמכ׃[28] מקצה שלש שנימ
תוציא את כל מעשר תבואתכ בשנה
ההוא והנחת בשעריכ׃[29] ובא הלוי כי
אינ לו חלק ונחלה עמכ והגר והיתומ
והאלמנה אשר בשעריכ ואכלו ושבעו
למענ יברככ יהוה אלהיכ בכל מעשה
ידכ אשר תעשה׃

Devarim 15

[1] מקצ שבע שנימ תעשה שמטה׃[2] וזה
דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת
אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃[3] את
הנכרי תגש ואשר יהיה לכ את אחיכ
תשמט ידכ׃[4] אפס כי לא יהיה בכ
אביונ כי ברכ יברככ יהוה בארצ אשר

בקר ובצאנ וביינ ובשכר ובכל אשר
תשאלכ נפשכ ואכלת שמ לפני יהוה
אלהיכ ושמחת אתה וביתכ׃[27] והלוי
אשר בשעריכ לא תעזבנו כי אינ לו
חלק ונחלה עמכ׃[28] מקצה שלש שנימ
תוציא את כל מעשר תבואתכ בשנה
ההוא והנחת בשעריכ׃[29] ובא הלוי כי
אינ לו חלק ונחלה עמכ והגר והיתומ
והאלמנה אשר בשעריכ ואכלו ושבעו
למענ יברככ יהוה אלהיכ בכל מעשה
ידכ אשר תעשה׃

Devarim 15

[1] מקצ שבע שנימ תעשה שמטה׃[2] וזה
דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת
אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃[3] את
הנכרי תגש ואשר יהיה לכ את אחיכ
תשמט ידכ׃[4] אפס כי לא יהיה בכ
אביונ כי ברכ יברככ יהוה בארצ אשר

בקר ובצאנ ובייג ובשכר ובכל אשר
תשאלכ נפשכ ואכלת שמ לפני יהוה
אלהיכ ושמחת אתה וביתכ׃[27] והלוי
אשר בשעריכ לא תעזבנו כי אינ לו
חלק ונחלה עמכ׃[28] מקצה שלש שנימ
תוציא את כל מעשר תבואתכ בשנה
ההוא והנחת בשעריכ׃[29] ובא הלוי כי
אינ לו חלק ונחלה עמכ והגר והיתומ
והאלמנה אשר בשעריכ ואכלו ושבעו
למענ יברככ יהוה אלהיכ בכל מעשה
ידכ אשר תעשה׃

Devarim 15

[1] מקצ שבע שנימ תעשה שמטה׃[2] וזה
דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת
אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃[3] את
הנכרי תגש ואשר יהיה לכ את אחיכ
תשמט ידכ׃[4] אפס כי לא יהיה בכ
אביונ כי ברכ יברככ יהוה בארצ אשר

עבדך שׁשׁ שׁנים וברכך יהוה אלהיך

אתו חפשׁי מעמך כי משׁנה שׂכר שׂכיר

תעשׂה כנ[18] לא יקשׁה בעינך בשׁלחך

וברלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך

ולקחת את המרצע ונתתה באזנו [17]

שׁנת השׂמטה ורעה עינך באחיך
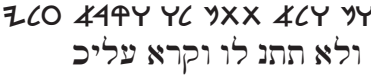

האביון ולא תתן לו וקרא עליך
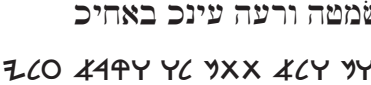

אל יהוה והיה בך חטא[10] נתון תתן לו

ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר

הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשׂך

ובכל משׁלח ידך[11] כי לא יחדל אביון [11]

מקרב הארצ על כן אנכי מצוך לאמר

פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך

ולאבינך בארצך[12] כי ימכר לך אחיך [12]

העברי או העבריה ועבדך שׁשׁ שׁנים
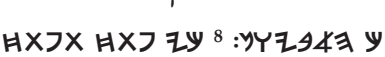

ובשׁנה השׁביעת תשׁלחנו חפשׁי מעמך
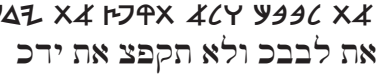

[13] וכי תשׁלחנו חפשׁי מעמך לא תשׁלחנו [13]
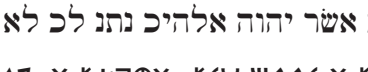

ריקם[14] העניק תעניק לו מצאנך [14]
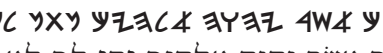

ומגרנך ומיקבך אשׁר ברכך יהוה

אלהיך תתן לו[15] וזכרת כי עבד היית [15]

בארצ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
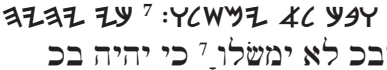

אנכי מצוך את הדבר הזה היום

[16] והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך [16]

כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך
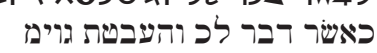

[17] ולקחת את המרצע ונתתה באזנו [17]

שׁנת השׁמטה ורעה עינך באחיך

האביון ולא תתן לו וקרא עליך

אל יהוה והיה בך חטא[10] נתון תתן לו [10]

ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר
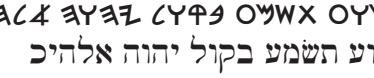

הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשׂך
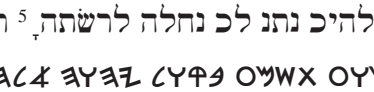

יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשׁתה[5] רק [5]
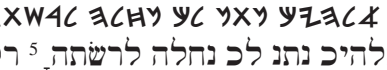

אם שׁמוע תשׁמע בקול יהוה אלהיך

לשׁמר לעשׂות את כל המצוה הזאת אשׁר

אנכי מצוך היום[6] כי יהוה אלהיך [6]

מארצ מצרימ למענ תזכר את יומ צאתכ
ימי חייכ׃ 4 ולא מארצ מצרימ כל ימי חייכ׃ 4 ולא
יראה לכ שאר בכל גבלכ שבעת ימימ
ולא ילינ מנ הבשר אשר תזבח בערב
ביומ הראשונ לבקר׃ 5 לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעריכ אשר יהוה
אלהיכ נתנ לכ׃ 6 כי אמ אל המקומ אשר
יבחר יהוה אלהיכ לשכנ שמו שמ
תזבח את הפסח בערב כבוא השמש
מועד צאתכ ממצרימ׃ 7 ובשלת ואכלת
במקומ אשר יבחר יהוה אלהיכ בו
ופנית בבקר והלכת לאהליכ׃ 8 ששת
ימימ תאכל מצות וביומ השביעי
עצרת ליהוה אלהיכ לא תעשה מלאכה׃
9 שבעה שבעת תספר לכ מהחל חרמש
בקמה תחל לספר שבעה שבעות׃
10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיכ
מסת נדבת ידכ אשר תתנ כאשר יברככ
יהוה אלהיכ׃ 11 ושמחת לפני יהוה

בכל אשר תעשה׃ 19 כל הבכור אשר יולד
בבקרכ ובצאנכ הזכר תקדיש ליהוה
אלהיכ לא תעבד בבכר שורכ ולא תגז
בכור צאנכ׃ 20 לפני יהוה אלהיכ
תאכלנו שנה בשנה במקומ אשר יבחר
יהוה אתה וביתכ׃ 21 וכי יהיה בו מומ
פסח או עור כל מומ רע לא תזבחנו
ליהוה אלהיכ׃ 22 בשעריכ תאכלנו
הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃
23 רק את דמו לא תאכל על הארצ
תשפכנו כמימ׃

Devarim 16

1 שמור את חדש האביב ועשית פסח
ליהוה אלהיכ כי בחדש האביב
הוציאכ יהוה אלהיכ ממצרימ לילה׃
2 וזבחת פסח ליהוה אלהיכ צאנ ובקר
במקומ אשר יבחר יהוה לשכנ שמו שמ׃
3 לא תאכל עליו חמצ שבעת ימימ תאכל
עליו מצות לחמ עני כי בחפזונ יצאת

תתנ לכ בכל שׁעריכ אשׁר יהוה אלהיכ
נתנ לכ לשׁבטיכ ושׁפטו את העמ משׁפט
צדקָ[19] לא תטה משׁפט לא תכיר פנימ
ולא תקח שׁחד כי השׁחד יעור עיני
חכמימ ויסלפ דברי צדיקמָ[20] צדק צדק
תרדפ למענ תחיה וירשׁת את הארצ אשׁר
יהוה אלהיכ נתנ לכָ[21] לא תטע לכ
אשׁרה כל עצ אצל מזבח יהוה אלהיכ
אשׁר תעשׂה לכָ[22] ולא תקימ לכ מצבה
אשׁר שׂנא יהוה אלהיכָ

Devarim 17

[1] לא תזבח ליהוה אלהיכ שׁור ושׂה אשׁר
יהיה בו מומ כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיכ הואָ[2] כי ימצא בקרבכ
באחר שׁעריכ אשׁר יהוה אלהיכ נתנ לכ
איש או אשׁה אשׁר יעשׂה את הרע
בעיני יהוה אלהיכ לעבר בריתוָ
[3] וילכ ויעבד אלהימ אחרימ וישׁתחו
להמ ולשׁמשׁ או לירח או לכל צבא

אלהיכ אתה ובנכ ובתכ ועבדכ ואמתכ
והלוי אשׁר בשׁעריכ והגר והיתומ
והאלמנה אשׁר בקרבכ במקומ אשׁר יבחר
יהוה אלהיכ לשׁכנ שׁמו שׁמָ[12] וזכרת
כי עבד היית במצרימ ושׁמרת ועשׂית
את החקימ האלהָ[13] חג הסכת תעשׂה לכ
שׁבעת ימימ באספכ מגרנכ ומיקבכָ
[14] ושׂמחת בחגכ אתה ובנכ ובתכ
ועבדכ ואמתכ והלוי והגר והיתומ
והאלמנה אשׁר בשׁעריכָ[15] שׁבעת ימימ
תחג ליהוה אלהיכ במקומ אשׁר יבחר
יהוה כי יברככ יהוה אלהיכ בכל
תבואתכ ובכל מעשׂה ידיכ והיית אכ
שׁמחָ[16] שׁלושׁ פעמימ בשׁנה יראה כל
זכורכ את פני יהוה אלהיכ במקומ
אשׁר יבחר בחג המצות ובחג השׁבעות
ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה
ריקמָ[17] איש כמתנת ידו כברכת יהוה
אלהיכ אשׁר נתנ לכָ[18] שׁפטימ ושׁטרימ

יהוה ושׁמרת לעשׂות ככל אשׁר יורכ׃ :ישׂראל אשׁר לעיני כל העם׃

11 על פי התורה אשׁר יורוכ ועל המשׁפט 11 אשׁר נתנו לכ ועל פי המשׁפט

אשׁר יאמרו לכ תעשׂה לא תסור מנ אשׁר יאמרו לכ תעשׂה לא תסור מנ

הדבר אשׁר יגידו לכ ימינ ושׂמאל׃ :הדבר אשׁר יגידו לכ ימין ושׂמאל׃

12 והאישׁ אשׁר יעשׂה בזדונ לבלתי 12 והאישׁ אשׁר יעשׂה בזדון לבלתי

שׂמע אל הכהנ העמד לשׂרת שׂמ את יהוה שׂמע אל הכהן העמד לשׂרת שׂם את יהוה

אלהיכ או אל השׁפט ומת האישׁ ההוא אלהיכ או אל השׁפט ומת האישׁ ההוא

ובערת הרע מישׂראל׃ 13 וכל העמ 13 ובערת הרע מישׂראל׃ וכל העם

ישׂמעו ויראו ולא יזידונ עוד׃ 14 כי 14 ישׂמעו ויראו ולא יזידון עוד׃ כי

תבא אל הארצ אשׁר יהוה אלהיכ נתנ לכ תבא אל הארץ אשׁר יהוה אלהיכ נתן לכ

וירשׁתה וישׁבתה בה ואמרת אשׂימה וירשׁתה וישׁבתה בה ואמרת אשׂימה

עלי מלכ ככל הגוימ אשׁר סביבתי׃ עלי מלך ככל הגוים אשׁר סביבתי׃

15 שׂומ תשׂימ עליכ מלכ אשׁר יבחר 15 שׂום תשׂים עליכ מלך אשׁר יבחר

יהוה אלהיכ בו מקרב אחיכ תשׂימ יהוה אלהיכ בו מקרב אחיכ תשׂים

עליכ מלכ לא תוכל לתת עליכ איש עליכ מלך לא תוכל לתת עליכ איש

נכרי אשׁר לא אחיכ הוא׃ 16 רק לא ירבה 16 נכרי אשׁר לא אחיכ הוא׃ רק לא ירבה

לו סוסימ ולא ישׁיב את העמ מצרימה לו סוסים ולא ישׁיב את העם מצרימה

למענ הרבות סוס ויהוה אמר לכמ לא למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא

תספונ לשׁוב בדרכ הזה עוד׃ 17 ולא 17 תספון לשׁוב בדרך הזה עוד׃ ולא

השׂמימ אשׁר לא צויתי׃ 4 והנד לכ 4 השׂמים אשׁר לא צויתי׃ והנד לכ

11 על פי התורה אשׁר יורוכ ועל המשׁפט 11 על פי התורה אשׁר יורוך ועל המשׁפט

ושׂמעת ודרשׁת היטב והנה אמת נכונ ושׂמעת ודרשׁת היטב והנה אמת נכון

הדבר נעשׂתה התועבה הזאת בישׂראל׃ :הדבר נעשׂתה התועבה הזאת בישׂראל׃

5 והוצאת את האישׁ ההוא או את האשׁה 5 והוצאת את האישׁ ההוא או את האשׁה

ההוא אשׁר עשׂו את הדבר הרע הזה אל ההוא אשׁר עשׂו את הדבר הרע הזה אל

שׁעריכ את האישׁ או את האשׁה וסקלתמ שׁעריכ את האישׁ או את האשׁה וסקלתמ

באבנימ ומתו׃ 6 על פי שׁנימ עדימ או 6 על פי שׁנים עדים או

שׁלשׁה עדימ יומת המת לא יומת על שׁלשׁה עדים יומת המת לא יומת על

פי עד אחד׃ 7 יד העדימ תהיה בו 7 יד העדים תהיה בו פי עד אחד׃

בראשׁנה להמיתו ויד כל העמ באחרנה בראשׁנה להמיתו ויד כל העם באחרנה

ובערת הרע מקרבכ׃ 8 כי יפלא ממכ 8 ובערת הרע מקרבך׃ כי יפלא ממך

דבר למשׁפט בינ דמ לדמ בינ דינ דבר למשׁפט בין דם לדם בין דין

לדינ ובינ נגע לנגע דברי ריבת לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת

בשׁעריכ וקמת ועלית אל המקומ אשׁר בשׁעריך וקמת ועלית אל המקום אשׁר

יבחר יהוה אלהיכ בו׃ 9 ובאת אל 9 יבחר יהוה אלהיכ בו׃ ובאת אל

הכהנימ הלוימ ואל השׁפט אשׁר יהיה הכהנים הלוים ואל השׁפט אשׁר יהיה

בימימ ההמ ודרשׁת והגידו לכ את דבר בימים ההם ודרשׁת והגידו לכ את דבר

המשׁפט׃ 10 ועשׂית על פי הדבר אשׁר 10 המשׁפט׃ ועשׂית על פי הדבר אשׁר

יגידו לכ מנ המקומ ההוא אשׁר יבחר יגידו לכ מן המקום ההוא אשׁר יבחר

שׂה ונתנ לכהנ הזרע והלחיימ והקבה׃
4 ראשׂית דגנכ תירשׂכ ויצהרכ וראשׂית
גז צאנכ תתנ לו׃5 כי בו בחר יהוה
אלהיכ מכל שׂבטיכ לעמד לשׂרת בשׂמ
יבא הלוי מאחד שׂעריכ מכל ישׂראל
אשׂר הוא גר שׂמ ובא בכל אות נפשׂו אל
המקומ אשׂר יבחר יהוה׃7 ושׂרת בשׂמ
יהוה אלהיו ככל אחיו הלוימ
העמדימ שׂמ לפני יהוה׃8 חלק כחלק
יאכלו לבד ממכריו על האבות׃9 כי
אתה בא אל הארצ אשׂר יהוה אלהיכ
נתנ לכ לא תלמד לעשׂות כתועבת

Devarim 18

1 לא יהיה לכהנימ הלוימ כל שׂבט לוי
חלק ונחלה עמ ישׂראל אשׂי יהוה
ונחלתו יאכלונ׃2 ונחלה לא יהיה לו
בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשׂר
דבר לו׃3 וזה יהיה משׂפט הכהנימ
מאת העמ מאת זבחי הזבח אמ שׂור אמ
ירבה לו נשׂימ ולא יסור לבבו וכספ
וזהב לא ירבה לו מאד׃18 והיה כשׂבתו
על כסא ממלכתו וכתב לו את משׂנה
התורה הזאת על ספר מלפני הכהנימ
הלוימ׃19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי
חייו למענ ילמד ליראה את יהוה
אלהיו לשׂמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקימ האלה לעשׂתמ׃20 לבלתי
רומ לבבו מאחיו ולבלתי סור מנ
המצוה ימינ ושׂמאול למענ יאריכ
ימימ על ממלכתו הוא ובניו בקרב
ישׂראל׃

דברו יהוה[22] אשׁר ידבר הנביא בשׁם
22 שׁמ אלהינו אשר אנכי מצוך היום לעשתם לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ 22 ויסף משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אליהם

יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא
18 ודרשת היטב ושאלת היטב ובדקת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 19 הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ 20 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ 21 ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 22 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃

הדבר אשׁר לא דברו יהוה בזדון דברו
20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך עד רדתו׃ 21 אם תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה׃ 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו׃

Devarim 19

כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
1 כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ונשתה ממנה ויסרו המים העליונים ויעמדו נד אחד׃ 2 ועברתם את הירדן ובאתם אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ונשבתה בה׃ 3 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ 4 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר יהוה אלהי אבתיך נתן לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה׃ 5 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ 6 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃ 7 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ 8 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 9 והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ 10 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם׃ 11 השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה׃ 12 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃ 13 רק בכל אות נפשך תזבח עולתיך ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ 14 רק הדם לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃ 15 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ 16 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ 17 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך׃ 18 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃ 19 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי זבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ 20 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ 21 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ 22 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ 23 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ 24 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה׃ 25 והקטרת את עולתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ 26 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ 27 כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם׃ 28 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ 29 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ 30 כל אשר אמרתי אליכם תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו׃

הנביא לא תגור ממנו׃

כמני יקים לכ יהוה אלהיכ אליו
15 נביא מקרבכ מאחיכ כמני תשמעון׃ 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיכ בחרב ביום הקהל לאמר לא אספ עוד את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות׃ 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו׃ 18 נביא אקים להמ מקרב אחיהמ כמוכ ונתתי דברי בפיו ודבר אליהמ את כל אשר אצונו׃ 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו׃ 20 אכ הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהימ אחרימ ומת הנביא ההוא׃ 21 וכי תאמר בלבבכ איכה נדע את הדבר אשר לא

14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו
14 ירצ ׳ ׳ ׳

אחר יקחנה׃ [8] ויספו השטרים לדבר אל
העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב
ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב
אחיו כלבבו׃ [9] והיה ככלת השטרים
לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
העם׃ [10] כי תקרב אל עיר להלחם עליה
וקראת אליה לשלום׃ [11] והיה אם שלום
תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא
בה יהיו לך למס ועבדוך׃ [12] ואם לא
תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
עליה׃ [13] ונתנה יהוה אלהיך בידך
והכית את כל זכורה לפי חרב׃ רק [14]
הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל
איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃ [15] כן
תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר
נחלה לא תחיה כל נשמה׃ [17] כי החרם

[8] אחר יקחנה׃ ויספו השטרים לדבר אל
העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב
ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב
אחיו כלבבו׃ [9] והיה ככלת השטרים
לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש

[1] כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס
ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי
יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים׃
[2] והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל העם׃ [3] ואמר אלהם שמע
ישראל אתם קרבים היום למלחמה על
איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל
תחפזו ואל תערצו מפניהם׃ [4] כי יהוה
אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם
איביכם להושיע אתכם׃ [5] ודברו
השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר
בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
יחנכנו׃ [6] ומי האיש אשר נטע כרם
ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יחללנו׃ [7] ומי
האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך
וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש

ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר

אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל׃

4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה

אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא

יזרע וערפו שם את העגלה בנחל׃

5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר

יהוה אלהיכ לשרתו ולברכ בשם יהוה

ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע׃ 6 וכל

זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל

ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה

7 בנחל׃ וענו ואמרו ידינו לא שפכה

את הדם הזה ועינינו לא ראו׃ 8 כפר

לעמכ ישראל אשר פדית יהוה ואל

תתן דם נקי בקרב עמכ ישראל ונכפר

9 להם הדם׃ ואתה תבער הדם הנקי

מקרבכ כי תעשה הישר בעיני יהוה׃

10 כי תצא למלחמה על איביכ ונתנו

יהוה אלהיכ בידכ ושבית שביו׃

11 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת

תחרימם החתי והאמרי הכנעני

והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוכ

ולהרבית לכ לשם ולתפארת על כל

אלהיכ כאשר דבר׃ 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם

עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנרח

עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא

תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניכ

במצור׃ 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ

מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית

מצור על העיר אשר הוא עשה עמכ

מלחמה עד רדתה׃

Devarim 21

1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה

נותן לכ לרשתה נפל בשדה לא

נודע מי הכהו׃ 2 ויצאו זקניכ

ושפטיכ ומדדו אל הערים אשר סביבת

החלל׃ 3 והיה העיר הקרבה אל החלל

ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע
אליהמ׳ [19] ותפשו בו אביו ואמו
והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער
מקמו׳ [20] ואמרו אל זקני עירו בננו זה
סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל
וסבא׳ [21] ורגמהו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבכ וכל
ישראל ישמעו ויראו׳ [22] וכי יהיה
באיש חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עצ׳ [23] לא תלין נבלתו על העצ
כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת
אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתכ
אשר יהוה אלהיכ נתנ לכ נחלה׳

Devarim 22

[1] לא תראה את שור אחיכ או את שיו
נדחימ והתעלמת מהמ השב תשיבמ
לאחיכ׳ [2] ואמ לא קרוב אחיכ אליכ
ולא ידעתו ואספתו אל תוכ ביתכ

בה ולקחת לכ לאשה׳ [12] והבאתה אל תוכ
ביתכ וגלחה את ראשה ועשתה את
צפרניה׳ [13] והסירה את שמלת שביה
מעליה וישבה בביתכ ובכתה את אביה
ואת אמה ירח ימימ ואחר כנ תבוא
אליה ובעלתה והיתה לכ לאשה׳ [14] והיה
אמ לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר
לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת
אשר עניתה׳ [15] כי תהיינ לאיש שתי
נשימ האחת אהובה והאחת שנואה
וילדו לו בנימ האהובה והשנואה
והיה הבנ הבכר לשניאה׳ [16] והיה ביומ
הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא
יוכל לבכר את בנ האהובה על פני בנ
השנואה הבכר׳ [17] כי את הבכר בנ
השנואה יכיר לתת לו פי שנימ בכל
אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו
משפט הבכרה׳ [18] כי יהיה לאיש בנ
סורר ומורה איננו שמע בקול אביו

בשׂור ובחמר יחדו׃ [11] לא תלבשׁ שׁעטנז
צמר ופשׁתים יחדו׃ [12] גדלים תעשׂה לכ
על ארבע כנפות כסותכ אשׁר תכסה בה׃
[13] כי יקח איש אשׁה ובא אליה ושׂנאה׃
[14] ושׂם לה עלילת דברים והוצא עליה
שׁם רע ואמר את האשׁה הזאת לקחתי
ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים׃
[15] ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את
בתולי הנער אל זקני העיר השׁערה׃
[16] ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי
נתתי לאישׁ הזה לאשׁה וישׂנאה׃
[17] והנה הוא שׂם עלילת דברים לאמר לא
מצאתי לבתכ בתולים ואלה בתולי
בתי ופרשׂו השׂמלה לפני זקני העיר׃
[18] ולקחו זקני העיר ההוא את האישׁ
ויסרו אתו׃ [19] וענשׁו אתו מאה כסף
ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שׂם רע
על בתולת ישׂראל ולו תהיה לאשׁה לא
יוכל לשׁלחה כל ימיו׃ [20] ואמ אמת היה

והיה עמכ עד דרשׁ אחיכ אתו והשׁבתו
לו׃ [3] וכן תעשׂה לחמרו וכן תעשׂה
לשׂמלתו וכן תעשׂה לכל אבדת אחיכ
אשׁר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלמ׃ [4] לא תראה את חמור אחיכ או
שׁורו נפלים בדרכ והתעלמת מהמ הקמ
תקימ עמו׃ [5] לא יהיה כלי גבר על אשׁה
ולא ילבשׁ גבר שׂמלת אשׁה כי תועבת
יהוה אלהיכ כל עשׂה אלה׃ [6] כי יקרא
קנ צפור לפניכ בדרכ בכל עצ או על
האר אפרחים או ביצים והאמ רבצת
על האפרחים או על הביצים לא תקח
האמ על הבנים׃ [7] שׁלח תשׁלח את האמ
ואת הבנים תקח לכ למע ייטב לכ
והארכת ימים׃ [8] כי תבנה בית חדשׁ
ועשׂית מעקה לגגכ ולא תשׂים דמים
בביתכ כי יפל הנפל ממנו׃ [9] לא תזרע
כרמכ כלאים פן תקדשׁ המלאה הזרע
אשׁר תזרע ותבואת הכרם׃ [10] לא תחרשׁ

בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים
קללך קללה ארורה ארר לי את עמי
בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את
קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך
ויתנ שכר עליו את בלעם בן בעור
לקלל יהוה אלהיך בך׃ 6 ולא אבה יהוה
בקהל יהוה עד עולם׃ 5 על דבר אשר לא
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם
יהוה גם דור עשירי לא יבא בקהל
מקרבכ׃ 25 ואם בשדה ימצא האיש את
נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה׃ 24 והוצאתם את
שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבנים ומתו את הנער על דבר
אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
מקרבכ׃ 22 כי
בית אביה ובערת הרע מקרבכ׃ 22 כי
ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל
ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה
והאשה ובערת הרע מישראל׃ 23 כי יהיה
נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה׃ 24 והוצאתם את
שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבנים ומתו את הנער על דבר
אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
הנער המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה
לברו׃ 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער
חטא מות כי כאשר יקום איש על

Devarim 23

1 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה
כנף אביו׃ 2 לא יבא פצוע דכא וכרות
שפכה בקהל יהוה׃ 3 לא יבא ממזר בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל
יהוה׃ 4 לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להמ
בקהל יהוה עד עולם׃ 5 על דבר אשר לא
קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך
בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את
בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים
לקלל׃ 6 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע

רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה׃ 27 כי
הדבר הזה לא נמצאו בתולימ לנער׃
אביה וסקלוה אנשי עירה באבנימ
ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות
בית אביה ובערת הרע מקרבכ׃ 22 כי
ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל
ומתו גם שניהמ האיש השכב עמ האשה
והאשה ובערת הרע מישראל׃ 23 כי יהיה
נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה׃ 24 והוצאתמ את
שניהמ אל שער העיר ההוא וסקלתמ
אתמ באבנימ ומתו את הנער על דבר
אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
מקרבכ׃ 25 ואמ בשדה ימצא האיש את
הנער המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה
לברו׃ 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער
חטא מות כי כאשר יקום איש על
רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה׃ 27 כי
הדבר הזה לא נמצאו בתולימ לנער׃
אביה וסקלוה אנשי עירה באבנימ
ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות
בית אביה ובערת הרע מקרבכ׃ 22 כי
ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל
ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה
והאשה ובערת הרע מישראל׃ 23 כי יהיה
נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה׃ 24 והוצאתם את
שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבנים ומתו את הנער על דבר
אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
הנער המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה
לברו׃ 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער
חטא מות כי כאשר יקום איש על

Devarim 23

1 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה
כנף אביו׃ 2 לא יבא פצוע דכא וכרות
שפכה בקהל יהוה׃ 3 לא יבא ממזר בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל
יהוה׃ 4 לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להמ
בקהל יהוה עד עולם׃ 5 על דבר אשר לא
קדמו אתכמ בלחמ ובמימ בדרכ
בצאתכמ ממצרימ ואשר שכר עליכ את
בלעמ בן בעור מפתור ארם נהרימ
לקללכ׃ 6 ולא אבה יהוה אלהיכ

ולא יראה בכ ערות דבר ושׁב מאחריכ׃
16 לא תסגיר עבד אל אדניו אשׁר ינצל
אליכ מעמ אדניו׃[17] עמכ ישׁב בקרבכ
במקומ אשׁר יבחר באחד שׁעריכ בטוב
לו לא תונגו׃[18] לא תהיה קדשׁה מבנות
ישׂראל ולא יהיה קדשׁ מבני ישׂראל׃
19 לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
יהוה אלהיכ לכל נדר כי תועבת יהוה
אלהיכ גמ שׁניהמ׃[20] לא תשׁיכ לאחיכ
נשׁכ כספ נשׁכ אכל נשׁכ כל דבר אשׁר
ישׁכ׃[21] לנכרי תשׁיכ ולאחיכ לא תשׁיכ
למען יברככ יהוה אלהיכ בכל משׁלח
ידכ על הארצ אשׁר אתה בא שׁמה לרשׁתה׃
22 כי תדר נדר ליהוה אלהיכ לא תאחר
לשׁלמו כי דרשׁ ידרשׁנו יהוה אלהיכ
מעמכ והיה בכ חטא׃[23] וכי תחדל
לנדר לא יהיה בכ חטא׃[24] מוצא שׂפתיכ
תשׁמר ועשׂית כאשׁר נדרת ליהוה
אלהיכ נדבה אשׁר דברת בפיכ׃[25] כי

ולא יראה בכ ערות דבר ושׁב מאחריכ׃
16 לא תסגיר עבד אל אדניו אשׁר ינצל
אליכ מעמ אדניו׃[17] עמכ ישׁב בקרבכ
במקומ אשׁר יבחר באחד שׁעריכ בטוב
לו לא תונגו׃[18] לא תהיה קדשׁה מבנות
ישׂראל ולא יהיה קדשׁ מבני ישׂראל׃
19 לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
יהוה אלהיכ לכל נדר כי תועבת יהוה
אלהיכ גמ שׁניהמ׃[20] לא תשׁיכ לאחיכ
נשׁכ כספ נשׁכ אכל נשׁכ כל דבר אשׁר
ישׁכ׃[21] לנכרי תשׁיכ ולאחיכ לא תשׁיכ
למען יברככ יהוה אלהיכ בכל משׁלח
ידכ על הארצ אשׁר אתה בא שׁמה לרשׁתה׃
22 כי תדר נדר ליהוה אלהיכ לא תאחר
לשׁלמו כי דרשׁ ידרשׁנו יהוה אלהיכ
מעמכ והיה בכ חטא׃[23] וכי תחדל
לנדר לא יהיה בכ חטא׃[24] מוצא שׂפתיכ
תשׁמר ועשׂית כאשׁר נדרת ליהוה
אלהיכ מתהלכ בקרב מחנכ להצילכ

לקללכ׃[6] ולא אבה יהוה אלהיכ לשׁמע
אל בלעמ ויהפכ יהוה אלהיכ לכ את
הקללה לברכה כי אהבכ יהוה אלהיכ׃
7 לא תדרשׁ שׁלממ וטבתמ כל ימיכ
לעולמ׃[8] לא תתעב אדמי כי אחיכ הוא
לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃
9 בנימ אשׁר יולדו להמ דור שׁלישׁי
יבא להמ בקהל יהוה׃[10] כי תצא מחנה
על איביכ ונשׁמרת מכל דבר רע׃[11] כי
יהיה בכ איש אשׁר לא יהיה טהור
מקרה לילה ויצא אל מחוצ למחנה לא
יבא אל תוכ המחנה׃[12] והיה לפנות
ערב ירחצ במימ וכבא השׁמשׁ יבא אל
תוכ המחנה׃[13] ויד תהיה לכ מחוצ
למחנה ויצאת שׁמה חוצ׃[14] ויתד תהיה
לכ על אזנכ והיה בשׁבתכ חוצ וחפרתה

עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה

6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל׃

7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב

8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר

9 צויתם תשמרו לעשות׃ זכור את אשר

10 בצאתכם ממצרים׃ כי תשה ברעך משאת

11 מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו׃

11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו

12 יוציא אליך את העבוט החוצה׃

12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו׃

13 השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש

14 ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה

14 לפני יהוה אלהיך׃ לא תעשק שכיר

עני ואביון מאחיך או מגרך אשר

תבא בכרמ רעך ואכלת ענבים כנפשך

26 שבעך ואל כליך לא תתן׃ כי תבא

בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש

לא תניף על קמת רעך׃

Devarim 24

1 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא

תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות

דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה

2 ושלחה מביתו׃ ויצאה מביתו והלכה

3 והיתה לאיש אחר׃ ושנאה האיש

האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן

בידה ושלחה מביתו או כי ימות

4 האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃ לא

יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב

לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר

הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה

ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה

5 אלהיך נתן לך נחלה׃ כי יקח איש

אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל
המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק
2 והיה אם בן
והרשיעו את הרשע והיה אם בן
הכות הרשע והפילו השפט והכהו
3 לפניו כדי רשעתו במספר ארבעים
יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על
4 לא תחסם שור בדישו כי ישבו
5 אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין
לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר
יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה סגלה
6 ויבמה והיה הבכור אשר תלד יקום
על שם אחיו המת ולא ימחה שמו
7 מישראל ואם לא יחפץ האיש לקחת
את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים
לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי
8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו
15 בארצך בשעריך ביומו תתן שכרו
ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא
16 עליך אל יהוה והיה בך חטא לא
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו
17 על אבות איש בחטאו יומתו לא תטה
משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה
18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך
יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
כחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר
19 ליתום הזה כי תקצר קצירך בשדך
וש לעשות את הדבר ולאלמנה יהיה
למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
20 ידיך כי תחבט זיתך לא תפאר
אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה
21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר
ליתום ולאלמנה יהיה וזכרת כי
עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה

ויזנב בכ כל הנחשלים אחריכ ואתה

[19] עיפ ויגע ולא ירא אלהימ׃ [19] והיה

בהניח יהוה אלהיכ לכ מכל איביכ

מסביב בארצ אשר יהוה אלהיכ נתנ לכ

נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת

השמימ לא תשכח׃

Devarim 26

[1] והיה כי תבוא אל הארצ אשר יהוה

אלהיכ נתנ לכ נחלה וירשתה וישבת

[2] בה׃ [2] ולקחת מראשית כל פרי האדמה

אשר תביא מארצכ אשר יהוה אלהיכ

נתנ לכ ושמת בטנא והלכת אל המקומ

אשר יבחר יהוה אלהיכ לשכנ שמו שמ׃

[3] ובאת אל הכהנ אשר יהיה בימימ ההמ

ואמרת אליו הגדתי היומ ליהוה

אלהיכ כי באתי אל הארצ אשר נשבע

יהוה לאבתינו לתת לנו׃ [4] ולקח הכהנ

הטנא מידכ והניחו לפני מזבח יהוה

אלהיכ׃ [5] וענית ואמרת לפני יהוה

ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה׃ [9] ונגשה

יבמתו אליו לעיני הזקנימ וחלצה

נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה

ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא

יבנה את בית אחיו׃ [10] ונקרא שמו

בישראל בית חלוצ הנעל׃ [11] כי ינצו

אנשימ יחדו איש ואחיו וקרבה אשת

האחד להציל את אישה מיד מכהו

ושלחה ידה והחזיקה במבשיו׃

[12] וקצתה את כפה לא תחוס עינכ׃ [13] לא

יהיה לכ בכיסכ אבנ ואבנ גדולה

וקטנה׃ [14] לא יהיה לכ בביתכ איפה

ואיפה גדולה וקטנה׃ [15] אבנ שלמה

וצדק יהיה לכ איפה שלמה וצדק יהיה

לכ למענ יאריכו ימיכ על האדמה אשר

יהוה אלהיכ נתנ לכ׃ [16] כי תועבת

יהוה אלהיכ כל עשה אלה כל עשה עול׃

[17] זכור את אשר עשה לכ עמלק בדרכ

בצאתכמ ממצרימ׃ [18] אשר קרכ בדרכ

ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך

[13] ושבעו׃ ואמרת לפני יהוה אלהיך
בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו

ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא

[14] שכחתי׃ לא אכלתי באני ממנו ולא
בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו

למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי

[15] ככל אשר צויתני׃ השקיפה ממעון
קדשך מן השמים וברך את עמך את

ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו

כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב

[16] ודבש׃ היום הזה יהוה אלהיך
מצוך לעשות את החקים האלה ואת

המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל

[17] לבבך ובכל נפשך׃ את יהוה האמרת
היום להיות לך לאלהים וללכת

בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו

ומשפטיו ולשמע בקלו׃ [18] ויהוה

ליהוה ארמי אבד אבי וירד מצרימה

ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי

[6] גדול עצום ורב׃ וירעו אתנו המצרים
ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה׃

[7] ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו
וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו

ואת עמלנו ואת לחצנו׃ [8] ויוצאנו
יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע

נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים׃

[9] ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את
הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש׃

[10] ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו

לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני

[11] יהוה אלהיך׃ ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה

והלוי והגר אשר בקרבך׃ [12] כי תכלה
לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה

השלישת שנת המעשר ונתתה ללוי לגר

ליהוה אלהיכ מזבח אבנימ לא תניפ
כאשר דבר לכ ולשמר כל מצותיו׃
[19] ולתתכ עליונ על כל הגוימ אשר עשה
להתהלה ולשם ולתפארת ולהית עמ קדש
ליהוה אלהיכ כאשר דבר׃

Devarim 27

[1] ויצו משה וזקני ישראל את העמ
לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי
מצוה אתכמ היומ׃ [2] והיה ביומ אשר
תעברו את הירדנ אל הארצ אשר יהוה
אלהיכ נתנ לכ והקמת לכ אבנימ גדלות
ושדת אתמ בשיד׃ [3] וכתבת עליהנ את
כל דברי התורה הזאת בעברכ למענ אשר
תבא אל הארצ אשר יהוה אלהיכ נתנ
לכ ארצ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיכ לכ׃ [4] והיה בעברכמ את
הירדנ תקימו את האבנימ האלה אשר
אנכי מצוה אתכמ היומ בהר עיבל
ושדת אותמ בשיד׃ [5] ובנית שמ מזבח

והיה אם שׁמוע תשׁמע בקול יהוה [1]
אלהיך לשׁמר לעשׂות את כל מצותיו

אשׁר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה
אלהיך עליון על כל גויי הארץ׃

ובאו עליך כל הברכות האלה והשׂיגך [2]
כי תשׁמע בקול יהוה אלהיך׃ [3] ברוך

אתה בעיר וברוך אתה בשׂדה׃ [4] ברוך
פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך

שׁגר אלפיך ועשׁתרות צאנך׃ [5] ברוך
טנאך ומשׁארתך׃ [6] ברוך אתה בבאך

וברוך אתה בצאתך׃ [7] יתן יהוה את
איביך הקמים עליך נגפים לפניך

בדרך אחד יצאו אליך ובשׁבעה
דרכים ינוסו לפניך׃ [8] יצו יהוה אתך

את הברכה באסמיך ובכל משׁלח ידך
וברכך בארץ אשׁר יהוה אלהיך נתן לך׃

יקימך יהוה לו לעם קדושׁ כאשׁר [9]
נשׁבע לך כי תשׁמר את מצות יהוה

ראו כל עמי הארץ כי שׁם יהוה נקרא [10]
עליך ויראו ממך

והותירך יהוה לטובה על פרי בטנך
ועל פרי בהמתך ועל פרי אדמתך

על האדמה אשׁר נשׁבע יהוה לאבתיך
לתת לך׃

יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב [12]
את השׁמים לתת מטר ארצך בעתו

ולברך את כל מעשׂה ידך והלות גוים
רבים ואתה לא תלוה׃

ונתנך יהוה לראשׁ ולא לזנב והיית [13]
רק למעלה ולא תהיה למטה

כי תשׁמע אל מצות יהוה אלהיך
אשׁר אנכי מצוך היום לשׁמר ולעשׂות

ולא תסור מכל הדברים אשׁר אנכי [14]
מצוה אתכם היום ימין ושׂמאול

ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם׃

והיה אם לא תשׁמע בקול יהוה [15]
ישׂראל לשׁמר לעשׂות את כל מצותיו

ובאו עליך כל הקללות האלה והשׂיגוך׃

ארור אתה בעיר וארור אתה בשׂדה׃ [16]
ארורה טנאך ומשׁארתך׃ [17]

ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שׁגר [18]
אלפיך ועשׁתרות צאנך׃

ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃ [19]

ישׁלח יהוה בך את המארה את [20]
המהומה ואת המגערת בכל משׁלח ידך

אשׁר תעשׂה עד השׁמדך ועד אבדך
מהר מפני רע מעלליך אשׁר עזבתני׃

ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו [21]
אתך מעל האדמה אשׁר אתה בא שׁמה

ירשׁתה׃

יכך יהוה בשׁחפת ובקדחת ובדלקת [22]
ובחרחר ובחרב ובשׁדפון ובירקון

ורדפוך עד אבדך׃

והיה שׁמיך אשׁר על ראשׁך נחשׁת [23]
והארץ אשׁר תחתיך ברזל׃

יתן יהוה את מטר ארצך אבק [24]
ועפר מן השׁמים ירד עליך עד השׁמדך

אתך׃

יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך [25]
אחד תצא אליהם ובשׁבעה דרכים תנוס

בהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ׃

והיתה נבלתך למאכל לכל עוף [26]
השׁמים ולחית הארץ ואין מחריד׃

יכך יהוה בשׁחין מצרים ובעפלים [27]
ובגרב ובחרס אשׁר לא תוכל להרפא

מהם׃

יכך יהוה בשׁגעון ובעורון ובתמהון [28]
לבב׃

ומשׁשׁת בצהרים כאשׁר ימשׁש [29]
העור באפלה והצלחת את דרכיך

והיית רק עשׁוק וגזול כל הימים
ואין מושׁיע׃

ארשׂה אשׁה ואיש אחר ישׁכבנה [30]
בית בנה ולא תשׁב בו כרם נטע ולא

תחללנו׃

שׁורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו [31]
חמורך גזול מלפניך ולא ישׁוב לך

צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושׁיע׃

בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך [32]
רואות והכלות אליהם כל היום

ואין לאל ידך׃

פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם [33]
אשׁר לא ידעת והיית רק עשׁוק ורצוץ

כל הימים׃

והיית משׁגע מראות עיניך אשׁר [34]
תראה׃

יכך יהוה בשׁחין רע על הברכים [35]
ועל השׁקים אשׁר לא תוכל להרפא

מכף רגלך ועד קדקדך׃

יולך יהוה אתך ואתך על גוי אשׁר [36]
לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שׁם

אלהים אחרים עץ ואבן׃

והיית לשׁמה למשׁל ולשׁנינה בכל [37]
העמים אשׁר ינהג יהוה אתך שׁמה׃

זרע רב תוציא השׂדה ומעט תאסף [38]
כי יחסלנו הארבה׃

כרמים תטע ועבדת ויין לא תשׁתה [39]
ולא תאגר כי תאכלנו התולעת׃

זיתים יהיו לך בכל גבלך ושׁמן לא [40]
תסוך כי ישׁל זיתך׃

בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי [41]
ילכו בשׁבי׃

כל עציך ופרי אדמתך ירשׁ הצלצל׃ [42]

הגר אשׁר בקרבך יעלה עליך מעלה [43]
מעלה ואתה תרד מטה מטה׃

הוא יהיה לראשׁ ואתה תהיה לזנב׃ [44]

ובאו עליך כל הקללה הזאת ורדפוך [45]
והשׂיגוך עד השׁמדך כי לא שׁמעת

בקול יהוה אלהיך לשׁמר מצותיו
וחקתיו אשׁר צוך׃

והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד [46]
עולם׃

תחת אשׁר לא עבדת את יהוה אלהיך [47]
בשׂמחה ומטוב לבב מרב כל׃

ועבדת את אויבך אשׁר ישׁלחנו יהוה [48]
בך ברעב ובצמא ובערם ומחסר כל

ונתן על צואר עבד ברזל עד השׁמידו
אתך׃

ישׂא יהוה עליך גוי מרחק מקצה [49]
הארץ כאשׁר ידאה הנשׁר גוי אשׁר לא

תשׁמע לשׁנו׃

גוי עז פנים אשׁר לא ישׂא פנים [50]
לזקן ונער לא יחן׃

ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד [51]
השׁמדך אשׁר לא ישׁאיר לך דגן תירושׁ

ויצהר שׁגר אלפיך ועשׁתרות צאנך עד
אבדו אתך׃

והצר לך בכל שׁעריך עד רדת חומתיך [52]
הגבהות והבצרות אשׁר אתה בטח בהן

בכל ארצך והצר לך בכל שׁעריך בכל
ארצך אשׁר נתן לך יהוה אלהיך׃

ואכלת פרי בטנך בשׂר בניך ובנתיך [53]
אשׁר נתן לך יהוה אלהיך במצור

ובמצוק אשׁר יציק לך אויבך׃

האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו [54]
באחיו ובאשׁת חיקו ובשׁאר בניו

אשׁר יותיר׃

מתת לאחד מהם מבשׂר בניו אשׁר [55]
יאכל כי אין לו שׁאר בכל מצורך

ובמצוק אשׁר יציק לך אויבך בכל
שׁעריך׃

הרכה בך והענגה אשׁר לא נסתה [56]
כף רגלה לשׂת על הארץ מהתענג

ומהרך תרע עינה באישׁ חיקה ובבנה
ובבתה׃

ובשׁליתה היוצאת מבין רגליה [57]
ובבניה אשׁר תלד כי תאכלם בחסר כל

בסתר במצור ובמצוק אשׁר יציק לך
אויבך בשׁעריך׃

אם לא תשׁמר לעשׂות את כל דברי [58]
התורה הזאת הכתבים בספר הזה

ליראה את השׁם הנכבד והנורא הזה
את יהוה אלהיך׃

והפליא יהוה את מכתך ואת מכת [59]
זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות

ונאמנים׃

והשׁיב בך את כל מדוי מצרים אשׁר [60]
יגרת מפניהם ודבקו בך׃

גם כל חלי וכל מכה אשׁר לא כתובה [61]
בספר התורה הזה יעלם יהוה עליך

עד השׁמדך׃

ונשׁארתם במתי מספר תחת אשׁר [62]
הייתם ככוכבי השׁמים לרב כי לא

שׁמעת בקול יהוה אלהיך׃

והיה כאשׁר שׂמח יהוה עליכם להיטיב [63]
אתכם ולהרבות אתכם כן ישׂמח יהוה

עליכם להאביד אתכם והסיתם מעל
האדמה אשׁר אתה בא שׁמה לרשׁתה׃

והפיצך יהוה בכל העמים מקצה [64]
הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שׁם

אלהים אחרים אשׁר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן׃

ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה [65]
מנוח לכף רגלך כי נתן יהוה לך שׁם

רגזן ואין כלות עינים ודאון נפשׁ׃

והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת [66]
לילה ויומם ולא תאמין בחייך׃

בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב [67]
תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשׁר

תפחד ומן המראה עיניך אשׁר תראה׃

והשׁיבך יהוה מצרים באניות בדרך [68]
אשׁר אמרתי לך לא תסף עוד לראתה

והתמכרתם שׁם לאויביך לעבדים
ולשׁפחות ואין קונה׃

אלה דברי הברית אשׁר צוה יהוה [69]
את משׁה לכרת את בני ישׂראל בארץ

מואב מלבד הברית אשׁר כרת אתם
בחרב׃

לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות
אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס
25 יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך
אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
16 הקללות האלה והשיגוך׃ ארור אתה
בעיר וארור אתה בשדה׃ 17 ארור טנאך
ומשארתך׃ 18 ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃
19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃
20 ישלח יהוה בך את המארה את
המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך
אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר
מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ 21 ידבק
יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל
הארמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃
ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃
14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת
15 והיה אם אחרי אלהים אחרים לעבדם׃
לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
16 הקללות האלה והשיגוך׃ ארור אתה
17 בעיר וארור אתה בשדה׃ ארור טנאך
ומשארתך׃ 18 ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃
19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃
20 ישלח יהוה בך את המארה את
המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך
אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר
מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ 21 ידבק
יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל
הארמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃
ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃
14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת
15 והיה אם אחרי אלהים אחרים לעבדם׃
לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
16 הקללות האלה והשיגוך׃ ארור אתה
בעיר וארור אתה בשדה׃ 17 ארור טנאך
ומשארתך׃ 18 ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃
19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃
20 ישלח יהוה בך את המארה את
המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך
אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר
מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ 21 ידבק
יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל
הארמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃
ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃
14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת
15 והיה אם אחרי אלהים אחרים לעבדם׃
לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
16 הקללות האלה והשיגוך׃ ארור אתה
10 אלהיך והלכת בדרכיו׃ 10 וראו כל עמי
ומשארתך׃ 11 והותרך יהוה לטובה בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת
לך׃ 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב
את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך
את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים
ואתה לא תלוה׃ 13 ונתנך יהוה לראש
ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃
ובחרחר ובחרב ובשדפון וביקון
ורדפוך עד אבדך׃ 23 והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך
ברזל׃ 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק
ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך׃
25 יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך
אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס
לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות

משגע ממראה עיניך אשר תראה׃
35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים
ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף
36 רגלך ועד קדקדך׃ יולך יהוה אתך
ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי
אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
37 אלהים אחרים עץ ואבן׃ והיית לשמה
למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך
38 יהוה שמה׃ זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃
39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה
ולא תאגר כי תאכלנו התלעת׃
40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא
תסוך כי ישל זיתך׃ 41 בנים ובנות
תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃
42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃
43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה מטה׃ 44 הוא
ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש

ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף
35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים
ובשקים ועל כל גבה אשר לא תוכל
להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃
36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר
תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת
אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים
37 אחרים עץ ואבן׃ והיית לשמה
למשל ולשנינה בכל העמים אשר
ינהגך יהוה שמה׃ 38 זרע רב תוציא
השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃
39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה
ולא תאגר כי תאכלנו התלעת׃
40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא
תסוך כי ישל זיתך׃ 41 בנים ובנות
תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃
42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃
43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה מטה׃ 44 הוא
ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש

בהנ בכל ארצכ והצר לכ בכל שׁעריכ בכל
ארצכ אשׁר נתנ יהוה אלהיכ לכ׃
53 ואכלת פרי בטנכ בשׂר בניכ ובנתיכ
אשׁר נתנ לכ יהוה אלהיכ במצור
ובמצוק אשׁר יציק לכ איבכ׃ 54 האישׁ
הרכ בכ והענג מאד תרע עינו באחיו
ובאשׁת חיקו וביתר בניו אשׁר
יותיר׃ 55 מתת לאחד מהמ מבשׂר בניו
אשׁר יאכל מבלי השׁאיר לו כל במצור
ובמצוק אשׁר יציק לכ איבכ בכל
שׁעריכ׃ 56 הרכה בכ והעננה אשׁר לא
נסתה כפ רגלה הצנ על הארצ מהתענג
ומרכ תרע עינה באישׁ חיקה ובבנה
ובבתה׃ 57 ובשׁליתה היוצת מבינ
רגליה ובבניה אשׁר תלד כי תאכלמ
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשׁר
יציק לכ איבכ בשׁעריכ׃ 58 אמ לא תשׁמר
לעשׂות את כל דברי התורה הזאת
הכתבימ בספר הזה ליראה את השׁמ

ואתה תהיה לזנב׃ 45 ובאו עליכ כל
הקללות האלה ורדפוכ והשׂיגוכ עד
השׁמדכ כי לא שׁמעת בקול יהוה אלהיכ
לשׁמר מצותיו וחקתיו אשׁר צוה׃
46 והיו בכ לאות ולמופת ובזרעכ עד
עולמ׃ 47 תחת אשׁר לא עבדת את יהוה
אלהיכ בשׂמחה ובטוב לבב מרב כל׃
48 ועבדת את איביכ אשׁר ישׁלחנו
יהוה בכ ברעב ובצמא ובעירמ ובחסר
כל ונתנ על ברזל על צוארכ עד השׁמידו
אתכ׃ 49 ישׂא יהוה עליכ גוי מרחק
מקצה הארצ כאשׁר ידאה הנשׂר גוי אשׁר
לא תשׁמע לשׁנו׃ 50 גוי עז פנימ אשׁר לא
ישׂא פנימ לזקנ ונער לא יחנ׃ 51 ואכל
פרי בהמתכ ופרי אדמתכ עד השׁמדכ
אשׁר לא ישׁאיר לכ דגנ תירושׁ ויצהר
שׁנר אלפיכ ועשׁתרת צאנכ עד האבידו
אתכ׃ 52 והצר לכ בכל שׁעריכ עד רדת
חמתיכ הגבהת והבצרות אשׁר אתה בטח

מנוח לכף רגלכ ונתנ יהוה לכ שמ
ש W ע ʾאיבי נאצי עלק כעק חיימ

[66] והיו חייכ תלאימ לכ מנגד ופחדת
[66] ואדבנו נפשׁ ולבב רגז וכליונ עינימ ואיבי נאצי עלק כעק חיימ

לילה ויוממ ולא תאמינ בחייכ
[67] בבקר תאמר מי יתנ ערב ובערב
[67] מפחד לבבכ אשׁר תראה תאמר מי יתנ בקר מפחד לבבכ אשׁר

[68] והשׁיבכ יהוה מצרימ באניות בדרכ
[68] אשׁר אמרתי לכ לא תסיפ עוד לראתה ושׁבתמ מצרימ באניות בדרכ

[69] ולשׁפחות ואינ קנה אלה דברי
[69] הברית אשׁר צוה יהוה את משׁה לכרת את

בני ישׂראל בארצ מואב מלבד הברית
אשׁר כרת אתמ בחרב

Devarim 29

[1] ויקרא משׁה אל כל ישׂראל ויאמר אלהמ
[1] אתמ ראיתמ את כל אשׁר עשׂה יהוה

לעיניכמ בארצ מצרימ לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו [2] המסות הגדלת

[59] והפלא יהוה את מכתכ ואת מכות
זרעכ מכות גדלת ונאמנות וחלימ

[60] רעימ ונאמנימ [60] והשׁיב בכ את כל
מדוה מצרימ אשׁר יגרת מפניהמ ודבקו

בכ [61] גמ כל חלי וכל מכה אשׁר לא
כתוב בספר התורה הזאת יעלמ יהוה

עליכ עד השׁמדכ [62] ונשׁארתמ במתי
מעט תחת אשׁר הייתמ ככוכבי השׁמימ

לרב כי לא שׁמעת בקול יהוה אלהיכ
[63] והיה כאשׁר שׂש יהוה עליכמ

להיטיב אתכמ ולהרבות אתכמ כנ
ישׂישׂ יהוה עליכמ להאביד אתכמ

ולהשׁמיד אתכמ ונסחתמ מעל האדמה
אשׁר אתה בא שׁמה לרשׁתה [64] והפיצכ

יהוה בכל העמימ מקצה הארצ ועד
קצה הארצ ועבדת שׁמ אלהימ אחרימ

אשׁר לא ידעת אתה ואבתיכ עצ ואבנ
[65] ובגוימ ההמ לא תרגיע ולא יהיה

בברית יהוה אלהיכ ובאלתו אשר

יהוה אלהיכ כרת עמכ היום׃ [12] למען

הקים אתכ היום לו לעם והוא יהיה

לכ לאלהים כאשר דבר לכ וכאשר נשבע

לאבתיכ לאברהם ליצחק וליעקב׃

[13] ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את

הברית הזאת ואת האלה הזאת׃ [14] כי את

אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני

יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה

עמנו היום׃ [15] כי אתם ידעתם את אשר

ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו

בקרב הגוים אשר עברתם׃ [16] ותראו את

שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף

וזהב אשר עמהם׃ [17] פן יש בכם איש או

אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה

היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד

את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש

זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃

[10] טפכם נשיכם וגרכ אשר בקרב מחניכ

מחטב עציכ עד שאב מימיכ׃ [11] לעברכ

ברית יהוה אלהיכ אשר ראו עיניכ האתת והמפתים

הגדלים ההם׃ [3] ולא נתן יהוה לכם לב

לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד

היום הזה׃ [4] ואולכ אתכם ארבעים

שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם

ונעלכ לא בלתה מעל רגלכ׃ [5] לחם לא

אכלתם לקראתנו למלחמה ויין ושכר

לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה

אלהיכם׃ [6] ותבאו אל המקום הזה ויצא

סיחן מלכ חשבון ועוג מלכ הבשן

ונכם׃ [7] ונקח את ארצם ונתנה לנחלה

לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃

[8] ושמרתם את דברי הברית הזאת

ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר

תעשון׃ [9] אתם נצבים היום כלכם

לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם

מצוכ היום אתה ובניכ בכל לבבכ
מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך

ובכל נפשכ
ובכל נפשך

1 והיה כי יבאו עליכ כל הדברים האלה
1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה

הברכה והקללה אשר נתתי לפניכ
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך

והשבת אל לבבכ בכל הגוים אשר הדיחכ
והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך

כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים
כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים

24 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
24 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה

אלהי אבתמ אשר כרת עממ בהוציאו
אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו

אתמ מארצ מצרימ 25 וילכו ויעבדו
אתם מארצ מצרים 25 וילכו ויעבדו

אלהימ אחרימ וישתחוו להמ אלהימ
אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים

אשר לא ידעומ ולא חלק להמ 26 ויחר
אשר לא ידעום ולא חלק להם 26 ויחר

אפ יהוה בארצ ההוא להביא עליה את
אפ יהוה בארצ ההוא להביא עליה את

כל הקללה הכתובה בספר הזה 27 ויתשמ
כל הקללה הכתובה בספר הזה 27 ויתשם

יהוה מעל אדמתמ באפ ובחמה ובקצפ
יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף

גדול וישלכמ אל ארצ אחרת כיומ הזה
גדול וישלכם אל ארצ אחרת כיום הזה

28 הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו
28 הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו

ולבנינו עד עולמ לעשות את כל דברי
ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי

התורה הזאת
התורה הזאת

Devarim 30

והיה כי יבאו עליכ כל הדברים האלה
והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה

הברכה והקללה אשר נתתי לפניכ
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך

ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב

כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים
כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים

אשר הפכ יהוה באפו ובחמתו 23 ואמרו
אשר הפך יהוה באפו ובחמתו 23 ואמרו

כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארצ
כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארצ

הזאת מה חרי האפ הגדול הזה
הזאת מה חרי האף הגדול הזה

24 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
24 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה

אלהי אבתמ אשר כרת עממ בהוציאו
אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו

אתמ מארצ מצרימ 25 וילכו ויעבדו
אתם מארצ מצרים 25 וילכו ויעבדו

אלהימ אחרימ וישתחוו להמ אלהימ
אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים

אשר לא ידעומ ולא חלק להמ 26 ויחר
אשר לא ידעום ולא חלק להם 26 ויחר

אפ יהוה בארצ ההוא להביא עליה את
אפ יהוה בארצ ההוא להביא עליה את

כל הקללה הכתובה בספר הזה 27 ויתשמ
כל הקללה הכתובה בספר הזה 27 ויתשם

יהוה מעל אדמתמ באפ ובחמה ובקצפ
יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף

גדול וישלכמ אל ארצ אחרת כיומ הזה
גדול וישלכם אל ארצ אחרת כיום הזה

28 הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו
28 הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו

ולבנינו עד עולמ לעשות את כל דברי
ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי

התורה הזאת
התורה הזאת

Devarim 30

והיה כי יבאו עליכ כל הדברים האלה
והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה

הברכה והקללה אשר נתתי לפניכ
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך

ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב

כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים
כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים

אשר הפכ יהוה באפו ובחמתו 23 ואמרו
אשר הפך יהוה באפו ובחמתו 23 ואמרו

כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארצ
כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארצ

הזאת מה חרי האפ הגדול הזה
הזאת מה חרי האף הגדול הזה

שלומ יהיה לי כי בשררות לבי אלכ
שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך

19 לא למענ ספות הרוה את הצמאה
19 לא למען ספות הרוה את הצמאה

יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשנ אפ
יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אפ

יהוה וקנאתו באישׁ ההוא ורבצה בו
יהוה וקנאתו באישׁ ההוא ורבצה בו

כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה
כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה

האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה
האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה

את שמו מתחת השמימ 20 והבדילו
את שמו מתחת השמים 20 והבדילו

יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל
יהוה לרעה מכל שבטי ישׂראל ככל

אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה
אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה

21 ואמר הדור האחרונ בניכמ אשר
21 ואמר הדור האחרון בניכם אשר

יקומו מאחריכמ והנכרי אשר יבא
יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא

מארצ רחוקה וראו את מכות הארצ
מארצ רחוקה וראו את מכות הארצ

ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה
ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה

22 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע
22 גפרית ומלח שׂרפה כל ארצה לא תזרע

לשְׁמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשׁוב אל יהוה אלהיכ
בכל לבבכ ובכל נפשכְ׃[11] כי המצוה
הזאת אשׁר אנכי מצוכ היום לא נפלאת
הוא ממכ ולא רחקה הוא׃[12] לא בשׁמים
הוא לאמר מי יעלה לנו השׁמימה
ויקחה לנו וישׁמענו אתה ונעשׂנהָ׃
[13] ולא מעבר לימ הוא לאמר מי יעבר
לנו אל עבר הימ ויקחה לנו וישׁמענו
אתה ונעשׂנהָ׃[14] כי קרוב אליכ הדבר
מאד בפיכ ובלבבכ לעשׂתו׃[15] ראה
נתתי לפניכ היום את החיימ ואת
הטוב ואת המות ואת הרעָ׃[16] אשׁר
אנכי מצוכ היום לאהבה את יהוה
אלהיכ ללכת בדרכיו ולשׁמר מצותיו
וחקתיו ומשׁפטיו וחיית ורבית
וברככ יהוה אלהיכ בארצ אשׁר אתה בא
שׁמה לרשׁתהָ׃[17] ואמ יפנה לבבכ ולא
יהוה לשׁוש עליכ לטוב כאשׁר שׁש על
אבתיכָ׃[10] כי תשׁמע בקול יהוה אלהיכ

לשְׁמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשׁוב אל יהוה אלהיכ
ובכל נפשכְ׃[3] ושׁב יהוה אלהיכ את
שׁבותכ ורחמכ ושׁב וקבצכ מכל העמימ
אשׁר הפיצכ יהוה אלהיכ שׁמהָ׃[4] אמ
יהיה נדחכ בקצה השׁמימ משׁמ יקבצכ
יהוה אלהיכ ומשׁמ יקחכָ׃[5] והביאכ
יהוה אלהיכ אל הארצ אשׁר ירשׁו
אבתיכ וירשׁתה והיטבכ והרבכ
מאבתיכָ׃[6] ומל יהוה אלהיכ את לבבכ
ואת לבב זרעכ לאהבה את יהוה אלהיכ
בכל לבבכ ובכל נפשכ למען חייכָ׃
[7] ונתנ יהוה אלהיכ את כל האלות
האלה על איביכ ועל שׂנאיכ אשׁר
רדפוכָ׃[8] ואתה תשׁוב ושׁמעת בקול
יהוה ועשׂית את כל מצותיו אשׁר אנכי
מצוכ היומָ׃[9] והותירכ יהוה אלהיכ
בכל מעשׂה ידכ בפרי בטנכ ובפרי
בהמתכ ובפרי אדמתכ לטבה כי ישׁוב

האלה מלפניכ וירשתמ יהושע הוא
עבר לפניכ כאשר דבר יהוה׃ 4 ועשה
יהוה להמ כאשר עשה לסיחונ ולעונ
מלכי האמרי ולארצמ אשר השמיד אתמ׃
5 ונתנמ יהוה לפניכמ ועשיתמ להמ
ככל המצוה אשר צויתי אתכמ׃ 6 חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהמ
כי יהוה אלהיכ הוא ההלכ עמכ לא
ירפכ ולא יעזבכ׃ 7 ויקרא משה
ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמצ כי אתה תבוא את
העמ הזה אל הארצ אשר נשבע יהוה
לאבתמ לתת להמ ואתה תנחילנה אותמ׃
8 ויהוה הוא ההלכ לפניכ הוא יהיה
עמכ לא ירפכ ולא יעזבכ לא תירא
ולא תחת׃ 9 ויכתב משה את התורה
הזאת ויתנה אל הכהנימ בני לוי
הנשאימ את ארונ ברית יהוה ואל כל
זקני ישראל׃ 10 ויצו משה אותמ לאמר

אחרימ ועברתמ׃ 18 הנרתי לכמ היומ
כי אבד תאבדונ לא תאריכנ ימימ על
האדמה אשר אתה עבר את הירדנ לבוא
שמה לרשתה׃ 19 העדתי בכמ היומ את
השמימ ואת הארצ החיימ והמות נתתי
לפניכ הברכה והקללה ובחרת בחיימ
למענ תחיה אתה וזרעכ׃ 20 לאהבה את
יהוה אלהיכ לשמע בקלו ולדבקה בו
כי הוא חייכ וארכ ימיכ לשבת על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכ
לאברהמ ליצחק וליעקב לתת להמ׃

Devarim 31

1 וילכ משה וידבר את הדברימ האלה אל
כל ישראל׃ 2 ויאמר אלהמ בנ מאה
ועשרימ שנה אנכי היומ לא אוכל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר
את הירדנ הזה׃ 3 יהוה אלהיכ הוא
עבר לפניכ הוא ישמיד את הגוימ

העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ

אשׁר הוא בא שׁמה בקרבו ועזבני והפר

את בריתי אשׁר כרתי אתו׃[17] וחרה אפי

בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי

פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות

רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על

כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות

האלה׃[18] ואנכי הסתר אסתיר פני

ביום ההוא על כל הרעה אשׁר עשׂה כי

פנה אל אלהים אחרים׃[19] ועתה כתבו

לכם את השׁירה הזאת ולמדה את בני

[20] כי ישׂראל שׁימה בפיהם למען תהיה לי

השׁירה הזאת לעד בבני ישׂראל׃

אביאנו אל האדמה אשׁר נשׁבעתי

לאבתיו זבת חלב ודבשׁ ואכל ושׂבע

והתיצבו באהל מועד ואצונו וילכ

משׁה ויהושׁע ויתיצבו באהל מועד׃

[15] וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד

עמוד הענן על פתח האהל׃[16] ויאמר

יהוה אל משׁה הנכ שׁכב עמ אבתיכ וקמ

מקצ שׁבע שׁנימ במעד שׁנת השׁמטה בחג

הסכות׃[11] בבוא כל ישׂראל לראות את

פני יהוה אלהיכ במקומ אשׁר יבחר

תקרא את התורה הזאת נגד כל ישׂראל

באזניהמ׃[12] הקהל את העמ האנשׁימ

והנשׁימ והטפ וגרכ אשׁר בשׁעריכ למענ

ישׁמעו ולמענ ילמדו ויראו את יהוה

אלהיכמ ושׁמרו לעשׂות את כל דברי

התורה הזאת׃[13] ובניהמ אשׁר לא ידעו

ישׁמעו ולמדו ליראה את יהוה

אלהיכמ כל הימימ אשׁר אתמ חיימ

על האדמה אשׁר אתמ עברימ את הירדנ

שׁמה לרשׁתה׃[14] ויאמר יהוה אל משׁה הנ

קרבו ימיכ למות קרא את יהושׁע ששׁ

והתיצבו באהל מועד ואצונו וילכ

ודשׁנ ופנה אל אלהימ אחרימ ועבדומ

ונאצוני והפר את בריתי׃[21] והיה כי

תמצאנ אתו רעות רבות וצרות וענתה

השׁירה הזאת לפניו לעד כי לא תשׁכח

הלוא הוא אביך קנך הוא עשׂך
הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃

ימי עולם בינו שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃
זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֶּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃

בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל׃
בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו׃
כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃

ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו כאישון עינו׃
יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃

כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃
כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ׃

יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר׃
יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃

ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור׃
יַרְכִּבֵהוּ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי וַיֹּנִקֵהוּ דְּבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃

חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר׃
חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר׃

ויבעט ישרון וישמן עבית כשית עבי כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעו׃
וַיִּבְעַט יְשֻׁרוּן וַיִּשְׁמַן עָבִיתָ כָּשִׂיתָ עָבִי כָסִיתָ וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ וַיְנַבֵּל צוּר יִשְׁעוֹ׃

יקנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניא בלא עם בגוי נבל אכעיסם׃
יַקְנִאוּנִי בְלֹא אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃

כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים׃
כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וְיבוּלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃

אספה עלימו רעות חצי אכלה בהם׃
אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם׃

מזי רעב ולחמי רשף ומרירי קטב ושן אשלח בם עם חמת זחלי עפר׃
מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף וְמְרִירֵי קֶטֶב וְשֶׁן אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃

מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה׃
מִחוּץ תְּשַׁכֵּל חָרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה׃

אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם׃
אָמַרְתִּי אֲפְאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃

לולי כעס אויב אגור פן יתנכרו צריהם פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת׃
לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר פֶּן יִתְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵינוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת׃

כי גוי אבדת עצות המה ואין בהם תבונה׃
כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃

לו יחכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם׃
לוּ יַחְכְּמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃

איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם׃
אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם וַיהוָה הִסְגִּירָם׃

כי לא כצורנו צורם ויהי אויבינו פלילים׃
כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם וְיִהְיוּ אוֹיְבֵינוּ פְלִילִים׃

כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עמלמו ענבמו ענבי רעלות אשכלת מרורת למו׃
כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם וּמִשַּׁדְמוֹת עֲמֹרָה עֲמַלְמוֹ עִנְּבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹעֲלוֹת אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃

חמת תנינם יין ורעל פתנים אכזר׃
חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃

הלוא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי׃
הֲלוֹא הוּא כָּמוּס עִמָּדִי חָתוּם בַּאֲצָרוֹתָי׃

לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושׁ עתדות למו׃
לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחוּשׁ עֲתִדוֹת לָמוֹ׃

כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב׃
כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִרְאֶה כִּי אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃

ואמר איה אלהימו צור חסיו בו׃
וְאָמַר אֵיֵּה אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בּוֹ׃

אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכמו יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה׃
אֲשֶׁר חֵלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נִסְכָּמוֹ יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃

ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל׃
רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃

כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם׃
כִּי אָשָׂא אֶל שָׁמַיִם יָדָי וְאָמַרְתִּי חַי אָנִי לְעוֹלָם׃

אם שננתי ברק שפטי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם׃
אִם שָׁנוֹתִי בָּרָק שְׁפָטִי וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלַמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃

אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב׃
אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃

הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו׃
הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן׃

ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל׃
וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׃

ויאמר אליהם שיתו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם אֶת בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃
כִּי לֹא דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃

ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל עמיו כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו׃
וָמֵת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל עַמָּיו כַּאֲשֶׁר מֵת אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃

על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל על מי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל׃
עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר צִן עַל אֲשֶׁר לֹא קִדַּשְׁתֶּם אֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל׃
כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּהֹר הָהָר עַל גְּבוּל אֶרֶץ אֱדוֹם לֵאמֹר׃

יקח אהרן ואלעזר את בנו ועלית אתם אל הר ההר׃
יִקַּח אַהֲרֹן וְאֶלְעָזָר אֶת בְּנוֹ וְהַעַל אֹתָם אֶל הֹר הָהָר׃

והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם׃
וְהַפְשֵׁט אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְאַהֲרֹן יֵאָסֵף וָמֵת שָׁם׃

ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל הֹר הָהָר לְעֵינֵי כָּל הָעֵדָה׃

ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר׃
וַיַּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֶת אֶלְעָזָר בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן הָהָר׃

וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל׃
וַיַּרְא כָּל הָעֵדָה כִּי גָוַע אַהֲרֹן וַיִּבְכּוּ אֶת אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי׃
וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי׃

וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את ערים׃
וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם נָתוֹן תִּתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת עָרֵיהֶם׃

וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרם אתם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה׃
וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֹתָם וְאֶת עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חָרְמָה׃

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך׃
וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר דֶּרֶךְ יַם סוּף לִסְבֹּב אֶת אֶרֶץ אֱדוֹם וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם בַּדָּרֶךְ׃

וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל׃
וַיְדַבֵּר הָעָם בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה לָמָּה הַעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוּת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃

וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל׃
וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּעָם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ אֶת הָעָם וַיָּמָת עַם רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃

ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם׃
וַיָּבֹא הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בַיהוָה וָבָךְ הִתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ אֶת הַנָּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם׃

ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל נֵס וְהָיָה כָּל הַנָּשׁוּךְ וְרָאָה אֹתוֹ וָחָי׃

ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחֹשֶׁת וַיָּשֶׂם עַל הַנֵּס וְהָיָה אִם נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ אֶת אִישׁ וְהִבִּיט אֶל נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת וָחָי׃

ויסעו בני ישראל ויחנו באבת׃
וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃

ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש׃
וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מוֹאָב מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ׃

משם נסעו ויחנו בנחל זרד׃
מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרֶד׃

משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי׃
מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אַרְנֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיֹּצֵא מִגְּבוּל הָאֱמֹרִי כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי׃

על כן יאמר בספר מלחמות יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון׃
עַל כֵּן יֵאָמֵר בְּסֵפֶר מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֶת וָהֵב בְּסוּפָה וְאֶת הַנְּחָלִים אַרְנֹן׃

ועד שפך הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב׃
וְעַד שֹׁפֶךְ הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לָשֶׁבֶת עָר וְנִשְׁעַן לִגְבוּל מוֹאָב׃

ומשם באר הוא הבאר אשר אמר יהוה לאסף את העם ואתנה להם מים׃
וּמִשָּׁם בְּאֵר הִוא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְאָסֹף אֶת הָעָם וְאֶתְּנָה לָהֶם מָיִם׃

אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה׃
אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת עֲלִי בְאֵר עֱנוּ לָהּ׃

באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם ומן המדבר מתנה׃
בְּאֵר חָפָרוּהָ שָׂרִים כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמָחֹקֵק בְּמִשְׁעֲנֹתָם וּמִן הַמִּדְבָּר מַתָּנָה׃

ומן מתנה נחליאל ומנחליאל במות׃
וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת׃

ומבמות הגיא אשר בשדי מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון׃
וּמִבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵי מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקָפָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁמוֹן׃

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר׃
וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי לֵאמֹר׃

אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר דרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך׃
אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ לֹא נַטֶּה בְשָׂדֶה וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃

ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל מדברה ויבא יהצה וילחם בישראל׃
וְלֹא נָתַן סִיחוֹן אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶת כָּל עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל מִדְבָּרָה וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃

ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון׃
וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי חָרֶב וַיִּירַשׁ אֶת אַרְצוֹ מֵאַרְנוֹן עַד יַבֹּק עַד בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃

וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה׃
וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל בְּנוֹתֶיהָ׃

כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון׃
כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת כָּל אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד אַרְנוֹן׃

על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון׃
עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמֹּשְׁלִים בֹּאוּ חֶשְׁבּוֹן תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחוֹן׃

כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון׃
כִּי אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקִּרְיַת סִיחוֹן אָכְלָה עָר מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמוֹת אַרְנוֹן׃

אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנים ובנות בשבי לאמרי מלך׃
אוֹי לָךְ מוֹאָב אָבַדְתְּ עַם כְּמוֹשׁ בָּנָיו וּבְנֹתָיו בְּשִׁבְיָה לֶאֱמֹרִי מֶלֶךְ׃

ונירם מחשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא׃
וְנִירָם מֵחֶשְׁבּוֹן עַד דִּיבוֹן וְנַשִּׁים עַד נֹפַח אֲשֶׁר עַד מֵידְבָא׃

וישב ישראל בארץ האמרי׃
וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃

וישלח משה לרגל את יעזר ויכדו את בנותיה ויורש את האמרי אשר שם׃
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת יַעְזֵר וַיִּלְכְּדוּ אֶת בְּנֹתֶיהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר שָׁם׃

וישבו וידרכו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃
וַיָּשֻׁבוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃

ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃

ויתן יהוה בידם גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ויכו אתו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו׃
וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדָם גַּם אֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְאֶת כָּל עַמּוֹ וַיַּכּוּ אֹתוֹ עַד בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ׃

ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו׃
וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי׃
וַיַּרְא בָּלָק בֶּן צִפּוֹר אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי׃

ויגר מואב מפני העם כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל׃
וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם כִּי רַב הוּא וַיָּקָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את יבק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא׃
וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל זִקְנֵי מִדְיָן עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת כָּל סְבִיבֹתֵינוּ כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֶת יֶבֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהִוא׃

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממולי׃
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹא לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עָם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יָשַׁב מִמּוּלִי׃

ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר׃
וְעַתָּה לְכָה נָּא אָרָה לִּי אֶת הָעָם הַזֶּה כִּי עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַכֶּה בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר יוּאָר׃

וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק׃
וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וְקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי בָלָק׃

ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לִינוּ פֹה הַלָּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי מוֹאָב עִם בִּלְעָם׃

ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך׃
וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃

ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי׃
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי׃

הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו׃
הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת עֵין הָאָרֶץ עַתָּה לְכָה קָּבָה לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֶם בּוֹ וְגֵרַשְׁתִּיו׃

ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תָאֹר אֶת הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא׃

ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם׃
וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אֶל אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה לָתֵת לִי לַהֲלֹךְ עִמָּכֶם׃

ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם לבוא עמנו׃
וַיָּקוּמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל בָּלָק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם לָבוֹא עִמָּנוּ׃

ויוסף בלק עוד שלח שרים רבים ונכבדים מאלה׃
וַיּוֹסֶף בָּלָק עוֹד שְׁלֹחַ שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים מֵאֵלֶּה׃

ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי׃
וַיָּבֹאוּ אֶל בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן צִפּוֹר אַל נָא תִּמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי׃

כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא ארה לי את העם הזה׃
כִּי כַבֵּד אֲכַבֶּדְךָ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וְלֵכָה נָּא אָרָה לִּי אֶת הָעָם הַזֶּה׃

ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדלה׃
וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדֵי בָלָק אִם יִתֶּן לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת קְטַנָּה אוֹ גְדֹלָה׃

ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יוסף יהוה דבר עמי׃
וְעַתָּה שְׁבוּ נָא בָזֶה גַּם אַתֶּם הַלָּיְלָה וְאֵדְעָה מַה יּוֹסֵף יְהוָה דַּבֵּר עִמִּי׃

ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה׃
וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם לָיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָש

בזרים בתועבת יכעיסהו׃ [17] יזבחו ‏ [17] ‏ ‏ ‏

ויעזרכם יהי עליכם סתרה׃ [39] ראו
ועתה כי אני אני הוא ואין אלהים
עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני
ארפא ואין מידי מציל׃ [40] כי אשא אל
שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם׃
[41] אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט
ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם׃
[42] אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב׃
[43] הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו
יקום ונקם ישיב לצריו וכפר
אדמתו עמו׃ [44] ויבא משה וידבר את כל
דברי השירה הזאת באזני העם הוא
והושע בן נון׃ [45] ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל׃ [46] ויאמר
אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר
אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את
בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת׃ [47] כי לא דבר רק הוא מכם כי
כעס אויב אנור פן ינכרו צרימו פן
יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל
זאת׃ [28] כי גוי אבד עצות המה ואין
בהם תבונה׃ [29] לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם׃ [30] איכה ירדף אחד
אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי
צורם מכרם ויהוה הסגירם׃ [31] כי לא
כצורנו צורם ואיבינו פלילים׃
[32] כי מגפן סדם גפנם ומשדמת
עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת
למו׃ [33] חמת תנינם יינם וראש פתנים
אכזר׃ [34] הלא הוא כמס עמדי חתום
באוצרתי׃ [35] לי נקם ושלם לעת תמוט
רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת
למו׃ [36] כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו
יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס
עצור ועזוב׃ [37] ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו׃ [38] אשר חלב זבחימו
יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו

למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו׃ [3] אף חבב עמים
כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדבריתיך׃ [4] תורה צוה לנו משה מורשה
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל׃ יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו
מספר׃ וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו
ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה׃ וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש
חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה׃ האמר לאביו ולאמו לא
ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך׃ יורו משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך׃ ברך יהוה חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו

למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים

קדש מימינו אשדת למו׃ [3] אף חבב עמים
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן

כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא
שמה לרשתה׃ [48] וידבר יהוה אל משה

מדבריתיך׃ [4] תורה צוה לנו משה מורשה
בעצם היום הזה לאמר׃ [49] עלה אל הר

שבטי ישראל׃ קהלת יעקב׃ [5] ויהי בישרון מלך
העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב

בהתאסף ראשי עם יחד
אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען

[6] יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו
אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה׃

מספר׃ וזאת ליהודה ויאמר שמע
[50] ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף

יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו
אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר

ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה׃
ההר ויאסף אל עמיו׃ [51] על אשר מעלתם

[8] וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש
בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש

חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על
מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך

מי מריבה׃ האמר לאביו ולאמו לא
בני ישראל׃ [52] כי מנגד תראה את הארץ

ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן

לבני ישראל׃

לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך׃

Devarim 33

ינצרו׃ [10] יורו משפטיך ליעקב
[1] וזאת הברכה אשר ברך משה איש

ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך
האלהים את בני ישראל לפני מותו׃

וכליל על מזבחך׃ ברך יהוה חילו
[2] ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר

ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל׃ 22 ולדן אמר דן
גור אריה יזנק מן הבשן׃ 23 ולנפתלי
אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת
יהוה ים ודרום ירשה׃ 24 ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו׃ 25 ברזל ונחשת מנעלך
וכימיך דבאך׃ 26 אין כאל ישרון רכב
שמים בעזרך ובגאותו שחקים׃ 27 מענה
אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש
יעקב אל ארץ מפניך אויב ויאמר השמד׃ 28 וישכן
ישראל בטח בדד עין
דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל׃
29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע
ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך
ויכחשו איביך לך ואתה על
במותימו תדרך׃

Devarim 34

1 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו
ומשנאיו מן יקומון׃ 12 לבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף
עליו כל היום ובין כתפיו שכן׃
13 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו
ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת׃
14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש
ירחים׃ 15 ומראש הררי קדם וממגד
גבעות עולם׃ 16 וממגד ארץ ומלאה
ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו׃ 17 בכור שורו הדר
לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח
יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם
אלפי מנשה׃ 18 ולזבולן אמר שמח זבולן
בצאתך וישכר באהליך׃ 19 עמים הר
יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימים ינקו ושפני טמוני חול׃
20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא
שכן וטרף זרוע אף קדקד׃ 21 וירא
ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון

משׁה לעיני כל ישׂראל׃ משה לעיני כל ישראל׃

החזקה ולכל המורא הגדול אשׁר עשׂה החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה

ולכל עבדיו ולכל ארצו׃[12] ולכל היד ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 12 ולכל היד

יהוה לעשׂות בארץ מצרים לפרעה יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה

׃[11] לכל האתת והמופתים אשׁר שׁלחו 11 לכל האתת והמופתים אשר שלחו

כמשׁה אשׁר ידעו יהוה פנים אל פנים׃ כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים׃

ירחו עיר התמרים עד צער׃[4] ויאמר ירחו עיר התמרים עד צער׃ 4 ויאמר

יהוה אליו זאת הארץ אשׁר נשׁבעתי יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי

לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך

אתננה הראיתיך בעיניך ושׁמה לא אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא

תעבר׃[5] וימת שׁם משׁה עבד יהוה בארץ תעבר׃ 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ

מואב על פי יהוה׃[6] ויקבר אתו בגי מואב על פי יהוה׃ 6 ויקבר אתו בגי

בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע

אישׁ את קברתו עד היום הזה׃[7] ומשׁה איש את קברתו עד היום הזה׃ 7 ומשה

בן מאה ועשׂרים שׁנה במתו לא כהתה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה

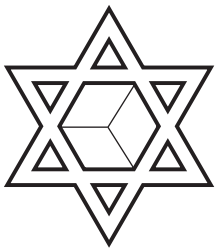

א = 1, 1,000
ב = 2
ג = 3
ד = 4
ה = 5
ו = 6
ז = 7
ח = 8
ט = 9
י = 10
כ = 20, 11
ל = 30, 12
מ = 40, 13
נ = 50, 14
ס = 60, 15
ע = 70, 16
פ = 80, 17
צ = 90, 18
ק = 100, 19
ר = 200, 20
ש = 300, 21
ת = 400, 22

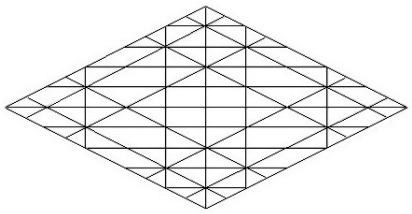

Father; seed, beginning; Life Force; angel; incarnation; sprout, renewal, growth; outward projection, power; spark, explosion; to transect, inspiration; contraction, friction; torment, intervention; one, single; to focus, locate; ox; transference; the priesthood.

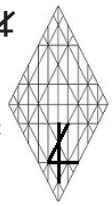

to conceive, interiorize; to carve, fashion; to build, manufacture; to house; home, family, group; to agree, include, accept ear; to listen, hear; to heed, pay attention; to echo; receptivity; to embrace, engage, adopt; to recoil; to store, hide away, conceal.

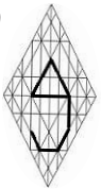

movement, progress, process; to travel; donkey, camel, chariot; hoe; to weed, cull, eliminate, subvert; hill, incline; neck, throat; to give voice, verbalization; path; bowels; appetite; variance, disagreement, bitterness; depression; to hurl, spin twirl.

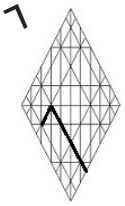

door, entrance, opportunity; to materialize; obstacle, wall; to look, see, observe; perception, insight; heart, altar, hiding place; nostril; vagina; meditation ; thorn, arrow; pyramid, grave; pointed; named, implicated, emotions; love; flame, candlelight.

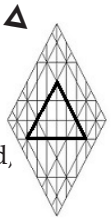

rake, winnowing fan; breeze, rain, relief; to cool, evaporate; wind, anger, heat, vapor; healing, beneficial; light, visibility; illumination, revelation, enlightenment; conscience; comb; to pick, choose; fingers; to drip, burst; to embarrass, shame; hate.

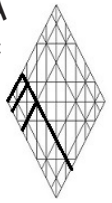

scales, balance; fair, just; adjudicate, adjust; to agree, consent; to argue, dispute; a nail, clasp, girdle; cradle, comfort, peace, mercy; to join, marry, wed; funnel, fulcrum; to inject; to nourish; to reinforce, sustain; worship.

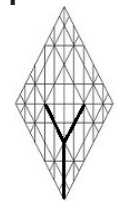

lightning, drive; determination; to dodge, avoid; scythe; tools, armaments; wing, flight; goal, objective; expectation, ambition; to finish; perfection; enthusiasm; deliverance; overcoming; to cut, sever, separate.

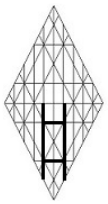

ה agreement, covenant; appreciation, friendship, empathy; window, outlook; border; framework; ladder; ascent, descent; torso, chest; apron, cloak; work, labor, vocation; loom, weaving, context; to reconsider; to repent; to aid, assist.

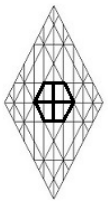

ח integration, harmonization, conflict resolution; differentiation; four elements, directions; to navigate; basket, repository; target; to specify, point out; prison, confinement; torment, persecution; inertia; dependence, trust; truth.

ז hand; to touch, reach, bring; to bow; humility; to come; to apply, supply, provide, exert, honor, repay, respect, serve; need; responsibility; to release, brush aside; to discard, betray; to stimulate, kindle, implement; applause.

ט comb, brush; to realign, restructure; to simplify, complicate; pitchfork, harvest; fruitfulness, productivity; evidence; to celebrate, rejoice; unrest, riot; to persuade, convert; teachings, doctrines; antlers; branch, tribe; permutations.

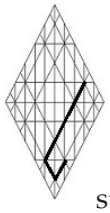

י rod, staff; arm, leg, finger, bone; nose, penis; beard; elder, wise; ancient; to lead, influence; to order, command, insist; to punish, afflict; to redirect, change, alter; to deflect; to goad, herd, steer; to impose limits, prohibit; to argue.

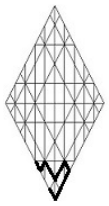

כ water; reflection, mirror; memory; to be free, unrestrained, unbound, wild; continuous; spontaneous; to pour, anoint; oil; to be chosen; to accuse, trouble; people, country;to crawl, creep, scurry; to exit, flee; to be lost; divorced.

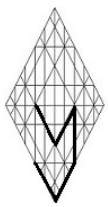

ל fish; flexibility; to surprise; potential, possibility; to sway, rock; undependable, unreliable; reversal; to restrict, negate, cancel; to backslide, deny; failure, defeat; to suffer; to investigate, attempt; to demonstrate, display; jubilee.

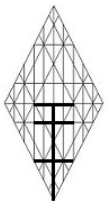

Tree of Life; tower, refuge; shelter, fortification; Burning Bush; determination, consistency; responsibility; to be alert; to support; to enforce, demand; woven; corridors; seasons; repetition. ם

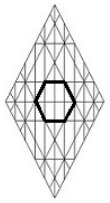

wheel; to understand, comprehend; warmth; eye; sight; look, see; study, detect; vision, prophecy; clear, accurate; receptive, attentive; well, cistern; loop, circuit, lap, contrivance. ס

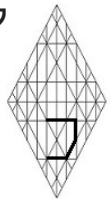

breath, aspiration; voice;, language; to acknowledge; to permit, refuse; to mock, scorn; to allow, disallow; expression; face, appearance; mouth; sermon, homily, speech; feast, meal. ף

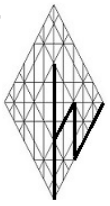

lifted leg; to dance, spin; to repent, be transformed; saint; to leap, jump; to pursue, follow; to flee, escape, evade; to suppress, challenge, oppose, defy; to hunt, pursue; armies. ץ

heaven; mind; holiness; sanctification, purification, dedication; to designate, confer, confirm; a bow and arrow; to propel; to drain, siphon; to give shade; to dim, darken, diminish; to climax. ק

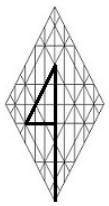

head; self, sovereignty; king, ruler; adversary, enemy; government; peak, mountain, summit; thought, knowledge, intelligence; beauty, elegance; to sail; graceful; messiah, visionary, seer. ר

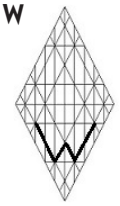

Wisdom; fire, glory; breath, breathing; God, angels; to utilize; to vary; weakness, frailty; to struggle, wrestle; strength;illness, sleep, death; compelling; tooth, to absorb, assimilate. ש

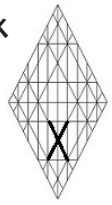

to mark, measure, sign; to end, finish; to cancel, obliterate; to alter, change; to vanish, disappear; continuation, completion; proliferation; continuum; sum, totality; infinity, universe. ת

crowndiamond.org, kiahsville, west virginia 25534